

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε΄

Παρασκευή 10 Οκτωβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 273
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γενικό Λύκειο Βαθέος Αυλίδας Ευβοίας, το Δημοτικό Σχολείο "Εκπαιδευτήρια Αργύρη - Λαιμού", το 5ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων, το 3ο και 9ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ιωνίας Μαγνησίας, το Γενικό Λύκειο Μολάων Λακωνίας, τα Δημοτικά Σχολεία Αρχαίας Ολυμπίας Λάλα και Αγίου Γεωργίου και το Γενικό Λύκειο Λιδωρικίου Φωκίδος, σελ. 161, 165, 168, 175, 185, 198, 206, 216
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 157-273
4. Ανακοινώνεται επιστολή του Προέδρου της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτη Κουβέλη με την οποία γνωστοποιεί ότι ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Δημοκρατικής Αριστεράς για τη Γ' Σύνοδο της ΙΕ Κοινοβουλευτικής Περιόδου ορίζονται οι Βουλευτές Νίκος Τσούκαλης και Ασημίνα Ξηροτύρη - Αικατερινάρη, σελ. 157-158
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 159, 165, 167, 169, 171, 178, 181, 185, 186, 187, 199, 200, 201, 204, 209, 221, 222, 223, 225, 227, 233, 234, 237, 239, 248, 249
6. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 186
7. Ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 257-272
8. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ. 257-267

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 13 Οκτωβρίου 2014, σελ. 157

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε., σελ. 219-224, 240-273

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 182-196
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ. 169-182
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 196-213
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 157-166, 213-219, 227-229
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι., σελ. 166-169, 224-227, 229-240

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ., σελ. 173
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 221, 222
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ., σελ. 172
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε., σελ. 166, 167
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ., σελ. 210, 211
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό., σελ. 170, 171
ΒΑΜΒΑΚΑ Ε., σελ. 204, 205
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 240, 249

ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ., σελ. 230
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο., σελ. 183, 184, 186, 187
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ., σελ. 235
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 216, 217, 218, 234
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ., σελ. 230
ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ Ε., σελ. 181
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό., σελ. 190, 191
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ., σελ. 164
ΔΑΒΑΚΗΣ Α., σελ. 212, 213
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ. 249
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 243
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 192
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 215, 216
ΖΕΡΔΕΛΗΣ Ι., σελ. 205, 206
ΙΓΓΛΕΖΗ Α., σελ. 179, 180
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 238, 239
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π., σελ. 235, 237, 239
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α., σελ. 181
ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι., σελ. 180
ΚΑΣΣΗΣ Μ., σελ. 189
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 185, 186
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (Ν.Δ.), σελ. 218
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι., σελ. 176
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β., σελ. 225, 227
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 187
ΚΟΥΒΕΛΑ Φ., σελ. 198, 199, 200
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ., σελ. 227
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 197
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 211
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ., σελ. 169
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 229, 230
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Θ., σελ. 193
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 162
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 165
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 213, 215
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Γ., σελ. 171
ΜΕΛΑΣ Π., σελ. 168
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 184, 185, 186
ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ Π., σελ. 223, 225
ΜΠΕΖΑΣ Α., σελ. 191, 192
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ., σελ. 161, 162
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ., σελ. 159
ΟΡΦΑΝΟΣ Γ., σελ. 207, 209
ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ., σελ. 200
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε., σελ. 234
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 203, 204
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ., σελ. 175
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ., σελ. 174
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ. 219, 221
ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ Δ., σελ. 178, 179
ΣΑΜΑΡΑΣ Α., σελ. 251, 255, 257
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 232
ΣΚΟΝΔΡΑ Α., σελ. 182
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ., σελ. 159
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 167
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ., σελ. 186, 232, 233
ΤΑΓΑΡΑΣ Ν., σελ. 239, 240

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 176, 185
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 206
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 195
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. ,	σελ. 163, 166
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. ,	σελ. 194
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 244, 249
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Δ. ,	σελ. 209, 210, 227
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 196, 197
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. ,	σελ. 188
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 187
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 193
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. ,	σελ. 201
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. ,	σελ. 202
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 201
ΨΥΡΡΑΣ Θ. ,	σελ. 160

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 167
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,	σελ. 167
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. ,	σελ. 167
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. ,	σελ. 248, 249
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 233, 234
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 201
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ο. ,	σελ. 171
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. ,	σελ. 165
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 185, 186, 187, 192
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 169, 171, 178, 181
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 187
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 199, 200, 201, 204, 209
ΚΟΥΒΕΛΑ Φ. ,	σελ. 199, 200
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 209
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 233, 234, 248, 249
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 159, 165
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 221, 222, 223, 248, 249, 257
ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ Π. ,	σελ. 225
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 248, 249
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 166, 167, 225, 227, 233, 234, 237, 239
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. ,	σελ. 204

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 186
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 186

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Παρασκευή 10 Οκτωβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 10 Οκτωβρίου 2014, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.34' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Δευτέρας 13 Οκτωβρίου 2014:

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 113/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Β' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Καβάλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καλαντζή προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την αποκατάσταση της νομιμότητας όσον αφορά τον αποκλεισμό της Ένωσης Καλαθοσφαίρισης Καβάλας από την Α1 Εθνική Κατηγορία Καλαθοσφαίρισης.

2. Η με αριθμό 115/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κυκλάδων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικόλαου Συρμαλένιου προς τους Υπουργούς Υγείας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία του Νοσοκομείου Σαντορίνης με δημόσιο χαρακτήρα.

3. Η με αριθμό 121/7-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την ανάγκη ολοκλήρωσης της γέφυρας Γκολφαρίου στα Τρίκαλα και την ενεμείωση για το ύψος της συνολικής δαπάνης του έργου.

4. Η με αριθμό 110/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τον κίνδυνο κατάρρευσης των μικρομεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων και την αναστολή ανάθεσης δημοσίων έργων λόγω μη ολοκλήρωσης του θεσμικού πλαισίου.

5. Η με αριθμό 118/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του νοσοκομείου «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 114/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παύλου Βογιατζή προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με τη ρύθμιση των θε-

μάτων των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών στο βόρειο Αιγαίο.

2. Η με αριθμό 116/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Καστοριάς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευάγγελου Διαμαντόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις αδιάθετες ποσότητες φασολιών Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ) Καστοριάς και τις παράνομες «ελληνοποιήσεις» τους.

3. Η με αριθμό 120/7-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλίας Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την «κατοχύρωση» «μακεδονικής γλώσσας» από τους Σκοπιανούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

4. Η με αριθμό 111/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Πανούση προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη δυνατότητα διδασκαλίας μελών του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων σε ιδιωτικά πανεπιστήμια.

5. Η με αριθμό 119/6-10-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιάκα προς τους Υπουργούς Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εσωτερικών, σχετικά με τη διασφάλιση της πλήρους λειτουργίας των ειδικών σχολείων της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με το άρθρο 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Έχω να ανακοινώσω μια επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, που λέει το εξής: «Κύριε Πρόεδρε, σας κάνω γνωστό ότι ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Δημοκρατικής Αριστεράς για τη Γ' Σύνοδο της ΙΕ' Κοινοβουλευτικής Περιόδου ορίζονται οι Βουλευτές Αχαΐας Νίκος Τσούκαλης και Α' Θεσσαλονίκης Ασημίνα Ξηροτύρη –Αικατερινάρη.

Με τιμή

Φώτης Κουβέλης

Πρόεδρος ΚΟ ΔΗΜΑΡ».

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

<<

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Προς
τον πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευ. Μείμαράκη

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ**

Αριθμ. Πρωτ.: 3017
Ημερομ. 10/10/2014

Κύριε Πρόεδρε,

σας κάνω γνωστό ότι ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Δημοκρατικής Αριστεράς για την Γ' Σύνοδο της ΙΕ Κοινοβουλευτικής Περιόδου ορίζονται οι βουλευτές Αχαΐας Νίκος Τσούκαλης και Α' Θεσσαλονίκης Ασημίνα Ξηροτύρη Αικατερινάρη.

Με τιμή

Φώτης Κουβέλης
Πρόεδρος Κ.Ο. ΔΗΜΑΡ

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Σκρέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμες και αξιότιμοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης που κατέθεσε η Κυβέρνηση στην Ολομέλεια της Βουλής. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθούμε να βάλουμε ένα φρένο στα σενάρια πρόωγων εκλογών που είχαν ξεκινήσει να διακινούνται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Να θυμίσω ότι τις προηγούμενες εβδομάδες ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσίπρας είχε προβλέψει ότι θα προκηρυχθούν εθνικές εκλογές μέσα στον Νοέμβριο και γι' αυτόν τον λόγο είχε θέσει το κόμμα του σε εκλογική ετοιμότητα. Όμως φαίνεται ότι η πραγματικότητα θα τον διαψεύσει για άλλη μία φορά.

Εμείς, οι Βουλευτές, καλούμαστε να απαντήσουμε σε μία βασική ερώτηση με την ψήφο εμπιστοσύνης: για ποιον λόγο πρέπει να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Για να απαντήσουμε σ' αυτήν την ερώτηση, πρέπει να απαντήσουμε πειστικά σε δύο άλλες ερωτήσεις που μας απευθύνουν οι πολίτες, οι συμπολίτες μας, οι συνάνθρωποί μας, όπου μας συναντούν εμάς, τους πολιτικούς, είτε στον δρόμο είτε στο γραφείο είτε σε εκδηλώσεις κ.λπ..

Ποιες είναι αυτές οι ερωτήσεις; Πρώτον, τα πράγματα στη χώρα σήμερα, το 2014, είναι καλύτερα από το 2012; Δεύτερον, τα χρόνια που έρχονται, όπως το 2015 θα είναι μία καλύτερη χρονιά από το 2014 ή τις προηγούμενες χρονιές; Αυτές τις δύο ερωτήσεις πρέπει να τις απαντήσουμε πολύ πειστικά.

Επειδή όμως το αν τα πράγματα πάνε καλύτερα ή χειρότερα, ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας το αντιλαμβάνεται με βάση πώς βιώνει την καθημερινότητά του, πώς λύνει τα προβλήματα που συναντά, θα προσπαθήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφέρω τρία χαρακτηριστικά στοιχεία που αντικειμενικά δείχνουν ότι πράγματι η χώρα είναι σε πολύ καλύτερο σημείο σήμερα απ' ό,τι ήταν δύο χρόνια πριν.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι το 2012, δύο μόλις χρόνια πριν, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η παρούσα Κυβέρνηση, η οποία στηρίζεται από τη Νέα Δημοκρατία, με Πρωθυπουργό τον Αντώνη Σαμαρά, η ανεργία στη χώρα είχε αυξηθεί από 17% που ήταν το 2011 σε 27% περίπου. Η ανεργία αυξανόταν τότε με ρυθμό τριάντα χιλιάδων νέων ανέργων τον μήνα.

Όλο το 2013 η ανεργία σταθεροποιήθηκε στο 27,5% και φέτος, τον Ιούλιο του 2014, για πρώτη φορά η ανεργία μειώθηκε μείωση μονάδα σε σχέση με τον Ιούλιο του 2013, δημιουργώντας εβδομήντα δύο χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Μάλιστα το Ινστιτούτο Μελετών της ΓΣΕΕ είναι αυτό που είπε ότι το 2014 θα δημιουργηθούν περίπου ογδόντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Η ύφεση στην οικονομία του 2012 ήταν περίπου -7%. Περιορίστηκε στο -3,5% το 2013. Σε μόλις δύο χρόνια, το επαναλαμβάνω, σε δύο χρόνια από το 2012, για πρώτη φορά σε χώρα, μετά από πέντε χρόνια συνεχούς ύφεσης, θα έχουμε μία ανάκαμψη της τάξης του +0,6%, θετικό ρυθμό ανάπτυξης.

Δεν είναι μόνο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προβλέπεται ότι η ανάπτυξη που θα έχουμε το 2015 στη χώρα θα είναι 2,9%, περίπου 3% ανάπτυξη, υπερδιπλάσια της ανάπτυξης την οποία θα έχει το σύνολο της Ευρωζώνης.

Αυτό δεν το λέει μόνο η Κυβέρνηση και ο προϋπολογισμός που έχει καταθέσει ο αρμόδιος Υπουργός. Αυτό το λέει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στη χθεσινή του ανακοίνωση, στη δημοσίευση που έκανε. Και δεν αναφέρει μόνο αυτό. Αναφέρει ότι στην Ελλάδα, που το 2011 είχε πρωτογενές έλλειμμα 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ, που το 2012 η Κυβέρνηση το περιορίσε στα 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ, που το 2013, σε δύο χρόνια, είχε πλεόνασμα για πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες, πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ, το 2014, φέτος, θα έχουμε πλεόνασμα περίπου 3 δισεκατομμυρίων ευρώ πάνω από τους στόχους, ενώ το 2015 η Ελλάδα θα έχει το μεγαλύτερο κυκλικό προσαρμοσμένο πρωτογενές πλεόνασμα στον κόσμο.

Επαναλαμβάνω ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή αλλιώς το ΔΝΤ υποθέτει στην πρώτη θέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Αντιπολίτευσης, τη χώρα, την Ελλάδα, παγκοσμίως από πλευράς δημοσιονομικής προσαρμογής.

Τα παραπάνω που ανέφερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι δείχνουν ότι η οικονομία της χώρας πάει καλύτερα, ότι έχουν μπει οι βάσεις και τα θεμέλια επιτέλους σε αυτήν τη χώρα για ένα σταθερό και για ένα βιώσιμο πέρασμα στην επόμενη φάση της πολιτικής. Ποιο είναι αυτό το πέρασμα;

Είναι το πέρασμα της πολιτικής στην πολιτική της ανάπτυξης με κοινωνική συνοχή της πολιτικής για τη δημιουργία ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους και της προστασίας των αδυνάμων της πολιτικής της φοροελάφρυνσης των βαρών από τους πολίτες, που θα φέρει από τη μία ανακούφιση στους πολίτες που πιέζονται και από την άλλη θα φέρει γρηγορότερα την ανάπτυξη.

Ακούω όμως από πολλούς να λένε «φτιάχνετε το κράτος, αλλά να μην τελειώσουν οι πολίτες» κι έχουν δίκιο σε αυτό. Αλλά πιστεύετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι θα μπορούσε ποτέ σε ένα χρεοκοπημένο κράτος, σε μία διαλυμένη οικονομία, οι πολίτες να ευημερούν; Μα, αυτό είναι αυτό που συνέβη στην Ελλάδα. Είχαμε πλούσιους κατοίκους με φτωχό κράτος. Αυτό δεν έλεγαν τις προηγούμενες δεκαετίες; Και να πού φτάσαμε.

Ακούω επίσης από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης να λένε «δημιουργείτε πλεονάσματα, αλλά καταστρέφετε το κοινωνικό κράτος και τα ταμεία». Αναρωτιέμαι ποιο κοινωνικό κράτος. Σας ρωτώ: Πιστεύετε ότι σε μία χρεοκοπημένη χώρα, σε μία διαλυμένη οικονομία, θα μπορούσε ποτέ να υπάρχει ισχυρό και βιώσιμο κοινωνικό κράτος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ποιες χώρες έχουν κοινωνικό κράτος; Οι ισχυρές οικονομίες έχουν κι όχι οι αδύναμες οικονομίες. Δεν έχει κοινωνικό κράτος ούτε η Αργεντινή ούτε η Βραζιλία ούτε η Βενεζουέλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Η Σουηδία, η Γερμανία, η Αυστρία, η Ολλανδία, η Νορβηγία έχουν κοινωνικό κράτος. Οι ισχυρές οικονομίες έχουν κοινωνικό κράτος. Δεν φτιάχνεις κοινωνικό κράτος και δεν βοηθάς του πολίτες ούτε με ευχολόγια ούτε με παχιά λόγια ούτε με λαϊκισμό ούτε με δημαγωγία.

Γι' αυτόν τον λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζω και δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στον Αντώνη Σαμαρά και σε αυτήν την Κυβέρνηση, σε αυτόν τον άνθρωπο που αφιερώνει και τη ζωή του και την ψυχή του για να δημιουργήσουμε αυτήν την Ελλάδα που όλοι ονειρευόμαστε.

Διότι σημασία δεν έχει τι υπόσχεται κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το τι μπορεί να κάνει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Παρακαλώ όλους τους συναδέλφους σήμερα να τηρούν ευλαβέστατα τον χρόνο, γιατί χτες είχαμε κάποιες παρεκκλίσεις οι οποίες ήταν πέραν του δέοντος.

Η κ. Σταυρούλα Ξουλίδου έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να αποφασίσουμε αν η συγκυβέρνηση, που έχει οδηγήσει τη χώρα σε μία απύθμενη οικονομική εξαθλίωση και κοινωνική κρίση, αξίζει την εμπιστοσύνη μας. Μα ας μη γελιόμαστε, ας μην κοροϊδεύομαστε. Ζητάτε τη δική μας ψήφο εμπιστοσύνης, την οποία ούτε είχατε ούτε φυσικά την κερδίσατε.

Είναι ξεκάθαρο ότι την ψήφο εμπιστοσύνης τη δίνει μόνο ο λαός στις εκλογές και εσείς έχετε χάσει πια την εμπιστοσύνη του λαού. Γι' αυτό τρέμετε να κάνετε αυτό που είναι και η θεμελιακή λίθος της δημοκρατίας, δηλαδή, να προσφύγετε σε εκλογές, γιατί ξέρετε ποια θα είναι η απόφαση του λαού. Ξέρετε ότι ο ελληνικός λαός θα σας στείλει στο σπίτι σας, θα σας τιμωρήσει για όλα τα δεινά που έχει υποστεί εξαιτίας της καταστροφικής σας πολιτικής.

Λένε ότι ο καλύτερος τρόπος για να μάθει κανείς να εμπιστευτεί κάποιον, είναι να τον εμπιστευτείς. Μα, ο ελληνικός λαός σας εμπιστεύτηκε το μέλλον του και εσείς κάνατε ό,τι είναι δυνατόν προκειμένου να το υποθηκεύσετε. Εδώ ήμασταν πριν από έναν χρόνο, συζητούσαμε πάλι για όλα αυτά τα προβλήματα

του ελληνικού λαού, τα οποία είχατε υποσχεθεί και τότε ότι θα αντιμετωπίζατε.

Δεν το κάνατε, όμως, κύριοι! Αντιθέτως, συνεχίσατε το καταστροφικό σας έργο σε όλες τις σημαντικές κοινωνικές δομές. Καταστρέψατε τον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, κλείσατε σχολεία, υποχρηματοδοτήσατε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, οδηγήσατε εκπαιδευτικούς σε διαθεσιμότητα και, τέλος, διαλύσατε την επαγγελματική εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα, δεν θα μπορούσα να παραλείψω και την αδιαφορία που επιδεικνύετε για τον ένδοξο πολιτισμό μας. Συναινείτε στην οικονομική εκμετάλλευση των κλαπέντων αρχαιοελληνικών αγαθών και έως τώρα ακολουθείτε την πολιτική της απραξίας σε ό,τι αφορά στην επιστροφή των αρχαιοτήτων που μας ανήκουν. Δεν δείχνετε τον απαραίτητο σεβασμό στην πολιτιστική μας κληρονομιά, στους προγόνους μας και στην πολιτιστική παρακαταθήκη που μας κληροδότησαν. Εκμεταλλεύεστε επικοινωνιακά τα πρόσφατα ευρήματα που προκύπτουν από τις σκαπάνες στην Αμφίπολη και τα χρησιμοποιείτε τεχνηέντως στη δίνη των πολιτικών σας σκοπιμοτήτων. Καπηλεύεστε την ίδια την ιστορία, προκειμένου να πετύχετε την επιμήκυνση της εξουσίας σας. Το μόνο, όμως, που έχετε επιτύχει είναι η υποβάθμιση και η απαξίωση των εθνικών πολιτιστικών μας αγαθών.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, να πω ότι δεν έχετε την πυγμή να τα βάλετε με τα οργανωμένα συμφέροντα και να αντιμετωπίσετε την κατακραυγή του ελληνικού λαού, ο οποίος θα σας ανταμείψει με ένα εκλογικό αποτέλεσμα αντάξιο της ιλαρής πολιτικής που έχετε προσφέρει.

Αν είχατε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις σας και στο έργο σας, δεν θα ζητούσατε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, αλλά θα τη ζητούσατε από τον αγανακτισμένο λαό, που τα τελευταία χρόνια δέχεται τις φοροεισπρακτικές επιδρομές, τις περικοπές, την υποβαθμισμένη ποιότητα ζωής, τη χειραγώγηση από ξένους εταίρους και την κοροϊδία σας.

Έχετε ποτέ αναρωτηθεί τι έχετε προσφέρει στον κόσμο που σας εμπιστεύτηκε; Πραγματοποιήσατε κάποια προεκλογική σας εξαγγελία; Η πολιτική σας περιλαμβάνει τα εξής επιτεύγματα: περικοπές μισθών και συντάξεων, κατάργηση θέσεων εργασίας στον δημόσιο τομέα και ταυτόχρονη εκτόξευση των ποσοστών ανεργίας, κατάργηση φοροαπαλλαγών, λουκέτο σε πολλές επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα και σε καταστήματα, ιδιωτικοποιήσεις, ενεργειακό ξεπούλημα και απώλεια της εθνικής κυριαρχίας μας.

Είστε υπαίτιοι για την ισοπέδωση των ηθικών και κοινωνικών δομών. Το πλήρωμα του χρόνου έχει έρθει από καιρό για όλους εσάς, τους δήθεν σωτήρες. Δεν μπορείτε να πείσετε κανέναν ότι είστε ικανοί να βάλετε τη χώρα σε τροχιά ανάπτυξης. Αντιθέτως, ο ελληνικός λαός έχει πειστεί για την πολιτική σας ανικανότητα και την ακαταλληλότητα να διαχειριστείτε την παρούσα κατάσταση που εσείς οι ίδιοι σκοπίζετε, με λάθος πολιτικούς χειρισμούς, δημιουργήσατε.

Είστε υπερήφανοι που το μόνο που έχετε πετύχει είναι η σταδιακή υποβάθμιση της χώρας; Είστε υπερήφανοι που οδηγήσατε χιλιάδες ανθρώπους στη μη αξιοπρεπή διαβίωση και πολλές φορές ακόμα και στην αυτοκτονία;

Εάν όντως σας ενδιαφέρει η επάνοδος της πατρίδας μας και εάν έχετε έστω και το ελάχιστο ψήγμα ευσυνειδησίας, πρέπει να παραιτηθείτε. Για να υπάρξει πραγματική αναδιάρθρωση, χρειάζονται ικανές προσωπικότητες, απαλλαγμένες από ιδιοτελείς και προσωπικούς σκοπούς, δραστικές πολιτικές αποφάσεις και κυρίως αίσθημα πατριωτισμού και ευθύνης.

Η πολιτική που έχετε χαράξει κινείται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Είναι συνώνυμη της πλήρους μνημονιακής υποτέλειας, της ανευθυνότητας, του λαϊκισμού και της εξυπηρέτησης ξένων και υπόγειων συμφερόντων. Έχετε εγκληματήσει σε βάρος ενός ολόκληρου έθνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως πολύ σωστά λέει ο λαός, τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Δυστυχώς, οι κύριοι της συγκυβέρνησης που έχουν γεμίσει όλη την ελληνική κοινωνία με ψέματα και υποσχέσεις, σήμερα επιζητούν να τους εμπιστευθούμε για άλλη μία φορά. Αυτό που δεν γνωρίζουν, μάλλον, είναι ότι οι πολλές υποσχέσεις μειώνουν την εμπιστοσύνη. Ο ελληνικός λαός έχει αντιληφθεί πλήρως τα παιχνίδια που παίζουν εις βάρος του

και εις βάρος της αυτονομίας και της οικονομικής ανεξαρτησίας του τόπου.

Γι' αυτόν τον λόγο αρνούνται να οδηγήσουν τη χώρα σε εκλογές, βλέποντας τη Νέμεση να πλησιάζει. Δεν κράτησαν καμμία απολύτως υπόσχεση από τις εξαγγελίες τους, παρά μόνο την πιστή υποταγή τους σε ξένα συμφέροντα. Υποσχέθηκαν ακόμα και την αναζήτηση των υπευθύνων που οδήγησαν τη χώρα σ' αυτήν την παρακμή, αλλά πολύ σύντομα επιδόθηκαν με επιτυχία στη συγκάλυψή τους. Δυστυχώς, αυτό είναι το μόνο success story για το οποίο μπορούν να είναι υπερήφανοι, δηλαδή η επιτυχής συγκάλυψη όσων ευθύνονται για την καταστροφή και η επιτυχής εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους αρνούμαστε να σας παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης, κύριοι, καλούμε όλους τους συναδέλφους Βουλευτές να σταθούν με αίσθημα ευθύνης στο εθνικό χρέος και στις υποχρεώσεις που όλοι έχουμε αναλάβει ενώπιον του λαού.

Εμείς, πάντως, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, δεν πρόκειται να γίνουμε συνένοχοι στην πορεία καταστροφής της χώρας, την οποία κάποια εγχώρια και διεθνή συμφέροντα έχουν χαράξει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργιογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε προπαντός για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Θωμάς Ψύρρας.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πρώτη φάση του κυβερνητικού έργου είχε γίνει συγκεκριμένη προσπάθεια να απομακρυνθεί ο κίνδυνος της άτακτης χρεοκοπίας και της επιστροφής στη δραχμή. Όμως, όταν απομακρύνθηκε σχετικά ο κίνδυνος της άμεσης χρεοκοπίας, η δικομματική πλέον Κυβέρνηση χειρίστηκε την κρίση με έναν παράδοξο τρόπο.

Θέλω να σας εξηγήσω ακριβώς τι εννοώ. Ενώ ως διακηρυγμένο στόχο είχε να οργανώσει και να εκσυγχρονίσει την ελληνική οικονομία σύμφωνα με ευρωπαϊκά πρότυπα, οι ενέργειες οδηγούσαν σε αντίθετο αποτέλεσμα. Η Κυβέρνηση με τις επιλογές της μέρα τη μέρα, βήμα το βήμα, μέτρο το μέτρο, διαμόρφωσε ένα νέο τοπίο στην οικονομία και την κοινωνία μας. Μετέτρεψε την ελληνική οικονομία, αντί για μία ευρωπαϊκή και σύγχρονη οικονομία, σε μία οικονομία λατινοαμερικάνικου τύπου.

Θα σας εξηγήσω αυτό που είπα παραπάνω. Φανταστείτε την ελληνική οικονομία σαν μία εικόνα με τέσσερις ομόκεντρους κύκλους. Στο κέντρο υπάρχουν τέσσερις τράπεζες, οι οποίες συγκροτούν τον ολιγοπωλιακό πυρήνα της οικονομίας. Αυτό συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα και σε κανένα άλλο ευρωπαϊκό κράτος.

Στον δεύτερο κύκλο, ολόγυρα απ' αυτές, ελάχιστοι ιδιώτες, κατ' ευφημισμόν επενδυτές, που συνδέονται μάλιστα με ξένα ισχυρά κεφάλαια, μετρημένοι στα δάχτυλα, αποκτούν φιλέτα της οικονομίας κατ' αποκλειστικότητα στο real estate, στην ηλεκτρική ενέργεια, στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στα πετρελαιο, στα τυχερά παιχνίδια, στις μεταφορές, στον ορυκτό πλούτο, στις ραδιοηλεκτρονικές συχνότητες και ελέγχουν για αποκλειστικό τους λογαριασμό μ' αυτόν τον τρόπο το μεγαλύτερο μέρος του πλούτου της χώρας. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι όλοι εκείνοι που, όταν προκηρύσσονται διαγωνισμοί, απομένουν –παραδόξως– ως οι μόνοι διεκδικητές που παίρνουν τη μεγάλη δουλειά.

Στον τρίτο κύκλο βρίσκονται οι εναπομείναντες μικρομεσαίοι ευάλωτοι επιχειρηματίες, οι στριμωγμένοι έμποροι, οι υπάλληλοι με τους κουτσουρεμένους μισθούς.

Στον τέταρτο κύκλο, στον εξωτερικό κύκλο, βρίσκονται οι νεόπτωχοι, οι κατεστραμμένοι από την κρίση, το ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι που συγκροτούν τον πληθυσμό της κοινωνικής μας φαβέλας.

Αυτό το τοπίο δεν έγινε τυχαία και δεν έγινε μόνο από τα μνημόνια. Έγινε και από συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές και προτεραιότητες, οι οποίες χρησιμοποίησαν τα μνημόνια ως κάλυψη. Για να παραχθεί, συνέβαλαν μέτρα που δεν τα επέβαλαν αυτά καθ'αυτά τα μνημόνια.

Σκεφτείτε μονάχα τη φορολογία. Κανένα μνημόνιο δεν επέβαλε την κατάργηση της προοδευτικής φορολόγησης, δηλαδή ο καθένας να πληρώνει φόρο ανάλογα με τα εισοδήματά του, μια

αρχή πάνω στην οποία βασίζονται όλα τα ευρωπαϊκά κράτη. Ήταν μια πολιτική επιλογή να φορολογηθούν ως και οι άστεγοι.

Κανένα μνημόνιο δεν επέβαλε τη συγκεκριμένη τρέλα του ΕΝΦΙΑ, έτσι όπως ακριβώς προέκυψε.

Κανένα μνημόνιο δεν επέβαλε να διαλυθεί ΕΡΤ, όπως διαλύθηκε και όπως ανασυστήθηκε ως ΝΕΡΙΤ.

Κανέναν μνημόνιο δεν επέβαλε να γίνει η αξιολόγηση με τον τρόπο με τον οποίο έγινε, ούτε κάποιο μνημόνιο επέβαλε τη λειτουργία των λαϊκών αγορών, για παράδειγμα, όπως συγκεκριμένα μας προέκυψε.

Θα μπορούσα να απαριθμώ πάρα πολλά αντίστοιχα παραδείγματα.

Οι κυβερνητικές επιλογές, ακόμα και όταν πήγαιναν να εξειδικεύσουν μνημονιακές επιταγές, είχαν τον χαρακτήρα τακτοποίησης αποσπασματικών συμφερόντων και ποτέ δεν έρχονταν να αμφισβητήσουν συνολικά το πελατειακό και κρατικιστικό παραγωγικό μοντέλο. Το αντίθετο μάλλον. Προσπάθησαν και στήνουν ένα νέο κράτος σε μια χειραγωγημένη, λατινοαμερικάνικου, πλέον, τύπου, οικονομία και κοινωνία.

Αυτή η επιλογή έρχεται να συμπληρωθεί με τις άτολμες επεμβάσεις για θεσμικά ελλείμματα που λιμνάζουν, όπως, για παράδειγμα, η κωδικοποίηση της νομοθεσίας, οι φορολογικές αρμοδιότητες στην αυτοδιοίκηση, ο εκλογικός νόμος, η ευθύνη των Υπουργών, η διαφάνεια, η φοροδιαφυγή, το λαθρεμπόριο, η απονομή της δικαιοσύνης.

Τίποτα δεν κινείται με ολοκληρωμένη λογική και σαφείς στόχους, μόνο μέτρα αποσπασματικά, ούτε καν για το ζήτημα της διευθέτησης του χρέους. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η συμφωνία για το χρέος πρέπει να είναι πολιτική και η διαπραγμάτευση να μετατραπεί σε μια διαδικασία κοινού συμφέροντος και όχι απλώς υποβολής θέσεων, αλλά και ότι, ταυτόχρονα, απαιτείται μια κοινωνικά ελεγκτέα διαδικασία εξωτερικού δανεισμού της χώρας.

Επιπλέον, πουθενά, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν υπάρχει η κατάθεση των προτάσεων σας για τη μετά την κρίση Ελλάδα. Γιατί αν δεχθούμε, όπως το λέτε, ότι δήθεν βγαίνουμε από το μνημόνιο, τίθεται το ερώτημα: Μετά τι θα υπάρξει; Ποιο ακριβώς είναι το σχέδιό σας που παρουσιάζετε, έτσι ώστε να σας δώσουμε την ψήφο μας και να σας εμπιστευθούμε;

Όσο δεν απαντάτε, λοιπόν, αλλά πορεύεστε με επιλογές που ευνοούν ειδικά την οικονομία του παρασκηνίου –και δεν είναι τυχαίος ο όρος–, ενισχύοντας όσους βγαίνουν κερδισμένοι από την κρίση –και βγαίνουν πάρα πολλοί κερδισμένοι από την κρίση–, δεν είναι δυνατόν να σας δώσω την ψήφο μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Βαθέος Αυλίδας Ευβοίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει. Σας ευχόμαστε καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ήδη έχει απαντηθεί ένα βασικό ερώτημα σε σχέση με την αξία αυτής της διαδικασίας, δηλαδή εάν τελικά ήταν μία επιπόνηση, ένα κόλπο ή εάν έχει ουσία.

Η άποψή μου είναι ότι για δυο πολύ σημαντικούς λόγους έχει υψηλή πολιτική αξία η διαδικασία αυτών των ημερών και η ψήφος εμπιστοσύνης.

Ο πρώτος στόχος που επετεύχθη είναι η διακοπή της συζήτησης για άμεσες εκλογές, σε μια στιγμή κρίσιμη για τη χώρα, που υπάρχουν ουσιαστικά διακυβεύματα. Για φανταστείτε αύριο, με μια εκλογική διαδικασία, να διακοπεί η τελευταία αξιολόγηση, για την οποία εκτιμούμε σχεδόν με βεβαιότητα ότι θα είναι θετική στο τέλος αυτού του μήνα. Για φανταστείτε να είχαμε μια εκλογική περιπέτεια τώρα και να μη γίνονταν τα stress tests των τραπεζών, για τα οποία η εκτίμηση είναι ότι θα αναδείξουν για μια ακόμη φορά την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, με ό,τι

αυτό σημαίνει και για την αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων και για την παροχή ρευστότητας κλπ.. Για σκεφθείτε να μην μπορούσαμε να ανοίξουμε τη συζήτηση για το χρέος, για τις όποιες παραμετρικές αλλαγές θα πρέπει να γίνουν, πριν από τις γιορτές.

Αυτή η διαδικασία έχει, λοιπόν, υψηλή πολιτική αξία. Διεκόπησαν αυτές οι συζητήσεις. Η Κυβέρνηση θα έχει χρήσιμο πολιτικό χρόνο πέντε μηνών τουλάχιστον, για ζητήματα πολύ σοβαρά, όπως αυτά που σας ανέφερα.

Ήδη, βέβαια, η χώρα βρίσκεται κάπου αλλού. Υπάρχει το τέλος του κατήφορου. Δεν υπάρχει διαφωνία ότι εφέτος θα είναι η πρώτη χρονιά, μετά από έξι χρόνια, που θα έχουμε μια μικρή ενδεικτική ανάκαμψη. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η συζήτηση πλέον έχει άλλα χαρακτηριστικά, άλλα ζητήματα σε σχέση με αυτά που θα μπορούσε να έχει πέρυσι τέτοιοι καιρό ή πολύ περισσότερο πρόπερσι. Τώρα συζητάμε το τέλος του μνημονίου, την αποχώρηση της τρόικας, όπως την ξέρουμε, συζητάμε την πιθανή αποχώρηση, τη συμφωνημένη, με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ζητήματα τα οποία δεν θα μπορούσαμε ούτε καν να τα διανοηθούμε πέρυσι τέτοιο καιρό.

Υπάρχει μια θετική συγκυρία για την Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Η θετική συγκυρία είναι το αίσθημα ασφαλείας που έχουν οι πολίτες. Όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν σήμερα ότι η χώρα δεν κινδυνεύει, ότι η χώρα δεν χρεοκοπεί. Αυτό είναι ένα ζήτημα που πιστεύω ότι με έναν ικανοποιητικό τρόπο το αξιοποιεί η Αντιπολίτευση και συγκεκριμένα ο ΣΥΡΙΖΑ. Εκείνο που δεν λέμε είναι πώς φτάσαμε σήμερα να έχουμε εμπεδώσει αυτό το αίσθημα ασφάλειας, ποιοι σήκωσαν το βάρος στις πλάτες τους για να έχουμε αυτήν τη διαδρομή.

Το δεύτερο διακύβευμα –κατά τη γνώμη μου– αυτής της συζήτησης είναι το περιεχόμενο της συζήτησης που διεξάγεται σε αυτήν την Αίθουσα. Έπρεπε να μείνουμε στα πολιτικά ζητήματα και όχι στα παραπολιτικά. Πολύ εύκολα ο τρόπος λειτουργίας όχι του Κοινοβουλίου, αλλά γενικά του πολιτικού και μιντιακού συστήματος στην Ελλάδα, εξοικειλεί, μένει σε παραπολιτικά ζητήματα. Φοβάμαι, δε, ότι όλοι μας συνδράμουμε προς αυτήν την κατεύθυνση, στο να μη γίνεται κουβέντα επί της ουσίας.

Εχθές ο κ. Καμμένος, κατά τη γνώμη του τακτική, αναφέρθηκε πάλι στα γνωστά πιπεράτα ζητήματα. Εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι η κουλούρα που έχει αναπτυχθεί στο συγκεκριμένο κόμμα.

Όμως εμένα προσωπικά με ενόχλησε η στάση του κ. Δραγασάκη. Νομίζω ότι δεν προσιδιάζει ούτε στο προφίλ του ούτε και στο αποτέλεσμα, τελικά, το οποίο δημιουργήσε αυτού του είδους η παρέμβαση, να φύγουμε από την ουσία της συζήτησης και να πάμε σε παραπολιτικά ζητήματα. Είναι εκτεθειμένος ο κ. Δραγασάκης. Μάλιστα, αυτό είναι βλαπτικό για δύο λόγους: Αφ' ενός για την ουσία του θέματος και αφ' ετέρου, για το ότι είναι η συγκεκριμένη προσωπικότητα, η οποία θα έλεγα τιμά την πολιτική ζωή του τόπου. Και είναι εκτεθειμένος, βεβαίως, γιατί μάλλον δεν θα υπάρξει απάντηση συγκεκριμένη για το θέμα το οποίο έθεσε.

Θα έρθω στα θέματα του Υπουργείου Εσωτερικών πολύ σύντομα και θα μιλήσω για τη συμβολή της τοπικής αυτοδιοίκησης στη δημοσιονομική προσαρμογή. Θα αναφέρω μερικά νούμερα –δεν το συνηθίζω– αλλά προσέξτε τα:

Το 2009 ο Α' βαθμός πήρε 3,7 δισεκατομμύρια. Το 2014 πήρε 2,569 δισεκατομμύρια. Μέσα σε αυτά περιλαμβάνονται, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, και τα προνοιακά. Αν τα αφαιρέσουμε, η μείωση είναι 60% με 65%, μείωση των ΚΑΠ.

Ο Β' βαθμός έχει αριθμητικά μια πολύ μεγαλύτερη μείωση, αλλά εκεί εμπλέκονται τα πράγματα με δημόσιες επενδύσεις. Νομίζω ότι δεν θα είναι ενδεικτικά τα νούμερα.

Θέλω να σας πω πώς επιβιώνει με αυτήν τη μείωση η τοπική αυτοδιοίκηση, πώς είναι δυνατόν να επιβιώσει. Επιβιώνει λόγω της αύξησης των ιδίων εσόδων, των δικών της φορολογικών εσόδων, των ανταποδοτικών. Το 2011 τα ίδια τα έσοδα της τοπικής αυτοδιοίκησης ήταν το 60% των ΚΑΠ. Το 2012, κύριε Υπουργέ, ήταν το 90% των ΚΑΠ. Το 2013 ήταν το 116% των ΚΑΠ.

Πολύ εύκολα το μυαλό όλων πάει στο ότι, επειδή μειώθηκαν οι ΚΑΠ, γι' αυτό υπάρχουν αυτά τα ποσοστά. Δεν είναι έτσι. Θα σας δώσω δύο αριθμούς μόνο: Το 2011 τα ίδια έσοδα –φόροι, ανταποδοτικά τέλη, κλπ.– ήταν 2,017 δισεκατομμύρια. Το 2013

είναι 3.113.000.000. Υπήρξε 1.000.000.000 αύξηση. Πώς προέκυψε η αύξηση; Το μυαλό θα πάει πάλι ότι αυξήθηκαν τα ανταποδοτικά τέλη κ.λπ.. Δεν αυξήθηκαν. Δεν υπήρξε ούτε καν ενδεικτική αύξηση της φορολογίας. Αυξήθηκε η εισπραξιμότητα με καιρίες επιλογές οι οποίες έγιναν στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», έλεγχος ανά τρίμηνο των εσόδων και εφόσον υπάρχει απόκλιση, υποχρέωση του Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης να αναθεωρήσει τον προϋπολογισμό προς τα κάτω, όπως βεβαίως και τις επερχόμενες δαπάνες.

Αυτό είναι μια μεγάλη επιτυχία της τοπικής αυτοδιοίκησης και αποτελεί δείγμα γραφής. Ίσως και το Υπουργείο Οικονομικών - από τις επαφές που έχουμε - να μην έχει αντιληφθεί ακριβώς το πόσο μεγάλη επιτυχία ήταν αυτή.

Δεδομένου ότι έθεσα το ερώτημα του πώς επιβιώνει η τοπική αυτοδιοίκηση, θέλω να κάνω μια αναφορά στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Μειώθηκαν οι δομές. Από χίλιους τόσους δήμους, πήγαμε σε τριακόσιους είκοσι πέντε, από εβδομήντα τέσσερις διευρυμένες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και επαρχίες, πήγαμε σε δεκατρείς περιφέρειες και από τις εξήμισι χιλιάδες νομικά πρόσωπα με διοικητικά συμβούλια, αμειβόμενους προέδρους κλπ., πήγαμε στα χίλια διακόσια. Αυτός ήταν ο στόχος του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»; Δεν ήταν αυτός. Προέκυψε, όμως, η δυνατότητα επιβίωσης, παρά τις περικοπές. Πρόκειται για μια πολύ σημαντική δυνατότητα, κάτι που θα πρέπει να τονίσουμε.

Βεβαίως, δεν έχω ακούσει από τους μεταρρυθμιστές της Νέας Δημοκρατίας -γιατί δεν είναι όλοι μεταρρυθμιστές- να πουν ότι έκαναν λάθος εκείνη την εποχή που το καταψήφισαν. Δεν έχω ακούσει από τους συναδέλφους της Αριστεράς, του ΣΥΡΙΖΑ, που διακονούν την ελληνική περιφέρεια και, εν πάση περιπτώσει, τις αδικημένες περιοχές της χώρας, ότι διεκόπη ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», χάθηκε η μεταβατική περίοδος -με έναν τρόπο απότομο και βάνουσο- της μεταφοράς μιας σειράς δραστηριοτήτων από το κράτος στην περιφέρεια, διεκόπη η διαδικασία της αποκέντρωσης. Αντ' αυτού, λέμε άλλα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θέλω να πω πολύ ενδεικτικά και δυο κουβέντες για το χρέος της τοπικής αυτοδιοίκησης. Το 2012 βρισκόταν περίπου στο 1,7 δισεκατομμύριο. Το 2014 φτάνει το 1,6 δισεκατομμύριο, συμβολή, σχέση του χρέους με το συνολικό δημόσιο χρέος 0,5%. Αυτή είναι η συμβολή της τοπικής αυτοδιοίκησης στη διαμόρφωση του χρέους. Το αναφέρω, γιατί είναι ένας θεσμός που έχει αδικηθεί κατάφωρα, έχει κατασκευοφανηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Υφυπουργέ, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ο χρόνος είναι πολύ λίγος, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, επίσης, να πω ότι υπάρχει και μία σειρά θεσμικών ζητημάτων τα οποία θα πρέπει να πιάσουμε και τα πιάνουμε στο Υπουργείο Εσωτερικών. Το ένα θέμα είναι η αξιολόγηση των δομών. Δεν έγινε, γιατί φοβηθήκαμε, γιατί φοβήθηκαν, γιατί συνδέθηκε η αξιολόγηση των δομών με απολύσεις. Όμως, δεν υπάρχει τέτοιο ενδεχόμενο.

Οι οργανισμοί αποκεντρωμένων περιφερειών και δήμων δεν έχουν καμμία σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα, γιατί έχει μειωθεί το προσωπικό και υπάρχουν οργανικές μονάδες που δεν υφίστανται. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε σχέδια στελέχωσης, σε stuffing plans, όπως λέγονται, αν δεν κάνουμε μία σοβαρή και αξιόπιστη αξιολόγηση των δομών, δηλαδή νέους οργανισμούς. Αυτή είναι μια δουλειά την οποία ξεκινάμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, υπάρχει και το θέμα της νομοθεσίας. Στο σημείο αυτό, έχω να κάνω μια πρόταση προς όλη την Αίθουσα της Βουλής, γιατί υπάρχουν ζητήματα στα οποία δεν μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες και πρέπει να υπάρξουν συναινέσεις, αφού δεν εξαρτώνται από την παρουσία μιας πολιτικής ηγεσίας στο

Υπουργείο Εσωτερικών. Αναφέρομαι στην ανάγκη δημιουργίας ενός κώδικα τοπικής αυτοδιοίκησης, στον οποίο θα προβλέπεται από τη νομοθεσία ακριβώς ποιοι θα συμμετέχουν. Και τα κόμματα. Αυτή είναι μια δουλειά πέντε, έξι μηνών και θα αφορά τα έσοδα της τοπικής αυτοδιοίκησης, τον κώδικα βεβαίωσης, τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και μια σειρά εκατοντάδων διάσπαρτων διατάξεων, αντιφατικών πολλές φορές μεταξύ των, αλλά και τον Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων -όπως λέγαμε κάποτε- και Υπαλλήλων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως λέμε τώρα. Αυτή η δουλειά θα είναι πολύτιμη, χρήσιμη για την τοπική αυτοδιοίκηση και χρήσιμη για τη χώρα.

Με την ευκαιρία αυτή, λοιπόν, καλώ από το Βήματος της Βουλής όλα τα κόμματα να συμβάλουν σ' αυτήν τη δουλειά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εγώ θα ήθελα να παρακαλέσω για άλλη μια φορά όλους τους συναδέλφους να τηρούν τον χρόνο.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κίνηση της Κυβέρνησης να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης σηματοδοτεί την προσπάθειά της με κάθε τρόπο και μέσο, προκειμένου να συνεχιστεί η επιχείρηση αποπροσανατολισμού και εγκλωβισμού του λαού μας.

Εξάλλου, στην ίδια κατεύθυνση ακουμπά όλο αυτό το αποπροσανατολιστικό γαϊτανάκι με την εκλογολογία, την προεδρολογία, τα φημολογούμενα διαμορφούμενα ήδη νέα κομπρεμί μεταξύ των αστικών κομμάτων και των αστών Βουλευτών, τα οποία έχουν έναν προφανή σκοπό: τον εγκλωβισμό του λαού σε αυτές τις συζητήσεις, την πρόκληση τεχνητής πώλωσης σε συνθήκες στις οποίες όλο και περισσότερο γίνεται εμφανές το κοινό στρατηγικό πλαίσιο που μοιράζονται όλα τα κόμματα της αστικής διαχείρισης. Πάνω απ' όλα, στόχος είναι να αποπροσανατολίζονται οι εργαζόμενοι από το κύριο και βασικό, δηλαδή από τους στόχους του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προωθούνται ταχύτατα και προϋποθέτουν συνεχές μάτωμα του λαού, στόχους που θα υλοποιήσει οποιαδήποτε κυβέρνηση είτε με κορμό τη Νέα Δημοκρατία είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ, με όποιο μείγμα διαχειρίζεται.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς υλοποιείται η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου είναι ο χώρος της υγείας. Ενώ λαμβάνονται μέτρα, αντί να λύνονται τα προβλήματα, η κατάσταση για τον λαό χειροτερεύει και στην κυριολεξία παίρνει επικίνδυνες διαστάσεις. Αυτό που καθορίζει τον αντιλαϊκό χαρακτήρα των μέτρων στην υγεία και στην πρόνοια είναι ότι ακριβώς εντάσσονται και υπηρετούν το σχέδιο της καπιταλιστικής ανάπτυξης και μάλιστα σε συνθήκες έντονου ανταγωνισμού και οικονομικής κρίσης, μίας ανάπτυξης η οποία στηρίζεται στην εκμετάλλευση του λαού και είναι αντίθετη με τα λαϊκά συμφέροντα και τις λαϊκές ανάγκες.

Αυτήν την ανάπτυξη στηρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση σαν διακρατική ένωση του κεφαλαίου, που αντιμετωπίζει την υγεία και την πρόνοια όχι σαν κοινωνικό δικαίωμα, αλλά σαν εμπόρευμα. Μπαίνει αντικειμενικά το ερώτημα: Μπορούν να αντιμετωπιστούν τα λαϊκά προβλήματα στην υγεία και στην πρόνοια, εάν η οργάνωση και η πάλη της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων δεν στοχεύουν στην ανατροπή αυτής της ανάπτυξης, εάν δεν εντάσσουν τον αγώνα για ναβάλουν φρένο στα αντιλαϊκά μέτρα, ενδεχομένως να αποσπάσουν και κάποιες λύσεις στην προοπτική να χαράξουν τον λαϊκό δρόμο ανάπτυξης, καταργώντας τις αιτίες που αναπαράγουν τα λαϊκά προβλήματα, δηλαδή τα μονοπώλια και την καπιταλιστική εκμετάλλευση;

Το γεγονός ότι στη σημερινή εποχή, με την τεράστια δυνατότητα που προσφέρει η παραγωγικότητα της εργασίας, οι κατακτήσεις της επιστήμης, τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, η ύπαρξη ενός πολυάριθμου εξειδικευμένου υγειονομικού δυναμικού δεν μπορούν να αξιοποιηθούν απ' όλο και μεγαλύτερο τμήμα των λαϊκών στρωμάτων αποδεικνύει ακριβώς τη μεγάλη σαπίλα του καπιταλιστικού συστήματος, ενός συστήματος που έχει φάει τα ψωμιά του, που γίνεται όλο και πιο επιθετικό και που υποτάσσει τα πάντα, ακόμη και την υγεία, στις ανάγκες του κέρδους.

Αυτή η πραγματικότητα, όσο καλύτερα και γρηγορότερα κατανοηθεί, μπορεί να αποτελέσει ισχυρό παράγοντα αποφασιστικής ενίσχυσης της λαϊκής πάλης, ανασύνταξης του εργατικού λαϊκού κινήματος, χειραφετημένου από το σαράκι ότι δεν γίνεται αλλιώς, ότι χωρίς ρήξη με τα μονοπώλια και την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως υποστηρίζουν ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα, μπορεί να μπουν σε πορεία λύσης οι λαϊκές ανάγκες στην υγεία και την πρόνοια.

Η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού επιχειρηματικού τομέα στην υγεία, η στήριξη των υγιών επιχειρηματιών, οι κανόνες λειτουργίας και ελέγχου των επιχειρηματιών, που υποστηρίζει και ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι θέσεις που δίνουν εξετάσεις καταλληλότητας στο κεφάλαιο, είναι θέσεις που σπέρνουν αυταπάτες και αποσκοπούν στην ενσωμάτωση της αγανάκτησης των λαϊκών στρωμάτων, ότι δήθεν έχει τον τρόπο ή υπάρχουν οι τρόποι να συγκεκριαστούν αντίθετα συμφέροντα και τελικά να ωφεληθούν όλοι.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τάζει στον λαό ότι με τη δική του κυβέρνηση θα ενισχυθεί ο δημόσιος τομέας της υγείας. Ακριβώς το ίδιο έλεγε και το ΠΑΣΟΚ σε άλλες συνθήκες, ανάπτυξης, καλύτερες, στις αρχές της δεκαετίας του '80. Όχι μόνο δεν έγινε αυτό, ούτε μπορούσε ποτέ να γίνει βέβαια, αλλά μας προέκυψε η ραγδαία ενίσχυση των επιχειρηματικών ομίλων στην υγεία και ταυτόχρονα η προσαρμογή της λειτουργίας του κρατικού τομέα, με τα γνωστά επιχειρηματικά κριτήρια.

Τάζει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι με την κυβέρνησή του θα αναπτυχθεί ένα πανελλαδικό δημόσιο σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας που θα καλύπτει όλες τις ανάγκες. Δεν απαντά, όμως, αφού θα συμβαίνει αυτό, σε τι ακριβώς θα χρειάζεται ο ιδιωτικός τομέας, που θα συνεχίσει να υπάρχει, και φυσικά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλά σε καμμία περίπτωση για κατάργηση του επιχειρηματικού τομέα, ούτε στην πρωτοβάθμια ούτε στη δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας.

Είναι, επίσης, γνωστή η θέση του και η πρακτική του στον τομέα του φαρμάκου, όπου η αντιπαράθεσή του με την Κυβέρνηση πριν από λίγους μήνες στο ζήτημα της τιμολόγησης των φαρμάκων ήταν στη βάση υποστήριξης ενός τμήματος του κεφαλαίου, των φαρμακοβιομηχανών, λες και αυτοί παράγουν με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και όχι της κερδοφορίας. Από τη στιγμή που τάζει στους καπιταλιστές, δεν μπορεί να τάζει και στα λαϊκά στρώματα. Γι' αυτό και τα μαζεύει και εξαρτά τις παροχές από την πορεία ανάκαμψης της καπιταλιστικής οικονομίας και εφόσον οι δημοσιονομικές συνθήκες το επιτρέψουν, δηλαδή ούτε στη Δευτέρα Παρουσία.

Πρωθεί και υποστηρίζει μία πολιτική και μέτρα αντίστοιχα με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία στην καλύτερη περίπτωση οδηγούν στη διαχείριση των πιο ακραίων κοινωνικών φαινομένων εξαθλίωσης και φτώχειας.

Θέτουμε, λοιπόν, σε αυτούς που μας βλέπουν και μας ακούν το εξής ερώτημα:

Μπορεί η υγεία και οι υπηρεσίες που σχετίζονται με την πρόληψη, τη θεραπεία, την αποκατάσταση να είναι κοινωνικά αγαθά, να παρέχονται δηλαδή σε όλους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, ανάλογα με τις ανάγκες τους από τη στιγμή που υπάρχει ανάπτυξη της επιχειρηματικής δράσης και σε συνθήκες συνύπαρξης κρατικού και ιδιωτικού τομέα;

Το ΚΚΕ απαντά ξεκάθαρα όχι, διότι στο πλαίσιο της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της επιχειρηματικής δράσης οι κανόνες της αγοράς και του κέρδους μετατρέπουν την υγεία σε ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα. Το κάνουν απρόσιτο για το μεγαλύτερο μέρος των λαϊκών στρωμάτων, ενώ παράλληλα έχει αρνητικές επιπτώσεις και στην ίδια την ανάπτυξη του συστήματος.

Συνεπώς οι απαντήσεις στα ερωτήματα είναι ενδεικτικές γι' αυτό που υποστηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα, ότι δηλαδή μέσα από το πρόβλημα της υγείας, με όλες τις μορφές και τους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνεται και βασανίζει τον λαό, αναδεικνύεται ουσιαστικά η αντιπαράθεση των δύο δρόμων ανάπτυξης.

Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος για αποκλειστικά κρατικό και δωρεάν σύστημα υγείας-πρόνοιας, με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης, είναι η μόνη ρεαλιστική πρόταση, γιατί είναι αυτή που ανταποκρίνεται στο συμφέρον της πλειοψηφίας του λαού. Η προσφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν αφορά μόνο ότι διατυπώνει τα χαρακτηριστικά ενός συστήματος

υγείας που ανταποκρίνεται στις ανάγκες του λαού, αλλά κυρίως έχει να κάνει με το γεγονός ότι αποδεικνύει τη δυνατότητα να πραγματοποιηθεί. Δείχνει τους κοινωνικούς και πολιτικούς όρους που μπορούν να διαμορφώσουν τα λαϊκά στρώματα, για να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις. Είναι η πολιτική διεξόδου που έχει επεξεργαστεί το Κομμουνιστικό Κόμμα, που θωρακίζει τα λαϊκά στρώματα απέναντι σε όλους αυτούς που σπέρνουν το δηλητήριο του καπιταλιστικού μονόδρομου, ότι δηλαδή καλά είναι αυτά που λέει το ΚΚΕ, αλλά δεν γίνονται. Εμείς λέμε ότι γίνονται και παραγίνονται, αρκεί ο λαός να το αποφασίσει.

Με την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, με λαϊκή περιουσία του τεράστιου πλούτου που παράγει ο ίδιος ο λαός μπορεί να σχεδιάσει και να αναπτύξει ένα πανελλαδικό κρατικό σύστημα υγείας-πρόνοιας σε όλα τα επίπεδα, το οποίο θα παρέχει απολύτως δωρεάν όλες τις υπηρεσίες, χωρίς διάκριση.

Σήμερα, που ο λαός βομβαρδίζεται με διάφορες συνταγές, για να δοκιμάσει ένα φαγητό που αποδείχθηκε πραγματικό δηλητήριο για τον ίδιο, πρέπει να δοκιμάζει τη δική του συνταγή, γραμμένη με τα δικά του χέρια και με τα δικά του υλικά. Εγγύηση γι' αυτό είναι η ισχυροποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος για την ανασυγκρότηση του εργατικού λαϊκού κινήματος απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση, στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλίων, σε ρήξη συνολικά με τον σημερινό δρόμο ανάπτυξης και τις όποιες κυβερνητικές λύσεις φέρνουν από την πίσω πόρτα την ίδια πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε την πρόταση του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Το ερώτημα είναι εάν ορθά ο Πρωθυπουργός ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης. Ανεύθυνα η Αντιπολίτευση και ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ με τη συνεχή επίκληση των εκλογών δημιουργεί ένα κλίμα αρνητικό, ιδιαίτερα στους επενδυτές, αλλά και στη σχέση με τους εταίρους μας.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ένας υπεύθυνος Πρωθυπουργός δεν μπορεί να πάει σήμερα σε εκλογές. Ο Πρωθυπουργός έχει μπροστά του τη διαπραγμάτευση για το χρέος, έχει μπροστά του την κατάθεση του προϋπολογισμού. Είναι δυνατόν η χώρα να μείνει χωρίς προϋπολογισμό, να αφήσουμε τη διαπραγμάτευση για το χρέος και να πάμε σε εκλογές; Όχι, βέβαια. Όμως, απαιτείται η απόφαση της Βουλής για τους φορείς και επενδυτές στο εξωτερικό, για τους εταίρους μας στην Ευρώπη.

Άκουσα τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να κινδυνολογούν και να προσπαθούν να ισοπεδώσουν το έργο της Κυβέρνησης. Πριν από δύο χρόνια η χώρα ήταν πλήρως αναξιόπιστη στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Ήθελαν να μας εκδιώξουν από το Ευρώ. Η χώρα ήταν έτοιμη να χρεοκοπήσει και το ξέρετε. Να χρεοκοπήσει πραγματικά, να πάει σε παύση πληρωμών, σε στάση εισαγωγών. Οι δημόσιοι υπάλληλοι να μην πληρώνονται, οι συνταξιούχοι να μην μπορούν να πάρουν σύνταξη. Πρώτες ύλες, πετρέλαιο κ.λπ. να μην μπορείς να έχεις. Σώσαμε τη χώρα από τη χρεοκοπία. Μοιράσαμε κοινωνικό μέρισμα στους συμπολίτες μας από το πλεόνασμα των 500 εκατομμυρίων ευρώ που αμφισβητούσατε ότι θα υπάρξει. Όλοι οι πολίτες έχουν κοινωνική ασφάλιση. Βελτιώσαμε ουσιαστικά τον ΕΝΦΙΑ, αλλά πρέπει, κύριε Υπουργέ, να επανασχεδιάσουμε τον φόρο ακινήτων. Μειώνεται ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο κατά 30%. Μειώνεται η έκτακτη εισφορά κατά 30%.

Θα αποκατασταθούν εν μέρει οι ένοστολοι.

Ρυθμίζουμε τα κόκκινα δάνεια και αυξάνονται οι δόσεις, για να διευκολυνθεί η αποπληρωμή.

Αλλάξαμε το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των αγροτών από τα εξήντα επτά στα εξήντα δύο χρόνια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει τα πάντα για να γίνει κυβέρνηση. Αυτοί που μας κατηγορούν για διορισμούς και λένε ότι Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ φταίνε, είναι διορισμένοι στο δημόσιο σε θέσεις με παχυλούς μισθούς. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που μας κατηγορεί ότι δεν ενδιαφερόμαστε για τους εργαζόμενους, αυτός πληρώνει κάποιους από τους εργαζόμενους στο κομματικό του ραδιόφωνο, το «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ», λειτουργώντας απεργοσπαστικά και αφήνοντας άλλους εργαζόμενους απλήρωτους.

Είστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, μια Αριστερά χωρίς ήθος, χωρίς ενδοιασμούς, εφαρμόζοντας το «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Είναι οι ίδιοι που καλούν τους πολίτες να μην πληρώσουν φόρους, γιατί, όπως λένε, αυτοί θα έρθουν και θα χαρίσουν τα χρέη κατά 80%.

Αυτό που δεν λέτε είναι ένα: Πώς θα δώσετε αυξήσεις και πού θα βρείτε τα λεφτά για όσα υπόσχεστε; Πού θα βρείτε τα λεφτά για να δώσετε, παραδείγματος χάριν, ρευστότητα στην αγορά 10 δισεκατομμυρίων, όπως λέτε; Εκτός κι αν εφαρμόσετε κάποια κρυφή ατζέντα. Παραδείγματος χάριν, αν κουρέψετε τις καταθέσεις των Ελλήνων από 20.000 ευρώ και πάνω, όπως έχει προτείνει εδώ, μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, ο Μανώλης Γλέζος. Αυτό που λέτε, όμως, είναι ένα: «Ψηφίστε μας και, αφού μας ψηφίσετε, θα σας πούμε πού θα βρούμε τα λεφτά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση τα έκανε όλα σωστά; Δεν υπάρχουν προβλήματα; Λέω ευθέως: Ναι, υπάρχουν προβλήματα και πολλά. Όπως έγιναν και λάθη πολλά. Οι συμπολίτες μας μάτωσαν και έχουν κουραστεί. Υπάρχουν συμπολίτες μας που έχουν πρόβλημα επιβίωσης. Πολλοί από αυτούς εκδηλώνουν την πρόθεσή τους να ψηφίσουν τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος υπόσχεται όλα σε όλους.

Σε όλους αυτούς τους συμπολίτες μου θέλω να πω: Τα χειρότερα πέρασαν. Οι αιματηρές θυσίες του κόσμου ανήκουν στο παρελθόν. Από εδώ και πέρα με δικά μας λεφτά, και όχι με δανεικά, έρχονται καλύτερες ημέρες. Η λογική που λέει «λεφτά υπάρχουν» ή «τα μισά να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ από αυτά που υπόσχεται, καλά θα είναι», αποδείχθηκε ολέθρια στο πρόσφατο παρελθόν. Το «λεφτά υπάρχουν» και οι υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει να παρασύρουν κανέναν.

Η Κυβέρνηση, με σταθερά και σίγουρα βήματα, απέτρεψε τη χρεοκοπία της χώρας πολύ γρήγορα, πολύ γρηγορότερα απ' ό,τι υπολόγιζαν όλοι. Προχωρά προς την ανάπτυξη και σε φοροελαφρύνσεις. Στον κατάλληλο χρόνο θα μιλήσουμε για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και θα πάμε σε εκλογές το 2016.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζουμε την Κυβέρνηση, γιατί είναι εθνικό μας χρέος. Είναι χρέος μας απέναντι σε όλους τους Έλληνες, που προσδοκούν μια Ελλάδα έξω από τα μνημόνια, μια Ελλάδα έξω από την κρίση, μια νέα Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου.

Η κ. Γιαταγιάνα έχει τον λόγο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΙΑΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, μας καλεί σήμερα η συγκυβέρνηση να της δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Είδα με προσοχή το προσχέδιο προϋπολογισμού που φέρατε στη Βουλή και σύμφωνα με την επιτροπή της Βουλής για τον προϋπολογισμό, πάνω από έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες ζουν στα όρια της φτώχειας. Αυτό οφείλεται στο ότι ισοπεδώσατε τη μεσαία τάξη. Βάλατε λουκέτο σε εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οδηγήσατε σε απόγνωση και σε ανεργία χιλιάδες οικογένειες από αυτούς τους επαγγελματίες.

Δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και αυτό δεν χρειάζεται να μας το πει ο προϋπολογισμός της Βουλής, το γνωρίζουμε από τις χιλιάδες αυτοκτονίες που έχουν συμβεί μέχρι σήμερα, καθώς και από τις εκατοντάδες χιλιάδες των συμπατριωτών μας που συνωστίζονται καθημερινά στα συστήματα της Εκκλησίας.

Μια μικρή ανεργία, που παραλάβατε, τη γιγαντώσατε και οι άνεργοι υπερβαίνουν τα δύο εκατομμύρια σήμερα, χωρίς να υπολογίζουμε τους απλήρωτους, αυτούς δηλαδή που δουλεύουν και δεν πληρώνονται, καθώς και τις χιλιάδες νέους και νέες που φεύγουν συνέχεια στο εξωτερικό.

Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού αναφέρατε λεπτομερώς αυτά που χρωστάμε στους δανειστές μας. Δεν αναφέρατε, όμως, πουθενά αυτά που μας οφείλουν οι δανειστές μας. Δεν αναφέρατε το γερμανικό κατοχικό δάνειο ούτε τις γερμανικές επανορθώσεις, τα οποία είχατε υποχρέωση να συμπεριλάβετε στον προϋπολογισμό. Δεν τα αναφέρατε, γιατί δεν τολμάτε να τα ζη-

τήσετε ούτε και θα τα ζητήσετε ποτέ, διότι με το μνημόνιο έχετε ρητά παραιτηθεί ακόμα και του συμψηφισμού αυτών των χρεών.

Η Κυβέρνησή σας δεν έχει δώσει κανένα πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης, μιας οικονομικής ανάπτυξης που θα φέρει δουλειά στους ανέργους και θα δώσει στον Έλληνα την αξιοπρέπεια που του ανήκει, μια αξιοπρέπεια που εσείς οφείλετε να προστατεύσετε, αφού αυτό επιτάσσει το άρθρο 2 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Άκουσα τον Υπουργό Οικονομικών χθες και, σε συνδυασμό και με όσα αναφέρονται στον προϋπολογισμό, είναι σίγουρο ότι θα συνεχιστεί αμείλικτα η φοροαφαίμαξη των συνήθων υποζυγίων, των γνωστών Ελλήνων που υποφέρουν σήμερα.

Την ανάπτυξη εσείς την έχετε μέσα από το ξεπούλημα της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας μέσω ΤΑΙΠΕΔ, μάλιστα με διαδικασίες σύντομες, όπως μας είπε ο Υπουργός Οικονομικών, και μέσω των τραπεζών. Θα στερήσετε από τον Έλληνα ακόμα και την ιδιοκτησία του, με τον ΕΝΦΙΑ. Κατά χιλιάδες οι ελληνικές οικογένειες θα μείνουν στον δρόμο.

Άκουσα με προσοχή την κ. Μπακογιάννη -η οποία αυτήν τη στιγμή δεν με προσέχει και συζητεί- η οποία παραδέχθηκε ότι στα πέντε τελευταία χρόνια μετά την υπογραφή του μνημονίου δεν σημειώσαμε καμμία πρόοδο.

Ερωτώ: Τα πέντε τελευταία χρόνια -το είπατε και θα το βρείτε στα Πρακτικά της Βουλής- ποιος κυβερνάει αυτήν τη χώρα; Για ποιον λόγο δεν σημειώσαμε καμμία πρόοδο, παρά τα σκληρά μέτρα που λήφθηκαν εναντίον του λαού; Ποιος, παρ' όλο που έβλεπε ότι βρισκόμαστε σε λάθος τροχιά, συντάχθηκε με τη λάθος συνταγή; Σίγουρα όχι εμείς. Σίγουρα το έκανε η Κυβέρνηση, που ζητάει σήμερα την ψήφο εμπιστοσύνης.

Είπε η κ. Μπακογιάννη ότι θα φέρει μια τροπολογία για τον ΕΝΦΙΑ με την οποία θα μειώνει κατά 30% την αντικειμενική αξία των ακινήτων. Καμμία τέτοια τροπολογία, κύριοι, δεν πρόκειται να ψηφίσουμε. Ο φόρος αυτός ήταν και πρέπει να μείνει έκτακτος. Η οποιαδήποτε μείωση δεν νομιμοποιεί την αντισυνταγματική μονιμοποίηση αυτού του δήθεν έκτακτου χαρακτήρα. Δεν πρόκειται για τροπολογία, αλλά εν τέλει για μια νέα «ντροπολογία».

Άκουσα, επίσης, Υπουργούς από το ΠΑΣΟΚ προερχόμενους να τονίζουν κατ' επανάληψη: «Λέμε την αλήθεια. Από εμάς θα ακούσετε την αλήθεια και μόνο την αλήθεια». Αυτός που λέει την αλήθεια δεν χρειάζεται να το προτάσσει, τον ξέρουν, τον καταλαβαίνουν οι άλλοι αν λέει την αλήθεια.

Ο κ. Βενιζέλος, παραδείγματος χάριν, μας είπε ότι το χρέος μας είναι βιώσιμο, όταν το ΔΝΤ διά χειλέων κ. Λαγκάρντ τονίζει ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο και πρέπει να κουρευτεί.

Άκουσα και σημερινούς ομιλητές ακόμα της Νέας Δημοκρατίας να μας λένε: «Εδώ έρχεται μια ανάπτυξη φοβερή». Η ανάπτυξη θα φτάσει στο 2,9%. Στην Ελλάδα, που είναι πρωταθλήτρια της ανεργίας, στην Ελλάδα την πρωταθλήτρια του χρέους, όταν σε όλη την Ευρώπη δεν θα υπάρχει ανάπτυξη, γιατί η κ. Μέρκελ δεν συναινεί σε ανάπτυξη και ζητάει τη συνέχιση της ύφεσης, εμείς θα έχουμε τεράστια ανάπτυξη!

Επομένως, αφού το χρέος μας δεν είναι βιώσιμο και πρέπει να κουρευτεί και η δική σας Κυβέρνηση δεν πρόκειται να το κάνει αυτό, είναι βέβαιο, λοιπόν, ότι θα συνεχιστεί η ύφεση.

Επομένως πρέπει να αναλάβει τα ηνία μια νέα κυβέρνηση με νοπή λαϊκή εντολή, μία κυβέρνηση με πρόγραμμα ανάπτυξης, το οποίο θα εγκρίνει ο λαός με την ψήφο του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό δώστε μου, κύριε Πρόεδρε, όπως δώσατε και στους άλλους. Μη μου χτυπάτε το κουδούνι. Αφήστε με να τελειώσω.

Αυτή η νέα κυβέρνηση θα μπορέσει να συνεγείρει τον λαό στον αγώνα για να αποκτήσει τα δίκια του, την ελευθερία του μέσα σε δημοκρατική πολιτεία, την αξιοπρέπειά του, την ελπίδα του για το αύριο.

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζω κάτι πολύ σημαντικό, ότι σε επικίνδυνους καιρούς δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από την απραξία. Σήμερα, πράγματι, ζούμε σε επικίνδυνους καιρούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Καλούμαστε, λοιπόν, όλοι μας εδώ να αναλάβουμε τις ευθύνες μας έναντι του ελληνικού λαού που μας εξέλεξε. Καλούμαστε να διατηρήσουμε την κληρονομιά που μας άφησαν οι πρόγονοί μας με θυσίες και αίμα, δηλαδή μια Ελλάδα ελεύθερη, περήφανη και καλούμαστε να χτίσουμε ξανά αυτήν τη χώρα από τα αποκαΐδια που δημιουργήθηκαν τον καιρό των μνημονίων. Καλούμαστε να ψηφίσουμε με γνώμονα το συμφέρον της νέας γενιάς και των αγέννητων ακόμη Ελληνόπουλων.

Αυτήν τη στιγμή πρέπει να πάρετε μία γενναία και ηθική απόφαση. Δεν πρέπει να παραμείνει αυτή η Κυβέρνηση, η οποία είναι υποταγμένη σε ξένα και ντόπια διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Απευθύνομαι σ' εσάς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ γνωρίζω τι θα πράξω. Καταψηφίζω αυτήν την Κυβέρνηση. Αναλάβετε κι εσείς τις υποχρεώσεις σας απέναντι σ' αυτόν τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κατ' αρχάς, κυρία συνάδελφε, με αδικήσατε, διότι δεν κτυπούσα εγώ το κουδούνι.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ – ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κάποιος το κτυπούσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είναι αυτόματο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ – ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Εντάξει, δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το αφήνω, λοιπόν, όταν κτυπάει παρατεταμένα, δυο-τρεις φορές να ακούσει ο ομιλητής, ώπου να μου ζητήσει μία ανοχή, την οποία τη δέχουμε σε όλους. Είμαστε ίσοι.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ – ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Σε κάποιους δεν κτυπάει. Εσάς, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όλο σάς παρεξηγούμε! Τι να κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το Δημοτικό Σχολείο «Εκπαιδευτήρια Αργύρη - Λαιμού».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει δικίο η Κυβέρνηση και ορθώς ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν είναι ούτε επικοινωνιακό τρικ ούτε μια προσπάθεια αποπροσανατολισμού. Αντίθετα, νομίζω ότι μας δίνεται η ευκαιρία να κάνουμε μία πολύ σοβαρή κουβέντα σ' αυτήν την Αίθουσα. Εγώ βλέπω τους τόνους και το ειδικό βάρος των συναδέλφων σημαντικά υψηλό, ακόμα κι αν έχουμε διαφωνίες. Πρέπει να ξέρετε ότι μας ακούει ο ελληνικός λαός, ο οποίος αγωνιά εξίσου μ' εμάς.

Η συζήτηση έρχεται, πράγματι, να σταματήσει μία ατέρμονη εκλογολογία, ένα εθνικό σπορ του πολιτικού συστήματος. Κάθε φορά, σε κάθε δύσκολη στροφή, προφανώς γιατί κάποιοι δεν αντέχουν να πάρουν αποφάσεις, καταφεύγουν στην εκλογολογία, προσπαθώντας να προσπεράσουν το πρόβλημα και να κλείσουν τα μάτια.

Όμως, αυτό είναι πολιτικός στρουθοκαμηλισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και απευθύνομαι κατ' εξοχήν στην Αντιπολίτευση.

Το πολιτικό σύστημα δεν έχει αυτοσκοπό τις εκλογές. Οι εκλογές είναι όχημα δημοκρατίας, λογοδοσίας, υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των κομμάτων, ανταλλαγής απόψεων. Όμως, δεν μπορούμε να διαλύουμε τη σταθερότητα μιας χώρας στην πιο δύσκολη στιγμή, στην πιο κρίσιμη στιγμή των δεκαετιών.

Θα συμφωνήσω με την κ. Γιαταγάνα, ότι εδώ διαπραγματευόμαστε την ποιότητα της ζωής των παιδιών μας και όχι μόνο.

Άρα είμαστε υποχρεωμένοι να σεβαστούμε τη στιγμή και να καταθέτουμε απόψεις. Η διαφωνία είναι όπλο στη δημοκρατία και στην υπόσταση της πατρίδας στη σκληρή διαπραγμάτευση που κάνει.

Αναρωτιέμαι: Είναι αντίπαλός μας πλέον το μνημόνιο; Κατά την άποψή μου, δεν είναι το μνημόνιο πια ο αντίπαλός μας, γιατί φεύγει. Αντίπαλός μας είναι η κατάσταση για το μέλλον.

Είναι αντίπαλός μας το παρελθόν; Όχι. Το παρελθόν είναι αυτό που πρέπει να μας διδάξει. Αντίπαλός μας είναι οι κακές συνήθειες και το γεγονός ότι δεν είμαστε ενωμένοι. Αντίπαλός μας είναι ότι δεν βλέπουμε τη διαπραγμάτευση για το χρέος σαν εξίσου εθνική υπόθεση, όπως είναι το ζήτημα των Σκοπίων και οι διαφορές με τη γείτονα χώρα. Δεν το βλέπουμε με τον ίδιο τρόπο, αλλά ως πολιτικό και κομματικό ανταγωνισμό.

Με ποιο δικαίωμα στην πιο σημαντική στιγμή της μεταπολιτευτικής ιστορίας, που καθορίζουμε της ζωής των επόμενων γενεών, δεν είμαστε ενωμένοι σε αυτήν την κατεύθυνση;

Ποιος είναι ο πραγματικός αντίπαλός μας; Αντίπαλός μας είναι οι κακές μας συνήθειες. Είναι το γεγονός ότι μπερδέψαμε κατά τις δεκαετίες που πέρασαν τη σταθερότητα με τη στασιμότητα. Η σταθερότητα είναι άλλο πράγμα. Η στασιμότητα είναι οπισθοχώρηση. Όταν η Ευρώπη προχώρησε μπροστά, προόδευσε, επένδυσε στον ανταγωνισμό, στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, εμείς μείναμε στάσιμοι και πιστέψαμε ότι αυτό είναι σταθερότητα. Στην πραγματικότητα οπισθοχωρήσαμε, χάσαμε βήματα, πήγαμε πίσω σε όλους τους πίνακες. Μετά, βεβαίως, ήρθαν τα ελλείμματα και τα χρέη.

Αυτό δεν θα το διορθώσουμε; Δεν θα προχωρήσουμε από τη στασιμότητα στις μεταρρυθμίσεις; Δεν θα προλάβουμε το τρένο στο οποίο έχουν επιβιβαστεί οι άλλοι, για να μπορούμε να τους ανταγωνιστούμε;

Γιατί, λοιπόν, αντιπαρτιθέμεθα εδώ για τις μεταρρυθμίσεις; Γιατί θέλουμε να επαναλάβουμε το παλιό κακό παρελθόν; Δεν μάθαμε τι σημαίνει το «λεφτά υπάρχουν»; Το ζήσαμε το 1981, τότε που πράγματι υπήρχαν λεφτά, αλλά τα μοιράσαμε σαν χαρτοπόλεμο και ήρθαν τα ελλείμματα και τα χρέη. Το ξαναβρήκαμε μπροστά μας το 2012, αλλά τα λεφτά τότε δεν υπήρχαν και μοιράσαμε ψεύτικες ελπίδες. Μοίρασαν ψεύτικες ελπίδες αυτοί που κυβερνούσαν και ήρθαν τα μνημόνια. Τώρα έχουμε πάλι μπροστά μας το δίλημμα του «λεφτά υπάρχουν».

Λεφτά δεν υπάρχουν, κύριοι συνάδελφοι. Τα λεφτά δεν πέφτουν ως μάννα εξ ουρανού. Αυτό το γράφει η Παλαιά Διαθήκη. Λεφτά παράγονται από τον ανταγωνισμό, από τον πλούτο, από την επιχειρηματικότητα, από το μοντέλο της οικονομίας. Λεφτά παράγονται από την πρόοδο ενός τόπου, από τις ευκαιρίες στους νέους ανθρώπους.

Λεφτά δεν παράγονται από το κράτος. Το κράτος ξοδεύει. Λεφτά δεν παράγει η αριστερή φλυαρία. Διότι η Αριστερά πράγματι είναι σεβαστή για τις απόψεις της, αλλά είναι κατ' εξοχήν σε όλο τον κόσμο αναδιανεμητική. Αναδιανεμητική όμως όταν υπάρχει πλούτος. Μα τώρα δεν υπάρχει πλούτος και πρέπει να τον παράγουμε!

Σε αυτό, λοιπόν, που πρέπει εδώ να αγωνιστούμε είναι να κάνουμε δύο πράγματα: Να ρυθμίσουμε τα ζητήματα του χρέους και να βγούμε από τα μνημόνια, για να τονώσουμε την πολιτική μας αυτοπεποίθηση, την αυτοπεποίθηση ενός έθνους, μιας πατρίδας και των πολιτών της, που ζουν πιεσμένοι οικονομικά, αλλά και εθνικά. Να πάρουμε το τιμόνι της οικονομίας στα χέρια μας. Αυτό πρέπει να το κάνουμε όλοι μαζί!

Ας ανταγωνιστούμε μετά, εάν το μοντέλο θα είναι φιλελεύθερο ή άκρως σοσιαλιστικό. Αυτό θα το πει η κοινωνία, όταν θα έρθει η ώρα. Τώρα όμως είναι η ώρα να κάνουμε το χρέος μας!

Με ποιο δικαίωμα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι πριν ακόμα υπάρξει η διαπραγμάτευση και η απόφαση για το χρέος της χώρας, εμείς δεν θα το κάνουμε δεκτό; Αυτή είναι η αποστολή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή να συμβάλει στη συνεννόηση για το εθνικό ζήτημα;

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έχουμε ανάγκη –και εγώ στηρίζω αυτήν την Κυβέρνηση, κυρίως γιατί πιστεύω ότι ήρθε η ώρα να φύγουμε από τα μνημόνια πιο νωρίς– είναι να τελειώσει πράγματι η υπερφορολόγηση της χώρας. Πράγματι πρέπει να προχωρήσουμε στις διευκολύνσεις και φοροελαφρύνσεις, στη διευθέτηση των κόκκινων δανείων και όλων των κόκκινων σημαδιών που έχουμε για την ελληνική κοινωνία.

Βεβαίως, στηρίζω την Κυβέρνηση για έναν ακόμα λόγο: Γιατί πιστεύω ότι ευκαιρίες δουλειάς μπορεί μόνο το φιλελεύθερο κράτος και το φιλελεύθερο μοντέλο να παράγει. Ανταγωνισμό, παραγωγικότητα, ευκαιρίες, πλούτο, χαμηλή φορολογία μόνο

το φιλελεύθερο μοντέλο διδάσκει. Όχι το σοσιαλιστικό, το οποίο είναι κυρίως αναδιανεμητικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Τέλος, στηρίζω την Κυβέρνηση, γιατί πιστεύω πάνω από όλα ότι στη δύσκολη γωνιά της γης στην οποία βρισκόμαστε, την ώρα που ταραζεται όλη η Νοτιοανατολική Μεσόγειος, την ώρα που ολόκληρος ο κόσμος μπαίνει σε μια διαφορετική ρότα, η πολιτική σταθερότητα στη χώρα, η συμμαχική σταθερότητα, η σταθερότητα στον καινούργιο γεωστρατηγικό και ενεργειακό άξονα, τον οποίο έχει η χώρα, δεν μπορεί τούτη την ώρα να διασαλευτεί.

Αυτό είναι το χρέος που έχουμε. Μπορούμε να ανταγωνιστούμε στο τέλος του 2016, όταν τελειώσει η τετραετία. Θα βγάλουμε τα όπλα μας τα πολιτικά, τα θετικά και τα αρνητικά μας. Μέχρι τότε, όμως, πρέπει να κάνουμε το χρέος μας.

Στηρίζω αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί πιστεύω στην πολιτική χειραφέτηση και αυτοπεποίθηση του πολιτικού συστήματος και αυτού του λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Θα συνιστούσα στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να μη μιλάνε για το ήθος της Αριστεράς. Χωρέψτε το ότι σε αυτό το πεδίο η Αριστερά έχει ολοκληρωτικά κερδίσει.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εσείς πληρώνετε τους άλλους, τους απεργασμένους! Δώστε στους εργαζόμενους τα λεφτά τους και μετά μιλάμε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Μη μου στερείτε τον χρόνο μου!

Εγώ θα σταθώ μόνο στον αγροτικό χώρο, ο οποίος αποτελεί για εμάς έναν από τους βασικούς οικονομικούς τομείς.

Αντίθετα, για εσάς -Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ- δεν υπήρξε ποτέ. Εσείς αρκεστήκατε στην αδιαπραγμάτευτη προσήλωση στις ευρωπαϊκές πολιτικές για τη γεωργία, διαχειριζόμενοι -και μάλιστα κάκιστα- τις ενισχύσεις. Αυτό είχε δυσμενέστερες επιπτώσεις στην εθνική οικονομία, με πιο δυσάρεστη αυτήν την πορεία ερήμωσης της υπαίθρου.

Εμείς θα αντιστρέψουμε αυτήν την πορεία με σχέδιο κατά κλάδο και περιφέρεια. Είναι ένα σχέδιο που εντάσσει τον αγροτικό χώρο στο κέντρο ενός ευρύτερου οράματος παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Ξεκινάμε με μια μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή, τόσο σε διοικητική όσο και χωροταξική βάση. Δημιουργούμε άμεσα ένα σύγχρονο δίκτυο γεωργικών εφαρμογών και έρευνας, απλωμένο στην περιφέρεια και σε κάθε δήμο, στο οποίο θα υπηρετούν έμπειροι γεωτεχνικοί, αλλά και νέοι πριν από την αρχή της επαγγελματικής τους καριέρας.

Πρώτο μας μέλημα είναι η εισαγωγή μέτρων στήριξης της κτηνοτροφίας, για να καλύψει το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων -που ξεπερνά τα 2,5 δισεκατομμύρια και με πρόσφατα στοιχεία τρέχει καλπάζοντας- αλλά και για να υπηρετήσει τις μεγάλες εξαγωγικές δυνατότητες της χώρας. Τέτοια μέτρα είναι το εθνικό σχέδιο γενετικής βελτίωσης και αξιοποίησης φυλών των αγροτικών ζώων, η στήριξη καλλιέργειας πρωτεϊνούχων κτηνοτροφικών φυτών για ζωοτροφές, η άμεση ρύθμιση εκκρεμών ζητημάτων βοσκοτόπων, αποζημιώσεων και άλλα.

Εσείς, αντί να κόβετε και να ράβετε με τους βοσκοτόπους, μπορούσατε να υπερασπιστείτε αυτό που εδώ και χρόνια σάς προτείνουμε, ότι στην Ελλάδα βόσκονται περισσότερα από πενήντα ένα εκατομμύρια στρέμματα. Είναι η βλάστηση αυτών των εκτάσεων που δίνει την ποιοτική διαφοροποίηση των γαλακτοκομικών μας προϊόντων από αυτά των χωρών του Βορρά. Δεν το κάνατε και πάνω στον πανικό σας για τις επιπτώσεις χειρίζεστε επιπόλαια και επικίνδυνα την εξισωτική αποζημίωση για τα έτη 2013-2014.

Αλήθεια, έχετε αντιληφθεί ότι με τη διαδικασία της ταμειακής διευκόλυνσης με την οποία καταβάλλατε τις τελευταίες αποζημιώσεις, υπάρχει κίνδυνος συμψηφισμού με μεταγενέστερες πληρωμές στους κτηνοτρόφους;

Εμείς το λέμε για μια ακόμη φορά, ότι ο ΟΣΔΕ επιστρέφει στο σπίτι του στο Υπουργείο.

Ο καταρροϊκός πυρετός και η ευλογία έχουν κυριολεκτικά θερίσει την αιγοπροβατοτροφία και εσείς παρακολουθείτε την κατάσταση είτε ως θεατές είτε ως συσχεπόμενοι.

Εμείς για την αντιμετώπιση τέτοιων κινδύνων θεσμοθετούμε ένα μόνιμο σύστημα ασφαλείας μέσω του ΕΛΓΑ, τόσο για τις ζωονόσους όσο και για τη διασφάλιση της συνέχειας της εκμετάλλευσης και του εισοδήματος των κτηνοτρόφων.

Επί δύο μήνες επιμένουμε για τη συζήτηση αυτών των προβλημάτων στη Βουλή, αλλά η ηγεσία του Υπουργείου κρύβεται.

Στο σχέδιό μας βασική παράμετρος είναι και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας. Αυτή θα επιτευχθεί με την αξιοποίηση των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων.

Εσείς όχι μόνο δεν έχετε οργανωμένη αγροτική εμπορική εξαγωγική πολιτική -το έδειξε πρόσφατα η αποτυχία σας στη διαχείριση του θέματος της φέτας- αλλά και αυτές τις αγορές που οι παραγωγοί από μόνοι τους έχουν βρει δεν μπορείτε ούτε στοιχειωδώς να τις υπερασπιστείτε, όπως συνέβη και με το εμπόριο της Ρωσίας, που πραγματικά τα κάνατε θάλασσα.

Εμείς, πέρα από την επιθετική προβολή των αγροδιατροφικών και αγροτουριστικών πλεονεκτημάτων, επαναφέρουμε τον θεσμό των γεωργικών ακολούθων στις πρωτεύουσες των μεγάλων αγορών.

Θα αυξήσουμε επίσης την ανταγωνιστικότητα, τόσο με την προστιθέμενη αξία όσο και με τη μείωση του κόστους παραγωγής. Δεν μπορεί να συνεχιστεί η κατάσταση της εξαγωγής χύμα του 90% του λαδιού μας. Εμείς έχουμε υπολογίσει ότι κάθε μονάδα προστιθέμενης αξίας μπορεί να προσδώσει σημαντική αύξηση της απασχόλησης αλλά και του αγροτικού ΑΕΠ κατά 5%.

Άμεσα παρεμβαίνουμε στο κόστος παραγωγής και ειδικά της ενέργειας, το οποίο στη φυτική παραγωγή ξεπερνά το 60% του συνολικού κόστους, ορίζοντας ως τιμή του πετρελαίου κίνησης τη μέση τιμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 75 έως 80 λεπτά, με προοπτική την καθιέρωση αγροτικού πετρελαίου, και ως τιμή ηλεκτρικού ρεύματος επαναφέρουμε αυτήν του 2009.

Επανεξετάζουμε τον ΦΠΑ του αγροτικού χώρου μέσα από την καθιέρωση μίας σχέσης μεταξύ ΦΠΑ εισροών-εκροών που να μην επιβαρύνει τον παραγωγό και ταυτόχρονα να ωφελεί τον καταναλωτή.

Εσείς εντάξατε στον ΕΝΦΙΑ τα εργαλεία της δουλειάς τους. Εμείς τον καταργούμε. Εσείς φορολογείτε τους αγρότες από το πρώτο ευρώ. Εμείς καθορίζουμε για τους αγρότες αυτό που έχουμε και για τους υπόλοιπους πολίτες, 12.000 ευρώ αφορολόγητο όριο, που σημαίνει ακαθάριστο αγροτικό εισόδημα 24.000 με 25.000 ευρώ και βεβαίως αυτό το ποσό θα μείνει έξω από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων εισόδων-εξόδων.

Θα γίνουν ουσιαστικές παρεμβάσεις και σε άλλα ζητήματα ιδιαίτερα γης. Θα προστατεύσουμε την αγροτική γη μέσα από τη σύνταξη Εθνικού Κτηματολογίου και ταυτόχρονα την ίδρυση Τράπεζας Γης, για να παραχωρείται γη σε όποιον θέλει να ασχοληθεί και ιδιαίτερα για τους νέους.

Μεγάλο ζήτημα είναι αυτό της ηλικιακής διάρθρωσης του αγροτικού χώρου. Οι νέοι δεν θα πρέπει απλώς να στηρίζονται με μία χρηματοδότηση, αλλά δίνουμε και τη διάσταση της βιωσιμότητας της δραστηριότητάς τους μέσα σε κάμποσα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτά δεν είναι υποσχέσεις. Είναι αναγκαιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε. Ολοκληρώσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αναγκαιότητα και σίγουρα δεν είναι υπόσχεση σαν και αυτήν που δίνετε εσείς στους σημερινούς αγρότες, όπως, για παράδειγμα, σύνταξη, λέει, στα εξήντα δύο χρόνια με σαράντα χρόνια εργασίας, αλλά εφαρμογή της ρύθμισης μετά από δεκαοκτώ χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Σας παρακαλώ, ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, κύριε συνάδελφε, και θα σας εξηγήσω γιατί. Επειδή λοιπόν θα κάνω την παρατή-

ρηση αυτή, έχουν μιλήσει...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μου δίνετε ούτε καν μισό λεπτό, όταν προηγούμενοι ομιλητές μίλησαν επί οκτώ, εννιά και δέκα λεπτά. Σας παρακαλώ. Τρία πράγματα θέλω να πω. Θα τα είχα ήδη πει.

Όσον αφορά το θέμα της ρευστότητας, να πω το εξής: Φέρατε μία τροπολογία το 2013 για τη ρύθμιση των ενυπόθηκων ληξιπρόθεσμων δανείων. Σας είχαμε πει τότε ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Ούτε ένα παράδειγμα εφαρμογής της δεν υπάρχει μέχρι σήμερα. Εμείς έχουμε δεσμευτεί για χρηματοδοτικό εργαλείο είτε με την επαναγορά της Αγροτικής Τράπεζας είτε με την ίδρυση νέου, εξειδικευμένου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε τώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, υπάρχουν ζητήματα οργάνωσης, παραγωγικών επενδύσεων. Ξεκαθαρίζουμε όμως ένα πράγμα: Πρώτη μας κίνηση είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, τελειώσατε. Σας παρακαλώ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μη με αναγκάσετε να κλείσω το μικρόφωνο. Το εννοώ τώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Γιατί τέτοιο πάθος, όταν για προηγούμενους ομιλητές δεν είδα να υπάρχει από πλευράς του Προεδρείου αντίστοιχη διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε σχέδιο και πιστεύουμε ότι σύντομα αυτό το σχέδιο θα μας καλέσει ο αγροτικός κόσμος να το υλοποιήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα είμαι αυστηρότατος ως προς το χρόνο για τον εξής λόγο: Ήρθαν συνάδελφοι εδώ και μου παραπονέθηκαν ότι έχουν μιλήσει μέχρι αυτήν τη στιγμή εβδομήντα εννέα συνάδελφοι και είναι εγγεγραμμένοι εκατόν ενενήντα τόσοι. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι για να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι, εγώ θα πρότεινα –να το σκεφτούμε λίγο αργότερα- μία μείωση του χρόνου όλων. Ξεκινώντας...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Με όλες τις στρατιές των Υπουργών και Υφυπουργών που παρελαύνουν, πώς να μιλήσουν οι Βουλευτές;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Καλύτερα να μη μιλήσουμε καθόλου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έκλεισα! Σου είπας: «Καλύτερα να μη μιλήσουμε»!

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας έχει τον λόγο.

Θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να τηρήσετε τον χρόνο σας. Πείτε τα γρήγορα, γιατί ο Αποστόλου είπε πολλά σε λίγο χρόνο πράγματι! Τα έλεγε γρήγορα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση γίνεται σε μία κρίσιμη χρονικά στιγμή, σε μία περίοδο κατά την οποία η χώρα έχει σταθεροποιηθεί τα δημόσια οικονομικά της, επιστρέφει σε θετικούς ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης, έχει αποκαταστήσει τη διεθνή θέση και αξιοπιστία της και σχεδιάζει με αισιοδοξία, αξιοπρέπεια και αυτοπεποίθηση πλέον την επόμενη ημέρα της ελληνικής οικονομίας.

Σήμερα οι δημοσιονομικοί στόχοι για τρίτη συνεχόμενη χρονιά επιτυγχάνονται. Υλοποιούνται διαρθρωτικές αλλαγές. Χρόνιες εσωτερικές και εξωτερικές ανισορροπίες αντιμετωπίζονται. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται.

Η επιστροφή στις αγορές σταδιακά επιτυγχάνεται. Επιχειρήσεις αποκτούν πρόσβαση σε κεφάλαια με καλότερους όρους. Δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μακροχρόνια βιώσιμη ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Το 2014, σύμφωνα με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, η χώρα θα επιτύχει για δεύτερη χρονιά σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα. Θα παρουσιάσει μετά από έξι χρόνια βαθιάς ύφεσης θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης, ενώ ήδη επέστρεψε, μετά

από τέσσερα χρόνια, στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου για μεσομακροπρόθεσμο δανεισμό.

Βήμα βήμα, λοιπόν, η χώρα βγαίνει από την κρίση. Αυτό είναι το αποτέλεσμα συλλογικής σκληρής δουλειάς, κυρίως των πρωτόγωνων θυσιών της ελληνικής κοινωνίας. Είναι αποτέλεσμα στο οποίο συνέβαλαν και οι πρωτοβουλίες και πολιτικές που υλοποιήθηκαν και στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, σύμφωνα με τις προγραμματικές μας δηλώσεις, πολιτικές που κινήθηκαν από την αρχή και πέραν των δεσμεύσεων της χώρας έναντι των εταίρων και των δανειστών.

Ειδικότερα, ενδεικτικά και κωδικοποιημένα, αναφέρω τα εξής: Προωθήθηκε η αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή και πειθαρχία. Η Ελλάδα εκτιμάται φέτος ότι θα επιτύχει το υψηλότερο κυκλικό προσαρμοσμένο πρωτογενές πλεόνασμα στον κόσμο, το υψηλότερο δηλαδή πλεόνασμα, αν εξαιρέσουμε την επίδραση της παρατεταμένης ύφεσης των τελευταίων ετών, ενώ το 2015 προβλέπεται ότι θα έχουμε σχεδόν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό μετά από πολλές δεκαετίες.

Υλοποιήθηκαν στοχευμένες πρωτοβουλίες εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών. Θωρακίστηκε το ελληνικό δημόσιο, με την αναμόρφωση θεσμικού πλαισίου δημοσιονομικών ελέγχων και την ανασυγκρότηση των ελεγκτικών μηχανισμών της δημοσιονομικής διαχείρισης. Αναβαθμίστηκε, επικαιροποιήθηκε, εναρμονίστηκε με τις ευρωπαϊκές πρακτικές το θεσμικό πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας.

Εξορθολογίστηκε η δημοσιονομική λειτουργία των φορέων της γενικής κυβέρνησης. Θεσπίστηκαν ρυθμίσεις και υλοποιούνται πολιτικές για την έγκριση, παρακολούθηση και εκτέλεση των προϋπολογισμών όλων των φορέων της γενικής κυβέρνησης.

Δημιουργήθηκε το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Καταρτίζεται και παρακολουθείται συστηματικά κοινωνικός προϋπολογισμός.

Βελτιώθηκε η διαδικασία συνταξιοδοτήσεων στο δημόσιο, με την καθιέρωση του θεσμού της προκαταβολής της σύνταξης στο δημόσιο, με τη μείωση του χρόνου αναμονής των συνταξιοδοτικών υποθέσεων, με τη βελτίωση των διαύλων επικοινωνίας του πολίτη με το δημόσιο, με την ολοκλήρωση της διαδικασίας απογραφής των πραγματικά δικαιούχων συνταξιούχων.

Αξιοποιήθηκαν οι αδρανείς πόροι του ελληνικού δημοσίου. Καταρτίστηκε για πρώτη φορά το νομοθετικό πλαίσιο των αδρανών καταθέσεων. Επικαιροποιήθηκε, τροποποιήθηκε και εκσυγχρονίστηκε το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την οργάνωση, διοίκηση, διαχείριση και εποπτεία των κοινωφελών περιουσιών και των σχολαζουσών κληρονομιών.

Αναλήφθηκε πρωτοβουλία για πρώτη φορά καταγραφής, κατηγοριοποίησης, εκτίμησης και αξιοποίησης των παρακαταθηκών που φυλάσσονται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Άνοιξε λογαριασμός για πρώτη φορά στην Τράπεζα της Ελλάδος, όπου συγκεντρώνονται χρηματικά ποσά τα οποία προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες κατά του ελληνικού δημοσίου και αυτά τα ποσά ήδη επιστρέφονται στο κοινωνικό σύνολο.

Ενδυναμώθηκε θεσμικά και λειτουργικά ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους. Αναβαθμίστηκε το πλαίσιο που διέπει την εγγυητική ευθύνη του ελληνικού δημοσίου. Θεσπίστηκε διαδικασία για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου.

Το αποτέλεσμα είναι ότι αυτές οι ληξιπρόθεσμες οφειλές -αν και υπαρκτές, αν και σημαντικές- έχουν μειωθεί κατά 50% τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, ενώ δίνονται από χτες, με απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, πρόσθετα 800 εκατομμύρια ευρώ για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών της περιόδου 2012-2013.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνοψίζοντας, μπορούμε με αίσημα ευθύνης να πούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι τα τελευταία δύομισι χρόνια προωθήθηκε με συνέπεια η αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία.

Η χώρα αντιμετώπισε τα υψηλά διαχρονικά διδύμα ελλείμματά της. Δεν αρκεί, όμως, αυτό. Άλλωστε, η διατηρήσιμη δημοσιονομική προσαρμογή και πειθαρχία, αν και αναγκαία, δεν αποτελεί από μόνη της ικανή συνθήκη για τη μεγέθυνση της οικονομίας και την κοινωνική ευημερία.

Είναι αλήθεια ότι απαιτείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο επανεκτίμηση πολιτικών και προτεραιοτήτων, ενώ κι εμείς ως χώρα οφείλουμε να μετατρέψουμε, το συντομότερο δυνατόν, την παρούσα σταθεροποίηση της οικονομίας σε δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή.

Στην κατεύθυνση αυτήν εργαζόμαστε, υιοθετώντας και εφαρμόζοντας ένα συνεκτικό, ένα ρεαλιστικό σχέδιο οικονομικής ανάπτυξης. Βασικοί άξονες του σχεδίου αυτού είναι:

Πρώτον, η σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών, με την ένταξη του αφανούς τμήματος της οικονομίας στο εμφανές πεδίο της. Ήδη κινούμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Δεύτερον, η διασφάλιση της επίτευξης υψηλών διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων.

Τρίτον, η περαιτέρω ενίσχυση της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους. Ρεαλιστικές λύσεις, εφικτές τεχνικές και ισοδύναμοι τρόποι υπάρχουν.

Τέταρτον, η βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων οικονομικών. Αυτό θα επιτευχθεί με την αύξηση της αποτελεσματικότητας των πόρων και με την ενίσχυση σταδιακά των δαπανών που έχουν υψηλό πολλαπλασιαστή και απόδοση, προάγουν την οικονομική ανάπτυξη και δημιουργούν υψηλή κοινωνική ανταποδοτικότητα.

Πέμπτον, η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών, ώστε να περιοριστεί το υψηλό επίπεδο της φτώχειας και οι διευρυνόμενες, πράγματι, κοινωνικές ανισότητες, με στοχευμένες παρεμβάσεις κοινωνικής πολιτικής, όπως το καθεστώς του ελάχιστου εγγυημένου κεφαλαίου και εισοδήματος, που μπορεί να αποτελέσει τον πυρήνα μιας νέας στρατηγικής κοινωνικής πρόνοιας.

Έκτον, η δημιουργία ενός δίκαιου, αποτελεσματικού, σύγχρονου κράτους, περνώντας σταδιακά από την επίτευξη ποσοτικών στόχων στην εκπλήρωση κρίσιμων ποιοτικών μεταρρυθμίσεων, όπως είναι ο περιορισμός της γραφειοκρατίας.

Έβδομον, η αύξηση των επενδύσεων και η ενίσχυση των εξαγωγών αλλά και η διατήρηση της κατανάλωσης σε υψηλά επίπεδα, έχοντας όμως σημαντικά μικρότερο συντελεστή βαρύτητας στη διαμόρφωση του ΑΕΠ.

Η σημαντική συμβολή του τουρισμού και της ναυτιλίας αλλά και της αγροτικής παραγωγής, της μεταποίησης, της βιομηχανίας, της ενέργειας και η προσήλωση στην πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, που θα βοηθήσουν την προσέλκυση ξένων άμεσων επενδύσεων, θα συμβάλουν στη δημιουργία νέων εγχώριων επιχειρήσεων, θα απεγκλωβίσουν τις υπάρχουσες επιχειρήσεις από παθογένειες του παρελθόντος και θα ενισχύσουν την εξωστρέφεια.

Ενδεικτικά και μόνο, πάνω από είκοσι πολυεθνικές έχουν προχωρήσει στη δημιουργία κέντρων ανεφοδιασμού, συναρμολόγησης, έρευνας και τεχνολογίας στην Ελλάδα.

Όγδοον, η ακόμη ταχύτερη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών και εθνικών πόρων. Το ποσοστό απορρόφησης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ σήμερα φτάνει στο 85%, ενώ οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στο σύνολό τους θα ανέλθουν περίπου στα 27 δισεκατομμύρια ευρώ την επόμενη τετραετία.

Ένατον, η εντατικότερη υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και η αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου. Η αξιοποίηση αυτή είναι επωφελής για τη χώρα, καθώς βραχυπρόθεσμα αυξάνονται τα έσοδα του δημοσίου και μειώνεται το δημόσιο χρέος, ενώ μεσομακροπρόθεσμα δημιουργείται πλούτος στην ελληνική οικονομία, μέσω της αύξησης των επενδύσεων και της δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης.

Δέκατον, η εξομάλυνση της πιστωτικής επέκτασης και η ενίσχυση της ρευστότητας της αγοράς. Οι τράπεζες οφείλουν μετά την ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησής τους να ανταποκριθούν άμεσα και με επάρκεια στον διαμεσολαβητικό τους ρόλο και να παράσχουν την απαραίτητη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία.

Ενισχυτικά στη ρευστότητα αναμένεται να λειτουργήσουν οι αποφάσεις και οι ανακοινώσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τα σημαντικά εργαλεία χαλάρωσης της νομισματικής πολιτικής, καθώς η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, τόσο για τον

συμψηφισμό ΦΠΑ μεταξύ δημοσίου και επιχειρήσεων όσο όμως και για την ταχύτερη επιστροφή ΦΠΑ για τον συνεπή φορολογούμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπερασματικά, κατά την πεποίθησή μου, με δεδομένη την αφετηρία μας, αυτός είναι ο ορθός δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε, δρόμος ο οποίος που με εμπλουτισμό των πολιτικών θα οδηγήσει σε αύξηση της απασχόλησης, μείωση της ανεργίας, βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων των πολιτών.

Για τον λόγο αυτό, είναι εθνική ανάγκη να διαφυλαχθούν όλα όσα έχουν επιτευχθεί με μεγάλο κόπο και κοινωνικό κόστος.

Δυστυχώς, κατά τη συζήτηση στη Βουλή αυτές τις ημέρες, παρατηρείται ότι αρκετοί Βουλευτές της Αντιπολίτευσης διαγκωνίζονται σε προσεγγίσεις μιζέριας και λαϊκισμού. Διατυπώνονται με ευκολία γενικολογίες και απλουστεύσεις. Ακούγονται ανακρίβειες και αοριστολογίες.

Μοιράζονται ψευδαισθήσεις, αραδιάζονται ανέφικτα αιτήματα, εκφράζονται αφορισμοί και ισοπεδωτικοί χαρακτηρισμοί, κυριαρχεί ο μηδενισμός. Δυστυχώς, απουσιάζει το μέτρο. Δυστυχώς, απουσιάζουν ουσιαστικές απαντήσεις, λύσεις, προτάσεις. Υπογραμμίζω το δυστυχώς, διότι η κρισιμότητα των στιγμών και η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα, η κοινωνία και η οικονομία απαιτεί, κατά την πεποίθησή μου, τη συστράτευση όλων των δημιουργικών δυνάμεων, μακριά από θεσμικά, κομματικά και προσωπικά παίγνια εξουσίας, επικίνδυνους ακροβατισμούς, αδιέξοδους τυχοδιωκτισμούς.

Φυσικά, η δημιουργική σύνθεση δεν επιτυγχάνεται με εξαναγκασμούς. Η ιστορική, κοινωνική, πολιτική και οικονομική κρισιμότητα των στιγμών είναι τέτοια, που επιβάλλει συγκλίσεις, δημιουργικές συνθέσεις, εθνικό σχέδιο, σκληρή δουλειά, που επιτάσσει πατριωτική συνείδηση, σύνεση, συναίνεση, ρεαλισμό, που απαιτεί πολιτική και κοινωνική σταθερότητα, ασφάλεια, αίσημα δικαιοσύνης, ώστε να καταφέρουμε να ξεπεράσουμε με το ελάχιστο δυνατό κοινωνικό και οικονομικό κόστος τις παθογένειες και τα ελλείμματα του εγχώριου υποδείγματος και να δημιουργήσουμε το νέο, που μπορεί να ωθήσει την οικονομία και την κοινωνία σε έναν ενάρετο κύκλο ευημερίας για όλους τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ και για τη συνέπεια στον χρόνο σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 5^ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων (Α' τμήμα). Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μελάς.

Παρακαλείσθε, κύριε συνάδελφε, να είσθε συνεπής στον χρόνο σας, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Συζητάμε την πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Ειλικρινά διερωτώμαι γιατί ήλθε η πρόταση αυτή. Μήπως ήλθε για λόγους εντυπωσιασμού; Το λέω αυτό, διότι η δικομματική Κυβέρνηση έχει πάνω από εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές και πιστεύω ότι θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Άλλο, όμως, ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή και άλλο ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό.

Ο ελληνικός λαός σήμερα έχει εξαθλιωθεί, έχει εξοντωθεί, διέρχεται μια πολύ μεγάλη και πολύ δύσκολη οικονομική στενωπό. Άνθρωποι με κύρος, με αξιοπρέπεια, με ποιότητα ζωής έχουν φτάσει στο σημείο να αγωνιούν αν μπορούν να σπίσουν τον εαυτό τους και την οικογένειά τους και, ευτυχώς, υπάρχουν και τα συσσίτια της Εκκλησίας.

Από στατιστικές μελέτες έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες είναι στα όρια και εντός της φτώχειας. Οι άνεργοι έχουν ξεπεράσει κατά πολύ το ενάμιση εκατομμύριο και συνεχώς αυ-

ξάνονται. Από τις εννιάκοσιες πενήντα χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις που λειτουργούσαν στην Ελλάδα οι διακόσιες τριάντα χιλιάδες έχουν βάλει λουκέτο και όσες λειτουργούν, λόγω της οικονομικής κατάστασης και της εξοντωτικής φορολόγησης, κινδυνεύουν να κλείσουν.

Διερωτώμαι: Γιατί αυξήθηκε η φορολόγηση από 1-1-2014 στο 26% από το πρώτο ευρώ, όταν πριν ήταν μικρότερη και με 5.000 ευρώ αφορολόγητο; Γιατί εφαρμόστηκε αυτό το μέτρο; Για να κλείσουν και άλλες επιχειρήσεις και να αυξηθούν και άλλο οι άνεργοι; Είναι αυτό μέτρο που θα συμβάλει στην ανάπτυξη; Όχι. Το μέτρο αυτό λειτουργεί εναντίον της ανάπτυξης.

Αυτό που χρειάζεται σήμερα η χώρα μας είναι ένα σταθερό φορολογικό σύστημα, με χαμηλούς συντελεστές φορολόγησης και πολυετή ισχύ.

Ακόμη ένα πολύ σοβαρό θέμα είναι ότι ο ελληνικός πληθυσμός τα τελευταία χρόνια έχει ελαττωθεί κατά εκατοντάδες χιλιάδες και αυτό οφείλεται στο ότι χιλιάδες νέα παιδιά με πτυχία και μεταπτυχιακά έχουν φύγει για το εξωτερικό. Χιλιάδες λιγότερα παιδιά έχουν γεννηθεί τα τελευταία τέσσερα-πέντε χρόνια. Χιλιάδες άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους, λόγω της υποβάθμισης των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας, αλλά δυστυχώς και πάνω από έξι χιλιάδες άτομα έχουν αυτοκτονήσει, λόγω της αδυναμίας τους να αντιμετωπίσουν τα οικονομικά προβλήματα που έφεραν τα μνημόνια.

Ο ελληνικός πληθυσμός, δυστυχώς, συνεχώς ελαττώνεται και συνεχώς αυξάνονται οι λαθρομετανάστες και οι μετανάστες. Διερωτώμαι: Ποια θα είναι η Ελλάδα του μέλλοντος; Η Ελλάδα των λαθρομεταναστών και των μεταναστών; Όχι. Κατηγορηματικά τονίζω ότι η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα είναι ότι τα τελευταία χρόνια έχει περαστεί μία θηλιά στον λαιμό των μισθωτών, των συνταξιούχων, των ελευθέρων επαγγελματιών και των ανέργων και, δυστυχώς, σφίγγει όλο και περισσότερο. Φυσικά, δεν έχουν αγγίξει καθόλου –μα, καθόλου– τα μαύρα λεφτά. Έχετε τη Λίστα Λαγκάρντ, τη Λίστα Λιχτενστάιν, τη Λίστα Λουξεμβούργου. Ο κ. Βενιζέλος είχε πει το 2011 ως Υπουργός Οικονομικών ότι έχει βρει 600 δισεκατομμύρια ευρώ «μαύρα» λεφτά στην Ελβετία, τα οποία και θα φορολογήσει. Γιατί, λοιπόν, δεν ελέγχονται και δεν φορολογούνται τα μαύρα λεφτά;

Το έχω τονίσει και άλλη φορά. Ας μην τιμωρηθεί κανείς, ας φορολογηθούν. Εάν φορολογηθούν τα μαύρα λεφτά, ο ελληνικός λαός, που σήμερα υποφέρει, θα δει μία τόνωση, θα πάρει μία ουσιαστική ανάσα. Το να κόβονται συνεχώς μισθοί και συντάξεις, το να μπαίνουν φόροι και χαράτσια και τελευταία και ο ΕΝΦΙΑ κατόπιν εντολής της τρόικας, είναι το ευκολότερο, αλλά το χειρότερο για τον ελληνικό λαό.

Γι' αυτό είμαι αντίθετος με την πολιτική του μνημονίου. Γι' αυτό καταψήφισα τα μνημόνια και σήμερα μπορώ να βλέπω τον λαό στα μάτια.

Λόγω της μεγάλης οικονομικής κρίσης, έχουν υποβαθμιστεί σε υπέρτατο βαθμό όλες οι υπηρεσίες του κράτους και, δυστυχώς, έχουν υποβαθμιστεί και οι παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας. Η υγεία είναι το πολυτιμότερο αγαθό και επιβάλλεται σήμερα, που ο ελληνικός λαός περνά μία μεγάλη οικονομική κρίση και ο καθένας δεν έχει τη δυνατότητα να συντηρήσει τον εαυτό του και την οικογένειά του, να του παρέχει το κράτος όσο το δυνατόν καλύτερες υπηρεσίες υγείας.

Δυστυχώς, όμως, σήμερα οι παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας έχουν υποβαθμιστεί πάρα πολύ και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια περίθαλψη. Σήμερα αναγκάζονται πολλοί ασθενείς να πληρώνουν εξετάσεις και φάρμακα, όταν η τσέπη τους είναι άδεια. Από μελέτη που έχει γίνει, το 12,9% των ασθενών αδυνατεί να αγοράσει φάρμακα και το 52,6% δηλώνει ότι το κόστος συμμετοχής τους είναι δυσβάστακτο και οι ασθενείς δεν μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στην αγορά των φαρμάκων που χρειάζονται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Γι' αυτό δεν επιτρέπεται να καυχιέται η Κυβέρνηση ότι ελαττώνεται η δαπάνη για την υγεία, όταν ένα μεγάλο κομμάτι της μείωσης έχει προέλθει από τις τσέπες των ασθενών.

Όσον αφορά την αναφερόμενη σπατάλη στον χώρο της υγείας, έχω τονίσει και άλλη φορά ότι είμαι κάθετα αντίθετος στη σπατάλη του δημοσίου χρήματος, και στον χώρο της υγείας και παντού, διότι το δημόσιο χρήμα είναι χρήμα των πολιτών και οι πολίτες σήμερα υποφέρουν. Μεγάλες ελλείψεις ιατρών και προσωπικού υπάρχουν και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια περίθαλψη. Υπάρχουν μικρά νησιά που για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν έχουν γιατρό. Υπάρχουν νησιά με περίπου δέκα χιλιάδες κατοίκους και δεν έχουν γιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων.

Φυσικά, για όλη αυτήν την κατάσταση στον χώρο της υγείας δεν μπορώ να πω ότι φταίει ο σημερινός Υπουργός Υγείας, αλλά οι διατελέσαντες Υπουργοί από το 2010 και μετά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, ως γιατρός θα προτείνω στον σημερινό Υπουργό Υγείας, αν και δεν είναι εδώ, να κοιτάξει όσο το δυνατόν περισσότερο την υγεία του λαού με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ευαισθησία και να προσφέρει ό,τι καλύτερο, παρά τις πιέσεις της τρόικας.

Κλείνοντας θέλω να τονίσω ότι, αν στα δύο και πλέον χρόνια που κυβερνούν τα δύο κόμματα είχαν δώσει μία ουσιαστική ανάσα στον ελληνικό λαό, μία ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους μία ουσιαστική τόνωση της οικονομίας –και η οικονομία έβγαζε προς τα πάνω στην πράξη και όχι στα λόγια– τότε θα σας έδινα ακόμα και συγχαρητήρια. Όμως, δυστυχώς, όλα τα χρόνια που κυβερνάτε, η οικονομία οδεύει συνεχώς προς τα κάτω, προς το χειρότερο και αυτό αποβαίνει εις βάρος του ελληνικού λαού.

Γι' αυτό είμαι αντίθετος σ' αυτήν την οικονομική πολιτική, διότι πάνω απ' όλα βάζω τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Μελά.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κρεμαστινός –είναι η σειρά των γιατρών, όπως φαίνεται– για έξι λεπτά. Μάλλον η υγεία έχει την τιμητική της.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω τις σκέψεις μου, γιατί ο κ. Μελάς είχε μία απορία σχετικά με το γιατί γίνεται η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης.

Πράγματι, το πρώτο ερώτημα που τίθεται είναι γιατί η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, αφού σε λίγες εβδομάδες θα ζητήσει πάλι την ψήφο της με την ψήφιση του προϋπολογισμού. Είναι ένα σωστό ερώτημα. Όμως, η απάντηση είναι απλή. Θέλει απλώς να σταματήσει τα σενάρια και τις συζητήσεις περί πρόωρων εκλογών και τις σχετικές με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας που δυστυχώς υπάρχουν. Έτσι πιστεύει –και είναι λογικό– ότι θα μπορέσει να ολοκληρώσει τον κύκλο της, βγάζοντας τη χώρα από το μνημόνιο, όπως έχει διακηρύξει επανειλημμένα, μέχρι το τέλος του χρόνου.

Το δεύτερο ερώτημα που αναφέρεται είναι κατά πόσον μπορούν οι Βουλευτές που στήριξαν με την ψήφο τους την Κυβέρνηση στην προσπάθειά της αυτήν όλο το προηγούμενο διάστημα –πολλές φορές παρά τη θέλησή τους, παρά τα πιστεύω τους και την επιθυμία τους– τώρα σε αυτό το στάδιο των δύο, τριών μηνών να την εγκαταλείψουν, ζητώντας να γίνουν τώρα εκλογές.

Αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε θα ήταν όχι μόνο αδύνατον, αλλά και παρανοϊκό.

Άρα είναι ξεκάθαρο γιατί γίνεται αυτή η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης.

Δυστυχώς, όμως, πρέπει να πούμε κάτι άλλο πιο σημαντικό, ότι το μεγάλο δράμα της πολιτικής ζωής αυτής της χώρας λέγεται εκλογολογία. Από την επομένη των εκάστοτε εκλογών συζητούμε για το πότε θα γίνουν οι επόμενες. Πολιτικοί, δημοσιογράφοι, οικονομικοί παράγοντες ενορχηστρώνονται, καλλιεργώντας την αβεβαιότητα, τη σύγχυση, την αδρανοποίηση όλων των παραγωγικών φορέων της χώρας. Έτσι η χώρα, αντί να οδεύει σε έναν δρόμο παραγωγής, οδεύει κάθε ημέρα και σε χειρότερα στάδια, που χαρακτηρίζονται από τη σύγχυση, οδεύει σε μια ατέλειωτη αδράνεια.

Κοιτάξτε, η συντηρητική κυβέρνηση συνασπισμού στην Αγγλία υπό τον Κάμερον σχεδόν από τη πρώτη μέρα βρίσκεται πίσω από

το Εργατικό Κόμμα στις δημοσκοπήσεις πολλές φορές μέχρι και δέκα μονάδες. Κανείς, όμως, δεν ζήτησε μέχρι σήμερα στην Αγγλία να γίνουν πρόωρες εκλογές.

Ένα άλλο χειρότερο παράδειγμα: Στη Γαλλία ο Πρόεδρος Ολάντ γίνεται αποδεκτός μόλις από το 15% των Γάλλων. Κανένας, όμως, δεν διανοήθηκε να ζητήσει να γίνουν πρόωρες προεδρικές εκλογές, επειδή αυτός που χειρίζεται τα μεγάλα θέματα της χώρας δεν εκπροσωπεί ούτε το 15% καλά καλά.

Αυτοί είναι οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί. Αυτούς πρέπει κάποτε να τους σεβαστούμε και εμείς.

Εδώ κάθε εβδομάδα, με κάθε νέα δημοσκόπηση η εκάστοτε - όχι μόνο η σημερινή - Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητάει εκλογές.

Είναι ανάγκη κάποτε να υπάρξει άμεση συνταγματική μεταβολή, με βάση την οποία οι εκλογές θα προκηρύσσονται μόνο όταν η Κυβέρνηση χάνει τη δεδηλωμένη, όχι με την επίκληση ενός μεγάλου εθνικού θέματος, όπως συνήθως κάνει η κάθε κυβέρνηση όταν τη συμφέρει να κάνει εκλογές και όχι με την προεδρική εκλογή, όπως συνήθως κάνει κάθε αντιπολίτευση όταν τη συμφέρει - και η σημερινή Αντιπολίτευση - να ζητάει εκλογές. Η προεδρική εκλογή είναι θεσμός, εάν θέλουμε να τον διατηρήσουμε.

Το ΠΑΣΟΚ και ο Πρόεδρός του, για να είμαι αντικειμενικός, ζήτησε και πρότεινε τον Μάιο του 2012 κυβέρνηση συνεργασίας όλων των κομμάτων του δημοκρατικού τόξου, συμπεριλαμβανομένου φυσικά και απαραίτητως του ΣΥΡΙΖΑ. Αν αυτό είχε γίνει αποδεκτό τότε, θα είχαμε μια κυβέρνηση από τον Μάιο του 2012 μέχρι σήμερα, η οποία θα είχε ισχυρότερη φωνή, τουλάχιστον από τη σημερινή. Είμαι βέβαιος ότι και η οικονομική κατάσταση της χώρας θα ήταν καλύτερη από ό,τι είναι σήμερα με μία τέτοια κυβέρνηση και πολλά άλλα, τα οποία δεν έχω χρόνο να αναπτύξω.

Προσωπικά -θα το θυμούνται οι παλαιότεροι Βουλευτές- είχα επισημάνει το 2010 τη δημιουργία κυβέρνησης ενότητας, ευρύτερης συνεργασίας, τότε που το ΠΑΣΟΚ διέθετε μεγάλη πλειοψηφία στη Βουλή. Τότε, από αυτό εδώ το Βήμα είχα πει: «Η χώρα εισέρχεται σε μεγάλη περιπέτεια. Καμμία μονοκομματική κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να βγάλει τη χώρα από αυτή την κρίση...». Η δήλωσή μου αυτή τότε προκάλεσε έκπληξη και δυσφορία στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ και τον τότε Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος, μάλιστα, στον διάδρομο μου είπε: «Τι είναι αυτά;». Έξι μήνες αργότερα ο τότε Πρωθυπουργός επιδίωξε συνεργασία με τον κ. Σαμαρά για να συγκυβερνήσουν, κάτι που, δυστυχώς, δεν κατέστη δυνατόν, για να υποχρεωθούν όμως και οι δύο να συγκυβερνήσουν μαζί με τον ΛΑΟΣ υπό άλλον Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο, μετά από λίγους μήνες.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό λέει η πρόσφατη ιστορία. Και καλό είναι να μην ξεχνάμε την ιστορία, γιατί η ιστορία, δυστυχώς, επαναλαμβάνεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σήμερα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι σε μία ανανεωμένη πρόταση ευρύτερης συνεργασίας για κυβέρνηση ειδικού στόχου υπό πρωθυπουργό κοινής αποδοχής, ακόμα και με εναλλακτική πρωθυπουργία των αρχηγών των κομμάτων που θα συμμετάσχουν. Μία τέτοια κυβέρνηση θα καταστήσει τη χώρα ισχυρότερη στη διαπραγμάτευση για τη διευθέτηση του χρέους. Αυτό θα γίνει με μεγάλη επιμύκηση; Ό,τι είναι το καλύτερο. Με πάγωμα του χρέους; Με πάγωμα του χρέους. Με διαγραφή του χρέους; Ό,τι είναι το καλύτερο για τη χώρα.

Μόνο μία τέτοια κυβέρνηση μπορεί να διεκδικήσει με μεγάλη επιτυχία έναν τέτοιο στόχο. Η κυβέρνηση αυτή θα μπορέσει με προϋποθέσεις να δημιουργήσει ανάπτυξη ευρωπαϊκού και όχι τριτοκοσμικού τύπου, αυτήν που σήμερα θέλουν να μας επιβάλουν οι δανειστές. Η χώρα οδεύει σε ανάπτυξη τριτοκοσμικού τύπου και φοβούμαι ότι εάν αυτή τελικά επιτευχθεί, δηλαδή η ανάπτυξη τριτοκοσμικού τύπου, τότε θα είναι καταστροφική για τη μικρομεσαία τάξη και, κατά συνέπεια, για τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι χωρίς αυτές τις δύο προϋποθέσεις η χώρα δεν έχει μέλλον. Η παγκόσμια αυτή κρίση, που τώρα

γίνεται ευρωπαϊκή με κρίση στην Ευρωζώνη, θα συνθλίψει τη χώρα και οι ιστορικές ευθύνες θα είναι τεράστιες για εκείνους που θα ολιγωρήσουν.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, θα πρέπει να ενταχθεί και η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος θα πρέπει να συμβολίζει την ενότητα και να διαθέτει το απαιτούμενο κύρος στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Δεν πρέπει να είναι κομματικός Πρόεδρος, προκειμένου να μπορέσει η χώρα να ορθοποδήσει. Με μία τέτοια προσωπικότητα, με έναν τέτοιο Πρόεδρο, με μία τέτοια κυβέρνηση, η χώρα μπορεί να απενίξει σε ένα αισιόδοξο μέλλον.

Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα, κύριε Πρόεδρε, την οποία, όσο πιο γρήγορα την αντιληφθούμε, τόσο το καλύτερο για τον τόπο και για μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κρεμαστίνο.

Τον λόγο έχει τώρα για έξι λεπτά η κ. Βαλαβάνη και αμέσως μετά ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Μαυραγάνης για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κυρία Βαλαβάνη, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ-NANTIA BALABANH: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα σε εξήντα από τις εκατόν ενενήντα δύο χώρες-μέλη του ΟΗΕ διεξάγονται πολεμικές συγκρούσεις. Η περιοχή μας φλέγεται. Οι τζιχαντιστές αναβιώνουν μεσαιωνικές φρικαλεότητες σε βάρος χριστιανικών αλλά και μουσουλμανικών πληθυσμών.

Στο Κομπάνι του συριακού Κουρδιστάν πλάι στα τουρκικά σύνορα, σε μια πόλη-πείραμα ανεξιθρησκίας, δημοκρατίας και ισότητας των φύλων, δοκιμάζεται σήμερα ο ανθρώπινος πολιτισμός. Το ίδιο δοκιμάζεται, βέβαια, και στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, το Ηράκλειο -και μακάρι να ήταν μόνο εκεί- όταν παιδιά λιποθυμούν από πείνα. Η τουρκική κυβέρνηση ασχολείται με την έμπρακτη αμφισβήτηση της κυπριακής ΑΟΖ και αδιαφορεί ή και ανέχεται τη γενοκτονία των Κούρδων.

Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η διεθνής θέση της Ελλάδας στα τεσσεράμισι χρόνια των μνημονίων έχει υποβαθμιστεί βίαια και επικίνδυνα. Οι ελληνικές κυβερνήσεις υιοθέτησαν ως «εθνικό συμφέρον» την ιδιοκτησία των πιο βίαιων πανευρωπαϊκά «προγραμμάτων προσαρμογής», εφαρμόζοντας πρακτικά ότι «ο σκοπός (των δανειστών) αγιάζει τα μέσα».

Ταυτόχρονα, έκαναν και μια θεμελιώδη επιλογή ως προς την εξωτερική πολιτική της χώρας: Τον ρόλο του σιωπηλού κομπάρσου που ψηφίζει «ναι» σε όλα όσα θέλουν οι ισχυρές χώρες και σε αντάλλαγμα όχι μόνο δεν παίρνει τίποτα, αλλά χάνει κιόλας.

Έτσι, το Υπουργείο Εξωτερικών δεν βρίσκει να πει μια κουβέντα, όταν η Γερμανία, παραμερίζοντας τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποδεικνύει ότι υπάρχουν και άλλοι δρόμοι για μια γερμανική Ευρώπη: Συγκαλεί στο Βερολίνο τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων, ορίζει την Αλβανία ως εκπρόσωπο όλων, θεσμοθετεί αυτήν τη σύνδεση και για τα επόμενα χρόνια, θέτοντας στόχους για επίλυση, όπως το ονοματολογικό της FYROM, εκτός πλαισίου Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών με απουσία της Ελλάδας, αλλά και της ιταλικής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης...

Ενδεικτική είναι, επίσης, η στάση της Κυβέρνησης στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, μόλις έναν μήνα πριν, όταν υπερψηφίστηκε, με συντριπτική πλειοψηφία εκατόν είκοσι τεσσάρων χωρών -ανάμεσά τους και η Ρωσία και η Τουρκία- η πρόταση που εισηγήθηκαν με πρωτοβουλία της Αργεντινής εβδομήντα επτά χώρες, με επικεφαλής την Κίνα, με έναν τίτλο, που τα λέει όλα: «Για μια Πολυμερή Σύμβαση για τη δημιουργία ενός Νομικού Κανονιστικού Πλαισίου για τις διαδικασίες αναδιάρθρωσης δημοσίου χρέους», η οποία πρέπει να φτιαχτεί μέσα σε έναν χρόνο και να μπει για κύρωση στην επόμενη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Η υπερχρεωμένη Ελλάδα, απείχε απέναντι στη δρομολόγηση μιας συνθήκης- όπλο στα χέρια των μικρών χωρών, κόντρα πραγματικά στα πιο ζωτικά εθνικά συμφέροντα!

Ειπώθηκε εδώ από κυβερνητικούς Βουλευτές ότι τα συμφέροντα της Ελλάδας ταυτίζονται με τα συμφέροντα της Ευρώπης. Θα ρωτήσω το εξής: Υπάρχει, άραγε, κάποιο ενιαίο ευρωπαϊκό συμφέρον, με το οποίο να ταυτίζονται αυτομάτως τα συμφέροντα όλων, λαών και κρατών;

Είναι τυχαίο, που στο πρόσφατο μανιφέστο τους με τίτλο: «Κάλεσμα για αλλαγή» οι έξι νομιμολόγοι με πρώτο τον Στίγκλιτς -που κανένας τους βέβαια δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ- μετονομάζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση σε «Ένωση Λιτότητας»;

Στη Ρώμη πριν από δέκα ημέρες, στη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Οικονομική Διακυβέρνηση, υπήρξε γενικευμένη αμφισβήτηση Βουλευτών για τη συνέχιση της λιτότητας και της άτεγκτης δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Όταν τα λέγαμε όλο αυτόν τον καιρό εμείς αυτά, μας λέγατε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο τρελός του ευρωπαϊκού χωριού. Τώρα, που ανοίγουν πράγματι χαραμάδες ελευθερίας στον δημοσιονομικό κορσέ, τι θέση παίρνετε; Δυστυχώς επιμένετε μέσα από μία λεηλατημένη Ελλάδα ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, όπως ο κ. Χαρδούβελης, που έκανε πρόσφατα κήρυγμα και αυστηρές συστάσεις στην κυβέρνηση της Γαλλίας...

Εξυπηρετούνται τα συμφέροντα του λαού και της χώρας μας, όταν η Ελλάδα ταυτίζεται με την κυρίαρχη γραμμή ενός ιδιόμορφου οικονομικού, ψυχρού πολέμου, σε μία Ευρώπη που φλερτάρει για τρίτη φορά με την ύφεση, με οικονομικές κυρώσεις ενάντια στη μεγαλύτερη ευρωπαϊκή χώρα, τη Ρωσία, για να εισπράξει με τη σειρά της ρωσικά αντίμετρα, αυτοτραυματιζόμενη και με τα αντίποινα και με τα αντίμετρα;

Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύθηκαν χθες, οι ελληνικές εξαγωγές βυθίστηκαν τον Αύγουστο κατά 5,9% λόγω του εμπόργκου. Πόσα χρόνια, πόσους κόπους και πόσο χρήμα πήρε για να μπουν οι Έλληνες παραγωγοί, αγρότες και μη, στη ρωσική αγορά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όταν τελειώσουν τα αντίποινα -γιατί θα τελειώσουν- πολλοί θα έχουν καταστραφεί και η θέση της χώρας θα έχει οπισθοχωρήσει τουλάχιστον μία δεκαετία. Οι νέες χώρες, που τα προϊόντα τους παίρνουν τη θέση των ελληνικών -Τουρκία, Αίγυπτος, Αργεντινή, Χιλή κ.α.- μπαίνουν σήμερα για να μείνουν. Μήπως όμως δεν γινόταν να κρατήσει άλλη στάση η χώρα μας;

Η νατοϊκή Τουρκία δεν υποστήριξε κανέναν γύρο αντιποίνων. Μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση η Τσεχία, η Ουγγαρία, η Σλοβακία δήλωσαν με όλους τους τόνους την αντίθεσή τους στα αντίποινα.

Η Φινλανδία δήλωσε στην Κομισιόν ότι, επειδή διακυβεύονται κρίσιμα οικονομικά συμφέροντά της, δεν θα εφαρμόσει τις κυρώσεις -ασκώντας το δικαίωμα που της δίνει το άρθρο 31 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που δίνει δυνατότητα αποχής χωρίς άσκηση βέτο, και απόσπασε από τη ρωσική ηγεσία δήλωση ότι τα αντίμετρα δεν θα ισχύσουν γι' αυτήν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Βέβαια, οι σύμμαχοι της Γερμανίας, Αυστρίας και Σλοβενίας, μόλις υπέγραψαν με τη Ρωσία -όπως ξέρετε- για τον αγωγό South Stream.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα προσαρμόσει την εξωτερική πολιτική της χώρας στις νέες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί με αποκλειστικό γνώμονα το συμφέρον του λαού και της πατρίδας μας. Σε έναν δύσκολο και περίπλοκο πολυπολικό κόσμο η Ελλάδα, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρειάζεται μία ενεργητική και ουσιαστικά ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική. Χρειάζεται συμμαχίες, από τις πιο σύντομες μέχρι τις πιο μακροπρόθεσμες, με κριτήριο τα συμφέροντα του τόπου και του εργαζόμενου λαού και σε βάση αμοιβαίου οφέλους. Χρειάζεται να αναπτύξει σταθερές και ισότιμες σχέσεις στρατηγικού χαρακτήρα με τις χώρες BRIC 5, πριν απ' όλα με την Κίνα και τη Ρωσία. Χρειάζεται να στηρίξει κάθε φιλερηνική δύναμη και δύναμη αντίστασης στον ηγεμονισμό, ώστε να μπορεί η χώρα μας με τη σειρά της να αναζητήσει στηριξη σε τέτοιες δυνάμεις. Χρειάζεται να αντικαταστήσει τη μη διπλωματία με την ενεργή δική της...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: ...και πρέπει να στηρίξει αποφασιστικά τον κυπριακό λαό απέναντι σε εκβιασμούς της τουρκικής

κυβέρνησης, που συνδέει τη λύση του Κυπριακού με την απaráδεκτη άποψη ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι σήμερα defunct, εκλιπούσα, δηλαδή πεθαμένη.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στη σημασία της διεθνούς δραστηριότητας του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία οι εκπρόσωποι της συγκυβέρνησης -πρέπει να πω- αντιμετωπίζουν μικρόψυχα και κομπλεξικά. Δεν φαίνεται να κατανοούν ότι η συμμετοχή του Αλέξη Τσίπρα στο ντιμπέι των υποψηφίων για την Προεδρία της Κομισιόν ή στη συζήτηση στο Κόμο, η συνάντηση με τον Πάπα και άλλες τέτοιες πρωτοβουλίες, πριν απ' όλα προωθούν τα πιο άμεσα συμφέροντα του λαού και της χώρας, λέγοντας τα πράγματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, κυρία Βαλαβάνη, ολοκληρώστε. Σας παρακαλώ!

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ! Έχετε φτάσει στα οκτώ λεπτά.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: ...με το όνομά τους, πριν απ' όλα για τη μέγερση των καταστροφικών πολιτικών λιτότητας, που έχουν επιβληθεί στον λαό και στη χώρα και πρέπει να τερματιστούν.

Η ψήφος εμπιστοσύνης θα δοθεί. Θα είναι η ψήφος εμπιστοσύνης του λαού σε μία κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, πολύ σύντομα, για τη σωτηρία της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Είμαι λίγο πιεστικός στο να τηρούμε τον χρόνο, για να μιλήσουν οι συνάδελφοι. Εάν όλοι παίρνουμε εννέα λεπτά από τα έξι, δεν θα μιλήσουν οι συνάδελφοι.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Μιλούσαν είκοσι λεπτά οι Υπουργοί χθες όλη μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όταν αλλάξει ο Κανονισμός, τότε, ναι.

Κύριε Μαυραγάνη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε λιγότερο από δύομισι χρόνια η Κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε σειρά τομών που εκσυγχρονίζουν το φορολογικό μας σύστημα όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη. Στη θέση ενός δαιδαλώδους μωσαϊκού διασπαρτων διατάξεων θεσπίσαμε νέους σύγχρονους φορολογικούς κώδικες για τη φορολογική απεικόνιση συναλλαγών, τη φορολογία εισοδήματος, τη φορολογική διαδικασία. Νομοθετήθηκαν και υλοποιούνται πρωτοποριακά μέτρα για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής, αλλά και για τον ηλεκτρονικό εκσυγχρονισμό της φορολογικής διοίκησης.

Ειδικότερα, με την αντικατάσταση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών το 2012 έγινε ένα πρώτο αποφασιστικό βήμα απλοποίησης του φορολογικού συστήματος, με καθάρηση τυπολατρικών θεσμών, όπως της απόρριψης των βιβλίων. Αντικαταστήσαμε τα σαράντα άρθρα του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων με τα δώδεκα άρθρα του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Υιοθετήθηκε ένας νέος σύγχρονος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος με πρακτικό περιεχόμενο, που θωρακίζει το φορολογικό σύστημα από τη φοροδιαφυγή και τη φοροαποφυγή. Για πρώτη φορά στη χώρα μας θεσπίστηκε Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, ο οποίος ενοποιεί και συγκεντρώνει όλες τις φορολογικές διαδικασίες που ήταν μέχρι σήμερα διάσπαρτες και αποσπασματικές σε ένα ενιαίο λειτουργικό και εύχρηστο νομοθέτημα.

Έγιναν παρεμβάσεις στη νομοθεσία για τον φόρο προστιθέμενης αξίας, ώστε να διευκολύνονται οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και να μειώνεται το διοικητικό κόστος.

Ειδικότερα, θεσπίστηκε απαλλαγή από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης και καταβολής ΦΠΑ για τις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν ακαθάριστα έσοδα μέχρι 10.000 ευρώ, διάταξη στην οποία μπορούν να υπαχθούν από 1^{ης} Ιανουαρίου 2015 περισσότερες από τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις.

Δόθηκε σε επιχειρήσεις με τζίρο έως 500.000 ευρώ η δυνατότητα να καταβάλουν ΦΠΑ μόνο όταν το τιμολόγιο πληρωθεί, ενισχύοντας σημαντικά τη ρευστότητά τους. Το μέτρο άρχισε να

ισχύει από αυτόν τον μήνα και έχει ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να επεκταθεί αυτή η δυνατότητα σε επιχειρήσεις με τζίρο μέχρι και 2 εκατομμύρια ευρώ.

Καταργήθηκε η εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ καθώς και η αίτηση επιστροφής φόρου. Απλοποιήθηκαν και εξορθολογίστηκαν τα διοικητικά πρόστιμα. Ολοκληρώθηκαν σημαντικά βήματα για τη μετάβαση του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού στην ψηφιακή εποχή, μέσα από την καθιέρωση ηλεκτρονικών εφαρμογών, που συνιστούν σημαντική διευκόλυνση και για τους φορολογούμενους.

Ενδεικτικά, θεσπίστηκε η διαδικασία είσπραξης και επιστροφής του ηλεκτρονικού παραβόλου. Καθιερώθηκε η διαδικασία ηλεκτρονικής αποστολής ειδοποιητηρίων τελών κυκλοφορίας, με κατάργηση του αυτοκόλλητου σήματος.

Καθιερώθηκε η καθολική ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων. Ενώ το 2010 από το σύνολο των δηλώσεων φυσικών προσώπων εισοδήματος το 19% ήταν ηλεκτρονικές και το 81% έντυπες, σήμερα περισσότερο από το 99% των δηλώσεων υποβάλλεται ηλεκτρονικά. Όμως και οι περισσότερες δηλώσεις άλλων φόρων υποβάλλονται πλέον ηλεκτρονικά. Στο σημείο αυτό, θέλω να τονίσω ότι η επιθυμία της Κυβέρνησης είναι μία φορολογική διοίκηση αποτελεσματική, που λύνει τα προβλήματα και αφουγκράζεται την κοινωνία.

Στη βάση των ευρωπαϊκών και διεθνών πρακτικών προωθήθηκε σειρά παρεμβάσεων για την πάταξη της φοροδιαφυγής και οι ελεγκτικές υπηρεσίες εξοπλίστηκαν με όλα τα νομικά εργαλεία για την επίτευξη μεγαλύτερης φορολογικής συμμόρφωσης από τους φορολογούμενους. Η Κυβέρνηση απέδειξε και αποδεικνύει σε καθημερινή βάση τη σταθερή βούλησή της για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Αντίθετα, οφείλω να επισημάνω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν ψήφισε στη Βουλή καμία από αυτές τις παρεμβάσεις. Αυτές οι παρεμβάσεις δεν ήταν μόνο σε ένα άρθρο για να υπάρχει δικαιολογία, ήταν σε ξεχωριστά άρθρα.

Επειδή αρκετοί ομιλητές αναφέρθηκαν και έθεσαν το κεφαλαιώδες ζήτημα της φοροδιαφυγής, επιτρέψτε μου να αναφερθώ, έστω επιγραμματικά, σε ορισμένες από αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Θεσπίστηκε το κριτήριο της χώρας πραγματικής διοίκησης για τις εξωχώριες εταιρείες και διατάξεις για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές επιχειρήσεις. Θεσπίστηκε γενική διάταξη για την αντιμετώπιση της φοροαποφυγής, κατά το πρότυπο που έχει συστήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην περίπτωση συναλλαγών που δεν έχουν οικονομικό σκοπό και περιεχόμενο.

Ολοκληρώθηκε το θεσμικό πλαίσιο και τέθηκε σε λειτουργία η εφαρμογή του Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών. Θεσπίστηκε το νομικό πλαίσιο και ξεκίνησε η εφαρμογή των διεθνών αναγνωρισμένων έμμεσων τεχνικών ελέγχων για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος. Κατόπιν δυνατότητας η διενέργεια προσωρινού ελέγχου σε φυσικά πρόσωπα, ο οποίος εστιάζει σε συγκεκριμένα πεδία ελέγχου, προκειμένου να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για την επιτάχυνση της ελεγκτικής διαδικασίας. Εκσυγχρονίστηκε η νομοθεσία για τις ενδοομιλικές συναλλαγές, προβλέφθηκε διαδικασία απενεργοποίησης των αριθμών φορολογικού μητρώου όσων αποδεδειγμένα διαπράττουν αδικήματα φοροδιαφυγής. Πιστοποιήθηκαν περίπου δύο χιλιάδες τετρακόσιοι ελεγκτές και συστήθηκαν τετρακόσιες νέες οργανικές θέσεις στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων.

Ο σχεδιασμός μας προβλέπει την ανάληψη καθηκόντων από διακόσιους νέους υπαλλήλους μέχρι το τέλος του έτους και άλλους εννιακόσιους μέχρι το τέλος του 2015.

Ενισχύθηκε το κανονιστικό πλαίσιο και υλοποιούνται οι ρυθμίσεις για την πάταξη του λαθρεμπορίου καυσίμων με την εγκατάσταση συστημάτων εισροών-εκροών, συστημάτων GPS και άλλων μέσων παρακολούθησης.

Προκηρύσσεται άμεσα ο διαγωνισμός για την προμήθεια, μέσω συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ανιχνευτικών συστημάτων ελέγχου x-rays scanners στα λιμάνια και τις μεγάλες πύλες εισόδου της χώρας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά τη δύσκολη δημοσιονομική

συγκυρία των τελευταίων ετών, στο μέτρο του δυνατού προωθήθηκαν ήδη μειώσεις φορολογικών συντελεστών, ώστε να μειώνονται τα φορολογικά βάρη. Για παράδειγμα, μειώθηκε η φορολογική επιβάρυνση για μισθωτούς και συνταξιούχους με ατομικό ετήσιο εισόδημα μέχρι 23.000 ευρώ. Μειώθηκε κατά 15% το ειδικό τέλος ακινήτων με την αντικατάσταση του ΕΕΤΑΔΕ με το ΕΕΤΑ και η φορολογική επιβάρυνση επί της ακίνητης περιουσίας μειώθηκε ακόμη περισσότερο για τη μεγάλη πλειοψηφία των φορολογουμένων με τις αλλαγές στη φορολογία των ακινήτων και αντιμετώπιστηκαν άμεσα οι στρεβλώσεις που παρατηρήθηκαν στην πράξη.

Μειώθηκε ο ΦΠΑ στην εστίαση από 23% στο 13%. Μειώθηκε ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων στο 3%. Μειώθηκε ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30%, ενώ στο πετρέλαιο κίνησης είναι στο χαμηλότερο επιτρεπτό όριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναγνωρίζουμε τις μεγάλες θυσίες που έχει υποστεί ο ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια.

Όπως έχει ανακοινώσει ο Πρωθυπουργός, ο σχεδιασμός μας για το άμεσο μέλλον προβλέπει τη συνέχιση και επέκταση της μείωσης των φορολογικών βαρών, με πρόγραμμα και αποφασιστικότητα, αξιοποιώντας την επίτευξη σταθερής δημοσιονομικής ισορροπίας και τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων, όπως επίσης και με τη μεγαλύτερη συμμόρφωση αλλά και τη μετάβαση στην εποχή της ανάπτυξης, που δίνει αυτά τα περιθώρια.

Δεν σταματάμε, όμως, εδώ. Συνεχίζουμε τη μεταρρύθμιση. Ενδεικτικά, μέσα στο αμέσως επόμενο διάστημα καταθέτουμε στη Βουλή νέο σχέδιο νόμου, που προχωρά στην ακόμη μεγαλύτερη απλοποίηση των κανόνων για τη φορολογική απεικόνιση των συναλλαγών, σε συνδυασμό με την κωδικοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των λογιστικών κανόνων, με βάση τη βέλτιστη διεθνή πρακτική και ενσωματώνοντας πλήρως την οδηγία 2013/34 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης, όπως το είπα και ο Υπουργός στην ομιλία του, προωθούμε αλλαγές στο πλαίσιο των ποινικών διατάξεων για φορολογικές παραβάσεις. Χωρίς να θίγεται η αποφασιστικότητά μας για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, θα αντιμετωπιστεί και η ελληνική ιδιαιτερότητα ποινικοποίησης της μη καταβολής χρεών προς το δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χάρη στη δημοσιονομική πρόοδο που επιτεύχθηκε με τις θυσίες του λαού μας, εισερχόμαστε σε μία νέα εποχή, η οποία απαιτεί σταθερότητα χωρίς πισωγυρίσματα. Για τους λόγους αυτούς, σας καλώ να παράσχετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό που ήταν συνεπής ως προς τον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Αντωνίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση διεξάγεται αμέσως μετά την κατάθεση του προσχεδίου του προϋπολογισμού του 2015. Είναι ένας προϋπολογισμός –είναι και οι αρμόδιοι εδώ Υπουργοί– ισοσκελισμένος, μετά από πολλά χρόνια, που προβλέπει πλεόνασμα και ρυθμό ανάπτυξης κοντά στο 3% και που για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια περιέχει μικρές μεν, αλλά φορελαφρύσεις.

Ο πρώτος, λοιπόν, ισοσκελισμένος και πλεονασματικός προϋπολογισμός μετά από χρόνια, που δείχνει ότι η Ελλάδα αρχίζει να ξαναγίνεται μία κανονική χώρα, είναι ασφαλώς αποτέλεσμα των θυσιών του ελληνικού λαού. Πάρα πολλοί συμπολίτες μας έχουν πονέσει και πολλά νοικοκυριά βρίσκονται σε δεινή θέση.

Βέβαια, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση διεξάγεται και μετά από προσπάθειες σχεδόν δύομισι ετών της Κυβέρνησης, μιας Κυβέρνησης που παρέλαβε μια χρεοκοπημένη επί της ουσίας χώρα τον Ιούνιο του 2012, που όλοι προέβλεπαν και κάποιοι εύχονταν την έξοδο της από το Ευρώ, και την κράτησε όρθια.

Ασφαλώς και σήμερα παραμένουν πολλά προβλήματα άλυτα.

Έχουμε χρόνο μέχρι το 2016. Η ίδια η Κυβέρνηση έχει κάνει και αυτή λάθη: από τα λάθη στον ΕΝΦΙΑ μέχρι την πρόσφατη εγκύκλιο για τις εταιρικές παροχές, ένα θέμα που επί της ουσίας αφορούσε ελάχιστους Έλληνες, επιδείχθηκε όμως από κάποια ανώτερα στελέχη ένας ιδιότυπος αυτοκτονικός ιδεασμός, στρώνοντας έτσι το χαλί στον λαϊκισμό της Αντιπολίτευσης και αναγκάζοντας τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να ασχολείται με θέματα που θα έπρεπε να επιλύσει ένας τμηματάρχης του Υπουργείου Οικονομικών.

Είναι νομίζω προφανές σε όλους μας εδώ μέσα ότι κανείς δεν πρέπει να νομίζει ότι βγήκαμε από την κρίση και επομένως να αρχίσει ξανά το πανηγύρι των δανεικών, που άλλωστε δεν υπάρχουν.

Ασφαλώς το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2015 είναι η πρώτη αχτίδα αισιοδοξίας, αλλά δεν χρειάζονται πανηγύρια. Είναι πολλά ακόμα που πρέπει να γίνουν: η παροχή ρευστότητας στην αγορά, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών, η ρύθμιση των κόκκινων δανείων, η συνεχής και αδιάκοπη προσπάθεια για την καταπολέμηση της ανεργίας, για να αναφερθώ σε μερικά από αυτά που παραμένουν ακόμα ανοιχτά και απαιτούν την ένταση της προσπάθειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το πλαίσιο, η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αποτελεί μια καθοριστική κίνηση στήριξης της, ώστε να ξεκινήσει την ανηφορική πορεία μέχρι το τέλος του 2014. Πρώτα να δώσει την τελευταία μάχη με την τρόικα για τις μεγάλες προκλήσεις της οικονομίας, μετά να ψηφίσει τον προϋπολογισμό του 2015, για τον οποίο τα τελικά σχέδια θα διαμορφωθούν μετά τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα.

Τα παραπάνω θα μας οδηγήσουν προς το τέλος του έτους στο να ξεκαθαρίσει και το τοπίο με το ελληνικό χρέος. Αυτά είναι τα ορόσημα της επόμενης περιόδου και όλοι αντιλαμβάνονται πως χωρίς σταθερή κυβέρνηση απλά η χώρα θα βολόδερνε από εδώ και από εκεί ικετεύοντας για ένα δανειάκι, προκειμένου να πληρώσει μισθούς και συντάξεις.

Την ίδια ώρα που συμβαίνουν όλα αυτά, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, κύριοι συνάδελφοι, επιδιώκει σε ένα ρεσιτάλ λαϊκισμού, εκτοξεύοντας τελευταία και πυροτεχνήματα περί συναλλαγών, στη λογική της λάσπης στον ανεμιστήρα. Τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ θυμίζουν όλο και πιο πολύ εκείνον τον άγγελο του τραγουδιού, τον άγγελο που είχε γλώσσα μόνο για να γλείφει και έλεγε ψευτιές που ήταν ευχάριστες στα αυτιά και ησύχαζαν την ψυχή των ανθρώπων.

Ξεκινάνε το πρωί με τη μονομερή διαγραφή του χρέους και καταλήγουν στο τέλος της ημέρας στην απόσυρση. Από το Τέξας στο Βατικανό, στο Άγιο Όρος και στις μυστικές συσκέψεις με τα στελέχη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας! Αλλάζουν κουστούμια με ταχύτητα που θα ζήλευε και ο καλύτερος ηθοποιός, χωρίς βέβαια να μας πουν τι ζητάνε και τι προτείνουν. Τι συζητάνε; Τι προτείνουν;

Επενδύουν στον πόνο των ανθρώπων. Τάζουν λαγούς με πετραχήλια, που μάλιστα βαφτίζουν και ως «το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», αντιγράφοντας έτσι το σίγουρα γνωστότερο από το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης κουλούρι της Θεσσαλονίκης στο βασικό του χαρακτηριστικό: την τρύπα στη μέση. Αυτό, γιατί το περιβόητο πρόγραμμα, που κοστολογείται από 9 δισεκατομμύρια μέχρι όσο πάει, ανάλογα με τη φαντασία του κάθε στελέχους, δεν απαντάει στο βασικό ερώτημα: Πού θα βρεθούν τα λεφτά; Εδώ είναι η τρύπα. Ποιο είναι το σχέδιο; Εδώ είναι η τρύπα. Όμως, είπαμε: Όσο μεγαλύτερο είναι το ψέμα, τόσο πιο εύκολα γίνεται πιστευτό. Έτσι, αυτοί ανεμπόδιστοι ράβουν κυβερνητικά κουστούμια, βάζοντας κάτω από το χαλί τις εσωτερικές τους διαφωνίες, ακόμα και τις αναλύσεις των δικών τους θεωρητικών, που τώρα τους λένε πως αυτά που υπόσχονται είναι ψέματα.

Για να επιστρέψω, όμως, στον άγγελο, στον οποίο αναφέρθηκα νωρίτερα, δεν είναι μακριά η ώρα που θα αναγκαστούν να ομολογήσουν πως ό,τι έλεγαν μας χάιδευε τα αυτιά, απείχε όμως πολύ από την αλήθεια.

Αυτό το ζοφερό μέλλον για την πατρίδα μας, που προετοιμάζει ο ΣΥΡΙΖΑ, καλούμαστε να αποτρέψουμε. Καλούμαστε να στηρί-

ξουμε την αλήθεια που βρίσκεται στη μάχη που δίνει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση για τον τόπο και να είστε σίγουροι, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα το κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο κ. Αηδόνης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση μου δίνει τη δυνατότητα να τοποθετηθώ για δύο θέματα που θα κυριαρχήσουν τους επόμενους μήνες στην πολιτική ατζέντα. Μιλώ φυσικά για τον επιδιωκόμενο απεγκλωβισμό από το μνημόνιο και την προσπάθεια εξόδου στις αγορές και την προώθηση λύσης για την αντιμετώπιση του δημοσίου χρέους.

Η δημοσιοποίηση της έκθεσης του ΔΝΤ αναφέρει για 25 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία έχει ανάγκη η Ελλάδα για να καλύψει τις ανάγκες στη διετία 2015 – 2016, ποσά που πρέπει να καλυφθούν ή με τη λύση της εξόδου στις αγορές ή με επιπρόσθετη ευρωπαϊκή βοήθεια, εφόσον επιλεγεί η αποχώρηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο από την ελληνική Κυβέρνηση.

Η έξοδος από το μνημόνιο αποτελεί πια έναν στρατηγικό στόχο για την Κυβέρνηση αντίστοιχο με αυτόν της Αντιπολίτευσης, που όλα τα προηγούμενα χρόνια επένδυσε στην πολιτική στρατηγική της κατάρτησής του. Θα ήθελα, όμως, να θέσω κάποια ερωτήματα που πιστεύω πως έχουν ιδιαίτερη σημασία και αφορούν όλους: και αυτούς που κυβερνούν αλλά και αυτούς που επιθυμούν να κυβερνήσουν.

Ποια θα είναι η οικονομική μας επιβάρυνση όταν με δική μας πρωτοβουλία, είτε γιατί θα υιοθετήσουμε την επιλογή της Κυβέρνησης είτε την επιλογή της Αντιπολίτευσης, θα ανατρέψουμε τους όρους δανεισμού των πρόσθετων αναγκών; Μπορεί κανείς υπεύθυνα να απαντήσει σε αυτό;

Το σχέδιο της Κυβέρνησης, χωρίς να το έχει περιγράψει, στηρίζεται σε υποθέσεις που προϋποθέτουν την πολιτική σταθερότητα, ενώ το σχέδιο της Αντιπολίτευσης αποτελεί απλά μια ριπή στο κενό.

Σήμερα γνωρίζουμε ότι για τα 25 δισεκατομμύρια του ΔΝΤ για τη διετία του 2015-2016 ο προβλεπόμενος τόκος βρίσκεται στο ύψος του 3,90%. Οι σημερινές τιμές δανεισμού spreads βρίσκονται σε δυσθεώρητα ύψη. Αυτήν τη στιγμή το ταμπλό γράφει 6,57. Θα ήθελα να θυμίσω ότι η Ελλάδα μπήκε στο μνημόνιο όταν το επιτόκιο δανεισμού πλησίαζε στο 7%. Η ανοδική τάση στο κόστος δανεισμού είναι συνδυασμένη με την αβεβαιότητα που εκπέμπει η χώρα στο πολιτικό μέτωπο και όλα τα σενάρια μπορούν να αποδειχθούν όνειρα θερινής νυκτός ή εφιάλτες χωρίς τέλος.

Σε ό,τι δε αφορά το δεύτερο σημείο περί χρέους θα ήθελα να αναφερθώ στα εξής: Το παγκόσμιο χρέος έχει αφηνιάσει κι από 18,2 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2001 έφτασε στα 42,5 τρισεκατομμύρια και τρέχει σήμερα με ταχύτητα 400.000 δολαρίων το δευτερόλεπτο. Αυτό το απύθμενο χρέος για όλο τον κόσμο αποτελεί την πρώτη ύλη για τη δημιουργία νέων σύνθετων χρηματοοικονομικών προϊόντων που καλπάζουν. Η παγκόσμια οικονομία απειλείται από την αυξανόμενη τάση συσπείρωσης του χρέους.

Σήμερα, για την ανάπτυξη των χρηματοοικονομικών προϊόντων με την αδιαφάνεια που επικρατεί το σύστημα έχει ξεσαλώσει. Χρειάζονται, λοιπόν, νέοι κανόνες για την ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας. Θα ήταν αφέλεια να πιστεύουμε ότι μέσα σε αυτές τις δομές η χώρα μας μόνη της θα μπορούσε να δώσει λύση σε αυτό το πρόβλημα πόσω δε μάλιστα να αντιμετωπίσει το δικό της πρόβλημα, είτε με μονομερείς ενέργειες, που συμπεριλαμβάνονται ακόμη στο μενού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είτε με απροσδιόριστες κυβερνητικές ασάφειες που εντείνουν τη σύγχυση, αποπροσανατολίζουν την κοινωνία και ενισχύουν μια διμετώπη αντίληψη, μια αντίληψη που μας οδήγησε στο παρελθόν σε πρωτόγνωρα αδιέξοδα, μιας και υπονόμωσε σταθερά την ανάγκη συνεννόησης και συνεργασίας, μια απαίτηση που ξεπροβάλλει σήμερα ως αδήριτη ανάγκη για την επιβίωσή μας.

Η χώρα σήμερα έχει ανάγκη μια κοινής εθνικής προσπάθειας για την αντιμετώπιση του δημοσίου χρέους. Ένα σημείο συμφωνίας για το εθνικό σχέδιο που έχει ανάγκη η χώρα είναι η στα-

θερή απαίτηση για την πραγματοποίηση μιας ευρωπαϊκής διάσκεψης για το χρέος, γιατί μέσα σε αυτό το πεδίο θα μπορούσε να σχηματίσει τις αναγκαίες συμμαχίες για τη χάραξη μιας νέας πολιτικής για την αντιμετώπισή του, μιας πολιτικής που θα λαμβάνει υπ' όψιν την τοκοδοτική ικανότητα των δανειοληπτών κρατών, με βάση πάντα το παραγόμενο ΑΕΠ, και δεν θα δημιουργεί όρους δημοσιονομικής ασφυξίας για την εξυπηρέτηση των δανειακών αναγκών.

Τη σημερινή συζήτηση θα μπορούσα να την αντιληφθώ μόνο ως μια πρόκληση συνεννόησης και όχι ως μια αντιπαράθεση η οποία απλά αναπαράγει ένα παρελθόν που εξαντλήθηκε στην πόλωση για την αναπαραγωγή του δικομματισμού. Θα μπορούσα να την αντιληφθώ, αν αποτελούσε ένα προσκλητήριο ευθύνης και συνεννόησης. Δυστυχώς, αποτελεί μια πρόβα σύγκρουσης μεταξύ δύο μονομάχων, η οποία απλά εξυπηρετεί μια τακτική κίνηση για τη συσπείρωση των δυνάμεων, μια τακτική κίνηση που έβαλε τέλος στην ακατάσχετη εκλογολογία, αλλά δεν απαντά στις πραγματικές ανάγκες της χώρας και των πολιτών.

Σε μια Ελλάδα που η ανεργία έχει διαλύσει τον κοινωνικό της ιστό, η δημόσια συζήτηση εξαντλείται στο ζήτημα των απολύσεων. Καμμία νέα απόλυση, αυτό πρέπει να είναι το μήνυμα σε κάθε αποδέκτη.

Στη χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων δεν μπορεί να εξαντλείται καμμία δημόσια συζήτηση για το πόσους ακόμη θα στείλουμε στον Καϊάδα της ανεργίας, αλλά για το πόσες νέες θέσεις εργασίας θα δημιουργήσουμε και πού.

Στη χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων δεν μπορεί να συνεχίζει να περικόπτεται το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, για να χρηματοδοτηθούν πεντάμηνα προγράμματα για ανέργους, οι οποίοι θα επιστρέψουν μετά από πέντε μήνες στην ανεργία.

Στη χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων δεν μπορεί να υπάρχουν προγράμματα κοινωνικής εργασίας που αφορούν τον δημόσιο τομέα, παρά μόνο αν αφορούν τις παραγωγικές μονάδες της χώρας, για να μπορέσουν να δημιουργηθούν ουσιαστικές συνθήκες απορρόφησης στην αγορά εργασίας.

Στη χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων δεν μπορεί να συνεχίζεται η ταλαιπωρία των πολιτών που θέλουν να αναπτύξουν μία ιδιωτική πρωτοβουλία μέσα στο τέλμα της γραφειοκρατίας.

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, γνωρίζετε πόσο χρόνο θέλει για να δημιουργήσει ένας πολίτης μία ανώνυμη εταιρεία; Στην Αμερική χρειάζονται μόλις πέντε λεπτά στον υπολογιστή του. Εδώ, ξέρεi κανείς να μας πει τον χρόνο; Γνωρίζετε ποια είναι η οδύσσεια των νέων επενδυτών, πόσες στάσεις στη γραφειοκρατία χρειάζεται κάποιος για να ανοίξει ένα απλό κατάστημα στον χώρο της εστίασης;

Τα λέω αυτά γιατί θέλω να θυμίσω ότι η Κυβέρνηση από την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ επέλεξε τη σύγκρουση στο γάλα και όχι των ζήτημα των αυτοαειοδοτήσεων, που θα απελευθέρωνε την ιδιωτική οικονομία και θα συνέβαλλε στην παραγωγή πλούτου.

Στη χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων συνεχίζουμε να δίνουμε συντάξεις σε πολίτες κάτω των πενήντα ετών, που δεν έχουν καμμία σχέση με βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Στη χώρα των δύο εκατομμυρίων ανέργων ζητάμε καταβολή ΕΝΦΙΑ από τους πολίτες με αντικειμενικές αξίες που δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα, επιβάλλουμε φορολογία σε εταιρικές παροχές και μια σειρά άλλα τραγικά λάθη, που δείχνουν αναλγησία και προχειρότητα.

Στη χώρα αυτή, λοιπόν, απουσιάζει μια πολιτική που θα δώσει ανάσα στη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα.

Θα μπορούσα να μιλάω πάρα πολλή ώρα για τις αδυναμίες, την αναποτελεσματικότητα, τις τεράστιες καθυστερήσεις. Άλλωστε, η συζήτηση στον προϋπολογισμό θα μας δώσει αυτήν τη δυνατότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι είμαστε στη στιγμή της απαιτούμενης εθνικής συνεννόησης αλλά και της ανάγκης να δώσουμε οριστική λύση σε παθογένειες που μας κρατούν καθηλωμένους. Πιστεύω ότι είναι ευκαιρία για την αναθεώρηση του

Συντάγματος. Πρέπει να προβλεφθεί σταθερός κύκλος διακυβέρνησης, για να εξαφανίσουμε μία κακοδαμονία του πολιτικού μας συστήματος, που καθηλώνει τις κυβερνήσεις και τις καθιστά ενδοτικές και ευάλωτες στον λαϊκισμό και τη δημαγωγία.

Δεν πιστεύω στις εκλογές, όπως δεν πιστεύω ότι καμμία μακρά προεκλογική περίοδος θα βοηθήσει τη χώρα μου. Θα συμβάλω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στη σταθερότητα της πατρίδας μου. Η άρνησή μου στην ψήφο εμπιστοσύνης που ζητά σήμερα η Κυβέρνηση δεν επιζητά την αποσταθεροποίηση, αλλά στέλνει ένα μήνυμα για ανάγκη συνεννόησης και ριζοσπαστικών αλλαγών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Αηδόνη.

Τον λόγο έχει η κ. Μάνη-Παπαδημητρίου για έξι λεπτά.

ANNA MANH- ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας δοκιμάστηκε τα τελευταία χρόνια όσο λίγες στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Ήλθε αντιμετώπιση με μία πρωτοφανή κρίση φερεγγυότητας, με όλες τις δυσμενείς γνωστές συνέπειες. Επίτευγμα αυτής της Κυβέρνησης αποτελεί το γεγονός ότι κατάφερε να γυρίσει τη σελίδα, να αλλάξει τη διεθνή εικόνα της χώρας μας, να σταματήσει την ανεξέλεγκτη κατάρρευση και να σταθεροποιήσει τη θέση της στον σκληρό πυρήνα της Ευρωζώνης.

Από το χείλος του γκρεμού που βρέθηκε η Ελλάδα, με το ενάμισι πόδι εκτός Ευρωζώνης, αντιμετωπίζεται πλέον από τους εταίρους της ως ένα ισότιμο και υπεύθυνο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Αυτό ακριβώς σημαίνει ανάκτηση της χαμένης μας αξιοπιστίας.

Γι' αυτό και η σημερινή συζήτηση δεν στοχεύει απλώς στην παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά πολύ περισσότερο αποσκοπεί στην παραχώρηση ψήφου εμπιστοσύνης στη συνέχιση της σταθερής πορείας της χώρας για την έξοδο από τη βαθιά οικονομική κρίση στην οποία βρέθηκε αλλά και στην προσπάθεια να μη γυρίσουμε στην αβεβαιότητα του παρελθόντος.

Δυστυχώς, όμως, αυτήν την προσπάθεια την υπομονεύει καθημερινά με τη στάση και τις πρακτικές της η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Προτάσσοντας το κομματικό τους συμφέρον έναντι του εθνικού, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και πρωτίστως ο Πρόεδρος τους ζητούν μανιωδώς εκλογές, αν και γνωρίζουν πως το επόμενο πρωί μπορεί να βρει τη χώρα σε ακυβερνησία.

Τους υπενθυμίζουμε πως η χώρα έχει και θα έχει Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση που δεν διστάζει να αναλαμβάνει το πολιτικό ρίσκο, να αντιπαρέχεται στείρες κριτικές και αντιπαραθέσεις και να λαμβάνει τις καταλληλότερες αποφάσεις για το καλό της πατρίδας, των πολιτών, μα, πάνω απ' όλα, για το μέλλον των παιδιών μας. Αυτό αποδεικνύεται αν εξετάσει κανείς τα πραγματικά και αδιάψευστα στοιχεία.

Για πρώτη φορά στα σαράντα χρόνια της Μεταπολίτευσης εισάγεται στη Βουλή ένας ισοσκελισμένος προϋπολογισμός, που προβλέπει σταθερό ρυθμό ανάπτυξης και μείωση της ανεργίας. Για δεύτερη συνεχή χρονιά η Ελλάδα παράγει πρωτογενή πλεονάσματα, αποκαθιστώντας σταδιακά τις απώλειες στα εισοδήματα των πολιτών. Για πρώτη φορά, ύστερα από πέντε χρόνια βαθιάς κρίσης δανεισμού, βγήκαμε και πάλι στις αγορές.

Για να μην αναφερθώ στην πάταξη χρόνιων γραφειοκρατικών διαδικασιών, στη δημιουργία ενός νέου, αποτελεσματικού και φιλικού προς τους πολίτες δημοσίου, στην τόνωση της επιχειρηματικότητας, στην αύξηση του επενδυτικού ενδιαφέροντος, στα εκατομμύρια τουριστών που επισκέπτονται τη χώρα μας.

Τα παραπάνω αποτελούν τις στέρεες βάσεις για τα επόμενα βήματα: Για φοροελαφρύνσεις, όπως, για παράδειγμα, η άμεση μείωση του φόρου στο πετρέλαιο, για την ενίσχυση των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως η πιλοτική καταβολή ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, για την ανακούφιση των συμπολιτών μας που οφείλουν στο δημόσιο, με τη θέσπιση ρυθμίσεως καταβολής των οφειλών.

Αυτά είναι μονάχα ενδεικτικά. Θα ακολουθήσουν και άλλα, πιο σημαντικά βήματα, που θα δώσουν πραγματική ανάσα στην ελληνική κοινωνία. Δεν έχουμε, λοιπόν, την πολυτέλεια να διακυ-

βεύσουμε ό,τι επιτεύχθηκε με τις θυσίες του λαού μας.

Όλα τα ανωτέρω ο ΣΥΡΙΖΑ και σύσσωμη η Αντιπολίτευση τα αμφισβητούν, γιατί κατά βάση ανησυχούν. Και ορθά ανησυχούν. Γιατί είναι πραγματικότητα ότι τα μνημόνια φθάνουν στο τέλος τους, ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο σύντομα θα αποτελεί παρελθόν και ότι η Ελλάδα μας μπορεί πλέον και στέκεται στα πόδια της και έτσι δεν θα έχουν πια λόγο ύπαρξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύσαμε έναν ανηφορικό δρόμο και βρισκόμαστε στο πιο κρίσιμο σταυροδρόμι, στο σημείο όπου η πολιτική σταθερότητα είναι αδιαπραγμάτευτος όρος για τη συνέχιση της αταλάντευτης πορείας της χώρας μας.

Σαφώς και έγιναν λάθη και αδικίες, οι οποίες όμως μέρα με τη μέρα αποκαθίστανται. Τα βλέπουμε και εμείς, οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, γιατί κάθε μέρα ερχόμαστε σε επαφή με τους συμπολίτες μας, μιλάμε μαζί τους, δεν ζούμε σε γυάλινο κόσμο.

Τις ευθύνες σας, όμως, οφείλτε να αναλογιστείτε και εσείς, κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, που απέχετε από τον δρόμο της ενότητας. Πολύ περισσότερο όσοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης συμμετείχατε ενεργά για χρόνια στον πολιτικό βίο της χώρας και με τις πράξεις ή τις παραλείψεις σας συμβάλατε στο να φτάσει η πατρίδα μας στη γνωστή δεινή κατάσταση. Πλην όμως σήμερα διαλέγετε τον εύκολο δρόμο της Αντιπολίτευσης.

Εμείς όμως -και κυρίως εμείς οι νέοι Βουλευτές- μένουμε σταθερά προσηλωμένοι στην πορεία που έχει χαραχτεί, βάζοντας πλάτη στην επίτευξη των εθνικών μας στόχων, αφήφώντας το όποιο πολιτικό κόστος. Γιατί το στίγμα της επόμενης μέρας, το οποίο ήδη είναι ορατό, έχει τεθεί και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό μας και συμπυκνώνεται στο τρίπτυχο της σταθερότητας, της ανάπτυξης και της μείωσης της ανεργίας.

Συμπυκνώνεται στη δημιουργία μιας ισχυρής οικονομίας, τα αποτελέσματα της οποίας ήδη φαίνονται. Ας μην ξεχνάμε πως η κρίση διά της κρίσεως αίρεται. Μέσω δηλαδή της σωστής αντίληψης και εκτίμησης των καταστάσεων και της λήψης των καταλληλότερων αποφάσεων.

Επειδή η παρούσα Κυβέρνηση αποτελεί τη μόνη υπεύθυνη δύναμη που έχει το πολιτικό θάρρος να λαμβάνει τις δύσκολες, πλην όμως ορθές για το μέλλον του τόπου, αποφάσεις, εννοείται ότι της παραχωρώ την ψήφο εμπιστοσύνης μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 5^ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων. (Β' τμήμα)

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πάντζας για έξι λεπτά. Στη συνέχεια θα λάβει τον λόγο ο κ. Κεφαλογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από τέσσερα χρόνια άγριας λιτότητας η κατάσταση στη χώρα είναι απελπιστική, όπως ακριβώς και η ψήφος εμπιστοσύνης, την οποία ζητάτε. Γιατί πέρα από τον επικοινωνιακό της χαρακτήρα, πάτε να μετρήσετε και τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι προγραμματικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ προκάλεσαν πανικό στη συγκυβέρνηση και ανακούφιση στην κοινωνία.

Αυτήν την αντίφαση επεκτείνουμε σήμερα, ξεδιπλώνοντας πτυχές του κυβερνητικού μας προγράμματος σε όλους τους τομείς. Είναι τομείς οι οποίοι μπήκαν στο στόχαστρο των πολιτικών λιτότητας και στον Προκρούστη των περικοπών.

Ένας από αυτούς είναι και ο αθλητισμός. Πέρα από τις περικοπές που έχει υποστεί, περνά μία δομική κρίση, μία κρίση συστημική και αξιών, γιατί επί δεκαετίες οικοδομήθηκε ένα μοντέλο που δεν αντιλαμβάνεται την ανάπτυξη του ως διαδικασία δημοκρατικής κοινωνικοποίησης, δεν αντιλαμβάνεται την άθληση ως κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα, αλλά ως στοιχείο εμπορευματο-

ποίησης, που θεωρεί τον αθλούμενο και τον αθλητή καταναλωτή και πελάτη μιας αγοράς.

Οικοδομήθηκε ένα μοντέλο αντιδημοκρατικό, χωρίς την ισότιμη πρόσβαση στην άθληση για όλους χωρίς διακρίσεις, με απουσία της συμμετοχικότητας στη διοίκηση των φορέων της άθλησης. Μόνο στόχο είχε την παραγωγή τεράστιων υπεραξιών μέσω του ατομικισμού, της ανάθεσης, της κυριαρχίας των πελατειακών σχέσεων και του παραγοντισμού, της αδιαφάνειας, της βίας και του ντόπινγκ.

Ο τζόγος, η μετεγγραφές, η διακίνηση κεφαλαίων χωρίς έλεγχο, το παρασιτικό μαύρο κεφάλαιο σε συνθήκες διάχυτης ανομίας, κρατικής ανοχής, φοροδιαφυγής, σπατάλης και οικειοποίησης πόρων εξασφάλισαν σε καθεστώς ομερτά την επιβίωση των δύο σας κομμάτων. Εξασφάλισαν την αλληλοεξυπηρέτηση των δύο κομμάτων που σήμερα συγκυβερνούν με την ισχύ τις μιντιοκρατίας και του κεφαλαίου.

Αυτό το μοντέλο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελειώνει μαζί με τη σημερινή συγκυβέρνηση. Με ευθύνη θα προχωρήσουμε στην υλοποίηση ενός σχεδίου για τον αθλητισμό, το οποίο έχουμε προσεκτικά επεξεργαστεί και πλήρως κοστολογήσει με έμφαση στη φυσική αγωγή, στην εκπαίδευση, στον αθλητισμό για όλους στην τοπική αυτοδιοίκηση, στην αναδιάρθρωση και στήριξη του ερασιτεχνικού αγωνιστικού και σωματειακού αθλητισμού. Με έλεγχο, απολογισμό, διαφάνεια και ουσιαστική στήριξη οι αθλητικές υπηρεσίες και δραστηριότητες θα παρέχονται δωρεάν και χωρίς επιβάρυνση των νέων και των οικογενειών τους.

Συγκεκριμένα, μερικές μόνο θεσμικές παρεμβάσεις της δικής μας διακυβέρνησης για τον αθλητισμό είναι οι εξής: Η αναδιανομή των αθλητικών πόρων με διαφάνεια και στρατηγική στόχευση στην εξυπηρέτηση ενός διαφορετικού αθλητικού μοντέλου, χωρίς πελατειακές σχέσεις και αδικίες, η θέσπιση αυτοτελούς κονδυλίου για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό από τον ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό, η σταθερή ετήσια χρηματοδότηση των ερασιτεχνικών αθλητικών δραστηριοτήτων στη βάση μιας αναπτυξιακής λογικής, από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων η σταθερή χρηματοδότηση προγραμμάτων για την ενεργειακή αυτοτέλεια των εγκαταστάσεων, ούτως ώστε να καταστούν οικονομικά βιώσιμες, η νέα φορολογική πολιτική στον χώρο των υπηρεσιών αθλητισμού-αθλητικού θεάματος, αλλά και του επαγγελματικού αθλητισμού με όρους ανταποδοτικότητας προς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, η δημιουργία μιας ενιαίας αρχής πληρωμών, που με ποιοτικούς αναπτυξιακούς όρους θα ελέγχει την οικονομική διαφάνεια αλλά και τη σκοπιμότητα των εσόδων-εξόδων των αθλητικών φορέων, η καθιέρωση ενός ενιαίου πλαισίου προγραμματικής συμφωνίας της πολιτείας με τις αθλητικές ομοσπονδίες, στο οποίο θα ορίζεται επακριβώς η έννοια του αυτοδιοίκητου στον αθλητισμό, η άμεση διενέργεια διαχειριστικού και οικονομικού ελέγχου όλων των εποπτευόμενων φορέων και των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών, η κατοχύρωση θεσμικά των εργαζομένων στον αθλητισμό, χωρίς ελαστικές σχέσεις εργασίας που στοχοποιούν τα ασφαλιστικά, μισθολογικά και εργασιακά τους δικαιώματα, η αποκατάσταση των εργαζομένων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, που επιλήψαν από τις πολιτικές των απολύσεων του μνημονίου, η καθιέρωση της απλής λογικής ως ενιαίο και πάγιο εκλογικό σύστημα σε όλους τους αθλητικούς φορείς όλων των βαθμίδων, η κατάργηση κάθε καταστατικής αναχρονιστικής διάταξης που αποκλείει και εμποδίζει τους πολίτες, τους αθλητές και προπονητές από την εγγραφή τους ως ισότιμα μέλη και τη συμμετοχή τους στη διοίκηση των αθλητικών φορέων και ο περιορισμός της θητείας των προεδριών των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών σε δύο ολυμπιακούς κύκλους, οκτώ χρόνια δηλαδή.

Επίσης, η συμμετοχή αθλητών των εθνικών ομάδων καθώς και των προπονητών στις διοικήσεις των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών, με έναν εκπρόσωπο από κάθε πλευρά, η ανάδειξη του επιτελικού ρόλου της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού στον σχεδιασμό και την ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού, με σεβασμό στους παιδαγωγούς γυμναστές, στους επιστήμονες, στους εργαζομένους των αθλητικών υποδομών και στους αθλητές, η ίδρυση γραφείου ειδικού συμβούλου αθλητισμού και συ-

νηγόρου για τα δικαιώματα των αθλητών και των προπονητών, των μελών διοικήσεων και των φιλάθλων, η δημιουργία ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής διαφάνειας και ελέγχου νομιμότητας για τον αθλητισμό, όπως ακριβώς υπάρχει σήμερα και στο βρετανικό κοινοβούλιο και, τέλος, αυστηρότερο νομοθετικό πλαίσιο που θα εφαρμόζεται χωρίς ανοχή και διακρίσεις απέναντι στα φαινόμενα της βίας και του ντόπινγκ, ώστε να μην ξαναζήσουμε θλιβερά γεγονότα, όπως αυτά της Κρήτης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω λέγοντας το εξής. Μιλάτε για λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ και υποστηρίζετε ότι, εάν γίνει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ –που να είστε σίγουροι ότι θα γίνει– θα καταστρέψει τη χώρα. Τι να καταστρέψει; Υπάρχει χειρότερη καταστροφή από αυτήν που φέρατε στην πατρίδα μας ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία; Και ζητάτε τώρα ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές; Οπωσδήποτε θα σας τη δώσουν. Εδώ έχουν ψηφίσει τόσα μνημόνια! Εδώ θα σταματήσουν; Ποιον κοροϊδεύετε τώρα; Εμάς ή τον ελληνικό λαό;

Κύριοι της συγκυβέρνησης, είστε μία τραγωδία για την πατρίδα μας. Η λύση στην τραγωδία είναι η κάθαρση. Αυτό που λέω είναι και ο ορισμός της αρχαίας τραγωδίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κεφαλογιάννης για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τρεις βασικοί λόγοι για τους οποίους η Κυβέρνηση μπορεί να αιτηθεί την ανανέωση της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς το πρόσωπό της.

Πρώτον, η παρούσα σύνθεση της Κυβέρνησης είναι τελείως διαφορετική από την αρχική, στην οποία είχε δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης. Να θυμίσω ότι μετά τις εκλογές του 2012 σχηματίστηκε μία Κυβέρνηση συνεργασίας από τρία κόμματα, από τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και τη Δημοκρατική Αριστερά. Ήταν μία πραγματικά ιστορική απόφαση, καθώς για πρώτη φορά τρία κόμματα με τόσο διαφορετικές ιδεολογικές αφητηρίες και τόσο διαφορετικές πολιτικές πορείες συνεργάστηκαν κάτω από ένα κοινό κυβερνητικό πρόγραμμα.

Κατά δεύτερον, μετά και τις πρόσφατες ευρωεκλογές του Ιουνίου του 2014, η Κυβέρνηση απαιτείται να πάρει αυτήν την επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης, προκειμένου να ενισχυθεί στις επικείμενες διαπραγματεύσεις με τους Ευρωπαίους εταίρους μας για την οριστική επίλυση του προβλήματος του χρέους και την οριστική έξοδο από το μνημόνιο.

Τρίτον –και ίσως ουσιαστικότερο– είναι βασικό να περάσουμε ένα μήνυμα εντός και εκτός της χώρας, ότι η Κυβέρνηση συνεχίζει σταθερά το μεταρρυθμιστικό της έργο, προκειμένου να επιλυθούν οριστικά οι παθογένειες του πολιτικού και οικονομικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο όσοι είναι μικρόψυχοι πολιτικά και όσοι εξυπηρετούν άλλες μικροκομματικές σκοπιμότητες δεν αναγνωρίζουν τη χειροπιαστή πρόοδο η οποία έχει επιτευχθεί στα δημοσιονομικά μεγέθη της πατρίδας τελευταία.

Όλοι γνωρίζουμε ότι εισερχόμαστε στην τελευταία φάση του ελληνικού προγράμματος. Καλούμαστε να διανύσουμε τα τελευταία μέτρα ενός μαραθωνίου πέντε ετών. Το μνημόνιο τελειώνει οριστικά τους επόμενους μήνες. Τα πρώτα απτά θετικά αποτελέσματα για την εθνική μας οικονομία έχουν γίνει ήδη ορατά από πέρισι, αποτελέσματα των θυσιών του ελληνικού λαού τα τελευταία πέντε χρόνια.

Όλοι πλέον παραδέχονται ότι το 2013 ήταν η τελευταία χρονιά της ύφεσης και η πρώτη χρονιά που μετά από δεκαετίες εμφανίστηκαν διδύμα πλεονάσματα, τόσο στον κρατικό προϋπολογισμό όσο και στο εμπορικό ισοζύγιο. Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και όλοι αξιολόγησης, όλοι παραδέχονται ότι το 2014 θα κλείσει με θετικό πρόσημο για την ελληνική οικονομία. Όλοι αποδέχονται ότι βασικοί οικονομικοί δείκτες φέτος είναι πολύ καλύτεροι από τους περσινούς και ασύγκριτα θετικότεροι από αυτούς του 2012.

Το μεγάλο στοίχημά μας όμως είναι ένα: Πώς θα μεταγγίσουμε τα θετικά αυτά αποτελέσματα από το μακροοικονομικό

επίπεδο στην καθημερινότητα του πολίτη, γιατί δεν παραγνωρίζουμε ότι υπάρχουν Έλληνες πολίτες, χιλιάδες συμπολίτες μας, που είναι άνεργοι με μηδαμινό ή ελάχιστο εισόδημα. Είναι απαραίτητο οι συμπολίτες μας να αντιληφθούν όχι μόνο ότι οι θυσίες τους δεν πήγαν χαμένες, αλλά ότι αρχίζουν και ανακτούν το εισόδημά τους και ότι οι αδικίες αποκαθίστανται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να υπάρχει μια πολιτική ομόνοια και εθνική συμπαράταξη, ώστε η ελληνική Κυβέρνηση να παρουσιαστεί ισχυρή και απερίσπαστη κατά τις επικείμενες διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας, έρχεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση να μας θυμίζει την πολιτική της ανευθυνότητα και ανωριμότητα.

Δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν παίζει τον θεσμικό του ρόλο ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, καθώς έχει αναγάγει ως αυτοσκοπό την κατάληψη της εξουσίας με κάθε τρόπο, ανεξαρτήτως πολιτικού και εθνικού κόστους. Παραφράζοντας μάλιστα τον Κίσιγκερ, θα έλεγα ότι δεν υπάρχει μια μοναδική τηλεφωνική γραμμή που μπορεί κάποιος να καλέσει προκειμένου να πληροφορηθεί το οικονομικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα τελευταία τρία χρόνια η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει παρουσιάσει ένα κοστολογημένο και ρεαλιστικό κυβερνητικό πρόγραμμα. Αντίθετα εμφανίζεται να υπόσχεται τα πάντα σε όλους. Αυτό βέβαια ενισχύει τις αμφισβησίες και τη διγλωσσία εντός του κόμματος και σαφέστατα αποτρέπει τον οποιονδήποτε από το να την εμπιστευτεί ως μια αξιόπιστη εναλλακτική κυβερνητική πρόταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μένει μόνο στις γενναίες και ανέφικτες υποσχέσεις. Προχωράει και ένα βήμα παρακάτω, σε εκμετάλλευση του Συντάγματος για μικροπολιτικά οφέλη. Αγνοεί το άρθρο 53 του Συντάγματος, που ομιλεί για εκλογή των Βουλευτών για τέσσερα συνεχή έτη. Αγνοεί συνεπώς ότι ο λαός εξέλεξε την παρούσα Βουλή μέχρι το 2016 και κανείς δεν νομιμοποιείται να ερμηνεύσει διαφορετικά αυτήν την εντολή.

Αγνοεί σκοπίμως ότι βρισκόμαστε στο μέσο μόλις της κοινοβουλευτικής αυτής θητείας και η όποια κρίση οφείλει να γίνει μόλις ολοκληρωθεί ο κύκλος αυτής της Κυβέρνησης. Τότε θα μετρηθούμε και θα δούμε αν τα καταφέραμε ή εάν αποτύχαμε. Τότε θα μετρηθούμε και θα δούμε αν τηρήσαμε το προεκλογικό μας πρόγραμμα και τις δεσμεύσεις και τότε είμαι βέβαιος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, ως άλλος καβαφικός «Δαρείος», το πιθανότερο θα έχει μόνο «υπεροψία και μέθη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης και μέχρι σχετικά πρόσφατα υπήρξαν κόμματα και μεμονωμένοι πολιτικοί που αποτέλεσαν τη μήτρα και τους φορείς του πολιτικού λαϊκισμού και της εύκολης ρητορείας στη χώρα μας.

Ευτυχώς, για το κοινό εθνικό συμφέρον αντιλήφθηκαν το λάθος τους και τήρησαν μια υπεύθυνη πολιτική στάση. Μπορεί να πλήρωσαν μεν ένα βαρύτατο, αναμενόμενο δε, πολιτικό κόστος, ωστόσο σε μια κρίσιμη χρονική στιγμή για το έθνος ανέλαβαν το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογούσε. Και αυτό το μερίδιο, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, ούτε θέλετε ούτε μπορείτε να το αναλάβετε.

Είμαι πεπεισμένος ότι η Ελλάδα θα βγει δυνατότερη από την παρούσα δεινή οικονομική κατάσταση. Και όταν θα συμβεί αυτό οι Κασσάνδρες του λαϊκισμού, του φανατισμού και της παροχολογίας, που εκμεταλλεύονται συστηματικά την αγωνία και την αγανάκτηση των πολιτών, θα έχουν την τύχη των τεσσάρων στρατηγών του Μπέρτολτ Μπρεχτ, που ξεκινούν για πόλεμο στο μακρινό Ιράν και δεν φτάνουν ποτέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Τα-σούλας για δεκαπέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση γίνεται σε μια ομολογουμένως ενδιαφέρουσα καμπή, στην πορεία αυτής της

χώρας, ενδιαφέρουσα και προκλητική θα προσέθετα καμπή εν σχέσει με την ανάγκη να ξεφύγει η χώρα οριστικά από τη μέγ- γενη στην οποία έχει εμπλακεί τα τελευταία τέσσερα χρόνια και στην οποία μέγγενη η χώρα ενεπλάκη όχι αιφνίδια και παράλογα, αλλά ενεπλάκη ως αποτέλεσμα μιας κρίσης ενός καθεστώτος υπαρκτού λαϊκισμού, το οποίο υπηρετήθηκε πιστά από τους πάν- τες τα τελευταία τουλάχιστον είκοσι, ενδεχομένως και περισσό- τερα, χρόνια.

Η περιπέτεια στην οποία περιέπεσε η χώρα και οι λόγοι που δημιούργησαν αυτήν την περιπέτεια είναι πολύ πιο απαραίτητο να αναλυθούν και να ξεκαθαριστούν από την περιγραφή της οι- κτρής καταστάσεως στην οποία έχει περιέλθει η χώρα τα τελευ- ταία τέσσερα χρόνια.

Δεν είναι δύσκολο για κανέναν να περιγράψει το πώς αντιμε- τωπίζει ο ελληνικός λαός τις μειώσεις, τις περικοπές, το πώς αν- τιμετωπίζει ο ελληνικός λαός την αύξηση της ανεργίας, το πώς αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός όλη αυτήν την ξαφνική τροπή και την επιδείνωση της ζωής του.

Αυτό μπορεί να το περιγράψει ο καθένας, γιατί ο καθένας – είτε είναι ΣΥΡΙΖΑ είτε Νέα Δημοκρατία είτε ΔΗΜΑΡ είτε οποιοδή- ποτε άλλο κόμμα ή είναι εκτός κομμάτων- τον ζει, το βιώνει από τον κύκλο του, τη ζωή του, τα βιώματά του.

Αυτό που είναι απαράδεκτο είναι να παριστάνει κανείς ότι πε- ριγράφοντας τη δεινή θέση, συγχρόνως προτείνει και λύση. Η περιγραφή δεν είναι λύση. Η περιγραφή είναι ένας υποκριτικός τρόπος να παραστήσουν κάποιοι ότι μονοπωλούν την ευαισθησία και να προσάψουν στους άλλους αναισθησία ή σκληρότητα.

Το πραγματικό θάρρος, το οποίο χρειάζεται για να βγάλει τη χώρα από την κρίση, είναι να τολμήσει να παραδεχθεί κανείς τα λάθη στα οποία μετείχε στο παρελθόν, όταν οικοδομήθηκε το κα- θεστώς του υπαρκτού λαϊκισμού, το οποίο δεν το προέβλεπε το Σύνταγμα προφανώς, και τώρα που αποδομείται το καθεστώς του υπαρκτού λαϊκισμού να βάλει πλάτη για την οικοδόμηση ενός καθεστώτος υπαρκτού ρεαλισμού, υπαρκτού πραγματισμού και πραγματικής προκοπής, που να βασίζεται στις δικές μας δυνά- μεις κι όχι σε συνεχή δάνεια, τα οποία δεν είναι διατεθειμένος κανείς, μα κανείς, ασχέτως κυβερνήσεως, να χορηγήσει στη χώρα.

Έχει ενδιαφέρον να θυμίσει κανείς, για να απαντήσει σε όσους μιλούν για εκφοβισμό δήθεν του λαού, τι έλεγε -αυτό που κάποιοι κατηγορούν ως καταραμένη Ευρώπη- αυτή η Ευρώπη, ας πούμε, στις 9 Αυγούστου του 1992. «Πάρτε επείγοντως θαρραλέα μέτρα». Πρόκειται για συστάσεις της Νομισματικής Επιτροπής της ΕΟΚ προς την Ελλάδα.

Με την έκθεσή της η επιτροπή ζητεί από τις κυβερνήσεις των χωρών να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα και ειδικότερα στην Ελ- λάδα: αυστηρή περικοπή κρατικών επιδοτήσεων, μεγαλύτερη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, ταχύτερη απελευθέρωση των αγορών για την αύξηση του ανταγωνισμού.

Το 1992 αυτού του είδους οι προτροπές αντιμετωπίζονταν με τον ίδιο τρόπο. Ωρυσόταν η αντιπολίτευση ότι όλα αυτά είναι εκ- φοβισμός, ότι πρέπει να αγνοηθούν, υπέκυπτε η συμπολίτευση κι έτσι είχε σχηματιστεί ένα δίπολο όχι μεταξύ Αριστεράς ή Δε- ξιάς ή μεταξύ λογικής και μη λογικής, αλλά ένα δίπολο μεταξύ καταγγελλόντων και αναβαλλόντων.

Καταγγέλλοντες ήταν κάθε φορά η αντιπολίτευση και αναβάλ- λοντες ήταν κάθε φορά οι κυβερνώντες. Αυτό κυβερνούσε τη χώρα. Αυτές οι δύο μετοχές κυβερνούσαν τη χώρα: οι καταγγέλ- λοντες και οι αναβάλλοντες.

Από καταγγελία σε αναβολή και από αναβολή σε καταγγελία, φτάσαμε στο 2009, όταν ο Πρωθυπουργός της χώρας Κωνσταν- τίνος Καραμανλής ανακοίνωσε για δύο χρόνια πάγωμα μισθών και συντάξεων, για να βγούμε από την κρίση και να δείξουμε ότι πήραμε το μήνυμα της επερχόμενης λαίλαπας. Αντιμετωπίστηκε η ανακοίνωση για πάγωμα μισθών και συντάξεων για δύο χρόνια -το οποίο σήμερα ηχεί παραδεισένιο εν σχέσει με αυτά που αν- τιμετώπισε η χώρα- ως μέτρα-σοκ, τα οποία συνοψίζονταν και σε «ληστεία χωρίς κουκούλα» -άλλος τίτλος.

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα του δήθεν εκφοβισμού που δεν ει- σακώθηκε όσων μιλούσαν εγκαίρως για να πάρει αυτή η χώρα του υπαρκτού λαϊκισμού μέτρα. Προφανώς αυτά τα μέτρα, μέσα

από τον διπολισμό των καταγγελλόντων και των αναβαλλόντων, ποτέ δεν παιρνόντουσαν και αναγκαστήκαμε να υποστούμε αυτό το σοκ που τα τελευταία τέσσερα χρόνια υφίσταται ο ελληνικός λαός.

Αν θέλουμε με ειλικρίνεια να μιλήσουμε, θα πρέπει να παρα- δεχθούμε ότι έχουμε όλοι ευθύνες για το πώς έφθασε εδώ αυτή η χώρα. Κι εμείς έχουμε ευθύνες και η Αριστερά έχει ευθύνες, που ζητούσε περισσότερες παροχές. Εμείς οδηγούσαμε τη χώρα προς την κρίση σε ρυθμό βάδην και η Αριστερά φώναζε «όχι βάδην, τροχάδην, δώστε κι άλλα», για να είναι αρεστή.

Αν κανείς δικαιούται να απορεί γι' αυτό που συνέβη το 2009, δεν είναι γιατί συνέβη, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, είναι γιατί άργησε να συμβεί τόσο πολύ. Ναι, κύριοι συνάδελφοι, γιατί άργησε να συμβεί τόσο πολύ αυτό το οποίο συνέβη στη χώρα του υπαρκτού λαϊκισμού, στη χώρα των διαρκών παροχών, στη χώρα του ανικανοποίητου και στη χώρα όπου δεν τολμούσε κα- νείς να πει «θα παγώσω για δύο χρόνια τους μισθούς και τις συν- τάξεις», γιατί μιλούσαν για «ληστεία χωρίς κουκούλα», γιατί μιλούσαν για μέτρα-σοκ.

Ήρθε η κρίση και ο καθένας εκλήθη να αναλάβει τις ευθύνες του. Εμείς αυτές τις ευθύνες τις αναλάβαμε, αγνοώντας το πο- λιτικό κόστος, γιατί έπρεπε να διαλέξουμε, όπως είπε από αυτό το Βήμα και σε άλλες ευκαιρίες ο Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς.

Έπρεπε να διαλέξουμε ανάμεσα στο να πούμε ότι αυτό που έγινε το 2009, αυτό που έγινε στις αρχές του 2010, θα οδηγούσε εκεί που προβλέπαμε και να δικαιωθούμε στα χαρτιά, να δικαιω- θούμε θεωρητικώς ή να αγνοήσουμε αυτήν τη δικαίωση πάνω στα ερείπια της χώρας και να βάλουμε πλάτη, προκαλώντας ζημιά στο κόμμα μας, προκαλώντας ζημιά στην παράταξή μας, αλλά κρατώντας τη χώρα μέσα στη χορεία των ευρωπαϊκών προ- ηγμένων χωρών, μέσα στον χώρο εκείνον από τον οποίο θα μπο- ρέσουμε να δώσουμε λύση, θα μπορέσουμε να βγάλουμε τη χώρα από τη δεινή περιπέτεια στην οποία έχει περιέλθει.

Όντως, φτάσαμε στο σημείο που μετά από τέσσερα χρόνια οι- κονομικά μέτρα και από τέσσερα χρόνια θυσίες και δεσμεύσεις των Ελλήνων, σημασία πια δεν έχουν νέα μέτρα που δεν υπάρ- χουν, σημασία πια δεν έχουν νέες περικοπές που δεν έρχονται, αλλά σημασία πια έχει η καινούργια πορεία μετά την τρέχουσα και τελευταία διαπραγμάτευση με τους δανειστές, η καινούργια πορεία, που θα είναι πορεία ανάπτυξης και η οποία ως βασικό προαπαιτούμενο έχει την πολιτική σταθερότητα.

Αν μέχρι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προαπαι- τούμενα ήταν η απελευθέρωση των αγορών, η αύξηση της αν- ταγωνιστικότητας, η μείωση των ελλειμμάτων, η μείωση του χρέους και όλα αυτά τα οικονομικά μεγέθη τα οποία εισέβαλαν στη ζωή μας και μας οδήγησαν σε αυτές τις περιοριστικές πολι- τικές, αν μέχρι σήμερα προαπαιτούμενα ήταν οικονομικά μέτρα τα οποία πάρθηκαν και τα οποία απέδωσαν σε μακροοικονομικό επίγεδο -και αυτές οι αποδόσεις φαίνονται στο ότι βγήκαμε στις αγορές δύο χρόνια νωρίτερα από ό,τι προβλέπαμε, στο ότι μπο- ρούμε να μείνουμε από το 2015 και μετά χωρίς να έχουμε αυτή τη μέγγενη του μνημονίου και χωρίς να έχουμε την ανάγκη αυτών των δόσεων, στο ότι καταφέραμε να δημιουργήσουμε πρωτο- γενή πλεονάσματα ένα χρόνο νωρίτερα από τα προβλεπόμενα- αν αυτά τα επιτεύγματα δημιουργήθηκαν από την τήρηση αυτών των επώδυνων προαπαιτούμενων, το μοναδικό πολιτικό, ηθικό και ιστορικό προαπαιτούμενο που μένει να εκπληρώσουμε όλοι μας είναι η πολιτική σταθερότητα, η οποία θα επιτρέψει σε αυτή τη χώρα να κεφαλαιοποιήσει τις θυσίες των Ελλήνων και την προ- σπάθεια των Κομμάτων που κινήθηκαν για να στραφούμε στην πραγματική οικονομία και στην ανάπτυξη της χώρας.

Αυτή είναι η μόνη πραγματικότητα την οποία έχουμε μπροστά μας και όλα τα άλλα είναι είτε προσπάθεια κεφαλαιοποίησης της δίκαιης και υπαρκτής αγανακτήσεως και πόνου, που ένα τερά- σιο μέρος του ελληνικού λαού έχει νιώσει και δείχνει, είτε μία προσπάθεια, από την άλλη πλευρά, της ευθύνης να ξεπερά- σουμε τον κακό εαυτό μας και να οδηγήσουμε τη χώρα όχι εκεί από όπου ξεκινήσαμε, αλλά εκεί όπου πρέπει να πάμε ως αφε- τήρια για την οικοδόμηση της Ελλάδας του υπαρκτού ρεαλισμού και της δυναμικής ανάπτυξης.

Σ' αυτήν την προσπάθεια της χώρας, η οποία αξίζει τον κόπο

να υποστηριχθεί και αξίζει τον κόπο να ανασάνει ο τόπος και να νιώσει ότι ο ορίζοντας ο χρονικός, ο θεσμικός είναι και πραγματικός, όπως εγώ πιστεύω, δηλαδή, μέχρι τον Ιούνιο του 2016, σ' αυτήν την προσπάθεια ένα πρώτο βήμα είναι η αίσθηση εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Η αίσθηση εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, η οποία δίδεται θεσμικά εδώ στο Κοινοβούλιο, είναι ένα πρώτο βήμα αποκαταστάσεως της ομαλότητας, η οποία επιχειρείται να διασφαλιστεί. Επιχειρείται να διασφαλιστεί από αυτούς οι οποίοι επικαλούνται δήθεν εκφοβισμό της κοινής γνώμης, ενώ οι ίδιοι επιδίδονται στον εκμαυλισμό της κοινής γνώμης, κάτι το οποίο είναι πολύ χειρότερο και πολύ πιο βλαπτικό για τη χώρα.

Σ' αυτή, λοιπόν, την προσπάθεια το Υπουργείο Πολιτισμού, του οποίου έχω την τιμή να είμαι πολιτικός προϊστάμενος, μετέχει και συνεχίζει προσπάθειες τις οποίες ξεκίνησαν οι συνάδελφοι κύριοι Τζαβάρας και Παναγιωτόπουλος. Συνεχίζει προσπάθειες χάρη στο υπέροχο και δημιουργικό στελεχιακό δυναμικό του. Αυτήν τη στιγμή σε όλη τη χώρα το Υπουργείο Πολιτισμού εκτελεί εξακόσια πενήντα έργα πολιτισμού, με συνολική δαπάνη 750 εκατομμυρίων, δίδοντας εργασία σε πέντε χιλιάδες ανθρώπους, ο μέσος όρος ηλικίας των οποίων δεν ξεπερνά τα τριάντα πέντε χρόνια.

Αυτά τα έργα, τα οποία συνοψίζονται και περιέχουν όλους τους τομείς του πολιτισμού -και του προϊστορικού και του κλασικού και του βυζαντινού και του νεότερου και του σύγχρονου πολιτισμού- δίνουν έναν δυναμισμό και δίνουν μία ελπίδα και δίνουν θέσεις εργασίας.

Η σύνοψη αυτής της αισιοδοξίας από τα έργα πολιτισμού, όπως πηγάζει από την εκπληκτική ανακάλυψη της Αμφίπολης ή από τις εικόνες που σήμερα είδατε όλοι από την ενάλια ανασκαφή των Αντικυθήρων, η οποία περιγράφεται και από τις εκατοντάδες ανασκαφές και τις εκατοντάδες ανακαλύψεις που άξιοι αρχαιολόγοι κάνουν σε όλη την Ελλάδα, δίνει και το στίγμα μίας αυτοπεποίθησης και μίας υπερηφάνειας που ο ελληνικός λαός αντλεί από το παρελθόν του όχι ως προγονοπληξία, αλλά ως αίσθηση μίας βάσης πάνω στην οποία στηρίζεται και από την οποία θα εκκινήσει, για να ξεπεράσει τα σημερινά προβλήματα.

Το Υπουργείο Πολιτισμού έχει αναδιοργανώσει τις δομές του. Ακολουθεί μία σύγχρονη και εντόνως εξωστρεφή πολιτική προβολής του ελληνικού πολιτισμού στο εξωτερικό. Αυτήν τη στιγμή που έχω την τιμή να σας μιλάω, στο Σικάγο υπάρχει μία συγκλονιστική έκθεση βυζαντινών μνημείων, η οποία προηγουμένως ήταν στην Ουάσιγκτον, μετά στην Καλιφόρνια και τώρα στο Σικάγο. Αυτήν τη στιγμή που σας μιλάω, σε μεγάλα μουσεία όλου του κόσμου στη Γαλλία, στην Ισπανία, στην Ελβετία, εκτίθενται περίφημα έργα του δικού μας πολιτισμού. Αυτή η προσπάθεια εξωστρέφειας και προβολής του ελληνικού πολιτισμού θα συνεχίσει στην Ιαπωνία, στη Ρωσία, στην Αμερική και το 2015 και το 2016.

Συγχρόνως, το Υπουργείο Πολιτισμού διευρύνει την επιτυχή μένη εφαρμογή του επιμηκυμένου ωραρίου από τις 8.00' το πρωί μέχρι τις 20.00' το βράδυ σε τριάντα τρεις, μέχρι το τέλος Οκτωβρίου, αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία. Αυτό περίπου διπλασιάζεται με τον νέο χρόνο και θα έχουμε αυτού του είδους τη διεύρυνση του ωραρίου σε κάθε περιφέρεια της χώρας. Τονίζω ότι ο απολογισμός αυτής της διεύρυνσης, χάρη και στην αύξηση του τουριστικού ρεύματος εις το οποίο έχει συμβάλει και η πολιτιστική μας κληρονομιά, έχει προκαλέσει αύξηση εισιτηρίων στους αρχαιολογικούς χώρους και τα μουσεία μας που ξεπερνά το 40%.

Το Υπουργείο Πολιτισμού μετέχει σ' αυτήν την προσπάθεια της χώρας να ξεπεράσει τα προβλήματά της και για έναν πρόσθετον λόγο, αποδεδειγμένο θα έλεγα με μαθηματικό τρόπο. Η επένδυση στον πολιτισμό δεν είναι μία επένδυση που έχει να κάνει μόνο με την πνευματική ανάταση ή με τη γνώση που από μόνα τους είναι ούτως ή άλλως σημαντικά. Η επένδυση στον πολιτισμό από την πολιτεία έχει να κάνει και με την οικονομική ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έγινε μία εξόχως ενδιαφέρουσα μελέτη -την ανέθεσε το Υπουργείο Πολιτισμού πρόσφατα- η οποία απέδειξε ότι η επέν-

δυση ενός εκατομμυρίου ευρώ σε έργα πολιτισμού αποδίδει στην κοινωνία και την οικονομία 3,5 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό μεταφράζεται σε εργασία, σε προβολή, σε τουρισμό, σε τοπική ανάπτυξη. Είναι πολύ συναρπαστικός ο πολλαπλασιαστής των επενδύσεων στον πολιτισμό.

Θέλω να σας πω ότι αυτήν την περίοδο που μιλάμε, η Ευρωπαϊκή Ένωση -και η Ιταλική Προεδρία παίρνοντας τη σκυτάλη από την Ελληνική Προεδρία- αγωνίζεται και προσπαθεί να πείσει ότι ο πολιτισμός και το περιβάλλον είναι τομείς στους οποίους η επένδυση αποδίδει και βελτιώνει την οικονομία, η οποία βρίσκεται σε κρίση σε όλη την Ευρωζώνη.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, και στο Υπουργείο Πολιτισμού αυτήν την προσπάθεια, συνεργαζόμενοι και με τον ιδιωτικό τομέα. Αυτήν τη συνεργασία τη βλέπετε σε πολλούς τομείς. Αυτή η συνεργασία έχει επιτυχία. Η κοινωνία αγκαλιάζει την πολιτιστική μας πολιτική. Συνεχίζουμε και συμβάλλουμε έτσι στην προσπάθεια της χώρας να βγει από την κρίση.

Η προσπάθεια της χώρας να βγει από την κρίση έχει από εδώ και πέρα να κάνει με την ειλικρίνεια, την εμπιστοσύνη και τη σταθερότητα. Αυτήν τη στιγμή, αυτές οι τρεις ιστορικές έννοιες για τη χώρα ταυτίζονται με τη σημερινή Κυβέρνηση, η οποία με ειλικρίνεια εκπροσωπεί τη σταθερότητα και οφείλει να εμπνεύσει εμπιστοσύνη.

Για να εμπνεύσει εμπιστοσύνη, δηλώνουμε ότι θα στηρίξουμε τη σημερινή Κυβέρνηση. Παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης, για να μπορέσουμε να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση και να μην την αφήσουμε να επιστρέψει στο καθεστώς του υπαρκτού λαϊκισμού, αλλά να ατενίσει το μέλλον στηριζόμενη στις δικές της δυνάμεις, ώστε να μπορέσει να διορθώσει και τις αδικίες που έγιναν αλλά και να φέρει την ανάπτυξη, η οποία θα δώσει ένα άλλο πνεύμα και μία άλλη αίσθηση στον ελληνικό λαό που τόσο το χρειάζεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε. Για λόγους δικαιοσύνης και ίσης αντιμετώπισης αλλά και για να μιλήσουν περισσότεροι Βουλευτές, το Προεδρείο έχει αποφασίσει οι Υπουργοί να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά από δεκαπέντε, οι Αναπληρωτές Υπουργοί για δέκα λεπτά και οι Υφυπουργοί για οκτώ λεπτά.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαλτούρος για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από δύο αποστροφές του εισηγητού της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, του κ. Δραγασάκη, οι οποίες με ξένισαν πολύ. Προφανώς, η εδραιωμένη πλέον, συνειδητή επιλογή της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης να επενδύει πολιτικά, απευθυνόμενη στο θεμιτό και όχι στη λογική, οδηγεί μοιραία σε απολήματα.

Μίλησε, λοιπόν, ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ για κρίση αντιπροσώπευσης. Απονομιμοποίησε ευθέως όλους εμάς, όλους τους αντιπροσώπους του ελληνικού λαού -και τους τριακόσιους-, λέγοντας ότι ο μόνος αρμόδιος να δώσει σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι ο λαός, μέσω των εκλογών.

Ευτυχώς ή δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, ο τρόπος λειτουργίας του πολιτεύματος καθορίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους. Μπορεί ορισμένοι να επηρεάζονται από το σύνθημα «η αντιπολίτευση γίνεται στους δρόμους». Ναι, γίνεται στους δρόμους, στο βαθμό που το Σύνταγμα το επιτρέπει. Όμως, αν η αντιπολίτευση μπορεί να γίνεται και εκεί, η άσκηση της εξουσίας γίνεται υποχρεωτικά μέσω του Κοινοβουλίου, με τους κανόνες που το Σύνταγμα ορίζει, για την καθιέρωση των οποίων ο ελληνικός λαός έχυσε το αίμα του.

Σαφώς, λοιπόν, και νομιμοποιούμαστε να δώσουμε ή να μη δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Και είναι μια ευκαιρία για όλους, αφουγκραζόμενοι την κοινωνία, επανεξετάζοντας τα δεδομένα, κάνοντας κριτική και αυτοκριτική, να επανακαθορίσουμε, αν θέλουμε, τη στάση μας απέναντι στην Κυβέρνηση και να αναλάβουμε την πολιτική ευθύνη της μίας ή της άλλης επιλογής με τον πλέον επίσημο, emphaticό και πανηγυρικό τρόπο και μάλιστα πριν από μία ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τη χώρα.

Δεν μπορείτε, λοιπόν, να λέτε ότι δεν έχουμε νομιμοποίηση. Δεν είναι δυνατόν να απαξιώνετε με αυτόν τον τρόπο το Κοινο-

βούλιο. Δεν είναι δυνατόν να συντάσσετε με τις κραυγές περί «μαντριών», περί «προβάτων» και άλλων τετράποδων, οι οποίες ακούγονται ακόμη και μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν είναι δυνατόν η Αξιωματική Αντιπολίτευση να ταυτίζεται με φωνές γραφικών, αστοιχείωτων και ωμά λαϊκιστών, αλλά σίγουρα και επικίνδυνων ανθρώπων, οι οποίοι υπηρετούν συστηματικά τον διχασμό και την αποσταθεροποίηση, είτε για να βγάλουν τα απωθημένα τους είτε για να γίνουν λεζάντα στα κανάλια είτε πολύ χειρότερα υποσκάπτοντας συνειδητά τη δημοκρατική ομαλότητα και την κοινωνική συνοχή.

Είπε όμως και κάτι άλλο ο κ. Δραγασάκης. Συγκεκριμένα, είπε, «δεν μπορείτε να αποσταθεροποιήσετε τον ΣΥΡΙΖΑ χωρίς να αποσταθεροποιήσετε τη χώρα. Αυτό είναι το πρόβλημά σας. Είστε παγιδευμένοι. Όταν μιλάτε ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, από τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η δύναμη την οποία επιλέγει ο λαός, τότε υπονομεύετε εσείς τη σταθερότητα της χώρας». Εδώ πράγματι κανείς σηκώνει τα χέρια ψηλά. Εδώ αρχίζει να χάνεται η μπάλα!

Δεν είναι το λογικό κενό της δήλωσης αυτής, η παντελής αυθαίρετη και λανθασμένη, δηλαδή, εκτίμηση ότι ο λαός επιλέγει σήμερα τον ΣΥΡΙΖΑ, που μας δημιουργεί έκπληξη, ούτε η πλήρης απαξίωση μια καθόλου τυχαίας συνταγματικής πρόβλεψης για τετραετή θητεία, ούτε καν η αντίθεση της ακόμα και με το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, διότι οι ευρωεκλογές λειτουργούν σαφώς ως ασφαλής έκφραση διαμαρτυρίας και καμμία σχέση δεν έχουν με τις βουλευτικές εκλογές, ιδίως σε περιόδους κρίσιμες, όπως η σημερινή. Με τα δεδομένα αυτά, λοιπόν, η εκλογική επίδοση του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές θα πρέπει να τον προβληματίζει και όχι να τον χαροποιεί.

Από την άλλη μεριά όμως, είναι σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρόκειται απλά για αμετροέπεια, δεν πρόκειται για μια γραφική δήλωση, δεν πρόκειται για μια ψευδαίσθηση μεγαλείου, αλλά για τη βάση πάνω στην οποία προφανώς θα κινηθεί η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, αν ποτέ κληθεί να μπει στη φωτιά της άσκησης κυβερνητικών καθηκόντων.

Σε αυτήν την περίπτωση, δηλαδή στην περίπτωση που αναγκαστικά θα πρέπει να πάρει πίσω όλες τις υποσχέσεις που αφειδώς σήμερα μοιράζει, ξέρουμε ήδη τον λόγο, ξέρουμε ποιος θα φταίει. Θα φταίει όποιος μιλάει ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, αυτός θα είναι που θα αποσταθεροποιεί τη χώρα και δεν θα αφήνει τον ΣΥΡΙΖΑ να τηρήσει το πρόγραμμά του. Εδώ την αποσταθεροποιούμε σήμερα που ο ΣΥΡΙΖΑ είναι Αντιπολίτευση. Σκεφτείτε πόσο θα την αποσταθεροποιήσουμε, αν γίνει και κυβέρνηση.

Όμως, η δήλωση αυτή αποτελεί και μία ομολογία για το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ όντως αποσταθεροποιείται. Και αποσταθεροποιείται, γιατί όσο θα καταλαγιάζει η σκόνη, όσο ο ελληνικός λαός θα συνειδητοποιεί όλο και περισσότερο ότι ο επώδυνος δρόμος που διαβαίνει είναι ο μόνος δρόμος που δεν οδηγεί στην απόλυτη καταστροφή, τόσο το σαθρό υπόβαθρο της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ θα υποχωρεί. Διότι όταν έχεις στηρίξει όλη την πολιτική σου σε μονομερείς ενέργειες, σε ένα άρθρο και σε άλλα τέτοια ωραία παραμύθια, η στρόφη των εκατόν ογδόντα μοιρών δεν είναι τόσο εύκολη. Ωστόσο, από εμάς είναι καλοδεχούμενη, αρκεί να συνοδευτεί από την εξής δέσμευση: όχι ψέματα στον ελληνικό λαό!

Ας μιλήσουμε ξεκάθαρα. Όταν το ΠΑΣΟΚ έκανε έκκληση για κυβέρνηση εθνικής ανάγκης και καλούσε τον ΣΥΡΙΖΑ να μετέχει σε αυτήν, τί κάνατε, κύριοι συνάδελφοι; Όταν η χώρα ήταν αντιμέτωπη με την απόλυτη καταστροφή, όταν όλοι είχαν, έβγαζαν τις καταθέσεις τους στο εξωτερικό και όσοι δεν είχαν, αγόραζαν σωρηδόν μακαρόνια και γάλατα εβαπορέ, τί κάνατε, κύριοι συνάδελφοι; Κιότιέπατε! Αυτό κάνατε! Αν, κατά τη γνώμη σας, η Κυβέρνηση έφερνε τη χώρα στην καταστροφή, εσείς τί κάνατε γι' αυτό; Τί απαντάτε στους ψηφοφόρους σας; Γιατί δεν μπήκατε στη φωτιά; Δεν είναι ότι δεν μπορούσατε. Δεν σας απέκλεισε κανείς. Το αντίθετο μάλιστα. Σας καλέσαμε και όχι μόνο μία φορά. Όμως, προτιμήσατε την προσωπική, τη μικροκομματική, μίζερη μοναξιά και ασφάλεια της Αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την κρίσιμη, λοιπόν, ιστορική στιγμή, η Κυβέρνηση ζητά από εμάς,

από όλους μας, να την οπλίσουμε όσο καλύτερα γίνεται. Αυτή η ετερόκλητη, όχι τέλεια, αλλά με αρκετά λάθη και με περισσότερες ακόμα εσωτερικές διαφορές, πρωτόγνωρη για τα ελληνικά δεδομένα Κυβέρνηση ζητά από εμάς να τη θωρακίσουμε, ώστε να εκπροσωπήσει με μεγαλύτερη ακόμα δύναμη τη χώρα.

Στην παρούσα συγκυρία και με βάση το εθνικό συμφέρον, όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι, θα έδινα ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν περιμένω, βέβαια, κάτι παρόμοιο από την Αντιπολίτευση. Αυτή θα αρκестεί στη δική μας ψήφο. Και λέω ότι θα αρκестεί, γιατί όλοι ξέρουν ότι κατά βάθος θέλετε και οι ίδιοι αυτή η Κυβέρνηση να φτάσει τουλάχιστον μέχρι τον Μάρτιο, οπότε θα έχει περάσει και αυτή η «καυτή πατάτα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να ξέρετε, όμως, σε κάθε περίπτωση πως παρά το γεγονός ότι η κοινωνία γοητεύεται ενίοτε από τις όμορφες υποσχέσεις, τελικά έχει την ωριμότητα να επιλέξει τις πραγματικές λύσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη και μετά ο κ. Καράμπελας.

Ορίστε, κυρία Ιγγλέζη, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Όμως, το θέμα είναι ότι τη σημερινή Κυβέρνηση δεν την εμπιστεύεται η κοινωνία. Είναι μια Κυβέρνηση επικίνδυνη, αλαζονική και συνάμα υποτακτική. Κάθε μέρα που παραμένει στην εξουσία, καταστρέφει κοινωνικές δομές. Αναίρεϊ κερτημένα, παραχωρεί εθνική κυριαρχία, καταπατά δικαιώματα, ξεπουλά δημόσια περιουσία και πόρους, ακρωτηριάζει τη δημοκρατία. Η προστασία του περιβάλλοντος και η ορθή διαχείριση των οικοσυστημάτων με αφορμή την οικονομική κρίση θυσιάζεται στο βωμό των επενδύσεων και της δήθεν ανάπτυξης με αιχμή του δόρατος το ΥΠΕΚΑ, που μόνο κατ' ευφημισμό θα μπορούσε να λέγεται Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Και εδώ θα ήθελα να πω ότι η χθεσινή ομιλία του κ. Μανιάτη απέδειξε για άλλη μια φορά ότι το περιβάλλον στην ουσία έχει φύγει από τις προτεραιότητες, ακόμα και από τα ενδιαφέροντα του Υπουργείου.

Έχει γίνει και Υπουργείο Ενέργειας και μόνο. Κουβέντα δεν είπε χθες ο κ. Μανιάτης για το περιβάλλον. Τι να πει εξάλλου, αφού η Κυβέρνηση έχει προχωρήσει στην αποδυνάμωση κάθε διαχειριστικού εργαλείου προστασίας του περιβάλλοντος και στη θεσμοθέτηση της καταστροφής του; Το νερό, το δάσος, οι αιγιαλοί, οι φυσικοί πόροι για την Κυβέρνηση δεν είναι δημόσια αγαθά που χρήζουν προστασίας, άλλα προϊόντα που πωλούνται -ενίοτε χαρίζονται- και αγοράζονται από επιχειρηματικά συμφέροντα. Η περιβαλλοντική πολιτική της Κυβέρνησης ξεσκεπάστηκε, πέραν κάθε αμφιβολίας, με το πρόσφατο σχέδιο νόμου, επαίσχυντο νόμο του κράτους πλέον, για τα δάση.

Το ΥΠΕΚΑ πιστό στο δόγμα «επενδύσεις και ανάπτυξη με κάθε κόστος», δεν δίστασε να καταπατήσει συνταγματικές επιταγές υπεράσπισης των δασικών οικοσυστημάτων της χώρας, να καταργήσει την απόλυτη προστασία των αναδασωτών εκτάσεων και την απαγόρευση μεταβολής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των δημοσίων δασικών εκτάσεων. Το ΥΠΕΚΑ επιτρέπει πλέον, τη λεηλασία των δασικών οικοσυστημάτων, διευκολύνει την παραχώρηση δασών σε ιδιώτες και επιτρέπει σε αυτά κάθε είδους δραστηριότητα, από χωροθέτηση τουριστικών χωριών μέχρι και δεξαμενών καυσίμων.

Ταυτόχρονα, με φωτογραφικές διατάξεις, διευκολύνει την υπαγραφή της δημόσιας περιουσίας και παρακάμπτει περιορισμούς, εμπόδια για τους επενδυτές που ίσχυαν μέχρι σήμερα. Την ίδια στιγμή το Δασολόγιο και οι δασικοί χάρτες παραπέμπονται για άλλη μια φορά στις ελληνικές καλές νδες.

Η πατρίδα μου, η Χαλκιδική, αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση το περιβάλλον και τις τοπικές κοινωνίες. Χιλιάδες στρέμματα δημοσίου δάσους πα-

ραχωρήθηκαν σε ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα, εκατοντάδες χιλιάδες αιωνόβια δέντρα έγιναν βορά στους αδηφάγους επενδυτές, ώστε ο ορυκτός πλούτος να προσφέρει τεράστια κέρδη σε λίγους, ενώ το κόστος μετακυλιέται στις τοπικές κοινωνίες.

Στη Χαλκιδική έγινε από την αρχή σαφές το τι θεωρεί η Κυβέρνηση ανάπτυξη: Ξεπούλημα σε ιδιωτικά συμφέροντα δημοσίου χώρου και πόρων με αντάλλαγμα λίγες θέσεις εργασίας και ανυπολόγιστη περιβαλλοντική καταστροφή.

Έγινε, επίσης, ξεκάθαρη η κυβερνητική λογική -ή καλύτερα ο παραλογισμός- ότι την ανάπτυξη την επιβάλλουμε με βία και την προωθούμε με κάθε κόστος, ότι ο διάλογος γίνεται μόνο με τον επενδυτή και οι όποιες απαιτήσεις του ρυθμίζονται με νομοθετικές πρωτοβουλίες και τροπολογίες, ότι η έννοια της νομιμότητας -που με κάθε ευκαιρία επικαλείται η Κυβέρνηση- γίνεται λάστιχο στα χέρια της, όταν φροντίζει να νομιμοποιεί εκ των υστέρων κάθε παρανομία του επενδυτή, ότι η διαμαρτυρία και οι τεκμηριωμένες αγωνίες των πολιτών αντιμετωπίζονται με διώξεις, άγρια καταστολή και ποινικοποίηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στον ΣΥΡΙΖΑ πιστεύουμε ότι κάθε ανθρωπογενής δραστηριότητα έχει επίδραση στο περιβάλλον και ότι το βασικό κριτήριο πολιτικών επιλογών πρέπει να είναι η αειφορικότητά της σε συνδυασμό με το τελικό, μακροπρόθεσμο, κοινωνικό και δημόσιο όφελος.

Στον αντίποδα των καταστατικών πολιτικών της Κυβέρνησης, για τον ΣΥΡΙΖΑ η Χαλκιδική θα γίνει το στοίχημα της παραγωγικής ανασυγκρότησης, με εργαλείο τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής και στον αντίποδα της βάρβαρης καταστολής θα γίνει το υπόδειγμα της κοινωνικής συνεργασίας και συμμετοχής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι καιρός να ανατρέψουμε την κατάσταση, η οποία δημιουργήθηκε από χρόνια λανθασμένων σχεδιασμών, μικροπολιτικών φιλοδοξιών, διαπλεκόμενων συμφερόντων και επιβολή ενός ξεπερασμένου και αδιέξοδου μοντέλου ανάπτυξης.

Το κυβερνητικό δόγμα «επενδύσεις με κάθε κόστος», το οποίο παραβλέπει κάθε έννοια αειφόρου ανάπτυξης, διασφάλισης εργασιακών δικαιωμάτων, προστασίας του φυσικού, πολιτιστικού και κοινωνικού περιβάλλοντος, πρέπει να ανατραπεί. Η νοοτροπία διαλόγου με παρουσία των δυνάμεων καταστολής και επιβολής των πολιτικών αποφάσεων με αυταρχικό τρόπο, πρέπει να ανατραπεί.

Δυστυχώς, η νεοφιλελεύθερη φιλοσοφία και η εφαρμογή της δεν περιορίζεται στη Χαλκιδική. Χαρακτηρίζει κάθε δραστηριότητα, νομοθετική πρωτοβουλία και κυβερνητική πρακτική σε όλη την Ελλάδα, σε κάθε τομέα, ένα αυταρχικό κράτος σε εντεταλμένη υπηρεσία εξυπηρέτησης δανειστών και επενδυτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι της Κυβέρνησης, οι πολίτες αυτής της χώρας δεν αντέχουν άλλο. Η κοινωνία απαιτεί αλλαγή πολιτικής και στρατηγικής και η Κυβέρνηση το γνωρίζει. Η κοινωνία απαιτεί ένα συγκροτημένο σχέδιο εξόδου από την κοινωνική και οικονομική κρίση, ένα σχέδιο αειφόρου ανάπτυξης, με σεβασμό προς τον άνθρωπο και το περιβάλλον. Απαιτεί απόλυτο σεβασμό στα ανθρώπινα πολιτικά και ατομικά δικαιώματα, τα οποία με άλλοθι την οικονομική κρίση η Κυβέρνηση έχει καταστρατηγήσει. Απαιτεί δικαιοσύνη, πλουραλισμό και διαφάνεια. Απαιτεί το δημόσιο συμφέρον να έχει προτεραιότητα έναντι του ιδιωτικού. Απαιτεί οι κοινόι χώροι, πόροι και δομές να παραμείνουν κοινόι, να μην ξεπουληθούν σε ιδιωτικά συμφέροντα για ένα ξεροκόμματο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ έχουμε όραμα, εργαλεία και βούληση. Είμαστε έτοιμοι με δομημένο, ρεαλιστικό, τεκμηριωμένο και κοστολογημένο πρόγραμμα να ικανοποιήσουμε αυτές τις κοινωνικές απαιτήσεις, απαιτήσεις που για εμάς είναι αυτονόητες και θα αποτελέσουν τον κορμό της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Η Κυ-

βέρνηση της Αριστεράς που θα αναλάβει τις τύχες της χώρας σύντομα θα αντικαταστήσει την καταστολή με τον διάλογο και το άνευ όρων ξεπούλημα δημοσίου πλούτου με ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, την ψήφο εμπιστοσύνης την δίνουν οι πολίτες και όχι οι κυβερνήσεις και πολύ σύντομα οι πολίτες θα μιλήσουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ να τηρείτε το χρόνο. Είναι προς όφελος των συναδέλφων.

Κύριε Καράμπελα, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά και πιστεύω ότι εσείς θα τηρήσετε τον χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παρούσα Κυβέρνηση διαχειρίζεται την κατάσταση της χώρας τα τελευταία δυόμισι χρόνια. Βρίσκεται λίγο πάνω από το μέσο χρόνο της θητείας της, αλλά έχει ακόμη μακρύ δρόμο για να ολοκληρώσει το έργο της το Μάιο του 2016, οπότε και τότε θα τερματίσει τη θητεία της.

Η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης αποτελεί και μία ευκαιρία απολογισμού των μέχρι τώρα πεπραγμένων της. Όλοι γνωρίζουμε τις συνθήκες που επικρατούσαν, όταν η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας. Οικονομία καταρρακωμένη, κοινωνία χωρίς ελπίδα και τα χλευαστικά δημοσιεύματα να δίνουν και να παίρνουν στον ξένο Τύπο.

Δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω. Εκεί που θα ήθελα να εστιάσω είναι τι καταφέραμε να πετύχουμε ως Συμπολίτευση όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Κατ' αρχάς, μέναμε στο ευρώ σε πείσμα όλων των κερδοσκόπων που περίμεναν στη γωνία, για να λεηλατήσουν μία εξαθλιωμένη και χρεοκοπημένη χώρα. Πώς το πετύχαμε αυτό; Με μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα, με μη δημοφιλείς αποφάσεις πολλές φορές άδικες, με μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, με υπερφορολόγηση των νοικοκυριών. Δεν λέει κανείς το αντίθετο, ήταν όμως η μόνη ρεαλιστική επιλογή, γιατί μόνο έτσι το κράτος κατάφερε να συνεχίσει να λειτουργεί. Γιατί μόνο έτσι ο μισθωτός και ο συνταξιούχος πηγαίνουν στο τέλος του μήνα στην τράπεζα και βλέπουν τον μισθό τους ή τη σύνταξή τους να έχουν καταβληθεί.

Μια που αναφέρθηκα στις τράπεζες, θέλω να πω και το εξής. Πολλοί από εσάς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, λέτε ότι χαρίσαμε λεφτά στους τραπεζίτες μέσω της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Αυτό, όμως, που εντελώς ξεχνάτε να τονίσετε είναι ότι ουδέποτε τέθηκαν σε κίνδυνο οι καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών. Και αυτό χάριν στη σύνεση και στη συγκρότηση που επέδειξε η Συμπολίτευση.

Επίσης, πολλοί από εσάς, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, έσπευσαν να κάνουν διθυραμβικά σχόλια για τη στάση της Κύπρου και λίγες ημέρες αργότερα κατάπιε τη γλώσσα σας.

Το δεύτερο σημαντικότερο επίτευγμα της Κυβέρνησης είναι ότι πετύχαμε την αναστροφή του αρνητικού κλίματος. Από πρώτη είδηση παγκοσμίως, ως παράδειγμα προς αποφυγή, γίναμε παράδειγμα προς μίμηση, η χώρα που σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα καταφέρνει πάλι να σταθεί στα πόδια της, καταγράφει πρωτογενή πλεονάσματα, τα οποία τα διανέμει μέσω κοινωνικού μερίσματος σε ευάλωτες κοινωνικές κατηγορίες, αλλά και μέσω φοροελαφρύνσεων.

Κατέθεσε φέτος για πρώτη φορά, μετά από είκοσι χρόνια, έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό. Επιστρέφει φέτος, μετά από έξι χρόνια, σε τροχιά ανάπτυξης. Ανακόπτεται φέτος, μετά από πολλά χρόνια, η αυξητική τάση της ανεργίας και μειώνεται σταδιακά. Σπάει και ρεκόρ στον τουρισμό με είκοσι ένα εκατομμύρια ξένους επισκέπτες φέτος και 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε άμεσα έσοδα, συνεισφέροντας στο 16,5% του ΑΕΠ.

Παρέχονται δωρεάν υπηρεσίες υγείας ακόμη και σε ανασφάλιστους. Δεν μένει κανείς έξω από το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Εισάγεται το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, στηρίζοντας τους μακροχρόνια ανέργους και τις οικογένειές τους. Αυξάνεται το περί δικαίου αίσθημα, αφού καταχραστής του δημοσίου χρήματος συλλαμβάνονται και οδηγούνται στη φυλακή. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Επιπλέον, σε αρκετές περιοχές, πολίτες ξαναβρίσκουν την όρασή τους. Στη Ζάκυνθο, για παράδειγμα, μετά από επανέλεγκο του Υπουργείου Υγείας, οκτώ στους δέκα που λάμβαναν επίδομα τυφλότητας, είδαν το φως τους. Δεν το χρειάζονται πλέον. Αποκτά ξανά νόημα η έννοια της αξιοκρατίας μέσα από την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και τους σαρωτικούς ελέγχους, προκειμένου να ξηλωθεί η βιομηχανία πλαστών πτυχίων. Και τώρα, τι έχουμε μπροστά μας; Την έξοδό μας από το μνημόνιο στο τέλος του έτους. Ενάμιση χρόνο νωρίτερα από ό,τι προβλεπόταν στο πρόγραμμα. Και φυσικά, η προγραμματισμένη διευθέτηση βιωσιμότητας του χρέους. Είναι κάτι για το οποίο έχουν δεσμευθεί οι εταίροι μας από τη στιγμή που τηρήσαμε τους όρους της συμφωνίας. Και είναι δεδομένο ότι πολύ σύντομα θα έχουμε εξελίξεις στο συγκεκριμένο ζήτημα και μάλιστα πολύ θετικές για τη συνέχιση της ανοδικής πορείας της ελληνικής οικονομίας. Ξέρετε, πολλές φορές μία διαπραγμάτευση έχει τελειώσει πριν καν ξεκινήσει. Υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο εξόδου από την κρίση κι εμείς το ακολουθούμε. Και τα θετικά αποτελέσματα του αποτυπώνονται στους οικονομικούς δείκτες. Αλλά ο βασικός μας στόχος πλέον είναι να περάσουν και στην κοινωνία και θα περάσουν. Είναι θέμα χρόνου να αλλάξει το κλίμα στη μεγαλύτερη μάζα της ελληνικής κοινωνίας. Κάποιοι προσπαθούν να συνδέσουν την ψηφοφορία για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης με τη δυνατότητα επιλογής και εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή. Κακό του κεφαλιού τους. Ο χρόνος λειτουργεί υπέρ της Κυβέρνησης.

Υλοποιώντας τις δεσμεύσεις μας για το κτίσιμο της νέας Ελλάδας και εφόσον από αυτές υπάρξει άμεσα θετικό αντίκτυπο στην τσέπη των πολιτών, θα δημιουργηθούν εντός του Κοινοβουλίου εκείνες οι δυνάμεις που θα σας μπλοκάρουν να βρείτε εκατόν είκοσι μία ψήφους για να ρίξετε την Κυβέρνηση Σαμαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία μας βομβαρδίζεται από τα μεγάλα λόγια πολιτικών καιροσκοπών που επιδίδονται σε άσκηση λαϊκισμού, απαιτώντας πολιτική αποσταθεροποίηση και επιστροφή σε σχέδια επί χάρτου με αβέβαιο προορισμό.

Οι Βουλευτές που στηρίζουμε και θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε αυτήν την προσπάθεια, αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος, δεν πρόκειται να αφήσουμε τις θυσίες του Έλληνα πολίτη να πάνε στράφι προς όφελος προσωπικών πολιτικών.

Δίνω τη θετική μου ψήφο στην Κυβέρνηση και την παρακινώ να γίνει πιο γρήγορη και πιο αποφασιστική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Γερασιμίδου.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα πρωί που βρέθηκα εκεί πάνω στη Μακεδονία και συγκεκριμένα στην Πέλλα, ένας νεαρός αγρότης μου είπε: «Να σου πω κυρά; Εγώ θέλω να δώσω όλη τη σοδειά και να μη σπείρω ούτε μισό ροδάκινο». Και μια κοπέλα από τα σουπερμάρκετ «ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ», μια άλλη έξω από το κατάστημα «ΦΟΚΑΣ», ένας συνάδελφος από την άλλη μου δουλειά που τον ήθελαν να παίξει σε παραστάσεις του Φεστιβάλ Αθηνών και του Μεγάρου Μουσικής εθελοντικά και πολλοί άλλοι από άλλες δουλειές – πρώην δουλειές βέβαια – μου έδωσαν ένα μήνυμα να σας μεταφέρω. Δεν αρκούνται στο αν κάνετε, έστω και στα μισά από όσα υπόσχεστε, για να είναι καλά. Θέλουν όλα όσα τους ανήκουν. Θέλουν μέλλον με προοπτική. Όχι, δεν έχουν συμβιβαστεί όλοι με το μικρότερο κακό, με την υγιή επιχειρηματικότητα, με τις υποσχέσεις για ανάκαμψη με μοντέλα διαχείρισης. Δεν βολεύονται με ζωή που μοιάζει με τα φυλλάδια πολυκαταστημάτων, παραδείγματος χάριν, έχω τιμή χαμηλότερη στην πάνα από τον «...όπουλο», τη διαφορά την ισοφαρίζω με ακριβότερο μαλακτικό πλυντηρίου. Ομοίως και ο ανταγωνιστής «...όπουλος». Αυτοί είναι οι νόμοι του καπιταλισμού.

Όσο κι αν θέλετε να απαξιωθεί ο αγώνας, η διεκδίκηση, όσο κι αν θέλετε να ελπίζει ο εργαζόμενος σε μια πρόχειρη λύση, στο μικρότερο κακό, με τη σκέψη «τι άλλο να πάθουμε ακόμα;», υπάρχουν και εκείνοι που μάχονται καθημερινά, που δεν έχουν αποδυναμώσει τα σωματεία τους, που βρίσκονται στους δρό-

μους, όχι με άσφαιρα πυρά, στις γειτονιές, με την αλληλεγγύη της τάξης τους, όταν οι επίδοξοι μνημονεύουν όπως τους συμφέρει το αγωνιστικό τους παρελθόν ως άλλοθι και έχουν υιοθετήσει τη συγκαταβατική ειρωνεία, την αφ' υψηλού αντιμετώπιση απέναντι στην ταξική πάλη, η οποία δεν είναι και τόσο της μόδας, μια και διάγουμε την περίοδο της εργασιακής ειρήνης, μια και έχουμε τα αλισβερσία με την Εσπερία, τις ξεπερασμένες για την εξουσία, την εξουσία που δεν θα ενοχληθεί και θα εξακολουθήσει να απομυζά τον εργάτη, τον εργαζόμενο, τον άνεργο, τον συνταξιούχο, που θα του εξασφαλίσει τη φτώχεια λίγο πριν την εξαθλίωση και την απογοήτευση.

Και τι δεν ακούσαμε αυτές τις μέρες από την κυβερνητική μπάντα! Πού συνέβησαν όλες αυτές οι αλλαγές και δεν τις πήραμε χαμπάρι; Μάλλον, στη Νεφελοκοκκυγία! Παιδεία εξαιρετική, παροχές υγείας εξασφαλισμένες, ουδείς ανασφάλιστος, όλοι με τα φάρμακά τους, με δουλειά, με μισθούς, με, με, με...! Οι θυσίες απέδωσαν, οι θυσίες θα τελειώσουν. Συνεχίζεται η αντιλαϊκή πολιτική, επειδή έχουμε εκπαιδευτεί να αντέχουμε. Η εκπαίδευση αυτή είναι στο πλαίσιο της διά βίου μάθησης.

Θα ήθελα να πω και δυο λόγια για τον πολιτισμό, όχι τον πολιτικό. Αυτόν τον τακτοποιήσαμε μέσω facebook και twitter ως διαδικτυακό έφηβο. Για τον πολιτισμό της τέχνης μιλάμε. Για το Θεατρικό Μουσείο, που σαπίζει, για το Κρατικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδας, που δεν έχει να πληρώσει τους εργαζόμενους, για τους αρχαιολόγους, για το σινεμά, την Καμεράτα, τον καλύτερο μισθό των ηθοποιών και πολλών άλλων ακόμα, ων ουκ έστιν τέλος.

Σε όλο αυτό το αποπροσανατολιστικό παιχνίδι, είτε λέγεται ψήφος εμπιστοσύνης είτε εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, εμείς δεν έχουμε καμιά δουλειά. Δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο. Ο εργαζόμενος, ο άνεργος, ο συνταξιούχος, ο αγρότης, ο αυτοαπασχολούμενος έχει να σηκώσει τα μανίκια για να πάρει όσα του ανήκουν και να μην αρκεστεί στα ψιχουλάκια.

Εσείς μιλάτε πάντα όταν μιλάμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εγώ ευχαριστώ την κ. Γερασιμίδου για το περιεκτικό, το μεστό και το σύντομο του λόγου της.

Κυρία Καραμανλή, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την αρχή της συζήτησης έγινε φανερό, εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα, ότι ελάχιστοι έχουμε τελικά συνειδητοποιήσει, τέσσερα χρόνια μετά την υπαγωγή μας στα μνημόνια και έξι χρόνια από το ξεκίνημα της διεθνούς κρίσης, το μέγεθος και την ένταση των ανατροπών και των επιπτώσεων. Διότι πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί κανείς το πολιτικό *de jure* που εκτυλίσσεται από προχθές, λες και γυρίσαμε πίσω στις δεκαετίες του 1980 και του 1990;

Βρισκόμαστε στην εκπνοή του 2014, με τη χώρα και τους πολίτες της να περιμένουν από εμάς που τους εκπροσωπούμε να αποδεχόμαστε με τις τεκμηριωμένες θέσεις μας, αλλά και τις λογικές αντιπαραθέσεις μας ότι πάνω απ' όλα βάζουμε το δικό τους συμφέρον και όχι το δικό μας, είτε μιλούμε για κόμματα είτε για πολιτικά πρόσωπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι νέα Βουλευτής και, ναι, έχω μικρότερη εμπειρία και διαφορετική πολιτική κουλτούρα, αλλά τολμώ να πω ότι, όπως πολλοί άλλοι νεοεκλεγέντες, έχω μια αυθεντική σχέση με την καθημερινότητα των ανθρώπων που με ψήφισαν το 2012.

Οι άνθρωποι αυτοί, όπως και εκατοντάδες χιλιάδες, εκατομμύρια άλλοι σε όλη τη χώρα, έχουν ένα και μόνο ένα ζητούμενο, μια αγωνία: Πότε τελειώνουν οι ζοφερές ημέρες, ώστε να ελπίζουν ξανά στο αύριο. Σε αυτήν την ερώτηση, που την ακούω κάθε ημέρα, η απάντηση δεν βρίσκεται ούτε στις εξάλλες καταγγελτικές κορώνες που σκεπάζουν κάθε ήρεμη λογική προσέγγιση ούτε στις ανέξοδες μάχες εντυπώσεων για να ξεχωρίσει ο άλφα ή ο βήτα μονομάχος. Η απάντηση βρίσκεται στην ουσία της πολιτικής και εκεί πιστεύω ότι πρέπει να εστιάσουμε.

Η Κυβέρνηση κατηγορείται νυχθημερόν από την Αντιπολίτευση για λάθος πολιτική συνολικά, σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα. Καταγγελίες για όλα, άρνηση προς όλα! Είναι λογικό αυτό; Είναι αντικειμενικό; Είναι, έστω, εξηγήσιμο υπό συν-

θήκες εθνικής κρίσης; Γι' αυτό και μίλησα πριν για πολιτικό *de jure*, που δυστυχώς βασίζεται σε μια παλαιοκομματική αντίληψη για το ποιος είναι ο ευκολότερος δρόμος που οδηγεί στην εξουσία.

Σε καμία χώρα από αυτές που βρέθηκαν στην ανάλογη θέση με την Ελλάδα οι πολιτικές δυνάμεις της όποιας Αντιπολίτευσης επέλεξαν μια τόσο βαθιά, διχαστική και ακραία πολωτική στάση. Και δεν το έπραξαν όχι γιατί ήταν λιγότερο μαχητικές ή φιλολαϊκές ή κοινωνικά ευαίσθητες από τις ελληνικές, αλλά διότι ήταν πολύ πιο υπεύθυνες εθνικά. Η κριτική προς την κυβέρνηση είναι καθήκον της Αντιπολίτευσης και δη της Αξιωματικής, όπως είναι καθήκον και όλων των Βουλευτών σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία. Η μηδενιστική κριτική, όμως, που υπαγορεύεται από μια κυνική πολιτικάντικη ψηφοθηρία και εκμεταλλεύεται με ωμότητα μια κρίση που συγκλόνισε τη χώρα μας είναι εθνικά -και το τονίζω εθνικά- επικίνδυνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τέλος του χρόνου η Ελλάδα περνά στη μεταμνημονιακή εποχή και θα χαράξει τη δική της πορεία, το εθνικό σχέδιο των επόμενων χρόνων. Όλα όσα υποστήκαμε για να τηρήσουμε το πρόγραμμα διάσωσης το 2010 και τις επόμενες επικαιροποιήσεις, έτσι ώστε να φτάσουμε στο τέλος των μνημονίων, την έξοδο στις αγορές και τη διαπραγμάτευση για την απομείωση του χρέους είναι γνωστά και δεν τα υποτιμά κανείς. Το τίμημα ήταν βαρύτατο. Όπως προκύπτει, όμως, από το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2015, το δημοσιονομικό έλλειμμα θα είναι 0,2%, θα υπάρξει αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,9%, μείωση της ανεργίας στο 22,5% -για έκτο συνεχόμενο μήνα έχουμε μείωση, έστω και μικρή, της ανεργίας-, αύξηση της απασχόλησης κατά 2,6% και πρωτογενές πλεόνασμα 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς κανένα νέο εισπρακτικό μέτρο.

Επίσης, οι δρομολογημένες αποκρατικοποιήσεις και η προσπάθεια για ουσιαστική αναπτυξιακή αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου ανοίγουν τον δρόμο για την πιο ζωτικής σημασίας φάση της ανάκαμψης, διότι μεγάλες επενδύσεις ειδικά στον τομέα του τουρισμού, την ναυαρχίδα της οικονομίας μας, όπως και η αξιοποίηση των υποδομών σε λιμάνια, αεροδρόμια και μαρίνες είναι οι πυλώνες μιας πραγματικής και όχι υποθετικής ανάπτυξης. Ο μόνος μοχλός μείωσης της ανεργίας, που είναι στο 26,7%, είναι η ανάπτυξη μέσα από επενδύσεις που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα και όχι στο δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς από εμάς δεν έχει αυταπάτες. Αυτές τελείωσαν με τη συντριβή του «λεφτά υπάρχουν». Παρ' όλο που οι φόροι σκοτώνουν τους πόρους και την ανάπτυξη -προσέτω εγώ- είναι ρεαλιστικό οι φοροελαφρύνσεις να γίνουν σταδιακά. Ήδη, η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση εφαρμόστηκε με επιτυχία κι επέτρεψε ανάλογες μειώσεις, όπως στο πετρέλαιο θέρμανσης και στον φόρο κοινωνικής αλληλεγγύης.

Η κυβερνητική στόχευση παραμένει φιλελεύθερη, με σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών τόσο σε φυσικά πρόσωπα όσο και σε επιχειρήσεις. Ήδη στη φετινή φορολογία έχει εφαρμοστεί το 33% ως ανώτατος συντελεστής για τα ενοίκια. Ανάλογη είναι η στόχευση και για τον ΕΝΦΙΑ, καθώς εκεί υπήρξε και η μεγαλύτερη πολιτική αστοχία που πρέπει να αποκατασταθεί και θα αποκατασταθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πλάνια πόδια της δήθεν ισχυρής οικονομίας των παροχών και της πλειοδοσίας με δανεικά αποδείχθηκαν και ραγισμένα. Αυτό θέλουμε να επαναλάβουμε σαν μοντέλο μετά από έξι χρόνια κρίσης; Δεν έχουμε την πολυτέλεια νέων ψεμάτων. Δεν έχουμε αντοχές για νέα πολιτικά παραμύθια με δράκους και μάγισσες από τη μία πλευρά και πρίγκιπες που θα έρθουν με σπαθιά και άσπρα άλογα από την άλλη.

Αντίθετα, έχουμε τεράστια ευθύνη απέναντι στους απλούς ανθρώπους που πλήρωσαν και πληρώνουν πολύ ακριβά το τίμημα της κρίσης. Έχουμε ευθύνη απέναντι στις δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις που μπορούν να ανθήσουν. Έχουμε ευθύνη απέναντι στις εκατοντάδες χιλιάδες ανέργων, στους ειλικρινώς φορολογούμενους πολίτες, στις κοινωνικά ασθενέστερες ομάδες, στη νέα γενιά. Έχουμε σήμερα ευθύνη περισσότερο από ποτέ να αγωνιστούμε για την πατρίδα και όχι για την πολιτική ταξιοθεσία, όπως άλλοτε.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιλέγω να αγωνιστώ δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση με βάση όσα έχει υλοποιήσει αυτά τα δύομισι χρόνια, ανατρέποντας όλα τα δυσμενή προγνωστικά σε ένα σκληρό διεθνές τοπίο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Σκόνδρα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, επιτρέψτε μου να εκφράσω από αυτό εδώ το βήμα τη μεγάλη μου θλίψη και τα θερμά μου συλλυπητήρια στις οικογένειες των αδικοχαμένων στελεχών και του σπλήν των Ενόπλων Δυνάμεων Γεωργίου Ορφανίδη, Αναστασίου Μεζάλα και Φωτίου Ανδρικόπουλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης για να συσπειρώσει τους Βουλευτές της, όπως κάποιος ισχυρίστηκε, γιατί οι Βουλευτές της είναι μια γροθιά, ούτε για να επιφέρει πόλωση, γιατί εμείς είμαστε κατά του διχασμού και μακριά από ακρότητες.

Αυτή η συζήτηση, όμως, δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες να ακούσουν τον λόγο και τον αντίλογο, τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις όλων των κομμάτων, αλλά κυρίως της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να συγκρίνουν από τη μια μεριά την πραγματικότητα έτσι ακριβώς όπως την χειρίζεται η Κυβέρνηση, πολύ προσγειωμένα, κι από την άλλη πλευρά το βαμμένο ροζ συννεφάκι της Αντιπολίτευσης, στο οποίο προσπαθεί να παρασύρει τους Έλληνες, αφού πέντε χρόνια τώρα βιώνουν μια εφιαλτική οικονομική κρίση και τους θεωρεί ευάλωτους.

Απευθύνομαι, λοιπόν, στους Έλληνες πολίτες που μας ακούν και τους λέω: σκεφτείτε ψύχραιμα και με ρεαλισμό. Οι σειρήνες είναι μελωδικές, αλλά πολλές φορές οδηγούν στην κόλαση. Συγκρίνετε τα λεγόμενα αυτών των ημερών, αποσαφηνίστε και αποκωδικοποιήστε αυτά που κρύβονται πίσω από τα λόγια.

Η Κυβέρνηση Σαμαρά, τηρώντας με απόλυτο τρόπο αυτά που εξήγγειλε το 2012, κράτησε τη χώρα μέσα στην Ευρωπαϊκή και Νομισματική Ένωση, ανακτώντας ταυτόχρονα την αξιοπιστία και το κύρος της, διασφαλίζοντας τη θέση και την ασφάλειά της σε μία ταραγμένη γειτονιά, που πλήττεται από πολέμους, αιματοχυσίες και πολιτική αστάθεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**).

Ήταν το πρώτο από τα τρία βήματα που είχε στο σχεδιασμό της. Ακολούθησε το δεύτερο, που ήταν η σταθεροποίηση της οικονομίας, η εξάλειψη των ελλειμμάτων, το πρωτογενές πλεόνασμα, οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις και η έξοδος από το μνημόνιο.

Σε αυτό το κομβικό σημείο βρισκόμαστε τώρα, να κάνουμε δηλαδή το τρίτο βήμα. Ποιο είναι αυτό; Η ουσιαστική ανακούφιση των πολιτών από φορολογικά βάρη, που είναι απολύτως αναγκαία, ρευστότητα και ανάπτυξη, αναχαίτιση της ανεργίας, παραγωγή νέου πλούτου, επαναφορά της ευημερίας στους πολίτες.

Τα δύο πρώτα βήματα έγιναν χωρίς θυσίες, χωρίς πόνο, χωρίς αδικίες; Φυσικά, όχι. Χρειάζόταν η τήρηση των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει η χώρα μας; Σαφώς και ναι. Ήταν, όμως, πολιτική μας επιλογή; Όχι. Ήταν αναγκαιότητα για την επιβίωση της πατρίδας μας. Τελείωσαν όλα αυτά; Επιτεύχθηκαν οι στόχοι; Ναι, τελείωσαν και, μάλιστα ενάμιση χρόνο πριν απ' ό,τι περιμέναμε.

Ήδη τα πρώτα θετικά δείγματα φάνηκαν και έπονται τα περισσότερα και τα καλύτερα, αλλά με σχέδιο και προσεκτικά, με οδικό χάρτη και μεθοδικά.

Εδώ, ξεκινάει το τρίτο βήμα, που βεβαίως χρειάζεται ομαλό πολιτικό περιβάλλον και σταθερότητα σε όλα τα επίπεδα, ομόνοια και κοινωνική σύμπνοια.

Από το 2012 μέχρι και σήμερα έκρυψε τίποτα η Κυβέρνηση; Δεν χρησιμοποίησε τη γλώσσα της αλήθειας ο Πρωθυπουργός; Δέχτηκε κανείς από εμάς που τη στηρίζουμε; Μετρήσαμε το κοινοτικό κόστος και το προσωπικό συμφέρον; Κατηγορηματικά όχι.

Εδώ θα θέσω ένα ερώτημα, που εύχομαι να φτάσει στ' αυτιά όλων των Ελλήνων: Θέλουμε αλήθειες από τους πολιτικούς ή θα τις φοβηθούμε, όπως έγινε κάποτε; Θέλουμε να ξέρουμε ανά

πάσα στιγμή που βρισκόμαστε; Θέλουμε σιγουριά και σταθερό μέλλον ή προτιμούμε το ψέμα, την πλάνη και ανυπόστατες υποσχέσεις; Θα διαφυλάξουμε ό,τι έχει επιτευχθεί με κόπο και κόστος ή θα προτιμήσουμε τις ψευδαισθήσεις; Είναι η χώρα μας για πειράματα, είμαστε για δοκιμές, για πειραγισμούς;

Θα ρισκάρουμε τις σχέσεις μας με τους εταίρους μας; Ακούγοντας την Αντιπολίτευση αυτό αντιλαμβάνεσαι. Πάμε στα τυφλά και όπου μας βγάλει. Επίσης, αντιλαμβάνεσαι ότι είναι τέτοια η δίψα για την εξουσία που αδιαφορεί για το τι θα συμβεί στην πατρίδα μας.

Δεν βρήκαν ποτέ το πολιτικό σθένος να στηρίξουν έστω και σε ένα σημείο την Κυβέρνηση, που επί δυόμισι χρόνια δίνει μάχες για να γυρίσει το τιμόνι της χώρας. Ούτε τον ρόλο της ως Αντιπολίτευση δεν μπορεί να παίξει σωστά και υπεύθυνα. Δεν λέμε, ας κάνει κριτική σε λάθη, διότι έγιναν λάθη και ήταν φυσικό. Όμως, ήταν όλα λάθη; Κι αν υποθέσουμε ότι ήταν, πώς αυτοί που στοιχημάτιζαν στην πτώχευση της χώρας παραδέχονται σήμερα ότι στην Ελλάδα έγινε ένα μικρό ταύμα;

Εδώ, κυρίες και κύριοι, ο ελληνικός λαός βγάζει το συμπέρασμα: Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να επανακάμψουμε. Τον τρέφει και τον συντηρεί αυτή η κατάσταση. Η εξήγηση είναι ολοφάνερη. Την ύπαρξή του την οφείλει στην κρίση και σε αυτήν βασίζεται. Τι λόγο ύπαρξης θα έχει τώρα που βγαίνουμε απ' αυτήν και τώρα που η Ελλάδα απαγκιστρώνεται από τα μνημόνια; Υπόσχεται ασυγκράτητα και ελπίζει να παρασύρει τη χώρα σε πρόωρες εκλογές, γιατί ξέρει «ή τώρα ή ποτέ».

Είναι τραγικό που κατηλεύεται την ταλαιπωρία των Ελλήνων και που «χαϊδεύει τα αυτιά» στην κάθε κοινωνική ομάδα χωριστά. Αυτός είναι ο λαϊκισμός σε όλο του το μεγαλείο.

Η παροχολογία και οι υποσχέσεις δίνονται είτε από αφέλεια είτε από δόλο. Εδώ δυστυχώς είναι δόλος. Διότι γνωρίζουν στον ΣΥΡΙΖΑ ότι αυτά που λένε δεν γίνονται. Στην παγκόσμια σκακιέρα δεν είμαστε μόνοι μας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσο για τις δημοκρατικές του αντιλήψεις, τώρα που έχασε τελείως το μέτρο τις έβγαλε στην επιφάνεια. Παρερμηνεύει εσκεμμένα τα πάντα, ακόμα και τις κινήσεις του Πρωθυπουργού, όπως έκανε προχθές, παρ' όλο που ήξερε ότι βρισκόταν σε Σύνοδο Κορυφής υψίστης σημασίας.

Όσο για το «δαχτυλίδι», η Νέα Δημοκρατία βγάζει ηγέτες από τη βάση, δεν μοιράζει κοσμήματα.

Επίσης, καταστρατηγεί το δημόσιο διάλογο, θέτοντας όρους για τους συνομιλητές του. Αυτές είναι μάλλον νεωτερίζουσες αριστερές αντιλήψεις. Μέχρι τώρα ήξερα ότι η Αριστερά είναι ανοιχτή στον διάλογο και κατά της λογοκρισίας. Μήπως είστε «αριστεροί α λα καρτ», κύριοι συνάδελφοι;

Είμαι απολύτως πεπεισμένη ότι στο τέλος της τετραετίας η Κυβέρνησή μας θα παραδώσει στους Έλληνες πολίτες μια χώρα ισχυρή, σε σταθερή τροχιά προόδου, περήφανη και αξιοπρεπή. Το βασίζω στα πεπραγμένα της μέχρι σήμερα.

Στους «προεδρολόγους» συνιστώ αυτοσυγκράτηση. Το έργο το έχει ξαναδεί ο λαός το 2009 επί Καραμανλή, γιατί γνωρίζει την κατάληξή του πλέον και πού οδηγήθηκε, όπως γνωρίζει κι ότι το «δix εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού».

Στους δύσπιστους και στις κασσανδρες εδώ μέσα συνιστώ να περιμένουν λίγο. Στην Καρδίτσα λέμε μια παροιμία: «Σάββατο κοντογοιρτή, εδώ κοντά είναι η Κυριακή».

Κυρίες και κύριοι, υπεύθυνα και ενσυνείδητα, παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Βουδούρης έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, άκουσα προσεκτικά τον κ. Βορίδη. Αυτός εισηγείται την πρόταση και θεωρώ ότι σε αυτόν κατ' αρχάς πρέπει να απευθυνθώ.

Κατ' αρχάς, ο κ. Βορίδης διαμαρτυρήθηκε διότι αμφισβητή-

θηκε το γεγονός ότι αντικατέστησε τον Πρωθυπουργό. Είναι προφανές ότι κανένας δεν έχει την πρόθεση να υποδείξει στην Κυβέρνηση ποιος θα μιλήσει γι' αυτή. Αλλά, όταν απουσιάζει ο φυσικός εκπρόσωπος της Κυβέρνησης και μάλιστα –όπως το τό- νισε ο κ. Λαφαζάνης- με πρωτόγνωρο τρόπο, ο καθένας δικαιού- ναι να σχολιάσει αυτό το γεγονός. Πόσω μάλλον που θα μπορούσε να τον αντικαταστήσει ο Αντιπρόεδρος ή δέκα Υπουρ- γοί, οι οποίοι προηγούνται στην κυβερνητική ιεραρχία.

Γιατί, λοιπόν, επελέγη ο κ. Βορίδης; Προφανώς ο κ. Βορίδης είναι από τα πιο ικανά στελέχη της Κυβέρνησης. Όμως, είναι ικα- νός γιατί; Πιστεύω για δύο πράγματα: Το πρώτο είναι ότι είναι ικανός για να εφαρμόσει μια ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική, όπως το έδειξε στο Υπουργείο του, το οποίο το μετέτρεψε –μη- ματικά τουλάχιστον- πρόσφατα σε ανώνυμη εταιρεία. Δεύτερον, είναι ικανός χάρη στο πολιτικό του ακροδεξιό παρελθόν να προ- σελκύσει έναν τμήμα του κόσμου της Χρυσής Αυγής.

Εύλογα, λοιπόν, συμπεραίνουμε ότι η επιλογή του κ. Βορίδη δεν είναι τυχαία. Αφ' ενός υποδηλώνει μία πολιτική κατεύθυνση της Κυβέρνησης –αυτήν την ακραία φιλελεύθερη πολιτική- και αφ' ετέρου βέβαια ανοίγει την προεκλογική περίοδο.

Σημείωσα στην εισήγηση του κ. Βορίδη ότι το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του ήταν αφιερωμένο στην Αξιωματική Αντι- πολίτευση. Εάν κάποιος δεν γνώριζε ποιο είναι το θέμα σήμερα, δηλαδή η ψήφος εμπιστοσύνης, εύλογα θα μπορούσε να πιστέ- ψει ότι δεν υπάρχει θέμα ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά το θέμα είναι μομφή στον ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, συμπεραίνω ότι ο κ. Βορίδης εξασκείται για τον αυριανό του ρόλο και πιθανώς σωστά πράττει.

Να σταθούμε όμως στην κριτική που άσκησε. Διάβασε κείμενα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και συμπέρανε ότι όσοι προτάσ- σουν το όραμα μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας και ταυτόχρονα προωθούν την ενίσχυση της ελληνικής επιχειρηματικότητας είναι –χρησιμοποιώ τα λόγια του- «είτε επικίνδυνοι, είτε ψεύτες». Αυτό μας είπε ο κ. Βορίδης.

Απευθύνομαι στον κ. Βορίδη και τον ερωτώ εάν συνειδητοποιεί με ποιους συμμαχεί, με ποιους κυβερνάει σήμερα, εάν έχει ανα- λογοστεί ποιοι είναι οι συνεργάτες του από το ΠΑΣΟΚ. Ίσως του έχει διαφύγει και πρέπει να του το υπενθυμίσουμε ότι το ΠΑΣΟΚ –αν και βέβαια, δεν το διατυμπανίζει τώρα τελευταία- είναι το Πα- νελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Καλά ακούσατε, «σοσιαλιστικό».

Ανέτρεξα, λοιπόν και εγώ στα κείμενα. Τι λέει η ιδρυτική δια- κήρυξη των κυβερνητικών συμμάχων του κ. Βορίδη; Διαβάζω: «Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα αγωνίζεται για μια σοσιαλι- στική Ελλάδα. Επιδιώκει την κοινωνική απελευθέρωση του εργα- ζόμενου ελληνικού λαού, που ταυτίζεται με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας. Επιδιώκει την κοινωνικοποίηση» –σήμερα θα λέγαμε την κρατικοποίηση- «του χρηματοδοτικού συστήματος στο σύνολό του, των βασικών μονάδων παραγωγής, καθώς και του μεγάλου εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου». Αυτό δηλώνουν οι σύμμαχοι του κ. Βορίδη.

Ερωτώ, κύριε Βορίδη: Αυτοί οι σοσιαλιστές με τους οποίους συνεργάζεστε σε ποια κατηγορία από τις δύο που εσείς ορίσατε ανήκουν; Στους ψεύτες ή στους επικίνδυνους; Διότι αυτές είναι οι εναλλακτικές εκδοχές. Αναμένω, λοιπόν, με πολύ ενδιαφέρον την απάντησή του κ. Βορίδη.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της ψήφου εμπιστοσύνης. Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχίσετε την πολιτική σας. Κατά την άποψή μας –την άποψη της κοινωνίας πρώτα- αυτή η πολι- τική είναι καταστροφική για τη χώρα. Είναι κάτι το οποίο αναλύ-θηκε από τον Θόδωρο Παραστατίδη και από πολλούς άλλους συναδέλφους και δεν θα ήθελα να επαναλάβω εδώ αυτά τα επι- χειρήματα. Θα ήθελα να σταθώ σε μία άλλη πτυχή αυτού του θέ- ματος που δεν αναλύθηκε.

Θα σταθώ αυστηρά στο θέμα, όπως ορίζει η λέξη «εμπιστο- σύνη», που είναι μία βαριά λέξη. Ποιον εμπιστεύεσαι; Δεν επι- στεύεις υποχρεωτικά κάποιον με τον οποίο συμφωνείς και μπορείς να εμπιστευθείς, κάποιον με τον οποίο διαφωνείς. Όμως, σίγουρα εμπιστεύεσαι κάποιον που ό,τι λέει αυτό κάνει.

Ας δούμε, λοιπόν, τι έχει πει η Κυβέρνηση και τι έχει κάνει. Θα κάνω μία σύντομη αναφορά σε αυτό.

Η Κυβέρνηση είχε πει ότι θα διατηρήσει την κυριότητα του

κράτους στα δίκτυα. Ξεπούλησε ΔΕΗ και φυσικό αέριο. Είχε πει ότι θα επεκτείνεται το επίδομα ανεργίας ακόμα για ένα χρόνο. Δεν το έκανε.

Στο προσοίμιο της προγραμματικής συμφωνίας του 2012 γράφεται: «Οχι απολύσεις στο δημόσιο». Έχουμε πάνω από δώδεκα χιλιάδες απολύσεις. Ο κ. Σαμαράς είχε πει «έχω 18 δισεκατομμύρια ισοδύναμα, για να μην πάρω νέα μέτρα». Δεν βρέθηκε ούτε ένα ευρώ από ισοδύναμα. Είχε υποσχεθεί, επίσης, ένα νέο φορολογικό σύστημα με ευρεία συναίνεση, σταθερότητα για τα επόμενα δέκα χρόνια, δίκαια και αναλογική κατανομή των φόρων κ.λπ.. Δεν το σχολιάζω.

Όμως, πέρα από αυτά τα μέτρα, που έχουν όντως και μία οικονομική πτυχή, υπήρχαν και άλλα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Ζητώ την ανοχή σας για λίγο ακόμα, κύριε Πρόεδρε, για να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχετε μια μικρή ανοχή ενός λεπτού, κύριε συνάδελφε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Είχε υποσχεθεί ένα θεσμικό πλαίσιο για ρύθμιση ζητημάτων των ΜΜΕ και αντ' αυτού, βέβαια, ψηφίστηκε εν μέσω της θερινής ραστώνης μία τροπολογία που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των μεγάλων ΜΜΕ.

Είχε, επίσης, υποσχεθεί την ψήφιση ενός νόμου για αναδρομικό έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων Υπουργών, Υφυπουργών κ.λπ. από το 1974 και μετά. Δεν έγινε.

Είχε πει, ακόμα, ότι θα υπάρξει αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου για ευθύνη Υπουργών. Δεν κόστιζαν αυτά χρήματα.

Επίσης, είχε δεσμευτεί ότι θα υπάρξει μια συστηματική προετοιμασία για την ανακήρυξη της ΑΟΖ.

Όλα αυτά δεν έγιναν και φθάσαμε, κύριε Βορίδη, να ισχυρίζεστε ότι επιτελέσατε ένα μικρό θαύμα. Αν κάποιος άκουγε τον κ. Βορίδη, χωρίς να γνωρίζει την ελληνική πραγματικότητα, τι θα σκεφτόταν για τον ελληνικό λαό, που στη συντριπτική του πλειοψηφία θεωρεί ότι αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη, τον ελληνικό λαό που από το 34% του 2009 σας πίστωσε με 29% το 2012 και με 22% πριν από λίγους μήνες; Θα έλεγε: «πώς φέρεται αυτός ο λαός με τέτοιο αγάριστο τρόπο; Πώς γίνεται και αυτός ο λαός είναι τόσο χαζός» -συγγνώμη για την έκφραση- «και δεν αναγνωρίζει τους σωτήρες του;».

Θα έλεγα, λοιπόν, κύριε Βορίδη, να μη χρησιμοποιείτε τέτοιες λέξεις, όπως «θαύματα». Είναι λέξεις βαριές και είναι λέξεις, οι οποίες δεν προκαλούν μόνο τους αριστερούς πολίτες. Είναι λέξεις που προκαλούν τον ελληνικό λαό.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, αυτήν την πρόταση διότι η πολιτική σας βλάπτει τη χώρα, αλλά επίσης διότι η συστηματική αναντιστοιχία μεταξύ λόγων και πράξης σας καθιστά εντελώς αναξιόπιστους στον πολίτη είτε είναι αριστερός είτε δεξιός.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μητρόπουλος. Μετά θα μιλήσει ο Υπουργός ο κ. Κεγκερόγλου.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ρώτησε προχθές σκληνικά ο κ. Βορίδης τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα που στο τέλος του χρόνου τελειώνει το μνημόνιο. Το ίδιο μας ρώτησαν πρόσφατα, με δόση ειρωνείας, και ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος.

Εμείς τώρα τους ρωτάμε:

Τι θα γίνει τώρα που τελειώνει το μνημόνιο με τη ρήτρα θανάτου του ν. 4052/2012, που υποχρεώνει από 1-1-2015 τους συνταξιούχους μας να αποκληρώνουν εν ζωή -αν το επιθυμούν- τις συζύγους τους από την επικουρική σύνταξη;

Τι θα γίνει με τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος του άρθρου 42 του ίδιου νόμου που θα μειώνει ανά τρίμηνο τις επικουρικές συντάξεις και τα εφάπαξ μέχρι την οριστική εξαϋλώσή τους σε βάθος διατίαι;

Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Μάλιστα, στο μεσοπρόθεσμο 2015-2018, ν. 4263, έχει προβλεφθεί επακριβώς ότι το κράτος θα μειωθεί σχεδόν μισό δισεκατομμύριο από τη διακοπή της επιχορήγησης των επικουρικών

συντάξεων. Θα καταθέσω τον σχετικό νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα εγγύησης μόνο της βασικής σύνταξης του ν. 3863, που από 1-1-2015 οδηγεί σε μεγάλες μειώσεις τις κύριες συντάξεις, αφού περιορίζει δραστικά την κρατική επιχορήγηση και οδηγεί σε κραχ τα ασφαλιστικά ταμεία; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Μάλιστα, στο μεσοπρόθεσμο 2015-2018 έχει προβλεφθεί ακριβώς μείωση κατά μισό δισεκατομμύριο της επιχορήγησης ως ωφέλεια του κράτους. Θα καταθέσω τον σχετικό νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα εγγύησης μόνο της βασικής σύνταξης που από 1-1-2015 οδηγεί σε μεγάλες μειώσεις τις κύριες συντάξεις, αφού περιορίζει δραστικά την επιχορήγηση;

Τι θα γίνει με τη ρήτρα μείωσης του κατώτατου μισθού που από 1-1-2017 οδηγεί σε νέα μείωση τους κατώτατους μισθούς αλλά και όλους του ιδιωτικού μισθολογίου; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα διαρκούς μείωσης του παγώματος των τριετιών που από 1-1-2012 απαγορεύει να προσμετράται η προϋπηρεσία για τη χορήγηση των τριετιών; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη ρήτρα αύξησης των ορίων ηλικίας του ν. 3863 που από 1-1-2021 αναπροσαρμόζει ανά τριετία προς τα πάνω τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, με βάση το προσδόκιμο ζωής ολόκληρου του πληθυσμού; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα καλής σύνταξης, που για να πάρει κάποιος μετά το 2015 πρέπει να έχει δεκαπέντε χιλιάδες ένσημα στο ΙΚΑ ή σαράντα χρόνια ασφαλισμένης ζωής, προϋπόθεση που πληροί σήμερα μόνο το 2% του ελληνικού πληθυσμού; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα διαρκούς μείωσης των δαπανών για τη σύνταξη μέχρι το 2060; Θα καταθέσω τον σχετικό νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα μείωσης στο μισό των δαπανών για την υγεία και τα φάρμακα μέχρι το 2060 του ν. 4046; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα μείωσης στο μισό των δαπανών για τη λειτουργία του κράτους; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα εξίσωσης μισθών και εισφορών με τα αντίστοιχα της Βουλγαρίας; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά ν. 4046, σελίδα 713.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα ρευστοποίησης της περιουσίας των οφειλετών προς τα ταμεία μέσω του ΚΕΑΟ; Θα καταθέσω τον σχετικό νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα κατάσχεσης επιδοτήσεων και των επιτροφών ΦΠΑ των αγροτών μας και μάλιστα από το πρώτο ευρώ; Θα καταθέσω τον νόμο στα Πρακτικά.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα ακύρωσης των κοινωνικών επιδομάτων και των επιδομάτων προνοίας, προκειμένου να εφαρμοστεί σε εθνικό επίπεδο ο θεσμός του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος, βάσει της σελίδας 33 του προσχεδίου του προϋπολογισμού; Θα καταθέσω το σχέδιο του προϋπολογισμού.

Τι θα γίνει με τη ρήτρα στιγματισμού των δημοσίων υπαλλήλων στο διηνεκές και τις ακραία νεοφιλελεύθερες ποσοστώς του 15%, 25% και 60%; Θα καταθέσω τον σχετικό νόμο. Τι θα γίνει με τη ρήτρα ισοβιότητας του ΕΝΦΙΑ του ν.4223; Θα καταθέσω τον σχετικό νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε plan B ούτε μονομερείς κινήσεις ούτε πολιτικοί τσαμπουκάδες, ούτε η παραμικρή διακινδύνευση των συμφερόντων της πατρίδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Διαρκής ακυρωτική διαπραγμάτευση του μνημονίου με τους δανειστές, κατάργηση των εφαρμοστικών νόμων μέσα από το κυρίαρχο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Θα θέσουμε το ελληνικό ζήτημα, το ζήτημα του χρέους μέσα στην Ευρωζώνη, εκεί που γεννήθηκε, εκεί που διογκώθηκε από τα μνημόνια, εκεί που μπορεί μοναδικά να λυθεί. Θα το αναδείξουμε με σθένος και τεκμηρίωση στα επίσημα ευρωπαϊκά και διε-

θνή όργανα. Θα βάλουμε, όμως, τέλος στην παράδοση της κυριαρχίας της χώρας. Θα απαιτήσουμε την ακύρωση των καταπλεονεκτικών ρητρών σε βάρος της πατρίδας.

Ο ελληνικός λαός και τμήμα του πολιτικού προσωπικού δυστυχώς δεν γνωρίζει τις λεόντειες νομικές δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει Έλληνες πολιτικοί του μνημονίου, προκειμένου να δανειστούν με ρήτρα εκχώρησης της εθνικής κυριαρχίας και ρήτρα διαρκούς εσωτερικής υποτίμησης, ρήτρες που δύσκολα μπορούν να ανατραπούν χωρίς συντονισμένο και αποτελεσματικό πολιτικό και νομικό αγώνα με την απαραίτητη διαρκή στήριξη του λαού μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα βάλουμε τέλος στο ξεθεμελίωμα του κοινωνικού κράτους. Θα διαπραγματευτούμε με αξιοπρέπεια, περηφάνεια και αυτοπεποίθηση, όπως αξίζει στον λαό μας. Θα απαιτήσουμε, πρώτον, τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, δεύτερον την εξαίρεσή μας από τον στόχο του πλεονάσματος που στηρίζεται στην αποανάπτυξη και παράγεται μόνο από τη ρευστοποίηση της περιουσίας των Ελλήνων, τη φτώχεια, την εξαθλίωση μισθών και συντάξεων.

Τρίτον, θα απαιτήσουμε την εξαίρεσή μας από το δημοσιονομικό σύμφωνο, τον κοινωνικοκτόνο κορσέ της δημοσιονομικής βιωσιμότητας και εποπτείας, την αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτυξης και πακέτο ανάπτυξης ανάλογο της καταστροφής που προξένησε το μνημόνιο στην οικονομία και τον λαό μας.

Οι κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια που συναίνεσαν στην επιβολή του μνημονιακού προγράμματος πρέπει να πειστούν με διαπραγμάτευση για την υποχρέωσή τους να διαγράψουν το χρέος μας που τους αναλογεί.

Θα ακυρώσουμε –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– τους εφαρμοστικούς νόμους που ψηφίστηκαν στο ελληνικό Κοινοβούλιο, με άμεση προτεραιότητα αυτούς που αναφέρονται σε ανθρωπιστικά, κοινωνικά ζητήματα και στα στρώματα που κυρίως επλήγησαν από μνημονιακή πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραδεχθείτε ότι αποτύχατε και ότι δανειστήκατε με απίθανο μεγάλο ανθρώπινο κόστος, για να παραμείνουμε στην Ευρωζώνη, στην οποία ήμασταν και από όπου κανένας δεν μπορούσε να μας αποβάλει.

Ανακοινώστε άμεσα με εντιμότητα και παρρησία την αποτυχία του προγράμματός σας. Προσφύγετε στον λαό, ώστε με μία νωπή εντολή να τεθεί το ελληνικό ζήτημα στα διεθνή και ευρωπαϊκά φόρα, όπου μπορεί να τεθεί και να λυθεί το ελληνικό ζήτημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξιος Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 3^ο και 9^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ιωνίας Μαγνησίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκερογλου, Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Μετά, αν δεν έχετε αντίρρηση, κύριε Χαϊκάλη, θα δώσω τον λόγο στην κ. Κόλλια-Τσαρουχά και στον κ. Χαλβατζή που ήλθαν από επιτροπή. Αν βέβαια επείγεστε, μπορούμε να κάνουμε μία ανταλλαγή.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Κανένα πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Χαϊκάλη.

Κύριε Κεγκερογλου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προφανώς, δεν θα απαντήσω σε αυτά που ανέπτυξε προηγουμένως ο αγαπητός συνάδελφος κ. Μητρόπουλος, όχι μόνο γιατί είναι φίλος μου αλλά και γιατί ασκεί παράλληλα ένα επάγγελμα –βγάζει το «ψωμί» του– και δεν θέλω πραγματικά να τον ζημιώσω. Αυτό τι σημαίνει;

Αυτά τα οποία λέγονται πολιτικά, αλλά είναι υποταγμένα στα επαγγελματικά σίγουρα δεν αρμόζουν σε αυτήν την Αίθουσα. Θα του απαντήσω μόνο σε αυτό το οποίο ανέφερε και αφορά τις αρμοδιότητές μου σε σχέση με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και την προνοιακή πολιτική.

Δεν ισχύει αυτό το οποίο ανέφερε. Η επίσημη τουλάχιστον παρουσίαση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος θα γίνει την Τρίτη. Το πρόγραμμα θα επεκταθεί πράγματι μέσα στο 2015 σε εθνικό επίπεδο –ασφαλώς όχι όλο τον χρόνο– αφού τελειώσει η πιλοτική εφαρμογή. Και βεβαίως, ταυτόχρονα θα πρέπει να δούμε και την ενίσχυση όλων των πολιτικών που στηρίζουν τους οικονομικά αδύναμους.

Οφείλω όμως να πω μία κουβέντα στον κ. Βουδούρη, ο οποίος αναφέρθηκε στο ΠΑΣΟΚ, στην κοινωνικοποίηση και στις επεξεργασίες που είχε, όταν αυτός δεν ήταν στο ΠΑΣΟΚ. Άρα δικαιολογείται να μην γνωρίζει ότι η κοινωνικοποίηση και η αυτοδιαχείριση, αγαπητέ Αλέξη Μητρόπουλε, που σε είχε στείλει το ΠΑΣΟΚ στη Γιουγκοσλαβία εκείνη την περίοδο για το μεταπτυχιακό, δεν έχουν καμμία σχέση με το κράτος και τον κρατισμό. Όμως, ο άνθρωπος δεν ήταν τότε στο ΠΑΣΟΚ.

Πότε ήρθε; Ήρθε το 2009, όταν ανέβαινε ξανά το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Όλη η οικογένεια Παπανδρέου πήγε στη Μεσοηνία, για να τον βγάλει Βουλευτή και στη συνέχεια ήταν ο άνθρωπος –καμαρώστε τον!– που πρότεινε την παραπομπή του Γιώργου Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο.

Αυτή είναι η ηθική. Αυτό είναι το πολιτικό στίγμα ανθρώπων που, προκειμένου να διατηρήσουν την καρέκλα τους, αλλάζουν τα κόμματα σαν τα πουκάμισα. Αυτή είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Τι φταίει αυτός; Ας είχανε μεγαλύτερα ποσοστά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, να πω και μία κουβέντα για την κ. Ιγγλέζη, η οποία αναφέρθηκε σε αλαζονεία και σε υποτακτική πολιτική.

Ποια ημέρα ήταν που η εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» έγραψε τη σύνθεση της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ; Την Κυριακή;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τη προηγούμενη Κυριακή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Τη Δευτέρα, δύο αξιότιμοι συνάδελφοι, φίλοι κατά τα άλλα, έκαναν ότι δεν με έβλεπαν. Ήταν Υπουργοί της Κυριακής σύμφωνα με την εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ». Και δεν μπορούσα να το ερμηνεύσω διαφορετικά, παρά μόνο με την ανακοίνωση των ονομάτων. Αυτό δείτε το. Διότι η αλαζονεία όταν είσαι στην εξουσία πράγματι είναι μικρόβιο και πρέπει να το αποφύγεις, αλλά κάποιος το έχουν πάθει από την Αντιπολίτευση.

Υποτακτισμός, όμως, είναι και όταν εκφράζεις ακραίες θέσεις με τον λόγο σου και σε σχέση με διεθνείς οργανισμούς, όπως το ΔΝΤ, και σε σχέση με τη Μέρκελ και τον μερκελισμό και σε σχέση με άλλες ωφειές και ακραίες εκφράσεις που ακούγονται πολιτικά από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την ίδια ώρα, κρυφίως και στα παρασκήνια, γίνεται συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν να τα «βρουν». Κι αυτό συμβαίνει και με στελέχη –άσχετα αν είναι κατώτερα– του ΔΝΤ που συζητούν στο παρασκήνιο και με παράγοντες της γερμανικής Κυβέρνησης, οι οποίοι δημοσιοποίησαν και τις συναντήσεις σας.

Και σε ερώτησή μου προς ένα στέλεχος, το οποίο είναι κοντά στη γερμανική Κυβέρνηση, για ποιον λόγο συζητάτε και ποιο είναι το αντικείμενο, η απάντηση ήταν «ό,τι δεν μας δίνετε εσείς συμφωνούμε από τώρα να μας το δώσουν αυτοί». Αυτή είναι η έκφραση της αλαζονείας! Αυτή είναι η έκφραση του υποτακτι-

σμού! Ακραίες εκφράσεις από τη μία και υποτακτισμός από την άλλη.

Το πολιτικό εκκρεμές πραγματικά είναι επικίνδυνο για τη χώρα ως πολιτικό εκκρεμές, γιατί αν είχε μία σταθερή θέση, όποια κι αν ήταν αυτή, θα ήταν εθνική συμβολή. Το πολιτικό εκκρεμές όμως -θα το δούμε το επόμενο διάστημα να εκδηλώνεται- είναι δυστυχώς αυτό το οποίο η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει υιοθετήσει ως πολιτική γραμμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ναι, η ανάκαμψη είναι μπροστά. Έχουν γίνει σημαντικά επιτεύγματα, ελλείμματα έχουν κλείσει, νούμερα έχουν βελτιωθεί, δείκτες έχουν πραγματικά μεταβληθεί προς το θετικότερο. Όμως, θα πρέπει να πούμε ότι χρειάζονται δύο πράγματα, γιατί ταυτόχρονα υπάρχει μία πραγματικότητα στην κοινωνία πάρα πολύ δύσκολη, που αφορά τις επιπτώσεις από την κρίση κι όχι μόνο και, βεβαίως, υπάρχει και μία προοπτική μπροστά.

Τι πρέπει να κάνουμε; Να διασφαλίσουμε ότι η οικονομική ανάκαμψη, η ανάπτυξη θα συνδυαστεί με την κοινωνική πρόοδο, θα συνδυαστεί με τη συμβολή στην απασχόληση, στην παραγωγή νέων θέσεων εργασίας.

Το δεύτερο είναι άμεσα και πέρα από κάθε άλλη πολιτική γραμμή σε σχέση με την οικονομία, να ενισχύσουμε την κοινωνική προστασία και την πρόνοια για να προστατεύσουμε τους αδύναμους ανθρώπους, οι οποίοι πλήρωσαν το μάρμαρο από την κρίση και τις δύσκολες αποφάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βήμα-βήμα και θα το δείτε και με συγκεκριμένα μέτρα, το γνωρίζετε από συγκεκριμένα προγράμματα, επαναθεμελιώνουμε το κράτος πρόνοιας, χωρίς αυτό να στηρίζεται σε μία άπλετη δημοσιονομική ευχέρεια. Μέσα από τα δύσκολα οικονομικά πετυχαίνουμε βήμα-βήμα συγκεκριμένα θέματα που αφορούν την κοινωνία, προστασία των αδύναμων.

Πρέπει να πω ότι με έκπληξη σε αυτήν την Αίθουσα, από την πλευρά τουλάχιστον αυτών που κόπτονται για την κοινωνία, βλέπουμε να μην ψηφίζουν διατάξεις, όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, να μην ψηφίζουν διατάξεις, όπως τη συνέχιση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», να μην ψηφίζουν διατάξεις, όπως την απόδοση του επιδόματος ανεργίας στους εποχιακά εργαζόμενους, να μην ψηφίζουν διατάξεις, όπως το πρόγραμμα για στέγαση και επανένταξη των αστέγων, να μην ψηφίζουν διατάξεις που έχουν να κάνουν με θέματα ανασφάλιστων για την κάλυψη των ανασφάλιστων, να μην ψηφίζουν διατάξεις που αφορούν το κοινωνικό μέρισμα...

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τα έχουμε ψηφίσει, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Δεν τα έχετε ψηφίσει.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, τα έχουμε ψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, όχι διακοπές!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Δεν τα έχετε ψηφίσει και θα σας το αποδείξω. Είναι και αυτή μία μεταμέλεια εκ των υστέρων, αλλά δείτε τα Πρακτικά.

Για παράδειγμα, για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» τοποθετήθηκε ο κ. Χαλβατζής, ο οποίος είναι παρών, και είπε ότι «παρ' ότι δεν θεωρούμε ότι είναι όπως θα έπρεπε να είναι το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», θα το ψηφίσουμε».

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, σε εσάς ήρθαμε και είπαμε ότι θα το ψηφίσουμε.

Μη μας αδικείτε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Έχουμε κάνει τρεις συναντήσεις και σάς είπαμε να δώσετε την παράταση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Εσείς δεν το ψηφίσατε. Αναφέρεστε στην παράταση την προπέρσιν.

Τα Πρακτικά της Βουλής υπάρχουν, κύριοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, αφήστε να ολοκληρώσει ο κύριος Υπουργός. Δεν έχουμε χρόνο για διάλογο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινω-

νικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Η σιωπή σας εκείνη τη μέρα ήταν χαρακτηριστική. Μάλιστα, έβγαλαν και ανακοίνωση οι εργαζόμενοι. Είναι θετικό ότι έστω και τώρα προσποίεστε ότι θα ψηφίσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Στα οκτώ λεπτά ολοκληρώνεται ο χρόνος σας, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Και στα επτάμισι, κύριε Πρόεδρε, αρκεί να ολοκληρώσω τη φράση μου.

Είστε εσείς που καταγγείλατε το Πρόγραμμα Κοινωνικού Εργασίας και στη συνέχεια, με το Ίδρυμα «LEVY» το παρουσιάσατε ως πανάκεια για την επίλυση του προβλήματος της ανεργίας. Εσείς είστε αυτοί, με τη διπλή γλώσσα. Εσείς είστε αυτοί οι οποίοι τρέφεστε πολιτικά, πράγματι, από την ύπαρξη προβλημάτων. Γι' αυτό δεν συμβάλλετε στην επίλυση προβλημάτων, γιατί θα μπορούσατε πέντε χρόνια τώρα να έχετε συμμετοχή και ιδιαίτερα μετά τις εκλογές του 2012 και να αποτρέψετε απ' αυτά που θεωρείτε αρνητικά, με τη συμμετοχή σας στη διακυβέρνηση αυτής της χώρας.

Τι έχετε αποτρέψει στα πέντε χρόνια απ' αυτά που θεωρείτε αρνητικά; Ούτε ένα. Πείτε μου πού έχετε συμβάλει στην επίλυση ενός θέματος με δημιουργική πρόταση και θέση. Αυτά είναι ζητήματα που κρίνονται και γι' αυτό, έστω και τώρα, πρέπει να αλλάξετε τακτική, να συνδράμετε τη μεγάλη και δύσκολη προσπάθεια που κάνει η χώρα, γιατί η ιστορία δεν θα σας αφήσει χωρίς κρίση. Δεν θα αφήσει χωρίς κρίση αυτούς που για μικροκομματικούς λόγους ή για λόγους που προσδιορίζονται από τον αυτοσκοπό της εξουσίας, δεν συμβάλλουν σε αυτήν την προσπάθεια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι. Προσωπικό δεν θεωρώ ότι υπάρχει, κύριε Στρατούλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό θέλω τον λόγο μόνο, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Βουδούρη, θα δώσω αμέσως μετά σε εσάς τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Στρατούλη, έχετε τον λόγο να μας πείτε σε τι συνίσταται το προσωπικό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ο κύριος Υφυπουργός κατηγορήσε το ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως εμένα που χειρίστηκα το συγκεκριμένο θέμα για τους εργαζόμενους του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», ότι δεν ψηφίσαμε την παράταση ισχύος των συμβάσεών τους.

Έγινε το ακριβώς αντίθετο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία. Σύμφωνα με την άποψή σας, λοιπόν, ο Υπουργός, κύριε Στρατούλη...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Γνωρίζω ο κύριος Υπουργός ότι επί δυόμισι χρόνια πιέσαμε συνεχώς να λυθεί οριστικά το θέμα, να μετατραπούν οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου, να ενταχθούν σε διευθύνσεις κοινωνικών υπηρεσιών των δήμων και ότι ψηφίσαμε και τις δύο παρατάσεις και ότι όχι μόνο ψηφίσαμε, αλλά και πιέσαμε σε αυτήν την κατεύθυνση. Επικαλούμαι τα Πρακτικά της Βουλής και στην ομιλία μου θα τα φέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Για να συνεννοηθούμε, αυτό δεν είναι προσωπικό θέμα. Αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός είναι μία ανακρίβεια, κατά την άποψή σας. Σωστά του απαντήσατε, αλλά με λανθασμένη διαδικασία.

Ο κ. Βουδούρης έχει τον λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Κεγκερογλου, έθεσα ένα ερώτημα το οποίο είναι πολιτικό. Το ΠΑΣΟΚ επιδιώκει τη σοσιαλιστική αλλαγή της κοινωνίας, ναι ή όχι; Αντί να απαντήσετε σε αυτήν την εύλογη ερώτηση η οποία είναι πολιτική, μου κάνετε μία προσωπική επίθεση.

Κύριε Κεγκερογλου, γιατί λέτε ψέματα; Γιατί λέτε ψέματα; Πιστεύετε ότι λέγοντας ψέματα, με το πες-πες, θα το περάσετε; Είπατε ότι οι Παπανδρέου κατέβηκαν στη Μεσσηνία. Κανένας δεν

κατέβηκε. Απολύτως κανένας. Είπατε και μία σειρά από άλλα ψεύδη.

Γιατί, λοιπόν, ένα θέμα το οποίο είναι πολιτικό, προσπαθείτε να το μετατρέψετε σε πολιτική επίθεση; Το 2009, όντως κατεβήκαμε μαζί και κατεβήκαμε, αν θυμάστε, διότι το ΠΑΣΟΚ τότε είχε δύο βασικές προτάσεις, δηλαδή αναδιανομή του πλούτου και ανατροπή του σαθρού πολιτικού συστήματος. Όταν αυτά τα πράγματα δεν τα υλοποιήσατε και δεν θέλησα να ακολουθήσω αυτόν τον εκτροχιασμό, δεν έφυγα, αλλά με διαγράψατε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γιατί αυτό το πολιτικό θέμα δεν το αντιμετωπίζετε ως ένα πολιτικό θέμα; Γιατί το μετατρέπετε σε προσωπικές επιθέσεις χαμηλού επιπέδου, χρησιμοποιώντας ψευδείς δηλώσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Βουδούρη, όπως κι εσείς σωστά είπατε, είναι πολιτικό θέμα και όχι προσωπικό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω με κάτι τελευταίο.

Κύριε Κεγκερόγλου, δεν σας τιμά αυτό το πράγμα και δείχνει, επίσης, την πολιτική σας αδυναμία να σταθείτε στο επίπεδο μίας πολιτικής αντιπαράθεσης. Εγώ δεν κάνω ποτέ προσωπικές επιθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Βουδούρη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, κύριε Υπουργέ. Δεν προβλέπεται.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Γιατί δεν προβλέπεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Βουδούρης ζήτησε τον λόγο επί προσωπικού και το Προεδρείο λέει ότι δεν υφίσταται προσωπικό θέμα. Άρα δεν συνεχίζεται η συζήτηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Άρα επιβεβαιώνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά.

Τον λόγο έχει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά.

Ορίστε, κυρία Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς και αυτή η Κυβέρνηση δεν μου εμπνέει καμμία εμπιστοσύνη και προφανώς το βράδυ θα ψηφίσω «όχι». Στην αδυναμία της να αλλάξει πολιτική, καταφεύγει στη μόνη επιλογή της που είναι αυτή των τακτικισμών. Είναι άνευ πραγματικής ουσίας η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, αφού ακολουθεί σε λίγο η συζήτηση επί του προϋπολογισμού. Απλώς αναδεικνύει την απέλπιδα προσπάθειά της να κρατηθεί στην εξουσία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αντί να επαναπροσδιορίσετε την πολιτική σας και τις προτεραιότητές σας, καταφεύγετε σε πολιτικά τερτίπια, πιστεύοντας ότι θα αποφύγετε αυτό που έρχεται. Η προοπτική της επερχόμενης ήττας, ο φόβος της επόμενης μέρας είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την πορεία της χώρας. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η κοινωνία έχει απελευθερωθεί από το φόβο που της έχει επιβληθεί. Βέβαια, υπάρχουν οι προσωπικές ευθύνες του Πρωθυπουργού που οδήγη την κεντροδεξιά παράταξη σε μία μεγαλειώδη και ιστορική ήττα.

Καταθέσατε το προσχέδιο του προϋπολογισμού, μία έκθεση οικονομικών ιδεών που δεν αποσαφηνίζει τη δημοσιονομική πολιτική που επαγγέλεσθε για το επόμενο έτος, αλλά αντίθετα επιβεβαιώνει πως οι βασικές επιλογές και προβλέψεις τηρούν υπό την αίρεση των εκπροσώπων των δανειστών. Εδώ επιλέγετε για μία εισέτι φορά να παραπλανάτε τους πολίτες. Δεν δημοσιοποιείτε όσα έχουν ήδη συμφωνηθεί και όσα έχετε αποδεχθεί.

Αντίθετα, σήμερα θα έπρεπε να μιλούσαμε για τις απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές, όπως είναι η απλοποίηση της γραφειοκρατίας και της πολυνομίας, η φιλικότητα της επιχειρηματικότητας και η αποποινικοποίησή της, ένα απλό, κατανοητό και

δίκαιο φορολογικό σύστημα, μία λειτουργικότερη δημόσια διοίκηση, όλα εκείνα δηλαδή που θα έπρεπε να είναι η απόλυτη προτεραιότητα για κάθε φιλελεύθερη παράταξη.

Πώς δεν έχετε αντιληφθεί, κύριοι συνάδελφοι, ότι όσο πιο πολυάριθμη είναι η μεσαία τάξη, τόσο πιο σταθερό είναι το πολίτευμα; Πώς δεν έχετε αντιληφθεί πως για να ευημερήσει μία κοινωνία, χρειάζεται συνοχή και αλληλεγγύη;

Θα μου επιτρέψετε να πω δυο λόγια για το μακεδονικό ζήτημα. Εκφράζω την έντονη ανησυχία μου -όπως και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και πάρα πολλοί Μακεδόνες- για την ενδοτικότητα αυτής της Κυβέρνησης στο ζήτημα αυτό.

Μετά και την εθνικά επιζήμια τοποθέτηση του Υπουργού Εξωτερικών στην Ολομέλεια της 69ης Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, η Ελλάδα φαίνεται πως χάνει σημαντικά ό,τι χτίστηκε τόσα χρόνια με κόπους, με αγώνες όλου του Ελληνισμού, πολλών προσωπικοτήτων. Και θυμίζω τις δηλώσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή στη Θεσσαλονίκη με λυγμούς και, βέβαια, το βέτο του νεότερου Κώστα Καραμανλή στο Βουκουρέστι. Πρότεινε, λοιπόν, ο Υπουργός Εξωτερικών μία αμοιβαία, αποδεκτή, σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, πριν από τη λέξη «Μακεδονία» για κάθε χρήση *erga omnes*.

Εκχωρείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, και επίσημα, χωρίς να έχετε ρωτήσει τον ελληνικό λαό, το όνομα της Μακεδονίας στα Σκόπια; Δίνετε ψεύτικη ταυτότητα στους πλαστογράφους της ιστορίας με δική σας έγκριση; Η ιστορία θα σας κρίνει.

Οι πάγιες ελληνικές θέσεις είναι ότι η χώρα μας δεν πρόκειται να αναγνωρίσει τα Σκόπια με ονομασία που θα περιέχει τη λέξη «Μακεδονία» ή παράγωγα αυτής. Και αυτές ισχύουν.

Ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ο κ. Πάνος Καμμένος, έχει καταθέσει πολλές, μα πάρα πολλές, επίκαιρες ερωτήσεις σχετικά με το σκοπιανό θέμα στον Πρωθυπουργό, ο οποίος αρνείται προκλητικά να απαντήσει και σιωπά. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν συμφωνούμε με καμμία χρήση του όρου «Μακεδονία».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το δίλλημα των επόμενων εκλογών θα είναι να τελειώσουν όλοι εκείνοι που είναι καταδικασμένοι στη συνείδηση του κόσμου, να εξαφανιστούν από τον πολιτικό χάρτη, ώστε να γίνει η ανασύσταση εκ του μηδενός της κεντροδεξιάς και της κεντροαριστεράς με νέα, άφθαρτα πρόσωπα και στη συνέχεια να προχωρήσουν σε όλες εκείνες τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος.

Η μόνη μας ελπίδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι όταν κάποιος από εμάς προεκλογικά υποσχεθεί μόχθο και ιδρώτα, όταν επικρατήσουν οι φωνές του αυτονόητου και της λογικής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Κόλλια.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κατάθεση του σχεδίου του κρατικού προϋπολογισμού για το 2015 έδειξε τη σταθερή κατεύθυνση της συγκυβέρνησης, Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, να συνεχιστεί, δηλαδή, η επίθεση σε εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Πρόκειται για νέα αφαίμαξη, με την ένταση της φορολογίας των εργαζομένων και των ανέργων, με νέα χαράτσια. Κι όλα αυτά στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της συνέχισης της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Όμως, ποια είναι η διεθνής κατάσταση; Ποιο είναι το ευρύτερο πλαίσιο μέσα στο οποίο αναπτύσσεται αυτή η αντιλαϊκή και αντεργατική επέλαση; Το πλαίσιο χαρακτηρίζεται από τις συνεχόμενες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και την ανάπτυξη πολεμικών επιχειρήσεων σε πολλές περιοχές στη γειτονιά μας, όπως στη Συρία, το Ιράκ, την Παλαιστίνη, την Ουκρανία, τη βόρεια Αφρική, όπου μαίνονται οι συγκρούσεις. Σφαγιάζονται λαοί, καταστρέφονται χώρες για τα γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα των ιμπεριαλιστών.

Στην Κύπρο έχουμε κλιμακούμενες επιθετικές ενέργειες από την τουρκική Κυβέρνηση με την έναρξη σεισμικών ερευνών για γεωτρήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ και με οδηγίες προς τους ναυτι-

λομένους. Πρόκειται για μια πρόκληση κατά του κυπριακού λαού.

Η θέση που θεωρεί τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση ως εγγυητές για τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου και την επίλυση του κυπριακού, είναι ανυπόστατη και διαψεύδεται στην πράξη. Το κυπριακό πρόβλημα είναι διεθνές πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Έχει τη σφραγίδα των Ηνωμένων Πολιτειών και του NATO και των γενικότερων ιμπεριαλιστικών σχεδίων στην περιοχή.

Καταδικάζουμε την τουρκική επιθετικότητα και καλούμε την εργατική τάξη, όλους τους εργαζόμενους, να κάνουν το ίδιο, να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στον κυπριακό λαό, να απαιτήσουν λύση για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, με μία και μοναδική κυριαρχία, ιθαγένεια και διεθνή προσωπικότητα, χωρίς ξένες βάσεις και στρατεύματα, χωρίς ξένους εγγυητές και προστάτες.

Και βεβαίως την ίδια ώρα βλέπουμε τις ΗΠΑ, το NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση να ενεργοποιούν όλες τις επεμβατικές τους δυνάμεις εναντίον λαών και χωρών, δυνάμεις ιμπεριαλιστικές που είναι έτοιμες να επέμβουν σε κάθε σημείο του πλανήτη για να υπερασπιστούν τα συμφέροντα και τα κέρδη των πολυεθνικών.

Η Σύνοδος του NATO στην Ουαλία τον περασμένο Σεπτέμβριο διαμόρφωσε ακριβώς αυτήν τη γραμμή. Και είναι το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, ο ορυκτός πλούτος σε διάφορες περιοχές και χώρες. Για την εξασφάλιση, λοιπόν, των συμφερόντων και των κερδών των μονοπωλιακών επιχειρήσεων, αναπτύσσεται μια γενικότερη επίθεση με σκοπό την κατατρομοκράτηση των λαών για τη διευκόλυνση και για τη δικαιολόγηση ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, στο όνομα σήμερα της αντιμετώπισης του λεγόμενου «ισλαμικού κράτους», το οποίο είναι δημιούργημα των αμερικανικών και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Όπως στο πρόσφατο παρελθόν, στήριξαν με οργάνωση, με καθοδήγηση και με οπλισμό τις δυνάμεις της Αλ Κάιντα, έτσι και σήμερα με αφορμή και πρόφαση τους τζιχαντιστές του λεγόμενου «ισλαμικού κράτους» -τους οποίους οι ίδιοι εξέθρεψαν και βοήθησαν στην ανάπτυξη τους- τους αξιοποιούν για να επεμβαίνουν εναντίον λαών και χωρών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι κατηγορηματικά αντίθετο με οποιαδήποτε εμπλοκή της χώρας σε αυτές τις δραστηριότητες των ιμπεριαλιστών και σε κάθε επέμβασή τους. Όμως, ποια είναι η στάση των πολιτικών δυνάμεων σε αυτήν την κατάσταση; Η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ συναποφασίζει στο πλαίσιο του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλες αυτές τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και δραστηριότητες. Συμμετέχει σε αυτές με διάφορους τρόπους. Τι λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση; Υποστηρίζει ότι η θέση της χώρας απέναντι στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σταθερή. Υποστηρίζει ότι σήμερα το NATO δεν έχει νόημα ύπαρξης. Δηλαδή, είχε νόημα ύπαρξης χθες το NATO;

Το κύριο για τη συγκυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως και για τα άλλα κόμματα, εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, είναι ότι η θέση τους απέναντι στους δύο βασικούς οργανισμούς των ιμπεριαλιστών, το NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι σταθερή και αδιατάρακτη. Με τη μία ή την άλλη εκδοχή, είτε με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ είτε με κυβέρνηση που θα έχει κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, οι σχέσεις της Ελλάδας με το NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα διαταραχθούν. Αυτό είναι καίριο ζήτημα που είναι ανάγκη να προβληματίσει τους εργαζόμενους και όλον τον λαό. Το NATO, η Ευρωπαϊκή Ένωση στρέφονται ευθέως εναντίον των συμφερόντων των εργαζομένων και των λαών του κόσμου, καθώς και του ελληνικού λαού. Αυτό πρέπει να το λάβουν υπ' όψιν τους οι εργαζόμενοι και σήμερα και αύριο.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αγωνίζεται για όλα τα προβλήματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Στηρίζουμε τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων, όπως στηρίζουμε και δρούμε για την επιτυχία της πανελλαδικής κινητοποίησης του ΠΑΜΕ την 1^η Νοεμβρίου.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα, δουλεύουμε για την ανάπτυξη της πάλης του εργατικού λαϊκού κινήματος και καλούμε την εργατική τάξη, όλους

τους εργαζόμενους σε μαζική μαχητική δράση η οποία θα οδηγήσει στην αποδέσμευση της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, το NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο κλείσιμο της βάσης της Σούδας και όλων των βάσεων των νατοϊκών στρατηγείων και των πεδίων βολής.

Ζητήσαμε πολλές φορές και με τη σημερινή ευκαιρία ζητάμε από αυτό εδώ το Βήμα να επιστρέψουν όλοι οι Έλληνες στρατιώτες και στρατιωτικοί που βρίσκονται σε στρατιωτικές και αστυνομικές αποστολές έξω από τα σύνορα της χώρας. Δεν υπηρετούν καμιά εθνική ανάγκη. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε. Και φυσικά, καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαϊκάλης και τον ευχαριστώ για τη συνεργασία του.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Αλίμονο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προσέρχομαι, αγαπητοί συνάδελφοι, στη σημερινή συζήτηση με δύο απορίες.

Η πρώτη είναι η εξής: Άκουσα τον κ. Βορίδη στην εισηγητική του ομιλία προχθές να μιλάει για τους καλούς Έλληνες με τους οποίους θα προχωρήσει στη σωτηρία της πατρίδας. Θα ήθελα να ρωτήσω: Εγώ ανήκω στους καλούς Έλληνες που δεν ακολουθώ την κυβερνητική πολιτική; Ποιοι είναι, επίσης, οι κακοί; Γιατί νομίζω –για εμένα– ότι αυτό το «οι καλοί και οι κακοί» είναι η αιτία που αυτή η χώρα χρόνια τώρα ταλανίζεται και βυθίζεται συνέχεια σε ένα χάος. Το λέω αυτό έτσι, γιατί εν αγνοία μου μπορεί και εγώ κάποια στιγμή να δημιουργήσω αναμόχλευση παθών και ειλικρινά σας το λέω δεν θα το ήθελα.

Δεύτερη απορία: Μπορείτε να μας πείτε ακριβώς τι θέλετε; Συγχωροχάρτι ή ψήφο εμπιστοσύνης; Γιατί είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα. Συγχωροχάρτι είναι εάν έχεις κάνει δύο-τρία λάθη, να το δούμε, να το συγχωρήσουμε και να προχωρήσουμε. Εδώ, όμως, μιλάμε για εγκλήματα κατά συρροή. Και αυτό είναι τελείως διαφορετικό πράγμα από την ψήφο εμπιστοσύνης την οποία ζητάτε σε πράγματα τα οποία έχετε αθετήσει κατά κόρον.

Αν θέλετε ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχίσετε το καταστροφικό έργο, το οποίο έχετε αναλάβει, σας λέω ότι είσαστε οι μόνοι που μπορείτε να το κάνετε. Πραγματικά! Δεν νομίζω ότι μπορεί κάποιος άλλος να έχει αυτήν την ικανότητα. Από αυτήν την άποψη, ναι.

Όμως εγώ, επειδή δεν μπορώ να συναινέσω στη συνέχιση της καταστροφής της χώρας μου, δεν θα ακολουθήσω αυτό το μονοπάτι. Και γιατί το λέω αυτό; Για να δούμε, πραγματικά, την ειλικρινή στάση σας μέχρι στιγμής και την εφικτότητα των πραγμάτων, την οποία έχετε ακολουθήσει δύο χρόνια τώρα σαν Κυβέρνηση.

Δεν συζητώ για τον Πρωθυπουργό και τα δεκαοκτώ σημεία του, τα οποία αποδομήσαμε πλήρως και με τον Πρόεδρό μας στη χθεσινή του ομιλία και με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπό μας. Δεν μιλάμε για τα επιδόματα ανεργίας που λέγατε ότι θα πάνε από ένα σε δύο χρόνια και μειώσατε τις αποδοχές των εργαζομένων. Δεν συζητάμε για τους δανειολήπτες που λέγατε ότι θα πληρώνουν το 30% του εισοδήματός τους για να εξοφλούν τα δάνεια και θα εισφέρουν φορολογικά μέχρι το 25% του εισοδήματός τους. Δεν τα συζητάμε αυτά.

Τη μία και μόνη εξεταστική επιτροπή για το πώς φτάσαμε σε αυτήν την κατάντια, που έλεγε ο Πρωθυπουργός, γιατί δεν την κάναμε; Τι συνέβη εκεί πέρα; Γιατί ήθελε να καλύψει το συμμαθητή του. Το καταλαβαίνω. Οι συμμαθητές, όμως, ακολουθούν συνήθως μετά την πατρίδα. Νομίζω ότι είναι πρώτα η πατρίδα και μετά οι συμμαθητές.

Το δεύτερο είναι ότι δίνει ασυλία στον κ. Βενιζέλο με το σκάνδαλο των υποβρυχίων, ένα σκάνδαλο για το οποίο, θα θυμίσω, ο σημερινός Υπουργός Εσωτερικών, ο κ. Ντινόπουλος, αρθρογραφούσε στις 22 Απριλίου 2012 με τίτλο: «Ε, όχι και αθώος πια ο κ. Βενιζέλος για τα υποβρύχια!». Μη μιλήσω για τα Πρακτικά της Βουλής όπου εκεί πραγματικά καταγράφονται όλες οι θέσεις των

Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας τότε για το τι συνέβη πραγματικά με το σκάνδαλο των υποβρυχίων.

Όμως, ο σημερινός Πρωθυπουργός καλύπτει και τον κ. Βενιζέλο, ο οποίος, εκπροσωπώντας τη χώρα μας πριν από λίγες ημέρες στον ΟΗΕ νομίζω, αποδέχτηκε τη χρησιμοποίηση του όρου «Μακεδονία» στην ονομασία των Σκοπίων. Αυτό είναι ένα θέμα για το οποίο ο Αντώνης Σαμαράς, ο σημερινός Πρωθυπουργός, είχε ρίξει τότε την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Και ο κ. Μητσοτάκης είχε πει τότε: «Δεν βαριέσαι, σε δέκα χρόνια όλα αυτά θα έχουν ξεχαστεί».

Έχω, λοιπόν, να σας υπενθυμίσω και να σας θυμίσω ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, όσα χρόνια κι αν περάσουν, τα εθνικά θέματα δεν θα τα ξεχάσουμε ποτέ! Αυτό βάλτε το καλά στο μυαλό σας! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Πάμε να δούμε τι έχει συμβεί στην πορεία: Αυξήθηκε η φορολογία, επετράπησαν οι κατασχέσεις, λουκέτα στις επιχειρήσεις. Η Ελλάδα, επίσης, είναι πρώτη σε ανεργία σε όλη την Ευρώπη. Είναι κραυγαλέα η αποτυχία της Κυβέρνησης να πάρει έστω και ένα ευρώ από το κονδύλι των 9,7 δισεκατομμυρίων που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την αντιμετώπιση της ανεργίας, με την αιτιολογία ότι τα προγράμματα που παρουσίασε η χώρα μας είναι μη αποδεκτά.

Εδώ και δύο χρόνια σας φωνάζουμε για το θέμα του ειδικού λογαριασμού των οφειλετών, για τις εκατό δόσεις για να πάρει ανάσα η αγορά. Δεν το κάνατε. Γιατί δεν το κάνατε; Γιατί δεν το επέτρεπαν οι δανειστές. Κατά τα άλλα έχουμε μία εθνικά κυρίαρχη χώρα και έναν Πρωθυπουργό της χώρας που παίρνει διαταγές βέβαια, από το εξωτερικό. Αυτά είναι δικά μας.

Να πάμε στους έξω να δούμε τι λένε, να δούμε τι λέει η Ευρώπη για την πορεία της χώρας. Η Κομισιόν λέει: «Ως αποτέλεσμα της υπερφορολόγησης των Ελλήνων πολιτών έχουμε έκρηξη της φοροδιαφυγής και της φτώχειας στην Ελλάδα».

Στην ίδια έκθεση η επιτροπή παραδέχεται το πολύ βαρύ τίμημα της κρίσης: «Χάθηκαν 37,4 δισεκατομμύρια ευρώ από το εισόδημα των νοικοκυριών την περίοδο 2009-2012 και το ίδιο διάστημα αυξήθηκε κατά επτακόσιες ογδόντα χιλιάδες ο αριθμός των φτωχών Ελλήνων, στα 3.800.000», ανατρέποντας κάθε στόχο στην πραγματική και κοινωνική σύγκλιση.

Τι να βάλουμε; Για την έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, που λέει για 6,3 εκατομμύρια συμπολίτες μας στα όρια της φτώχειας; Να πούμε για τις απολύσεις, για τη διαθεσιμότητα, για τις καθαρίστριες που τις οδηγήσατε στη δικαιοσύνη; Να πούμε για το λουκέτο στην ΕΡΤ που διοικητικά στελέχη παραιτούνται κατά κόρον, που εσείς οι ίδιοι τα επιλέξατε; Να μιλήσουμε για την ηλεκτρική ενέργεια και τον κίνδυνο που ελλοχεύει ο ιδιώτης εκβιαστικά να κατεβάξει τους διακόπτες, αφού την ξεπουλήσατε; Παραδώσατε άνευ όρων το Ελληνικό και την παραλιακή ζώνη χωρίς σχέδιο και προοπτική για την ανάπτυξη στην ευρύτερη περιοχή του παραλιακού μετώπου. Για τι να συζητήσουμε, για την έκτακτη εισφορά της αλληλεγγύης, η οποία θα γίνει μόνιμη με μείωση 30%;

Βεβαίως, τελευταίο και καλύτερο, δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι το 2015 σύμφωνα με τον προϋπολογισμό. Τώρα, όμως, προκύπτει ότι το 2015 τα φορολογικά έσοδα θα είναι αυξημένα κατά 1.735.000.000 ευρώ και αναρωτιέσαι, πώς αυτό μπορεί να γίνει; Από ό,τι ξέρω, ο μάγος Χουντίνι πέθανε και δεν μπορεί να είναι επιστημονικός συνεργάτης της Κυβέρνησης. Άρα λοιπόν, θα συμβεί κάτι διαφορετικό.

Πρώτον, αυξάνουν τις εισφορές από την άμεση και έμμεση φορολογία. Δεύτερον, αύξηση συντελεστού φορολόγησης σε εισοδήματα από ενοίκια και τρίτον, από φορολόγηση των παροχών ως εισόδημα. Τέταρτον, φορολόγηση με συντελεστή 13% από το πρώτο ευρώ των αγροτών χωρίς αφορολόγητο. Πέμπτον, από την αύξηση του φορολογητέου εισοδήματος μισθωτών λόγω μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών. Έκτον, από την αύξηση της παρακράτησης φόρου στις συντάξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω αμέσως με τις προτάσεις που έχουμε κάνει για την αναδιάρθρωση του χρέους.

Εμείς προτείνουμε λογιστικό έλεγχο, τον οποίο δεν θα κάνετε

βέβαια γιατί εκεί θα αποδειχθούν πολλά και δεν σας συμφέρει. Προτείνουμε χαμηλή φορολόγηση στο 8%, για να γίνουμε ανταγωνιστικοί με τις γείτονες χώρες. Προτείνουμε αύξηση των μισθών, ώστε να μπορέσουν να αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές, για να έχουν ελπίδα επιβίωσης τα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία προ του PSI ήταν στα 31 δισεκατομμύρια και τα φτάσαμε στα 4 δισεκατομμύρια. Είναι, ακόμη, ο λογαριασμός των οφειλετών, η πρόταση για τα κόκκινα δάνεια, την οποία θα καταθέσουμε και η ίδρυση τράπεζας σκοπού ή μάλλον μεταβολή του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων σε τράπεζα ειδικού σκοπού.

Θα κλείσω με τα λόγια του Μαχάτμα Γκάντι, ο οποίος έλεγε: «Δεν μπορώ να συναινέσω ή να σεβαστώ μια κυβέρνηση η οποία οδηγείται από λάθος σε λάθος μόνο και μόνο για να παραμείνει στην εξουσία».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κασσής.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΣΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ή μη ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση γίνεται σε μια χρονική περίοδο που η κοινωνία βιώνει δύσκολες καταστάσεις και πολλές φορές και υποθέσεις καθημερινότητας που δημιουργούν την εικόνα του αδιέξοδου ή του κράτους που τιμωρεί τους πολίτες γιατί δημιούργησαν ή συνεχίζουν να δημιουργούν.

Προσωπικά, επειδή δεν συνηθίζω να περιορίζομαι από μονίμως συμφωνούντες με τις απόψεις μου για να μην στεναχωριέμαι και επειδή καθημερινά συναναστρέφομαι με πολίτες που αγωνιούν είτε για το μέλλον της εργασίας και της απασχόλησής τους είτε για τη σύνταξή τους είτε για την έλλειψη δυνατότητας να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις και τις ανάγκες που αντιμετωπίζουν, δεν μπορώ να ωριοποιήσω τη σημερινή πραγματικότητα. Αυτή είναι και πρέπει να είμαστε ειλικρινείς.

Τα τέσσερα τελευταία χρόνια έχουν γίνει οβιδιακές αλλαγές και έχουν ανατραπεί σχεδιασμοί, όνειρα και εκτιμήσεις για το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Υπάρχει, από τη μια, η λογική πως πληρώνουμε το τίμημα μιας εικονικής πραγματικότητας, υπάρχει όμως και η αντίληψη πως το πολιτικό σύστημα προσπαθεί να αλλάξει τις στρεβλώσεις που το ίδιο δημιούργησε και δεν αναλαμβάνει το κόστος γι' αυτό.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Τέσσερα χρόνια τώρα γίνονται αρκετές προσπάθειες να κρατηθεί η χώρα όρθια και να αποφύγει τα χειρότερα, αλλά γίνονται με ενέργειες που επιβάλλονται από άγχος και ηττοπάθεια, δικαιολογημένη όταν είσαι με την πλάτη στον τοίχο. Γίνονται με γνώμονα να διορθωθούν στρεβλώσεις, αλλά χωρίς να εξετάζονται όλες οι παράμετροι του τρόπου λειτουργίας της ελληνικής κοινωνίας και των πολιτών.

Δεν ανήκω σε καμμία περίπτωση, ούτε σε αυτούς που πιστεύουν σε σωτήρες ούτε σε αυτούς που πιστεύουν σε επαναστάτες του γλυκού νερού. Πιστεύω στην ανάγκη ύπαρξης μιας εθνικής στρατηγικής αντιμετώπισης της κρίσης και σε μία ουσιαστική στροφή στην πραγματική παραγωγή και ανάπτυξη, με επίκεντρο πάντα τον άνθρωπο. Θα μου πείτε «καλή είναι η θεωρία, αλλά στο διά ταύτα, τι γίνεται;». Δεν έχω αρνηθεί ποτέ να πω την άποψή μου και τη λέω ευθέως και ας λένε διάφοροι ό,τι θέλουν. Ανήκω σε αυτούς που έχουν πορευθεί μέσα από το ΠΑΣΟΚ με τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη και στα υποτιθέμενα εύκολα και στα δύσκολα, αλλά και στα πολύ-πολύ δύσκολα τελευταία.

Πιστεύω στην ανάγκη μιας νέας προοδευτικής πορείας της χώρας. Η συμμετοχή του κόμματός μου στη σημερινή Κυβέρνηση αποτελεί μία λύση ανάγκης και η μέχρι σήμερα στάση μου είναι μία στήριξη ανοχής και χωρίς να κρύβω τις διαφορετικές μου προσεγγίσεις, οι οποίες στηρίζονται στις αρχές και τις αξίες που προσφέρει ο χώρος που ανήκω. Μία λύση ανάγκης που προέκυψε από την άποψή μας πως δεν έπρεπε να περάσει ο τόπος σε περιπέτειες ακυβερνησίας, μετά την ετμηγορία των πολιτών τον Ιούνιο του 2012 και μετά από πραγματική αδυναμία συνεννόησης των λεγόμενων προοδευτικών κομμάτων.

Δεν είμαι ευτυχής που το ΠΑΣΟΚ συγκυβερνά με τη δεξιά παράταξη, η οποία ταλαντεύεται παράλληλα ανάμεσα στην κεντρο-

δεξιά και στην πιο ακραία δεξιά εκδοχή. Αυτή, όμως, τη λύση επέβαλε η ψήφος των πολιτών το 2012 και δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε. Και βέβαια εμείς στο ΠΑΣΟΚ, από δήθεν υπόλογοι απέναντι στον κ. Σαμαρά, που είχε μία αντιμνημονιακή «ζαππειακή» ρητορεία, γίναμε συνοδοιπόροι μιας νέας δημοκρατίας που έγινε μνημονιακότερη του μνημονίου και ενέταξε σε αυτό τις φιλελεύθερες αντιλήψεις της.

Αυτή η Κυβέρνηση, όμως, πέτυχε κάποιους στόχους και έχει κάνει βήματα. Μπορούσε περισσότερα και μπορούσε και μπορεί και καλύτερα. Για να δηλώσω, όμως, οπαδός της ανατροπής της και να αποσύρω την εμπιστοσύνη μου, νομίζω πως πρέπει να έχω εναλλακτική προοπτική ξεκάθαρη και τεκμηριωμένη. Δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν είναι ορατό. Απέναντί της βρίσκεται από τη μία ένα συνονθύλευμα απογοητευμένων δεξιών και ακροδεξιών που απλά θεωρούν πως και ο κ. Σαμαράς είναι αριστερός για τα μέτρα τους -βέβαια αυτό δεν είναι σωστό- και από την άλλη προβάλλει ως ανερχόμενη δύναμη ο ΣΥΡΙΖΑ πνιγμένος στις αντιφάσεις και στις επικοινωνιακές τακτικές που επιχειρούν να καλύψουν τα κενά από τους υπέρμαχους του ευρώ και της δραχμής έως τους συντηρητικούς οπαδούς της «δεξιάς του Κυρίου». Μία τακτική, δηλαδή, όχι για νέα προοδευτική πρόταση, αλλά για την κατάληψη της εξουσίας. Υπάρχει η λαϊκή έκφραση «Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα» και τουλάχιστον προς το παρόν, μπορώ να κολυμπήσω, αλλά σίγουρα δεν μπορώ να πετάξω.

Με επιφυλάξεις και απαιτήσεις ήδη εκπεφρασμένες, θα δώσω ψήφο στην Κυβέρνηση, χωρίς να με δεσμεύει για την περαιτέρω στάση μου, με ζητήματα που αφορούν την εφαρμοζόμενη πολιτική. Και η εφαρμοζόμενη πολιτική είναι:

Άμεση λύση στα κόκκινα δάνεια και στα δάνεια με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, ειδικότερα στον αγροτικό τομέα.

Άμεση λύση στις ρυθμίσεις των ασφαλιστικών ταμείων και της εφορίας και αυτό πρέπει να γίνει σήμερα ή τη Δευτέρα.

Διορθώσεις του ΕΝΦΙΑ και αποκατάσταση όλων των αδικιών και αναφερόμαι ειδικότερα στον ΕΝΦΙΑ που δεν εφαρμόζεται ούτε καν ο νόμος που ψηφίστηκε. Στα αγροτικά κτίσματα παρ' ότι δεν υπάρχει κύριος φόρος, έρχεται και μπαίνει συμπληρωματικός φόρος.

Κατάργηση της εγκυκλίου για την παρακράτηση των εισφορών των αγροτών από τις ενισχύσεις.

Άμεση αποκατάσταση των μικρών ομολογιούχων, καθώς δεν αντέχει άλλο η κοινωνία μέτρα και περιορισμούς και δεν αντέχει να ακούει ανάπτυξη που έρχεται, αλλά δεν την βλέπει στη ζωή του.

Η Κυβέρνηση έχει χρόνο μπροστά της να υλοποιήσει άμεσα αυτά που ανέφερα και άλλα πολλά περισσότερα σε διάφορους τομείς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Γεροβασιλή έχει τον λόγο.

Μετά τον λόγο θα πάρει ο Υπουργός κ. Μπέζας.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος, η δημόσια διοίκηση και η αυτοδιοίκηση α' και β' βαθμού βρίσκονται εδώ και πολύ καιρό σε κρίση δομική, κρίση προσανατολισμού, κρίση στρατηγικής. Η λογική των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, αρχίζοντας από την αποτυχημένη μεταρρύθμιση του προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», ήταν μια και σταθερή: Συκοφάντηση, υποχρηματοδότηση, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις και τελικά, θεσμική και οικονομική αφυδάτωση της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητη η δημοκρατική αναδιάρθρωσή της. Μόνο έτσι θα αποτελέσει βασικό μοχλό στην παραγωγική ανασυγκρότηση, την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Είναι απαραίτητη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανακατανομή ρόλων και αρμοδιοτήτων μεταξύ του κεντρικού κράτους και της Αυτοδιοίκησης. Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» δεν διορθώνεται. Καταργείται. Τον αντικαθιστούμε με ένα πλαίσιο δημοκρατικό, συμμετοχικό και διαφανές, ένα μοντέλο που δεν στηρίζεται στην αυθεντία του ενός, αλλά μεταβιβάζει αποφασιστικές αρμοδιότητες στα τοπικά και περιφερειακά συλλογικά όργανα.

Επιπλέον, θεσμοθετούμε διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας, όπως δημοψηφίσματα, συνελεύσεις πολιτών, συμμετοχικό προϋπολογισμό και παρέμβαση στο τεχνικό πρόγραμμα.

Φυσικά, είναι αναγκαίο να εξεταστεί ο χωρικός σχεδιασμός μέσα από έναν ουσιαστικό διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες, προκειμένου να προχωρήσουν οι απαραίτητες αλλαγές, βεβαίως στον κατάλληλο χρόνο, όχι με μικροκομματικούς υπολογισμούς, αλλά με κριτήρια πληθυσμιακά, οικονομικά, κοινωνικά, περιβαλλοντικά και πολιτισμικά.

Βέβαια, στην καρδιά της δημοκρατικής αναδιάρθρωσης βρίσκεται και η αλλαγή του εκλογικού νόμου. Καθιερώνουμε την απλή αναλογική ως πάγιο εκλογικό σύστημα σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις. Και για όσους έχουν σκοπίμως ξεχάσει, θυμίζω ότι αναλογικό είναι το σύστημα που επιδιώκει τη μέγιστη δυνατή μαθηματική αντιστοιχία εδρών με τις ψήφους των πολιτών.

Για εμάς, ξέρετε, ο εκλογικός νόμος δεν είναι ο άσος στο μανίκι. Δεν τον πετάμε στο τραπέζι όποτε μας βολεύει. Αυτή η λογική, την οποία η Κυβέρνηση έχει ακολουθήσει κατά καιρούς, συμβάλλει απλά στην απαξίωση του πολιτικού συστήματος και της δημοκρατίας.

Βεβαίως, αυτό δεν σώζεται με τον νόμο που έρχεται και συζητάμε την άλλη εβδομάδα για τον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων. Είναι μια προσπάθεια να σώσει μια μικρή αξιοπρέπεια η Κυβέρνηση για το πολιτικό σύστημα, αλλά δυστυχώς δεν διορθώνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μνημονιακή υποχρέωση της νομοθέτησης του Οικονομικού Παρατηρητηρίου στην αυτοδιοίκηση ήταν από τις σκληρότερες, αντισυνταγματικές παρεμβάσεις στο θεσμό της αυτοδιοίκησης. Θα εξασφαλίσουμε την αυτονομία και το αυτοδιοίκητο της αυτοδιοίκησης, καταργώντας το Παρατηρητήριο της Οικονομικής Αυτοτέλειας, σειρά μνημονιακών νόμων, την αποκεντρωμένη διοίκηση και τους γενικούς γραμματείς, διατηρώντας αποκεντρωμένες, φυσικά, υπηρεσίες των Υπουργείων.

Αρμόδιο για τον έλεγχο θα είναι το Υπουργείο Εσωτερικών και οι περιφερειακοί ελεγκτές νομιμότητας.

Ταυτόχρονα, εξασφαλίζουμε εγγυημένα, σταθερά έσοδα για την τοπική αυτοδιοίκηση, με πλήρη αντιστοιχία πόρων, αρμοδιοτήτων και προσωπικού.

Η Κυβέρνηση ακόμα και τώρα στο προσχέδιο που κατατέθηκε για τον προϋπολογισμό, ακολουθεί τη μνημονιακή υποχρέωση για μείωση του ισοζυγίου του ενοποιημένου προϋπολογισμού των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και δήμων και περιφερειών, που για το 2015 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 628 εκατομμύρια έναντι του στόχου των 783 εκατομμυρίων ευρώ, που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο. Και αναρωτιέμαι από πού θα προκύψουν αυτές οι περικοπές; Από μείωση των κοινωνικών παροχών, από απολύσεις ή και τα δύο;

Ο κ. Ντινόπουλος, λέει: «όχι απολύσεις». Ο κ. Μητσστάκης, υπόσχεται απολύσεις. Δεν νομίζω ότι πρόκειται για έλλειψη συνεννόησης, αλλά για ένα απλό επικοινωνιακό τρικ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης του ΣΥΡΙΖΑ εξειδικεύεται σε δεκατρία περιφερειακά προγράμματα με βάση τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των περιοχών και τον πλούτο που αυτές παράγουν. Στο πλαίσιο αυτό καλούμε τους αιρετούς να μην ανταποκριθούν στα εξωθεσμικά ερωτηματολόγια και τις αναπτυξιακές συμβουλές του κ. Φούχτελ.

Θα ήθελα εδώ να κάνω μια παρένθεση και να πω ότι αυτή η Κυβέρνηση πριν λίγες μέρες όρισε τα μέλη της Επιτροπής Περιφερειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς κανένα μέλος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, παρ' μόνο από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Χθες, ο κ. Ντινόπουλος, είπε: «Επειδή δεν πετύχατε να βγάλετε τον κόσμο στο δρόμο, βγάξετε τα σκουπίδια», απευθυνόμενος στη νέα Περιφερειακή Αρχή Αττικής και στη Ρένα Δούρου. Απαντάμε: «Τον κόσμο τον πετάτε εσείς στον δρόμο, γιατί του παίρνετε τα σπύτια. Εσείς έχετε γεμίσει τη δική μας τη ζωή με μνημονιακά σκουπίδια».

Από τη μια η Κυβέρνηση κόβει πόρους και προσωπικό και από την άλλη τους συγχάριε που αντέχουν και στέκονται δίπλα

στους πολίτες που δοκιμάζονται, όπως είπε ο κ. Ντινόπουλος στην ομιλία του. Δεν είναι ειρωνεία αυτό, τι είναι;

Κατά τα άλλα το μνημόνιο φεύγει! Ποια είναι η αλήθεια; Το μνημόνιο μονιμοποιήθηκε και έγινε καθεστώς.

Μέχρι τώρα φυσικά, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, έχετε εφεύρει όλων των ειδών τα προσχήματα για να απολύσετε: κινητικότητα, διαθεσιμότητα, αξιολόγηση, επαναξιολόγηση συμβάσεων και δεν ξέρω τι άλλο θα σκεφτείτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Ντινόπουλος και η Κυβέρνηση έχουν πανικοβληθεί γιατί η νέα Περιφερειακή Αρχή Αττικής -πανικό έβγαλαν χθες- και η Ρένα Δούρου ακυρώνει τα σχέδια για τη διαχείριση των απορριμμάτων. Από αυτό έχουν να φοβηθούν μόνο κάποια μεγαλοσυμφέροντα, οι πολίτες όχι. Μόνο τα μεγαλοσυμφέροντα πλήττονται. Το σχέδιο θα υλοποιηθεί με βάση την ελληνική αλλά και την ευρωπαϊκή νομοθεσία και όχι με βάση νόμους που χαράσσονται από τα συμφέροντα κάποιων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση του ισχυρού κοινωνικού κράτους, της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αλληλεγγύης μετασχηματίζεται σήμερα σε μια Ευρώπη της φτώχειας, του αποκλεισμού και της ξενοφοβίας, μετατρέπεται σε φρούριο και η υποτιθέμενη ασφάλεια των Ευρωπαίων χτίζεται με χιλιάδες νεκρούς στον βυθό της Μεσογείου. Δύομιση χιλιάδες άνθρωποι εξαφανίστηκαν ή πνίγηκαν από τις αρχές του χρόνου στη Μεσόγειο, σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεθνούς Αμνηστίας, την ίδια ώρα που ο κ. Σουλτς έδινε παράσταση υποκρισίας στη Λαμπεντούζα.

Είναι σαφές ότι η Ευρώπη χρειάζεται μια συνολική αναθεώρηση της μεταναστευτικής πολιτικής.

Σας διαβάσω το ακόλουθο απόσπασμα: «Η νόμιμη μετανάστευση είναι η πλέον κατάλληλη μέθοδος για να αντιμετωπιστεί όχι μόνο η παρανομία αλλά και οι εγκληματικές οργανώσεις που εκμεταλλεύονται βάνουσα ανήμπορους ανθρώπους και παιδιά». Αυτά δεν τα είπε ο ΣΥΡΙΖΑ, τα είπε ο κ. Αβραμόπουλος, ο κύριος Επίτροπος της Μετανάστευσης, «αδειάζοντας» την πολιτική της Κυβέρνησης.

Η Κυβέρνηση στο εσωτερικό κλείνει το μάτι στην ακροδεξιά, αλλά στο εξωτερικό οι προοδευτικοί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, κάντε μία προσπάθεια να ολοκληρώσετε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα την ανοχή σας για πολύ λίγο.

Δεν μπορεί η διεθνής προστασία που δικαιούνται οι πρόσφυγες να παραμένει ζήτημα της Αστυνομίας. Η Υπηρεσία Ασύλου πρέπει να φύγει από την Αστυνομία, πρέπει να πάει στο Υπουργείο Εσωτερικών. Φυσικά, πρέπει να αρθούν όλοι οι ρατσιστικοί αποκλεισμοί μεταναστών από την υγεία, παιδεία και κοινωνικά αγαθά. Για την Αριστερά δεν υπάρχουν πολίτες δύο κατηγοριών, δεν υπάρχουν, όπως είπε ο κ. Βορίδης, οι «καλοί» και οι «κακοί».

Τέλος, δεν μπορεί μια ευρωπαϊκή χώρα να μην έχει νομοθετικό πλαίσιο απόδοσης ιθαγένειας παιδιών που γεννήθηκαν και ζουν στη χώρα μας. Είναι υποχρέωση της πολιτείας. Θυμίζω ότι πρόσφατα το Συμβούλιο Επικρατείας απέρριψε τη σχετική προσφυγή και έτσι σε στρατιωτικές σχολές εισέρχονται ακόμη υποψήφιοι που δεν έχουν ελληνική καταγωγή, αλλά μόνο ιθαγένεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έκλεισα, ελπίζοντας, κύριε Πρόεδρε, ότι έδωσα μερικά στοιχεία ακόμα στον «διαβασμένο» κ. Βορίδη, για τα ιδεολογικά και προγραμματικά κείμενα της Αριστεράς, ούτως ώστε η αντιπολίτευση που ήδη έχει ξεκινήσει να είναι πιο εμπεριστατωμένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Θα μιλήσει τώρα ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Μπέζας. Μετά θα ακολουθήσουν ο κ. Χαρακόπουλος, ο κ. Κωνσταντίνιδης, ο κ. Τσαβδαρίδης, η κ. Θεοδώρα Τζάκρη και ο κ. Υψηλάντης. Μετά θα πάμε πάλι σε Υπουργό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης διότι θέλει να απευθύνει θεσμική απάντηση στην ανευθυνότητα μιας Αντιπολίτευσης, η οποία λειτουργεί με εξωθεσμική αντίληψη. Η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης διότι θέλει να δώσει μία θεσμική απάντηση σε μία Αντιπολίτευση, η οποία δεν κατανοεί την κρίσιμη κατάσταση στην οποία εξακολουθεί να βρίσκεται η χώρα αλλά και την επικινδυνότητα που υπάρχει στο διεθνές μας περίγυρο.

Σε τέτοιες στιγμές θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν χρειάζονται ούτε από εσάς, αλλά ούτε και από εμάς κραυγές. Χρειάζεται ψυχραιμία, χρειάζεται υπευθυνότητα και συναίνεση, που δυστυχώς όμως λείπουν από τη μεριά της Αντιπολίτευσης.

Δεν είναι μόνον αυτό. Υπάρχει πολυγλωσσία, υπάρχουν ανέξοδες υποσχέσεις στους πάντες, αναχρονιστικές και παρωχημένες για την Ελλάδα του 2014 ιδέες και ιδεοληψίες, υπάρχει κινδυνολογία και μηδενισμός. Όμως –προσέξτε– κυρίως υπάρχει διαστρέβλωση της αλήθειας και της πραγματικότητας.

Αυτά, για παράδειγμα, που είπε προηγουμένως ο κ. Μητρόπουλος για την κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, θα έλεγα ότι είναι ένα μνημείο παραπληροφόρησης.

Ξέρετε, ένας Ρωμαίος ρήτορας πριν από πολλά χρόνια είχε πει ότι «Ύστερα από τα μεγάλα ψέματα χρειάζεται καλή μνήμη».

Σας θυμίζω, λοιπόν: Εσείς δεν είστε που λέγατε ότι δεν θα βγάλουμε πλεονάσματα ποτέ και ότι στη συνέχεια τα πλεονάσματα είναι εικονικά; Βγάλαμε, όπως, πλεονάσματα και μάλιστα μία χρονιά πριν από το πρόγραμμα και τα πλεονάσματα βέβαια επαληθεύθηκαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο.

Εσείς δεν είστε που λέγατε ότι δεν θα βγούμε ποτέ στις αγορές; Και, όμως, βγήκαμε στις αγορές και βγήκαμε με απόλυτη επιτυχία και μάλιστα δύο χρόνια πριν από το πρόγραμμα.

Εσείς δεν είστε που λέγατε ότι δεν θα βγούμε ποτέ από την ύφεση; Και, όμως, βγαίνουμε από την ύφεση για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια δυσβάσταχτα, βέβαια, για κάθε Έλληνα πολίτη.

Εσείς δεν είστε που κάθε μήνα λέτε ότι καταρρέουν τα ασφαλιστικά ταμεία; Και, όμως, το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας βρίσκεται σε πλήρη ταμειακή ισορροπία.

Εσείς, τέλος, δεν είστε που λέγατε ότι θα οδηγηθούμε σε νέο μνημόνιο; Το ισχυρίζεστε ακόμη και σήμερα στις συζητήσεις που γίνονται αυτές τις ημέρες. Και όμως, θα διαψευστείτε και πάλι. Όχι μόνο δεν θα χρειαστούμε νέο μνημόνιο, αλλά ο κύκλος του μνημονίου κλείνει και κλείνει βέβαια χάρη στις θυσίες και στις προσπάθειες του ελληνικού λαού.

Εμείς ως Κυβέρνηση και ως κόμματα της συγκυβέρνησης κάνουμε πράξη ένα εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την έξοδο της πατρίδας μας από την κρίση. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αλλά αυτή η πραγματικότητα βεβαίως πολιτικά δεν σας συμφέρει.

Έρχομαι τώρα σε ορισμένα θέματα της αρμοδιότητάς μου.

Όλοι νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε ότι το ασφαλιστικό σύστημα ήταν και βεβαίως σε κάποιο βαθμό εξακολουθεί να είναι προβληματικό, με πλήθος στρεβλώσεων και παθογενειών, ένα πολυδαίδαλο, ένα κατακερματισμένο σύστημα, ένα μωσαϊκό ειδικών συνταξιοδοτικών καθεστώτων και εξαιρέσεων στη βάση αποσπασματικών λογικών και συνεχσιακών παρεμβάσεων. Γι' αυτόν τον λόγο δεν ήταν ούτε οικονομικά αποτελεσματικό και βεβαίως δεν ήταν ούτε κοινωνικά δίκαιο.

Εάν σε όλα αυτά προσθέσουμε τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει η όντως πολύ μεγάλη ανεργία των τελευταίων χρόνων, αν προσθέσουμε τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει η μακροχρόνια επιδείνωση στη σχέση μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων αλλά και την τεράστια διαρροή πόρων που υπήρχε λόγω της παραβατικότητας, τότε νομίζω ότι ολοκληρώνουμε τη μεγάλη εικόνα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Έπρεπε επομένως να δράσουμε άμεσα. Έπρεπε να δράσουμε άμεσα για την εξυγίανση του συνταξιοδοτικού ζητήματος, για τη διάσωση των επικουρικών ταμείων και του εφάπαξ. Έπρεπε να δράσουμε άμεσα για την ταμειακή εξισορρόπηση του συστήματος, για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής, της αδήλωτης και της αναφάλισης εργασίας. Έπρεπε να δράσουμε άμεσα και αυτό κάναμε.

Δεν θα αναφερθώ, όμως, στο σημαντικό μεταρρυθμιστικό έργο που έγινε τα προηγούμενα δύο χρόνια, το οποίο έχει φέρει το ασφαλιστικό σύστημα της πατρίδας μας σε μια νέα εποχή. Θα αναφερθώ σε αυτά που πρόκειται να γίνουν. Και θα αναφερθώ σε αυτά που πρόκειται να γίνουν, διότι θέλω να αποδείξω ότι υπάρχει σχέδιο, υπάρχει όραμα. Θέλω να αποδείξω ότι υπάρχει οδικός χάρτης για τη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων που ξεκίνησαν το προηγούμενο διάστημα και που έχουν ήδη ολοκληρωθεί.

Το επόμενο, λοιπόν, διάστημα ορισμένα από αυτά που σχεδιάζουμε να γίνουν είναι:

Πρώτον, θα διαμορφωθεί ο νέος ασφαλιστικός χάρτης με την περαιτέρω διοικητική ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων κύριας σύνταξης, χωρίς όμως να θυγούν καθόλου οι παροχές και οι συντάξεις. Εκείνο το οποίο θα έχουμε ως αποτέλεσμα από αυτήν την ενοποίηση θα είναι η μείωση της γραφειοκρατίας και των διοικητικών βαρών, σημαντικές εξοικονομήσεις και εξορθολογισμό και ενιαιοποίηση των κανόνων λειτουργίας των ασφαλιστικών ταμείων.

Έτσι θα μπει επιτέλους τάξη σε αυτό το διοικητικό χάος των εβδομήντα περίπου διαφορετικών κλάδων και τομέων που εξακολουθούν να υφίστανται στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, από τους οποίους τομείς και κλάδους οι περισσότεροι έχουν δικά τους συστήματα παρακολούθησης και λογιστική αυτοτέλεια.

Δεύτερον, στο πλαίσιο αυτού του νέου ενοποιημένου ασφαλιστικού πλαισίου που παρουσίασα προηγουμένως, οι ασφαλισμένοι θα απευθύνονται για την έκδοση της σύνταξης σε «Υπηρεσία μιας στάσης», στο νέο Εθνικό Κέντρο Απονομής Συντάξεων, και μάλιστα με μια απλή ηλεκτρονική αίτηση. Με την πλήρη εφαρμογή του συστήματος «ΑΤΛΑΣ» στο τέλος του 2015, δηλαδή την ψηφιακή καταγραφή του ασφαλιστικού ιστορικού κάθε εργαζόμενου, η έκδοση και απονομή της σύνταξης θα είναι ζήτημα ημερών. Έχει συντομευθεί, αλλά θα γίνει ζήτημα ημερών, ακόμα και στις πιο σύνθετες περιπτώσεις διαδοχικής ασφάλισης.

Τρίτον, από την 1-1-2015 πράγματι αρχίζει η εφαρμογή του ν. 3863/2010. Είναι γνωστό από το 2010, με το μεταβατικό στάδιο που υπήρχε, ότι θα έχουμε ένα καινούριο καθεστώς στον υπολογισμό της σύνταξης. Εισάγεται ο θεσμός της βασικής και της αναλογικής σύνταξης και ενισχύεται και ο ανταποδοτικός χαρακτήρας του συστήματος αλλά και η μακροχρόνια βιωσιμότητα του συστήματος.

Δεν τίθεται κανένα απολύτως θέμα αλλαγής ορίων ηλικίας για όσους συνταξιοδοτούνται με ειδικές διατάξεις. Δεν πρόκειται να προβούμε σε αλλαγές οι οποίες ανατρέπουν οικογενειακούς προγραμματισμούς ούτε πρόκειται να επηρεαστούν οι συντάξεις που ήδη χορηγούνται ή οι συντάξεις οι οποίες έχουν θεμελιωθεί ή θα θεμελιωθούν μέχρι το τέλος του 2014.

Τέταρτον, έχει ήδη ξεκινήσει το έργο της κωδικοποίησης και της απλοποίησης της ασφαλιστικής νομοθεσίας, όπου υπάρχει ένα χαοτικό θεσμικό περιβάλλον το οποίο ταλαιπωρεί τους πάντες. Ταλαιπωρεί τους πολίτες, τα ίδια τα ταμεία, την πολιτεία. Αυτό θα μπει επιτέλους σε τάξη.

Πέμπτον, έχει ήδη δρομολογηθεί και ολοκληρώνεται το 2017 –με μια πάρα πολύ δύσκολη διαδικασία– η δημιουργία ενός ενοποιημένου μοντέλου εισπραξης των ασφαλιστικών εισφορών από τη φορολογική διοίκηση της χώρας.

Οι φορολογικές αρχές εκτός από τις φορολογικές πληρωμές θα εισπράττουν και ασφαλιστικές εισφορές. Πρόκειται για μια σημαντική δομική αλλαγή όχι μόνο για την αποτελεσματικότητα των εισπρακτικών λειτουργιών αλλά και για τη διαμόρφωση μιας πιο υπεύθυνης συμπεριφοράς των πολιτών και των επιχειρήσεων. Θα έχει βέβαια προηγηθεί μια γενναία, νέα ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών στα ασφαλιστικά ταμεία.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και αναφέρθηκα στα δικά μας, θα μου επιτρέψετε να κάνω μία σύντομη αναφορά στο υποτιθέμενο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Λέω υποτιθέμενο, γιατί αυτά που ακούστηκαν ήταν εξαγγελίες στη ΔΕΘ και όχι πρόγραμμα. Διότι το πρόγραμμα περιλαμβάνει δράσεις και θέσεις και σε άλλους τομείς, όπως η υγεία, η παιδεία κ.λπ..

Το υποτιθέμενο, λοιπόν, αυτό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ εμπεριέχει δύο βασικές, δύο θεμελιώδεις αντιφάσεις. Δεν το λέω εγώ αυτό, το λέει η κοινή λογική.

Η πρώτη αντίφαση είναι ότι προτείνει μέτρα αύξησης της ζήτησης, η οποία βέβαια θα μετατραπεί σε εισαγωγές, ενώ το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι η αύξηση της ζήτησης αλλά η αύξηση της προσφοράς και της παραγωγικότητας.

Η δεύτερη θεμελιώδης αντίφαση είναι ότι οι πηγές χρηματοδότησης –όπου αυτές δεν είναι ανέφικτες– θα προκύψουν σε μακροχρόνιο διάστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Δώστε μου μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Διότι δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα, να εισπραχθούν έξι δισεκατομμύρια πρόσθετα έσοδα από την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής μέσα σε έναν χρόνο. Αυτά τα πράγματα είναι ανέφικτα.

Άρα ενώ οι εισπράξεις θα είναι σε μακροχρόνιο διάστημα, οι δαπάνες προβλέπεται να αναλαμβάνονται άμεσα. Αυτό είναι προφανές ότι θα οδηγήσει σε νέο δανεισμό. Όμως νέος δανεισμός, κάτω από τις συνθήκες στις οποίες βρίσκεται η χώρα, δεν μπορεί να υπάρξει.

Γιατί τα είπα αυτά; Το συμπέρασμα είναι πολύ συγκεκριμένο: Όταν ο λαός έχει υποστεί τόσες θυσίες και όταν υπάρχει η τραυματική εμπειρία του 2009, τότε αυτά που λέτε σας καθιστούν πολιτικά επικίνδυνους.

Ο κ. Δραγασάκης, ο οποίος προεδρεύει τώρα στο Βήμα, στην τοποθέτησή του είπε μια φράση, που τη συγκράτησα γιατί είναι πάρα πολύ χαρακτηριστική. Είπατε, λοιπόν, κύριε Αντιπρόεδρε, «δεν έχουμε την αυταπάτη ότι αυτά που λέμε θα γίνουν όλα ή θα γίνουν αμέσως, αλλά χρειάζεται να δημιουργήσουμε και να δώσουμε μια ελπίδα στους πολίτες».

Εγώ, λοιπόν, σας λέω να μην γίνεστε έμποροι ελπίδας και να μην δημιουργείτε αυταπάτες και ψευδαισθήσεις στους πολίτες, διότι έτσι αποσταθεροποιείτε τη χώρα και την οικονομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Μπέζα, μου επιτρέπετε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Σας επιτρέπω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τη μια διαπίστωση που είπατε, όντως την είπα. Συνέχισα, όμως, όχι λέγοντας «ελπίδες». Είπα ότι «παρ' όλα αυτά πρέπει να παλέψουμε, ναβάλουμε στόχους και να τους διεκδικήσουμε»!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Είπατε «ελπίδες»! Και εάν δεν είπατε «ελπίδες» εγώ το συγκράτησα έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν είναι κακό και το «ελπίδα»!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Εν πάση περιπτώσει, κι αν δεν είπατε έτσι, είπατε το ίδιο πράγμα. Αυτό προκύπτει, ότι πρέπει ναβάλουμε στόχους και άρα να δώσουμε ελπίδες. Εγώ τουλάχιστον έτσι το ερμηνεύω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είπα ότι πρέπει ναβάλουμε στόχους, ως χώρα και ως λαός, και να τους διεκδικήσουμε. Από και πέρα, πείτε ό,τι θέλετε!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Έτσι το ερμηνεύω, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ, λοιπόν, σας λέω ότι έτσι, με αυτά που κάνετε αποσταθεροποιείτε τη χώρα. Μη δημιουργείτε ψευδαισθήσεις στους πολίτες, διότι την ελπίδα εμείς τη δημιουργούμε.

Εμείς είμαστε η ελπίδα. Και ξέρετε γιατί είμαστε η ελπίδα; Γιατί χαράσσουμε διαχωριστικές γραμμές με τις λαθμενές νοσοτροπίες του παρελθόντος. Εμείς είμαστε η ελπίδα γιατί χτίζουμε τη νέα Ελλάδα πάνω σε στέρεες βάσεις και πάνω στην αλήθεια, αφήνοντας στην άκρη τα σαθρά θεμέλια της Μεταπολίτευσης. Εμείς είμαστε η ελπίδα, διότι –επαναλαμβάνω– στηρίζουμε τη χώρα πάνω στην ελπίδα. Δεν χρειαζόμαστε εξωκοινοβουλευτικές λύσεις δήθεν εθνικής ενότητας. Εμείς είμαστε η κυβέρνηση εθνικής ενότητας και όποιος θέλει ας έρθει μαζί μας σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια.

Αυτό το νόημα έχει η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αυτό το νόημα έχει η ψήφος εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό κ. Αντώνη Σαμαρά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προχωρούμε στον κατάλογο των ομιλητών. Τον λόγο έχει ο κ. Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διάγουμε μια περίοδο, κατά την οποία η ευθύνη είναι συνθήκη απαραίτητη για την υπέρβαση της κρίσης. Και μιλώ για την ευθύνη όλων, πρωτίστως των πολιτικών, αλλά και των πολιτών. Κάθε πράξη μας επιβάλλεται να έχει ως γνώμονα ένα μόνο πράγμα: την έξοδο της χώρας από την κρίση. Κάθε απόφασή μας οφείλει να υπηρετεί τον μείζονα στόχο, να σταθούμε και πάλι όρθιοι στα πόδια μας, μόνοι μας, χωρίς δεκανίκια.

Το νέο περιβάλλον, το οποίο δημιούργησε η οικονομική κατάρρευση σε μία κοινωνία η οποία, δυστυχώς, είχε εκπαιδευτεί στη διαρκή παροχολογία και στην κατανάλωση με δανεικά που δεν ήταν όμως και αγύριστα, ευνόησε την άνθηση του λαϊκισμού. Οι «μαθητεύσιμοι μάγοι» βρήκαν πεδίο δόξης λαμπρό. Κοινός παρονομαστής όλων η επιστροφή στην προτέρα κατάσταση, στον «μεταπολιτευτικό παράδεισο» με ακόμη περισσότερες παροχές και με όλες τις υπερβολές και τα λάθη που οδήγησαν την Ελλάδα στο χείλος του γκρεμού.

Όπως εύστοχα είπε ο Υπουργός Πολιτισμού, οι κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης πήγαιναν με ρυθμό βάδην προς το γκρεμό και η Αριστερά αξίωνε να πάνε με ρυθμό τροχάδην με ακόμη περισσότερες παροχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση υπό τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά που ανέλαβε την ευθύνη της εξόδου από την κρίση το καλοκαίρι του 2012 δεν είχε πολλές επιλογές. Έπρεπε πάση θυσία να εξασφαλίσει την παραμονή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη.

Κάθε άλλη εξέλιξη, η οποία δεν ήταν σενάριο επιστημονικής φαντασίας, όπως κάποιοι με τη συνήθη ελαφρότητα διαβεβαίωναν, θα απέβαινε καταστροφική για τη χώρα. Και όλα αυτά σε ένα ρευστό ευρωπαϊκό περιβάλλον, με την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση να κλυδωνίζεται από την παγκόσμια οικονομική κρίση, με τις βεβαιότητες που ως χθες γνωρίζαμε να μην υφίστανται.

Αυτά οι εραστές της δημαγωγίας, των μεγάλων υποσχέσεων και του ακατάσχετου λαϊκισμού προτιμούν να μην τα λαμβάνουν υπ' όψιν τους, γιατί αν το κάνουν, τότε θα φανεί ότι είναι άνθρωποι που κοιμούνται. Και τότε πώς θα καταφέρουν να υποκλέψουν την ψήφο του εκλογικού σώματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς και στη διάρκεια των δύομισι χρόνων αυτής της Κυβέρνησης υπήρξαν λάθη, παραλείψεις και αστοχίες και ήταν οι Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση –συμπεριλαμβανομένου και εμού– που και τα επεσήμαναν και ζήτησαν διορθώσεις και δεν έμειναν μόνο σε αυστηρή κριτική, αλλά κατέθεσαν και συγκεκριμένες προτάσεις.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι όπως αποδείχθηκε εκ του αποτελέσματος, αυτή η στάση υπήρξε και ωφέλιμη στην πατρίδα και χρήσιμη στην Κυβέρνηση.

Θέλω να χαιρετίσω την πρόταση, την οποία κατέθεσε από αυτό το βήμα η συνάδελφος κ. Μπακογιάννη για μείωση κατά 30% των αντικειμενικών αξιών στα ακίνητα.

Αυτό, όμως, στο οποίο επιδιόδετα η Αντιπολίτευση –και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση– συνιστά την πλέον δημαγωγική και καιροσκοπική πολιτική συμπεριφορά.

Δυστυχώς, η ωρίμανση του πολιτικού φορέα, που γιγαντώθηκε εκλογικά λόγω των ραγδαίων πολιτικών μεταβολών, περιορίζεται μόνο στις επικοινωνιακού χαρακτήρα επαφές του Αρχηγού του, στο Άγιον Όρος, στο Βατικανό ή τον ΣΕΒ. Στην ουσία του πολιτικού του λόγου, στην πολιτική του πρακτική παραμένει αμετανόητα ένα κόμμα του 3%-4%: η ίδια ισοπεδωτική κριτική, η ίδια λαϊκίστικη, άνευ ουδεμίας τεκμηρίωσης ρητορεία, η ίδια Βαβέλ απόψεων ανάλογα με το στέλεχος και το ιδεολογικό του στίγμα και κοινή φαντασίωση η «έφοδος στα χειμερινά ανάκτορα». Για μετά έχει ο Θεός!

Σημαία του ΣΥΡΙΖΑ οι παλιές καλές ημέρες της μεταπολιτευτικής μας αφασίας: λεφτά υπάρχουν στο πολλαπλάσιο, διορισμοί στο δημόσιο, επιδόματα σε όλους! Επιπλέον δε και διαγραφή του χρέους: 50%, 70%, 100%! Πάρε, κόσμε! Όπως στη λαϊκή αγορά!

Κοντά δε στα προηγούμενα μάς ξεκαθαρίσατε ότι δεν επιθυμείτε κανέναν μηχανισμό αξιοκρατικού ελέγχου. Είσαι πλαστογράφος και μπήκες στο δημόσιο εξεπατώντας, αρπάζοντας τη θέση εκείνου που είχε πραγματικά προσόντα; Μην ανησυχείς! Ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται ότι δεν θα χάσεις τη θέση ή τη σύνταξή σου, καθώς έτρεξες να τις πάρεις πριν βγει το πόρισμα για την απάτη σου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί τα βήματα του Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος το 2009, όταν η χώρα είχε μπει στη δίνη της οικονομικής κρίσης, επιδίωξε να ανατρέψει πάση θυσία την κυβέρνηση Καραμανλή, με πρόσχημα την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και με σύνθημα: «Λεφτά υπάρχουν». Φαίνεται ότι εκείνο το πάθημα δεν έχει γίνει μάθημα και επαναλαμβάνετε το ίδιο τροπάρι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η απάντηση όμως πρέπει να είναι ξεκάθαρη και πρώτα από τους Βουλευτές που έχουμε επωμιστεί τη μεγάλη ευθύνη να μην αφήσουμε τη χώρα να εκτροχιαστεί και μάλιστα τώρα που αφήνουμε πίσω μας τα μνημόνια και καταγράφουμε θετικά πρόσημα ανάπτυξης, τώρα που μπορούμε να στηρίξουμε τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας αλλά και να αποκαταστήσουμε αδικίες, όπως στους ένστολους ή τους αγρότες, τώρα που μπορούμε να προχωρήσουμε τις επιβεβλημένες μεταρρυθμίσεις με τη συνταγματική αναθεώρηση. Τώρα ο μόνος δρόμος είναι ο δρόμος της ευθύνης, ο δρόμος της σταθερότητας. Γι' αυτό η παρούσα Βουλή έχει καθήκον όχι μόνο να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά και να εκλέξει Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αποτρέποντας έτσι απρόβλεπτες περιπέτειες και τον κίνδυνο να πάνε στράφι με μία μονοκονδυλιά οι οδυνηρές θυσίες πέντε ετών του ελληνικού λαού.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καλέσω τη Βουλή και ιδιαίτερα τους Ανεξάρτητους Βουλευτές που αγωνίζονται για το μέλλον του τόπου να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνιδης.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και με αφορμή αυτήν την τριήμερη συζήτηση θέτει ανοιχτά και καθαρά στον λαό το εξής ζήτημα: Στη δύσκολη συγκυρία που περνάει ο ελληνικός λαός οι πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να τοποθετηθούν και να κριθούν γι' αυτό με βάση την απάντηση που θα δώσουν σε δύο βασικά ερωτήματα.

Πρώτον, πώς και πότε θα ανακτηθούν οι τεράστιες απώλειες του λαού την περίοδο της βαθιάς κρίσης της ελληνικής οικονομίας;

Δεύτερον, ποιος δρόμος ανάπτυξης μπορεί να εξασφαλίσει την ικανοποίηση των σύγχρονων και αυξανόμενων κοινωνικών αναγκών σήμερα, αναγκών που θυσιάζονται στο βωμό της κερδοφορίας του κεφαλαίου και της ανταγωνιστικότητας των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων;

Θέτουμε αυτά τα ερωτήματα γιατί, όπως φαίνεται και από τη συζήτηση που διεξάγεται αυτές τις ημέρες, τόσο η Κυβέρνηση όσο και η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιδιώκουν να καθησυχάσουν τη λαϊκή αγωνία για την επόμενη μέρα, προβάλλοντας ως λύση –η καθεμία για τον εαυτό της– την ικανότητα που διαθέτει για να διαπραγματευθεί πιο αποτελεσματικά με την τρόικα και τους δανειστές και την ετοιμότητα να κάνουν το παν για την επιστροφή στη λεγόμενη καπιταλιστική ανάπτυξη και την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Αυτή η αγωνία εκφράζεται σχεδόν σε όλες τις ομιλίες.

Αλήθεια, όμως, υπάρχει δρόμος μέσα από τον οποίο μπορούν να διασφαλιστούν ταυτόχρονα τα συμφέροντα τόσο του λαού και των εργαζομένων όσο και των ισχυρών επιχειρηματικών ομίλων, όταν όλοι σε αυτόν τον τόπο γνωρίζουν και παραδέχονται ότι η αγοραστική δύναμη των μέσων αποδοχών ανά μισθωτό μει-

ώθηκε κατά 23% μέσα σε μία πενταετία και έχει επιστρέψει στα επίπεδα του 1995, όταν γνωρίζουν ότι οι μικροί και μεσαίοι επαγγελματίες της πόλης καταστρέφονται καθημερινά και ότι στα χωριά μας η μικρομεσαία αγροτιά ξεκληρίζεται με γρήγορους ρυθμούς και ότι όλα αυτά είναι αποτελέσματα της ακολουθούμενης πολιτικής; Τα γνωρίζετε όλα αυτά πολύ καλά και όμως υποσχεστε μία ανάπτυξη για όλους, πράγμα που δεν είναι εφικτό.

Στον αντίποδα όλων αυτών των ψεύτικων υποσχέσεων το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αγωνίζεται να συσπειρώσει τον λαό, όλους τους εργαζόμενους για να οργανώσουν την αντιμετώπισή τους απέναντι στον πραγματικό αντίπαλο, την άρχουσα τάξη και τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες που τη στηρίζουν και που μόνο δεινά έχουν φέρει σε αυτόν τον τόπο.

Ο δρόμος αυτός μπορεί να φαίνεται δύσκολος με τη σημερινή κατάσταση του λαϊκού κινήματος και του συσχετισμού των δυνάμεων, αλλά είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει στην ανάκτηση των απωλειών και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του λαού.

Τονίζουμε, για μία ακόμη φορά, ότι σήμερα υπάρχουν στη χώρα μας οι δυνατότητες και οι υλικές προϋποθέσεις για να ικανοποιηθούν οι πραγματικές λαϊκές ανάγκες, με την προϋπόθεση ότι ο λαός θα κινηθεί σε κατεύθυνση σύγκρουσης και ανατροπής.

Εμείς αγωνιζόμαστε, ώστε ο λαός να βάλει τη δική του σφραγίδα στις εξελίξεις. Μπορεί με τη συμμετοχή και την οργάνωσή του να προχωρήσει στο δρόμο της ρήξης και της ανατροπής. Μόνο μέσα απ' αυτήν την εξέλιξη μπορεί να μπουν εμπόδια, να καθυστερήσουν ή και να ανατραπούν αντιλαϊκές αποφάσεις.

Γι' αυτούς τους λόγους καλούμε σε συμπίεση και σε αποφασιστική ενίσχυση του κόμματός μας. Καλούμε σε μία μεγάλη οργάνωση της λαϊκής αντιμετώπισης, με αιχμή το γενικό σύνθημα «δεν μπορούμε να ζήσουμε με ψίχουλα» και με ζητήματα αιχμής το λαϊκό εισόδημα, τους μισθούς, το μεροκάματο, τις συλλογικές συμβάσεις, την απλήρωτη δουλειά, τις άσχημες εργασιακές συνθήκες στους χώρους δουλειάς, το ασφαλιστικό, την υπεράσπιση και την προστασία των ανέργων.

Για όλα αυτά και για μία σειρά άλλες προτάσεις έχουμε καταθέσει προτάσεις νόμων στη Βουλή, αλλά και μέσα στο εργατικό λαϊκό κίνημα, προτάσεις που μπορεί και πρέπει να γίνουν στόχοι για το λαϊκό κίνημα. Ωστόσο, ακόμα και εάν οι παραπάνω στόχοι κατακτηθούν άμεσα, παραμένει ανοικτό το ζήτημα ποιος δρόμος ανάπτυξης μπορεί να οδηγήσει απρόσκοπτα μπροστά.

Εδώ δεν χωράνε πολλά. Ο ένας δρόμος σε αυτήν την πορεία είναι ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης με όλες τις παραλλαγές, τα φτιασιδώματα, τα διαφορετικά μείγματα πολιτικής και διαχείρισης και παραμένει ο δρόμος της εκμετάλλευσης της εργοδοτικής ασυδοσίας, της καταστροφής των παραγωγικών δυνάμεων, του πολέμου, της εξαθλίωσης εκατομμυρίων ανθρώπων. Με δυο λόγια, είναι ο δρόμος της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, ο οποίος σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, σαν και αυτή που βιώνουμε, γίνεται ακόμα πιο βάρβαρος.

Ο άλλος δρόμος ανάπτυξης είναι ο δρόμος που προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο δρόμος της κατάργησης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, της κοινωνικοποίησης των βασικών μέσων παραγωγής, της ανάπτυξης και της σχεδιασμένης οικονομίας που θα παράγει για την ικανοποίηση των αναγκών του λαού και όχι για το καπιταλιστικό κέρδος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γνωρίζουμε ότι στην πρόταση αυτή μέσα σε αυτήν την Αίθουσα έχουμε μόνο αντιπάλους, όχι μόνο από τη συντηρητική πλευρά αλλά και από τις αυτοαποκαλούμενες προοδευτικές και αριστερές δυνάμεις. Γι' αυτό επιμένουμε στη συγκρότηση μιας πλατιάς λαϊκής συμμαχίας μέσα στον λαό, χωρίς διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος –δεξιοί, κεντρώοι, αριστεροί– αλλά μόνο σε μία βάση, αυτή του ταξικού διαχωρισμού, η οποία έτσι και αλλιώς είναι κυρίαρχη στην κοινωνία μας. Μόνο με μία τέτοια πλατιά συμμετοχή μπορεί να μπει φρένο στην εξαθλίωση του λαού.

Μπορούμε να απαιτήσουμε και να επιβάλουμε τη μόνιμη δια-

γραφία του χρέους, να οργανώσουμε και να σχεδιάσουμε την οικονομία, να βγάλουμε τη χώρα μας από τις ιμπεριαλιστικές οργανώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, να σταθούμε στο πλευρό της νέας γενιάς, να σχεδιάσουμε την αγροτική πολιτική, να αξιοποιήσουμε τον ορυκτό πλούτο, να αξιοποιήσουμε το έμπειρο και με υψηλά ειδικευμένο επιστημονικό κι εργατικό δυναμικό της χώρας, να αναδείξουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Μπορούμε να δημιουργήσουμε μία κοινωνία χωρίς φτώχεια, δυστυχία, πείνα και εξαθλίωση. Όλα τα παραπάνω είναι εφικτά, όσο κι αν για ορισμένους φαίνονται ουτοπικά ή πολύ μακρινά. Είναι εφικτά, γιατί αφορούν τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας και την πλειοψηφία όλων των λαών του κόσμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Τσαβδαρίδης.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τα επιχειρήματα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όλες τις προηγούμενες ημέρες, για την απόφαση της Κυβέρνησης να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή των Ελλήνων, την οποία μάλιστα χαρακτήρισαν με ποδοσφαιρικούς όρους ως «αυτογκόλ».

Θεώρησα, λοιπόν, σωστό να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, επίσης, με μία φράση από τον κόσμο του ποδοσφαίρου, ευελπιστώντας ότι θα τύχει μεγαλύτερης κατανόησης από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι όπως έδειξαν, γοητεύονται από την ορολογία του δημοφιλούς αυτού αθλήματος.

Ο φημισμένος προπονητής της Λίβερπουλ Μπιλ Σάνκλι έλεγε, «αν είσαι στη μικρή περιοχή και δεν ξέρεις τι να κάνεις την μπάλα, βάλ' τη στα δίχτυα και θα συζητήσουμε μετά τις εναλλακτικές δυνατότητες που έχεις».

Αυτή ακριβώς η σύγχυση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, χαρακτηρίζει την πολιτική σας σκέψη και δυστυχώς και την πολιτική σας πρακτική: να ψάχνετε εναγωνίως εναλλακτικούς τρόπους, για να εμποδίσετε την προοπτική της χώρας να βάλει το καθοριστικό γκολ της εξόδου από τα μνημόνια και την κρίση, ακόμη και τώρα που είμαστε στην μικρή περιοχή, εγγύτερα από ποτέ για να το κατορθώσουμε και να το πετύχουμε. Και θα έπρεπε όλοι μαζί, περισσότερο ενωμένοι από κάθε άλλη φορά, να πολεμήσουμε για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Γιατί προφανώς ο στόχος σας δεν υπήρξε ποτέ να πιάσουν τόπο οι θυσίες του ελληνικού λαού όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια των μνημονίων, θυσίες που με άοκνη προσπάθεια και με βαρύ πολιτικό κόστος η Κυβέρνηση κατορθώνει να μετουσιώσει σε ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τους πολίτες της χώρας.

Στόχος σας είναι απλά το κομματικό σας συμφέρον, το πώς θα γίνετε με το στανιό Κυβέρνηση, όχι για το καλό της χώρας και των πολιτών της, αλλά για το δικό σας καλό.

Στο καθημερινό σας λεξιλόγιο το μονότονο «όχι σε όλα», αναφορικά με τις μεγάλες μάχες που δίνει η Κυβέρνηση στο εσωτερικό και εξωτερικό, εναλλάσσεται με το άκρικο «ναι σε όλα και σε όλους», προκειμένου να μην κακοκαρδίσετε κανέναν από τους δυνητικούς ψηφοφόρους σας.

Αυτό το κάνετε ενσυνείδητα. Χαϊδέετε αυτά προς άγραν ψήφων. Μηδενίζετε και ισοπεδώνετε κάθε ουσιαστική προσπάθεια, πρωτοβουλία ή επιτυχία της Κυβέρνησης. Μεταλλάσσετε τις απόψεις και τις θέσεις σας κάθε λεπτό ώρα που περνάει. Δεν υπάρχει τρανότερο παράδειγμα και μνημείο ασυνειδητής επιχειρηματολογίας από αυτήν που συνεχώς εκφράζεται για το ζήτημα του χρέους.

Από τη μία ο Αρχηγός σας στη ΔΕΘ υποσχέθηκε ακύρωση του μνημονίου από το πρώτο βράδυ της νίκης και από την άλλη ο κ. Σκουρλέτης ανέφερε ότι δεν θα γίνει σε μία ημέρα η καταγγελία του μνημονίου, γιατί αυτό προϋποθέτει συμμαχίες και δημιουργία συσχετισμών σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο κ. Σταθάκης διαβεβαίωσε ότι δεν είναι θέση του ΣΥΡΙΖΑ η μονομερής διαγραφή του χρέους. Ο κ. Δραγασάκης ανέφερε ότι αντί για κούρεμα, μπορεί να υπάρξει απόσυρση του μεγαλύτερου μέρους του χρέους.

Ο κ. Κουρουμπλής υποστήριξε μία επιμήκυνση του χρέους

ογδόντα-ενενήντα χρόνων που μπορεί να είναι το ίδιο με ένα κούρεμα. Ο δε κ. Λαφαζάνης δήλωσε ότι το υπέρογκο δημόσιο χρέος δεν αντιμετωπίζεται με μείωση των επιτοκίων και επιμήκυνση της αποπληρωμής του.

Ο κ. Δρίτσας, τέλος, δήλωσε ότι η επιμήκυνση δεν είναι διαγραφή, αλλά πολιτική επιτήρηση, και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει προχωρήσει στη λογική της επιμήκυνσης.

Πραγματικά, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, με αυτό το αλαλούμ θέσεων και προτάσεων φιλοδοξείτε να κυβερνήσετε και να βγάλετε τον τόπο από την κρίση;

Με αυτήν την τρικυμία εν κρανίω ζητάτε από τους πολίτες να σας εμπιστευθούν;

Δυστυχώς για εσάς και ευτυχώς για τον τόπο η Κυβέρνηση δεν ακολούθησε αυτές τις πρακτικές. Ο Πρωθυπουργός της χώρας Αντώνης Σαμαράς υλοποίησε δύο κομβικές δεσμεύσεις που ανέλαβε απέναντι στους Έλληνες πολίτες στις προηγούμενες εκλογές: Να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ -που θυμηθείτε ότι εκείνη την περίοδο ήταν εξαιρετικά δύσκολο να συμβεί- και να βγάλει το ταχύτερο δυνατό τη χώρα από την κρίση και τα μνημόνια.

Ελάχιστοι πίστευαν τότε ότι σε μόλις δύο χρόνια θα εξαφανίζαμε τα πρωτογενή ελλείμματα και θα πετυχαίναμε πρωτογενή πλεονάσματα. Το καταφέραμε. Ελάχιστοι πίστευαν τότε ότι σε μόλις δύο χρόνια θα σταθεροποιούσαμε το τραπεζικό σύστημα, θα ενισχύαμε την ανταγωνιστικότητα, θα ανατρέπαμε την ύφεση, θα αποκλιμακώναμε την ανεργία, θα βγαίναμε στις αγορές. Το καταφέραμε. Ελάχιστοι πίστευαν τότε ότι θα ενισχύαμε την κοινωνική συνοχή, θα καλύπταμε τους ανασφάλιστους, θα περιορίζαμε τη λαθρομετανάστευση, θα αντιμετωπίζαμε την εγκληματικότητα και την τρομοκρατία, θα ενισχύαμε την αξιοπιστία της χώρας. Το καταφέραμε. Ελάχιστοι πίστευαν τότε ότι θα βγούμε από το μνημόνιο. Το καταφέρνουμε και αυτό βήμα-βήμα, όχι χωρίς τεράστιο κόπο, όχι χωρίς τεράστιες θυσίες από τους πολίτες, όχι χωρίς λάθη, αλλά επιτυγχάνουμε τους στόχους.

Τώρα που μπορούμε να σταθούμε αξιοπρεπώς στα πόδια μας, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι συγκεκριμένες επιτυχίες είναι απαραίτητο να περάσουν και στην καθημερινότητα των πολιτών, οι οποίοι εκ των πραγμάτων διαθέτουν λιγοστές πλέον αντοχές.

Βάζοντας, ως εκ τούτου, τάξη στα οικονομικά της χώρας, μπορούμε πλέον να μιλάμε για φοροελαφρύνσεις σε φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις, που ήδη θα αποτυπωθούν στον επόμενο προϋπολογισμό. Μπορούμε να μιλάμε για μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο. Μπορούμε να μιλάμε για αύξηση των δόσεων για τα χρέη προς το δημόσιο, με παράλληλη μείωση των προστίμων για όσους κάνουν ρύθμιση. Μπορούμε να μιλάμε για γενναίες ρυθμίσεις των κόκκινων δανείων. Μπορούμε να μιλάμε για σταδιακή και αξιοκρατική μισθολογική αποκατάσταση σε μία σειρά επαγγελματικών ομάδων που επλήγησαν κατά τη διάρκεια της κρίσης, όπως οι γιατροί, οι αστυνομικοί και οι στρατιωτικοί. Μπορούμε να μιλάμε για σταδιακή μείωση της ανεργίας και για αλματώδη αύξηση των επενδύσεων και της επιχειρηματικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

Επειδή, όμως, η Κυβέρνηση δεν ονειροβατεί, αλλά πατάει στέρεα στον δρόμο της ευθύνης, γνωρίζει καλά ότι αυτές οι επιτυχίες εύκολα μπορούν να ακυρωθούν στο μέλλον, αν ο εφησυχασμός υπερνικήσει την αυστηρή προσήλωση στον στόχο. Για τον λόγο αυτό δεν θα αφήσουμε τις προσπάθειές μας να γίνουν βորά στον λαϊκισμό. Δεν πρόκειται να αφήσουμε κανένα να χύσει την καρδιά με το γάλα το οποίο στάλα-στάλα μαζέψαμε όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια της κρίσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Τσίπρας δήλωσε πριν από λίγες μέρες, αμήχανος μπροστά στην πολιτική πρωτοβουλία της ψήφου εμπιστοσύνης, ότι την πραγματική ψήφο εμπιστοσύνης τη δίνει ο λαός.

Κύριε Τσίπρα, ο λαός, τον οποίο επικαλείστε μόνο όταν σας βολεύει, πέραν του γεγονότος ότι μόλις πριν δυόμισι χρόνια σας έδωσε την εντολή να ασκείτε αντιπολίτευση και όχι να κυβερνάτε, ακόμη και τώρα σε κάθε δημοσκόπηση ζητά αποφυγή των εκλογών, πολιτική συνεννόηση και συναίνεση, εθνική ομοψυχία.

Ζητάει αλήθειες, ζητάει νομιμότητα, ζητάει ρηξικέλευθες τομές παντού.

Πάρτε το χαμπάρι, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι το μέλλον της χώρας είναι πολύ σοβαρή υπόθεση. Παιγνίδια και πειράματα δεν χωρούν. Για τον λόγο αυτό, με αίσθημα ευθύνης δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, με τη βεβαιότητα ότι η ψήφος μου αυτή έρχεται σε απόλυτη ταύτιση με τη βούληση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Η κ. Τζάκρη έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα την πρόταση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης που κατέθεσε ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση, βλέποντας τα σημάδια της διάλυσης της Κυβέρνησής του, τα οποία είναι προφανή πλέον σε όλους μας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός και ο πολιτικός του συνεταίρος, ο κ. Βενιζέλος, διαπίστωσαν ότι θα καταρρεύσουν πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι είχαν υπολογίσει αρχικά, υπό το βάρος της εξέλιξης της διαπραγματεύσεως που θα τσαλάκωνε το αφήγημα, το παραμύθι της επιτυχίας, που τόσο οι ίδιοι όσο και τα διαπλεκόμενα μέσα παραπληροφόρησης του ελληνικού λαού αφηγούνταν στον ελληνικό λαό και βεβαίως, υπό το βάρος της κόυρας της επανεκλογής, στην οποία επιδιδόνται οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης και στη λογική αυτή έχουν διαχωριστεί κατά τους δικούς τους όρους σε «πριγκιπόπουλα» του νεοφιλελευθερισμού και βεβαίως, σε λαοπρόβλητους αυτοδημιούργητους εκπροσώπους της λαϊκής δεξιάς.

Βέβαια, πίσω απ' αυτήν την εσωτερική διαμάχη, η οποία γίνεται πάντα με προφάσεις και με μάσκες, δεν κρύβεται παρά το απλό συμφέρον της επανεκλογής.

Στο ΠΑΣΟΚ, το πρώην κόμμα μου, δεν θα αναφερθώ, καθώς βρίσκειται σε κατάσταση πλήρους αφασίας από την πολιτική λοβοτομή που έχει υποστεί από τον Πρόεδρό του.

Κάπως έτσι, λοιπόν, οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος αποφάσισαν ότι αντί να συζητούμε για την πραγματική κατάσταση της χώρας, για την εξέλιξη της διαπραγματεύσεως, για τις πραγματικές προϋποθέσεις εξόδου από την κρίση, θα ήταν καλύτερο να αλλάξουν την πολιτική ατζέντα. Το κατάφεραν ομολογουμένως, αλλά για πολύ λίγο. Ήδη από εχθές, πολλά στελέχη, συμπεριλαμβανομένων και εν ενεργεία Υπουργών, είπαν ότι οι πρόωρες εκλογές είναι προ των πυλών λόγω της αδυναμίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή. Συνεπώς η χαρά της Κυβέρνησης δεν κράτησε παρά πολύ λίγο και η στρατηγική του μαντρώματος των Βουλευτών κατέρρευσε ως χάρτινος πύργος.

Να σας θυμίσω ότι μόλις τη Δευτέρα κατατέθηκε στη Βουλή το προσχέδιο του προϋπολογισμού που είναι ο σημαντικότερος ετήσιος νόμος του κράτους. Γιατί, λοιπόν, δεν περίμεναν μερικές εβδομάδες την ψήφιση του προϋπολογισμού, ο οποίος έχει πάντα χαρακτήρα παροχής εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση που τον καταθέτει; Πολύ απλά, διαχειριζόμενοι τους θεσμούς, όπως κάνουν πάντα, θα μετρήσουν τώρα τις δυνάμεις τους, θα κλείσουν το μάτι στους ανεξάρτητους Βουλευτές και θα περιμένουν να θριαμβολογήσουν, αν μαζέψουν καμιά ψήφο παραπάνω από τους Βουλευτές της παράταξής τους που έφυγαν –ο καθένας απ' αυτούς για τους δικούς του λόγους- και έμειναν χωρίς πολιτική στέγη.

Θα αναρωτηθεί κανείς, «και λοιπόν; Ποια είναι η πολιτική ουσία για τη χώρα, αλλά και ποιο είναι το όφελος για μία κυβέρνηση που ήδη εδώ και καιρό έχει πετάξει λευκή πετσέτα;». Τι νομίζετε ότι θα γίνει, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης; Θα πάρετε μαζί σας την κοινωνία, αν πάρете έναν ή δύο Βουλευτές από τους ανεξάρτητους; Θα σας ψηφίσει ο ελληνικός λαός, αν θριαμβολογήσουν τα μέσα της διαπλοκής το βράδυ της ψηφοφορίας ότι τα πήγατε καλά;

Θυμάστε το 18% που πήρατε στις εκλογές του Μαΐου του 2012; Θυμάστε ότι πήρατε αυτό το ποσοστό, έχοντας βεβαίως υποσχεθεί στον ελληνικό λαό την αλλαγή της πολιτικής, τα Ζάπ-

πεια και βεβαίως την επαναδιαπραγμάτευση και το φάρμακο που σκοτώνει;

Θυμάστε το προεκλογικό σας θέατρο στην κυβέρνηση Παπαδήμου με τα «πήγαινε-έλα» των περικοπών που τότε εμφανιζόσασταν ως προστάτες των συνταξιούχων, των πολυτέκνων και βεβαίως της μεσαίας τάξης;

Θυμάστε την προγραμματική συμφωνία στην τρικομματική Κυβέρνηση τον Ιούνιο του 2012, την οποία σκίσατε την επόμενη μέρα της υπογραφής της και την πετάξατε στον κάλαθο των αχρήστων;

Τι νομίζετε τώρα, ότι ο ελληνικός λαός έχει ξεχάσει και ότι αν πάρετε ένα Βουλευτή παραπάνω, θα ανακουφιστούν οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι αγρότες, οι εργαζόμενοι του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα; Αυτά νομίζετε;

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, αν νομίζετε ότι κάνατε κάτι παραπάνω από μία τρύπα στο νερό με την κατάθεση της πρότασης για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, νομίζω ότι θα πρέπει να εξετάσετε τα αντανάκλαστικά σας. Η απάντηση του ελληνικού λαού θα είναι σκληρή στις εκλογές και δεν θα την αποφύγετε ούτε με τις εκατό δόσεις ούτε με τη συνέχιση της εισφοράς αλληλεγγύης που θα έπρεπε, ως φόρος, να έχει ήδη καταργηθεί. Ο ελληνικός λαός συνεχίζει να την υφίσταται και θα συνεχίσει να την υφίσταται στο 70%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην Ευρώπη παρατηρείται το τελευταίο διάστημα δειλά, αλλά αχνά, μία αλλαγή πολιτικής που εκφράζεται οποραδικά μέσα από τις αποφάσεις –τις αποκλίνουσες, βεβαίως, ως προς την πολιτική και νομική ορθότητα, όπως αυτή έχει οριστεί από το Βερολίνο– της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αλλά βεβαίως και από τις συμμαχίες που έχουν διαμορφωθεί στον ευρωπαϊκό Νότο.

Η Ελλάδα όχι απλώς απουσιάζει από όλα αυτά, αλλά έχει πάρει και σαφή θέση υπέρ της συνέχισης της νεοφιλελεύθερης πολιτικής που μας έφερε στο τρέχον οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο. Αντί ο κύριος Πρωθυπουργός να σπεύσει να συμμαχήσει με τον ευρωπαϊκό Νότο, την Ιταλία, τη Γαλλία και την Ισπανία, σύρθηκε προσφάτως ως το Βερολίνο να θερμοπαρακαλέσει την κ. Μέρκελ να πει στην τρόικα να μην τον μαλώσει πολύ και να αποδεχθεί το ψευδεπίγραφο success story που σερβίρουν στον ελληνικό λαό και στην ελληνική κοινή γνώμη.

Όμως, η Ελλάδα δεν είναι απλώς απούσα από τις εξελίξεις αλλά και τροχοπέδη σε όλες αυτές τις πρωτοβουλίες, όπως αυτή στα Ηνωμένα Έθνη όπου εμφανιστήκαμε ως εκπρόσωποι των ελβετικών αντί των ελληνικών συμφερόντων. Γι' αυτό και η παρούσα Κυβέρνηση δεν είναι απλώς κακή κυβέρνηση. Είναι καταστροφική για τα ντόπια συμφέροντα, οι πολιτικές της θα μας απομονώσουν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα μας καταστήσουν χώρα-παρία και παρακολούθημα των ευρωπαϊκών πολιτικών και των οικονομικών συμφερόντων της Γερμανίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει η κριειδοποιητικά του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο προσχέδιο του προϋπολογισμού που κατέθεσε η Κυβέρνηση τη Δευτέρα, το βιώσιμο χρέος κατά τους κ.κ. Σαμαρά και Βενιζέλο θα διαμορφωθεί στα 316 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 168% του ΑΕΠ, πάντα, βεβαίως, υπό την προϋπόθεση ότι θα έχουμε ανάπτυξη το 2015 –κάτι που είχε προβλεφθεί και για το 2014, αλλά δεν επετεύχθη– και, βέβαια, μετά τη σχεδιαζόμενη αναθεώρηση του ΑΕΠ που θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των δανειστών, ενισχύοντας με επίπλαστο τρόπο το επιχείρημα ότι το χρέος είναι δήθεν βιώσιμο.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, οι δαπάνες για τόκους χρέους της κεντρικής κυβέρνησης για το 2015 –ούτε καν για τα τοκοχρεολύσια– θα διαμορφωθούν στα 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αναρωτιόσασταν πού θα βρεθούν τα χρήματα για την εφαρμογή του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ!

Αν ασχολούσασταν με τα πραγματικά προβλήματα της χώρας και την απομείωση του χρέους και την αναστολή καταβολής των τόκων, αν ασχολούσασταν με την πραγματική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και όχι με τη φορολόγηση των κινητών τηλεφώνων των εργαζομένων, τότε θα βρίσκατε και εσείς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, τα χρήματα για την ανασυγκρότηση ενός προγράμματος αναδιάρθρωσης της ελληνικής οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως, αυτά για τον κ. Σαμαρά είναι ψηλά γράμματα. Η πολιτική είναι για αυτόν για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των λίγων, που είναι ξένα και αλλότρια προς τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Γι' αυτό και η χώρα μας βρίσκεται σε τόσο χαμηλό επίπεδο με τον κ. Σαμαρά στο τιμόνι της.

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, θα σας το πω όσο πιο απλά γίνεται. Το Φεβρουάριο το παιχνίδι τελειώνει. Κυβέρνηση τέλος! Η μόνη σας προοπτική είναι να φύγετε. Και εγώ με την ψήφο μου σήμερα θα σας διευκολύνω και θα σας βοηθήσω να εκπληρώσετε αυτή σας την προοπτική ακόμα νωρίτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Ο κ. Υψηλάντης έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα από τα τεράστια προβλήματα τα οποία κρατούν δέσμια τη χώρα μας και δεν της δίνουν την απαραίτητη, γρήγορη ώθηση φυγής από την κρίση προς την ανάκαμψη και την ανάπτυξη, είναι η ποιότητα της δημοκρατίας μας, η ύπαρξη της οποίας μπορεί να εγγυηθεί την πολιτική ομαλότητα και την ανάπτυξη, που δυστυχώς στην Ελλάδα έχει προσβληθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό, όχι μόνο από τις τραγικές παραμέτρους της οικονομικής κρίσης αλλά κυρίως από τις ενέργειες, τις αντιφατικές θέσεις και γενικότερα από μία παθογόνο λειτουργία της αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Θα μπορούσα να περιοριστώ στα όσα πρωτοφανή βιώσαμε και ακούσαμε στην Αίθουσα αυτή, αυτές τις ημέρες, με ύβρεις και συκοφαντίες στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού, προσβάλλοντας τον θεσμικό του ρόλο με ακατανόμαστους χαρακτηρισμούς και εκφράσεις από την εκπρόσωπο της φασιστικής ναζιστικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή, μέχρι, δυστυχώς, τον αγαπητό μου και κατά τα άλλα σεβαστό μου Αντιπρόεδρο με τη γνωστή αναφορά του στον Πρωθυπουργό. Το, δε, τροπάριο της συκοφαντίας το συνέχισαν και άλλοι εκπρόσωποι συνιστώσων αλλά και εκείνοι που φαντάζονται ότι όλοι οι Έλληνες είναι ψεκασμένοι και παραδομένοι.

Τις ημέρες αυτές κατατέθηκαν διάφορες συλλογιστικές και αιτιάσεις υπέρ ή κατά της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης. Μεταξύ των αμιγώς υπέρ ή κατά είναι και εκείνοι που κατά τα άλλα ασκούν κριτική και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και εκείνοι οι οποίοι λένε ότι δεν θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση γιατί επιθυμούν από τη Βουλή αυτή να προκύψει μία άλλη Κυβέρνηση, με τη συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστεράς. Η τελευταία αυτή εκδοχή θα μπορούσε να ήταν ενδιαφέρουσα, εάν ξεπερνούσαμε το τι έχει προηγηθεί αυτά τα δύο χρόνια διακυβέρνησης της χώρας και στο πώς συμπεριφέρθηκε ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και η Αξιωματική Αντιπολίτευση στο μεγάλο ελληνικό πρόβλημα.

Εξηγούμαι. Υπενθυμίζω τι πρακτικά θα συνέβαινε για τη χώρα μας, εάν αρνιόταν και ο Σαμαράς και οι συνεργάτες του να σχηματίσουν πριν δύο χρόνια Κυβέρνηση, μαζί με την ΔΗΜΑΡ και το ΠΑΣΟΚ, και αν βέβαια δεν είχαμε μαζί με την απόφαση αυτή τις αιματηρές θυσίες του λαού μας και δεν υπήρχε ανταπόκριση στην ετυμηγορία του εκλογικού αποτελέσματος. Τότε η Ελλάδα δεν θα είχε αποφύγει, κυρίες και κύριοι, την άτακτη χρεοκοπία.

Οι συνέπειες έχουν αναλυθεί και έχουν ειπωθεί. Θα είχαμε αδυναμία πληρωμών, μισθών, συντάξεων, στοιχειωδών λειτουργιών του κράτους, όπως στην υγεία, την εκπαίδευση, τα νοσοκομεία, τα σχολεία θα υπολειμματούσαν, το πρωτογενές έλλειμμα θα ήταν στα ύψη, πάνω από τα 5,2 δισεκατομμύρια, θα είχαμε αδυναμία κάλυψης βασικών δαπανών για πρώτιστα αγαθά και για την εισαγωγή τους, οι επιχειρήσεις θα έκλειναν μαζικά, θα είχαμε καταβάρθρωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, έξοδο της χώρας από το ευρώ, από την Ευρώπη και από την Ευρωζώνη, απόσυρση των τραπεζικών καταθέσεων –ήδη τότε είχαμε 79 δισεκατομμύρια αποσύρσεις καταθέσεων σε σύνολο 240 δισεκα-

τομυρίων ευρώ- και κατά συνέπεια επαπειλούμενη κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος, ύφεση στο 7%.

Τι έλεγε τότε ο κ. Τσίπρας αρνούμενος κάθε ανάμειξη στη διακυβέρνηση της χώρας και λαμβάνοντας την εντολή της Κυβέρνησης; Σφύριζε αδιάφορα ισχυριζόμενος ότι δεν μπορούμε, λέει, να κάνουμε το όνειρό μας πραγματικότητα για μια διακυβέρνηση της Αριστεράς και ότι η προσπάθεια δεν τελειώνει εδώ.

Δυστυχώς, ο αγώνας αυτός ήταν αγώνας υπονόμησης δίχως μία θετική πρόταση, μία θετική ψήφο στα όσα αυτά τα χρόνια έγιναν για να κρατηθεί η Ελλάδα ζωντανή και να μη ζήσουμε το φρικιό, τον εφιάλτη της άτακτης χρεοκοπίας. Ασκούν κριτική κρύβοντας την αλήθεια και προσφέροντας φρούδες ελπίδες σε έναν λαό βαθιά πληγωμένο. Και αυτό το κάνουν για να τον παραπλανήσουν προσκομίζοντας ψεύτικα στοιχεία και χαρτιά και ισχυρισμούς. Πώς μπορεί λοιπόν, κυρίες και κύριοι, να τους εμπιστευθεί κάποιος;

Θα μπορούσα εδώ να αναλύσω αυτά που έχουν αναφερθεί από συναδέλφους, σχετικά με το πώς υπάρχει μέρα με τη μέρα καλύτερευση των πραγμάτων, πώς γίνεται η διανομή του κοινωνικού πλεονάσματος, πώς αρχίζουμε να μειώνουμε τους φόρους, πώς λαμβάνουμε μέτρα ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής και να τα απარიθμώ αναλυτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δρόμος είναι δύσβατος, αλλά ο Έλληνας πλέον αισθάνεται σίγουρος ότι μπορεί να βλέπει με αισιοδοξία το μέλλον τόσο το δικό του όσο και των παιδιών του. Πρέπει να προχωρήσουμε στη διασφάλιση της εξόδου μας από τα μνημόνια και της πρόσβασής μας στις αγορές, στη χρηματοδότηση της χώρας, αφού αξιολογηθεί η θετική πορεία του προγράμματος, να διατηρήσουμε την ανταγωνιστικότητα και να την ενισχύσουμε, να αυξήσουμε την παραγωγικότητα και να φτιάξουμε κάποια πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Ήμουν τουλάχιστον από τους πρώτους που μίλησαν για την ανάγκη διόρθωσης των ισχυουσών αντικειμενικών αξιών, προκειμένου ο ΕΝΦΙΑ να γίνει ένας φόρος δίκαιος. Θα συμπληρώσω μαζί με αυτό ότι πρέπει να υπάρξει άμεση στρατηγική και υγειονομική θωράκιση των νησιών και ενίσχυση της επικοινωνίας τους με τα διοικητικά κέντρα και να απελευθερωθούν οι αναπτυξιακές δυνάμεις της ελληνικής περιφέρειας. Εδώ θα ήθελα να προσθέσω ότι στη ρύθμιση των κόκκινων δανείων θα πρέπει να συμπεριληφθούν και οι δανειολήπτες των συνεταιριστικών τραπεζών οι οποίες έκλεισαν.

Κυρίες και κύριοι, δεν είναι ο νόμος των δημοσκοπήσεων και των συμφερόντων, δεν είναι ο νόμος του πεζοδρομίου και της βίαιης με κάθε μέσο ανατροπής που ζητούσε -ευτυχώς ανεπιτυχώς!- από τον λαό μας, ακόμα και το καλοκαίρι που πέρασε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι η επιλεκτική άνεση του δημόσιου διαλόγου που ορίζουν την ατζέντα του κράτους μας. Αυτά ανήκουν σε άλλες καταστάσεις, σε άλλες ιδεοληψίες και όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα του σήμερα που αρχίζει μέρα με τη μέρα να ελπίζει και να αισιοδοξεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υψηλάντη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Σήμερα και με βάση αυτά που ανέπτυξα, και βεβαίως με τη βεβαιότητα ότι εκφράζω την πλειοψηφία του δωδεκανησιακού λαού, παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υψηλάντη.

Τον λόγο έχει για δέκα λεπτά ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Πάρις Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος εμπιστοσύνης και η τήρηση της συνταγματικής προθεσμίας για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας είναι πολιτική κίνηση κορυφαίου πολιτικού συμβολισμού. Βάζει τέλος στην εκλογολογία και την προεδρολογία θυμίζοντας το αυτονόητο: οι κυβερνήσεις πέφτουν στη Βουλή και όχι στα τηλεοπτικά παρά-

θυρα και τα πολιτικά καφενεία. Στέλνει μήνυμα σταθερότητας οπλίζοντας τη χώρα στην κρίσιμη διαπραγμάτευση για τους όρους και τις προϋποθέσεις εξόδου από την κρίση και τα μνημόνια. Κυρίως, όμως, και πάνω απ' όλα η κίνηση αυτή είναι ανοιχτή πρόσκληση-πρόκληση για όλους μας, για όλες τις πολιτικές δυνάμεις, για να μιλήσουμε καθαρά για το σχέδιο που έχουμε για τη χώρα και τους πολίτες.

Αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα -και το πιστεύω βαθιά- για τον τόπο η ολική επαναφορά του πολιτικού λόγου στα δημόσια πράγματα. Κοντά πέντε χρόνια τώρα, ο πολιτικός λόγος έχει εγκλωβιστεί σε μια μόνο λέξη: μνημόνιο. Κάποιοι είδαν με αυτήν την πρακτική τα ποσοστά τους να φουσκώνουν και αποδείχθηκαν -και κάθε μέρα αποδεικνύονται- οκνηροί και αβέλτεροι. Αναφέρομαι στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ δηλώνει έτοιμος να κυβερνήσει και δεν μπαίνει στον κόπο να μας πει ούτε μια λέξη για το αύριο.

Κορυφαίο παράδειγμα, η Κοινή Αγροτική Πολιτική, η ΚΑΠ, όπου δεν άρθρωσε ούτε μια θέση, ούτε μια λέξη, για ένα χρηματοδοτικό πρόγραμμα 20 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Η ίδια εκκωφαντική σιωπή, πρέπει να πω, χαρακτηρίζει και κάποιους νεόκοπους που αυτάρεσκα δηλώνουν και παριστάνουν -τάχα μου- το καινούργιο μου.

Και όμως, η νέα ΚΑΠ που μπαίνει σε εφαρμογή από την Πρωτοχρονιά του 2015, είναι ζωτικής εθνικής σημασίας. Αφορά πρώτιστα τους αγρότες, τους μεταποιητές και εξαγωγείς, μας αφορά όμως, εξίσου όλους. Η πατρίδα μας βγαίνει από μία περίοδο πρωτοφανών και οδυνηρών θυσιών και η παραγωγική της ανασυγκρότηση είναι το μέγα ζητούμενο αλλά και το μεγάλο δίλημμα της κρίσης. Πουθενά αλλού δεν αποτυπώνεται τόσο ανάγλυφα και καθαρά αυτή η πραγματικότητα, όσο στην αντίστροφη πορεία δύο δεικτών: την υπερσυγκέντρωση πλούτου, δύναμης και ανθρώπων σε έναν τόπο στην Αθήνα από τη μια και τη συρρίκνωση της αγροτικής μας παραγωγής μαζί με τη γήρανση του αγροτικού πληθυσμού από την άλλη. Αυτή είναι η κρίση που έφερε τα μνημόνια και όχι το αντίστροφο.

Ακριβώς γι' αυτό πασχίζουμε για την παραγωγική μας ανασυγκρότηση. Και έχει φυσικά τεράστια σημασία πού και πώς θα διοχετεύσουμε τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ της νέας ΚΑΠ. Η ελληνική πρόταση, ο εθνικός φάκελος, όπως λέγεται, ετοιμάστηκε με γνώμονα αυτά τα δεδομένα και με απόλυτο σεβασμό στις θυσίες του ελληνικού λαού.

Κεντρικός στόχος της πρότασης είναι ένας παραγωγικός αγροτικός τομέας, στήριγμα της ανάπτυξης της οικονομίας και της υπαίθρου, ο οποίος συνεισφέρει στην απασχόληση πρώτα απ' όλα, καλύπτει τις διατροφικές μας ανάγκες, εξασφαλίζει ικανοποιητικό εισόδημα για τον παραγωγό, δημιουργεί συνέργειες με άλλους τομείς, στηρίζει την προσπάθεια στο εμπορικό μας ισοζύγιο και διασφαλίζει την αειφόρο ανάπτυξη.

Όλα αυτά μπορεί να ακούγονται φιλόδοξα, πολλοί μπορεί να πουν και χιλιοεπιωμένα κι όμως, είναι στο χέρι μας, συνάδελφοι. Αρωγός μας σε αυτήν την προσπάθεια είναι η αλλαγή της ευρωπαϊκής πολιτικής, η οποία εγκαταλείπει το μοντέλο των ιστορικών δικαιωμάτων, δηλαδή της αποσύνδεσης των ενισχύσεων από την παραγωγή και συνδέει τούτη τη φορά τις ενισχύσεις με τη γη που παράγει.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της νέας ΚΑΠ είναι η περιφερειοποίηση των άμεσων ενισχύσεων, που αξιοποιείται στην περίπτωσή μας με την πρόταση για τρεις περιφέρειες: σαρώσιμες εκτάσεις, δεντρώνες, βοσκοτόποι. Είναι τρεις συνεκτικές στο εσωτερικό τους και με διακριτότητα μεταξύ τους περιφέρειες, που επιτρέπουν αποτελεσματική άσκηση διαρθρωτικών πολιτικών.

Το τρίτο και πιο βασικό χαρακτηριστικό της νέας ΚΑΠ είναι η μεγάλη ευελιξία που δίνει για επιλογές στα κράτη-μέλη. Και εδώ κάναμε τη μεγάλη τομή. Εξαντλούμε με την πρότασή μας το δικαίωμά μας να μεταφέρουμε με πόρους από τον πρώτο πυλώνα στον δεύτερο, από τις άμεσες ενισχύσεις στις διαρθρωτικές πολιτικές για τις στοχευμένες προτεραιότητες. Η ηλικιακή ανανέωση του πληθυσμού, οι σύγχρονες μορφές οργάνωσης των αγροτών σε ομάδες παραγωγών, υγιείς συνεταιρισμούς και διεπαγγελματικές οργανώσεις, η αποφασιστική μεταφορά πόρων στην κτηνοτροφία, η στήριξη εξωστρεφών προϊόντων και μετα-

ποίησης, η απόλυτη προτεραιότητα στην ικανοποίηση των αναγκών άρδευσης, η γενναία στήριξη περιοχών με φυσικούς περιορισμούς, η στοχευμένη αναδιάρθρωση των καλλιεργειών και η κινητοποίηση περισσότερων δυνάμεων με οριοθετημένη αποκέντρωση πόρων, είναι εργαλεία με ονοματεπώνυμο στην πρότασή μας, που δίνουν υπόσταση στην προσπάθεια για τη μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή στον πρωτογενή τομέα που έχει ανάγκη ο τόπος.

Το ερώτημα δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν όλα αυτά μπορούν να γίνουν, αλλά αν έχουμε δικαίωμα στην αποτυχία, για να θυμηθώ τον ιδρυτή μας.

Απαντώ. Σε ολόκληρη την ελληνική ύπαιθρο συντελείται μια ειρηνική επανάσταση που εκφράζεται με τη ριζική αλλαγή στην ιεράρχηση των προτεραιοτήτων. Για παράδειγμα, η ύδρευση παντού, σε όλη τη χώρα, προηγείται της βελτίωσης του επαρχιακού δρόμου. Πριν από τρία-τέσσερα χρόνια ήταν αλλιώς.

Ολοένα και περισσότεροι νέοι όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης στρέφουν το ενδιαφέρον τους σε δράσεις που σχετίζονται με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Πρόκειται για βαθιά αξιακή αλλαγή, που συνιστά τομή στη συλλογική μας συνείδηση, ο οποίος κινήθηκε ναχωλικά για δεκαετίες στην παροχή υπηρεσιών και τόπου απασχόλησης, που ήταν κατά προτίμηση στην πρωτεύουσα.

Είναι, τέλος, και ένα άλλο τρίτο πολυσήμαντο γεγονός. Ο πρωτογενής τομέας είναι προνομιακό πεδίο για συνέργειες με δύο συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας που έχουν προοπτική και πρέπει να στηριχτούν. Τουρισμός και βιομηχανία τροφίμων. Μάλιστα, η βιομηχανία τροφίμων πρέπει να τονίσω ότι αποτελεί φωτεινή εξαίρεση στον κρατικοδίαιτο ελληνικό καπιταλισμό.

Η απάντηση, λοιπόν, στο ερώτημα που έθεσα είναι απλή, κρυστάλλινη και καθαρή. Στην Ελλάδα της κρίσης, στην Ελλάδα του 2009, ούτε μπορούμε ούτε πρέπει να γυρίσουμε. Αξίζει να προσπαθήσουμε και αξίζει διπλά για έναν ακόμη ουσιαστικό λόγο. Οι Έλληνες πρέπει να ενωθούμε ξανά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν πρόκειται για ρητορικό σχήμα ούτε για ηθικοπλαστική προσέγγιση. Ο εθνικός διχασμός τη δεκαετία του 1920 συμπίπτει και συνδέεται με το δράμα ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων προσφύγων. Ο εμφύλιος διχασμός 1946-1949 συμπίπτει και συνδέεται με ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες μετανάστες που ακολούθησαν τότε. Σήμερα είμαστε αντιμετώπιζοι πάλι με αυτόν τον τραγικό αριθμό, ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες, άνεργοι αυτήν τη φορά.

Όλοι οι Έλληνες ξέρουμε τι ακολούθησε τους διχασμούς. Χρόνια σκληρά και δύσκολα, άνυδρα και πέτρινα. Δεν είναι ο διχασμός στο εθνικό DNA της χώρας. Μπορούμε και πρέπει να τον αποφύγουμε. Γι' αυτό πρέπει να ενωθούμε. Και οι λαοί ενώνονται μόνο όταν υπάρχει προσδοκία.

Καμμία πολιτική και αναπτυξιακή πρόταση δεν έχει νόημα, ακροατήριο στους Έλληνες πολίτες, αν δεν δίνει απάντηση στην ανεργία. Η ελληνική γεωργία και κτηνοτροφία, μαζί με τη μεταποίηση και τις εξαγωγές, δίνουν χειροπιαστές απαντήσεις στον εφιάλτη της ανεργίας. Πρωταγωνιστούν αυτοί οι κλάδοι της οικονομίας στην προσπάθεια για το ξεπέρασμα της κρίσης με λαμπρές επιδόσεις την πενταετία της κρίσης.

Το έλλειμμα στο εμπορικό μας ισοζύγιο στον αγροτοδιατροφικό τομέα το 2008 ήταν 3 δισεκατομμύρια ευρώ και έχει συρρικνωθεί στο 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ όχι μόνο -τονίζω- με τη μείωση των εισαγωγών, όπως έχει συμβεί συνολικά στο εμπορικό ισοζύγιο που βελτιώθηκε η επίδοσή μας, αλλά με την αύξηση των εξαγωγών κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Έχει μεγάλη σημασία. Ακριβώς γι' αυτό όλη η ελληνική κοινωνία προσβλέπει σήμερα στην αγροτιά και πιστεύει στις δυνατότητές της.

Για να στηρίξει, όμως, η αγροτιά την πατρίδα, πρέπει να της δώσουμε δύναμη για να σηκώσει το μεγάλο βάρος. Γι' αυτό πιστεύω ότι το επόμενο βήμα είναι η εκπόνηση ενός ρεαλιστικού προγράμματος, το οποίο στηρίζει τον αγρότη με τη μείωση κόστους παραγωγής, με ευνοϊκές ρυθμίσεις για τη φορολόγηση και με απάντηση στο μεγάλο πρόβλημα ρευστότητας. Είναι γι' αυτό που πιστεύω ότι η αγροτιά δικαιούται μέρισμα από το δημοσιονομικό πλεόνασμα, όχι με τη μορφή ενισχύσεων, αλλά για τη συμβολή της στην αναπτυξιακή προσπάθεια.

Ολοκληρώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν, νομίζω, πολύ μεγάλη παράλειψη να μην αναφερθώ στο πρόβλημα των καταλογισμών και των δημοσιονομικών διορθώσεων που αντιμετωπίζουμε εδώ και χρόνια. Τα ποσά -το ξέρετε, φαντάζομαι- είναι πολύ μεγάλα και γίνονται όλες οι απαραίτητες ενέργειες από την Κυβέρνηση για να αποναρκοθετήσουμε το τοπίο. Αποναρκοθέτηση κάνουμε. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι προσαθαύμε να διαμορφώσουμε έναν οδικό χάρτη, προκειμένου να φράξουμε το δρόμο στις αιτίες που οδηγούν στους καταλογισμούς και την ίδια ώρα ο ΣΥΡΙΖΑ ανευθυρίαστα προτείνει για τα ροδάκια «πακέτο Χατζηγάκη».

Θα καταθέσω στα Πρακτικά -για να μην το διαβάζω και καταχραστώ το χρόνο- τα ντοκουμέντα της επικίνδυνης ελαφρότητας του ΣΥΡΙΖΑ. Προτείνει φαρδιά-πλατιά με τον υπεύθυνο του «πακέτο Χατζηγάκη». Αντί άλλης απάντησης στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, θα διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα του αείμνηστου Παναγιώτη Κονδύλη, από το βιβλίο του «Η παρακμή του αστικού πολιτισμού» που γράφτηκε το 1991.

Παρακαλώ την προσοχή σας, γιατί θα αρέσει σε όλους, θα σας σοκάρει.

«Εθνική ανάπτυξη μπορεί να γίνει μόνο με την αύξηση των παραγωγικών επενδύσεων, δηλαδή με τον αντίστοιχο περιορισμό της κατανάλωσης, προπαντός όταν τα καταναλωτικά αγαθά η χώρα δεν τα παράγει αλλά τα εισάγει και για να τα εισάγει δανειζεται, δηλαδή εκχωρεί τις αποφάσεις για το μέλλον της στους δανειοδότες της».

Ο δρόμος της ανάπτυξης...» -τι λέει αυτός ο Αριστερός διανοούμενος!- «...είναι ο μονόδρομος της συσσώρευσης, της εντατικής εργασίας και της προσωρινής, τουλάχιστον, στέρησης, ενώ ο δρόμος της βραχυπρόθεσμης ευημερίας είναι ο δρόμος του παρασιτισμού και της εκποίησης της χώρας».

Αυτή η άτεγκτη οικονομική αλήθεια ισχύει ανεξάρτητα από το οικονομικό και ηθικό πρόβλημα της διανομής των βαρών και της ιεράρχησης των στερήσεων.

Ιδιαίτερα ιλαροτραγική από την άποψη αυτήν, παρουσιάζεται η θέση της Αριστεράς, η οποία όντας οιοει καταδικασμένη να υπερασπίζει «λαϊκά» αιτήματα, υποχρεώνεται να γίνει σημαιοφόρος κάθε καταναλωτικής απαίτησης, αρκεί όποιος την προβάλλει να αυτοτιτλοφορείται «λαός», υποχρεώνεται δηλαδή εξ αντικειμένου να προωθεί την εκποίηση της χώρας, αρκεί ο «λαός» να ζητά την εκποίηση αυτήν».

Ολοκληρώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω, ότι αυτό είναι σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ. Επί είκοσι τρία χρόνια, από το ασφαλιστικό Γιαννίτση, μέχρι το «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά» επιβεβαιώνει τον Παναγιώτη Κονδύλη και σήμερα δεν είναι τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από το τελευταίο καταφύγιο των ολέθριων πρακτικών της Μεταπολίτευσης που μας έφεραν ως εδώ.

Γι' αυτό ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική πρόταση από την εθνική στρατηγική που διαμόρφωσε το ΠΑΣΟΚ μέσα στο καμίνι των μνημονίων και της κρίσης και υλοποιεί και η σημερινή Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Πάρις Κουκουλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συννοδοί από το Γενικό Λύκειο Μολάων Λακωνίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Κούβελα Φωτεινή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κίνηση του επισκέπτη πλέον στη Βουλή κυρίου Πρωθυπουργού να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, είναι

μία προσπάθεια της συγκυβέρνησης να μετατοπίσει την κουβέντα και να αλλάξει την ατζέντα, σε μία περίοδο που το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας διαβουλεύεται πάνω στις προγραμματικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ, τις δεσμεύσεις που ο Αλέξης Τσίπρας ανακοίνωσε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και οι οποίες έχουν, εν πολλοίς, θέσει τα επίδικα της περιόδου, ακριβώς επειδή απαντάνε στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, μίας κοινωνίας χειμαζόμενης από την οικονομική και ανθρωπιστική κρίση.

Πέραν, όμως, της εξαγοράς πολιτικού χρόνου, κύριοι της συγκυβέρνησης, δεν μοιάζει να μπορείτε να επιτύχετε κάτι άλλο με την κίνηση αυτή. Καταφέρατε να αμβλύνετε τις κόντρες μεταξύ των κομμάτων που αποτελούν αυτήν την καταστροφική συγκυβέρνηση, όπως και να περάσουν στο περιθώριο της κουβέντας οι εσωκομματικές έριδες μεταξύ των διαφόρων τάσεων της Νέας Δημοκρατίας και εν τέλει, καταφέρνετε να επιβεβαιώνεται για άλλη μία φορά ότι η συγκολλητική ουσία που κρατάει αυτήν την Κυβέρνηση είναι η εξουσία και τίποτε άλλο.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, ειδικότερα μετά τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης έχετε μπει στο ρόλο που σας αναλογεί, αυτόν που είναι αντίστοιχος με την κοινωνική δυναμική που έχει πλέον εδραιωθεί εκεί έξω και όχι με την επίπλαστη Πλειοψηφία, η οποία απόψε θα σας δώσει ψήφο εμπιστοσύνης.

Σήμερα κάνετε πρόβα αντιπολίτευσης. Και η μετάβαση αυτή δείχνει να σας είναι πολύ εύκολη, δεδομένου ότι οι προτάσεις σας ξεκινάνε με λιτότητα και καταλήγουν σε απελευθερώσεις, ανταγωνιστικότητα, άντε και καμιά αποκρατικοποίηση σε εξουτελιστική τιμή υπέρ κάποιου φίλου επιχειρηματία.

Αλήθεια, αυτά δεν λέτε; Αυτά ακριβώς λέτε, τα οποία είναι και παλιά αλλά έχουν φέρει και έναν ολόκληρο λαό σε απόγνωση. Και δεν είναι μόνο ότι τα λέτε, τα φωνάζετε. Και ως αντιπολίτευση παλιάς κοπής, έχετε καταστρώσει και επικοινωνιακή στρατηγική για το πως δεν θα ακούγονται οι δικές μας προτάσεις. Ειλικρινά, είναι σχεδόν γελοία πλέον η εικόνα με τους εκπροσώπους της Νέας Δημοκρατίας στα πάνω να ωρύνονται τη στιγμή που κάποιος εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ πάει να αναφέρει τις προγραμματικές μας δεσμεύσεις.

Ο πανικός σας δεν μπορεί πλέον να κρυφτεί. Είναι εμφανής και δικαιολογημένος, γιατί μετά από σαράντα χρόνια εναλλαγής των κομμάτων σας στην εξουσία, θα χάσετε τις προσβάσεις σας και θα έρθει στα πράγματα η Αριστερά, εκκινώντας από εκ διαμέτρου αντίθετες αφετηρίες με εσάς και σκοπεύοντας να φέρει στο προσκήνιο τις ανάγκες αυτών που οι δικές σας κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν ως επαίτες και ως τον τελευταίο τροχό της αμάξης.

Ερχόμαστε, λοιπόν, για να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα των εργαζομένων, των ανέργων, των αυτοαπασχολούμενων και μικρών επαγγελματιών, των νέων και των ηλικιωμένων, των εύαλτων ομάδων, των γυναικών, όλων αυτών που οι κοινωνικά καταστροφικές πολιτικές των μνημονίων, της λιτότητας και της εσωτερικής υποτίμησης έπληξαν και εξακολουθούν ακόμα να πλήττουν.

Εμείς δεν ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης από ένα Σώμα το οποίο ελέγχουμε. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης και ψήφο αυτοδυναμίας από την ελληνική κοινωνία, για να διαμορφώσουμε μια νέα κοινωνική πλειοψηφία, που θα έρθει για να αλλάξει τα κακώς κείμενα δεκαετιών, να δημιουργήσει μια σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες, αποδεικνύοντας ότι όχι μόνο δεν είμαστε όλοι και όλες το ίδιο, αλλά πως η συμμετοχή και ο παρεμβατισμός των πολιτών στα κοινά είναι αυτός που αλλάζει και μετασχηματίζει τις πολιτικές και την κοινωνία.

Κάπου ανάμεσα στις διάφορες μικροκομματικές επιδιώξεις καταθέσατε την περασμένη Δευτέρα και το προσχέδιο του προϋπολογισμού, ένα προσχέδιο το οποίο αν κάποιος το διάβαζε χωρίς να ήξερε σε ποια χώρα αναφερόταν, θα υπέθετε περίπου ότι αυτή η χώρα βρίσκεται σε φάση απογείωσης. Και δεν θα μείνω στα διάφορα τερτίπια και κολπάκια που χρησιμοποιείτε, όπως τις εισροές 950 εκατομμυρίων ως το τέλος Οκτωβρίου από το ΕΣΠΑ, όταν αυτά δεν θα είναι ούτε 500 εκατομμύρια, γιατί αυτά θα έχουν την ευκαιρία να τα πούμε και την επόμενη εβδομάδα στην ανάλογη συζήτηση.

Η πραγματική επιτυχία σας είναι μία και -αν και εφόσον μπορείτε να την πιστωθείτε- ότι η ύφεση δείχνει να σταματάει.

Θα αφήσω ασχολίαστους, επίσης, τους ρυθμούς ανάπτυξης που προβλέπονται, όπως και τον δημοσιονομικά ισοσκελισμένο προϋπολογισμό για το 2015.

Ανακόπτεται, λοιπόν, η ύφεση μετά από πέντε χρόνια. Όμως τι μένει; Μένει μια οικονομία 25% μικρότερη, με ενάμισι εκατομμύριο ανέργους και πολύ βαθιά μέσα στην ανθρωπιστική κρίση. Άρα, δε νομίζω ότι σας αξίζουν κάποιου είδους συγχαρητήρια.

Πρέπει, επιτέλους, να παραδεχθείτε ότι οι πολιτικές σας απέτυχαν. Οι μειώσεις μισθών υποτίθεται πως από τη μία θα οδηγούσαν σε αύξηση της ανταγωνιστικότητας και των εξαγωγών και από την άλλη θα έφερναν ιδιωτικές επενδύσεις. Και σας ρωτάμε. Πού είναι αυτές;

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο υπολογίζει ότι η παραγωγικότητα της εργασίας μειώνεται και φυσικά ούτε λόγος για αυξήσεις των εξαγωγών. Η πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης έχει μειώσει δραματικά την εσωτερική ζήτηση και μας οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στον αποπληθωρισμό.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ και κύριε καθηγητά, κύριε Χαρδούβελι, εσείς τους φοιτητές δεν τους διδάσκετε ότι με βάση το νεοκλασικό υπόδειγμα, όταν μια οικονομία βρίσκεται σε περίοδο άνηθης, κάνει περιοριστική δημοσιονομική και νομισματική πολιτική έτσι ώστε να δημιουργεί αποθέματα, τα οποία θα χρησιμοποιήσει την περίοδο της ύφεσης, που θα χρειάζεται να κάνει επεκτατική πολιτική προκειμένου να τονώσει την οικονομική δραστηριότητα και να αποφύγει την υποανάπτυξη και την αποεπένδυση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Για τις τράπεζες, όσες ρυθμίσεις γίνονται, γίνονται με γνώμονα το όφελός τους και όχι την ανακούφιση των πολιτών.

Οι ρυθμίσεις αυτές δεν έχουν αναπτυξιακή κατεύθυνση. Μέσω μιας επιμελώς συγκαλυμμένης αλλά και στην πραγματικότητα στυγνής εκμετάλλευσης της αδυναμίας των εξαθλιωμένων δανειοληπτών, οι τράπεζες θα πετύχουν την εμφάνιση των «κόκκινων» δανείων ως εξυηρητούμενων και επαρκώς διασφαλισμένων, μειώνοντας τις ζημιές τους εν όψει και των αναμενόμενων νέων stress tests από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ που παρουσιάστηκε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, είναι μεταβατικό. Δεν αποτυπώνει αυτά που θα θέλαμε να κάνουμε αλλά αποτυπώνει με ακρίβεια αυτά που μπορούμε και πρέπει να κάνουμε, προκειμένου να ανακουφιστεί η ελληνική κοινωνία και να επανεκκινήσει στοιχειωδώς η ελληνική οικονομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Κλείστε, σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το πρόγραμμα αυτό έχει μια συγκεκριμένη εσωτερική λογική, καθώς από το συνδυασμό διάφορων μέτρων δημιουργούνται οι απαραίτητες ενέργειες προκειμένου τα μέτρα αυτά να μπορέσουν να παράξουν τα αναμενόμενα.

Σε αυτήν τη λογική και η πρότασή μας για το τραπεζικό σύστημα και τη διευθέτηση των «κόκκινων» δανείων έχει αυτό το μεταβατικό χαρακτήρα, επιδιώκοντας την ταυτόχρονη ελάφρυνση και εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Δεν θα τα πείτε όλα αυτά που έχετε ετοιμάσει. Θα ολοκληρώσετε, σας παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Ναι, θα κλείσω. Μισό λεπτό ακόμα, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Όχι, όχι. Το μισό λεπτό έχει περάσει. Είναι και άλλοι συνάδελφοι εγγεγραμμένοι και κόβω ήδη και τους Υπουργούς. Σας παρακαλώ, κλείστε τη σκέψη σας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Ωραία, λέω τις προτάσεις και τελειώσα. ...αλλά και των υπερχρεωμένων νοικοκυριών που ασφυκτούν και δεν μπορούν, πλέον, να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις των τραπεζιτών.

Έτσι, σε αντίθεση με εσάς που έχετε αφήσει τους δανειολή-

πτες να είναι έρμαιο στις διαθέσεις των τραπεζών, εμείς δεσμευόμαστε να μπει έλεγχος στο τραπεζικό σύστημα, βάζοντας κανόνες και όρια στα τραπεζικά ιδρύματα και εφαρμόζοντας ένα κοινωνικά δίκαιο σχέδιο με γενναίες ρυθμίσεις για τα δάνεια που θα φτάνουν ως το κούρεμα και τη διαγραφή τους για τις πιο ευάλωτες και αδύναμες κατηγορίες.

Έχουμε δεσμευτεί για την ίδρυση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Όχι, το μισό λεπτό έχει περάσει. Ευχαριστώ πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Μα, έχετε αφήσει και τους άλλους και τους Υπουργούς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ευχαριστώ πάρα πολύ. Υπάρχουν και άλλοι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Θα ήθελα να τελειώσω, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Μου είπατε ότι θα κλείσετε σε μισό λεπτό. Έχει περάσει.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Δώστε μου μισό λεπτό ακόμα να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Λυπάμαι που είμαι τόσο αυστηρή αλλά πρέπει να προλάβουν και άλλοι συνάδελφοι. Υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι εγγεγραμμένοι. Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Ωραία, αφήστε με να τελειώσω.

Πιο συγκεκριμένα προβλέπουμε. Διαγραφή μέρους των δανείων όσων βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας. Η εξυπηρέτηση των δανείων δεν θα υπερβαίνει το 1/3 του εισοδήματος. Επ' αόριστον παράταση της αναστολής των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας αξίας έως 300.000 ευρώ. Σύσταση δημόσιου φορέα διαχείρισης ιδιωτικού χρέους προς τράπεζες, που θα εποπτεύει και θα ανατρέπει την «άλωση» της περιουσίας των πολιτών, να αποφύγουμε τον εφιάλτη των πλειστηριασμών. Τρίτον, ίδρυση δημόσιας αναπτυξιακής τράπεζας και τραπεζών ειδικού σκοπού για μικρομεσαίους και αγρότες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Θα τα πείτε στον προϋπολογισμό είπαμε αυτά

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Τελιώνω, αφήστε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Πώς τελειώνετε; Είπαμε δέκα λεπτά από τα έξι; Σεβαστείτε το Προεδρείο που σας λέει να ολοκληρώσετε. Υπάρχει συγκεκριμένος λόγος. Πείτε «ευχαριστώ πολύ» και καταβείτε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Ωραία, ολοκληρώνω.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να σταματήσει να λέει ψέματα και να κινδυνολογεί για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί είναι η μόνη ελπίδα σήμερα για τον ελληνικό λαό για να μπορέσει να ορθοποδήσει, να ζει με αξιοπρέπεια και να κοιμάται ήσυχος τα βράδια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Μαρίνος Ουζούνιδης.

Παρακαλώ να τηρήσετε τον χρόνο. Δεν έχω καμμία διάθεση να αντιπαράθεμαι με τους συναδέλφους μου. Το καταλαβαίνετε. Το αντίθετο μάλιστα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο ήταν εδώ ο κ. Τσαβδαρίδης, ο οποίος μίλησε με ποδοσφαιρικούς όρους. Εγώ χαίρομαι για το ότι είναι εδώ ο κ. Ορφανός και μου έκανε μια πολύ ωραία πάσα ο κ. Κουκουλόπουλος. Να τον ενημερώσετε εσείς, γιατί εμείς κάναμε εκατό εκκλήσεις από την ανατολική Μακεδονία και Θράκη, από τη Μακεδονία και Θράκη. Είναι σίγουρα εκτός τόπου -δεν ξέρω αν είναι εντός χρόνου- με την αδιαφορία που δείχνουν για την περιοχή μας. Είστε ο υπεύθυνος Υπουργός. Χαίρομαι για το ότι προχθές βρισκόσασταν στον ακριτικό Έβρο. Ενημερώστε τους να πάρουν εδώ και τώρα όποιο μέσο είναι πιο σύντομο, να φτάσουν εκεί πάνω στην περιοχή με το μεγάλο γνωστό πρόβλημα που έχει να κάνει με το αντικείμενο του. Και τις θεωρίες που λέει εδώ, ας τις αφήσει. Τουλάχιστον να μην τις λέει μπροστά μας. Είναι εδώ παρούσα και η Πρόεδρος μας, από την

περιοχή μας. Τις θεωρίες του ας τις λέει αλλού. Ο κόσμος θέλει απλά πράγματα και αλήθειες. Και θα τα αιτιολογήσω.

Το καλοκαίρι έκλεισαν δύο εργοστάσια στις Σέρρες και στην Ορεστιάδα. Δυστυχώς -είναι και ο Υπουργός Εργασίας εδώ- το μεγάλο πρόβλημα των ανθρώπων είναι η ανεργία. Όταν εσείς, όμως, κλείνετε τα εργοστάσια, δημιουργείτε ανέργους. Πώς θα πληρώσουν όλους αυτούς τους φόρους που τους βάζετε; Μήπως θα έπρεπε να αναθεωρήσετε κάποια πράγματα με την πολιτική που ακολουθείτε; Για ποιον λόγο να μη συνεχίσουν να λειτουργούν τα δύο εργοστάσια και να πάνε μέσα οι απатеώνες, οι κλέφτες; Ήταν όλοι στις διοικήσεις διορισμένοι από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Έφθασαν τις εταιρείες στα 130 εκατομμύρια χρέος, κύριε Παναγιωτόπουλε, κι εμείς όταν κάνουμε 1.000 ευρώ χρέη δεν μας δίνουν φορολογική ενημερότητα.

Ποιος έδινε σ' αυτούς φορολογικές ενημερότητες και για ποιον λόγο να την πληρώσει ο απλός κοσμάκης;

Αγοράσανε μηχανήματα συλλογής τεύτων. Το ξέρει ο κ. Κουκουλόπουλος; Πήγαν και έσπειραν άλλοι τεύτλα. Το ξέρει ο κ. Κουκουλόπουλος;

Καταθέτω εδώ στα Πρακτικά την αγανάκτηση των Ορεστιάδων και όλου του Νομού Έβρου, όπου το 85% σας στηρίζει, κύριοι. Είναι μία απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ορεστιάδας αυτό που θα καταθέσω. Ήταν καλοκαίρι -όλα είναι καλά οργανωμένα!- όταν υπήρχε νεκρική σιγή. Λένε, λοιπόν, «Δηλώνουμε την αντίθεσή μας -είναι η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου- στην αναστολή λειτουργίας -τα κλεισίματα τα λέμε αναστολή!- του Εργοστασίου Ζάχαρης Ορεστιάδας και καταδικάζουμε το κλείσιμο αυτής». Λένε κι άλλα. Επειδή είναι πολλά, το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζούνιδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θερμή παράκληση, κύριε Υπουργέ, καθώς δείχνετε πραγματικά το ενδιαφέρον εκεί στην περιοχή μας, κάντε μία προσπάθεια να δώσετε ξανά τη δυνατότητα και στα δύο εργοστάσια να λειτουργήσουν ξανά, αφού θέλουμε να αναπτύξουμε τη γεωργία, να αναπτύξουμε ή να δώσουμε θέσεις εργασίας.

Εδώ είναι όλο το σκάνδαλο των απατεώνων που κακοδιαχειρίστηκαν τα εργοστάσια ζάχαρης. Τα καταθέτω στα Πρακτικά. Στείλτε κάποιους, επιτέλους, στη φυλακή! Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό, να κλείνουν τα εργοστάσια για τους απατεώνες και να ταλαιπωρούνται οι απλοί πολίτες.

(Στο σημείο αυτό Βουλευτής ο κ. Μαρίνος Ουζούνιδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνεχίζω με το άλλο μεγάλο πρόβλημα της ασθένειας των αιγοπροβάτων. Σας είδα προχθές που κάνατε ομιλίες και συζητήσεις, κύριε Ορφανέ. Δυστυχώς, όμως, οι υπεύθυνοι δεν πάνε εκεί πάνω. Δεν μπορώ να καταλάβω το γιατί. Από εποχής του κ. Τσαυτάρη, φωνάζαμε εμείς εδώ ότι θανατώθηκαν είκοσι χιλιάδες αιγοπρόβατα. Φτάσαμε στο σημείο να έχουν χάσει -λένε- το 15% του ζωικού κεφαλαίου στη Μακεδονία και στη Θράκη και ένας τους δεν έχει πάει επάνω να δει τι γίνεται. Ας στείλουν τα επιτελεία τους. Καταλάβετε; Επομένως, μιλάμε για πλήρη αδιαφορία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου λίγο χρόνο σας παρακαλώ.

Ακούστε λίγο. Ενέκρινε το Περιφερειακό Συμβούλιο του κυρίου Παυλίδη, -που ο άνθρωπος τώρα μπήκε εκεί- ένα ποσό της τάξεως των 147.000 περίπου για πιστώσεις για την κατασκευή ή τη συντήρηση εννιά απολυμαντικών τάφρων. Αυτή είναι η ανάπτυξη; Είναι λυπηρό.

Τα καταθέτω κι αυτά τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζούνιδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνεχίζω με το θέμα, κύριε Υπουργέ Εργασίας -το ξέρει και ο

κ. Ορφανός και είναι πραγματικά τύχη μου και χαρά μου το ότι βρίσκομαι εδώ, γιατί συζητάμε το γνωστό θέμα- που έχει να κάνει με το ότι φεύγουν και πάνε έξω τα εργοστάσια. Μιλάμε για Βουλγαρία, Σκόπια, κ.λπ.. Κάντε κάτι. Δώστε ένα κίνητρο, ώστε οι άνθρωποι να μείνουν εδώ. Η Θεσσαλονίκη μας έχει νεκρώσει και είναι κρίμα.

Καταθέτω εδώ τα ποσοστά ανεργίας, τα οποία είναι γνωστά. Όμως, το χειρότερο είναι η φυγή των επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν βρίσκουν εδώ κανένα κίνητρο. Το καταθέτω κι αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζουνίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχω κι άλλα πολλά να πω. Κατά συνέπεια ούτε εγώ ούτε κι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες μπορούμε να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Επίσης, να ξέρει ο ελληνικός λαός ότι εκτός από το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχουν και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες που είμαστε κοντά στον κόσμο, κοντά στα προβλήματά του. Οι περισσότεροι από εμάς -δύο τω Θεώ- έχουμε δουλέψει, έχουμε κολλήσει ένσημα, κυκλοφορούμε κοντά στον κόσμο και θα συνεχίσουμε να είμαστε κοντά του.

Θερμή παράκληση, κύριε Υπουργέ Μακεδονίας- Θράκης, κάντε κάτι για την περιοχή μας!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Αχμέτ Χατζηοσμάν έχει τον λόγο.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ιδιαίτερα σημαντική αυτές τις μέρες η συζήτηση στην Ολομέλεια, επειδή συζητάμε για το που βρισκόμαστε, που βρίσκεται η χώρα μας και προς τα που βαδίζουμε. Πρέπει σήμερα να κάνουμε έναν απολογισμό των πράξεών μας, να κάνουμε αυτοκριτική και να σχεδιάσουμε τα μελλοντικά βήματα.

Κύριοι συνάδελφοι, είμαι στην πολιτική από το 1985 και εκλέγομαι Βουλευτής από το 2007. Γνωρίζω πολύ καλά την πολιτική από μέσα. Ποτέ όμως δεν έπαψα να βρίσκομαι κοντά στους πολίτες, να κυκλοφορώ στα χωριά της περιοχής μου, της Ροδόπης, να συζητώ με ανθρώπους.

Γνωρίζω, λοιπόν, και την πραγματικότητα της χώρας μου. Γνωρίζω από πρώτο χέρι τα προβλήματα της περιφέρειάς μου και τις μέρες που βρίσκομαι στην περιοχή μου ενημερώνομαι και για προσωπικά ή οικογενειακά προβλήματα των συμπολιτών μου.

Βλέπω πολύ καλά ότι ο κόσμος υποφέρει και κάνει τεράστιες θυσίες. Κατανόω ότι ένας μεγάλος αριθμός των συμπολιτών μου βρίσκεται σε δύσκολη θέση και κρύβει ένα προσωπικό ή οικογενειακό δράμα. Μια μέση οικογένεια στην πόλη, τα βγάζει πέρα πολύ δύσκολα και μια αγροτική οικογένεια στο χωριό, με το ζόρι καλύπτει τις βασικές της ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω και εγώ παράπονα από τη μέχρι σήμερα πολιτική διαχείριση των ζητημάτων. Ως εκπρόσωπος της Ροδόπης και της μειονότητας, δεν είδα κάποιο θετικό βήμα για να λύσουμε τα βασικά προβλήματα της μειονότητας. Πλέον, περιμένω να δω τα αποτελέσματα του αγώνα μου, να δικαιωθεί ο κόπος μου.

Δίνω τη θετική ψήφο μου στην Κυβέρνηση και περιμένω από αυτήν να λύσει τα βασικά προβλήματα της μειονότητας. Είναι πολλά τα ζητήματα που βρίσκονται σε εκκρεμότητα και εγώ προσωπικά δίνω αγώνα εντός και εκτός Βουλής, από Υπουργείο σε Υπουργείο, για να βρούμε λύσεις.

Πιστεύω, όμως, με όλες μου τις δυνάμεις ότι για να υπάρχει οικονομική σταθερότητα στη χώρα μας, χρειάζεται και πολιτική σταθερότητα. Έχουμε δει πολλές φορές ότι όταν περνάμε πολιτική κρίση, αυτή παρασύρει και την οικονομία της χώρας. Και εγώ δεν θέλω για μια κακή πολιτική κίνηση, για μια ατυχή πολιτική επιλογή, να γκρεμίσουμε όσα τα τελευταία χρόνια με κόπο, με ιδρώτα και με προσπάθεια χτίσαμε όλοι μαζί.

Ψήφισα όλα τα μέτρα και σήμερα θα δώσω πάλι την ψήφο μου στην Κυβέρνηση, γιατί δεν θέλω να επικρατήσει χάος στη χώρα

μου. Κάνουμε μια πολύ σοβαρή προσπάθεια για να βγούμε από την κρίση. Αυτή η προσπάθεια θέλω να συνεχιστεί.

Είναι πολύ εύκολο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να βγω και να αρνηθώ με την ψήφο μου τα πάντα και μετά να γίνω ήρωας στα μάτια των συμπολιτών μου. Είναι εύκολο να μου πούνε «μπράβο» εάν καταψηφίσω τα μέτρα. Όμως, για μένα αυτό δεν είναι ηρωισμός και αυτοί οι ηρωισμοί δεν έχουν κέρδος για κανέναν. Τέτοιος ήρωας δεν θέλω να είμαι.

Θέλω, όμως, να είμαι ρεαλιστής, να βλέπω την πραγματικότητα και να κρίνω με τα δεδομένα της κοινωνίας. Πιστεύω στη δουλειά που κάναμε μέχρι σήμερα, για να μη χάσουν οι αγρότες μας τις επιδοτήσεις, για να μη χάσουν οι εργαζόμενοι τους μισθούς τους, για να μην κοπούν οι συντάξεις. Πιστεύω στο διάλογο και στη συνεργασία. Περιμένω να δω θετικά βήματα.

Με το πολιτικό βάρος που έχει η ψήφος μου, περιμένω να δω λύσεις στα προβλήματα της περιοχής μου, στα προβλήματα της μειονότητας. Αν βάλουμε τη χώρα μας σε πολιτικές περιπέτειες, τότε θεωρώ ότι τα πράγματα θα είναι εξαιρετικά κρίσιμα.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, στηρίζω με την ψήφο μου την Κυβέρνηση και θεωρώ ότι δεν θα αργήσει η ημέρα που θα βγει η χώρα μας οριστικά από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα η Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχουμε πει τουλάχιστον κάθε πέντε ομιλητές να μιλά ένας Υπουργός. Δεν είναι δυνατόν κάθε τρεις ομιλητές να μιλά ένας Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Νομίζω ότι έχει αποφασιστεί αυτό πριν έρθω. Το έχω εκφωνήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ποιο έχουμε αποφασίσει; Είναι σωστή η διαδικασία αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μα, όλοι οι Υπουργοί θέλουν να τοποθετηθούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έχουμε κάνει δέκα διαδικαστικές παρεμβάσεις από χτες. Γιατί γίνεται αυτό; Σέρνουμε όλη τη διαδικασία από τα μαλλιά για να φθάσει εκεί που πρέπει. Βοηθήστε και εσείς λιγάκι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κάθε τέσσερις ομιλητές θα μιλά ένας Υπουργός, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έρχονται από ένα Υπουργείο δύο και τρεις άνθρωποι να μιλήσουν. Μπορώ να σας αναφέρω Υπουργεία -με συγχωρείτε, κυρία Χριστοφιλοπούλου- από τα οποία έχουν μιλήσει Υπουργός, Αναπληρωτής και Υφυπουργός σαραντά δύο λεπτά. Τι γίνεται εδώ μέσα ακριβώς; Να καταλάβουμε δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Τα είπα και χτες το βράδυ, μπορεί και αύριο να είμαι εδώ, να λέω τα ίδια και να τα χάσω. Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριοι συνάδελφοι, θα είμαι σύντομη έως και τηλεγραφική, με κάθε προσπάθεια για τους συναδέλφους.

Θέλω να ξεκινήσω λίγο από την Ευρώπη. Στην Ευρώπη αυτήν τη στιγμή, υπάρχει βαρύ το σύννεφο του λαϊκισμού και της ανόδου των ακροδεξιών και -θα έλεγα- αντιευρωπαϊκών δυνάμεων. Υπάρχουν, όμως, σιγά-σιγά βαριά τα σύννεφα της απειλής της ύφεσης ακόμα και σε αυτήν τη Γερμανία. Η Ευρώπη σιγά-σιγά αναρωτιέται -και οι φωνές πληθαίνουν- αν πρέπει να αλλάξει πολιτική. Αυτήν τη στιγμή, όμως, η Ευρώπη παραμένει ακόμα προσηλωμένη σε μία αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία, σε μία λιτότητα η οποία προεξάρχει των φωνών για την ανάπτυξη και μέσα σε αυτήν την Ευρώπη, η Ελλάδα έχει αρχίσει να κάνει δειλά αλλά σταθερά τα πρώτα βήματα της ανάκαμψης.

Με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, επιβεβαιώνεται τόσο το πρωτογενές πλεόνασμα που υπάρχει όσο και μια δειλή, όπως είπα, αλλά κάπως πιο συστηματική πορεία προς την ανάπτυξη.

Τι χρειαζόμαστε να κάνουμε; Ποια είναι τα επόμενα βήματα; Τι χρειάζεται η χώρα αυτήν τη στιγμή και τι καλούμαστε εμείς στην Κυβέρνηση να κάνουμε; Υπάρχει μία συγκεκριμένη πορεία. Υπάρχει η ολοκλήρωση της τελευταίας αξιολόγησης με τους εταίρους και δανειστές της τρόικας -της τελευταίας- υπάρχουν τα stress tests των τραπεζών, υπάρχει, όμως και η μεγάλη συζήτηση που θα ανοίξει για τη διευθέτηση του χρέους. Και αυτή η μεγάλη συζήτηση που θα ανοίξει για τη διευθέτηση του χρέους θα γίνει σε αυτήν την Ευρώπη, στην Ευρώπη που και σήμερα ταλαντεύεται μεταξύ της αδήριτης ανάγκης να αλλάξει αναπτυξιακό πρότυπο και μιας εμμονής νεοφιλελεύθερης προσέγγισης στη λιτότητα.

Η Ελλάδα, όμως, συγκρινόμενη με άλλες χώρες της Ευρώπης -και όχι μόνο του Νότου- αυτήν τη στιγμή έχει να επιδείξει τουλάχιστον με θυσίες του λαού της, με θυσίες πολλών ετών ένα έλλειμμα 1%, όταν χώρες δηλώνουν από μόνες τους -προσέξτε!- ότι εκείνες δεν θα τηρήσουν το 3% του Συμφώνου Σταθερότητας.

Σε αυτήν την Ευρώπη που αλλάζει, η πολιτική σταθερότητα είναι αδήριτη ανάγκη. Σε αυτήν την Ευρώπη που αλλάζει, έχει πολύ μεγάλη σημασία να μπορούμε να φτιάξουμε ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση, ένα εθνικό σχέδιο που να βασίζεται στο τρίπτυχο «οικονομική ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα, ορθολογικό κανονικό κράτος» -και τέλος και πολύ σημαντικό, γιατί αρκετοί από εμάς που μίλησαν δεν το ανέφεραν αρκετά- «επανεπένδυση στην κοινωνική συνοχή, καταπολέμηση της φτώχειας και του αποκλεισμού».

Πάνω σε αυτό το τρίπτυχο με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αλλά και με συμμετοχή άλλων πολιτικών δυνάμεων -όσο το δυνατόν περισσότερων- είναι αδήριτη ανάγκη να φτιαχτεί αυτό το εθνικό σχέδιο δράσης.

Η Κυβέρνηση, προχωράει αταλάντευτα με τα όποια προβλήματα, γιατί κανείς δεν είναι αλάνθαστος και εγώ είμαι η τελευταία που θα πω ότι δεν υπάρχουν και λάθη και αδυναμίες στο έργο μας. Θα μιλήσω σε λίγο για το Υπουργείο μας. Κάνουμε αλλαγές. Κάνουμε αλλαγές στο σύστημα αξιολόγησης για να ανταποκριθούμε σε αδυναμίες, όχι να συρθούμε πίσω από κραυγές λαϊκισμού και «όχι» συνδικαλιστικού ή λαϊκίστικου αν θέλετε τύπου. «Μην αγγίζετε τίποτα, μην αλλάζετε τίποτα στο δημόσιο».

Η Κυβέρνηση καλείται σήμερα να πρωτοστατήσει -και το κάνει- στην εφαρμογή ενός εθνικού σχεδίου δράσης για την έξοδο από την κρίση. Αυτό το σχέδιο δράσης, όπως προείπα, έχει ένα πολύ σημαντικό κομμάτι που αφορά τον τρόπο που οργανώνουμε ξανά το κράτος μας. Αφήνουμε πίσω τους επαχθείς αριθμητικούς στόχους που μας επέβαλε ακριβώς αυτή η πενταετής πορεία προς την έξοδο από την κρίση, αυτή η νεοφιλελεύθερης προσέγγισης εμμονή στους αριθμητικούς στόχους και στις περικοπές.

Έχουμε αποδείξει ότι μειώσαμε το δημόσιο. Τώρα είναι η ώρα για ποιοτικές αλλαγές. Τώρα είναι η ώρα για μεταρρυθμίσεις, που αλλάζουν πρόσωπο. Τώρα προχωράμε, αυτή η Κυβέρνηση προχωράει στον εξορθολογισμό των δομών με τα νέα προεδρικά διατάγματα των Υπουργείων που είναι ένα έργο τριετές, με την επένδυση του ανθρώπινο δυναμικό και το νέο, το πάγιο σύστημα αξιολόγησης που θα φέρουμε σύντομα αλλά και επενδύοντας στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, στα ανοιχτά δεδομένα, στη διαφάνεια.

Πού βασιζόμαστε; Βασιζόμαστε σε μία δύναμη που είναι διπλή. Από τη μια πατάμε σε αυτά που το ελληνικό κράτος, η πολιτεία έχει κάνει με πολύ καλό τρόπο και γι' αυτό έχουν επιβιώσει διαχρονικά, στο ΑΣΕΠ, στα κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών, τα περίφημα ΚΕΠ, στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, που είναι βραχιόνες οι οποίοι αποτελούν σημαντικά εργαλεία για τη μεταρρύθμιση του κράτους.

Την ίδια ώρα, όμως, που θέλουμε να εμβαθύνουμε και να επεκτείνουμε θεσμούς πετυχημένους -όπως και το πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»-, είμαστε πεπεισμένοι ότι με έλεγχο συστηματικό πρέπει να τελειώνουμε με ένα καλά εδραιωμένο πελατειακό κράτος επί χρόνια.

Ακούω πολλές φορές να λένε: «Μα, ξέρετε, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, έφτιαξαν αυτό το πελατειακό κράτος». Εγώ θα

πω. Ναι, τα κόμματα που κυβέρνησαν αλλά και συνολικά το πολιτικό σύστημα, διαχρονικά, ευθύνεται γι' αυτό.

Αυτό το σημαίνει; Αυτό σημαίνει ότι κάποιοι από εμάς δεν μπορούμε να πάρουμε την ευθύνη; Σημαίνει ότι επειδή κάτι έγινε λάθος, δεν μπορεί και δεν πρέπει εμείς οι ίδιοι να μπορούμε να το ξεχαρβαλώσουμε και να χτίσουμε κάτι καλύτερο;

Ερωτώ τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Γιατί υπερασπίστε ό,τι παλιό και οπισθοδρομικό, οποιοδήποτε αίτημα, οποιοδήποτε «όχι» προς οποιαδήποτε αλλαγή είτε αυτή είναι θετική είτε λιγότερο θετική;

Να καταλάβω και τις διαμαρτυρίες και οποιεσδήποτε αν θέλετε αντιδράσεις μπορεί να έχει μία πολιτική που δεν είναι καλή αλλά δεν μπορώ να καταλάβω ένα απόλυτο «όχι» σε οποιαδήποτε αλλαγή στο δημόσιο.

Ε, λοιπόν, το δημόσιο αλλάζει! Το δημόσιο αλλάζει καθημερινά. Αλλάζει, παραδείγματος χάριν, με την επέκταση του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», ενός πάρα πολύ επιτυχημένου προγράμματος, που το 2010 καταψηφίζονταν από πάρα πολλούς από εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά σήμερα το πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» έχει αναγνωριστεί διεθνώς ως καλή πρακτική. Με νόμο του 2013 το επεκτείνουμε, έτσι ώστε να μην μπορεί καν να ισχύει απόφαση κανενός Υπουργού, κανενός δημάρχου, κανενός περιφερειάρχη, αν δεν αναρτηθεί πρώτα στο διαδίκτυο, να τη δει ο ελληνικός λαός, να κριθεί.

Επίσης, σήμερα πιάνουμε το μεγάλο κεφάλαιο των ΜΚΟ. Τις επόμενες εβδομάδες, μετά τη συζήτηση για την πρόταση εμπιστοσύνης, θα συζητήσει αυτή εδώ η Βουλή -και καλώ όλα τα κόμματα να ψηφίσουν- το «ΔΙΑΥΓΕΙΑ III», το να επεκταθεί η διαφάνεια στις χρηματοδοτήσεις που δίδει το κράτος και η αυτοδιοίκηση σε δημόσιους φορείς, για να δούμε πού πάνε τα χρήματα τα δημόσια προς τις ΜΚΟ. Θα τα συζητήσουμε αυτά. Ελπίζω ότι θα τα ψηφίσουμε όχι μόνο κατά πλειοψηφία αλλά ομοφώνως.

Πάμε γρήγορα στην ηλεκτρονική εποχή. Με την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, κάνουμε τη ζωή του πολίτη ευκολότερη, όπως και της επιχείρησης. Δεν δαιμονοποιούμε το επιχείρειν. Απλοποιούμε τη ζωή των επιχειρήσεων. Την απλοποιούμε με την ελάφρυνση διοικητικών βαρών και με τη δυνατότητα να μπορεί σήμερα ο επιχειρηματίας με ηλεκτρονικό τρόπο να διευθετεί γρηγορότερα τις συναλλαγές του.

Πάνω από όλα, αυτό έγινε για να μπορεί ο πολίτης μέσα σε δύο λεπτά να παίρνει την αστυνομική του ταυτότητα, να μπορεί να πηγαίνει στο σχολείο να γράψει το παιδί του και να μη χρειάζεται να έχει πάρει πρώτα πιστοποιητικά -αυτό γίνεται και στους επόμενους μήνες- να μη χρειάζεται ο πολίτης να πηγαίνει από υπηρεσία σε υπηρεσία για να αναζητήσει ο ίδιος πιστοποιητικά αλλά η διοίκηση με ηλεκτρονικό τρόπο να μπορεί να επικοινωνεί μεταξύ της και ο πολίτης απλά και μόνο να εξυπηρετείται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίας Υφυπουργού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε ένα λεπτό. Προσπαθώ να ολοκληρώσω γρήγορα.

Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά, όχι δηλαδή ένα δημόσιο που υπάρχει υπέρ του δημοσίου, των πολιτικών, των παραγόντων, των συνδικαλιστών αλλά ένα δημόσιο που υπάρχει υπέρ των πολιτών, των επιχειρήσεων, υπέρ καλύτερων υπηρεσιών, για ένα κράτος που δεν είναι μικρό αλλά πιο λιτό, για ένα κράτος που δεν είναι αδύναμο αλλά ισχυρό, για ένα κράτος που πρέπει να ενδυναμώσουμε στους τομείς της παιδείας, της υγείας, ώστε να μπορούμε να πούμε ότι μαζί με την ανάπτυξη στην Ελλάδα θα έρθει ξανά και ένα κοινωνικό κράτος.

Για όλα αυτά παλεύουμε και τις επόμενες μέρες θα συζητήσουμε. Νομίζω ότι μετά την ψήφο εμπιστοσύνης, κυρία Πρόεδρε, η Κυβέρνηση θα έχει πάρει ξανά την εντολή να συνεχίσει την εκπόνηση και εφαρμογή του σχεδίου δράσης για την έξοδο από την κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Χατζηλάμπρου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι εδώ και δύο μέρες μάς δόθηκε η ευκαιρία να ξεδιπλώσουμε στο-

χεύσεις. Όλα αυτά γίνονται με βάση τη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης.

Όμως, νομίζω ότι αν ο στόχος της Κυβέρνησης ήταν να δημιουργήσει ένα κλίμα σταθερότητας και να δείξει ότι δεν επίκεινται εκλογές, η συμβολή των Βουλευτών των δύο κομμάτων της συγκυβέρνησης ήταν τέτοια, ώστε να κάνει αυτούς που διαβάζουν δηλώσεις -και καταλαβαίνουν τι υπονοείται πίσω από τα λόγια- να ανησυχούν περισσότερο.

Οι περισσότεροι από τους Βουλευτές, με όρους στηρίζουν την Κυβέρνηση. Ποιοι είναι αυτοί οι όροι; Ένας είχε ένα κατάλογο αιτημάτων και έλεγε «αν δεν υλοποιηθούν από Δευτέρα, μη με θεωρείτε δεδομένο». Ο πρώην Υπουργός Άμυνας δήλωσε –το άκουσα σήμερα, φαντάζομαι ότι θα το ξαναπεί, αφού θα μιλήσει μετά από μένα- το εξής: «Αν δεν αλλάξουμε» -γιατί εγώ είμαι, λέει, φιλελεύθερος- «τελικά γκρεμιζόμαστε, γιατί δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με αυτούς τους φόρους». Κάθε Βουλευτής που μίλησε είχε και κάποιον όρο να θέσει. Οι όροι αυτοί, όμως, στην πραγματικότητα άλλαζαν κάτι από αυτά που εμείς ως Αντιπολίτευση είχαμε θέσει και όταν τα θέταμε, είχαμε τη ρετινιά του λαϊκισμού.

Θα δώσω ένα παράδειγμα μόνο. Φέρατε τον ΕΝΦΙΑ. Εμείς κάναμε συγκεκριμένη κριτική και για την αντισυνταγματικότητά του και για το πως από έκτακτος γίνεται μόνιμος φόρος και για το ότι τα νούμερα θα βγουν πολύ μακριά από τις προβλέψεις. Άκουσα ότι η κ. Μπακογιάννη θα φέρει τροπολογία για να «κατεβούν» οι αντικειμενικές αξίες κατά 30% και αναρωτιούνται τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, που είναι λαϊκιστής; Μα τότε που τα ψηφίζατε, τι κάνατε; Ποιος είναι ο λαϊκισμός; Όταν πλησιάζουμε κοντά στις εκλογές, να αλλάζουμε παραμέτρους στην πολιτική μας;

Είστε όμως παιδευμένοι στο εξής: Υπάρχει στην κοινωνία, εδραιωμένη η πεποίθηση ότι δεν κάνετε απλά λάθη ή αστοχίες, ότι είχατε ένα ορισμένο προσανατολισμό. Να φυλάξετε από τη φορολόγηση συγκεκριμένα συμφέροντα, πολιτικά συμφέροντα που διαπλέκονταν με τα ΜΜΕ και με χίλιες άλλες δύο καταστάσεις, τριγωνικά και τετραγωνικά. Και τα φυλάξατε.

Αν διαβάσει κανείς όλες σας τις τροπολογίες, ακόμα και αυτές των ελαφρύνσεων και των καθυστερήσεων απόδοσης φόρων, έχουν μέσα ΜΜΕ, τράπεζες και μεγάλους εργολάβους. Η κοινωνία έχει την πεποίθηση ότι αυτούς φυλάτε.

Αν ήξεραν πολλές κατηγορίες εργαζομένων, που τους κόψατε το μισθό, ότι αυτά πηγαίνουν για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του πεινασμένου παιδιού στο σχολείο τότε δεν θα είχαν αντίρρηση. Ακόμα και εκεί που κάνετε διορθώσεις, τις κάνετε με τον πιο συκοφαντικό τρόπο.

Είπε ένας συνάδελφος -αν αυτά περιγράφονται στον προϋπολογισμό- πως όσον αφορά τους ένστολους, θα έχουμε σταθερή αξιοκρατική αύξηση όσων επλήγησαν. Μα μιλάμε για το υπερβάλλον ποσό των αναδρομικών και εσείς τους εμφανίζετε στην κοινωνία ότι παίρνουν αύξηση. Μάλιστα πολλές φορές ειδησεογραφικά, τους βάζετε κοντά στους δικαστικούς και τα αναδρομικά τους;

Ούτε οι ίδιοι θέλουν μία τέτοια αντιμετώπιση από πλευράς σας.

Θα ήθελαν πολύ καθαρά να πείτε ότι κέρδισαν το δικαστήριο, δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς και ότι θα πάρουν ένα μέρος από τα υπερβάλλοντα χρήματα που τους κόψαμε. Μιλάμε για ανθρώπους των 580 ευρώ. Μιλάμε για ανθρώπους των 700 ευρώ. Τι δουλειά έχουν να μπαίνουν μαζί με πολλά άλλα;

Μία αναφορά θέλω να κάνω, για τη δική μας συμβολή στο κομμάτι της άμυνας, της αμυντικής πολιτικής που είναι ένας δύσκολος τομέας.

Δεν ήταν μόνο τα μισθολογικά ή οι κρίσεις που αφορούσαν τις παρεμβάσεις μας. Αφορούσαν τους εξοπλισμούς, για να έρθουν τα ΕΜΠΑΕ στην ώρα τους και με τον τρόπο που έπρεπε. Επιμονή στη νομιμότητα από πλευράς μας! Αφορούσαν τα ΑΩ. Αφορούσαν το ΤΑΙΠΕΔ, που πουλούσε στρατόπεδα χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Άμυνας.

Δεν τα είδατε εσείς. Εμείς τα είδαμε και τα φέραμε ως θέματα. Αφορούσε όλη μας την παρέμβαση για να κρατηθεί η αμυντική βιομηχανία όσο κρατιέται, γιατί δεν έχει τελειώσει αυτή η ιστορία. Και σε διαπραγμάτευση βρίσκεται και σε μία δύσκολη ισορροπία βρίσκεται.

Αφορούσε την προσπάθειά μας να περάσουμε πολλά από αυτά που οι στρατιωτικοί ζηταγαν ως μέριμνα. Πολλά από αυτά δεν χρειάζονταν χρήματα και ήταν βοήθειες σε αυτούς.

Ήταν ένας δύσκολος τομέας για τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά ήξερε γιατί μπορεί και βλέπει τα «μαύρα σύννεφα» στον ορίζοντα, στην Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Ξέρει ότι πρέπει να έχεις ένα λαό όρθιο και όχι γονατισμένο, να έχεις Ένοπλες Δυνάμεις που να είναι περήφανες αλλά και μία εξωτερική πολιτική, η οποία να μην είναι ευθυγραμμισμένη στον ευρωπαϊστικό και να είναι ο πρώτος πρόθυμος που πηγαίνει είτε στην Ουκρανία είτε να αναγνωρίσει την αντιπολίτευση στη Συρία! Καταλαβαίνουμε το περιβάλλον στο οποίο ζούμε. Αυτό όμως σημαίνει κάτι: Κινητοποίηση του λαού δίπλα στην πολιτική τάξη.

Ξέρω ότι εμφανίσαμε ένα πρόγραμμα, το οποίο εμείς δεν θέλαμε να το εμφανίσουμε ως πρόγραμμα, γιατί πρόκειται για το αυτονόητο. Είναι αυτονόητο να μην υπάρχει πεινασμένος, να μην υπάρχει άνθρωπος στο σκοτάδι, χωρίς ρεύμα στο σπίτι του. Αυτό το αυτονόητο θέσατε ότι είναι παροχή και να το συζητήσουμε!

Όμως, αποσιωπήθηκε κάτι το οποίο δεν έχει κόστος αλλά σας πονάει πάρα πολύ. Αφορά τον τέταρτο πυλώνα του προγράμματός σας. Αυτός ο πυλώνας μιλάει, για το ότι πρέπει να αλλάξουμε πια ρότα και να φύγουμε από αυτό το πολιτικό σύστημα, το οποίο γεννά διαπλοκή. Δεν έχει κόστος αυτό. Ωφέλεια έχει για τη δημοκρατία και για τον τόπο!

Αυτό το κομμάτι του προγράμματός μας δεν άκουσα κανέναν να το πιάνει. Δεν είναι κοστολογημένο. Δεν έχει τιμή επάνω του. Έχει μόνο ωφέλειες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω.

Απευθύνομαι στον ελληνικό λαό. Στηρίχτε τον ΣΥΡΙΖΑ, για να είναι αυτοδύναμος ο λαός και το άλλο πρωί να κάνει τις αλλαγές που έχει άμεση ανάγκη!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ένα λεπτό μόνο, θα κάνω σύνδεση με τα προηγούμενα ή με τον προηγούμενο συνάδελφο. Ο κ. Χατζηλάμπρου, υπέπεσε στο σφάλμα του συναδέλφου κ. Δραγασάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, όταν κάνετε λόγο εντός ή εκτός Βουλής για διαπλοκές της Κυβέρνησης, για άνομες σχέσεις με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, για τροπολογίες και ούτω καθεξής, θα φέρντε στοιχεία και ονόματα. Αν δεν τα φέρντε, υπάρχει κίνδυνος να χαρακτηριστείτε πολιτικοί συκοφάντες.

Θα παρακαλέσω, λοιπόν, όποιος καταγγέλλει, να φέρνει στοιχεία και να τεκμηριώνει αυτά που λέει. Αλλιώς προσφέρει τη χειριστή υπηρεσία στη δημοκρατία και στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση θα ζητήσει σε λίγες ώρες την επαναβεβαίωση της εμπιστοσύνης του εθνικού Κοινοβουλίου. Σε ό,τι με αφορά, θα υπερψηφίσω την Κυβέρνηση. Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης και καλώ όλους και όλες εσάς, ανεξαρτήτως της ιδεολογικής ή πολιτικής αφετηρίας σας, να πράξετε το ίδιο.

Η Κυβέρνηση Σαμαρά, πρέπει να μείνει και να ολοκληρώσει το έργο της, διορθώνοντας και κάποια λάθη που έχουν γίνει, λάθη που κάνει όποιος πράττει και δρα για το συμφέρον του τόπου. Να μείνει μέχρι την καταληκτική ημερομηνία της θητείας της το 2016.

Ας θυμηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ήταν η χώρα δύομιση χρόνια πριν και πού είναι σήμερα. Γιατί κινδυνεύσαμε να χρεοκοπήσουμε; Διότι έπεσε έξω το ελληνικό δημόσιο, κατέρρευσαν τα δημόσια οικονομικά της χώρας, γνώρισε τη μεγαλύτερη κάμψη, δραματική κάμψη, η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Αμαυρώθηκε η εικόνα της χώρας, αποκλείστηκε η χώρα από τις αγορές. Η χώρα δεν μπορούσε να βρει τα χρήματα που χρειάστηκε.

Δυόμισι χρόνια μετά, τα δημόσια οικονομικά έχουν εξυγιανθεί. Έχει αποκατασταθεί η δημόσια και η διεθνής εικόνα της χώρας. Σταδιακά αλλά αποφασιστικά και σταθερά ανακάμπτει η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Αποκτούμε και πάλι πρόσβαση στις αγορές. Ο αποκλεισμός μας από τις αγορές μας οδήγησε στο μνημόνιο, το οποίο σε εκείνη τη φάση, του Καστελόριζου ούτε υπέγραψε ούτε διαπραγματεύτηκε ο Σαμαράς. Ο Σαμαράς βρήκε τη χώρα σε μία τρικυμισμένη θάλασσα και ακολουθεί μία πολιτική που είναι μονόδρομος, για να την οδηγήσει σε υπήνεμο λιμάνι και ο κόσμος βλέπει αποτελέσματα.

Ό,τι δεν έγινε στα σαράντα προηγούμενα χρόνια, έπρεπε να γίνει σε δύο-δυόμισι χρόνια. Θα είναι μικρόψυχος όποιος δεν αναγνωρίσει τον ηγετικό ρόλο και την εθνική προσφορά του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά αλλά επιτρέψτε μου να πω και την αποφασιστική και γενναία συμβολή σε αυτήν την εθνική προσπάθεια της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, που σήκωσε ιστορικό και τεράστιο βάρος στους ώμους της και εξακολουθεί να σηκώνει.

Δεν θέλω να μειώσω τη συμβολή σε αυτήν την εθνική προσπάθεια, του Αντιπροέδρου Βαγγέλη Βενιζέλου, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και άλλων συναδέλφων.

Γνωρίζουμε όλοι ότι αυτή η αναγκαστικά βίαιη προσαρμογή των δημοσίων οικονομικών της χώρας, δημιούργησε ένα τεράστιο κοινωνικό κόστος. Οδύνη, ιδρώτας και αίμα για τον ελληνικό λαό.

Έχουν πιάσει τόπο οι θυσίες του ελληνικού λαού; Απάντηση. Ναι. Υπάρχουν συγκεκριμένα αποτελέσματα; Απάντηση. Ναι. Ποιο είναι το πρόβλημα; Δεν έχει περάσει ακόμη η βελτίωση αυτή στην καθημερινότητα του Έλληνα και της Ελληνίδας. Θα γίνει και αυτό. Ήδη φαίνονται τα πρώτα θετικά σημάδια, δευτερεύοντα. Προσέξτε, όμως. Η χώρα ήδη βγαίνει μπροστά και η βελτίωση θα είναι πλέον απόλυτα ορατή στην καθημερινότητα του πολίτη σε δώδεκα μήνες από σήμερα.

Ανάμεσα στις θυσίες των διαφόρων κατηγοριών του ελληνικού λαού, θέλω να εξάω την εθνική προσφορά και τις θυσίες των ανδρών και γυναικών των Ενόπλων Δυνάμεων, των ανδρών και γυναικών των Σωμάτων Ασφαλείας, χωρίς να σημαίνει ότι άλλες κατηγορίες του ελληνικού λαού, το σύνολο του ελληνικού λαού, δεν έδωσαν ιδρώτα και αίμα, θυσίες δραματικές, αιματηρές, για να σωθεί η χώρα.

Θέλω, όμως, να τονίσω -γιατί ορισμένοι το θεωρούν αυτόνοτο- ότι, όταν η περιοχή μας συγκλονίζεται από ανέμους και καταιγίδες που αλλάζουν τον γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό χάρτη, οι δομές και οι δυνάμεις εκείνες που φυλάσσουν την εθνική κυριαρχία, την εθνική ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα, τη δημόσια τάξη, έμειναν όρθιες και έδωσαν τον καλύτερο τους εαυτό.

Το πρόβλημα της χώρας δεν είναι πια οικονομικό. Είναι πολιτικό. Ξαναλέω ότι η χώρα θα βγει μπροστά και η βελτίωση στην καθημερινότητα του πολίτη θα είναι απόλυτα ορατή μέσα στους επόμενους δώδεκα μήνες, αρκεί να μη συμβεί το πολιτικό χείριστο, να μη συμβεί -επιτρέψτε μου- το πολιτικό ατύχημα, να ανέβει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Απίστευτο!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Απίστευτο αλλά πιστευτό, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Διώξτε τον λαό!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ό,τι κερδίσαμε με θυσίες, με αίμα και ιδρώτα, μπορεί να χαθεί σε μία Κυριακή, την Κυριακή των εκλογών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έλεος!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ρωτούν οι πολίτες. Μπορεί η παρούσα Βουλή να βγάλει Πρόεδρο Δημοκρατίας; Απάντηση. Μπορεί, αρκεί να αλλάξει το πολιτικό κλίμα. Η Κυβέρνηση βρίσκεται σε φάση μεγάλης δοκιμασίας.

Ερώτημα. Έχει κλειδώσει η πρώτη θέση που καταγράφει στις δημοσκοπήσεις ο ΣΥΡΙΖΑ; Απάντηση. Όχι. Όσο και να δυσχερώ τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, τους κατά τα άλλα συμπαθείς -εδώ μιλάμε πολιτικά, δεν αντιδικούμε προσωπικά- ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει αποκτήσει ρεύμα σαρωτικό στην ελληνική κοινωνία.

Δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ του 2014 το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα του 1981.

Το αρνητικό κλίμα που υπάρχει σήμερα για την Κυβέρνηση είναι απολύτως αναστρέψιμο. Μπορούμε να εκλέξουμε Πρόεδρο, να αποφύγουμε και τις εκλογές και να ανατρέψουμε άρδην τους συσχετισμούς που αναγράφονται σήμερα στις δημοσκοπήσεις επ' ωφελεία της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ υπό μία προϋπόθεση, δηλαδή να εκμεταλλευτούμε πολιτικά το τετράμηνο που έχουμε μπροστά μας.

Χρειάζεται, λοιπόν, να οργανωθεί και να εκδηλωθεί τις αμέσως επόμενες εβδομάδες, μία μεγάλη ιδεολογική, πολιτική και επικοινωνιακή αντεπίθεση της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας. Πρέπει να επιμείνουμε στις μεταρρυθμίσεις, που έχουν σχέση με τον πραγματικό εκσυγχρονισμό του κράτους, δηλαδή την αξιολόγηση και το καλύτερο, μικρότερο και αποτελεσματικότερο κράτος.

Πρέπει, όμως, να υπάρξουν και μέτρα ανακούφισης του μικρομεσαίου νοικοκυριού, με κορυφαίο την αποκλιμάκωση της φορολογίας αλλά και τα μέτρα εκλογίκευσης της φορολογικής πολιτικής. Για παράδειγμα, πρέπει να σταματήσει η παράνοια των υψηλών αντικειμενικών αξιών. Οι ασφυκτικοί φόροι δεν οδηγούν συνήθως σε μεγαλύτερα έσοδα για το κράτος.

Στο πλαίσιο του δυνατού, πρέπει να δούμε ξανά τη φορολογική πολιτική συνολικά. Ο φόρος στην ακίνητη περιουσία ήταν επιβεβλημένος αλλά αποτέλεσε τη σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Δεν μιλώ για τον ίδιο το φόρο αλλά για τα λάθη που έγιναν. Είναι προς τιμή του Πρωθυπουργού που τα διόρθωσε, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Ταυτόχρονα, πρέπει να υπάρξει επικοινωνιακή ανάδειξη των κενών, των λαθών, των αντιφάσεων που έχει η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, ιδιαίτερα σε θέματα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, κύριε Παναγιωτόπουλε, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτές τις σκέψεις σας καλώ να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, με τη βεβαιότητα ότι η υπερψήφιση της Κυβέρνησης που θα γίνει απόψε τα μεσάνυχτα και κυρίως οι ανακοινώσεις που θα κάνει ο Πρωθυπουργός προς την κατεύθυνση των αλλαγών και της αποκλιμάκωσης της φορολογίας, θα αποτελέσουν την αφετηρία αυτής της μεγάλης πολιτικής και ιδεολογικής αντεπίθεσης που θα συνεχίσει την πορεία της χώρας προς το καλύτερο και στην έξοδο από την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, κύριε Χατζηλάμπρου, δεν υπάρχει περίπτωση να σας δώσω τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Μα, κυρία Πρόεδρε, με συκοφάνητε. Δεν το θεωρείτε προσβλητικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε τοποθετηθεί, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Είπε ότι θα είμαι συκοφάντης, αν δεν φέρω ονόματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αυτό είναι πολιτική τοποθέτηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Ξεχνάτε τι έχουν ψηφίσει εδώ μέσα; Ας φέρει εκείνος ονόματα, αν νομίζει ότι δεν υπάρχει διαπλοκή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε συνάδελφε, τα έχετε πει και ως το βράδυ θα τα λέμε.

Η κ. Βαμβακά έχει τον λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΑ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο στο σχόλιο που έκανε ο κ. Παναγιωτόπουλος.

Ξέρετε, κύριε Παναγιωτόπουλε, ο φόβος είναι συναίσθημα που διαχέεται σε όλον τον κόσμο των ζωντανών οργανισμών. Ο εκβιασμός, όμως, είναι ανθρώπινη εφεύρεση. Συνήθως γίνεται εκεί που παραμονεύουν η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια.

Ας συνεχίσουμε όμως. Νεοφιλελευθερισμός ή χάος; Αυτό είναι το δίλημμα που βάζετε. Συνεχίζετε και λέτε ακόμα ότι η διάσωση

των τραπεζών με κάθε τίμημα και η συγκέντρωση της επιχειρηματικής δύναμης σε χέρια λίγων, ήταν προϋπόθεση για την εξέλιξη της προόδου της χώρας. Διαφορετικά, λέτε, θα καταλήξουμε όλοι μαζί στα κατράμια της ανυποληψίας και της καταστροφής. Είναι ολοφάνερος εδώ ο εκβιασμός.

Θεωρείτε όσους δεν συμφωνούν με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές σας, «μπουρλοτιέρηδες» της κοινωνικής ισορροπίας και της προοπτικής για τη σωτηρία της χώρας. Λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σπέρνει ζιζάνια καταστροφής. Ξεχνάτε, όμως, ότι εσείς ψηφίσατε τα μνημόνια και υπογράψατε τους εφαρμοστικούς νόμους και την καταδίκη του ελληνικού λαού. Δεν το έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ποσό ύψους 170 δισεκατομμυρίων ευρώ έχασαν τα ελληνικά νοικοκυριά από το 2007 μέχρι σήμερα, σύμφωνα με μελέτη όχι του ΣΥΡΙΖΑ αλλά ιδιωτικής ελβετικής τράπεζας. Οι αριθμοί, βέβαια, διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Σύμφωνα μ' αυτήν τη μελέτη, όμως, οι Γερμανοί έγιναν πλουσιότεροι κατά 2 τρισεκατομμύρια ευρώ, σε σχέση με τα επίπεδα του πλούτου τους πριν από την περίοδο κρίσης.

Έγιναν πλουσιότεροι με τη δική σας ανοχή και υποταγή.

Διερωτώμαι, αν υπάρχει λογικός άνθρωπος στη χώρα μας που να εξακολουθεί να πιστεύει ότι τα μνημόνια, με την εγκληματική τους λιτότητα, μπορούν να μας βγάλουν από την κρίση.

Από το 2010 μέχρι το 2014, με τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς σας νόμους, φέρατε βαρύτατα πλήγματα και αφανίσατε σχεδόν ολοκληρωτικά τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ενισχύσατε το κλίμα εργασιακής και κοινωνικής ανασφάλειας και δημιουργήσατε περιβάλλον απόλυτης ισχύος της εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, συνιστάται άμεση παρέμβαση για την ανάσχεση της καταστροφικής πορείας της οικονομίας και της κοινωνίας. Επίσης, αποτελούν πρώτο δείγμα γραφής της δέσμευσης του ΣΥΡΙΖΑ για την κατάργηση των μνημονιακών ρυθμίσεων, που είναι η εσωτερική υποτίμηση, η φτωχοποίηση, η άλωση της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, η εξαθλίωση και η καταρράκωση του ηθικού των συμπολιτών μας.

Με τον ίδιο τρόπο, θα καταργηθεί το σύνολο της μνημονιακής νομοθεσίας και θα αντικατασταθεί από νέο εθνικό μοντέλο παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης, ως πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με προτεραιότητα, φυσικά, τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους.

Μέσα σε όλο αυτό το πλαίσιο, δεν πρέπει να ξεχάσουμε τη ζημιογόνα εκπαιδευτική πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση σας από το 2012 μέχρι σήμερα, η οποία οδήγησε στην απαξίωση τόσο του γενικού εκπαιδευτικού συστήματος όσο και της ειδικής εκπαίδευσης, για την οποία θα ήθελα να σας υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά να τα ακούσει και ο ελληνικός λαός, ορισμένα σημεία.

Η χώρα μας, μη καλύπτοντας τις στοιχειώδεις ανάγκες και προϋποθέσεις της ειδικής εκπαίδευσης και μη εφαρμόζοντας ένα σωστό στρατηγικό σχεδιασμό, εκτίθεται ανεπανόρθωτα τόσο στη διεθνή κοινότητα όσο και στους Έλληνες πολίτες.

Από το 2012 που έχετε αναλάβει μέχρι σήμερα, η ειδική εκπαίδευση έχει υποστεί μεγάλη απαξίωση και συρρίκνωση, τόσο στην ποιότητα παροχής εκπαίδευσης όσο και στις δομές της. Η φετινή σχολική χρονιά, όπως και οι προηγούμενες, ξεκίνησαν με πάρα πολλά προβλήματα, με λειτουργικά κενά σε ειδικό εκπαιδευτικό και ειδικό βοηθητικό προσωπικό αλλά και παράλληλη στήριξη. Κάθε σχολική χρονιά ξεκινάει με μεγάλη καθυστέρηση, εξαιτίας ελλιπούς μεταφοράς των μαθητών από και προς τα σχολεία. Πρόκειται για πρόβλημα που υπάρχει και τώρα.

Από το 2012, ανακοινώνετε νομοσχέδιο ειδικής εκπαίδευσης. Προχθές ο Υπουργός Παιδείας, ανακοίνωσε ότι θα έρθει αυτόν το μήνα. Για να δούμε τι θα γίνει! Το μόνο που έχετε φέρει, είναι αποσπασματικές διατάξεις και τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια. Καμιά ουσιαστική αλλαγή δεν έχετε κάνει στην ειδική εκπαίδευση ούτε υπάρχει μέριμνα για τη μεταφορά των μαθητών.

Το πόσο ανεπαρκές είναι το νομοθετικό πλαίσιο που ψηφίσατε για να κάνετε εκπαιδευτικές και στα δημόσια σχολικά δρομολόγια, φαίνεται από τα άρον άρον μπαλώματά, προκειμένου να γλυτώσετε την κατακραυγή. Πού είναι εδώ το Υπουργείο Παιδείας; Δεν έχει λόγο να ασχοληθεί με το θέμα αυτό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε λίγο τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Στο δικό μας πρόγραμμα για την ειδική εκπαίδευση, είναι η συμπερίληψη και συνεκπαίδευση μέσα στο σχολείο. Θέλουμε να υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές στήριξης για έγκαιρη παρέμβαση -που δεν υπάρχει μέχρι τώρα-, εκπαιδευτική ένταξη στη γενική εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και αύξηση της παράλληλης στήριξης, ακόμα και σε σχολικές μονάδες που έχουν τμήματα ένταξης και φυσικά ενίσχυση της κρατικής χρηματοδότησης, χωρίς εξαρτήσεις από προγράμματα ΕΣΠΑ, πλήρης στελέχωση των ΣΜΕΑΕ και των ΚΕΑΔΥ με το κατάλληλο εξειδικευμένο προσωπικό, όπου θα ληφθεί μέριμνα, ώστε να μην παραβιάζεται η αρχή της επιμέλειας και να μην υποκαθίσταται η γονική υπευθυνότητα με την παροχή ουσιαστικής βοήθειας και υποστήριξης στους γονείς, ώστε να εξασφαλιστεί η απαραίτητη συναίνεσή τους στις αποφάσεις των ΚΕΑΔΥ, για το εκπαιδευτικό μέλλον του παιδιού τους.

Το σχολείο, καλείται να αντιμετωπίσει ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης, ισότητας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατάργησης των διακρίσεων.

Μετά από όσα ανέφερα, πιστεύετε ότι αξίζετε την ψήφο εμπιστοσύνης μας; Ρωτήσατε τον ελληνικό λαό αν σας εμπιστεύεται; Γιατί αποφεύγετε την εκλογική αναμέτρηση; Οι λόγοι, βέβαια, είναι πολλοί. Φοβάστε.

Θα πρότεινα, πάντως, στους Βουλευτές της συγκυβέρνησης, να σκεφτούν σοβαρά πριν ψηφίσουν. Διαφορετικά, θα είναι δέσμιοι να υπερψηφίσουν τον προϋπολογισμό που έρχεται, δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα και αδιέξοδα στον ήδη βαθιά τραυματισμένο ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Βαμβακά.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΑ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αν δεν θέλετε να επαναλάβετε τα ίδια ολέθρια λάθη, ξανασκεφθείτε το.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Βαμβακά.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Ζερδελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες, κυβερνητικό στέλεχος -και συγκεκριμένα ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως- είπε δημόσια ότι υπάρχει κίνδυνος ό,τι πέτυχαν σε πέντε χρόνια, να χαθεί σε πέντε μέρες σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ αναλάβει την εξουσία.

Παρακολούθησα πολλές ομιλίες από τους κυβερνητικούς Βουλευτές μέχρι την τελευταία του κ. Παναγιωτόπουλου και φαίνεται ότι τα παραπάνω βρήκαν ευήκοα ώτα που επιχείρησαν να αναπαραγάγουν την πρόβλεψη του Αντιπροέδρου ως σπορά φόβου και πυρά τρομοκράτησης των πολιτών. Το να βλέπει, όμως, κάποιος γύρω του κυβερνητικές επιτυχίες σε ένα τοπίο διάλυσης της κοινωνίας, κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους, εκποίησης της δημόσιας περιουσίας με ευτελή τιμήματα, φτωχοποίησης μεγάλου μέρους των πολιτών και ανθρωπιστικής κρίσης, όταν είναι ταυτόχρονα ηθικός και φυσικός αυτουργός των όσων συντελούνται αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα, στην καλύτερη περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι, μόνο σαν αποτυχημένη απόπειρα αυταπάτης θα μπορούσε να ερμηνευθεί.

Ας δούμε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιες είναι οι πλέον σημαντικές επιτυχίες που κινδυνεύουν να γκρεμιστούν σαν χάρτινος πύργος, σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνήσει αυτόν τον τόπο.

Η χώρα μπήκε στο μνημόνιο με 120% του ΑΕΠ χρέος και σήμερα βρίσκεται στο 165% του ΑΕΠ. Περισσότεροι από τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες -οι περισσότεροι με πτωχία και δεξιότητες- αναζήτησαν εργασία και καλή τύχη σε άλλες χώρες. Χάνεται ο ανθός αυτής της χώρας. Χάσαμε μία ολόκληρη γενιά θυσία στο μνημονιακό μινώταυρο. Μια γενιά διωγμένη από τη χρόνια ανεργία που μετά από απέλπιδες και πολλαπλές προσπάθειες να απασχοληθεί ακόμα και κάτω από εξευτελιστικές συνθήκες εργασίας και αμοιβής ως ανασφάλιστη, με ελαστικά

ωράρια εργασίας, αποδοχές στα όρια επιβίωσης και κάτω από αυτήν, παρά αυτήν την αιμορραγία του επιστημονικού και εργατικού δυναμικού, οι δείκτες της ανεργίας παραμένουν αγκυλωμένοι γύρω στο 27%, ποσοστό πρωτοφανές για μη εμπόλεμη χώρα. Όμως, στην παραγωγή ανέργων και στην εξαγωγή τους στο εξωτερικό, η Κυβέρνηση έδωσε εξετάσεις και πέτυχε αξιολογικές επιδόσεις. Η δημόσια δήλωση του πρώην Πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου ότι κάθε οικογένεια πρέπει να έχει έναν τουλάχιστον εργαζόμενο, πρέπει να επικαιροποιηθεί. Αν συνεχιστεί η ίδια πολιτική -και είναι βέβαιο ότι θα συνεχιστεί μ' αυτήν την Κυβέρνηση- σε λίγο χρόνο κάθε οικογένεια θα έχει μόνο ένα εργαζόμενο, αυτόν στην ξενιτιά.

Αυτό, όμως, η Κυβέρνηση δεν το περιλαμβάνει στις επιτυχίες της αλλά περιλαμβάνει τη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος σε καιρούς ύφεσης. Ένα πρωτογενές πλεόνασμα, που οφείλει την ύπαρξή του στον πολλαπλασιασμό της δυστυχίας και της ανέχειας των πλέον φτωχών και ευάλωτων στρωμάτων της κοινωνίας και στην ουσιαστική εξαφάνιση του κοινωνικού κράτους. Ένα πρωτογενές πλεόνασμα, κύριοι συνάδελφοι, φτιαγμένο από το αίμα και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Τα λουκέτα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και των αυτοαπασχολούμενων, κατέγραψαν αριθμούς που προκαλούν εντονότατο προβληματισμό σε πολλούς -ακόμα και σε δικούς σας- εκτός προφανώς από την Κυβέρνηση.

Οι ανασφάλιστοι πολίτες, από το 5% του πληθυσμού το 2009 -και σημειώστε το αυτό!- εκτινάχθηκαν στο 20% το 2013 και αναμένεται προσθήκη και νέων ανασφάλιστων το 2014. Σήμερα οι ανασφάλιστοι, είναι περίπου τρία εκατομμύρια και οι δείκτες υγείας καταρρέουν. Η δε επιχειρούμενη κάλυψη της ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής της ομάδας αυτής των πολιτών με τις πρόσφατες ρυθμίσεις του Υπουργείου Υγείας πληροί όλα τα χαρακτηριστικά των ρυθμίσεων άνευ αντικρίσματος. Ενδεικτικά για τις τρεις χιλιάδες ανασφάλιστους, η ετήσια προβλεπόμενη δαπάνη, είναι 113 ευρώ το χρόνο ανά άτομο, δηλαδή 9,4 ευρώ το μήνα. Η υγειονομική φτώχεια είναι εδώ!

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αναστενάζει σήμερα στα γήπεδα αλλά στις ουρές του ΟΑΕΔ και των ταμείων ανεργίας.

Αναστενάζει στις ουρές πληρωμής του ΕΝΦΙΑ, του πιο παράλογου και φορομηχανικού νόμου που έχουν γνωρίσει. Αναστενάζει στα γραφεία της ΔΕΗ, εκλιπαρώντας για ακόμα μία ρύθμιση του ανεξόφλητου λογαριασμού. Αναστενάζει στους διαδρόμους των ιατρείων του ΠΕΔΥ, που είναι ακόμα σε νηπιακή κατάσταση από άποψη στελέχωσης. Αναστενάζει στους θαλάμους των νοσοκομείων ή καλύτερα ό,τι έχει απομείνει από αυτά, που λειτουργούν οριακά χάρις στο φιλότιμο των γιατρών και του προσωπικού. Αναστενάζει αναζητώντας τρόφιμα και φάρμακα στα κοινωνικά ιατρεία και στα κοινωνικά παντοπωλεία. Αναστενάζει στις ουρές των συσσιτίων των δήμων και της Εκκλησίας.

Υπάρχει και η Ελλάδα που κρύβει το πρόσωπό της, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι φαντάσματα, ζουν ανάμεσά μας. Η Ελλάδα που δεν θέλει να τη δουν να ψάχνει στα σκουπίδια. Η Ελλάδα που επαιτεί με σκυφτό το κεφάλι. Η Ελλάδα που δίνει τέλος στη ζωή της. Αυτή η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δημιουργημα της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι δημιουργημα της πιο ακραίας και δογματικής νεοφιλελεύθερης πολιτικής, μίας πολιτικής που μιλάει για προσδοκία ανάπτυξης αλλά τη μεταθέτει διαρκώς, σαν αντικατοπτρισμό όσσης σε μία έρημο.

Τα νησιά, ιδιαίτερα τα ακριτικά, δέχτηκαν τα μνημονιακά πυρά με την απόσπαση του κράτους και τη συγκοινωνιακή απομόνωση. Σε αυτήν την πολιτική, ορθώνονται αντιστάσεις από τον ίδιο τον λαό. Στη Λήμνο, οι ελλείψεις στο διδακτικό προσωπικό των δημοτικών σχολείων Θάνου και Κάσπακα, ανάγκασε τους γονείς για δεύτερη εβδομάδα να μη στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Καλώ δε, τον Υπουργό από το Βήμα αυτό, να απαντήσει για το αν θα καλύψει τα εκπαιδευτικά κενά στη Λήμνο και στη Λέσβο και πότε.

Αυτή η πολιτική, που από κοινού στήριξαν και στηρίζουν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, δέχεται πλέον και εκ των έσω αμφισβήτηση. Η αμφισβήτηση αυτή, έστω και καθυστερημένα, έρχεται να προστεθεί στις έγκυρες φωνές στην Ελλάδα και το

εξωτερικό, που έχουν ήδη τεκμηριώσει το αδιέξοδο αυτής της πολιτικής. Η πολιτική αυτή δεν είναι μονόδρομος, όπως ισχυρίζονται οι μνημονιοκεντρικοί φονταμενταλιστές. Πρέπει να σταματήσει όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

Στη ΔΕΘ, ακούστηκαν οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για τα πρώτα και άμεσα μέτρα που θα στηρίξουν την παραγωγική ανασυγκρότηση της κοινωνίας και την επούλωση από τα μνημονιακά τραύματα των πλέον ευπαθών ομάδων. Ένα πρόγραμμα κοστολογημένο, ένα πρόγραμμα, που η μόνη κριτική που δέχθηκε από την Κυβέρνηση, ήταν η διαφορετική εκτίμηση του κόστους του προγράμματος, που εσκεμμένα και εκ του πονηρού τη διπλασίασε.

Καμμία αναφορά, κύριοι συνάδελφοι, στο αν τα μέτρα είναι δίκαια ή άδικα, στην αναγκαιότητά τους για τα ευπαθή και αδύναμα κοινωνικά στρώματα, στη συμβολή, στη συνοχή της κοινωνίας και στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Η Κυβέρνηση, σαν εμπειρικός λογιστής το βρήκε ακριβό. Αλλά ακόμα και αν είναι ακριβό, για το οποίο έχουμε διαφορετική και τεκμηριωμένη εκτίμηση, ας μας πει πόσο κοστολόγησε τη ζημιά που υπέστη η χώρα και οι πολίτες της και ιδιαίτερα οι νέοι, τα χρόνια αυτά των μνημονίων και των εφαρμογών που αυτό επιβάλλει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πόσο κοστολογεί το νέο επιστήμονα, που από εδώ και εμπρός θα παρέχει υπηρεσίες υψηλού επιπέδου σε άλλη χώρα από αυτήν που γεννήθηκε, μεγάλωσε και σπούδασε; Πόσο κοστολογεί έναν πρόωρο θάνατο, από αδυναμία πρόσβασης στις δομές υγείας; Πόσο κοστολογεί μία αποφεύξιμη αναπηρία για τον ίδιο λόγο;

Η άποψή μου είναι ότι την ψήφο εμπιστοσύνης δεν την ζητάει η Κυβέρνηση. Τη ζητούν οι Σαμαράς και Βενιζέλος. Τη ζητούν σαν σιωπητήριο εσωτερικής αμφισβήτησης προς μία συγκυβέρνηση που εμφανίζει τριγμούς. Τη ζητούν για πίστωση χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Μα, ο χρόνος, κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ λίγος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί από τα Δημοτικά Σχολεία Αρχαίας Ολυμπίας, Λάλα και Αγίου Γεωργίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Τζαβάρας Κωνσταντίνος και μετά ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης.

Ορίστε, κυρία Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στο πλαίσιο αυτής της τριήμερης συζήτησης που επακολούθησε το αίτημα του Πρωθυπουργού για παροχή εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, είχαμε την ευκαιρία και θα εξακολουθήσουμε να την έχουμε μέχρι τα μεσάνυχτα, να ανταλλάξουμε απόψεις και να πούμε σκέψεις, ιδέες, να ασκήσουμε κριτική και κυρίως μέσα σε αυτήν την πολύ έντονη ατμόσφαιρα της πώλωσης που επικρατεί στην κοινωνία, να αποδείξουμε στο λαό ότι εντός του Κοινοβουλίου μπορεί και γίνεται ένας διάλογος. Ένας διάλογος, που βεβαίως μετουσιώνει τα σήματα και τα μηνύματα της πραγματικής, της υλικής, της καθημερινής ζωής, με τις ιδέες, τις απόψεις και τις ιδεολογίες.

Και είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί πλην μερικών υπερβολών, απ' αυτό το Βήμα ακούστηκαν πολύ σοβαρά πράγματα και από τις δύο μεριδες. Γιατί, ουσιαστικά, είναι δεδομένο πια ότι στην Ελλάδα δύο είναι οι μερίδες που μάχονται. Οι αντιμνημονιακοί και

οι μνημονιακοί. Βέβαια, αν κάποιος προσπαθήσει σε αυτήν την πόλωση να βρει το πραγματικό υπόστρωμα, να αναζητήσει δηλαδή την πραγματικότητα που αντιστοιχεί σε αυτήν τη διάκριση, θα συναντήσει ένα κενό, γιατί, πράγματι, τίποτα δεν σημαίνει η αντίθεση μνημονιακός και αντιμνημονιακός. Είναι δημιουργήματα κάποιων επιτιθδειών πολιτικών, κάποιων δημοσιογράφων, κάποιων επικοινωνιολόγων, την οποία άκριτα και για λόγους που έχουν σχέση με μικροκομματικά συμφέροντα την υιοθέτησαν οι περισσότεροι, οι περισσότεροι από εκείνους, που ποτέ δεν ακολούθησαν τους πιο σοβαρούς από τους διανοητές της πλευράς τους.

Κάνω ιδιαίτερη αναφορά σήμερα, γιατί απ' αυτό το βήμα ακούστηκε το όνομα ενός μεγάλου Έλληνα φιλοσόφου, του Παναγιώτη Κονδύλη, ο οποίος κατά πολύ ενδιαφέροντα και περιεργό τρόπο, από το 1991 είχε εντοπίσει τις αιτίες της κρίσης, αυτής της κρίσης που δεν άρχισε βέβαια το 2009 αλλά είχε αρχίσει και διήρκεσε καθ' όλον τον χρόνο που επικράτησε σε αυτόν τον τόπο αυτό που λέγεται μεταπολιτευτική αστική δημοκρατία.

Βέβαια, μπορεί να επιγράφεται αυτό το πολύ ενδιαφέρον βιβλίο: «Οι αιτίες της παρακμής του αστικού πολιτισμού» αλλά μέσα, εκεί υπάρχει και μία ιδιαίτερη σημείωση -για να μην είμαι επικριτικός μονάχα προς την αριστερή πλευρά του Κοινοβουλίου- και για την καχεξία του αστικού στοιχείου στην κοινωνία και την ιδεολογία της νεοελληνικής Ελλάδας.

Απ' αυτό, δυστυχώς, κανένας δεν έχει αντλήσει τις ιδέες και τα μηνύματα, που τώρα μόλις εμείς ανακαλύπτουμε και για τα οποία βέβαια κάποτε θα πρέπει να σκεφθούμε, να αναστοχαστούμε και να εξηγήσουμε στις επόμενες γενιές, γιατί από τη στιγμή που στην Ελλάδα υπήρχαν τέτοιοι διανοούμενοι, κανένας δεν τους έδινε σημασία. Η απάντηση είναι μία, Γιατί όλοι οι πολιτικοί, κοιτούσαμε τι θα πει ο τάδε επικοινωνιολόγος, ποιο παραπολιτικό θα προσφέρουμε ή θα προσπαθήσουμε να ανταλλάξουμε με τον τάδε δημοσιογράφο και γενικά πως θα υποταχούμε σε μία επικοινωνία, η οποία, όπως επανειλημμένα έχει τοιστεί, δεν ικανοποιεί τα συμφέροντα ούτε την αποστολή που πρέπει να ικανοποιείται μέσα από τις δημοκρατικές διαδικασίες αλλά κάποια άλλα παραθεσμικά συμφέροντα.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, ήθελα να πω ότι πολύ κακώς μας μέμφεστε εμάς, της από εδώ πλευράς, ότι σας κάνουμε αντιπολίτευση. Δεν σας κάνουμε αντιπολίτευση, κύριοι συνάδελφοι. Και είναι προφανές αυτό, γιατί εσείς δεν εκφράζετε την Αντιπολίτευση, εσείς εκφράζετε πρώτα απ' όλα την άρνηση στην Κυβέρνηση και εμείς δεν κάνουμε τίποτε άλλο, από το να αρνούμαστε αυτήν την άρνηση. Και όπως πολύ καλύτερα από εμένα πρέπει να ξέρετε, η άρνηση της άρνησης, είναι μία πολύ συνθετική διαδικασία και απαιτεί μεγαλύτερη σοβαρότητα και υπευθυνότητα και κυρίως πολύ προσεκτικότερη έρευνα. Παραδείγματος χάριν, ας πάρουμε το θέμα του πελατειακού κράτους. Ποιος σήμερα αμφιβάλλει ότι εάν η Ελλάδα έφθασε σε αυτό το σημείο που έφθασε, το οφείλει στο γεγονός ότι το κράτος κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης υπήρξε πελατειακό, δηλαδή δεν ικανοποίησε ποτέ την αποστολή του αλλά έγινε ένας μηχανισμός εξυπηρέτησης συμφερόντων ή αιτημάτων ατομικών ή συλλογικών;

Αυτά, λοιπόν, τα συμφέροντα, κάποιος είτε είχαν συλλογική είτε ατομική εκδοχή, έσπευδαν να τα ονομάζουν «λαϊκά» και έτσι πολλοί παράγοντες της τότε ή της σημερινής Αντιπολίτευσης, έσπευδαν να τα υπερασπιζόνταν άκριτα και κατ' αυτόν τον τρόπο βέβαια, έγιναν υπαίτιοι με τον τρόπο τους και από την πλευρά τους αυτού που σήμερα λέγεται «δενική κρίση». Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, ο ισχυρισμός ότι δεν φταίει η Αριστερά για την κρίση, παίρνει την απάντησή του από την πολύ σωστή και ευκρινή άποψη του αείμνηστου Παναγιώτη Κονδύλη.

Συμπωματικά, μου κάνει εντύπωση, γιατί τα βιβλία του Κονδύλη έχουν εκδοθεί από τις εκδόσεις «ΘΕΜΕΛΙΟ» και θα έπρεπε τουλάχιστον κάποιος, να έχουμε αυτήν τη στιγμή εδώ σε αυτήν την κρίσιμη ώρα, το κουράγιο, την αντοχή και τη σοβαρότητα να παραδεχόμαστε πάνω απ' όλα την πραγματικότητα, χωρίς να δαιμονοποιούμε και χωρίς να εκθειάζουμε καθ' υπερβολήν πτυχές της.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εγώ ευχαριστώ για τη συνέπεια στο χρόνο.

Ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, κ. Ορφανός, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευρισκόμεθα για τρίτη ημέρα εδώ στη Βουλή των Ελλήνων, συζητούντες για το παρόν και το μέλλον της πατρίδας μας, ερίζοντες για το παρελθόν, διαχωρίζοντες τον λαό, προσδοκούντες κομματικά οφέλη, στέλλοντας αντικρουόμενα μηνύματα. Άραγε, αυτό είναι το ζητούμενο;

Θα προσπαθήσω να σας παρουσιάσω τη δική μου οπτική των θεμάτων, με στόχο να δημιουργήσουμε μια κοινή, ελάχιστη πορεία για τη χώρα μας, για την Ελλάδα. Δυόμισι χρόνια πριν, ο ελληνικός λαός κάτω από πιεστικές συνθήκες για τη ζωή του, εκλήθη να λάβει μια κρίσιμη εκλογική απόφαση. Ανέθεσε τη διακυβέρνηση της χώρας σε εκείνους που πίστευαν ότι δεν υπάρχει διέξοδος, δεν υπάρχει άλλη λύση εκτός του οργανωμένου συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εντολή ήταν καθαρή. Πάρτε μας από εδώ το ταχύτερο, ξεκαθαρίστε τα εμπόδια, δώστε μας ρυθμό και αναπνοή, βοηθήστε μας να ξαναζήσουμε.

Η διαδρομή ήταν σίγουρα σκληρή. Οι θυσίες πολλές. Ο ελληνικός λαός σήκωσε τεράστιο βάρος. Κάποιοι αντέδρασαν και αντιδρούν. Πρόσφεραν και προσφέρουν ελκυστικές στα λόγια λύσεις. Δίνουν τα πάντα στους πάντες. Σε αυτό το διάστημα η Κυβέρνηση πέτυχε πολλά και σημαντικά πράγματα στην κατεύθυνση της εξόδου από την κρίση στην προσπάθειά της για γρήγορα αποτελέσματα.

Πρώτος στόχος, ήταν η διατήρηση του ευρώ και συγχρόνως η αποφυγή της χρεοκοπίας. Τα καταφέραμε, πολεμώντας σκληρά ακόμα και όταν δυνάμεις μέσα και έξω από τη χώρα, προσπαθούσαν να σκυλεύσουν με κάθε τρόπο το κορμί της πατρίδας μας, υπονομεύοντας κάθε προσπάθεια που οδηγούσε σε αποτελέσματα προφανώς θετικά.

Η συνεπής δημοσιονομική πολιτική, σε συνδυασμό με τις μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις που έγιναν στη δημόσια διοίκηση έφεραν αποτελέσματα και διαμόρφωσαν νέες συνθήκες λειτουργίας του κράτους. Το πρωτογενές πλεόνασμα και η έξοδος της χώρας στις αγορές, είναι χαρακτηριστικά δείγματα της προσπάθειας που έγινε και πέτυχε χάρις στις θυσίες των Ελλήνων. Είναι ουσιαστικά η πρώτη φορά που τα οικονομικά στοιχεία εμφανίζουν θετικό πρόσημο και ανοίγουν το δρόμο σε μέτρα που θα ελαφρύνουν τα φορολογικά βάρη από τις πλάτες εκατομμυρίων πολιτών και παράλληλα θα ενισχύσουν την επιχειρηματικότητα και θα καταπολεμήσουν την ανεργία.

Σε αυτήν την εθνική προσπάθεια, το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης έχει συμβάλει ενεργά, με στόχο να επιτευχθεί η αναστροφή της ύφεσης και η δημιουργία συνθηκών ανάπτυξης που είναι το κύριο ζητούμενο για τη χώρα αυτήν την εποχή.

Έτσι, λοιπόν, θα ακούσετε μικρά και μεγαλύτερα, θα ακούσετε λεπτομέρειες αλλά και βασικά στοιχεία της ζωής της χώρας.

Στο πλαίσιο του αναπτυξιακού ν.3908/11, εγκρίθηκαν διακόσια σαράντα πέντε επενδυτικά σχέδια, συνολικού προϋπολογισμού ενός δισεκατομμυρίου εξακοσίων δεκατριών εκατομμυρίων ευρώ περίπου, συνολικής ενίσχυσης εξακοσίων τριάντα τριών εκατομμυρίων ευρώ, γεγονός που θα συμβάλει στη δημιουργία περίπου πέντε χιλιάδων νέων, αμέσων και εμμέσων θέσεων εργασίας, σε διάφορους τομείς, όπως είναι ο τουρισμός, η μεταποίηση, ο πρωτογενής τομέας και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Σημειώτέον, ότι οι παραπάνω επενδύσεις απλώνονται σε ολόκληρη τη Μακεδονία και τη Θράκη, δίνοντας αναπτυξιακή προοπτική, σε περιοχές που η στήριξή τους είναι απαραίτητη και για εθνικούς λόγους.

Είμαι πεπεισμένος ότι η ανανέωση της ισχύος του επενδυτικού νόμου θα δημιουργήσει νέες ευκαιρίες στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας και της Θράκης, πιθανές δε μεταβολές στο πεδίο εφαρμογής του, ώστε να συμπεριληφθούν και άλλες επενδυτικές δράσεις σε νέους τομείς, θα δημιουργήσουν μεγάλη δυναμική στο βόρειο τμήμα της χώρας μας με προφανή οφέλη.

Όσον αφορά τα προγράμματα διασυνοριακής συνεργασίας 2007-2013, το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης, υλοποιεί ως επικεφαλής εταίρος το έργο «TRIGGER» σε συνεργασία με άλλους επτά φορείς από την Ελλάδα και τη Βουλγαρία, με βασικό

στόχο να παρέχει καθοδήγηση σε αποφοίτους σε θέματα απασχόλησης και επιχειρηματικότητας.

Εξάλλου, σε πλήρη εξέλιξη είναι το διασυνοριακό πρόγραμμα «Εξυπνη Εξειδίκευση-Smart Specialization», το οποίο, μέσω της περιφερειακής ανάπτυξης και συνεργασίας με άλλους επτά φορείς από την Ελλάδα και τη Βουλγαρία, προωθεί την ανταγωνιστικότητα, την έρευνα και την καινοτομία.

Εξαιρετικής σημασίας είναι η προγραμματική σύμβαση που υπογράφηκε πρόσφατα μεταξύ των Υπουργείων Μακεδονίας-Θράκης και Εσωτερικών και δέκα δήμων στην περιφέρεια, όπου ανήκουν δώδεκα χερσαίοι μεθωριακοί σταθμοί της βόρειας Ελλάδας, με βασικό στόχο την αναβάθμισή τους καθώς αποτελούν το «πρώτο πρόσωπο» της χώρας για τους εισερχόμενους οδικώς σε αυτήν.

Περαιτέρω, είναι πρόθεσή μας να υπάρξει δεύτερη φάση του έργου, με τοποθέτηση κατάλληλου μηχανικού εξοπλισμού ελέγχου για την αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου και άλλων παρανόμων δράσεων.

Τελική μας επιδίωξη, είναι η μετατροπή των παραπάνω εισόδων σε ευρύτερους χώρους υποδοχής των επισκεπτών και σημεία παροχής τουριστικών υπηρεσιών και περαιτέρω πληροφοριών.

Επιπλέον, δημιουργούμε μαζί με την «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ Α.Ε.» και την «Αλεξάνδρεια Ζώνη Καινοτομίας» το «Mobile Egnatia», που είναι μια διαδικτυακή υποδομή πληροφοριών τουριστικού ενδιαφέροντος και μεταφορών, για όσους κινούνται οδικώς στην ευρύτερη περιοχή της Εγνατίας Οδού από την Ηγουμενίτσα έως τους Κήπους.

Στη δημιουργία της υποδομής πληροφοριών συνεργάζονται οι περιφέρειες, τα επιμελητήρια και όσοι μπορούν να συμβάλλουν με πληροφορίες, παραδείγματος χάριν, σύλλογοι, ομοσπονδίες κ.λπ..

Εξαιρετικής σημασίας είναι η πρόσφατη παραχώρηση της έκτασης των εξήντα στρεμμάτων, με εγκαταστάσεις, στην «Αλεξάνδρεια Ζώνη Καινοτομίας», ώστε να αποτελέσει ουσιαστικά την αφετηρία για τη λειτουργία του πρώτου θύλακα υποδοχής καινοτόμων επιχειρήσεων στην περιοχή της Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για μια απόφαση-καμπή, στην οποία το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης είχε σημαντική συμβολή, όπως επίσης και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, κυρίως γιατί πλέον μέσω «JASPERS» δικαιούνται προνομίων και ενισχύσεων, που θα λάβουν οι επιχειρήσεις οι οποίες θα εγκατασταθούν στην περιοχή. Ακόμη, είναι ανοιχτός ο δρόμος για την εκπόνηση ενός στρατηγικού σχεδίου, στο οποίο ενεργό ρόλο θα έχει το κοινοτικό πρόγραμμα τεχνικής βοήθειας «JASPERS», που προανέφερα.

Με την ανάπτυξη εξειδικευμένων δράσεων στον αγροδιατροφικό τομέα, ανοίγει ουσιαστικά ο δρόμος για τη δημιουργία ενός υγιούς και βιώσιμου οικοσυστήματος καινοτομίας στη Θεσσαλονίκη, το οποίο μεσομακροπρόθεσμα θα λειτουργήσει ως πόλος έλξης για όσους Έλληνες και ξένους επιχειρηματίες θέλουν να επενδύσουν.

Παράλληλα με τα παραπάνω, η «Αλεξάνδρεια Ζώνη Καινοτομίας» λειτουργεί στο Κέντρο Διάδοσης Επιστημών και Μουσείο Τεχνολογίας «Νόησις» ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον πρόγραμμα, το «Thessaloniki Smart Up Innovation Hub», για την υποστήριξη νεοφυών επιχειρηματιών που έχουν καινοτόμες ιδέες στις νέες τεχνολογίες, στην επιχειρηματικότητα και άλλους συναφείς τομείς. Τελικός στόχος; Οι είκοσι οκτώ που έχουν προχωρήσει στην τελική φάση, να βρουν στις αρχές Νοεμβρίου, με τη βοήθεια του προγράμματος, επενδυτές-επιχειρηματίες για το σχέδιό τους.

Θεωρώ ότι η βελτίωση της καθημερινότητας, είναι συνυφασμένη με την καλύτερευση της δημόσιας διοίκησης και συνεπώς της λειτουργίας του κράτους.

Προφανώς, προς αυτήν την κατεύθυνση που αναβαθμίζει την σχέση πολιτών-δημόσιας διοίκησης και βελτιώνει την ποιότητα ζωής του καθενός μας, κινείται η σύσταση και η λειτουργία δύο κεντρικών συμβουλίων διά νομοθετικής ρύθμισης, τόσο της αρχιτεκτονικής όσο και της επίλυσης πολεοδομικών θεμάτων και αμφισβητήσεων στον χώρο του ΥΜΑΘ. Κατ' αυτόν τον τρόπο, μήκε τέλος στην ταλαιπωρία όσων έπρεπε να ταξιδεύουν μέχρι την Αθήνα για την επίλυση των αρχιτεκτονικών και πολεοδομικών θεμάτων τους.

Όσον αφορά τους εποπτευόμενους φορείς, η «ΔΕΘ Α.Ε.», μετά από χρόνια πήρε την πάνω βόλτα, τόσο στη γενική έκθεση με αύξηση των εκθετών -χίλιοι περίπου- και των επισκεπτών κατά 40% σε σχέση με το 2013, όσο και στις κλαδικές εκθέσεις, όπως η «Agrotica», με αύξηση των επισκεπτών πάνω από 70%. Ήδη, σχεδιάζεται η επόμενη κίνηση διεθνοποίησης της λειτουργίας της.

Λένε αυτοί που ξέρουν τα οικονομικά ότι ο χώρος των εκθέσεων είναι ένας δείκτης για τη γενικότερη οικονομική κατάσταση μιας χώρας. Όταν υποχωρούν οι εκθέσεις, υποχωρεί η πορεία της χώρας. Το είχαμε το 2010, το 2011 και το 2012. Όταν η οικονομία αρχίζει να ανεβαίνει, τότε και οι εκθέσεις πηγαίνουν καλύτερα. Άρα, λοιπόν, έχουμε έναν δείκτη. Λάβετε τον υπ' όψιν σας.

Ως Υπουργός Μακεδονίας και Θράκης, έχω έρθει σε συνεννόηση με τις διοικήσεις όλων των εποπτευόμενων φορέων, όπως «ΕΥΑΘ Α.Ε.» ΕΥΑΘ Παγίων, ΔΕΘ HELEXPO, το Κέντρο Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς, αλλά και τα επιμελητήρια, ώστε να καταρτίσουμε σε πρώτη φάση, έναν οδηγό δράσεων ο οποίος θα καθορίζει τις εκκρεμότητες που υπάρχουν και θα προτείνει τρόπους αντιμετώπισής τους με στόχο τη γρήγορη ανάπτυξη και την αύξηση της απασχόλησης.

Για όλα τα παραπάνω απαιτείται ένας άμεσος σχεδιασμός, στηριγμένος στο νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης, για το οποίο επανεκκίνησαν οι διαδικασίες και ελπίζουμε ότι θα προωθηθεί για ψήφιση το ταχύτερο δυνατόν, στηριγμένο σε νέες βάσεις συναίνεσης και προοπτικής για το μέλλον.

Όσον αφορά την ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας και της Θράκης, βασικές προϋποθέσεις είναι η αξιοποίηση των αεροδρομίων, των λιμανιών, με πρωτεύον στοιχείο τη σύνδεσή τους με το σιδηροδρομικό δίκτυο. Να επιστήμω ότι εκτός της Θεσσαλονίκης και το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, έχει αυτήν τη στιγμή εργασίες τόσο εκβάθυνσης όσο και σύνδεσης με το σιδηροδρομικό δίκτυο.

Προχωράμε με την αξιοποίηση των πανεπιστημίων, των νέων τεχνολογιών, της καινοτομίας, της πρωτογενούς ανάπτυξης, της μεταποίησης, της γεωτεχνίας και της βιομηχανίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία αλλάζει κατεύθυνση. Η τουριστική περίοδος ήταν εξαιρετική. Η ανεργία για πρώτη φορά μετά από πέντε χρόνια δείχνει μείωση -μικρή μεν, μείωση δε- που δημιουργεί τα πρώτα ψήγματα αισιοδοξίας. Το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2015 αλλά και διεθνείς εκθέσεις, προβλέπουν ανάπτυξη της τάξεως του 2,9% και περαιτέρω μείωση της ανεργίας. Κανείς μας δεν υποστηρίζει ότι λύθηκαν τα προβλήματα δια παντός, όμως υπάρχει πλέον ακτίνα φωτός, υπάρχει ελπίδα.

Η Ελλάδα «τρέχει» τις μεταρρυθμίσεις, γιατί έχουμε αντιληφθεί την αναγκαιότητά τους. Από την εκατοστή τεσσαρακοστή έβδομη θέση, βρισκόμαστε στην τριακοστή έκτη.

Η μείωση της φορολογίας σε όλα τα επίπεδα, είναι κεντρικός στόχος της Κυβέρνησης. Ήδη οι πρώτες φοροελαφρύνσεις, όπως η μείωση κατά 30% της εισφοράς αλληλεγγύης και του φόρου πετρελαίου, η διατήρηση του 13% στον ΦΠΑ εστίασης, είναι γεγονότα προς εφαρμογή για το έτος 2015.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Συγχρόνως, ένα σύνολο δράσεων, όπως η αύξηση δόσεων για οφειλές στο δημόσιο και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, η ταχύτερη πληρωμή υποχρεώσεων του δημοσίου, ο συνυπολογισμός υποχρεώσεων του δημοσίου με τα χρέη των πολιτών, η μη κατάθεση ΦΠΑ που δεν εισεπράχθη, βρίσκονται σε εξέλιξη. Απαιτείται, πλέον, ένα συνολικό εθνικό σχέδιο, που θα υιοθετήσουμε με περισσή πλειοψηφία, ένα σχέδιο που θα προδιαγράφει τους στόχους, θα περιγράφει τα επιμέρους βήματα, θα κάνει μετόχους της ελπίδας και της προόδου τους πολίτες και θα τους καλεί να πρωταγωνιστήσουν στην επόμενη φάση ανάπτυξης της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως το διάστημα που διανύουμε, αποτελεί την κρίσιμη καμπή της αλλαγής της οικονομικής και όχι μόνο πορείας της χώρας. Αυτήν τη στιγμή, είμαστε υποχρεωμένοι να αφήσουμε κατά μέρους τις ιδιοτέλειες, την μικροπολιτική αντίληψη και τους λαϊκισμούς και να πορευτούμε ενωμένοι στο μέλλον.

Ψήφος εμπιστοσύνης στη Κυβέρνηση, σημαίνει ψήφος στη σταθερότητα και την πεποίθηση ότι η Ελλάδα αφήνει πίσω της την εποχή της μιζέριας και της καχυποψίας, την εποχή των μνημονίων και της τρόικας και εισέρχεται στη φάση της ανάπτυξης και της προόδου.

Αυτό δεν σημαίνει ότι σας καλώ σήμερα να υπερψηφίσετε την Κυβέρνηση. Θα ήταν λάθος εκ μέρους μου, έχοντας ακούσει όλα όσα είπατε. Θέλω, όμως, να σας υπενθυμίσω ότι όποιος σκάβει το λάκκο του άλλου, συνήθως πέφτει μέσα ο ίδιος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ (Υπουργός Μακεδονίας και Θράκης): Ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σημαίνει «όχι» στις αντιφάσεις και στα αδιέξοδα. Ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σημαίνει «ναι» στην ειλικρίνεια και την υπευθυνότητα, σημαίνει «ναι» στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Τσουκαλάς Δημήτριος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ο λάκκος, κύριε Υπουργέ, έχει γεμίσει ήδη. Το βλέπετε καθημερινά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ καθόλου στα πεπραγμένα αυτής της Κυβέρνησης ούτε θα κάνω κριτική στο έργο της, γιατί, κύριοι της συγκυβέρνησης, τα πάτε μόνοι σας μια χαρά. Κάθε μια ομιλία Βουλευτή της συγκυβέρνησης, σας εκθέτει ακόμα περισσότερο, πόσω μάλλον αυτές των Υπουργών. Και αναμένουμε όλοι τη χαρακτηριστική βολή που θα είναι η ομιλία του Πρωθυπουργού σήμερα το βράδυ.

Γι' αυτό θα αναφερθώ σε μερικές πτυχές του προγράμματός μας, που αφορά στην Αστυνομία και θα εφαρμοστεί σε λίγους μήνες, ξεκινώντας από ένα γενικό πλαίσιο.

Η αναδιάρθρωση της ΕΛΑΣ ήταν ένα πάγιο αίτημα των αστυνομικών από τα πρώτα συνδικαλιστικά τους βήματα. Ήταν αίτημα της Αριστεράς που με κάθε ευκαιρία το έφερνε στο προσκήνιο αλλά ήταν και αναγκαιότητα για την κοινωνία και για την ίδια την Αστυνομία.

Αναφερόμενος στην κατάσταση των Σωμάτων Ασφαλείας και, κυρίως, της ΕΛΑΣ, τη στιγμή αυτή που η Κυβέρνηση ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής, καταγγέλλω τη διάλυση των υπηρεσιών της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής από τις πολιτικές λιτότητας που επιτάσσουν τα μνημόνια. Η κατάργηση των έξι χιλιάδων εφτακοσίων κενών οργανικών θέσεων σε χαμηλό βαθμό προσωπικό, αυξάνει την επιβάρυνση στο ήδη καταπονημένο προσωπικό, συντηρεί και αυξάνει τις μετακινήσεις για την κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών. Επίσης, απομακρύνει τη δυνατότητα των αστυνομικών να υπηρετήσουν κάποτε κοντά στον τόπο συμφερόντων τους. Έτσι, συνεχίζεται η καλλιέργεια πελατειακών σχέσεων για κάτι που δικαιούνται. Οι υπηρεσίες λειτουργούν μόνο από το φιλότιμο και τον επαγγελματισμό του προσωπικού.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, άμεση προτεραιότητα για την αναδιοργάνωση της Αστυνομίας είναι η επικέντρωση στην εγκαθίδρυση υπηρεσιών με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, με έμφαση στην ανάπτυξη, εκπαίδευση και επαγγελματική επάρκεια του ανθρώπινου δυναμικού, στην αλλαγή της νοοτροπίας, με γνώμονα την εξυπηρέτηση της κοινωνίας και όχι να στεκόμαστε απέναντι ή ενάντια της.

Εμείς δίνουμε ρεαλιστικές απαντήσεις και λύσεις στα προβλήματα που ταλανίζουν την Αστυνομία προς μια δημοκρατική, φιλολαϊκή κατεύθυνση, επικεντρώνοντάς στο τρίπτυχο «αξιοπρέπεια-διαφάνεια-αξιοκρατία».

Ζητήματα τρέχουσας πολιτικής. Η υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να σεβαστεί την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και να καταβάλει τα αναδρομικά. Αντί γι' αυτό, η Κυβέρνηση -και χωρίς να δεσμεύεται συγκεκριμένα- στον προσωρινό προϋπολογισμό, διαχέει σπερμολογίες και φήμες για σταδιακή καταβολή των αναδρομικών από τον Ιούλιο του 2015.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Του 2014.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ο Ιούλιος του 2014 έχει περάσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Αναδρομικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Επιπλέον -και αυτό είναι ενδεικτικό των προθέσεων της Κυβέρνησης- ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομικών, δεν δέχεται καν το αίτημα των φορέων των ενστόλων για συνάντηση ή για ενημέρωση σχετικά με το φλέγον θέμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Συναντήθηκαν. Την Τετάρτη ήταν μαζί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Και ξέρετε πολύ καλά ότι έστειλαν ήδη επιστολή στον Πρωθυπουργό, για να τους κανονίσει ραντεβού με τον κ. Χαρδούβελη. Εκεί έχουμε φτάσει πλέον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δεν είναι έτσι που τα λέτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Δική μας απόφαση, είναι ο σεβασμός στις αποφάσεις των δικαστηρίων και άμεση συμμόρφωση με αυτές.

Βέβαια, εσείς εδώ δεν συμμορφωθήκατε να δώσετε τα χρήματα και να πάρετε πίσω τις καθαρίστριες που ήταν μόνο πεντακόσιες ενενήντα πέντε. Σκεφθείτε τι δούλεμα έχει να πέσει στο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ο Πρωθυπουργός στη συνέχεια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία - Κόλλια Τσαρουχά): Κύριε Κυρίαζιδη, σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να υπάρχει ένα όριο σε αυτά που λέγονται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Όσον αφορά το ασφαλιστικό, το ΤΕΑΠΑΣΑ και την ενοποίηση των ταμείων. Η Κυβέρνηση προσανατολίζεται στην ουσιαστική διάλυση των ταμείων. Υποχρέωση κατάθεσης αναλογιστικών μελετών -λέει- μέχρι 31-12-2014.

Η θέση η δική μας είναι η εξής. Ζητάμε αναστολή της εφαρμογής του μέτρου και παράταση κατάθεσης των μελετών, για να έχουν τον χρόνο οι ένστολοι να βρουν τρόπο να βγάλουν τη θηλιά που τους έχετε περάσει μετά από την κλοπή των 105 εκατομμυρίων με το PSI. Αποτυχία του ν. 4249/2014 για την αναδιάρθρωση των Σωμάτων Ασφαλείας και της πολιτικής προστάσις. Μόλις τέσσερις μήνες μετά την αποχώρηση του κ. Δένδια, ο αντικαταστάτης του, ο κ. Κικίλιας, έκανε τροποποιήσεις του πρόσφατα ψηφισμένου νόμου, ακυρώνοντας στην πράξη το νομοσχέδιο Δένδια. Ο κ. Δένδιας, όπως ξέρετε, δεν είχε λάβει υπ' όψιν του τις προτάσεις και τις επιστημονικές μελέτες για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών που είχαν κατατεθεί από συνδικαλιστικές οργανώσεις, από ενστόλους, από υπηρεσιακούς παράγοντες με εμπειρία.

Μάλιστα, στην εισηγητική έκθεση Κικίλια εντοπίζονται σαν κακώς κείμενα του νόμου ακριβώς αυτά που είχαμε επισημάνει εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ.

Οι προγραμματικές θέσεις και κατευθύνσεις της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ για την Αστυνομία. Η σχέση με την κοινωνία - εκδημοκρατισμός. Οι πολιτικές των κυβερνήσεων των τελευταίων ετών, οδήγησαν στη διάρρηξη των σχέσεων Αστυνομίας και κοινωνίας. Σε αυτό συνέβαλε η εγκαθίδρυση και παγίωση του κλίματος αυταρχισμού, η συχνότητα χρήσης αστυνομικής βίας, η αυθαιρεσία και η ασυδοσία τμημάτων ή μηχανισμών στο πλαίσιο της επιχειρούμενης αστυνομοκρατίας, δηλαδή του προσανατολισμού της ΕΛΑΣ στην καταστολή των λαϊκών κινητοποιήσεων και αγώνων.

Σε αυτό συνέβαλαν οι βίαιες πολιτικές στοχοποιήσεις που επιβάλλονται στο λαό από τα μνημόνια, συνήθως βέβαια με βία και καταστολή.

Θέση μας είναι η αναδιάρθρωση της ΕΛΑΣ, η ριζική βελτίωση των σχέσεων με την κοινωνία και ιδιαίτερα με τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού.

Επίσης, η σύσταση διακομματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για την αναδιάρθρωση, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της ΕΛΑΣ, των συνδικαλιστικών φορέων, των ΟΤΑ, της επιστημονικής κοινότητας και των κοινωνικών φορέων.

Επιπλέον, η άμεση αντιμετώπιση περιστατικών και συμπεριφορών ρατσιστικής βίας. Λέμε «όχι» στην στρατιωτικοποίηση της ΕΛΑΣ. Η δομή, η λειτουργία, η ιεραρχία και η εκπαίδευση της ΕΛΑΣ, εξακολουθούν να έχουν στρατιωτικό χαρακτήρα. Στόχος της αναδιάρθρωσης, είναι να μετατραπεί η ΕΛΑΣ σε ένα πολιτικό σώμα που συναλλάσσεται με δημοκρατικό πνεύμα καθημερινά με τους πολίτες.

Το έλλειμμα δημοκρατίας, προκαλείται από τη στρεβλή εφαρμογή πολιτικού ελέγχου, ο οποίος ασκείται ασφυκτικά με τη μορφή της κομματικοποίησης, όπως την εισπράττουν οι ίδιοι οι ένστολοι. Αυτή η αντιδημοκρατική δομή που έχει επιβληθεί στην ΕΛΑΣ, ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για το συγκεντρωτισμό, την ελλιπή αποκέντρωση και τα επιχειρησιακά κενά.

Άρα, χρειάζεται ενίσχυση του δημοκρατικού και ανθρωπιστικού φρονήματος του προσωπικού με διαρκή σεμινάρια, διαλέξεις και δράσεις κοινωνικής ευαισθητοποίησης.

Το αίτημα του εκδημοκρατισμού της ΕΛΑΣ και οι αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της, θα υλοποιηθεί με διαφανή, αξιοκρατικά κριτήρια αξιολόγησης, αλλαγή του θεσμικού πλαισίου αξιολόγησης με θεσμοθέτηση τριμελούς συμβουλίου αξιολόγησης, συνυπογραφή του αξιολογούμενου και κοινοποίηση της βαθμολογίας στον κρινόμενο και τρίτον, δημιουργία δευτεροβάθμιου συμβουλίου αξιολόγησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό.

Χρειάζεται αστυνόμευση και όχι αστυνομοκρατία –η ασφάλεια είναι ένα κοινωνικό αγαθό- για την εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας στον πολίτη.

Κλείνω με αυτό. Προτείνεται επανασχεδιασμός της αντιεγκληματικής πολιτικής, βελτίωση της παροχής υπηρεσιών στον πολίτη, για την καλύτερη ανταπόκριση της Αστυνομίας. Βελτίωση της καθημερινής αστυνόμευσης, με αναβάθμιση της αστυνόμευσης στη γειτονιά και της κοινοτικής αστυνόμευσης. Χτύπημα στη διαφθορά που έχει εισχωρήσει και μέσα στην Αστυνομία. Αυτά θα εκθέσουμε και γραπτώς με ποιον τρόπο θα γίνουν.

Επειδή η ασφάλεια είναι κοινωνικό αγαθό και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Αστυνομία, θα πρέπει να αλλάξει η σημερινή μορφή και οι πρακτικές των μονάδων καταστολής, ΥΑΤ και ΥΜΕΤ. Θα πρέπει να υιοθετηθούν νέες τακτικές και υπηρεσιακές προσεγγίσεις και να δημιουργηθούν νέες υπηρεσίες αντιμετώπισης της κρίσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δηλαδή προτείνετε να τις καταργήσουμε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Όχι, θα έχουμε νέες υπηρεσίες αντιμετώπισης κρίσης. Γιατί δεν νομίζω ότι περιποιεί τιμή για την Αθήνα του 2014 να έχουμε από την Ομόνοια και από την Πλατεία Κάνιγγος μέχρι εδώ, μονίμως τέσσερις κλούβες με ΜΑΤ να κάθονται και να μην κάνουν απολύτως τίποτα!

Εμείς λέμε ότι θα υπάρχουν μονάδες οι οποίες θα επεμβαίνουν όταν θα υπάρχει κρίση και δεν θα κάθονται χωρίς λόγο, χωρίς να κάνουν απολύτως τίποτα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Όταν θα επεμβαίνουν, τι θα κάνουν; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ολοκληρώνω με αυτό. Οι ειδικές ομάδες ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ και ΖΗΤΑ πρέπει να ενοποιηθούν. Πρέπει να σταματήσει η επιχειρησιακή εμπλοκή τους στις διαδηλώσεις, να αναπροσανατολιστούν και να μετατραπούν σε ταχύκίνητη ομάδα παρέμβασης για την προστασία του πολίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ πολύ.

Η κ. Φωτεινή Αραμπατζή έχει τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στου δρόμου τα μισά -ενός δρόμου με τις αιματηρές θυσίες του ελληνικού λαού- η πολιτική ανευθυνότητα, η μικροπολιτική μιζέρια και το άβυσστο πάθος της Αντιπολίτευσης για την εξουσία, τείνει δυστυχώς να υπονομεύσει τη μεγαλύτερη εθνική προσπάθεια της μεταπολιτευτικής περιόδου, αυτή που για να τελεσφορήσει χρειάζεται πολιτική ηρεμία, εθνική συνεννόηση και σοβαρότητα, ό,τι δηλαδή υπονομεύει η ακατάσχετη προεδρολογία και εκλογολογία την κρίσιμότερη στιγμή, την ώρα της τελευταίας αξιολόγησης, της διευθέτησης του μεζόνος, που είναι η βιωσιμότητα του χρέους, την ώρα που η Ελλάδα πρέπει να προχωρήσει σοβαρά

και συντεταγμένη.

Γι' αυτό η ψήφος εμπιστοσύνης είναι πρωτίστως ψήφος εμπιστοσύνης προς τα έξω, εξιτήριο για τους δανειστές μας, πιστοποιητικό επενδυτικής αξιοπιστίας για τις αγορές, εκεί δηλαδή που θα καταφύγουμε για χρηματοδότηση το 2015, όταν δεν θα έχουμε ανάγκη το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Η ψήφος εμπιστοσύνης, όμως, είναι και μια καλή ευκαιρία για να αναμετρηθούμε και με τις πολιτικές μας ευθύνες. Η συγκυβέρνηση με τις δεσμεύσεις της, οι Βουλευτές με την αιτιολόγηση της ψήφου τους, οι πρώην πολίτμοι εταίροι της συγκυβέρνησης με τις επιλογές τους και βεβαίως, η Αντιπολίτευση με τις υψηλές ευθύνες του αντιπολιτευτικού της ρόλου.

Για τον εποικοδομητικό αντιπολιτευτικό λόγο του ΣΥΡΙΖΑ, τι μπορεί κανείς να πει; Άκρατη μαμούθ παροχολογία, ασυγκράτητη διγλωσσία. Διαχείριση της φτώχειας επαγγέλλεστε με ξένα χρήματα. Ήδη ορέγεστε και υπόσχεστε να σκορπίσετε το πρωτογενές πλεόνασμα, αυτό που με τόσο κόπο αποκτήθηκε.

Πού είναι για παράδειγμα, οι προτάσεις σας, η κριτική σας για τον πρωτογενή τομέα, το βασικό αυτό αναπτυξιακό εργαλείο; Μόλις πριν δύο μήνες η χώρα μας κατέθεσε την πρότασή της για τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, αυτή δηλαδή που θα κρίνει τις εξελίξεις στον πρωτογενή τομέα τα επόμενα έξι χρόνια.

Δεν σας άκουσα δύο χρόνια τώρα να παρεμβαίνετε ενεργά με προτάσεις, με κριτικές αντιρρήσεις για βελτιώσεις και αλλαγές, να ζητάτε καθ' όλη τη διάρκεια της διαπραγματεύσεως οργανωμένη συζήτηση στη Βουλή με τους αρμόδιους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ούτε ένας εκπρόσωπός σας... (Δεν ακούστηκε)

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Τους Βουλευτές της συγκυβέρνησης αφήνετε να το κάνουν.

Κύριε Διαμαντόπουλε, έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Διαμαντόπουλε, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Δεν σας άκουσα να παρεμβαίνετε σθεναρά για το εθνικό σχέδιο διαχείρισης βοσκοτόπων, αυτό δηλαδή που θα κρίνει το μέλλον της ελληνικής κτηνοτροφίας και μπορεί να απαλλάξει από 2 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα το εμπορικό ισοζύγιο της χώρας.

Δεν σας είδα να προσυπογράφετε τη σχετική τροπολογία που λύνει το θέμα από το 2014 και μετά, ύστερα από τις παλινωδίες της κρατικής μηχανής που σημειώθηκαν το 2013 και την αιμορραγία του ελληνικού κτηνοτροφικού κόσμου. Στους Βουλευτές της συγκυβέρνησης το αφήσατε και αυτό.

Πού είναι οι παρεμβάσεις σας, για το μη συμψηφισμό των κοινοτικών ενισχύσεων με τα υπόλοιπα πράξη των αγροτών, πλην αυτών προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία; Στους Βουλευτές της συγκυβέρνησης το αφήσατε και αυτό και ευτυχώς περιλαμβάνεται, όπως και πολλά ακόμη, στο προσχέδιο του προϋπολογισμού.

Με τα φωτοβολταϊκά, αλήθεια, τι θα κάνετε; Ο Ευρωβουλευτής σας κ. Μανώλης Γλέζος, μόλις προχθές στις 2-10 σε ερώτησή του προς τον υποψήφιο Επίτροπο Γεωργίας, τον κάλεσε να έρθει να ξεριζώσετε μαζί αυτά τα «σιδερένια φυτά». Σεβαστή η άποψη του κ. Γλέζου να εχθρεύεται την επιχειρηματικότητα, δυστυχώς, όμως, για εσάς η επίσημη θέση του κόμματός σας απέχει παρασάγγας από τις θέσεις του Ευρωβουλευτή σας, γιατί απλά έχετε δεσμευτεί, όπως παντού άλλωστε, να καταργήσετε το κούρεμα των οικιακών και αγροτικών φωτοβολταϊκών αλλά και να αναπροσαρμόσετε τις τιμές, αυτές που ρίξαμε εμείς, «οι κακοί Βουλευτές», σε όλες τις υπόλοιπες κατηγορίες.

Θα τα ξεριζώσετε τελικώς τα φωτοβολταϊκά ή θα δώσετε υψηλότερες τιμές σε αυτούς που τα κατέχουν;

Η Κυβέρνηση πριν από λίγες μέρες έκανε πράξη μία σημαντική δέσμευσή της για την αποκατάσταση του ασφαλιστικού καθεστώτος των αγροτών στα εξήντα δύο έτη με σαφάντα χρόνια εργασίας. Και εκεί έγινε μία περαιτέρω βελτίωση από τους Βουλευτές της συγκυβέρνησης, για τη δίκαιη αναγνώριση των πλασματικών χρόνων και στην πολύπαθη τάξη των αγροτών. Αδικαιολογώντας απόντες ήσασταν και εκεί.

Ο κατάλογος είναι μακρύς και ο χρόνος, δυστυχώς, πολύ περιορισμένος.

Απόντες ήσαν ακόμη και για την Αμφίπολη, αυτό το οικουμενικό και μοναδικό ταφικό μνημείο που μας εκπλήσσει καθημερινά και μας καθιστά περήφανους με τις συγκλονιστικές συνεχείς αποκαλύψεις του.

Πού ήσανταν, αλήθεια, το καλοκαίρι του 2012, όταν είχαν σωθεί τα χρήματα από την περιφέρεια και είχε σταματήσει η ανασκαφική προσπάθεια;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Εμείς πού ήμασταν;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Σας θυμίζω ότι τότε ήμασταν πολύ μακριά από το σημερινό ανασκαφικό θαύμα. Μόλις διακόσια τριάντα μέτρα από τα συνολικά τετρακόσια ενενήντα επτά του περιβάλλοντος είχαν αποκαλυφθεί και πολύ λίγοι, εκτός από την ακούραστη, επίμονη και αθόρυβη κ. Περιστερή και τη μικρή τότε –μετρημένη στα δάχτυλα του ενός χεριού– ομάδα της, δούλευαν με το καλεμάκι τους υπομονετικά, πιστεύοντας βαθιά σε αυτό το μεγαλειώδες που κρύβεται στα έγκατα της μακεδονικής γης.

Το λέω, γιατί ως πολύ καινούργια Βουλευτής τότε, με τα μέσα του κοινοβουλευτικού ελέγχου που διαθέτει κάθε Βουλευτής ζήτησα από τον τότε Υπουργό Πολιτισμού –και ανταποκρίθηκε– τη χρηματοδότηση αυτής της μοναδικής ανασκαφικής δραστηριότητας.

Σημειολογικές είναι οι αναφορές, σημειολογικές, για το ότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι η εξουσία άκοπα και ψεύτικα. Και με αυτήν την οργανωμένη ασάφεια, την πολιτική αυθάδεια πορεύεστε και προκαλείτε τους θεσμούς με αυτοσκοπό την εκλογική αναμέτρηση.

Δεν θα σας κάνουμε τη χάρη, όμως, γιατί εμείς, οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης, που ψηφίσαμε αντιδημοφιλή μέτρα και συνειδητά ασκούμε δημιουργική αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση που στηρίζουμε, πιστεύοντας ότι η αποκλίνουσα άποψη κάθε Βουλευτή είναι χρέος συνείδησης και όχι ρήγμα στην αρχή της δεδηλωμένης, δεν θα αφήσουμε αυτόν τον εθνικό αγώνα βορά στις ανώριμες και αντιφατικές βλέψεις σας.

Στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση ως την καλύτερη, ως την ειλικρινέστερη και συνεπέστερη παρούσα πολιτική επιλογή, με τα λάθη και τις παραλείψεις της, με τις ιδιομορφίες που απορρέουν από το πολιτικό φαινόμενο της συγκυβέρνησης.

Στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί έσωσε τη χώρα από τη χρεοκοπία, γιατί υποσχέθηκε παραμονή στο ευρώ και γρήγορη φυγή από τα μνημόνια. Το πρώτο με βεβαιότητα το πέτυχε, μετατρέποντας το ταπεινωτικό *grecxit* σε πανθομολογούμενη διεθνή αναγνώριση της ανάκαμψής μας. Την απαλλαγή από τα μνημόνια την ολοκληρώνει τώρα –νωρίτερα από το πρόγραμμα– με ισχυρά διαπραγματευτικά χαρτιά, όπως το πρωτογενές πλεόνασμα κι η επιτυχής και πρώιμη έξοδος στις αγορές.

Στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, γιατί ήρθε η ώρα και περιμένουμε να κάνει πράξη την αποκατάσταση των αδικιών, τις ουσιαστικές φοροελαφρύνσεις, την παύση της οριζόντιας φοροεπιδρομής ως γνήσιο φιλελεύθερο κόμμα.

Παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης γιατί είναι η ώρα να δώσει ανάσα στους τσακισμένους επιχειρηματίες με τη ρύθμιση των «κόκκινων» δανείων και πνοή ζωής με ρεαλιστική προοπτική στους ανέργους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Αραμπατζή.

Ο κ. Αναστάσιος Κουράκης έχει τον λόγο. Θα ακολουθήσει ο κ. Διαβάκης και μετά ο Υπουργός Εργασίας κ. Βρούτσης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω όχι ακριβώς με τα ζητήματα Παιδείας αλλά με ανακοινώσεις που έγιναν από το Υπουργείο Υγείας όσον αφορά –τώρα μιλάω και ως γιατρός και όπως θα δείτε και ως γιατρός της Αριστεράς– τον ιό Έμπολα.

Λαμβάνονται όλα τα μέτρα για να αντιμετωπιστεί ο ιός. Σε αυτό θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο. Τώρα άρχισε να ξυπνάει η Δύση και ο λεγόμενος ανεπτυγμένος κόσμος, μπροστά στην απειλή του ιού ο οποίος έχει αφανίσει δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στην Αφρική. Καταλαβαίνουμε ότι όταν η λεγόμενη –επαναλαμβάνω– πολιτισμένη ανθρωπότητα κωφεύει για τις συνθήκες υπό

τις οποίες ζουν και για τη νοσηρότητα που υπάρχει στον Τρίτο Κόσμο, να ξέρετε ότι κάποια στιγμή και αυτό θα το βρει στο σπίτι της. Καλώς ή κακώς όλοι είμαστε στο ίδιο καράβι. Όλοι έχουμε την ίδια μοίρα και στο βαθμό που εξακολουθούμε να κωφεύουμε δεκάδες ιοί Έμπολα θα ακολουθήσουν το επόμενο διάστημα, αν δεν εξαλειφθούν οι αιτίες της ανισότητας σε όλο τον πλανήτη. Ξέρετε, αυτό δεν είναι θέμα φιλανθρωπίας. Είναι θέμα αλληλεγγύης, που είναι μία διαφορετική έννοια. Αυτό σημαίνει ότι η μοίρα του καθενός μας είναι αλληλένδετη με τη μοίρα όλων των υπολοίπων πολιτών και ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Προχθές ο Υπουργός Παιδείας μάς περιέγραψε μία εικονική πραγματικότητα. Αναφέρθηκε στην παιδεία χρησιμοποιώντας το ρήμα «καταφέραμε».

Αλήθεια, γιατί αισθάνεται υπερήφανος ο κ. Λοβέρδος, όταν αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πάνω από επτά χιλιάδες διδακτικά κενά, όταν λείπουν πέντε χιλιάδες δάσκαλοι από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, πεντακόσιοι από την ειδική αγωγή και υπάρχουν πάνω από χίλια διακόσια κενά σε ειδικό βοηθητικό και επιστημονικό προσωπικό;

Αισθάνεται υπερήφανος ο κ. Λοβέρδος με τη διαγραφή χιλιάδων νέων από τα ελληνικά πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, που μας παρουσίασε την Τετάρτη ως τακτοποίηση του κύκλου σπουδών, ενώ στην πραγματικότητα είναι ο σύγχρονος ευεργέτης των κολεγίων, καθώς οι μνημονιακές δυνάμεις ονόμασαν εν μία νυκτί τα κολέγια πανεπιστήμια, τα οποία σπεύδουν να προσφέρουν χείρα βοηθείας στους φοιτητές που πρόκειται να διαγραφούν, αναγνωρίζοντας πιστωτικές μονάδες στα μαθήματα που έχουν περάσει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλώνει για ακόμη μία φορά από το Βήμα αυτό ότι δεν πρόκειται να αποδεχθεί διαγραφές φοιτητών. Δεσμεύεται ότι θα καταργήσει το νόμο Διαμαντοπούλου και θα διευκολύνει τα ιδρύματα, προκειμένου να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα, δίνοντας τη δυνατότητα σε όσους το επιθυμούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Ο κύριος Υπουργός, μάς είπε ότι κατάφερε να εφαρμόσει την αξιολόγηση, αυτόν τον τερατώδη μηχανισμό απολύσεων εκπαιδευτικών, με δραστηριότητα περικοπή της δημόσιας χρηματοδότησης.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ενάντια στην αξιολόγηση εκείνη η οποία προσπαθεί να εντοπίσει τα αδύνατα σημεία στη δημόσια διοίκηση, για να βοηθήσει να πάνε καλύτερα τα πράγματα.

Εδώ, όμως, η αξιολόγηση που εφαρμόζεται –ιδιαίτερα στους εκπαιδευτικούς– θα έλεγα ότι από τη μία μεριά τοποθετεί στη χορεία των εξαιρέτων εκπαιδευτικών εκείνους που έχουν εκδώσει τουλάχιστον ένα βιβλίο ή έχουν συμμετάσχει σε δύο τουλάχιστον συλλογικούς τόμους και έχουν δημοσιεύσει τουλάχιστον ένα άρθρο. Πρόκειται για προσόντα που αρμόζουν σε λέκτορα που διεκδικεί θέση στο πανεπιστήμιο.

Και αυτοχρόνως, επιβάλλει μια ανθρωποφαγία μέσα στα σχολεία ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς, ώστε να μη μεταπέσουν στην κατηγορία του 15% –που είναι κάτω από ένα ποσοστό βάσης– οι οποίοι αργότερα μπορεί να αντιμετωπίσουν πέρα από τη μισθολογική καθήλωση, την απειλή της διαθεσιμότητας και της απόλυσης.

Η κυβέρνηση της Αριστεράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα καταργήσει όλο το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο της τιμωρητικής αξιολόγησης.

Ακόμη, πρέπει να σας πω ότι το Υπουργείο Παιδείας συνεχίζει το καταστροφικό έργο που ξεκίνησε η κ. Διαμαντοπούλου, με τη σαρωτική ανατροπή του σχολικού χάρτη και τις μαζικότερες στην ιστορία της εκπαίδευσης συγχωνεύσεις και καταργήσεις.

Στα τέσσερα χρόνια του μνημονίου, η δημόσια εκπαίδευση έχει χάσει συνολικά πάνω από δύο χιλιάδες σχολικές μονάδες. Καταστροφική είναι η κατάργηση των εκατόν δύο ΕΠΑΣ, που είναι δομές τυπικής εκπαίδευσης. Όπως επίσης, καταστρεπτική είναι και η απώλεια εκατοντάδων οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών με καθαρά λογιστικά κριτήρια. Αντ' αυτού, έχουμε την εισαγωγή της απλήρωτης μαθητείας και πολλά άλλα δεινά που οδηγούν στη σχολική διαρροή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δηλώνουμε κατηγορηματικά. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα παγώσει τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις στην πρω-

τοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και θα σχεδιάσει από την αρχή τον σχολικό χάρτη και το μέγεθος των σχολικών μονάδων αποκλειστικά βάσει λειτουργικών και παιδαγωγικών κριτηρίων, ώστε να μπορεί να εξασφαλιστεί η διευρυμένη λειτουργία των σχολικών μονάδων με άνοιγμα στη γειτονιά και την τοπική κοινωνία.

Δηλώνουμε ότι τα σχολεία, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια, μπορούν να μετατραπούν σε πολιτιστικούς χώρους κάθε γειτονιάς και να λειτουργούν ως κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, πολιτισμού, ενισχυτικής διδασκαλίας κ.α.. Δηλώνουμε ότι θα υπάρχει πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων και θα διασφαλίσουμε τη χρηματοδότηση για τις πιεστικές ανάγκες της εκπαίδευσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, οραματίζεται και επενδύει σε ένα δημόσιο σχολείο ανθρώπινο, οργανικά ενταγμένο στην τοπική κοινωνία, που θα υπηρετεί παιδαγωγικούς στόχους αλλά και θα συμβάλλει ενεργά στην κοινωνικοποίηση στο πλαίσιο της κάθε τοπικής κοινωνίας και κάθε γειτονιάς. Ένα σχολείο προσβάσιμο σε όλους, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις, με ιδιαίτερη μέριμνα στα άτομα με ειδικές μαθησιακές ανάγκες και τα άτομα με αναπηρία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταργήσει τις ευέλικτες μορφές εργασίας στην εκπαίδευση και θα προχωρήσει σε διορισμούς εκπαιδευτικών με βάση τις πραγματικές ανάγκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πολύ λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Θα παρέχει πολύπλευρη στήριξη εκείνων που διορίζονται για πρώτη φορά και θα κάνει επιμόρφωση των υπηρετούντων εκπαιδευτικών. Θα επαναφέρουμε στα σχολεία τους εκπαιδευτικούς της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, που βρίσκονται σε διαθεσιμότητα σε θέσεις εκπαίδευσης.

Μας μίλησε ο Υπουργός Παιδείας για σχέδιο νόμου για την ειδική αγωγή. Θα πρέπει να πούμε ότι είναι ένα σχέδιο νόμου, για το οποίο η συντριπτική πλειοψηφία των εμπλεκόμενων φορέων μιλά απαξιωτικά και ζητά να το πάρει πίσω η Κυβέρνηση. Θα τα πούμε καλύτερα, όταν θα έρθει στη Βουλή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα μεριμνήσει, ώστε η εκπαίδευση που θα παρέχεται να συμπεριλαμβάνει όλους τους μαθητές. Θα λειτουργούν εξατομικευμένα εκπαιδευτικά προγράμματα σε τμήματα ένταξης και θα παρέχεται –όταν αυτό είναι αναγκαίο– προνοιακή, ψυχολογική και ψυχιατρική στήριξη εντός του σχολείου, από δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες μετά από συνεργασία με τους γονείς, τον σύλλογο διδασκόντων, τους συμβούλους γενικής, ειδικής και προσχολικής αγωγής.

Για τα ελάχιστα παιδιά, λόγου χάριν με πολλαπλές αναπηρίες, που η ένταξή τους δεν κρίνεται επωφελής, θα υπάρχουν κατάλληλες χωριστές δομές. Αλλά να ξέρουμε ότι αυτά τα ειδικά σχολεία θα είναι συστεγαζόμενα και συνεργαζόμενα στενά με τα υπόλοιπα σχολεία και σε αυτά θα εφαρμόζονται προγράμματα γνωστικού, ψυχαγωγικού και αθλητικού περιεχομένου, κατάλληλα δηλαδή για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης των συνεπειών της κρίσης, θα ανασυγκροτήσουμε τη φοιτητική μέριμνα με σίτιση και στέγαση, με την απαραίτητη αποκέντρωση των υπηρεσιών και των πόρων στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ.

Θα θεσμοθετήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μαθητική μέριμνα, με οργάνωση σχολικών συσσιτίων, δεκατιανού για όλους τους μαθητές και γεύματος στα ολοήμερα δημοτικά, δημιουργία κοινωνικών κυλικείων. Θα προχωρήσουμε σε δωρεάν προληπτικούς και υγιεινολογικούς ελέγχους των παιδιών που δεν έχουν υγιεινολογική περίθαλψη και θα παρέχουμε πλήρη ιατροφαρμακευτική κάλυψη όλων των μαθητών και φοιτητών.

Θα προχωρήσουμε στη δημιουργία φοιτητικών εστιών με μικρές παρεμβάσεις σε σχολάζουσες περιουσίες. Θα καλύψουμε τις ανάγκες της αυξημένης ζήτησης για δημόσιους και παιδικούς σταθμούς, με άμεσα προγράμματα επεμβάσεων σε υφιστάμενα κτήρια σε συνεργασία με δήμους, ώστε να λειτουργήσουν ταχύτατα ως δημόσιοι παιδικοί σταθμοί.

Τέλος, θα αναβαθμίσουμε το μάθημα των ξένων γλωσσών και πληροφορικής στη δημόσια εκπαίδευση, με δυνατότητα απόκτησης πιστοποίησης εντός της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Θα κα-

λύψουμε τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών εντός του δημόσιου σχολείου με μουσική, καλλιτεχνικές δραστηριότητες, αθλητισμό, ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Να γνωρίζουμε –εμείς δεν το ξεχνάμε ούτε λεπτό– ότι η στόχευση του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η καθολική δωρεάν και δημόσια παιδεία με υψηλού επιπέδου παρεχόμενη εκπαίδευση. Η αναβάθμιση και ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας πρέπει να είναι τέτοια που θα καταστήσει περιττή επιλογή για τον καθένα και την καθεμία την ιδιωτική εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και σε όλα τα επίπεδα.

Όλα αυτά δείχνουν ότι μόνο η κυβέρνηση της Αριστεράς μπορεί και θέλει να πετύχει κάτι τέτοιο. Και θα το πετύχει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουράκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, έρχεται σε μια στιγμή που η Κυβέρνηση, έχοντας μπροστά της το δύσκολο πρόβλημα της διαπραγμάτευσης του δημοσίου χρέους και έχοντας στη φαρέτρα της πετυχημένους στόχους, προσπαθεί να αποκαταστήσει σταδιακά τις αδικίες και τα λάθη που έγιναν τα τελευταία χρόνια, σε μια προσπάθεια να ανακουφίσει την κοινωνία, που κατά κοινή ομολογία έχει ματώσει.

Αυτό είναι και το στοιχείο που πρέπει να κερδηθεί. Το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του σχεδίου ανάκαμψης, όπως έχει εξαγγελθεί τόσο από τα χείλη του Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά όσο και από τους αρμόδιους Υπουργούς, είναι μπροστά μας.

Πιο συγκεκριμένα, θα αναφερθώ τηλεγραφικά εξαιτίας του λίγου χρόνου που έχω, σε μερικά σημεία που συναντώ κάθε μέρα στις πόλεις και στα χωριά της Λακωνίας, τα οποία είναι μικρογραφία όλης της περιφέρειας, όλου του ελληνικού λαού, όλης της ελληνικής επικράτειας. Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα σε αυτό το χρονοδιάγραμμα το οποίο θεωρώ ότι μπορεί να μας βγάλει με ασφαλή τρόπο μπροστά.

Η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών με περισσότερες δόσεις σε εφορία και ασφαλιστικά ταμεία πρέπει να έρθει άμεσα, όπως έχει εξαγγελθεί στη Βουλή. Εκτός από τα «κόκκινα» δάνεια, που επιχειρείται η ρύθμισή τους, υπάρχουν και τα λεγόμενα «πυρρόπληκτα» δάνεια τα οποία έλαβαν αρκετοί μικροί επιχειρηματίες σε όλη την ελληνική περιφέρεια λίγο πριν ξεκινήσει η οικονομική κρίση και σήμερα δεν μπορούν να αποπληρωθούν. Πρέπει να βρεθεί μια βιώσιμη και οριστική λύση για τα δάνεια αυτά, γιατί η αναστολή καταβολής των δόσεων, απλώς μεταθέτει το πρόβλημα στο εγγύς μέλλον.

Επίσης, με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των stress tests των τραπεζών και εφόσον όλα πάνε καλά, πρέπει να ανοίξει η στρόφιγγα του δανεισμού, να ενισχυθεί η ρευστότητα, να χρηματοδοτηθούν οι υφιστάμενες υγιείς επιχειρήσεις που θέλουν να αναπτυχθούν και να τους δοθούν τα κεφάλαια κίνησης.

Βεβαίως, η υπερφορολόγηση τόσο των φυσικών προσώπων όσο και των επιχειρήσεων δεν βοηθά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ανάπτυξη. Οι φορολογικές ελαφρύνσεις, όπως η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, πρέπει να ενταθούν. Ο ΕΝΦΙΑ έχει κοστίσει πολύ στην Κυβέρνηση.

Είναι περιττό να αναφέρω τι συνέβη το καλοκαίρι σε όλους μας, σε όλους τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα της συγκυβέρνησης, δηλαδή τι εισπράξαμε προκειμένου να δούμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Και πιστεύω ότι η σωστή κατεύθυνση, θα διατυπωθεί κατά τέτοιο τρόπο και θα αποδείξει ότι το μήνυμα έχει πλέον ληφθεί.

Ο πρωτογενής τομέας αποτελεί έναν από τους βασικότερους πυλώνες της ελληνικής οικονομίας. Είναι γεγονός ότι η παρούσα Κυβέρνηση προσπάθησε με συγκεκριμένα μέτρα, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, να στηρίξει τη μεγάλη υπόθεση που λέγεται φυτική και ζωική παραγωγή.

Υπάρχουν, όμως, κάποια λάθη τα οποία γνωρίζουμε ότι τα έχει αντιληφθεί. Αυτά τα λάθη έχουν προκαλέσει μεγάλη πικρία στον αγροτικό κόσμο. Για παράδειγμα, είναι ανεπίτρεπτο να κρατούνται οι επιδοτήσεις των αγροτών για οφειλές στον ΟΓΑ του-

λάχιστον χωρίς τη συναίνεση του οφειλέτη. Ούτε αιτήσεις για αποζημίωση από τον ΕΛΓΑ δεν μπορούν να υποβάλουν πολλοί παραγωγοί, εάν χρωστούν στον ΟΓΑ.

Με ικανοποίηση άκουσα εχθές το βράδυ τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, να μιλά για άμεσες ενέργειες στο ζήτημα του κατάρροϊκού πυρετού, όπως επίσης και στην υποβολή του φακέλου για τη νέα προγραμματική περίοδο εκ μέρους του Υπουργείου Γεωργίας, καθώς επίσης και για ζητήματα που αφορούν την περαιτέρω ενδυνάμωση της ζωικής παραγωγής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Αφού ψόφησαν τα μισά πρόβατα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ε, όχι και τα μισά. Μην είστε υπερβολικός.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ τώρα στον κόσμο που γνώρισα από κοντά τους έντεκα μήνες που διετέλεσα Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, δηλαδή τα εν ενεργεία και εν αποστρατεία στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, εκφράζοντας κατ' αρχάς τα συλλυπητήριά μου στις τρεις οικογένειες των πεζοναυτών που έχασαν τη ζωή, τους εκτελώντας βολές όλμων 81mm στο πεδίο Γλαφυρών Μαγνησίας.

Προτείνω, κυρία Πρόεδρε, και θέλω να το διατυπώσετε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, τα παιδιά των δύο ΕΠΟΠ, να υιοθετηθούν από τη Βουλή των Ελλήνων, όπως έχει γίνει και σε άλλες αντίστοιχες περιπτώσεις.

Η αλήθεια είναι ότι αυτά τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, είναι εκείνα που η κρίση έπληξε περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη εργασιακή ομάδα. Αυτό είναι μία αδικία, που και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς είχε αναγνωρίσει από τον Ιούλιο του 2013 και η Κυβέρνηση έχει από τότε στις προτεραιότητές της τη σταδιακή τους αποκατάσταση, παράλληλα, με μέτρα που θα ελαφρύνουν και τις άλλες κοινωνικές ομάδες που έχουν πληγεί από την κρίση, όπως είναι φυσικά οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι αγρότες μας και γενικότερα η μικρομεσαία τάξη.

Ενδεικτικά, θα ήθελα να αναφέρω ότι τα εν ενεργεία στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, έχουν υποστεί από την αρχή της κρίσης συνολικά μειώσεις της τάξεως του 26% έως 52%. Οι δε συνταξιούχοι, ιδιαίτερα των υψηλότερων βαθμών και με τα περισσότερα χρόνια υπηρεσίας, έχουν υποστεί μειώσεις της τάξεως των 41% έως 68%. Άλλωστε, τεράστιες είναι και οι μειώσεις που υπέστησαν τα μερίσματα των μετοχικών ταμείων που έχουν συρρικνωθεί σε ποσοστό 63,1%.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας, όμως, στις 6 Σεπτεμβρίου του 2014, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, δήλωσε τα εξής: «Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για αποκατάσταση των μισθολογικών τους απωλειών θα εφαρμοστεί, τουλάχιστον όσο μας επιτρέπουν οι ανάγκες του προϋπολογισμού. Δεν μπορούμε μονομιάς να αποκαταστήσουμε πλήρως τις αποδοχές του 2012 ούτε για τους στρατιωτικούς ούτε για τους αστυνομικούς ούτε για κανέναν άλλο κλάδο».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμένα, προσωπικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με καλύπτει η παραπάνω δήλωση, δίνοντας έμφαση στο μέρος που αναφέρει «δεν μπορούμε μονομιάς να αποκαταστήσουμε πλήρως τις αποδοχές του 2012».

Από το προσχέδιο του προϋπολογισμού προκύπτει ότι γίνεται μερική αποκατάσταση, περίπου κατά 50% της διαφοράς των βασικών μισθών μεταξύ των ετών 2012 και 2014. Κατανοώ τις παρούσες δημοσιονομικές καταστάσεις αλλά αναμένουμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, ιδιαίτερα οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν έρθει εκείνη η ώρα, την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για την πλήρη αποκατάσταση στα επίπεδα του 2012.

Εξάλλου, θα ήθελα επίσης να πω ότι πρέπει να εφαρμοστεί και ο έγκαιρος προγραμματισμός των μεταθέσεων, ένα θέμα με το οποίο είχαμε επιμέρους ασχοληθεί και νομίζω ότι βάνει προς τη σωστή κατεύθυνση, καθώς επίσης και η προσπάθεια ικανοποίησης της συνυπηρέτησης των συζύγων και η καθιέρωση του παρεμβόριου επιδόματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Κλείνοντας, θα ήθελα να μιλήσω για κάτι το οποίο έχει αναφερθεί κατά κόρον σε αυτήν την Αίθουσα, να απαλείψουμε επιτέλους τον λανθασμένο και υποτιμητικό –θα έλεγα– όρο «ένστολοι». Δεν υπάρχουν «ένστολοι», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι εκείνοι οι οποίοι αποτελούν τα εν ενεργεία ή εν αποστρατεία στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι μειωτικός ο όρος και θεωρώ ότι όλοι πρέπει να τον αντικαταστήσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτές τις ώρες, όπως έχει διατυπωθεί και άλλη φορά, συγκρούονται η ευχέρεια του αντιπολιτευτικού λόγου και η δυσχέρεια της κυβερνητικής πράξης, ο λαϊκισμός του ΣΥΡΙΖΑ με την υπευθυνότητα.

Εμείς είμαστε με την υπευθυνότητα και θεωρώ ότι η κρίση και η ωριμότητα του ελληνικού λαού αυτό θα το αποδεχθεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ματθαίουπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου της Χρυσής Αυγής.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η σημερινή συζήτηση, ξεκίνησε προ δύο ημερών με μία περί των νόμων και Κανονισμού της Βουλής ερμηνεία και ανάλυση και πιο συγκεκριμένα με μία καταγγελία από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως για το γεγονός ότι ο άνθρωπος που ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης σήμερα, ο αδιάφορος κατά τα άλλα Πρωθυπουργός, ο Σαμαράς, απουσιάζει επιδεικτικά από την εν λόγω κοινοβουλευτική διαδικασία.

Η ερμηνεία των νόμων, όμως, γίνεται μέχρι του σημείου εκείνου που συμφέρει τον καθένα και το κόμμα του. Διότι αυτό που θα έπρεπε να σχολιαστεί και να καταγγελθεί, ιδιαίτερα και για εμάς της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, δεν είναι η απουσία του Σαμαρά, είναι η απουσία του Γενικού Γραμματέα της Χρυσής Αυγής και άλλων επτά εν ενεργεία Βουλευτών, οι οποίοι με την απουσία τους θα επηρεάσουν και το αποτέλεσμα της βραδινής ψηφοφορίας.

Κάθε φορά, όμως, που έχουμε σημαντικά κοινοβουλευτικά δρώμενα, γινόμαστε θεατές του ίδιου θλιβερού φαινομένου. Κάποιοι άνθρωποι τροφοδοτούν με λάδι τη φωτιά, για να συγκρούονται αυτά που εσείς ονομάζετε «τα δύο άκρα», από τη μία η Νέα Δημοκρατία και από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι ο ΣΥΡΙΖΑ και η Χρυσή Αυγή. Διότι οι μεν κατηγορούν τους δε, για παράδειγμα η Νέα Δημοκρατία κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι υιοθετεί μια πολυφωνία επειδή δεν διαθέτει συγκεκριμένο πρόγραμμα –ορθώς–, από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία για ασυνέπεια λόγων και πράξεων –πάλι ορθώς–.

Το συζητούμενο, όμως, είναι ότι σήμερα η εικόνα που παρουσιάζει το Κοινοβούλιο είναι θλιβερή, διότι έχουμε ξεκάθαρη κατάλυση του Συντάγματος και του πολιτεύματος.

Η κατάλυση ξεκίνησε με τις περίφημες πολιτικές διώξεις τον περασμένο Σεπτέμβριο του 2013, όταν χωρίς καμμία προβλεπόμενη διαδικασία εσείς που σέβεστε τους νόμους, στείλατε στη φυλακή αθώους ανθρώπους με μοναδικό κριτήριο ενοχής την ιδεολογία τους.

Και μάλιστα, για να προλάβω τις αντιδράσεις ορισμένων που θα επικαλεστούν ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη –και χαίρομαι που είστε παρών, Υπουργέ της Δικαιοσύνης, Μπάμπη, όπως περιφρονητικά σας αποκαλούν διάφοροι κύκλοι– θα σας απαντήσω και με ένα προσωπικό παράδειγμα αλλά και με παραδείγματα τα οποία καταδεικνύουν ότι τόσο εσείς όσο και ο Πρωθυπουργός, κάνατε ωμές παρεμβάσεις σε παραδικαστικά κυκλώματα που ελέγχονται απευθείας από το Μαξίμου, μόνο και μόνο για να γλυτώσετε την εκλογική καταστροφή που απορρέει από την εκρηκτική εκλογική άνοδο της Χρυσής Αυγής.

Η υπόθεση αυτή έχει να κάνει με ξεκάθαρες βαριές ποινικές ευθύνες, που βαραίνουν όχι μόνο εσάς τον ίδιο αλλά και συναδέλφους σας, οι οποίοι ξέρετε ότι έχουν διαδραματίσει πάρα πολύ μεγάλο ρόλο, όπως ο Εισαγγελέας των Φυλακών Κορυδα-

λού, ο οποίος έχει καταστεί ρυθμιστής της δημοκρατίας και του πολιτεύματος. Αν είναι δυνατόν να αποφασίζει ένας εισαγγελέας φυλακών, για το αν Αρχηγός κόμματος θα παρευρεθεί ή όχι σε μια τόσο σημαντική κοινοβουλευτική διαδικασία! Δεν θα το έκανε μόνος του, διότι γνωρίζει ότι έχει πολιτική κάλυψη με τον γνωστό τρόπο.

Ανέφερα ένα προσωπικό παράδειγμα και είναι ευτύχημα που είναι και ο Πρόεδρος παρών, διότι στην σημερινή Επιτροπή Δεοντολογίας, συζητήθηκε μια προσωπική μου υπόθεση, υπόθεση που δεν έχει καμμία σχέση με την Χρυσή Αυγή. Είναι μια υπόθεση για την οποία αυτός ο οποίος με κατηγορήσε έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για ψευδορκία και όμως ακούστηκε από νομικό πρόσωπο το εξής εξωφρενικό. Ότι θα έπρεπε και αυτό να συμπεριληφθεί στη δικογραφία που αφορά τη Χρυσή Αυγή και την εγκληματική οργάνωση.

Θα προβώ, λοιπόν, σε μια καταγγελία και θέλω να πάρετε τα απαιτούμενα μέτρα – με τον γνωστό τρόπο, με τα τηλέφωνα – ότι έχω και μία κλήση για παράνομο παρκάρισμα. Να ενσωματωθεί στη δικογραφία για τη Χρυσή Αυγή και να καταλήξω στις φυλακές Κορυδαλλού, όπως παράδειγμα κάνατε και με τους υπόλοιπους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής.

Όμως, σε ό,τι αφορά στα όσα τραγικά συμβαίνουν εδώ πέρα αλλά και έξω από την Αίθουσα αυτή εις βάρος του ελληνικού λαού, δεν θα μπορούσε να είναι πιο ιδανική η χρονική συγκυρία.

Πριν κάποιες μέρες, η Νέα Δημοκρατία γιόρτασε τα σαράντα χρόνια από την επέτειο της ίδρυσής της και ακούσαμε τον κύριο Πρωθυπουργό να μιλάει για μια νέα Ελλάδα, για μια νέα δημοκρατία, για μια νέα εποχή που θα διαδραματίζει και η παράταξή σας αλλά και που θα νιώσει με περισσή χαρά ο ελληνικός λαός.

Είναι όμως μια Ελλάδα, η οποία έχει καθεστώς σταλινικού τύπου, όπου αθώοι άνθρωποι κλείνονται στην φυλακή με μοναδικό κριτήριο το τι βιβλία διαβάζουν, το τι άρθρα υπογράφουν και με ποιον τόνο μιλάνε στην Βουλή, μια Ελλάδα η οποία υπογράφει με μνημόνια και εκχωρεί εθνική κυριαρχία, μια Ελλάδα, στην οποία οποιοσδήποτε χρωστάει εκατομμύρια ευρώ επειδή έχει καταχραστεί χρήματα του ελληνικού δημοσίου έχει άποψη και κύρος – όπως σωστά ειπώθηκε εχθές από τον ομιλητή μας – αλλά όταν ο ελληνικός λαός χρωστάει κάποιες χιλιάδες ευρώ στην εφορία, δίνεται στις τράπεζες το νομικό έρεισμα να προβαίνουν σε κατασχέσεις περιουσιών.

Κλείνω το κεφάλαιο αυτό της συνταγματικής και πολιτειακής εκτροπής, καταγγέλλοντας άπαντες εδώ μέσα για το γεγονός ότι δεν θιζάτε το ζητούμενο, ότι δεν είναι παρόντες σήμερα οκτώ τον αριθμό εν ενεργεία Βουλευτές, οι οποίοι δεν έχουν απωλέσει τα πολιτικά τους δικαιώματα, άνθρωποι οι οποίοι πέραν των κομμάτων που εκπροσωπούν, εκπροσωπούν ένα εκατομμύριο και πλέον Έλληνες πολίτες, οι οποίοι έμπρακτα – αποδεικνύεται και δημοσκοπικά – στηρίζουν την Χρυσή Αυγή. Άρα, το αποτέλεσμα της σημερινής ψηφοφορίας είναι νόθο, όπως νόθα είναι και η σύνθεση της Βουλής, όπως νόθα είναι και η δημοκρατία μας.

Απέναντι σε αυτά τα θλιβερά φαινόμενα, θέλετε δεν θέλετε στέκεται ολόρθο μια φωνή αντίστασης. Είναι η φωνή της αλήθειας, είναι η φωνή ενός ανθρώπου που δεν προσκύνει τα μνημόνια, ενός ανθρώπου, που πληρώνει το τίμημα της αλήθειας με την προσωπική του ελευθερία, ευρισκόμενος για πάνω από ένα χρόνο στις φυλακές Κορυδαλλού.

Και στέλνει ένα αγωνιστικό μήνυμα, όχι σε εσάς, αλλά στον περήφανο ελληνικό λαό, ο οποίος δοκιμάζεται εδώ και πέντε ολόκληρα χρόνια ελέω μνημονιακής πολιτικής.

Έχω την τιμή στο σημείο αυτό να σας μεταφέρω αυτολεξεί το μήνυμα του Γενικού Γραμματέα της Χρυσής Αυγής, το οποίο απευθύνεται – επαναλαμβάνω – στον ελληνικό λαό.

Το μήνυμα έχει ως εξής: «Έλληνες και Ελληνίδες, περήφανοι Έλληνες λαοί, η μνημονιακή συγκυβέρνηση διανύει το τελευταίο μακάβριο στάδιο της ζωής της. Αφού κατέστρεψε τον ελληνικό λαό με τα μνημόνια και τα αιματηρά της μέτρα, τώρα ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, για να κερδίσει πολύτιμο πολιτικό χρόνο.

Στον πανικό της να διατηρηθεί στην εξουσία, έφθασε μέχρι του σημείου να καταλύσει το ίδιο το πολίτευμα, να διαγράψει την λαϊκή κυριαρχία και να εξευτελίσει το Σύνταγμα, συνθέτοντας έτσι μια Βουλή που λειτουργεί ξεκάθαρα παράνομα και αντισυν-

ταγματικά.

Πρωτεργάτες αυτής της εκτροπής, είναι οι ίδιοι που με φυλάκισαν με μοναδικό κριτήριο ενοχής την εκλογική άνοδο του λαϊκού συνδέσμου, άνοδο που ξέφυγε πέρα από τα όρια των στημένων προβλέψεων των δημοσκοπήσεων, οι οποίοι έντρομοι ενημέρωναν τα υπόγεια του Μαξίμου για το μεγάλο «στατιστικό λάθος» που λέγεται Χρυσή Αυγή.

Γι' αυτόν τον λόγο βρισκόμαστε στη φυλακή. Γι' αυτόν τον λόγο έσπασαν τηλεδίκες, επιστράτευαν ένα σωρό άθλια ψέματα για να μας συκοφαντήσουν κι αφού μας φίμωσαν από κάθε δημόσιο βήμα, τώρα μας στερούν και τα πολιτικά μας δικαιώματα, με τρόπο που θα ζήλευε και η σταλινική πρώην Σοβιετική Ένωση.

Όμως η Χρυσή Αυγή είναι εδώ, γιατί η φωνή της αλήθειας δεν μπορεί να φιωθεί!

Έλληνες και Ελληνίδες, έχω την τιμή να εκπροσωπώ το λαϊκό εθνικιστικό κίνημα, την τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας και για το γεγονός ότι η Χρυσή Αυγή βρίσκεται σε αυτήν τη θέση, με έκλεισαν στη φυλακή. Εάν ο Σαμαράς γνώριζε πως ένας εξ ημών των εγκλειστών ήταν πρόθυμος να του δώσει έστω και μισό ψηφολάκι, τότε θα μας καλωσόριζε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα με κόκκινο χαλί. Τώρα απλά επιστρατεύει κάθε παράνομο μέσο, για να μας κρατήσει εκτός κοινοβουλευτικών διαδικασιών, νοθεύοντας το αποτέλεσμα της βραδινής ψηφοφορίας.

Αν και η προδοτική συγκυβέρνηση με κρατά παράνομα στη φυλακή για πάνω από ένα χρόνο, δεσμεύομαι να ακολουθήσω τη συνείδησή μου και να πράξω το πατριωτικό μου καθήκον, δηλώνοντας ότι δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, γιατί αυτή, πέρα από τη μεταχείριση της Χρυσής Αυγής, με τον ίδιο άθλιο τρόπο μεταχειρίζεται και τον ελληνικό λαό.

Καμμία ψήφος εμπιστοσύνης στους υπαίτιους της εθνικής συμφοράς, καμμία συνενοχή στα εγκλήματα των σκευωρών.

Γ.Γ. Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή

Νικόλαος Μιχαολιάκος

Πολιτικός κρατούμενος φυλακών Κορυδαλλού».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Λαϊκού Χρυσής Αυγής)

Εννοείται ότι με το περιεχόμενο του εν λόγω μηνύματος συντάσσονται και οι υπόλοιποι Βουλευτές του κινήματος, οι οποίοι δεν παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης στη χούντα Σαμαρά – Βενιζέλου.

Για να έρθω και σε άλλα ουσιαστικά ζητήματα για να προλάβω και το χρονικό περιθώριο, θα απαντήσω σε κάποια σημεία της Κυβέρνησης, απαντώντας στον κυβερνητικό εισηγητή, τον κ. Βορίδη, έναν πάλα ποτέ ΕΠΕΝίτη αν και ο πέλεκυς που κράδαινε θα ταίριαζε αισθητικά με την ΕΟΝ – άλλες παλαιότερες εποχές –, αργότερα χειροκροτητή του Νικόλαου Μιχαολιάκου σε εκδήλωση της Χρυσής Αυγής στην πλατεία Κολοκοτρώνη για τη θλιβερή επέτειο των Ιμίων, επαναλαμβάνω χειροκροτητή του Νικόλαου Μιχαολιάκου σε εκδήλωση της Χρυσής Αυγής το 1997 για την εκδήλωση της επετείου των Ιμίων, μετέπειτα για δέκα χρόνια ΛΑΟΣικό, σφόδρα αντινεοδημοκρατική, σφόδρα αντισαμαρικό και νυν ακραίο νεοφιλελεύθερο, ο οποίος ποινικοποιεί το χώρο από τον οποίο διαδραμάτισε μια άλφα ή βήτα πολιτική καριέρα, έναν άνθρωπο, στον οποίο όμως εγώ οφείλω σε αυτό το σημείο να εκφράσω το θαυμασμό μου για το γεγονός ότι διαθέτει ασύλληπτες μαντικές ικανότητες, διότι περιέγραψε βήμα προς βήμα, πριν από τη δολοφονία του Φύσσα, ότι η Χρυσή Αυγή θα γίνει εγκληματική οργάνωση και σύσσωμη η Κοινοβουλευτική της Ομάδα θα οδηγηθεί στη φυλακή.

Ο άνθρωπος αυτός, λοιπόν, στην ομιλία του που έκανε από αυτό εδώ το βήμα την Τετάρτη, ανέφερε τα εξής τραγελαφικά. Συγκράτησα μόνο μερικά εξ αυτών, διότι πραγματικά τι να πρωτοσχολιάσεις. Είπε μεταξύ άλλων: «Τέρμα τα μνημόνια». Ερώτηση. Η Μέρκελ το ξέρει; Ο Σόιμπλε το ξέρει; Η Λαγκάρντ το ξέρει;

Δεύτερη ερώτηση. Εφόσον η Νέα Δημοκρατία λέει ότι με τα μνημόνια τελειώσαμε, ιδού πεδίο δόξης λαμπρό. Πήγε ο Σαμαράς προ ημερών να συναντηθεί με την κ. Μέρκελ. Είχε όλο το χρόνο και το περιθώριο να πει με τον πιο επίσημο τρόπο ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται να δεχτεί κανένα χέρι εξωτερικής βοήθειας. Κι όμως δεν το έκανε, διότι θα ήξερε ότι εάν η κ. Μέρκελ άκουσε από το μεγάλο ψέμα, θα τον επανέφερε στη σημερινή μίζερη πραγματικότητα.

Και επειδή κάποιοι μιλάνε για μνημόνια, μία τα σκίζουν, μία τα επαναδιαπραγματεύονται, μία τα επαναφέρουν, μία τα ξανασκίζουν, μόνο η Χρυσή Αυγή έχει ξεκαθάρι θέση για το θέμα αυτό, η οποία έχει πει αυτό που θέλει όλος ο ελληνικός λαός. Να γίνει καταγγελία του μνημονίου και να μην πληρώσουμε ούτε ένα ευρώ στους διεθνείς τοκογλύφους.

Όλοι εσείς οι υπόλοιποι, διασκεδάζετε με το αίμα που χύνει ο ελληνικός λαός, με τον ιδρώτα του, διότι ξέρετε ότι με αυτά εδώ τα ψέματα συντηρείτε την εκλογική σας δύναμη.

Και σας ξαναλέω. Έχει την ευκαιρία σήμερα ο Σαμαράς να πει το αυτονόητο. Τέρμα τα μνημόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Αλλά επειδή εδώ στην Ελλάδα παριστάνετε τους γίγαντες και έξω είστε νάνοι, ιδού τι είπε σήμερα η κ. Λαγκάρντ, ότι οι Έλληνες θα χρειαστούν νέο μνημόνιο. Και μάλιστα σε συνέχεια όλων όσων λένε ξένοι παράγοντες, οι περίφημοι εταίροι, θα υπενθυμίσω αυτό που έλεγε ο Ντράγκι, ότι «τα ελληνικά ομόλογα είναι σκουπίδια» και ότι το 2015 θα έχουμε χρηματοδοτικό κενό ύψους 25 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τι σημαίνει αυτό λογιστικά, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης; Ότι η Ελλάδα, όχι μόνο θα έχει μνημόνιο μέχρι το 2016 αλλά θα αναγκαστεί, όταν λήξει αυτό, να υπογράψει ένα νέο μνημόνιο.

Το ερώτημα, όμως, είναι εδώ πέρα με ποιον;

Δημοσκοπικά είστε Κυβέρνηση, όπως όλα δείχνουν. Επερχόμενη συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΣΥΡΙΖΑ, για να υπογραφεί ένα νέο μνημόνιο -το προγαμιαίο συμβόλαιο- ώστε να συνεχίζει μία κάποια κλίκα να συντηρείται στην εξουσία και να υπάρχει μία ανάδοχη κατάσταση, μόνο και μόνο για να μην έρθει η Χρυσή Αυγή στα πράγματα. Χαρείτε όσο καιρό σας είναι διαθέσιμος αλλά είναι θέμα χρόνου, η Χρυσή Αυγή -διότι αποδεικνύεται ότι είναι η μοναδική Αντιπολίτευση- θα έρθει στα πράγματα και τότε πραγματικά θα δείτε πως γίνονται καταγγελίες των μνημονίων.

Είς ό,τι αφορά τα υπόλοιπα διασκεδαστικά που είπε ο κ. Βορίδης, συγκράτησα και το εξής: «Οι Έλληνες ξέρουν να ψηφίζουν». Κάντε εκλογές. Αποδείξετε έμπρακτα ότι εφόσον οι Έλληνες εμπιστεύονται την Κυβέρνηση, ότι εφόσον ο Έλληνας τάσσεται στο πλευρό σας και ότι στηρίζει τη Νέα Δημοκρατία, κάντε εκλογές. Τι φοβάστε; Θα μου πείτε ότι δεν είναι ο χρόνος. Οι εκλογές μπορεί να κοστίσουν, οι εκλογές μπορεί να δημιουργήσουν συνθήκες που δεν είναι σταθερές για την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία. Βέβαια από το 2012 που μπήκε η Χρυσή Αυγή στις κοινοβουλευτικές αίθουσες, οι εκλογές είναι κάτι που έχει γίνει συνώνυμο της κατάρτας. Αν δεν ήταν η Χρυσή Αυγή, θα βόλευε να κάνετε εκλογές. Ιδού, λοιπόν, η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Κάντε εκλογές, για να δούμε που είναι η Νέα Δημοκρατία και που είναι η Χρυσή Αυγή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Μη με διακόπτετε, κύριε.

Είς ό,τι αφορά όλα τα υπόλοιπα διασκεδαστικά που είπε ο κ. Βορίδης, εγώ έχω να τον επανακαλέσω στην τάξη, να τον επαναφέρω στην πραγματικότητα και να του πω τα νούμερα που επικαλέστηκε την μέρα της ομιλίας του για ανάπτυξη, για οικονομική ανάκαμψη, για το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν χρειάζεται νέα μνημόνια. Θα του υπενθυμίσω ότι η Ελλάδα είναι μία χώρα «πρωταθλήτρια» στην ανεργία, μία χώρα η οποία εν καιρώ ειρήνης θρηνεί δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους, οι οποίοι έχουν αυτοκτονήσει λόγω του ότι αυτοί και η συγκυβέρνησή σας έχει επιβάλει μνημονιακές πολιτικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης -και κλείνω με αυτό- σε μία κυβέρνηση που διαθέτει εθνικό προσανατολισμό, όχι σε μία Κυβέρνηση η οποία δολοφονεί τον ελληνικό λαό για να θησαυρίζουν οι τράπεζες, μία Κυβέρνηση, η οποία κυριολεκτικά επιβάλλει νέα φορολογικά αιματηρά μέτρα εις βάρος των Ελλήνων, για να θησαυρίζουν οι Μπομπολαίοι και άλλοι διάφοροι των συν αυτών, μία Κυβέρνηση, η οποία έχει ξεπεράσει κάθε όριο αναληψίας, η οποία έφθασε μέχρι του σημείου να πει για το τραγικό συμβάν

ενός ανθρώπου εβδομήντα ετών που πέθανε στην ουρά για να πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ ότι «αυτά συμβαίνουν». Τέτοια είναι η αντιμετώπισή σας, «αυτά συμβαίνουν»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε παρακαλώ.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Καταψηφίζουμε και δεν δίνουμε καμία νομιμοποίηση, καμία ψήφο εμπιστοσύνης στην παρούσα συγκυβέρνηση, διότι σε ό,τι αφορά την οικονομία, τα εθνικά μας θέματα, την ασφάλεια και όλους τους υπόλοιπους νευραλγικούς τομείς του ελληνικού κράτους, αυτή η συγκυβέρνηση έχει αποδειχθεί, όχι κατώτερη των περιστάσεων, έχει αποδειχθεί προδοτική, έχει αποδειχθεί μία συγκυβέρνηση, την οποία ο ελληνικός λαός θα τη θυμάται σαν μία μαύρη παρένθεση στην ένδοξη ιστορία. Επαναλαμβάνω ότι, όταν έρθει η στιγμή να μιλήσουμε με άλλους όρους, εκλογικούς, τότε θα επανέλθει και η νομιμότητα και θα αποκατασταθούν οι αδικίες σαν αυτές τις οποίες κατήγγειλα στην αρχή της ομιλίας μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας, από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να πω ευθύς αμέσως ότι συμφωνούμε και με τις δύο προτάσεις που πριν από λίγο κατέθεσε στο Σώμα ο Βουλευτής και πρώην Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Δαβάκης, τόσο σε σχέση με την στηρίξη των οικογενειών των θυμάτων του τραγικού συμβάντος στη Μαγνησία, όσο και για τον χαρακτηρισμό «ένστολοι» που προέρχεται από τα Σώματα Ασφαλείας που είπαν τον εαυτό τους κάποτε «ένστολοι πολίτες» αλλά έμεινε το «ένστολοι». Πράγματι το έχουμε θέσει κατ' επανάληψη και εμείς ότι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας διακαίονται έναν χαρακτηρισμό πολύ διαφορετικό και αυτός δεν είναι ο πιο έγκυρος χαρακτηρισμός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Πρωθυπουργός εξακολουθεί να απουσιάζει. Απαξιώνει τη Βουλή, δεν αντέχει την αντιπαράθεση αλλά ούτε και το διάλογο ή τη διαβούλευση. Είναι δέσμιος του πιο σκληρού πυρήνα των νεοφιλελεύθερων κύκλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Λογοδοτεί εκεί, γι' αυτό και δεν αντέχει τη Βουλή, γιατί έστω και η υποβαθμισμένη Βουλή, έτσι όπως λειτουργεί τα τελευταία χρόνια, παραμένει χώρος διαβούλευσης, χώρος αντιπαράθεσης, χώρος διαλόγου.

Παρ' όλα αυτά, ο κύριος Πρωθυπουργός επιλέγει το μονόλογο. Δεν υπερασπίζεται καν την Κυβέρνησή του, όπως κατά το Σύνταγμα είναι ο μόνος που έχει το προνόμιο, να συγκροτεί κυβέρνηση, άρα δεν έχει κανένα δικαίωμα να αναθέσει σε άλλον να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτά είναι στοιχειώδη πράγματα. Κι όμως θα έρθει την τελευταία στιγμή για να κάνει το γνωστό μονόλογό του.

Αυτή, όμως, η συζήτηση που προκλήθηκε από τη διαρκώς προϋούσα αποδόμηση της κυβερνητικής πλειοψηφίας και της κυβερνητικής συνοχής και για να την ανακόψει ανέδειξε μερικά σημαντικά πράγματα. Ήδη πολλές φορές το κυβερνητικό στρατόπεδο, η κυβερνητική παράταξη, μόνη της και χωρίς να το καταλαβαίνει, μετέτρεψε τη συζήτηση σε συζήτηση δυσπιστίας προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση και ελάχιστα σε υπεράσπιση του κυβερνητικού έργου. Η Κυβέρνηση, σταθερά αντιπολιτεύεται την Αξιωματική Αντιπολίτευση και τον ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία, ήταν μέχρι τώρα και θα συνεχιστεί, για να ξεδιπλώσει ο ΣΥΡΙΖΑ εν είδει προγραμματικών δηλώσεων τις δεσμεύσεις του απέναντι στην ελληνική κοινωνία.

Το ζήτημα, όμως, είναι ότι η κυβερνητική συνοχή θα βρίσκεται σε διαρκή δοκιμασία από εδώ και πέρα και δεν μπορεί μ' αυτό το κοινοβουλευτικό τέχνασμα να αναπροσαρμοστεί, γιατί η πολιτική σταθερότητα που χρειάζεται πραγματικά η χώρα απαιτεί κοινωνική σταθερότητα, απαιτεί κοινωνική σχέση εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση και τέτοια σχέση εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού προς την Κυβέρνηση δεν υπάρχει.

Αυτή η ριζική αλλαγή πολιτικής είναι η «κόκκινη γραμμή» που διαπερνά όλη τη συζήτηση του τριημέρου και η Κυβέρνηση προσπαθεί με καμώματα να μας πει ότι το μνημόνιο φεύγει, ότι η διαπραγμάτευση έχει αρχίσει, ότι οι θυσίες τώρα θα πιάσουν τόπο και στο πλαίσιο αυτό κάποιοι σπεύδουν να προτείνουν κυβερνή-

σεις ειδικού σκοπού ή κυβερνήσεις εθνικής ενότητας, όμως και νείς δεν μπορεί να υπεκφύγει από τη σκληρή πραγματικότητα.

Αν το μνημόνιο τελείωσε, αν το μνημόνιο φεύγει, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν και ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Σαμαράς και ο κ. Παπαδήμος και ο κ. Στουρνάρας παλαιότερα, είναι να ζητήσουν πίσω εκείνη την περίφημη επιστολή με τις υπογραφές τους, εκείνο το κατάπτυστο έγγραφο, με το οποίο δεσμεύονταν στο διηνεκές να υπηρετούν όλες τις δεσμεύσεις του μνημονίου. Αυτή είναι μία πολιτική κίνηση πρώτης γραμμής που οφείλουν να κάνουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κ. Χαρδούβελης μας είπε την αλήθεια. Ανελλιπώς οι κυβερνήσεις, όσο είναι αυτές οι κυβερνήσεις, δεσμεύονται να εξυπηρετήσουν το χρέος, να αποπληρώνουν τους τόκους. Το ερώτημα είναι τι ακριβώς μπορεί να διαπραγματευτεί μία τέτοια κυβέρνηση, όταν αυτό ακριβώς το άγος βυθίζει στην απόγνωση έναν ολόκληρο λαό.

Εγώ δεν θα επικαλεστώ στοιχεία από όλα τα γνωστά σημεία της στοχοποίησης του ελληνικού λαού. Θα πω το εξής: Πήγατε ποτέ να διαπραγματευθείτε ή σκοπεύετε να πάτε και να πείτε στους δανειστές ότι αυτήν τη στιγμή ο δείκτης βρεφικής θνησιμότητας έχει φτάσει από το 2,91% το 2012 στο 3,69% το 2013; Το ίδιο και ο δείκτης νεογνικής θνησιμότητας. Αυτά δεν χρειάζονται πολύ μεγάλες οικονομικές αναλύσεις.

Αν θέλεις να διαπραγματευθείς στο όνομα του λαού και για χάρη του λαού και όχι για χάρη των δανειστών ή των δεικτών της οικονομίας, έχεις εντελώς διαφορετική στάση. Πράγματι, εκεί μπορεί να υπάρχει -όπως ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει και διεκδικεί χρόνια τώρα- η ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συσπείρωση για μια τέτοια διεκδίκηση, για μια τέτοια διαπραγμάτευση. Αυτή είναι μια θεμελιική διαφορά. Δεν είναι δυνατόν μια Κυβέρνηση που έχει δώσει τέτοια δείγματα γραφής να αναλάβει σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή ένα τόσο μεγάλο βάρος.

Ανελλιπώς φροντίστε να αποχωρήσετε, διότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη προσφορά -οριακή πλέον προσφορά- στην ελληνική κοινωνία από τη διαμόρφωση ενός άλλου κοινωνικού και πολιτικού μετώπου, ικανού να θέσει τα ζητήματα και της οικονομίας και της κοινωνίας και της παραγωγικής ανασυγκρότησης σε διαφορετική βάση τόσο στη χώρα μας όσο και σε όλη την Ευρώπη.

Είναι ντροπή να μιλάει ο Υπουργός Οικονομικών και διάφοροι άλλοι παραγοντες για κατανάλωση, όταν το κρίσιμο ζήτημα είναι η στοιχειώδης κάλυψη αναγκών, η στοιχειώδης διάσωση σημαντικού τμήματος του πληθυσμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και έχουμε ακόμα και σε αυτήν την Αίθουσα, σε αυτές τις συνθήκες, τρομοκρατικά κηρύγματα κατά τη γραμμή του κ. Αδωνι Γεωργιάδη -και όχι μόνο- με όλες αυτές τις ιστορίες που ζήσαμε λίγες μέρες πριν αναφορικά με τις καταθέσεις. Λίγα λεπτά πριν, ο πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας και Πολιτισμού, ο κ. Παναγιωτόπουλος, μας είπε ότι θα είναι πολιτικό ατύχημα για τη χώρα και την ιστορία της αν έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η ιστορία δεν γυρίζει πίσω. Ο ΣΥΡΙΖΑ με απόλυτη ψυχραιμία -γιατί καταλαβαίνουμε τη μεγάλη ευθύνη- προχωρά και ακριβώς οικοδομεί βήμα-βήμα και σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα και με τη σημερινή ψηφοφορία τη νέα σχέση εμπιστοσύνης με τον ελληνικό λαό, που είναι ο όρος και η προϋπόθεση για να αλλάξει σελίδα η χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το Γενικό Λύκειο Λιθωρικίου Φωκίδος.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει και τους εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Γιάννης Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αν κάποιος προσπαθούσε συμπυκνωμένα να δώσει ένα χαρακτηρισμό για την Κυβέρνηση Σαμαρά, δύο λέξεις θα απέδιδαν με απόλυτο νόημα το χαρακτηριστικό αυτής της Κυβέρνησης. «Κόντρα στο κύμα».

Κόντρα στο κύμα, γιατί είναι η Κυβέρνηση, που για δυόμισι ολόκληρα χρόνια έκανε το πιο συμπεκνωμένο έργο από οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση στη νεότερη πολιτική ιστορία του τόπου μας. Είναι η Κυβέρνηση, που κόντρα στο κύμα έκανε τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις κάτω από τις πιο δύσκολες και αντίξοες συνθήκες. Είναι η Κυβέρνηση, που αποκατέστησε τη χαμένη αξιοπιστία της χώρας μας.

Είναι η Κυβέρνηση Σαμαρά που κατάφερε τη δημοσιονομική ισορροπία, κάτι ασύλληπτο, κάτι που δεν θα πίστευε ποτέ κανένας ότι θα συνέβαινε στα οικονομικά πράγματα της χώρας μας. Είναι η Κυβέρνηση, που πάλεψε κόντρα στο κύμα απέναντι στις δυνάμεις της αδράνειας, στις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης, στις δυνάμεις που τάζουν παραδείσους. Είναι η Κυβέρνηση, που συνεχίζει να παλεύει με νύχια και με δόντια μέσα σε δύσκολες συνθήκες, μέσα σε ένα περιβάλλον όχι ευνοϊκό για έναν και μόνο λόγο: Για να ξανακάνει την Ελλάδα μια χώρα ευρωπαϊκή, μια χώρα ισότιμη με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να ξαναγίνουμε και πάλι μια φυσιολογική χώρα.

Πιστέψτε με ότι τα έχουμε καταφέρει σε ένα μεγάλο βαθμό. Η προσπάθεια, όμως, δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί τώρα. Πρέπει να συνεχίσουμε μέχρι τέλους αυτήν την προσπάθεια. Το καύσιμο που πετάει η χώρα μας λέγεται «πολιτική σταθερότητα». Αν αυτό διαταραχθεί, οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές.

Άκουσα με προσοχή από το πρωί εισηγήσεις, κυρίως από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, στα μείζονα ζητήματα της αγοράς εργασίας, του ασφαλιστικού, στα ζητήματα της κοινωνικής προστασίας. Θα επαναλάβω ότι κανείς δεν λέει ότι τα πράγματα είναι ρόδινα. Όμως για να ακούσουμε -γιατί πρέπει να έχουμε μνήμη- τι γίνανε αυτά τα δυόμισι χρόνια σε πολύ σύντομες γραμμές και τι είναι αυτά τα οποία θέλετε εσείς να ανατρέψετε, να γυρίσουμε στο παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτιάξαμε και υπάρχει σήμερα και είναι έργο αυτής της Κυβέρνησης, ένα επικουρικό σύστημα ασφάλισης και ένα σύστημα για τα εφάπαξ όλων των Ελλήνων, που πλέον δεν παράγει ελλείμματα. Διασφαλίζει ότι από αυτά τα παιδιά που τώρα μας βλέπουν, ότι από τις επόμενες γενιές των Ελλήνων κανένας δεν θα πληρώσει πλέον τα ασφαλιστρα του εφάπαξ και της επικουρικής σύνταξης για άλλους. Θα πάρουν σύνταξη. Θα πάρουν εφάπαξ.

Το κάναμε με δίκαιο, διαφανή τρόπο. Πλέον παρακολουθούμε σε καρτέλες την ασφαλιστική ιστορία όλων των Ελλήνων. Και αυτό θέλετε να το ανατρέψετε.

Θέλετε να ανατρέψετε τα εφάπαξ, τα οποία πριν από λίγο δίνονταν με συντελεστές αναπλήρωσης 80-90%. Δηλαδή, δίνονταν ποσά πάνω από αυτά τα οποία είχαν καταβληθεί και αυτά τα πλήρωσε ο ελληνικός λαός. Αυτό θέλετε να το γυρίσετε πίσω.

Θέλετε να επαναφέρετε κάτι που καταργήσαμε, τους κοινωνικούς πόρους, το λεκτικό εφεύρημα που ουσιαστικά ήταν συντεχνιακοί φόροι, όπου μία μικρή ομάδα του ελληνικού πληθυσμού, προνομιακά απέναντι στις οποιεσδήποτε κυβερνήσεις διαχρονικά, έβαζε φόρους για να παίρνει τη δική της σύνταξη. Αυτό που καταργήσαμε εμείς με όρους δικαιοσύνης και διαφάνειας θέλετε να το επαναφέρετε.

Ασκέιτε κριτική για τους συμψηφισμούς που κάνουμε τώρα στους αγρότες, που κάνουμε στις ασφαλιστικές εισφορές, που θα κάνουμε στα οικογενειακά επιδόματα όλων των ασφαλιστικών ταμείων. Στην πράξη, ζητάτε να μη γίνεται έλεγχος από τη μία πλευρά του κράτους στην άλλη. Κάποιοι, δηλαδή, να είναι συνεπείς, να πληρώνουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές, και κάποιοι άλλοι να νέμονται αυτό που δεν υπήρχε ποτέ, μία τάξη κι ένα νοικοκύρεμα, να είναι συνεπείς απέναντι στο κράτος. Και αυτό θέλετε να το καταργήσετε.

Ασκήσατε κριτική για το ΚΕΑΟ, το Κέντρο Είσπραξης Ασφαλι-

στικών Εισφορών. Να μάθει, όμως, ο ελληνικός λαός ότι η πρώτη έκθεση, που βγήκε στις 12 Αυγούστου –τώρα- του 2014 και την οποία ανάρτησα στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εργασίας, έδειξε το εξής ασύλληπτο, ότι από τα 10,9 δισεκατομμύρια ευρώ των ληξιπρόθεσμων στα ασφαλιστικά ταμεία, το 84% ήταν από την περίοδο της ευημερίας.

Και γιατί φτιάχτηκε το Κέντρο Είσπραξης των Ασφαλιστικών Εισφορών; Για να στερεώσουμε και να δυναμώσουμε την εισπρακτική δυνατότητα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, προκειμένου να δίνει τις συντάξεις που σήμερα καταβάλλονται.

Και γιατί ήταν ανάγκη να το φτιάξουμε; Γιατί, δυστυχώς, πολύ απλά –και το ξέρουμε όλοι- το γεγονός ότι κάποιοι κατέβαλλαν τις ασφαλιστικές εισφορές τόσα χρόνια, ήταν μία πατριωτική πράξη. Δεν είχε οργανωμένο σύστημα το κράτος για να κάνει αυτήν τη δουλειά. Και τώρα την έχει.

Είναι περιττό να πω για την προσπάθεια που κάναμε με όρους διαφάνειας και βάλαμε τάξη και νοικοκυρέψαμε ένα σύστημα, καθώς μέχρι την 1^η Ιουνίου του 2014 δεν ξέραμε σε ποιους δίνουμε συντάξεις, πόσες συντάξεις δίνουμε και γιατί τις δίνουμε.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ζητήματα τα οποία λύθηκαν. Και λύσαμε και άλλα. Παραδείγματος χάριν, κανένας Έλληνας πλέον δεν θεωρεί βιβλιάριο, κάτι που μέχρι πριν φάνταζε αδύνατον. Πλέον μπορούσαμε και έχουμε την ασφαλιστική ιστορία όλων των Ελλήνων ηλεκτρονικά. Και αυτό το κάναμε χωρίς να μετακινηθεί κανένας.

Κάναμε, επίσης, και κάτι άλλο. Πέρυσι, για πρώτη φορά κανένας συνταξιούχος δεν πήρε να πάρει την βεβαίωση της σύνταξής του από ασφαλιστικό ταμείο. Πού είναι εκείνες οι ουρές που υπήρχαν και η ταλαιπωρία των δύο εκατομμυρίων εξακοσίων χιλιάδων συνταξιούχων; Χάθηκαν! Γιατί πολύ απλά βάλαμε τάξη και κάναμε πολύ εύκολη τη διαδικασία.

Κάναμε και κάτι άλλο, όμως. Βάλαμε την ασφαλιστική ενημερότητα μέσα στη φορολογική δήλωση. Και από την υπόθεση αυτή μαζέψαμε 80 εκατομμύρια ευρώ από τους συνταξιούχους, οι οποίοι δεν δήλωναν τις αποδοχές τους και δεν πληρώναν τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Αυτό θέλετε να το καταργήσετε;

Επιπλέον, προχωρήσαμε και σε κάτι άλλο καινοτόμο. Τον Δεκέμβριο του 2013 –κάτι που καταψηφίσατε- κάναμε για πρώτη φορά διασταύρωση της αναλυτικής περιοδικής δήλωσης του ΙΚΑ, με το τι καταβάλλεται στην τράπεζα. Αυτονόητο, αλλά δυστυχώς δεν γινόταν τόσα χρόνια! Και από αυτήν την υπόθεση θα μαζέψουμε 300 εκατομμύρια ευρώ, με τα οποία θα ενισχύσουμε τους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Και αυτό το καταργήσετε και θέλετε να το καταργήσετε.

Επιπλέον, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, ότι παρ' ότι υπερασπίζετε την εργασία- καλά κάνετε- δεν είστε περισσότερο ευαίσθητοι από εμάς. Έχετε μία άλλη πολιτική και μία διαφορετική προσέγγιση για τα πράγματα. Για σκεφτείτε, όμως, ότι ήμασταν οι πιο ακριβοί από όλες τις χώρες της Ευρώπης στις ασφαλιστικές εισφορές. Με τι κίνητρο θα προσλάβει ένας επαγγελματίας; Με τι κίνητρο θα προσλάβει και θα έχει σε νόμιμη απασχόληση σ' έναν εργαζόμενο, όταν είμαστε οι πιο ακριβοί; Εμείς μειώσαμε πέντε μονάδες τις ασφαλιστικές εισφορές για πρώτη φορά στη νεότερη ελληνική ιστορία, μέτρο το οποίο έδωσε ανάσα και το οποίο μακροχρόνια θα βοηθήσει την απασχόληση. Και σε αυτό ήσασταν αντίθετοι.

Επιπλέον –εκεί κάπου λίγο τα θολώσατε αλλά το επαναφέρατε- ξέρετε ότι ιστορικά είμαι ο Υπουργός που έβαλα το υψηλότερο πρόστιμο για την αδήλωτη εργασία, τα 10.550 ευρώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Μη μας κοιτάτε, γιατί δεν τα πιστεύουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Όχι εσάς, κυρία Παπαρήγα.

Με αυτά τα 10.500 ευρώ πραγματικά κάναμε δουλειά. Τη χτυπήσαμε στη ρίζα της. Ευτυχώς όμως είναι μια νοοτροπία και αντίληψη –το έχω ξαναπεί- σε ένα κομμάτι του επιχειρηματικού κόσμου, που κινείται ακόμα και σήμερα αισθανόμενος ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα.

Για τον κατώτατο μισθό, άκουσα και ακούω με περιέργεια τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για την επαναφορά με έναν αυθαίρετο τρόπο -

χωρίς να το επιβεβαιώνει επιστημονικά με κάποιο τρόπο- των 751 ευρώ ως κατώτατο μισθό. Μεγαλύτερη υποκρισία δεν υπάρχει. Υπήρχε κάποιο σύστημα στην Ελλάδα. Πέραν του ότι υπήρχε κοινωνική διαβούλευση, που είναι χρήσιμη και την επαναφέρουμε με τη μεταρρύθμιση που κάνουμε, πρέπει να σας πω ότι από εδώ και πέρα, από τα μέσα του 2016, θα υπάρχει αυτό που έλειπε από τη χώρα. Αυτό που υπάρχει σε όλες τις άλλες ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου είναι να συνεκτιμάς και τις δυνατότητες που έχει η οικονομία. Δεν μπορείς αυθαίρετα να έρχεσαι και με μια πολιτική ρητορεία που δεν τεκμηριώνεται επιστημονικά, να πετάς ένα νούμερο στον αέρα έτσι για να μαζέψεις λίγες ψήφους.

Κυρίες και κύριοι, θέλω με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης, να σας περιγράψω τα επόμενα βήματα του Υπουργείου Εργασίας. Θέλω να τα ακούσετε προσεκτικά. Είναι τα βήματα, τα οποία στο τέλος της διαδικασίας γύρω στο τέλος του 2015, θα κάνουν το Υπουργείο Εργασίας της Ελλάδας να είναι ένα πρότυπο υπουργείο στην Ευρώπη.

Τον Ιανουάριο του 2014, κάναμε την ασφαλιστική καταγραφή όλων των Ελλήνων. Αυτό αποτελεί έναν πραγματικό άθλο.

Προχωρήσαμε το Μάιο του 2014. Δεν υπάρχει πλέον θεώρηση βιβλίων.

Το Δεκέμβριο του 2014, σε τρεις μήνες, όσοι εργάζονται είκοσι χρόνια στην Ελλάδα, θα δουν για πρώτη φορά το ασφαλιστικό τους βιογραφικό ζωντανά μπροστά τους στο κομπιούτερ. Στο τέλος του 2015 θα το δουν όλοι οι Έλληνες. Είναι ένα απίστευτο επίτευγμα.

Βγήκε το ΦΕΚ ενός νόμου που ψηφίσαμε πριν λίγες μήνες. Εκκρεμεί μόνο η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ. Μέσα απ' αυτήν την απόφαση που θα πάρει ο ΟΑΕΔ, κανένας από τους τις επτακόσιες χιλιάδες ανέργους δε θα ξαναπατήσει το κατώφλι του ΟΑΕΔ. Πλέον, με ηλεκτρονικό τρόπο από απόσταση θα μπορεί να γίνεται η καταγραφή όλων των ανέργων και να έχει ψηφιακή υπογραφή.

Ερώτηση Στην υπόλοιπη Ευρώπη τι γίνεται; Σας ενημερώνω ότι στην υπόλοιπη Ευρώπη είναι αυτοπρόσωπη η παρουσία των ανέργων. Στην Ελλάδα τι κάναμε; Διαφέρουμε; Στην Ελλάδα πρωτοτυπήσαμε. Με το σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» που έχουμε, σε real time μπορούμε και καταγράφουμε όλους τους ανέργους, αν κάποιος πιάσει δουλειά.

Αυτή είναι η πρωτοποριακή εξέλιξη των πραγμάτων στη χώρα μας. Πώς πρωτοπορούμε και σε πολλά άλλα πράγματα;

Σε λίγες μέρες, αρχές Νοεμβρίου του 2014 η Ελλάδα θα δει για πρώτη φορά τις πιο αξιόπιστες αναλογιστικές μελέτες για το ασφαλιστικό σύστημα. Είναι κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ προηγουμένα. Είπα στην ομιλία μου στην επίκαιρη ερώτηση του ΣΥΡΙΖΑ ότι τα πρώτα στοιχεία είναι ενθαρρυντικά. Θα τα δούμε όμως. Θα τα δημοσιοποιήσουμε και πιστεύω ότι όλοι επιθυμούμε και θέλουμε να είναι ενθαρρυντικά.

Ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Η μεγαλύτερη κοινωνική μεταρρύθμιση στην ιστορία του ελληνικού κράτους. Την Τρίτη 14 Οκτωβρίου ανακοινώνουμε επίσημα στο Ζάππειο την έναρξη του πιλοτικού προγράμματος σε δεκατρείς δήμους της χώρας.

Σύστημα διάγνωσης αναγκών εργασίας. Πρωτοπορούμε. Για πρώτη φορά, θέτουμε την πιο αξιόπιστη και αναλυτική περιγραφή του τι ζητάει η αγορά εργασίας, οι επιχειρήσεις, για τον επόμενο χρόνο σε επίπεδο δεξιοτήτων για τους Έλληνες.

Μελέτη και καταγραφή κοινωνικών επιδομάτων. Τέλος του 2014 θα είναι έτοιμη για πρώτη φορά μελέτη στη χώρα, η οποία θα έχει καταγράψει τα κοινωνικά επιδόματα. Αυτό που θα αποδειχθεί, πιστεύω ότι θα εκπλήξει όλους, καθώς μέσα από το κατακερματισμένο σύστημα της επιδοματικής πολιτικής που υπήρχε για χρόνια στην Ελλάδα, ουσιαστικά χύναμε το νερό στη θάλασσα. Ευάλωτες ομάδες που είχαν ανάγκη τα χρήματα δεν τα έπαιρναν. Χανόντουσαν.

Λευκό μητρώο επιχειρήσεων. Θα θεσπίσουμε το λευκό μητρώο επιχειρήσεων. Αυτό στην Ελλάδα θα συμβεί για πρώτη φορά τον Ιανουάριο του 2015. Είναι αυτό που έλειπε για τις έντιμες συνεπείς επιχειρήσεις που δεν έχουν παραβάσεις εργασιακής νομοθεσίας, που διατηρούν και αυξάνουν το προσωπικό τους. Και αυτό θα το συνδέσουμε με μείωση μιας μονάδας των ασφαλιστικών εισφορών.

Κωδικοποίηση και απλοποίηση ασφαλιστικής νομοθεσίας. Μέχρι τώρα ξέραμε για τη φορολογική νομοθεσία. Κανείς δεν είχε πιάσει το κεφάλαιο ασφαλιστικής νομοθεσίας. Το είδατε με δήλωση από το Υπουργείο Εργασίας. Σαράντα χιλιάδες σελίδες ήταν η ασφαλιστική νομοθεσία της χώρας. Τρεις χιλιάδες νόμοι κι εγκύκλιοι. Απίστευτο! Μια χαώδης κατάσταση που τελειώνει στο τέλος του 2015. Θα το σταματήσετε αυτό το έργο;

Κωδικοποίηση εργατικής νομοθεσίας. Το έργο αυτό ξεκινάει τώρα. Η εκτίμηση και ο χρονικός ορίζοντας είναι και γι' αυτό το έργο στο τέλος του 2015.

Συστεγάζσεις υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας όλων των ασφαλιστικών ταμείων. Υπάρχει μελέτη η οποία θα παραδοθεί μέσα στον επόμενο μήνα στο Υπουργείο Εργασίας και θα βάλει όλη τη χώρα να κάνει το αυτονόητο. Αυτό που κάναμε ήδη και μειώσαμε 33% τα ενοίκια στο Υπουργείο Εργασίας, θα το κάνουμε σε όλες τις περιφερειακές δομές της Ελλάδας. Δηλαδή, συστεγάζσεις όλων των ασφαλιστικών οργανισμών. Νοικοκύρεμα, τάξη, εξοικονόμηση πόρων.

Ενοποίηση ασφαλιστικών ταμείων. Παραδόθηκε η μελέτη του ΚΕΠΕ πριν λίγες μέρες. Υπάρχουν πέντε προτάσεις για την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων. Αυτή η ενοποίηση θα γίνει χωρίς να θιχτεί ούτε 1 ευρώ από τις συντάξεις. Θα είναι μια διοικητική ενοποίηση, η οποία θα εξορθολογίζει το σύστημα, θα εξοικονομεί πόρους και θα βελτιώνει την απόδοση όλου του συστήματος.

Παραδείγματος χάριν, Ενιαίο Κέντρο Απονομής Συντάξεων. Είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα -και το τελευταίο- που έχουμε στο Υπουργείο Εργασίας. Έχετε δικίο που διαμαρτύρεστε κι εσείς και ο κόσμος και ασκούνται ερωτήσεις από όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Δεν λύνεται ούτε με διορισμούς ούτε με την υφιστάμενη λογική της γραφειοκρατίας και των φακέλων. Λύνεται, όμως, με αυτό που ετοιμάζουμε, με την υποστήριξη του «ΑΤΛΑΣ» και το ενιαίο κέντρο το οποίο ηλεκτρονικά πλέον θα παίρνει τις αιτήσεις και μπορούμε στο τέλος του 2015 να το έχουμε έτοιμο και να αλλάξουμε, κάνοντας αυτό το μεγάλο άλμα στο μέλλον.

Ενιαίος τρόπος είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών, 2017 και πάμε στο τελευταίο στάδιο για την ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος. Πλέον ο τρόπος είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών θα γίνεται ενιαία μαζί με τα έσοδα της φορολογίας έτσι όπως θα έπρεπε να γίνεται εδώ και χρόνια στη χώρα μας. Αυτό πλέον τακτοποιείται. Θα απελευθερωθεί ανθρώπινο δυναμικό, θα ενισχύσουμε τις υπηρεσίες στο Υπουργείο Οικονομικών και πλέον με τον ενιαίο τρόπο, θα αντιμετωπίζεται το σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συντομεύετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ απλά θα ήθελα να πω κάτι που είχε πει ο Πρωθυπουργός, Αντώνης Σαμαράς και με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο, ότι «η Ελλάδα θα σωθεί από αυτούς που θα τολμήσουν».

Γι' αυτό η ψήφος εμπιστοσύνης δεν είναι μια ακόμη κοινοβουλευτική διαδικασία. Επιβεβαιώνουμε σήμερα την αποφασιστικότητα και την τόλμη μας, επιβεβαιώνουμε την ιστορική μας ευθύνη να παλέψουμε μέχρι τέλους, να δουλεύουμε μέχρι τέλους απέναντι στην πατρίδα, απέναντι σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες για το καλό των επόμενων γενεών του τόπου μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κεδίκογλου.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης ζητήθηκε, για να ξεκαθαριστεί με τον πλέον απόλυτο τρόπο ότι αυτή η Κυβέρνηση θέλει και πρέπει να ολοκληρώσει την αποστολή της. Είναι μια πράξη δημοκρατικής ευαισθησίας του Πρωθυπουργού αλλά είναι και μια ευκαιρία να μάθουν οι πολίτες που ήμασταν, που είμαστε και πως προτείνει ο καθένας μας να προχωρήσει ο τόπος.

Δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, δεν έχει δώσει την ευκαιρία στους πολίτες να μάθουν περισσότερα για τα σχέδιά του. Το μόνο καινούργιο που ακούσαμε ήταν η νέα μορφή χρήσης της «ανώνυμης λάσπης» από Βήματος Βουλής και μάλιστα από τον κύριο εισηγητή. Κατά τα άλλα, η ίδια στείρα άρνηση των πάντων, ακόμα και της αξιολόγησης, που είναι απαίτηση της κοινωνίας μας, η ίδια τυφλή εμμονή σε αποτυχημένες μεθόδους και συστήματα του παρελθόντος.

Ας δούμε, όμως, τι έκανε αυτά τα δύο χρόνια η Κυβέρνηση. Αναλυτικό απολογισμό έκαναν και θα κάνουν ανά τομέα οι αρμόδιοι Υπουργοί, όμως, θέλω να επισημάνω ορισμένα βασικά στοιχεία, ξεκινώντας από το που ήμασταν και που είμαστε.

Το καλοκαίρι του 2012, η Ελλάδα δεν ήταν απλώς στο χείλος του γκρεμού, ήταν ένα βήμα παραπέρα. Το κρατικοδίαιτο οικονομικό μας μοντέλο του αυξανόμενου δανεισμού και της μειούμενης παραγωγικότητας έφθασε στο φυσικό του τέλος και μαζί απειλούσε να συμπαρασύρει ολόκληρη την κοινωνία μας.

Η γνωστή προφητεία του Ανδρέα Παπανδρέου για το έθνος και το χρέος κινδύνευε να επαληθευτεί με τον τραγικότερο τρόπο. Ταυτόχρονα, η Ελλάδα ήταν με το ένα πόδι εκτός Ευρώπης. Σας το λέω μετά λόγου γνώσης. Ήμουν παρών στην πρώτη Σύνοδο Κορυφής που συμμετείχε αυτή η Κυβέρνηση το καλοκαίρι του 2012 και δεν μπορούσα να φανταστώ τη χώρα μου, την πατρίδα μου, σε τόσο δεινή θέση. Για τους περισσότερους ήμασταν ανεπιθύμητοι, ήμασταν αναξιόπιστοι, ήμασταν τελειωμένοι.

Στα επόμενα δύο χρόνια, συμμετείχα στην ελληνική αντιπροσωπεία στις ευρωπαϊκές συνόδους και παρακολούθησα την εξέλιξη της εθνικής προσπάθειας, την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας, την αναγνώριση των προσπαθειών της από τους εταίρους μας, την πορεία στην έξοδο από την κρίση. Μέσα σε δύο χρόνια έγιναν πολλά. Ουσιαστικά έπρεπε να αλλάξουμε ριζικά το οικονομικό μας μοντέλο, να αλλάξουμε το μοντέλο της δημόσιας διοίκησης. Έπρεπε μέσα σε δύο χρόνια, να γίνουν αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και δέκα, δεκαπέντε χρόνια οι περισσότερες.

Μοιραία, όπως γίνεται πάντα όταν προσπαθείς να αλλάξεις πάρα πολλά σε ελάχιστο χρόνο, υπήρξαν και λάθη, υπήρξαν και αστοχίες, τις οποίες διορθώσαμε και διορθώνουμε το ταχύτερο δυνατόν. Όμως, η συνολική κατεύθυνση είναι η μόνη σωστή. Πρέπει να στήσουμε την οικονομία μας σε νέα, σε υγιή, σε γερά θεμέλια.

Όλοι αναγνωρίζουν σήμερα το επίτευγμα της Ελλάδας να αποφύγει την πλήρη χρεοκοπία και να επανέλθει σε τροχιά ανάπτυξης, ένα επίτευγμα που έγινε δυνατό χάρη στις τεράστιες θυσιές των Ελλήνων που δεν πρέπει να πάνε χαμένες. Γνωρίζω πολύ καλά ότι αυτή η βελτίωση δεν έχει γίνει αντιληπτή ακόμα από πάρα πολλούς συμπολίτες μας που εξακολουθούν να δοκιμάζονται σκληρά. Γνωρίζω και το ρητό για την ευημερία των αριθμών. Σας υπενθυμίζω, όμως, ότι όπως στην αρχή της κρίσης πρώτα επιδεινώθηκαν οι αριθμοί και μετά η ζωή μας, έτσι και στο τέλος της κρίσης πρώτα βελτιώνονται οι αριθμοί και ακολουθεί η βελτίωση της ζωής μας.

Είμαστε στην πλέον καθοριστική καμπή πριν από την τελική ευθεία για την έξοδο από την κρίση. Τα θετικά σημεία πολλαπλασιάζονται. Τώρα, όχι μόνο δεν επιτρέπεται να πισωγυρίσουμε, αλλά πρέπει και να επιταχύνουμε την ολοκλήρωση των μεταρρυθμίσεων για μια σύγχρονη δημόσια διοίκηση, για μια ανταγωνιστική οικονομία. Και πρέπει όλοι οι Υπουργοί να κινηθούν ανάλογα, όπως τόνισε ο Πρωθυπουργός, όπως απαιτεί και η Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Με την ομαλή επαναλειτουργία του τραπεζικού μας συστήματος -γιατί αυτό θα επιτευχθεί μετά την ολοκλήρωση των τελευταίων stress tests- πρέπει να ενισχυθούν οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα στους τομείς που έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα η χώρα μας. Γιατί στο πεδίο αυτό, των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, πρέπει να δοθεί η σημαντικότερη μάχη. Εκεί μόνο μπορεί να νικηθεί ο μεγαλύτερος εχθρός μας, η ανεργία, που τροφοδοτεί τα άκρα.

Η ρύθμιση των οφειλών και η παροχή ρευστότητας στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις είναι καθοριστικοί παράγοντες για να πετύχουμε τον στόχο μας. Πρέπει να ενισχύσουμε τον ιδιωτικό

τομέα, γιατί πλήρωσε το μεγαλύτερο τίμημα στη διάρκεια της κρίσης. Ένα εκατομμύριο και πλέον άνεργοι στα χρόνια της κρίσης από εκεί προέρχονται και εκεί μόνο μπορούν να ξαναβρούν δουλειά.

Η δημόσια διοίκηση πρέπει να στηρίζει τη επιχειρηματικότητα και να μην αποτελεί τροχοπέδη. Το πλεόνασμα θα πρέπει να επιστρέφει στην οικονομία, όπως ορθά τώρα σχεδιάζεται με τις προωθούμενες φοροελαφρύνσεις.

Λυπάμαι ειλικρινά που ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται να παρουσιάσει το δικό του οικονομικό σχέδιο, γιατί οι λεονταρισμοί περί μονομερούς διαγραφής επιεικώς δεν συνιστούν σχέδιο. Δεν με εκπλήσσει, όμως, γιατί πώς θα μπορούσε να καταρτίσει σχέδιο, όταν αρνείται να μάθει τις πιο σημαντικές παραμέτρους. Ακόμα απορώ γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ αρνιόταν επίμονα την πρόσκληση του πρώην Υπουργού Οικονομίας κ. Στουρνάρα να συμμετάσχει, έστω ως παρατηρητής, στις διαβουλεύσεις με τους δανειστές. Γιατί αρνούνται να μάθουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Για να λένε ψέματα ευκολότερα; Δεν θέλω να το πιστέψω. Αντίθετα, πιστεύω ότι ένα κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης πρέπει να αποκτήσει και να παρουσιάσει συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Στο σημείο αυτό να υπογραμμίσω ότι υποστηρίζω θερμότατα την πρόταση του Προέδρου της Βουλής για κοστολόγηση των προγραμμάτων των κομμάτων από το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής. Οι πολίτες πρέπει να ξέρουν. Πληρώνουν ακριβά όταν αποδεικνύεται ότι τελικά δεν υπάρχουν τα λεφτά.

Επίσης, πιστεύω ότι ένα δημοκρατικό κόμμα δεν πρέπει να διακατέχεται από μισαλλοδοξία. Το ενημερωτικό μπλακ άουτ, η χειρότερη μορφή σκοταδισμού, που αποφασίσατε εναντίον του Άδωνι Γεωργιάδη δεν με εξέπληξε. Άλλωστε και σε μένα βάλατε τους συνδικαλιστές σας να μου στερήσουν σύνταξη και περίθαλψη για όσα έλεγα ως Κυβερνητικός Εκπρόσωπος. Προσέξτε, όμως, η μισαλλοδοξία παραπέμπει σε άλλες εποχές και καταστάσεις που έχουν κριθεί και έχουν απορριφθεί από την ιστορία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Θυμηθείτε τουλάχιστον το Βολταίρο. Βέβαια, αν κρίνω από το πώς διοικείτε τα μέσα ενημέρωσής σας με τελευταία κρούσμα το ραδιοσταθμό «Στο κόκκινο», έχετε πολλά μαθήματα δημοκρατίας να κάνετε.

Επαναλαμβάνοντας την ανάγκη επιτάχυνσης των μεταρρυθμίσεων, κύριοι Υπουργοί, δίνω φυσικά την ψήφο εμπιστοσύνης μου στην Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαρακης): Τον λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Γνώμη μας είναι ότι κάθε μέρα που περνάει η αντιπαράθεση και ο ανταγωνισμός ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ παίρνει τα χαρακτηριστικά εξαχρείωσης.

Θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής πράγμα: Τι εννοούμε «εξαχρείωση»; Εξαχρείωση θεωρούμε ότι υπάρχει και όταν η αντιπαράθεση διεξάγεται με τη μεγαλύτερη γαλατική ευγένεια χωρίς ύβρεις και συκοφαντίες.

Ποια είναι η ουσία, κατά τη γνώμη μας, της εξαχρείωσης; Θα φέρω μερικά παραδείγματα: Εγώ είμαι ο σωτήρας. Εσύ είσαι ο καταστροφέας. Όχι, εσύ κατέστρεψες την οικονομία και τους εργαζόμενους κι εγώ θα τη σώσω.

Μάλιστα, επιφανής οικονομολόγος του ΣΥΡΙΖΑ είπε στην ομιλία του ότι είναι αδύνατον να βγούμε από την κρίση με εσωτερική υποτίμηση. Εγώ θέλω να μου φέρετε ένα παράδειγμα όχι του 21^{ου} αιώνα, αλλά του 20^{ου} αιώνα, του 19^{ου} αιώνα, διότι και τότε υπήρχαν κρίσεις, όχι ακριβώς όπως εκδηλώθηκαν στον 20^ο αιώνα και τον 21^ο αιώνα, υπήρχαν όμως κρίσεις.

Φέρετε μου ένα παράδειγμα κρίσης και διεξόδου από την κρίση την καπιταλιστική από κόμματα, από κυβερνήσεις που στηρίζουν αυτό το σύστημα –είτε κριτικά είτε χωρίς κριτική– που δεν συνοδεύθηκε από τα εξής φαινόμενα, τα οποία είναι συνυφασμένα:

Πρώτον, συνειδητά επεξεργασμένα μέτρα υποτίμησης, πλήρους απαξίωσης της αξίας της εργατικής δύναμης, αφαίρεση κατακτήσεων της εργατικής τάξης, πλήγματα στα φτωχά λαϊκά στρώματα –τα κατώτερα μεσαία στρώματα– ανάλογα με την έκταση και το ρόλο που είχαν σε κάθε φάση ανάπτυξης του καπιταλιστικού συστήματος. Φέρετε μου ένα τέτοιο παράδειγμα μιας τέτοιας περίπτωσης. Δεύτερον, καταστροφή κι ενός μέρους του κεφαλαίου κι ενός μέρους των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Βεβαίως, καταστρέφεται και μέρος του κεφαλαίου.

Φυσικά, το κατεστραμμένο κεφάλαιο και οι κατεστραμμένοι καπιταλιστές δεν πεθαίνουν στην ψάθα και δεν πηγαίνουν στα συσσίτια. Εξαίρεση μπορεί να αποτελέσει κάποιος. Όμως, η υποτίμηση, η απαξίωση της αξίας της εργατικής τάξης και των όποιων κατακτήσεων είχε είναι αληθινή καταστροφή, η οποία είναι και ως ένα βαθμό ανεπίστρεπτη για μια γενιά ή και για μια δεύτερη γενιά. Δεν είναι το ίδιο πράγμα.

Επιπλέον, βγαίνοντας από την κρίση ο λαός βγαίνει ηττημένος, ενώ το κεφάλαιο, ακόμα κι αν έχει καταστραφεί ένα μέρος του κεφαλαίου –και έχουν καταστραφεί και καπιταλιστικές επιχειρήσεις και μονοπώλια– βγαίνει κερδισμένο, διότι συγκεντρώνει τη δύναμη σε λιγότερους επιχειρηματικούς ομίλους και το κεφάλαιο βγαίνει συνολικά δυναμωμένο από την κρίση.

Εδώ και την ώρα της κρίσης είχαμε καπιταλιστικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα –την «αποικία» που λέτε εσείς– που είχαν κερδοφορία. Και όχι μόνο αυτό. Δεν έκοψαν και τους μισθούς στον εργαζόμενο. Δεν τους αφαίρεσαν. Γιατί να τους αφαιρέσουν, αφού είχαν κερδοφορία; Άλλο το ότι οι εργαζόμενοι και σε αυτές τις επιχειρήσεις έχασαν από τα συνολικά μέτρα της Κυβέρνησης.

Πείτε μου ένα παράδειγμα, δηλαδή κλασικά συνυφασμένα φαινόμενα με την οικονομική καπιταλιστική κρίση που ο ένας την αποδίδει στον άλλο. Με συγχωρείτε, είναι ή δεν είναι εξαχρείωση όταν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ –όχι μόνο τώρα, όλα τα χρόνια και χθες ακόμη και με τις ομιλίες– λένε το εξής πράγμα: «Ναι, κάνουμε την αυτοκριτική μας, γιατί στην περίοδο της Μεταπολίτευσης κάναμε και λάθη πέρα από καλά πράγματα». Έτσι, λένε. Ποια ήταν τα λάθη; Δανειζόμασταν γιατί δίνονταν παροχές πάνω από αυτές που σήκωνε η οικονομία, γιατί κατανάλωνε ο ελληνικός λαός περισσότερα από ό,τι παρήγαγε. Μα, δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα.

Κοιτάξε να δείτε, πείτε μου πάλι ένα παράδειγμα –πείτε ένα παράδειγμα σε εμάς τους κομμουνιστές– που η καπιταλιστική ανάπτυξη έγινε χωρίς δάνεια και χωρίς χρέη.

Άλλο είναι η διακύμανση για το ύψος των χρεών. Πείτε μου ένα παράδειγμα μιας χώρας, ξεκινώντας από τις Ηνωμένες Πολιτείες, που είναι η πιο υπερχρεωμένη χώρα σήμερα. Πείτε ένα παράδειγμα για μια μεγάλη, μικρή, μικρομεσαία, ό,τι θέλετε.

Τα δάνεια που γίνονται για την καπιταλιστική ανάπτυξη, γίνονται ακριβώς γιατί προϋπάρχουν ανάπτυξη και κέρδη. Απόδειξη είναι ότι στις συνθήκες της κρίσης σταματούν οι δανειοδοτήσεις και γίνονται ακριβώς για ακόμη μεγαλύτερη κερδοφορία. Μια σειρά δηλαδή φαινόμενα, τάσεις που είναι συνυφασμένα με το σύστημα και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλα κόμματα τα εμφανίζουν σαν ελληνικές ιδιορρυθμίες, της Ελλαδίτσας, που την έχουν φάει όχι κάποια κράτη, αλλά κάποιοι πολιτικοί που κυριαρχούν σε άλλα κράτη.

Η ανάκαμψη της καπιταλιστικής ανάπτυξης θα γίνει πάλι με δάνεια, λιγότερα ναι. Θα γίνει και με εσωτερικά δάνεια και με ιδιωτικά δάνεια. Μπορεί να γίνει με λιγότερα κρατικά. Όμως μήπως τα ιδιωτικά δάνεια, τα δάνεια των επιχειρήσεων δεν τα πληρώνουν οι εργαζόμενοι; Ποιος τα πληρώνει; Αυτό είναι που εμείς θεωρούμε «εξαχρείωση» κι όχι το αν ο ένας βρίζει τον άλλον. Δεν μας αρέσει αυτό, αλλά –εν πάση περιπτώσει– ας πούμε ότι είναι η επιφάνεια.

Άλλο ζήτημα. Ο κ. Βρούτσης, ο οποίος έφυγε τώρα, όταν η τρόικα του ζήτησε να επιβάλει το lock out, είπε –το διάβασα στις εφημερίδες, αν δεν έγινε έτσι, ας μας διαψεύσει– ότι δεν χρειάζεται τώρα να κάνουμε lock out γιατί οι εργαζόμενοι, όταν γίνονται απεργίες δεν συμμετέχουν σε απεργίες. Έτσι είναι, δεν έχει άδικο σε αυτό. Το χαιρέται βέβαια ο κ. Βρούτσης, εμείς δεν χαϊρόμαστε καθόλου γι' αυτό. Δηλαδή τι λέει; «Εγώ δεν θα κάνω lock out. Μα, γιατί να κάνεις lock out; Αν χρειαστεί θα το κάνεις».

Αυτό τους λέει.

Και έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Η μεν Νέα Δημοκρατία χειραγωγεί και υποτάσσει τον λαό με την τρομοκρατία, τον αντικομμουνισμό, την θεωρία των δύο άκρων και άλλα διάφορα, ο δε ΣΥΡΙΖΑ με χίμαιρες, ονειρώξεις και ονειροφαντασιώσεις.

Να σας πω και το εξής και πάρα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα. Πότε άρχισε το κίνημα, αυτό που υπήρχε, να υποχωρεί; Ήταν αναντίστοιχο με την επίθεση που δέχθηκε και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τη συγκυβέρνηση. Το 2012. Τα δύο τελευταία χρόνια το κίνημα έχει πάει πολύ πιο κάτω απ' ό,τι ήταν πριν και η ανάκαμψη θα είναι πολύ επίπονη και προς τα εκεί εμείς δουλεύουμε κι εκεί μας ενδιαφέρει, αν θέλετε, να αναδειχθεί ο ρόλος μας και όχι στις ατάκες μέσα στο Κοινοβούλιο και στις βρισιές και τις συκοφαντίες των άλλων.

Εγώ σας λέω ότι πήρατε δυόμισι εκατομμύρια ψήφους. Δεν λέει κανείς ότι όλοι οι ψηφοφόροι του ΚΚΕ είναι ετοιμοπόλεμοι για δράση. Από το να ψηφίσεις μέχρι να δράσεις υπάρχει μια αποστασούλα. Όμως στα δυόμισι εκατομμύρια και μάλιστα με την προοπτική να γίνετε κυβέρνηση, όχι να μείνετε στην Αντιπολίτευση, έπρεπε τα σωματεία να σφύζουν από μέλη. Έπρεπε και με τη δική σας κατεύθυνση και αυθόρμητα και συνειδητά, τα συνδικάτα να είναι κυψέλες, με γενικές συνελεύσεις, καθορισμό μορφών πάλης, με αντιπαράθεσεις. Υπάρχουν διαφορές και μέσα στο κίνημα. Αυτό δεν είναι φοβερό. Πού πήγαν;

Γιατί, τι λέτε; Εκεί που λέτε για ανατροπή από κάτω λέτε «θα τα ανατρέψουμε όλα και εμπρός για την κάλη, εμπρός για εκλογές». Αυτή την ανατροπή θα κάνετε; Λέτε «εμείς θα συγκρουστούμε». Αν ήταν να συγκρουστείτε, θα έπρεπε να έχετε ετοιμάσει αυτόν τον κόσμο, όχι να περιορίζετε στο «πήγαινε ψήφισε». Έπρεπε από τώρα να έχετε προετοιμάσει στους τόπους δουλειάς, στις γειτονιές, για να σας στηρίξει σε αυτήν τη σύγκρουση. Πώς θα το κάνετε; Με τα χάπενινγκ στην Πλατεία Συντάγματος; Δεν γίνεται με τα συλλαλητήρια στην Πλατεία Συντάγματος, όπου χειροκροτάνε τους πολιτικούς Αρχηγούς ή αποδοκιμάζουν τους Βουλευτές, όταν προσέρχονται. Αυτό δεν είναι σύγκρουση ούτε προετοιμασία για σύγκρουση.

Άλλο ζήτημα που δείχνει κυριολεκτικά την εξαχρείωση είναι το θέμα του χρέους. Ακούμε για βιώσιμο, μη βιώσιμο. Μας έχετε κυριολεκτικά ζαλίσει με αυτό το θέμα. Θα κάνουμε πάγωμα, θα κάνουμε ένα μέρος διαγραφής, θα κάνουμε εκείνο. Έχετε διάφορες συνταγές.

Στην ουσία, είναι στη βάση της αναγνώρισης του χρέους. Κοιτάξτε, το χρέος είναι πραγματικό. Τα δάνεια έχουν γίνει. Εμείς δεν λέμε ότι είναι πλαστά τα δάνεια. Αλλά δεν έγιναν τα δάνεια για παροχές στο λαό. Τα δάνεια έγιναν για επιχορηγήσεις των επιχειρηματικών ομίλων, για να φτιάξετε ισχυρό κρατικό μηχανισμό, εξοπλισμούς για να πηγαίνει ο ελληνικός στρατός από την Κορέα –για να πάμε μακριά– μέχρι εκεί που πάει τώρα. Είναι συγκεκλιμένα πράγματα που έγιναν. Και αυτά δεν είναι ζήτηση σπατάλης. Είναι συνυφασμένα με τα έξοδα ενός αστικού, όπως λέμε εμείς, κράτους.

Εμείς δεν αναγνωρίζουμε το χρέος, γιατί δεν αφορά τον λαό. Και ειδικά όταν πας για διαπραγμάτευση -αν συμφωνούσαμε και εμείς να πάμε για διαπραγμάτευση- βεβαίως, διαπραγματεύεσαι μέσα στους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιατί δεν καταλαβαίνω όταν η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ κ.λπ. λένε «δεν αμφισβητώ τη θέση μου για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά θα πάω και θα διεκδικήσω». Εμείς δεχόμαστε ότι όλοι θα διαπραγματευτείτε για τη μείωση του χρέους, μέσα σε αυτούς τους κανόνες και κάθε μείωση που θα επιβάλλεται στο χρέος, θα την πληρώνει ο λαός.

Έχετε διαφορετικές συνταγές, ναι. Η Νέα Δημοκρατία έχει τη συνταγή «λιτότητα και ανάπτυξη» και εσείς λέτε «ανάπτυξη και λιτότητα». Αυτές είναι οι διαφορετικές συνταγές. Για να μη σας πω ότι τέτοιες διαφορετικές συνταγές υπήρχαν πάντα, στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Δεν είναι καινούργιες. Αυτές είναι οι διαφορετικές συνταγές. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Μπορεί να είναι με διαφορετικούς χειρισμούς, αλλά είναι στο ίδιο αποτέλεσμα: να εξασφαλίσουμε ρευστότητα για την ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Αυτό είναι.

Η Νέα Δημοκρατία ορκίζεται στη δική της συνταγή. Εγώ σας λέω ότι αύριο μπορεί να αλλάξει η συνταγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βλέπω ότι η Γερμανία αρχίζει λίγο και κουτσαίνει. Οι συνταγές αλλάζουν και στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Βεβαίως, αλλάζουν. Μην είσαστε και τόσο δογματικοί ότι δεν θα αλλάξουν.

Όμως, ούτε από την άλλη μεριά, νίκησε η συνταγή που λέει ο Ρέντσι, ο Ολάντ και δεν ξέρω ποιος άλλος. Δηλαδή ποια είναι η συνταγή; Αντί να πάρουμε τα μέτρα-σοκ σε ένα χρόνο, θα τα πάρουμε σε δύο και σε τρία χρόνια. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Υπάρχουν κάποιες διαφορές. Ποιος θα πληρώσει, όμως; Ο λαός θα πληρώσει.

Επιπλέον, λέτε «βγαίνουμε από την κρίση». Εμείς ορίστε τι λέμε: Βγαίνετε από την κρίση; Θα κάνετε ανάκαμψη; Ωραία, θα κάνετε ανάκαμψη. Εμείς λέμε ότι ο λαός πρέπει να ζητήσει την επιστροφή όλων των απωλειών. Θα έχετε ανάκαμψη κερδών, κεφαλαίων, επενδύσεις, την επιστροφή των απωλειών.

Τι γίνεται, όσον αφορά την απόφαση για την επιστροφή των απωλειών; Το αν θα είναι σε έξι μήνες ή σε ένα χρόνο, εδω μπορεί κανείς να το συζητήσει, αλλά έτσι όπως πάμε, ούτε σε είκοσι χρόνια δεν πρόκειται να ανακτηθούν οι απώλειες και αν ανακτηθούν αυτές θα είναι πάρα πολύ πίσω. Ούτε σε είκοσι, ούτε σε τριάντα, ούτε σε σαράντα και μερικές δεν θα ανακτηθούν καθόλου. Εκεί είναι η ουσιαστική διαφορά μας, πέρα από όλες τις άλλες θεμελιακές διαφορές που έχουμε.

Τη μεγαλύτερη ζημιά μου κάνετε και τα δύο κόμματα και οι συν αυτοίς -γιατί είναι και οι σύμμαχοι- είναι ότι καλλιεργείτε στο λαό την έκπτωση των απαιτήσεών του. Καλλιεργείτε στο λαό τη λογική ότι πρέπει να αρκείται στα ψίχουλα. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα. Δράμα είναι η ανεργία. Δράμα είναι να περνάς το χειμώνα σου χωρίς θέρμανση. Καταλαβαίνετε ότι τα είχαμε και παλιότερα αυτά. Ο λαός μπορεί να υποτασσόταν, μπορεί να μην πάλευε, αλλά ζητούσε περισσότερα. Καταλάβαινε ότι είχε δικαίωμα για περισσότερα. Τώρα, περνάτε την αντίληψη ότι δεν έχει ούτε αυτό το δικαίωμα. Δεν χρειάζεται να ζητήσει.

Ο κ. Σαμαράς λέει: «Δώσαμε το μείρισμα, 500 ευρώ εφάπαξ, σε τριακόσιες χιλιάδες οικογένειες». Με συγχωρείτε! Και 50 λεπτά, κύριε Σταμάτη, να πάτε το πετρέλαιο, θα υπάρχουν οικογένειες που δεν μπορούν να το αγοράσουν. Όταν το πετρέλαιο έκανε 50 και 60 λεπτά το λίτρο, είχαμε άλλες συντάξεις και μισθούς και δεν υπήρχε ενάμισι εκατομμύριο ανέργων, υπήρχαν επτακόσιες χιλιάδες. Μην τους ξεχνάμε. Ποιος σας είπε ότι άμα ρίξετε στα 50 λεπτά το πετρέλαιο, μπορούμε να αγοράσουμε πετρέλαιο; Δεν μπορούμε. Μόνο δωρεάν μπορούμε. Εσείς όμως τι λέτε; Λέτε «η ακραία φτώχεια».

Σήμερα το πρωί -ειλικρινά σκέφτηκα ότι βέβαια δεν μου φταίει η τηλεόρασή μου να της πετάξω τίποτα να την σπάσω- άκουσα τον κ. Χρυσόγονο που μιλούσε. Είναι φοβερό! Είναι στη συνέχεια της λογικής του κ. Τσίπρα που λέει «συνάντησα μια γυναίκα και μου είπε ότι και τα μισά να κάνετε, εμείς θα είμαστε ευχαριστημένοι». Τι είπε ο κ. Χρυσόγονος; Πρέπει -λέει- να αντιμετωπίσουμε την ανθρωπιστική κρίση. Εμείς αμφισβητούμε αυτόν τον όρο. Πού τον βρήκατε αυτό τον όρο, δεν ξέρω, αλλά εν πάση περιπτώσει. Δεν είναι και ο Λαλιώτης εδω να μας φτιάχνει καινούργιους όρους. Είσαστε εσείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Προέδρου)

Την βλέπω την ώρα.

Τον ρωτάνε ο Καμπουράκης και ο Οικονομέας. Και λέει ότι θα δώσουμε επίδομα ενοικίου στους ξεσπιτωμένους για να πάνε να νοικιάσουν κάποια σπίτια σε υποβαθμισμένες περιοχές. Αφήστε πια αυτό το «υποβαθμισμένες» περιοχές. Δεν κατάλαβα. Επειδή είναι ξεσπιτωμένοι, πρέπει ντε και καλά να πάει στις υποβαθμισμένες περιοχές;

Ρωτάνε: «Πόσοι είναι οι άστεγοι»; Δεν ήξερε να πει. Είπαν για καμιά είκοσαριά χιλιάδες. Αυτό είναι η διέξοδος από την ανθρωπιστική κρίση; Χαλάτε τον κόσμο για είκοσι χιλιάδες; Αυτή είναι η διέξοδος;

Δεύτερον, λέει, «θα κάνουμε συσσίτια». Μα -λέει- σας ξεπέρασαν η Εκκλησία, οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, οι πάντες. Δεν υπάρχει φορέας που δεν κάνει συσσίτια.

Είναι δυνατόν; Εσείς λέτε ότι η ανθρωπιστική κρίση αγκαλιάζει

εκατομμύρια κόσμο. Υπάρχει διαβάθμιση στη φτώχεια. Αλλά, από τη μια μεριά λέτε «φτωχοποιείται ο λαός, χαμός!» και ο άλλος πιστεύει ότι είναι πέντε εκατομμύρια νεκροί στην Ελλάδα και την ίδια ώρα λέτε ότι θα κάνετε συσσίτια, επιδόματα, τον κατώτατο μισθό κ.λπ.. Δεν είναι πράγματα αυτά.

Η Νέα Δημοκρατία; Άλλη εξαχρείωση. Τρομοκρατεί, χρησιμοποιεί την τρομολαγνεία, τα πάντα, κινδυνολογεί. Γιατί; Διότι μπορεί να έρθει μία άλλη συνταγή, όχι να έρθει μία άλλη πολιτική.

Κοιτάξτε να δείτε, ελπίζω η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ να μου επιτρέψει την εξής τοποθέτηση. Δεν σας πήρα την άδεια προηγουμένως, αλλά μου ήρθε τώρα λίγο αυθόρμητα. Ελπίζω να μην μου κάνετε κριτική μετά. Νομίζω ότι πρέπει να εκφράσουμε τη συμπάραστασή μας στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί τον κατηγορούν ότι θέλει κοινωνικοποίηση μέσων παραγωγής, γιατί θέλει σοσιαλιστική επανάσταση, γιατί θέλει τον σοσιαλισμό.

Ε, όχι! Είσατε αχάριστοι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Αυτά δεν πρόκειται να τα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα έχει στο πρόγραμμά του, κύριε Βορίδη. Είναι σαν την άγχη πάνω στον κουραμπιέ. Μόλις τον τινάξεις, δεν μένει τίποτα. Είναι απλό πράγμα.

(Γέλωτες στην Αίθουσα – Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μην χειροκροτάτε, μην χειροκροτάτε! Είσατε αχάριστοι για τον εξής λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Αφήστε, μην πείτε αυτά τα κόλλα που έλεγε το ΠΑΣΟΚ. Και να πω το εξής πράγμα, γιατί σας έχει προσφέρει πάρα πολλές υπηρεσίες. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε 4%, μας είχατε ζαλίσει εμάς του ΚΚΕ. Όπου πηγαίναμε στην τηλεόραση, μας έλεγαν, «μα, τα πρώην στελέχη σας από τον πρώην Γενικό Γραμματέα, τα επώνυμα στελέχη, τα λαμπερά σας στελέχη» -που είναι και σήμερα στον ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι μόνο οι καινούργιοι, είναι και οι παλιοί- «που άλλαξαν γνώμη για τον σοσιαλισμό, που εκσυγχρονίστηκαν, και εσείς έχετε μείνει εκεί στα παλιά, στα σταλινικά». Μας είχατε τρελάνει! Τους χρησιμοποιούσατε συνέχεια. Δεν ακούγαμε τίποτα άλλο.

Τώρα ανακαλύψατε ότι είναι κομμουνιστές και απειλούν το σύστημά; Μη γελάτε τώρα. Αυτό, λοιπόν, είναι εξαχρείωση, γιατί ξέρετε με ποιους έχετε να κάνετε. Μας είχατε τρελάνει. Είκοσι χρόνια, δεν ακούγαμε τίποτα άλλο. «Αυτά τα παιδιά που ήταν στελέχη δικά σας, κοιτάξτε. Και εσείς έχετε μείνει εκεί».

Και –ξέρετε- αυτά έπιαναν σε έναν κόσμο, διότι είχαν κύρος αυτά τα στελέχη. Είχαν κύρος ως στελέχη του ΚΚΕ βέβαια και όχι μόνο ως μονάδες, αλλά είχαν κύρος. Και δεν έχω καμμία διάθεση να τους αρνηθώ τίποτα από το απώτερο παρελθόν.

Λέτε το εξής πράγμα. Μα, κύριοι κομμουνιστές, ωραία τα λέτε, αλλά δεν έχουμε σήμερα επαναστατική κατάσταση. Σοβαρά, αυτή είναι η διαφωνία μας, εάν έχουμε σήμερα επαναστατική κατάσταση ή όχι; Ξέρουμε πάρα πολύ καλά και στην πλάτη μας ποια κατάσταση έχουμε σήμερα. Έχουμε παγκόσμια δραματική υποχώρηση και προσωρινή ήττα. Τα ξέρουμε πάρα πολύ καλά. Πιστεύετε ότι εμείς πολιτευόμαστε στη βάση ότι έχουμε τώρα επαναστατική κατάσταση και μας λέτε όλα αυτά;

Κοιτάξτε, να δείτε είτε έχει επαναστατική κατάσταση, είτε έχετε ήττα, είτε συμμετέχετε στον πόλεμο, είτε έχετε δεχθεί πόλεμο και κατοχή στη χώρα σου, είτε έχει ταχύρρυθμη καπιταλιστική ανάπτυξη, είτε όχι, το θέμα μπαίνει: Με τα μονοπώλια ή το λαό; Με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ ή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΝΑΤΟ; Αυτό μπαίνει ανεξαρτήτως σε ποια κατάσταση είναι η χώρα. Είναι άλλο πράγμα η άμεση αποτελεσματικότητα των στόχων. Δεν θα έχετε άμεση αποτελεσματικότητα.

Όταν, λοιπόν, εσείς λέτε ότι μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή ανάπτυξη μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Δεν είναι το αν έχουμε επαναστατική κατάσταση.

Και να σας πω και κάτι άλλο; Δεν διαφωνούμε μόνο στα μεγάλα κοσμοθεωρητικά ζητήματα, που άλλωστε δυστυχώς δεν αφορούν σήμερα τον λαό. Για δείτε τις προτάσεις νόμου που καταθέτετε όλα τα κόμματα για τον κατώτατο μισθό, για το πάγωμα των δανείων. Εδώ έχουμε σοβαρές διαφορές.

Εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι τα λαϊκά νοικοκυριά θα πάνε στην τράπεζα να συζητήσουν τι μπορούν να πληρώσουν και τι δεν μπορούν. Όταν ο άλλος δεν παίρνει πετρέλαιο, σημαίνει ότι δεν μπορεί να πληρώσει ούτε τριάντα ούτε σαράντα δόσεις δανείου.

Τι δάνειο έκανε; Έκανε δάνειο για να πάρει ένα σπίτι, εγώ σας λέω και δεύτερο σπίτι. Οι μεγάλοι, αυτοί που είναι παραδοσιακά με παραδάκι, δεν αγοράζουν τρία-τέσσερα σπίτια, που λέτε ότι θα φορολογήσετε τις περιουσίες. Ένα σπίτι αγοράζουν και μερικοί μένουν και σε ενοίκιο. Εμείς, ο λαός έχει ανάγκη να πάρει σπίτι και να κάνει και ένα δεύτερο και ένα τρίτο, αν έχει δυο παιδιά, να τα μοιράσει, ένα να μένει το ζευγάρι και από ένα το παιδί του, όταν παντρευτεί και κάνει παιδιά.

Αυτοί που έχουν τεράστια λεφτά δεν τα βάζουν στην ακίνητη περιουσία. Άρα, η φορολογία δεν είναι μόνο στην περιουσία, πρέπει να είναι εκεί που βγαίνει το κέρδος, δηλαδή στην παραγωγή. Αλλά, την παραγωγή να μην την πειράξουμε!

Τέλος, στη Νέα Δημοκρατία όντως –ας καταλαβαίνουμε- δεν αντέχετε να γίνει το εξής πράγμα: Να χάσετε τη διακυβέρνηση του τόπου. Την έχετε χάσει και το 1981. Κοιτάξτε, όμως, ποια είναι η διαφορά: Το 1981 τη χάσατε από ένα ΠΑΣΟΚ που δεν είχε τη στήριξη της αστικής τάξης ή τμημάτων της αστικής τάξης. Την στήριξη την απέκτησε το 1981, το 1982, το 1983 και μετά.

Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ αν σας νικήσει –πέραν του ότι στη λογική των μικρότερων απαιτήσεων «και τα μισά αν γίνουν καλά είμαστε»- για κίνημα που δεν έχει ακόμα ανασυγκροτηθεί, έχει κερδίσει τη στήριξη και την ανοχή ή την ουδετερότητα σημαντικών τμημάτων της αστικής τάξης και όχι μόνο της αστικής τάξης στην Ελλάδα, αλλά και οικονομικών κέντρων στην Ευρώπη. Και αυτό δεν το αντέχετε.

Και βεβαίως, τα οικονομικά κέντρα και παράκεντρα της Ευρώπης δεν κάνουν λάθη. Δυστυχώς, λέμε εμείς. Δεν χαιρόμαστε γι' αυτό. Δεν θα βάλουν την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στο χέρι. Εσάς σας έχουν στο χέρι, γιατί είσατε γέννημα αυτής της τάξης. Ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε από διαφορετική αφετηρία, έστω και αν διαφωνούμε. Τον έχουν βάλει ήδη στο χέρι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Επομένως, ο λαός ένα πράγμα δεν πρέπει να δεχθεί να έχει μειωμένες απαιτήσεις. Πρέπει να κάνει άλλη ιεράρχηση στα αιτήματά του και τέλος να σκεφτεί το εξής: Αν είναι ρεαλιστικό να γυρίσει το βιοτικό του επίπεδο πενήντα χρόνια πίσω, γιατί δεν είναι ρεαλιστικό να ξεκινήσω μια πορεία για να νικήσω; Εμείς αυτό το ερώτημα βάζουμε στο λαό.

Το ΚΚΕ αυτό θα προσπαθήσει να κάνει. Δεν εξαρτώνται όλα από το ΚΚΕ, αλλά εάν δεν υπήρχε το ΚΚΕ, δεν ξέρω αν θα υπήρχε και η κρίσιμη σήμερα μάζα του ριζοσπαστισμού. Εάν είχε μπει στη λογική της συμμετοχής των κυβερνήσεων, δεν ξέρω αν θα μπορούσαμε σήμερα να λέμε ότι είναι ρεαλιστικό να νικήσει ο λαός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Τον λόγο έχει ζητήσει για μια σύντομη παρέμβαση ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα να λάβω τον λόγο, για να δώσω μια σύντομη απάντηση σε κάτι που είπε χθες ο Αρχηγός των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, αλλά και μια διευκρίνιση προς εσάς, όσον αφορά τη ρύθμιση του άρθρου 263α του Ποινικού Κώδικα, για να μην υπάρχει καμμία παρανόηση.

Επιτρέψτε, όμως, για τους μη νομικούς, για να αντιληφθείτε τι θέλω να πω να σας διαβάσω δύο διατάξεις.

Το άρθρο 13 λέει ποια είναι η ιδιότητα του υπαλλήλου: «Υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί έστω και προσωρινά η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου».

Η διάταξη αυτή διευκρινήθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 263α του Ποινικού Κώδικα, που λέει ότι υπάλληλοι είναι και «όσοι ερ-

γάζονται σε επιχειρήσεις ή οργανισμούς που ανήκουν στο κράτος, σε τράπεζες Δημοσίου που εδρεύουν στην ημεδαπή κατά το νόμιμο καταστατικό τους». Προσέξετε εδώ και δύο άλλες περιπτώσεις: «Σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το δημόσιο και τα οποία είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης».

Υπάρχει και μία τέταρτη περίπτωση, σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία κατά τις κείμενες διατάξεις μπορούν να διατεθούν από το δημόσιο ή από τράπεζες επιχορηγήσεις ή δανειοδοτήσεις. Τι σημαίνει αυτή η τελευταία διάταξη; Θα πει ότι διευρύνθηκε η ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου στους εργαζομένους στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Δηλαδή, με την τελευταία περίπτωση, την περίπτωση δ', εάν ένας σύλλογος του χωριού σας πάρει ένα δάνειο από μία τράπεζα, για να φτιάξει το εντευκτήριο, να το βάψει, και «φάει» τα χρήματα η διοίκησή του, εξομοιώνεται με δημόσιο υπάλληλο. Αν μία εταιρεία που παράγει πουκάμισα πάρει ένα καινούργιο μηχανήμα για να ράβει τα πουκάμισα και δεν κάνει καλή χρήση των χρημάτων αυτών, πάλι αποκτά την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου.

Αυτό δημιούργησε μεγάλη σύγχυση στη νομολογία των δικαστηρίων. Δεν έχουμε τέτοιες καταδικές, απλώς είχαμε πολλές παραπομπές. Ήρθε, λοιπόν, το 1998 η απόφαση 9/1998 της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, με την οποία κρίθηκε ότι με το άρθρο 263 ΠΚ δεν προστατεύεται η δημόσια περιουσία, αλλά απλώς διευρύνθηκε η έννοια του δημοσίου υπαλλήλου.

Μετά από αυτήν την απόφαση, η διάταξη της περίπτωσης δ' ουδέποτε απασχόλησε την πράξη και ουδέποτε εφαρμόστηκε. Πολιτική του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ευθύς ως ανέλαβα την ευθύνη του Υπουργείου, ήταν να καταργηθεί αυτή η διάταξη. Αυτό, πράγματι, αποτυπώθηκε στην αιτιολογική έκθεση και στη συνέχεια στον ν. 4254/2014, που τότε κανείς από τους παρευρισκόμενους, ανεξαρτήτως αν δεν ψήφισαν τον νόμο, δεν πρόβαλε καμία αντίρρηση.

Για την κατάργηση της διάταξης αυτής, όμως, ελήφθη υπ' όψιν και η άποψη της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, της ΚΕΝΕ, η οποία επί λέξει λέει ότι με τη συγκεκριμένη διάταξη επεκτείνεται αλόγιστα η έννοια του υπαλλήλου, αφού σε αυτή υπάγονται και εργαζόμενοι σε μια ομόρρυθμη εταιρεία. Γιατί και οι ομόρρυθμες εταιρείες είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Παραδείγματος χάριν, μια μικρή βιοτεχνία ρούχων που παίρνει ένα δάνειο από μία τράπεζα δεν μπορούσε να αποκτήσει την ιδιότητα του υπαλλήλου. Ως εκ τούτου, η κατάργηση της περίπτωσης δ' του άρθρου 263 ΠΚ δεν εφαρμόστηκε ποτέ και δεν είχε καμία επίπτωση.

Έρχεται τώρα η περίπτωση των ναυπηγείων, όπως αναφέρθηκε χτες από τον Αρχηγό των ΑΝΕΛ, ο οποίος είπε ότι η διάταξη αυτή έγινε για να αποφυλακισθεί ο κ. Εμμανουήλ. Μα, η περίπτωση αυτή υπάγεται στην περίπτωση γ', γιατί τα ναυπηγεία συνιδρύθηκαν από το δημόσιο και τον τότε εφοπλιστή Νιάρχο και είναι επιφορτισμένα με την ανασυγκρότηση στο θέμα των ναυπηγείων. Ποιο είναι, λοιπόν, το πρόβλημα; Δεν εφαρμόστηκε ποτέ, να μην δημιουργούνται συγχύσεις.

Βέβαια, θα μου πει κάποιος τώρα: «Και τι θα γίνει αν ένας πάρει ένα δάνειο και τα φάει;». Παραδείγματος χάριν –για να πούμε ένα πιο ακραίο παράδειγμα– μια μη κυβερνητική οργάνωση. Παίρνει μια μη κυβερνητική οργάνωση ένα τεράστιο ποσό –πόσο θέλετε να είναι το ποσό;– και δεν κάνει καλή χρήση.

Αυτό μπορεί να γίνει με δύο τρόπους, πρώτον, τα όργανά της να καταχραστούν ή να υπεξαιρέσουν τα χρήματα. Είναι πολύ λογικό. Δεν θα τιμωρηθούν, αφού είναι μεν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, αλλά δεν ιδρύθηκαν από το δημόσιο;

Μα, υπάρχει διάταξη. Βεβαίως, θα τιμωρηθούν. Έχουμε το άρθρο 375 ΠΚ για την υπεξαίρεση. Τι μας λέει το 375; Θα υπαχθεί στη διάταξη αυτή, με την οποία τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος λόγω ποσού και στη συνέχεια, αν υπερβαίνει το ποσό και είναι πάνω από 120 χιλιάδες, τιμωρείται και σε βαθμό κακούργηματος.

Ανεξαρτήτως ποσού, όμως, τιμωρείται σε βαθμό κακούργηματος και αυτός που διαχειρίζεται ξένη περιουσία. Άρα, η διοίκηση της μη κυβερνητικής οργάνωσης διαχειρίζεται ξένη περιουσία. Δεν είναι δική του, είναι του οργάνου, του νομικού προσώπου.

Δεν θέλετε να τα έχουν φάει, να έχουν κάνει κακή διαχείριση; Πάρτε το άρθρο 390 ΠΚ για την απιστία. Τι μας λέει για την απιστία το 390 ΠΚ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, αξίζει να αναφερθούν αυτά, γιατί δημιουργούνται εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Με δυο λόγια, μας λέτε ότι η διάταξη που αναφέρθηκε ότι ψηφίστηκε, δεν αφορά τον...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όποιος με γνώση του ζημιώνει ξένη περιουσία τιμωρείται...

(Θόρυβος - Γέλωτες)

Κύριε Στρατούλη, γιατί ενοχλούν αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Όχι, κύριε Υπουργέ, καλώς κάνετε και απαντάτε. Και χρειάζονται αυτές οι απαντήσεις, γι' αυτό και σας έδωσα τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, ειπώθηκε και από την Αντιπολίτευση ότι πέρασαν διατάξεις για να ευνοηθούν συγκεκριμένα άτομα. Αυτό είναι ανακριβές, γι' αυτό αφήστε με να τελειώσω.

Άρα, δεν μπορούν να πάνε ούτε στην απιστία, διότι και η απιστία τιμωρείται με βαθμό κακούργηματος – για να τελειώσουμε με το θέμα αυτό.

Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο κ. Καμμένος παρασιώπησε την αλήθεια. Δεν θέλω να πω άλλη βαρύτερη έκφραση, αλλά το ίδιο έκανε και πριν ένα χρόνο περίπου όταν ανέφερε ότι κάποιος υπάλληλος της «SIEMENS», ο οποίος διαπραγματευόταν με το ελληνικό δημόσιο, ήταν ανιψιός του Υπουργού, ότι ήταν ανιψιός μου. Επειδή έτυχε ο πατέρας του μόνο να κατάγεται από την πατρίδα μου, τον παρουσίασε ως ανιψιό μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κοινοβουλευτισμός από το 1215 με την Magna charta libertatum του Ιωάννη του Ακτμήμονα, που καθιερώθηκε, συμπεριλαμβανεί ανάμεσα στις αρχές του το καθήκον αληθείας. Και το καθήκον αληθείας πρέπει να λέγεται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Λυτάμει πάρα πολύ που Αρχηγός κόμματος της Βουλής παρασιώπησε και παρασιώπει την αλήθεια, την αποκρύπτει και οπωσδήποτε προσπάθησε να παραπλανήσει ή να δημιουργήσει εντυπώσεις σε βάρος της Κυβέρνησης ότι δήθεν κάνει χαριστικές διατάξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Και εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να τηρούμε το χρόνο και να προσπαθήσουμε όλοι να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι. Διότι αν δεν τηρηθεί ο χρόνος, το Προεδρείο έρχεται σε πολύ δύσκολη θέση. Δεν θέλει να διακόψει ούτε Αρχηγό ούτε Υπουργό.

Νομίζω ότι καλώς και ορθώς ζητήσατε τον λόγο και ορθώς απαντήσατε. Δεν πρέπει αυτά να μένουν αναπάντητα, γι' αυτό και το Προεδρείο σας έδωσε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Και να συμπληρώσω και κάτι ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ο κατηγορούμενος, ο κ. Εμμανουήλ δεν βγήκε έξω από καμία διάταξη τέτοια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Αυτό έπρεπε να πείτε από την αρχή, ότι δεν βγήκε με την διάταξη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μετετράπη από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών σύμφωνα με την διάταξη του ν.286

και άλλαξε και αντικαταστάθηκε η προσωρινή κράτηση με τους περιοριστικούς όρους. Εξακολουθεί να είναι υπόδικος και με κρίση του Συμβουλίου βγήκε έξω αντικαθιστώντας της προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους. Δεν αθώωθηκε, δεν απηλλάγη με βούλευμα – για να το εξηγήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ωραία. Και δεν βγήκε με την διάταξη την οποία είπε ότι φέρατε.

Ο κ. Μουτσινάς, ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών, έχει τον λόγο.

Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να τηρήσουμε τον χρόνο, γιατί έρχεται σε πολύ δύσκολη θέση το Προεδρείο.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έγινε αναφορά στην αρχή της αληθείας. Άρα, πρέπει να πούμε αλήθειες σήμερα και εδώ μέσα πρέπει να είναι ο βωμός της αλήθειας. Θα επιδιώξω εκ μέρους των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών και θα επιχειρήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μιλήσω για την πραγματική πολιτική, να δώσω στοιχεία και προτάσεις πραγματικής πολιτικής, σε αντίθεση με το αφήγημα του Αναπληρωτή Πρωθυπουργού του κ. Βορίδη, το οποίο περιείχε απειλή, κλίμα φόβου, αναμόχλευσε το πάθος και τον χωρισμό Ελλήνων τεχνητά σε κακούς και καλούς, αλλά δεν είχε καμμία σχέση με την πραγματική οικονομία, με την κοινωνική πραγματικότητα.

Τα προβλήματα των πολιτών, κύριε Βορίδη, είναι βουνά ανυπέρβλητα σήμερα: Δυόμισι εκατομμύρια πολίτες είναι κάτω από το όριο της φτώχειας και έξι εκατομμύρια συνολικά είναι στα όρια της φτώχειας. Η ανεργία έχει φτάσει στο 30% και στους νέους είναι στο 60%. Αυτό σημαίνει δημογραφική βόμβα για την ελληνική πραγματικότητα. Η οικονομία βρίσκεται σε συνεχιζόμενη ύφεση για έκτη συνεχή χρονιά και η επανεκκίνηση της οικονομίας και της ανάπτυξης είναι όνειρο θερινής νυκτός με αυτά τα στοιχεία.

Ας μη λέμε ψέματα, ας πούμε αλήθειες. Άλλωστε τα στοιχεία του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνειών. Η Κυβέρνηση παρά την πολιτική και ιδεολογική απόσταση από τα μικρομεσαία κοινωνικά στρώματα γνωρίζει τα πραγματικά προβλήματα, αλλά δυστυχώς έχει εστιάσει την πολιτική της στην εξυπηρέτηση των δανειστών και των γερμανικών συμφερόντων, στην στήριξη των κρατικοδίαιτων επιχειρήσεων και εθνικών προμηθευτών, στην εξυπηρέτηση των πελατειακών σχέσεων, στην προσέλκυση των μεγάλων ξένων επενδυτών με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Αυτή η πολιτική οδηγεί ασφαλώς σε ακραία φτώχεια από τη μια και σε προκλητική και βίαιη αναδιανομή πλούτου από την άλλη. Τον τελευταίο χρόνο είχαμε καταθέσεις 70 δισεκατομμυρίων σε ελβετικές τράπεζες, την ώρα που ο ελληνικός λαός ρημάζεται και χειμάζεται.

Με την ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση επιδιώκει να συγκρατήσει την αγωνία πολλών κυβερνητικών –δικών της– Βουλευτών, να ελέγξει την αντιπολιτευτική διάθεση στο ΠΑΣΟΚ, να αποπροσανατολίσει τον ελληνικό λαό προσωρινά και να κερδίσει πολιτικό χρόνο και έδαφος.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει να προπαγανδίζει ακόμα το success story και τα πρωτογενή πλεονάσματα, στηριγμένα όμως στο αίμα και τα δάκρυα των ιδίων και των ιδίων φορολογικών υποζυγίων.

Η Κυβέρνηση υπόσχεται ανάπτυξη με ρυθμό διπλάσιο της Ευρωζώνης σε ένα πλαίσιο διαρκούς λιτότητας. Αυτό αποτελεί οικονομικό παράδοξο ακόμα και για έναν πρωτόγονο φοιτητή οικονομικής σχολής και μέγα παραλογισμό. Παραλογισμός, όμως, είναι και ο ΕΝΦΙΑ, η φορολογία των ανέργων και των αναξιοπαθούντων, η φορολόγηση των εργαλείων και των μέσων παραγωγής, των ανενεργών ακινήτων κ.λπ..

Βέβαια, το πιο μεγάλο παράδοξο σήμερα είναι ότι βιώνουμε έξι χρόνια κρίση και δεν έχουμε ακόμα εξασφαλίσει για τη χώρα μας έναν προοδευτικό, αναπτυξιακό και δίκαιο φορολογικό νόμο. Αυτά είναι πολιτικά σκάνδαλα!

Όμως, πέραν τούτων, παραβιάζεται το Σύνταγμα συστηματικά μέσα σε αυτόν τον χρόνο. Τα κοινωνικά και τα ανθρώπινα δικαιώματα εκχωρούνται στους δανειστές και τα μεγάλα συμφέροντα.

Είναι χαρακτηριστική η αναφορά του Στίγκλιτζ, ο οποίος είπε σε μια συνέντευξη στην εφημερίδα «GUARDIAN» ότι η λιτότητα είναι η απόλυτη καταστροφή της Ευρωζώνης. Η Μέρκελ και οι υπόλοιποι ηγέτες της λιτότητας αρνούνται να δουν την πραγματικότητα, λέει ο Στίγκλιτζ. Η Γερμανία πιέζει τα κράτη να ακολουθήσουν πολιτικές που συρρικνώνουν τις οικονομίες και τα δημοσιονομικά τους. Όταν οι πολίτες ζητούν αλλαγή πολιτικής, οι κυβερνήσεις τους τούς απαντούν πως δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, καθώς τα μέτρα έρχονται απ' έξω.

Αυτό που δεν υπάρχει, όμως –λέει– είναι η ζήτηση, η οποία δημιουργεί ανάπτυξη. Κι, όμως, οι θιασώτες της λιτότητας σημειώνουν –και αυτό λέει και η Κυβέρνηση σήμερα εδώ με όλους τους τόνους– πως οι οικονομίες δεν καταρρέουν, άρα η λιτότητα πέτυχε. Είναι σαν να λέμε πως ο πιο γρήγορος δρόμος για να φτάσει κανείς στο στόχο του είναι να περδήξει στο γκρεμό.

Αυτό κάνουμε κι εμείς σήμερα, δυστυχώς, ως χώρα. Είναι λογικό, λοιπόν, με όλα αυτά που είπα παραπάνω ότι η Κυβέρνηση και όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις, μετά από δυόμισι χρόνια μιας πολιτικής, δεν έχουν τίποτα ή ελάχιστα να παρουσιάσουν στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης των νοσηρών φαινομένων και των αιτιών που μας οδήγησαν πραγματικά στη σοβαρότερη μεταπολεμική κρίση. Και για αυτό κρίνεται σήμερα η Κυβέρνηση.

Στη λειτουργία του δημοσίου τομέα, επιβάλλονται οριζόντια μέτρα επί δικαίων και αδικών, δημιουργώντας ένα κλίμα φόβου, ανασφάλειας και εκδίκησης στους υπαλλήλους. Ο δημόσιος τομέας είναι σε χειρότερη κατάσταση από ό,τι ήταν πριν την κρίση.

Σχετικά με την παραοικονομία και τη φοροδιαφυγή, η κυβερνητική πολιτική συγκαλύπτει τους φοροφυγάδες, αντί για την πάταξη των φαινομένων αυτών, η οποία θα είχε πολλαπλά οικονομικά και ηθικά οφέλη.

Το τραπεζικό σύστημα αποτελεί την επιτομή του αθέμιτου ανταγωνισμού και της αναξιπιστίας του πολιτικού συστήματος. Η Κυβέρνηση δεν δίνει δεκάρα τσακιστή για την πραγματική οικονομία, για τη ρευστότητα των επιχειρήσεων. Πώς θα γίνει ανάπτυξη;

Όσον αφορά στη διαχείριση του δημόσιου χρέους, ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος εκλιπαρούν για λίγα λόγια συμπάθειας της κ. Μέρκελ και για μια ζεστή αγκαλιά από τον κ. Γιούνκερ. Αλλά δεν μιλούν καθόλου για το γερμανικό κατοχικό δάνειο, δεν μιλούν για τις αποζημιώσεις, δεν κάνουν κουβέντα για τη βιωσιμότητα του χρέους και την επιβίωση της χώρας. Δεν μιλάνε και δεν διαπραγματεύονται για τα σοβαρά θέματα της χώρας. Έχει καταντήσει η Ελλάδα σήμερα από την πολιτική αυτή αποικία χρέους, με την βροχυπρόθεση και σκληρή ρύθμιση του χρέους που γίνεται σήμερα.

Όσον αφορά την επανεκκίνηση της ανάπτυξης, αυτή ακούγεται λίγο σαν κακόγουστο αστείο, μετά από αυτά που ανέφερα. Καμμία αναπτυξιακή προοπτική δεν θα προκύψει χωρίς δημόσιες επενδύσεις, αύξηση των εισοδημάτων, δίκαιη ανακατανομή φόρων και φορολογικών βαρών και τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων – καμμία.

Δεν το λέω μόνο εγώ στην εισήγησή μου. Προκύπτει από διάφορες ομιλίες κ.λπ.. Το λέει, πάντως, και ο ίδιος ο Γιοχάνες Χαν, ο Επίτροπος Περιφερειακής Ανάπτυξης, που βρέθηκε πριν από μερικούς μήνες στη Λάρισα, ο οποίος είπε χαρακτηριστικά, ότι αν η Ευρώπη δεν στηρίξει τα είκοσι τρία εκατομμύρια μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δεν θα προκύψει καμμία ανάπτυξη, δεν θα προκύψει καμμία απασχόληση.

Η προσέλκυση ξένων επενδυτών θα φέρει –αν θέλετε– επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου. Αυτές δεν δημιουργούν θέσεις εργασίας. Άρα, να το μεγάλο στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε.

Όμως, σήμερα τι γίνεται; Ένα εκατομμύριο μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, έμποροι και ελεύθεροι επαγγελματίες βιώνουν πραγματικά μια τραγική κατάσταση. Είναι ανασφάλιστοι και αυτοί και τα παιδιά τους. Ο ΟΑΕΕ τους απειλεί με πλειστηριασμούς και δίκες. Επίκεινται νέα λουκέτα.

Οι νέοι επιχειρηματίες, η νεανική επιχειρηματικότητα και οι καινοτόμες επιχειρήσεις για τις οποίες η Κυβέρνηση κάνει πολλές κουβέντες εδώ και αποτελούν το 55% του εργατικού δυναμικού και το 35% του εισοδήματος στη χώρα, δεν έχουν πρόσβαση καν στις τράπεζες, δεν υπάρχει ένας εγγυητής για να μπορέσει να εγγυηθεί γι' αυτούς.

Ο αγροτικός τομέας υφίσταται την ασφυξία της κυβερνητικής πολιτικής, η οποία τον αποδομεί και η πολιτική αυτή στηρίζει τις πολυεθνικές, τα καρτέλ και τη συσσώρευση της γης στους λίγους.

Γνωρίζετε όλοι σας -είστε Βουλευτές και γνωρίζετε- ότι οι κτηνοτρόφοι σέρνονται στα δικαστήρια με χειροπέδες για τα εγγυημένα δάνεια της Αγροτικής Τράπεζας, ότι οι κτηνοτρόφοι θα χάσουν το 50% της επιδότησης σχεδόν εξαιτίας του άστοχου χειρισμού του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης για τους βοσκοτόπους. Γνωρίζετε ότι τελικά ο νόμος περί συνεταιρισμών δεν ισχύει. Δώδεκα χιλιάδες στελέχη των συνεταιρισμών είναι στα δικαστήρια. Δυστυχώς, οι συνεταιριστικές οργανώσεις είναι εγκαταλειμμένες, οι δομές -τα εκκοκκιστήρια, τα εργοστάσια γάλακτος, τα σιλό και οι αποθήκες- απαξιώνονται, δημιουργώντας σοβαρό πρόβλημα. Οι αγρότες στρέφονται στους ιδιώτες και στους εμπόρους. Τρεις έμποροι βάμβακος λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα. Καταλαβαίνετε τι συγκέντρωση πλούτου έχουμε και τι φτώχεια από την άλλη μεριά.

Συμβολαϊκή Γεωργία χωρίς την ουσιαστική μεσολάβηση και στήριξη των συνεταιριστικών οργανώσεων είναι δώρο άδωρον. Λειτουργεί υπέρ των τραπεζών, της Πειραιώς και των άλλων, οι οποίες έχουν και τοκογλυφικά επιτόκια, 8% και 12%. Επανερχονται τα τοιφλίκια στην ύπαιθρο. Και γι' αυτά έχω πάρα πολλά στοιχεία. Το φάντασμα του Αντύπα πλανάται πάνω από το Θεσσαλικό Κάμπο.

Προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι: Η φέτα, το λάδι, πολλά προϊόντα ΠΟΠ και προϊόντα προέλευσης γεωργικής ένδειξης είναι τα λάφυρα στις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις τρίτες χώρες, τον Καναδά, τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Σιγκαπούρη κ.λπ., ακυρώνοντας έτσι τα συγκριτικά και ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της χώρας, ενώ η καλλιέργεια των μεταλλαγμένων ειδών είναι ήδη προ των πυλών με τη συμφωνία που υπογράψαμε.

Δεν έχω χρόνο να μιλήσω και για την υγεία, που αποδομείτε, ιδιωτικοποιείτε συστηματικά και αυτό δημιουργεί πραγματικά ανθρωπιστικά προβλήματα, για την παιδεία, η οποία όπως ξέρετε είναι το βάθρο μιας υγιούς κοινωνίας και οικονομίας, για την κοινωνική πολιτική που δημιουργεί κοινωνικά ράκη, τα βλέπουμε καθημερινά στους δρόμους. Δεν θα μιλήσω ούτε καν για το εγγυημένο εισόδημα, που μόνο το εγγυημένο μικροεισόδημα, αυτό -αν θέλετε- το μικροβοήθημα θα μπορούσε να εφαρμοστεί συνολικά για όλη τη χώρα. Η Κυβέρνηση το έχει αναγάγει στη λογική «των κατόπιν ενεργειών μου», ακόμα και αυτό, σε μια εποχή που μιλάμε για ανθρωπιστική κρίση.

Η Κυβέρνηση όμως διατείνεται σε όλους τους τόνους ότι όλα αυτά σύντομα θα διορθωθούν. Μα πώς;

Θα μιλήσουμε για τον προϋπολογισμό σε λίγες ημέρες. Αλλά ρίχνοντας μια ματιά διαγώνια και οριζόντια στον προϋπολογισμό του 2015, θα σας πω μερικά στοιχεία μόνο. Δεν πρόκειται να είναι, αν θέλετε, ισοσκελισμένος, γιατί υπάρχει δυσπραγία εσόδων, το ομολογείτε, το ξέρετε.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένο κατά 400 εκατομμύρια. Προβλέπεται μείωση της ειδικής και δημόσιας κατανάλωσης, άρα νέα ύφεση, μείωση ζήτησης, ανεργία, μη ανάπτυξη. Προβλέπεται μείωση κοινωνικών δαπανών 459 εκατομμύρια ευρώ και προβλέπεται αύξηση φόρων 1,7 δισεκατομμύριο. Δεν χρειάζεται τίποτα άλλο να πω. Καταλαβαίνετε πού οδηγείται η χώρα και στο μέλλον από αυτήν την Κυβέρνηση και την κοινωνική πολιτική.

Η κρίση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ολοζώντανη μπροστά μας. Οι εταίροι ζητούν νέα μέτρα, εννιάκτισες με χίλιες μεταρρυθμίσεις. Και η Κυβέρνηση δεν διαθέτει κανένα σήμερα αξιόπιστο εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την έξοδο της χώρας από την κρίση και την επανεκκίνηση της ανάπτυξης για να πάει να διαπραγματευτεί. Πάει σαν το γυμνό βασιλιά να μιλήσει γι' αυτά που θέλουν να ακούσουν οι εταίροι και η κ. Μέρκελ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πολιτιστική και πολιτισμική παρακμή που βιώνει σήμερα η χώρα έχει τις ρίζες της στις επιλογές των προηγούμενων δεκαετιών, σίγουρα. Όμως, τροφοδοτείται και γιγαντώνεται από τις πολιτικές που εφαρμόζουν οι μνημονιακές κυβερνήσεις και αυτό μην το ξεχνάμε. Η κοινωνική συνοχή έχει

διαρραγεί πλήρως, η μεσαία τάξη έχει φτωχοποιηθεί -το γνωρίζετε, το ξέρετε- το κράτος με το πρόγραμμα των κατ' ευφημισμό μεταρρυθμίσεων ελάχιστα αναδιαρθρώθηκε και παραμένει στην ουσία πελατειακό, αντιπαραγωγικό προς τους πολίτες και εχθρικό προς τους υπαλλήλους. Η οικονομία στο σύνολό της εξακολουθεί να μην παίρνει μπρος και να μην έχει δυναμική.

Την ίδια στιγμή -και αυτό θέλω να τονίσω και το τόνισε και ο κ. Μπόλαρης- και με αυτήν την κατάσταση στο εσωτερικό της χώρας, η ασκούμενη εξωτερική πολιτική είναι σαφώς υποβαθμισμένη έως ανύπαρκτη σε μια περιοχή όπου τα εθνικά προβλήματα είναι ιδιαίτερα οξυμένα και εγκυμονούν κινδύνους μιας εθνικής τραγωδίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Το Κυπριακό, τα προβλήματα της Θράκης, των Σκοπίων, η ρευστή κατάσταση στη Μέση Ανατολή, αλλά και οι αδηφάγες ορέξεις των πιο επιθετικών διεθνών οικονομικών παραγόντων για τις ΑΟΖ μας καλούν σε εθνική επαγρύπνηση, εθνική ομοψυχία και δημιουργική κινητικότητα για να μην βρεθούμε προ εκπλήξεων.

Κυρίες και κύριοι, οι καπνοί από τις φωτιές είναι δίπλα μας. Έχουν φτάσει και στη δική μας αυλή. Αν δεν θωρακίσουμε το δικό μας σπίτι -και αυτό μπορεί να γίνει με τη συσπείρωση και ενότητα όλων των δημοκρατικών δυνάμεων- αυτές θα μπουν και στο δικό μας χώρο. Για να υπάρξει ένα τέτοιο μέτωπο συσπείρωσης αρραγές θα πρέπει να στηριχθεί η κοινωνία, μια κοινωνία που πρέπει να κληθεί να εμπνευστεί και να πάρει την τύχη της στα χέρια της.

Πρώτο, λοιπόν, μέλημά μας είναι η διασφάλιση κοινωνικής συνοχής και η ανάκαμψη της οικονομίας. Η κυβερνητική πολιτική προέχει εδώ να τερματιστεί. Δεν μπορεί να συνεχιστεί, καταστρέφει τη χώρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, και ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις καλές προθέσεις της ηγεσίας του, δεν είναι εύκολο να αντιμετωπίσει αυτήν την πολύπλευρη, βαθιά κρίση, η οποία έχει περιπλακεί περαιτέρω λόγω της κυβερνητικής πολιτικής. Η λύση συσσωρευμένων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων ξεπερνά τα όρια και τις δυνατότητες ενός κόμματος, μιας μονοκομματικής κυβέρνησης ή όποιων κοντινών συμμάχων. Εκεί η λογική και η ανάγκη επιβάλλουν να δημιουργηθεί ένα προοδευτικό σήμερα δημοκρατικό μέτωπο, μία κυβέρνηση εθνικής ενότητας από όλα τα δημοκρατικά κόμματα, χωρίς όμως τους πρωτεργάτες των μνημονιακών κυβερνήσεων που έφεραν τη χώρα εδώ. Αναγκαία και ικανή προϋπόθεση είναι η συνδιαμόρφωση ενός εθνικού στρατηγικού σχεδίου για την έξοδο της χώρας από την κρίση, τη στήριξη των κοινωνικά αδύναμων ομάδων, την εξυγίανση της πολιτικής και της οικονομίας από νοσηρά φαινόμενα και την επανεκκίνηση της ανάπτυξης.

Προτείνουμε για προβληματισμό και συνεννόηση τα παρακάτω σημεία: Πρώτον, διαχείριση του δημόσιου χρέους. Είναι κομβικό σημείο για την επανεκκίνηση της οικονομίας, αφού η μέχρι τώρα βραχυπρόθεσμη ρύθμιση του οδήγησε στη σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή και στη βίαιη αναδιανομή πλούτου. Απαιτούνται άμεσα, λοιπόν, η επιμήκυνση του χρόνου εξόφλησης στα πενήντα έως εβδομήντα χρόνια, με περίοδο χάριτος πέντε χρόνια τουλάχιστον, με χαμηλό έως μηδενικό επιτόκιο. Κεντρικό ρόλο θα παίξει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ώστε να θεσπιστεί επιτέλους η ευρωπαϊκή πολιτική διαχείριση κρίσεων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο συμψηφισμός των κατοχικών γερμανικών οφειλών-δανείων, ο οποίος θα είναι υποχρέωση της Γερμανίας, εφόσον υπογραφεί η συνθήκη ειρήνης μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας, που δεν έχει ακόμα υπογραφεί. Η θέσπιση Εθνικής Επιτροπής Λογιστικού Οικονομικού Ελέγχου του δημόσιου χρέους για τον υπολογισμό και τη διαγραφή του επαχθούς, επονειδιστού και του χρέους το οποίο δεν συνάδει με τις δικές μας ευθύνες και οφειλές. Η προαναφερόμενη οριστική διαχείριση του χρέους θα αποτελέσει την αναγκαία και ικανή προϋπόθεση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών)

Θέλω τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, δεν χρειάζεται.
ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, δεν χρειάζεται.
ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Όλοι πήραν το χρόνο τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε, να πω κάτι. Ο χρόνος είναι τόσο πιεσμένος, που οι συνάδελφοι Βουλευτές διαμαρτύρονται. Ένα λεπτό θα σας δώσω.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Τρία λεπτά, θα μου δώσετε, σας παρακαλώ.

Λοιπόν, αναδιάρθρωση στο δημόσιο τομέα. Για την υλοποίηση των αυτονόητων προοδευτικών μεταρρυθμίσεων απαιτούνται τρεις προϋποθέσεις: Συμμαχία με τους εργαζόμενους και αξιοποίησή τους. Εφαρμογή της ηλεκτρονικής ψηφιακής τεχνολογίας συνολικά και ενιαία σε όλον το δημόσιο τομέα. Καθορισμένοι στόχοι και με αυτές τις προϋποθέσεις η αξιολόγηση δομών, ευκαιριών και ανθρώπινου δυναμικού θα είναι ευκολότερη και αντικειμενική, ώστε να αρχίζει να εμπεδώνεται επιτέλους η αξιοκρατία. Δημιουργία και επαρκής χρηματοδότηση κοινωνικών δικτύων, για τη στήριξη των αδύναμων κοινωνικών ομάδων.

Τέταρτον, πάταξη της φοροδιαφυγής, λαθρεμπορίου, διαφθοράς και παραοικονομίας. Με την κατάλληλη στελέχωση των οικονομικών υπηρεσιών, τον αναγκαίο εξοπλισμό και την προϋπόθεση στην πολιτική βούληση, η σύγχρονη τεχνολογία μας δίνει το δικαίωμα να εισπράξουμε σημαντικά από αυτά, από τους φορολογικούς παραδείσους, από τις υπεράκτιες εταιρείες, τη λαθρεμπορία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Μην με φέρντε σε δύσκολη θέση.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Σας παρακαλώ. Ένα λεπτό θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε. Όλο ένα λεπτό θέλετε. Σας έδωσα το ένα λεπτό.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Τη δημιουργία ενός δημόσιου τραπεζικού πυλώνα που υπόσχονταν η τρικομματική Κυβέρνηση μεταξύ ΑΤΕ, ΕΤΕ και ΤΤ. Δεν το συνεχίζω, είναι αυτονόητος ο ρόλος για την ανάπτυξη και την ενίσχυση της εθνικής οικονομίας. Οικονομική και πολιτική στήριξη της αυτοδιοίκησης, εθνικό σχέδιο για την ανάπτυξη και εκεί βέβαια υπάρχει πολύς διάλογος που μπορεί να γίνει ανάμεσα στους εταίρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώσατε. Ευχαριστώ πολύ. Μην με φέρντε σε δύσκολη θέση.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Θέλω να κλείσω σε μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, δεν έχει άλλο. Τελειώσατε.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Θα κλείσω σε μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώσατε, είπα.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Θέλω να κάνω μία έκκληση. Η κάθε εποχή, κύριοι συνάδελφοι, επιζητά τη δική της ριζοσπαστική πολιτική και τη δική της επανάσταση.

Σήμερα στη χώρα πρέπει να προχωρήσουμε τολμηρά σε αυτό που ο μεγάλος Ιταλός πολιτικός διανοητής Αντόνιο Γκράμσι ονόμαζε «επανάσταση των αυτονόητων» με πνεύμα συνεργασίας και συλλογικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην με φέρετε σε δύσκολη θέση να σας κλείσω το μικρόφωνο. Θα σας κλείσω τα μικρόφωνα, παρακαλώ.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Τελειώνω. Δύο σειρές έχω ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επιτέλους! Μην τα διαβάσετε όλα. Ό,τι διαβάσατε, διαβάσατε.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών): Δεν έχετε, όμως, την ίδια συμπεριφορά για τους άλλους και λυπάμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ. Εγώ τώρα ανέλαβα. Οι συνάδελφοι Βουλευτές διαμαρτύρονται όλοι. Περιμένουν ογδόντα συνάδελφοι να μιλήσουν.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κ. Κικιλίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ γεννήθηκα το Μάιο του 1974, δύο μήνες πριν την αποκατάσταση της δημοκρατίας και άρα γαλουχήθηκα με δημοκρατικές αξίες και ανδρώθηκα με ένα όραμα, το όραμα που εξέφραζε η δίψα του λαού μας στη Μεταπολίτευση για μια Ελλάδα με ευρωπαϊκό ορίζοντα, για μια Ελλάδα αδελφoσύνης και συμφιλίωσης, για μια Ελλάδα κουρασμένη από τα προηγούμενα πενήντα χρόνια της, που είχε περάσει διά πυρός και σιδήρου, μέσα από πολέμους, πολιτικές διχόνοιες, οικονομικούς μαρασμούς, που οδήγησαν σε εθνικές καταστροφές και θυμίζοντας έναν εθνικό αλληλοσπαραγμό.

Στα σαράντα χρόνια της δημοκρατίας μας μεγάλωσα ως Ευρωπαίος πολίτης μιας ενωμένης Ευρώπης, στην αρχή των δέκα χωρών, μετά των δώδεκα, και σύντομα μιας Ένωσης είκοσι οκτώ ευρωπαϊκών κρατών, της μεγαλύτερης ένωσης κρατών-μελών στην ιστορία, ένωσης ελευθερίας, προόδου, ανάπτυξης, κυρίως όμως συντάιρος στο ακόμα μεγαλύτερο όραμα, αυτό της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, μέρος της οποίας και η πατρίδα μας η Ελλάδα.

Σήμερα όλα τα θεωρούμε δεδομένα. Αλλά μια Ελλάδα που μέσα από τα χαλάσματα και τους αδερφοσπαραγμούς μετείχε επιτέλους στα κέντρα των ευρωπαϊκών αποφάσεων ως ισότιμος εταίρος, ως ιστορική αναγκαιότητα, ως ιστορική και πολιτιστική νομοτελεσματική δικαίωση.

Το 2001 αναγνωρίστηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κόπτοι και θυσίες του ελληνικού λαού και εισήλθαμε στην Οικονομική Νομισματική Ένωση και στο ευρώ. Διαβάζοντας τη σύγχρονη πολιτική ιστορία, ασφαλώς και θα αναρωτιούνται πολλοί σήμερα πώς όλοι συμφωνούμε στην ευρωπαϊκή αναγκαιότητα και στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της πατρίδας μας και στο ενιαίο νόμισμα. Πού πήγαν, άραγε, τα αριστερά καταστροφολογικά επιχειρήματα ενάντια στον εμπνευστή αυτού του οράματος Κωνσταντίνο Καραμανλή την εποχή εκείνη των μεγάλων αποφάσεων;

Μελετώντας την ιστορία γενικότερα, εύκολα διαπιστώνει κανείς πως το μεγάλο μας πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη οραμάτων και η απουσία ικανών πολιτικών. Το μεγάλο σαράκι που μας κατατρώνει είναι η απέχθεια και η αποστροφή που νιώθουμε για τις όποιες επιτυχίες, όταν αυτές τις δημιουργεί κάποιος άλλος, ο άλλος που είναι τελικά πάντα και ο εχθρός μας. Αυτός ο άλλος, κυρίες και κύριοι, που συμβαίνει πάντα να μην είμαστε εμείς. Αυτή η πολιτική μικροπρέπεια δυστυχώς χαρακτηρίζει την ιστορική πολιτική μας διαδρομή. Αυτό το σύμπλεγμα ευθύνεται για τις όποιες εθνικές μας περιπέτειες.

Σε αυτήν τη διαδρομή που σας έθεσα εντελώς επιγραμματικά ασφαλώς και έγιναν μεγάλα λάθη. Όποιοι δημιουργεί, άλλωστε, ασφαλώς υποκύπτει και σε σφάλματα. Δεν είναι κακό να σφάλει κάποιος. Κακό είναι να εμμένει στα λάθη του και να ακυρώνει το έργο του. Παρόμοια λάθη μας οδήγησαν στην εθνική περιπέτεια των τελευταίων πέντε χρόνων, μνημόνια, ΔΝΤ, τρόικα, αποτελέσματα μιας κακής διαχείρισης του οράματός μας. Ήρθαν να μας επαναφέρουν στο κεντρικό ζητούμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης που δεν είναι άλλο από το να ξεφύγει η Ευρώπη των πολλών εθνών-κρατών από τη βεβαρημένη ιστορία της και να συνενώσει προηγούμενα εχθρικά κράτη, γιατί έτσι ήταν, σε μια ένωση ειρηνικά συνεργαζόμενων και συναγωνιζόμενων λαών.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτήν την επικίνδυνη κατάσταση για το μέλλον της πατρίδας μας, μέσα από την ιστορική μας κληρονομιά που μας θέλει διηρημένους και διαπληκτιζόμενους μας σώζει το ευρωπαϊκό μας κουστούμι.

Τα δύο μεγάλα κόμματα της Ελλάδας, τα δύο κόμματα που κυβερνήσαν τα σαράντα χρόνια της Μεταπολίτευσης, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, θέτοντας στην άκρη όποιες ιδεολογικές διαφορές, και δεν ήταν εύκολο, παραμερίζοντας και αγνοώντας κομματικούς αμοραλισμούς, αποφάσισαν μαζί να πάνε την πολιτική μας ιστορία μερικά βήματα παρακάτω. Ήταν τολμηρά, βήματα σωτηρίας για τον τόπο μας και κυρίως για το όραμά μας.

Είναι όραμα που η δική μου γενιά, αλλά και οι νεότερες –πιστέψτε με– δεν ενδιαφέρονται για το τι χρώμα έχει, αν είναι πράσινο, γαλάζιο ή κόκκινο. Δεν ενδιαφέρει τους νέους ανθρώπους τι χρώμα έχει το όραμα. Δεν ενδιαφέρει τις νεότερες γενιές που έρχονται σαν τρένο να μας πατήσουν –και με το δίκιο τους– εάν δεν αντιληφθούμε πως το ζητούμενο είναι να υπάρχει εθνικό όραμα για το μέλλον όλων μας. Σ' αυτή την απαίτηση δεν μπορούμε να κωφεύσουμε, δεν μπορούμε να κρυβόμαστε. Όπως τραγούδησε και ο μεγάλος τραγουδοποιός της Μεταπολίτευσης, «πώς να κρυφτείς από τα παιδιά, έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα».

Ναι, κυρίες και κύριοι, δεν μπορούμε να κρυφτούμε άλλο από τις νέες γενιές. Τα ξέρουν όλα και τα απαιτούν και έχουν δικαιώματα. Δικαιούνται ένα καλύτερο αύριο, όχι στα λόγια, αλλά ένα καλύτερο αύριο το οποίο ονειρεύονται και το οποίο θα ήθελαν να κτίσουν. Το δικό τους αύριο, όμως, το εμπιστεύθηκαν σε μας, εξουσιοδοτώντας μας να τους εκπροσωπούμε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, που δεν είναι τυχαία Αίθουσα, αλλά η Βουλή των Ελλήνων, δηλαδή η βούληση και η θέλησή τους.

Το ζητούμενο είναι να αφουγκραστούμε αυτήν ακριβώς τη θέληση των Ελλήνων και να τους προσφέρουμε εμείς με τη σειρά μας τις πολιτικές που αρμόζουν για τη διαχείριση αυτού του οράματος.

Τι είναι αυτό το όραμα; Υπάρχει άραγε σήμερα ένα όραμα που να μας σπρώχνει πιο μπροστά από τα αυτονόητα, ένα όραμα που να μπορεί να κάνει το άλμα πιο γρήγορα από τη φθορά, που γράφει και ο ποιητής, τη φθορά που μας απειλεί ως έθνος και στο χώρο και στο χρόνο;

Και βέβαια υπάρχει, κυρίες και κύριοι, και για μένα είναι το όραμα της νέας Ελλάδας, της νέας δυναμικής Ελλάδας, της Ελλάδας που κινείται αενάως, της Ελλάδας που γυρίζει σελίδα και ατενίζει με ελπίδα όχι μόνο το αύριο, αλλά κυρίως το σήμερα, γιατί αν δεν υπάρχει σήμερα, δεν θα υπάρχει σίγουρα αύριο. Είναι το όραμα μιας νέας Ελλάδας μακριά από τα βάρη των μνημονίων, αλλά κυρίως μιας νέας Ελλάδας που δεν «τσιμπάει» πια στα μεγάλα λόγια, που αρνείται να ξαναμπει σε περιπέτειες και σε πολιτικούς πειραματισμούς, που αρνείται να γίνει και πάλι το θύμα των υποσχέσεων που «χαϊδεύουν τα αυτιά» και προσφέρουν προσωρινή ανακούφιση, χωρίς κανένα τελικά αποτέλεσμα. Δεν «τσιμπάει» πια κανείς σε μεγαλοστομίες και επικοινωνιακούς βερμπαλισμούς και δεν «τσιμπάει» κανένας, επειδή όσοι μας εμπιστεύονται επιζητούν πλέον έργα, επιζητούν πράξεις, επιζητούν αποτελέσματα, γι' αυτό και αγωνίζονται και αντέχουν.

Γι' αυτό ακόμα οι πολίτες συμμετέχουν, για το αποτέλεσμα που θα έρθει από το έργο μας, ένα έργο που κατά τη γνώμη μου με συνέπεια απέναντι στις κρίσιμες ώρες του έθνους μας ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση μετά τις εκλογές του 2012, ένα έργο που στηρίζουν οι Βουλευτές των δύο κομμάτων σε πείσμα πίεσεων, απειλών και τρομοκρατήσης. Βρέθηκα εκεί, θα ξαναβρεθώ αύριο και ξέρω.

Δεν θα μπω σε παραταξιακές αντιπαραθέσεις και συγκρίσεις κομματικών προγραμμάτων και υποσχέσεων. Ο κόσμος θέλει λύσεις και τις θέλει τώρα. Έξω από το χορό, πολλά τραγούδια λέμε, γι' αυτό και στα μεταπολιτευτικά χρόνια η αντιπολιτευτική επιχειρηματολογία εξαντλήθηκε σε μεγαλόστομες υποσχέσεις που κανείς τελικά δεν τήρησε, όταν εξουσιοδοτήθηκε από τον κυρίαρχο λαό να κυβερνήσει. Όσο πιο όμορφα ακούγονται οι λαϊκίστικες υποσχέσεις, τόσο πιο εύκολα «καίγονται» και τελικά «καίνε» και εμάς τους ίδιους. Επιστρέφει αυτή η εκδίκηση, κυρίες και κύριοι, σ' αυτόν που εκμεταλλεύθηκε τη λαϊκή ανάγκη και στάθηκε ανάξιος στη λαϊκή εντολή.

Όταν ο Κώστας Καραμανλής στις εκλογές του 2009 εξηγούσε τη δεινή θέση της χώρας, ήρθε αντιμέτωπος με το «λεφτά υπάρχουν» και φυσικά αποτραβήχτηκε αξιοπρεπώς για να μη χάσει την ευκαιρία ο ελληνικός λαός. Αντί, όμως, για τα λεφτά, ήρθαν μνημόνια, μείωση των εισοδημάτων, χαμένες θέσεις εργασίας και πάνω απ' όλα ήρθε η ώρα της «λυπητερίδας», της αλήθειας, της πραγματικότητας.

Ο λαός δεν θέλει ούτε μεσσίες, ούτε σωτήρες. Κουράστηκε να πιάνεται στο όποιο δόλωμα. Θέλει να φέρουμε εις πέρας την αποστολή που μας ανέθεσε και αυτή είναι μία και μοναδική, να τελειώνουμε με τα μνημόνια και την εθνική κατάθλιψη και να βαδίσουμε στο δρόμο της αλήθειας, μακριά από πειραματισμούς και ανέφικτες πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι, με τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ –που τιμώ– ανήκουσε στην ίδια γενιά και μεγάλωσαμε με τα ίδια οράματα και τις ίδιες ευθύνες. Πιθανώς να είχαμε διαφορετική οπτική, αλλά την ίδια αγωνία γι' αυτόν τον τόπο. Καταλαβαίνω ότι με το ρόλο του Αρχηγού της Αξωματικής Αντιπολίτευσης τού δίνεται η ευκαιρία να θέλει να επιταχύνει τις εξελίξεις. Θεμιτό.

Υπάρχει, όμως, μια μεγάλη αντίφαση. Συμβιβάζεται πολύ πιο γρήγορα με όσα τον τυραννούσαν από παιδί και μετά από τα πολλαπλά μπρος και πίσω. Στην προσπάθειά του να ηρεμίσει φόβους μιας ευρύτερης λαϊκής αποδοχής, τον βλέπουμε να προσεύχεται στο Άγιο Όρος, να ανεβαίνει τα σκαλιά του Βατικανό, να ταξιδεύει στο Τέξας, στο Βερολίνο και στα μεγάλα σαλόνια που από μικρός στηλίτευε και κατηγορούσε, να συντρώνει και εύχεται υγεία και μακροημέρευση στους συνδαιτημένους του που μέχρι χθες δαιμονοποιούσε. Είλικρινά δεν με εντυπωσιάζουν αυτές οι κινήσεις. Περισσότερο με προβληματίζουν οι εκπτώσεις του στην προσπάθειά του να πείσει.

Αν τώρα όλα αυτά γίνονται για τις μετρήσεις, αναρωτιέμαι τι εκπώσεις μπορεί να γίνουν προκειμένου να κυβερνήσει και εν πολλοίς, να κυβερνήσετε. Είναι είλικρινά απίστευτο, αλλά στην μεταπολιτευτική διαδρομή μας πάντα η Αξωματική Αντιπολίτευση ζητάει εκλογές την επαύριον της ανακοίνωσης των εκλογικών αποτελεσμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Κυβέρνηση ζητά την επιβεβαίωση ότι η Βουλή των Ελλήνων την εμπιστεύεται να συνεχίσει το έργο της προς την κατεύθυνση που η ίδια η θέληση των πολιτών την εξουσιοδότησε: Να ολοκληρώσουμε την ευρωπαϊκή μας παραμονή στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και να συμμετέχουμε στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση για μια Ελλάδα που και σήμερα και αύριο θα εξακολουθεί να είναι ευλογημένος τόπος, κατά τη γνώμη μου, μια Ελλάδα, που παρά τα προβλήματα, εξακολουθεί να είναι όαση σταθερότητας, ιδιαίτερα αν δούμε τι συμβαίνει στη γειτονιά μας. Αυτό οφείλουμε να το διαφυλάξουμε και να το εκμεταλλευτούμε.

Στη σημερινή εποχή τα θέματα ασφάλειας είναι υπεράνω κομμάτων και προσώπων. Αποτελούν βασική παράμετρο για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, αλλά και για την καθημερινότητα των πολιτών.

Η επίσημη πολιτεία, τα κόμματα και οι κοινωνικοί φορείς, οι πολλίτες, όχι μόνο κερδίζουν από την σύνθεση και την συνεννόηση αλλά επενδύουν σε αυτήν.

Ως Υπουργός Δημοσίας Τάξης θα μπορούσα να πω πολλά. Θα μείνω μόνο στο εξής, ότι γίνεται μια συνειδητή προσπάθεια συνένωσης του χάσματος μεταξύ της Ελληνικής Αστυνομίας και των πολιτών, ότι αυτό γίνεται με συνέπεια και πίστη από την οπτική γωνία των πολιτών, ότι υπάρχουν επιτυχίες και στην τρομοκρατία –δεν επαναπαυόμαστε– και στα θέματα της πυρόσβεσης και της πυροπροστασίας, της αντιμετώπισης του εγκλήματος μέσα από το διαδίκτυο, των αναβολικών κ.λπ.. Τα ξεπερνά όλα.

Άλλωστε, ο τομεάρχης σας μας έκανε την καλύτερη διαφήμιση: «τεμπέληδες οι αστυνομικοί, δεν δουλεύουν», «να καταργήσουμε τα ΜΑΤ», «δώστε τους τα λεφτά όλα». Τα έχουμε ξανακούσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Το «τεμπέληδες»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, μην διακόπτετε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε μισό λεπτό ακόμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Από όλα όσα σας εξέθεσα, αν είχατε την καλοσύνη και την υπομονή να με ακούσετε, θέλω να κρατήσετε πως όλοι εμείς που αγωνιζόμαστε για να φέρουμε εις πέρας με επιτυχία την λαϊκή εντολή των τελευταίων εθνικών εκλογών, έχουμε απόλυτη συναίσθηση πως η εντολή του να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε χωρίς γκρίνιες για την ολοκλήρωση του οράματός μας των τελευταίων σαράντα χρόνων είναι επιτακτική ανάγκη.

Θα ήθελα να ζητήσω ειλικρινώς να εμπιστευτούμε την κυβερνητική προσπάθεια. Να ταχθούμε με αγάπη στην προσπάθεια αυτή, με ομοψυχία, με εθνική συνένωση. Η απόφαση δεν είναι εύκολη για το τι θα κάνουμε.

Κατά τη γνώμη μου είναι πολύ εύκολο, είναι ολοφάνερο. Να συνταχούμε με αυτό που απαιτεί από εμάς ο λαός με την τελευταία του εντολή: Να συνεργαστούμε όλοι μαζί για μια Ελλάδα που προχωράει μπροστά, για μια Ελλάδα ανάπτυξης, μια Ελλάδα ευημερίας, για μια νέα Ελλάδα που δεν επιθυμεί πια να αιμορραγεί. Να γυρίσουμε σελίδα τώρα, να εμπιστευτούμε την Κυβέρνηση, τον Πρωθυπουργό τον κ. Αντώνη Σαμαρά, να ενδυναμώσουμε και να συνεχίσουμε το έργο αυτής της Κυβέρνησης. Η ευθύνη, τονίζω, δεν είναι μόνο των κυβερνητικών Βουλευτών. Η ευθύνη είναι όλων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Κουβέλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση. Ουδέποτε είπα ότι οι αστυνομικοί είναι τεμπέληδες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχουν διευκρινήσεις. Δεν έχετε τον λόγο. Δεν καταγράφεται τίποτα στα Πρακτικά.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βρίσκεται σε δύσκολη πορεία. Η αισιοδοξία που προβάλλει η Κυβέρνηση δεν αντιστοιχεί στην οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα. Η περιγραφή μιας οικονομικής πραγματικότητας ότι δήθεν η κρίση τελειώνει, δεν βοηθάει. Μόνο οι αλήθειες βοηθάνε. Η κρίση είναι παρούσα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Η δημοσιονομική σταθεροποίηση επιτεύχθηκε αλλά με φτωχοποίηση της ελληνικής κοινωνίας. Ανεργία πάνω από το 27%. Σε καθεστώς ένδειας 2,5 εκατομμύρια Έλληνες και άμεσα απειλούμενοι από τη φτώχεια ακόμα 3,8 εκατομμύρια πολίτες. Το κόστος των πολιτικών που εφαρμόζονται και εφαρμόστηκαν δεν ήταν απλώς μεγάλο αλλά και άδικο, κυρίως άδικο επιμερισμένο. Στα χρόνια της κρίσης αυξήθηκαν οι κοινωνικές ανισότητες. Αυτό είναι το στοιχείο που αποσταθεροποιεί τη χώρα. Ο κίνδυνος του εγκλωβισμού της πλειονότητας του πληθυσμού σε καθεστώς ανέχειας είναι πραγματικός.

Δεν μπορούν και δεν πρέπει να συνεχιστούν οι ίδιες πολιτικές. Η συνέχιση της ίδιας πολιτικής εμποδίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μετάβαση στην πραγματική ανάπτυξη. Εύκολες, βέβαια, και μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Υπάρχουν όμως λύσεις δίκαιες και αποδοτικές. Αυτό είναι το πεδίο της πολιτικής αντιπαράθεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το νόημα της σημερινής διαδικασίας ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση; Ο στόχος είναι προφανής. Μια επίπλαστη κυβερνητική ενότητα που θα διασφαλίσει μια ελάχιστη συνοχή του κυβερνητικού σχήματος. Η φυγή προς τα εμπρός που επιχειρεί η Κυβέρνηση με ανοιχτά τα κοινωνικά μέτωπα και την οικονομία στο τέλμα της

ύφεσης δεν είναι η λύση. Είναι ομολογία αδυναμίας.

Οι ισχυρισμοί ότι έχει καταστεί βιώσιμο το χρέος δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Βεβαίως, λυπάμαι, αλλά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Το χρέος δεν γίνεται βιώσιμο με σενάρια επί χάρτου για τεράστιους ρυθμούς ανάπτυξης. Γι' αυτό εμείς τονίζουμε πως η διεκδίκηση της ουσιαστικής μείωσης του χρέους περιλαμβάνει τη μείωση των επιτοκίων και τη χρονική επιμήκυνση των υποχρεώσεων. Χρειάζεται ακόμα η αναδρομική ανάληψη του κόστους ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό σταθεροποίησης.

Παράλληλα, κύριε Υπουργέ, η χώρα μας πρέπει να συμπαραταχθεί αποφασιστικά. Και δεν το κάνει η Κυβέρνηση με τις δυνάμεις στην Ευρώπη που υποστηρίζουν την αμοιβαιοποίηση μέρους του χρέους των κρατών-μελών με κοινή εγγύηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ανάγκη όλες οι πολιτικές δυνάμεις στο πλαίσιο μιας εθνικής συνεννόησης, με όλες τις διαφορές και τις αντιθέσεις τους, να συζητήσουν και να διεκδικήσουν την αναδιάρθρωση του χρέους. Πρέπει ταυτόχρονα να διεκδικηθεί ένα ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα με ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων, παροχή εγγυήσεων και ρευστότητας στην αγορά.

Η διεκδίκηση αυτή πρέπει να γίνει με τη μέγιστη δυνατή συσπείρωση στο εσωτερικό της χώρας και τη δημιουργία ευρύτερων συμμαχιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ας το επαναλάβω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Εμείς δεν επενδύουμε στην αποτυχία των διαπραγματεύσεων. Πρέπει όμως να μπει ένα τέλος σε μια πολιτική με στόχο την επίτευξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων. Πώς θα προκύψουν αυτά; Μειώνει τα εισοδήματα, απομυζά την πραγματική οικονομία και αντιπαθεί με τον στόχο της ανάπτυξης.

Δείτε τι γίνεται στην Ευρώπη. Εναντίον των πολιτικών λιτότητας του Βερολίνου τάσσονται πια η Γαλλία και η Ιταλία. Η ελληνική Κυβέρνηση ταυτίζεται με την κυρίαρχη στην Ευρώπη πολιτική που εκφωνείται από τη Γερμανία, παρά το γεγονός ότι η χώρα αντικειμενικά δεν ωφελείται αλλά βλάπτεται από τη συνέχιση αυτής της πολιτικής. Αν στο παρελθόν είχατε ελπίδες για μια εύνοια από τη γερμανική κυβέρνηση στη βάση της τυπικής επίτευξης κάποιων στόχων, τώρα δεν βλέπετε ότι η πολιτική αυτή δε δίνει λύση στο ελληνικό πρόβλημα;

Δεν βλέπετε ότι δεν σταματούν να πιέζουν για απορρυθμίσεις και λήψη νέων επιβαρυντικών μέτρων; Δεν σας λέει τίποτα το γεγονός ότι ο διοικητής της Deutsche Bank ζήτησε -ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- να εξαιρεθεί η Ελλάδα από την αγορά καλυμμένων ομολογιών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα;

Οι πολιτικές σκληρής λιτότητας συντηρούν το κοινωνικό ρήγμα και καθυλώνουν την οικονομία στο υφεσιακό τέλμα. Δεν το λέμε εμείς. Δεν επιλέγουμε σε καμμία περίπτωση να είμαστε η Κασσάνδρα για τη χώρα μας. Αποδεικνύεται, όμως, από τα δραματικά στοιχεία που αποκαλύπτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε έκθεσή της για την απασχόληση στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διαρκής αύξηση της μακροχρόνιας ανεργίας η οποία -σας είναι γνωστό- έχει φτάσει σε ιστορικά υψηλά επίπεδα, η συρρίκνωση της παραγωγικότητας και η συστηματική μείωση των εισοδημάτων και ειδικά των εισοδημάτων των ασθενέστερων στρωμάτων της κοινωνίας, επιβεβαιώνουν ότι απαιτείται άμεσα αλλαγή πολιτικής.

Ο λόγος επαναλαμβάνεται διότι είναι αναγκαίο. Επείγει ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα ικανό να αντιμετωπίσει την ύφεση, να δημιουργήσει θέσεις εργασίας και νέα εισοδήματα, αντιμετωπίζοντας, βέβαια, παράλληλα τις βαρύτερες κοινωνικές συνέπειες των πολιτικών που ασκούνται. Αλήθεια, πού είναι το εθνικό σχέδιο που είχατε εξαγγείλει; Περιοριστήκατε, κύριοι της Κυβέρνησης, σε μια έκθεση ιδεών και τίποτε πέραν αυτού.

Χρειάζεται μια διαφορετική στάση προς τους εταίρους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Χρειάζεται η επιδίωξη μιας νέας συμφωνίας που θα θέτει ρεαλιστικούς στόχους δημοσιονομικής προσαρμογής και θα δίνει την πραγματική αυτονομία στην ελληνική Κυβέρνηση, στην όποια ελληνική κυβέρνηση, να εφαρμόζει τα μέτρα πολιτικής για την επίτευξη των στόχων.

Η κοινωνία δεν αντέχει άλλες μειώσεις κοινωνικών δαπανών,

δεν αντέχει άλλες μειώσεις μισθών και συντάξεων, δεν αντέχει άλλη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και το ερώτημα είναι προφανές: Γιατί επελέγη η χώρα μας να εφαρμοστεί ένα μοντέλο αποσασθρωμένων εργασιακών σχέσεων; Δείτε την αντίδραση της Ιταλίας, η οποία δεν δέχεται την καταστροφή των εργασιακών δικαιωμάτων.

Να ρωτήσουμε και κάτι το απλούστερο: Με τα αποσασθρωμένα εργασιακά δικαιώματα, τι έχει εξυπηρετηθεί; Εξυπηρετήθηκε η οικονομία; Εξυπηρετήθηκε ένα οικονομικό αποτέλεσμα; Αντιθέτως. Με τα κατεστραμμένα εργασιακά δικαιώματα, τα οποία κατέστρεψαν οι δανειστές μας με τη σύμφωνη γνώμη της ελληνικής Κυβέρνησης, έχουμε ως αποτέλεσμα να είναι καθηλωμένη η εργασία και ταυτόχρονα να επιβάλλεται κι ένα μοντέλο -μοντέλο το οποίο θα υπάρχει και στην ύστερη, μεταμνημονιακή Ελλάδα, αν δεν ανατραπεί- όπου ο άνθρωπος της εργασίας θα είναι χειρόποδα δεμένος, με δικαιώματα ανύπαρκτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως είναι σημαντική η ευρωπαϊκή πραγματικότητα, η ευρωπαϊκή μας πορεία, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά γνωρίζετε, έχει κάποιος ή κάποια υπ' όψιν, αυτά τα κατεστραμμένα εργασιακά δικαιώματα να βρίσκονται σε αντιστοιχία με το ευρωπαϊκό εργασιακό κεκτημένο; Αυτό ήταν απαίτηση και απόφαση των εταίρων, των δανειστών ή ήταν μια επιλογή -ήταν εν τέλει, επιλογή- προκειμένου να «αποκαθαρθεί», να ισοπεδωθεί, ο χώρος των εργασιακών δικαιωμάτων;

Η κοινωνία, προφανώς, δεν αντέχει άλλες αυξήσεις φόρων. Κάθε μήνα πολίτες κι επιχειρήσεις χρωστούν ακόμα περισσότερα στην εφορία. Δεν αντέχει πια η κοινωνία άλλη ανεργία. Δεν αντέχει τη διάλυση της μεσαίας τάξης και την περαιτέρω επιδείνωση της θέσης των οικονομικά ασθενέστερων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συχνά τίθεται το ζήτημα ότι η χώρα για να έχει τη στήριξη των εταίρων, πρέπει να προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις. Καμμία αντίρρηση. Όμως, για τι είδους μεταρρυθμίσεις μιλάμε; Αυτές που αλλάζουν τους συσχετισμούς σε βάρος των δυνάμεων της εργασίας; Αυτές που καταργούν όλες τις κοινωνικές κατακτήσεις; Αυτές οι μεταρρυθμίσεις που προωθήθηκαν και προωθούνται είναι και κοινωνικά άδικες και οικονομικά -ας το επαναλάβω- αναποτελεσματικές.

Όμως, ας μην υπάρχουν ψευδαισθήσεις σε κανέναν. Δυνατότητα επιστροφής στην προ του 2009 κατάσταση δεν υπάρχει. Οποιαδήποτε πολιτική αλλαγή δεν θα καταφέρει τίποτα αν δεν συνδυαστεί με μειζόνες μεταρρυθμίσεις. Η έξοδος από την κρίση, η παραγωγική ανασυγκρότηση και η κοινωνική ανάταξη περνάνε μόνο μέσα από δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και δικαίες αλλαγές.

Η κρίση έδινε και δίνει την ευκαιρία στη χώρα να υπερβεί την πελατειακή δομή του πολιτικού συστήματος, να αλλάξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μοντέλο ανάπτυξης που εξακολουθεί να στηρίζεται στην κρατικοδίαιτη οικονομία, να αλλάξει το μοντέλο που στηρίζεται σε πρακτικές αθέμιτου ανταγωνισμού, στην εσωστρέφεια και την προνομιακή πρόσβαση συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων, στους δημόσιους πόρους.

Τώρα είναι η ευκαιρία για το μετασχηματισμό της χώρας σε μία θεσμικά συγκροτημένη δημοκρατία με μία οικονομία ανοιχτών αγορών, με ρύθμιση βέβαια και εποπτεία, με ισχυρή επιχειρηματικότητα και ίσες ευκαιρίες για όλους. Δεν πρέπει να σπαταληθεί μία τέτοια ευκαιρία. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος που να οδηγεί στο ίδιο αποτέλεσμα. Με πλεονάσματα υποσχέσεων δεν ικανοποιούνται οι ανάγκες. Αντίθετα, υπάρχουν πεδία για συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις, που μπορούν να επιδράσουν θετικά και δεν έγιναν από την παρούσα Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπου κι αν κατατάσσετε σε αυτήν την Αίθουσα, σε όποια πτέρυγα, για δείτε το τραπεζικό σύστημα. Παρά την ανακεφαλαιοποίηση, η χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι δραματικά ανεπαρκής. Οι πόροι διοχετεύονται μόνο σε ορισμένους θύλακες της οικονομικής δραστηριότητας. Είναι θέμα πολιτικό. Ας το επαναλάβω. Είναι θέμα πολιτικό η διασφάλιση ενός σταθερού περιβάλλοντος ευρείας και ισόνομης τραπεζικής επιχειρηματικότητας. Είναι πολιτικό θέμα η διασφάλιση μειωμένων επιτοκίων χορηγήσεων. Είναι πολιτικό θέμα η αύξηση της ρευστότητας και η ισότιμη πρόσβαση στις τραπεζικές υπηρεσίες για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Το παράδειγμα της φορολογικής μεταρρύθμισης είναι χαρακτηριστικό. Παραπέμφθηκε από την Κυβέρνηση στο μέλλον, όπως ρητά άλλωστε δηλώθηκε. Προέχει, όμως, η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, με στόχο την οικονομικά δίκαιη μεταχείριση των πολιτών. Την ίδια στιγμή είναι προκλητική και η συνεχής παραπομπή στο μέλλον της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής, την ώρα μάλιστα που η πλειονότητα των πολιτών εξουθενώνεται από την άδικη φορολόγηση και ιδιαίτερα από τον ΕΝΦΙΑ.

Άλλο παράδειγμα είναι η αναβολή και η αλλοίωση των μεταρρυθμίσεων, με αποτέλεσμα να διατηρούνται τα προνόμια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικών ομάδων συμφερόντων στην υγεία, την παιδεία και γενικότερα στις υπηρεσίες που προμηθεύεται το ελληνικό δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Δημοκρατικής Αριστεράς)

Παρακαλώ την ανοχή σας για λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Αλλαγή πολιτικής σημαίνει υλοποίηση πραγματικών δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων, σημαίνει πρόγραμμα ευρύτατων αλλαγών στο κράτος και την οικονομία, όχι παλινδρόηση των κακών κειμένων. Η παρούσα Κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν θέλει. Ακόμα και στα πεδία που δεν υπάρχει πίεση από τους δανειστές, ο τρόπος που προωθεί τις μεταρρυθμίσεις είναι βαθιά συντηρητικός και σίγουρα πολιτικά αναποτελεσματικός, όπως είπα και επικίνδυνος.

Οι μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης απορρυθμίζουν τις δομές του κράτους. Οι μεταρρυθμίσεις, βέβαια, είναι απαραίτητες, αλλά όπως εφαρμόζονται από την Κυβέρνηση οδηγούν στην απορρύθμιση των δικαιωμάτων και των συνθηκών ζωής των πολιτών.

Είναι επιτακτική ανάγκη η αλλαγή της πολιτικής σε προοδευτική κατεύθυνση. Οι στόχοι είναι συγκεκριμένοι: ουσιαστική επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους και προοδευτική ανασυγκρότηση με μεγάλες δομικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς, σε μια πορεία βιώσιμης ανάπτυξης, με μείωση των ανισοτήτων που μεγάλωσαν μέσα στην περίοδο της κρίσης και βεβαίως σε μια πορεία με εμβάθυνση της δημοκρατίας.

Η χώρα χρειάζεται μια ελπιδοφόρα προοπτική, μια διαφορετική πολιτική έξοδο από την κρίση που θα διασφαλίζει την ευρωπαϊκή προοπτική με όρους δημοκρατίας και κοινωνικής συνοχής και θα την ανασυγκροτεί σε προοδευτική κατεύθυνση. Υπάρχει ανάγκη ριζικής αλλαγής της πολιτικής, με παρέμβαση σε όλα τα αίτια που έφεραν τη χώρα στη σημερινή της θέση και παραμένουν ανέγγιχτα.

Αυτό που χρειάζεται σήμερα ο τόπος είναι πολιτικές με βαθύ προοδευτικό περιεχόμενο, με πολιτικό περιεχόμενο που θα μετακινεί την πολιτική από τη συντηρητική θέση που βρίσκεται σε προοδευτική κατεύθυνση. Η αλλαγή της πολιτικής σε προοδευτική κατεύθυνση προϋποθέτει αλλαγή της Κυβέρνησης.

Η σημερινή Κυβέρνηση δεν θέλει και δεν μπορεί να εφαρμόσει προοδευτική πολιτική. Βέβαια, ας το επισημόνουμε για άλλη μια φορά: Η πολιτική σταθερότητα, αυτή η πολιτική σταθερότητα την οποία επικαλούνται, δεν ταυτίζεται με τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Αυτή η πολιτική προκαλεί την κοινωνική αποσταθεροποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε φάση της ελληνικής κρίσης είχαμε τονίσει πως απαιτούνται ευρείες συμπαράταξεις για την έξοδο από αυτήν. Σε αυτή μας τη θέση παραμένουμε. Και παραμένουμε σε αυτή μας τη θέση, διότι αποτελεί βαθιά πεποίθηση μας πως μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι εφικτός αυτός ο στόχος.

Βεβαίως, δεν υπάρχει καμμία πρωτοβουλία και δεν έγινε καμμία κίνηση για την αλλαγή του πολιτικού μας συστήματος με βαθιές τομές, με την καθιέρωση και τη θέσπιση διαδικασιών κοινωνικού ελέγχου της ασκούμενης πολιτικής, με απομάκρυνση από το ασφυκτικό πλαίσιο ενός πρωθυπουργοκεντρικού κυβερνητικού μοντέλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται και πάλι επίκαιρη η καθιέρωση του εκλογικού συστήματος της απλής αναλογικής που αποτυπώνει αυθεντικά τη λαϊκή βούληση και ωθεί τις πολιτικές δυνάμεις σε συνθέσεις. Ας μιλήσει καθαρά η Κυβέρνηση. Ας μι-

λήσουν καθαρά τα κόμματα. Τη θέλουν ή δεν τη θέλουν την απλή αναλογική; Ας μιλήσουν χωρίς ψευδώνυμα και χωρίς προφάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συναινούμε στη συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Είμαστε υπεύθυνη πολιτική δύναμη. Δεν επενδύουμε στην αποτυχία της χώρας. Δεν επενδύουμε στο λαϊκισμό. Ταυτόχρονα, όμως, δεν αποδεχόμαστε την πολιτική που καθλώνει την κοινωνία στη φτώχεια και τη στασιμότητα.

Η Δημοκρατική Αριστερά δεν δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στη συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ.

Θα ήθελα να πω, επειδή πολλά έχουν λεχθεί, ένα λόγο ελλειπτικό που πιστεύω ότι θα μπορεί να αποκαλύψει ορισμένα πράγματα που εμφανίζονται εδώ ως ισχυρά επιχειρήματα από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας, της Κυβέρνησης.

Η ψήφος εμπιστοσύνης νομίζω ότι δίδεται περισσότερο με τον προϋπολογισμό, του οποίου το προσχέδιο προχθές κατατέθηκε και είναι επί θύραις. Άρα, θα μπορούσε να είναι αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης.

Επίσης, δεν μου βγαίνει από το μυαλό ότι αν εσείς οι ίδιοι πιστεύετε αυτά που εξαγγείλατε -ότι δηλαδή θα χαλαρώσουν τα μέτρα, θα φύγει το μνημόνιο, θα φύγει το ΔΝΤ και όλα αυτά που λέτε-, δεν θα κάνετε τώρα το αίτημα για να πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, αλλά αφού πρώτα θριαμβεύετε, καθώς πιστεύετε ότι αυτό θα γίνει.

Επίσης, βλέπω στο προσχέδιο του προϋπολογισμού δύο πράγματα. Μειώνονται κατά 500 εκατομμύρια οι δαπάνες για το ασφαλιστικό σύστημα, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι το σύστημα αυτό από τις δικές σας πολιτικές στην ουσία είναι όχι ασθενές αλλά ετοιμόρροπο. Και σε αυτό δεν ακούσαμε από τον Υπουργό Εργασίας κάποια πράγματα. Ακούσαμε άλλα, όπως τι επέτυχε κ.λπ..

Το τελευταίο από τις παρατηρήσεις -τις ελλειπτικές επαναλαμβάνω, το λέω μόνος μου- είναι ότι είναι μείον ένα δισεκατομμύριο οι μισθοί και οι συντάξεις και παράλληλα, αυτά που θα δοθούν στους ένστολους και τους δικαστικούς -εγώ δεν κάνω κρίση, απλώς κάνω παρατήρηση- είναι περίπου το ίδιο ποσό. Ο καθένας μπορεί να βγάλει συμπεράσματα.

Θα ήθελα να συμπληρώσω το εξής. Δεν είδαμε ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης ούτε προϋποθέσεις για την ανάπτυξη, βάσει του οποίου θα ζητούσατε την ψήφο εμπιστοσύνης. Αντίθετα, σήμερα 10 Οκτωβρίου, υποβάλλονται οι προσφορές στο ΤΑΙΠΕΔ για τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια της χώρας και εγώ θα ήθελα να ακούσω πώς αυτό θα βοηθήσει την ανάπτυξη και πώς αυτό δεν θα καταβαραθρώσει τον τουρισμό.

Όμως, θα ήθελα να πω, πάνω στο υποτίθεται δυνατό σημείο της συγκυβέρνησής σας, τον τουρισμό, ορισμένα πράγματα:

Πρώτον, η Κυβέρνηση θριαμβολογεί για το success story στον τουρισμό, που μοιάζει πάρα πολύ με το success story του κ. Σαμαρά συνολικά. Ανάγει το σχήμα αφίξεις-έσοδα σχεδόν σε δόγμα της τουριστικής και κύριο, σχεδόν μοναδικό, κριτήριο και παράγοντα τουριστικής ανάπτυξης στη χώρα, πράγμα που δεν μπορεί να σταθεί πουθενά, σε καμμία λογική.

Πρέπει να αναρωτηθούμε, όμως, αν η τουριστική κατανάλωση μειώνεται ή αυξάνεται ανεπαίσθητα, ακόμα και αν το 2014 κλείσει θετικά -προς το παρόν, βέβαια, δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο- διότι τόσο η μέση ταξιδιωτική δαπάνη όσο και η μέση ημερήσια δαπάνη είναι μικρότερες κατά 80 ευρώ και 3 ευρώ αντίστοιχα, από τα προ μνημονίου επίπεδα.

Δεύτερον, ο τουρισμός βιώνει τις επιπτώσεις της τρομερής εποχικότητας, αφού οι αφίξεις του πρώτου εξαμήνου είναι σχεδόν ίσιες με τις αφίξεις Ιουλίου- Αυγούστου. Για όσους γνωρίζουν, έστω και ελάχιστα τον τουρισμό, αυτό το στοιχείο μπορεί να είναι καταλυτικό.

Το μερίδιο της Ελλάδας, σε σύγκριση με την ανοδική ευρωπαϊκή και παγκόσμια αγορά στον τουρισμό, πέφτει και αυτό είναι

άλλη μία απάντηση σε αυτά τα στοιχεία που εσείς οι ίδιοι παρουσιάζετε για το success story στον τουρισμό.

Τέλος, συνεχίζουν και μας λείπουν τα εργαλεία μέτρησης των πραγματικών επιπτώσεων του τουρισμού. Ένα τέτοιο θα μπορούσε να είναι οι δορυφόροι λογαριασμοί, που θα έπρεπε να έχουμε πριν από είκοσι χρόνια και ακόμα ούτε σήμερα έχουμε αποτελέσματα.

Έστω και έτσι, όμως, ποιους αφορούν οι αφίξεις και τα έσοδα, όταν οι μισοί από τις εκατόν είκοσι χιλιάδες ξενοδοχοϋπαλλήλους σε όλη τη χώρα αμείβονται με χαμηλότερο μισθό από την κλαδική σύμβαση; Περίπου εκατό χιλιάδες είναι οι ανασφάλιστοι φέτος σε τουρισμό και εστίαση.

Όσο για τις θέσεις εργασίας, υπολογίζεται ότι πάνω από εξήντα πέντε χιλιάδες χάθηκαν στην περίοδο 2008-2012, ενώ φέτος μόνο χάθηκαν οκτώ χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν υπάρχουν. Τα ξέρουμε αυτά, είναι πια στην καθημερινότητα. Είναι ειδήσεις που δεν διαβάζονται, διότι είναι γνωστές.

Για ποια τουριστική, λοιπόν, ανάπτυξη μιλάει η Κυβέρνηση, όταν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις του τουρισμού ακροβατούν ανάμεσα στο κλείσιμο και σε ένα άδικο φοροκυνηγτό;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Θα παραλείψω ορισμένα πράγματα και θα πω ότι και στους δημοφιλέστερους προορισμούς -Αθήνα, Κρήτη, Χαλκιδική, Ρόδο, Κέρκυρα, Σαντορίνη- το τοπικό εμπόριο είτε δεν έχει κέρδη -όπως συμβαίνει σε Κέρκυρα και Σαντορίνη- είτε έχει ακόμα και ζημιές έως και 30% -όπως συμβαίνει σε Αθήνα, Κρήτη και Χαλκιδική- και αυτά δεν είναι δικά μας στοιχεία.

Όσον αφορά το ΣΕΤΕ, θα ήθελα να πω ότι η κυρία Υπουργός στρέβλωσε χθες τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχουμε καμμία διάθεση υποτίμησης της σπουδαιότητας του τουρισμού. Όμως, εδώ μιλούν οι λίγοι ως εκπρόσωποι των πολλών. Θέλουμε την κατάργηση του προνομιακού ρόλου του ΣΕΤΕ, που λειτουργεί ως καθοδηγητής της κατεδάφισης κάθε κοινωνικής κατάκτησης στο χώρο της τουριστικής παραγωγής, στο χώρο της εργασίας και στον τομέα της μικρής τουριστικής επιχειρηματικότητας και όχι ως κοινωνικός εταίρος.

Έχουμε στο πρόγραμμά μας ότι θα δημιουργήσουμε μετά από διάλογο δημοκρατικό, ευρύ και ουσιαστικό ισχυρή επιμελητηριακή δομή. Είμαστε η μόνη χώρα που δεν έχουμε τουριστικό επιμελητήριο, αλλά μόνο ξενοδοχειακό επιμελητήριο.

Και θέλω να σας πω ότι σήμερα το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ το οποίο συζητιέται ευρύτατα -και το ξέρετε- έχει την κατάργηση των μνημονίων, την οργανική ένταξη και την αλληλοσύνδεση του κλάδου της τουριστικής οικονομίας στο συνολικό παραγωγικό στρατηγικό σχεδιασμό της χώρας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ πολύ εάν είναι εύκολο, θα ήθελα ελάχιστο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν γίνεται. Θα σας δώσω τριάντα δευτερόλεπτα.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Τρίτον, την αρμονική θεσμικά, λειτουργικά και επιχειρησιακά σχέση του τουριστικού προϊόντος με τις περιφερειακές κατανομές και, τέταρτον, τη στρατηγική επανοποθέτηση της χώρας στο διεθνή τουριστικό χάρτη.

Για εμάς η τουριστική ανάπτυξη δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι όχημα για μια διαδικασία τουριστικοποίησης της οικονομίας και του ΑΕΠ της χώρας. Και το λέμε αυτό γιατί υπάρχουν αντίθετες απόψεις. Τις θεωρούμε καταστροφικές. Για την ανάπτυξη των τουριστικών επιχειρήσεων και της συλλογικής τουριστικής επιχειρηματικότητας εμείς επιμένουμε και προτείνουμε συγκεκριμένα -έχουμε πρόγραμμα- την ίδρυση του τουριστικού επιμελητηρίου, για τον επαναπροσδιορισμό και τη θέσπιση ενιαίου πλαισίου διενέργειας όλων των προγραμμάτων, όπως επίσης τη μείωση του ΦΠΑ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώνετε. Έχουμε εδώ συναδέλφους που περιμένουν.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Τελειώνω.

Έχουμε ένα ολόκληρο πρόγραμμα για το επενδυτικό πλαίσιο για την εργασία και την κοινωνική ασφάλιση στον τουρισμό και για το δημόσιο σύστημα τουριστικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και για το θεσμικό πλαίσιο άσκησης τουριστικής πολιτικής με συγκεκριμένα εργαλεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Θέλω να σας πω ότι το πρόγραμμά μας μπορεί να αποτελέσει βάση για έναν τουρισμό με κοινωνική ανταποδοτικότητα απέναντι σε αυτή την αποτυχία του μοντέλου που έχει εκμετηρήσει τον χρόνο του και σκοτώνει τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τώρα πέρασε και ο δικός σας χρόνος. Ολοκληρώσατε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Μανούσος Βολουδάκης.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση ανέλαβε σε μια περίοδο που η χώρα βρισκόταν στο χείλος του γκρεμού. Δύο χρόνια μετά το πρώτο μνημόνιο με την οικονομία ήδη σε βαθιά ύφεση. Μέσα από σκληρή προσπάθεια και θυσιές των Ελλήνων πολιτών, σήμερα βρισκόμαστε σε μια διαφορετική κατάσταση, δύσκολη ακόμη για τους πολλούς, αλλά ένα βήμα πιο κοντά στην έξοδο από την κρίση.

Μετά από έξι χρόνια ύφεσης, το 2014 θα είναι το πρώτο με μια μικρή έστω ανάπτυξη 0,6% του ΑΕΠ. Του χρόνου, το 2015, η ανάπτυξη θα είναι ισχυρότερη στο 2,9% που είναι ήδη ένα υπολογίσιμο μέγεθος. Για πρώτη φορά φέτος, απ' όταν μπήκαμε στην κρίση, μειώνεται η ανεργία. Πολύ υψηλή ακόμα, παραμένει το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας. Θα είναι, όμως, φέτος στο κλείσιμο του χρόνου 1,3% μικρότερη από πέρυσι. Και αυτά είναι όλα αριθμοί που επιβεβαιώνει η EUROSTAT.

Το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού για το 2015 προβλέπει επίσης για πρώτη φορά από την αρχή της κρίσης κάποιες πρώτες μικρές φοροελαφρύνσεις, ενώ τις επόμενες μέρες θα έχουμε τη ρύθμιση για τις εκατό δόσεις στις ληξιπρόθεσμες οφειλές, σύμφωνα τουλάχιστον με τα όσα έχουν εξαγγελθεί.

Επαρκούν αυτά; Όχι βέβαια. Απαιτούνται πρόσθετες ισχυρές φοροελαφρύνσεις για να μπορέσει να πάρει μπροστά η πραγματική οικονομία, ιδιαίτερα φοροελαφρύνσεις για τη μικρομεσαία επιχείρηση που είναι η κατ' εξοχήν δημιουργός θέσεων εργασίας, αλλά και για τους ασθενέστερους οικονομικά συμπολίτες μας που πρέπει οπωσδήποτε να αντέξουν τη σκληρή έως σήμερα δοκιμασία.

Οι φοροελαφρύνσεις αυτές είναι μέσα στο δικό μας πρόγραμμα και τη δική μας ιδεολογία και με αυτήν την έννοια τις οφείλουμε στους πολίτες που μας εμπιστεύθηκαν. Αυτά όλα θα τα συζητήσουμε και μέχρι να έρθει η τελική μορφή του προϋπολογισμού στη Βουλή. Είναι από μόνα τους ένας βασικός λόγος για τον οποίο δίνω ψήφο εμπιστοσύνης.

Υπάρχει, όμως, και άλλος λόγος. Και αυτός είναι ποια είναι η υποτιθέμενη εναλλακτική πρόταση, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ που ανάγεται ουσιαστικά σε μια ευχή. Στην ευχή ότι οι εταίροι μας θα δεχθούν να διαγραφεί το μεγαλύτερο μέρος του χρέους μας. Μόνο μια ευχή είναι η καρδιά της πολιτικής σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού δεν μιλάτε πια για μονομερή διαγραφή του χρέους.

Και μετά τι; Εάν ερχόταν ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, μετά τη διάψευση της ευχής, αυτά που θα έμεναν θα ήταν οι υπόλοιπες ιδέες του κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, αυτές που έρχονται κατευθείαν από το βαθύ αριστερό παρελθόν του. Μόνο με αυτές θα μέναμε: την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, την Ευρώπη χωρίς σύνορα –ανοιχτή δηλαδή στη λαθρομετανάστευση– τη διάλυση του ΝΑΤΟ, το όραμα της Λατινικής Αμερικής.

Δεν θέλουμε αυτό για τον τόπο μας. Δεν θέλουμε αυτό για τον

τόπο που μεγαλώνουν τα παιδιά μας. Εδώ είναι και η ρίζα των αντιφάσεων στις τοποθετήσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι ιδέες σας είναι βαθιά ριζωμένες στη μαρξιστική ριζοσπαστική Αριστερά. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με αυτό. Το πρόβλημα είναι η υποκρισία σας. Δεν τα πιστεύετε αυτά που λέτε, όταν προσπαθείτε να προσελκύσετε κεντρογενείς –είτε κεντροαριστερούς είτε κεντροδεξιούς– ψηφοφόρους.

Γι' αυτό αποκαλύπτονται τόσο εύκολα οι αντιφάσεις σας. Δεν νιώθετε άνετα ούτε με την αστική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, ούτε με την ελεύθερη οικονομία, ούτε με την τοποθέτηση της χώρας στους ευρωπαϊκούς και ευρωατλαντικούς θεσμούς. Δεν νιώθετε άνετα ούτε ακόμα και με την ιδέα του έθνους, ιδέα που εσείς τη θεωρείτε παρωχημένη, παρά το γεγονός ότι οι δικές σας ιδέες έρχονται από το 19^ο αιώνα.

Ας συμπληρώσω εδώ ότι η πατρίδα μας είναι σήμερα νησίδα σταθερότητας στην περιοχή, επειδή –μεταξύ των άλλων– είναι το ομοιογενέστερο εθνικά κράτος της περιοχής κι αυτό μας δίνει ένα μεγάλο πλεονέκτημα στη διεθνή μας θέση σήμερα, ειδικά απέναντι στην εσωτερικά σπαρασσόμενη Τουρκία. Αλλά γι' αυτά εσείς δεν μπορείτε να μιλήσετε γιατί θα θιγούν οι διεθνιστικές συνιστώσες σας.

Αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ο φιλελεύθερος αντίλογος στις ακραίες θέσεις σας. Ο φιλελεύθερος αντίλογος!

Όπως και οι περισσότεροι συντοπίτες μου, μεγάλωσα σε ένα σπίτι στο οποίο όπου και να στεκόμουν έβλεπα κάποια φωτογραφία του Ελευθερίου Βενιζέλου και ξέρω και εγώ, όπως ξέρετε και εσείς, ότι στην πατρίδα μας ο σκληρότερος πολέμιος των ιδεών και των θέσεων σας ήταν ο φιλελεύθερος χώρος από τα χρόνια του Ελευθερίου Βενιζέλου, του Σοφοκλή Βενιζέλου και εν συνεχεία του Γεωργίου Παπανδρέου. Για όλους αυτούς τους λόγους δεν έχει καμμία δουλειά στο δικό σας χώρο ένας πολίτης που προέρχεται από τον ευρύτερο φιλελεύθερο χώρο έστω και αν προσωρινά, λόγω των συνθηκών, κάποιους τους παραπλανήσατε.

Είμαι στη δεύτερη θητεία μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι στη νεότερη πολιτική γενιά και ακριβώς γι' αυτό νιώθω την ανάγκη να ανατρέχω στην ιστορία για να θεμελιώσω τις θέσεις μου. Ο φιλελευθερισμός, η κεντρική μας θέση, δεν είναι μια φιλοσοφία που μας τοποθετεί στη μέση για να τα έχουμε καλά με όλους, όπως το βλέπουν ίσως σήμερα ορισμένοι που μιλάνε για οικουμενικές κυβερνήσεις και άλλα τέτοια ύποπτης προέλευσης σενάρια πολιτικής φαντασίας.

Ο φιλελευθερισμός, το σύνολο των ιδεών που υπηρετεί αυτή η Κυβέρνηση, είτε από την κεντροδεξιά είτε από την κεντροαριστερά, είναι ένα σύνολο καθαρών ιδεών που έχουν δοκιμαστεί στην πράξη στις περισσότερες ευημερούσες δημοκρατίες στον πλανήτη. Αυτές οι ιδέες αποτελούν τον πυρήνα του προγράμματος αυτής της Κυβέρνησης, αυτές οι ιδέες είναι η μοναδική εγγύηση ότι θα καταφέρουμε να σηκώσουμε και πάλι όρθια την πατρίδα μας με σταθερότητα, αξιοπρέπεια και ασφάλεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε και μάλιστα διπλά για τη συνέπεια στην τήρηση του χρόνου ομιλίας σας.

Τον λόγο έχει η Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Φώφη Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οδεύουμε προς τον πέμπτο χρόνο από τη στιγμή που η Ελλάδα ζήτησε τη βοήθεια των εταίρων και προσέφυγε στο μηχανισμό στήριξης. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να κοιτάζουμε με ψυχραιμία και προς τα μπρος και προς τα πίσω και να αξιολογήσουμε τι πετύχαμε και με τους εταίρους μας, αλλά και τι στάση έχουν κρατήσει όλα τα κόμματα.

Η παράταξή μας, το ΠΑΣΟΚ, βρέθηκε πραγματικά στη δίνη της κρίσης, στο μάτι του κυκλώνα. Ακούσαμε πάρα πολλά όλο αυτό το διάστημα. Μας είπαν δωσίλογους και προδότες, μας μίλησαν για τοκογλύφους και μας προπηλάκισαν.

Το ΠΑΣΟΚ που ένωσε τους Έλληνες, που ενίσχυσε τους μη

προνομιούχους, που μείωσε τις ανισότητες, που ανέδειξε την κοινωνική πολιτική βρέθηκε να υλοποιεί πολιτικές που μέχρι εκείνη την στιγμή ήταν για όλους μας απέναντι, ήμασταν όλοι αντίθετοι.

Με αυτόν τον τρόπο, όμως, η χώρα πήρε ένα πολύ μεγάλο δάνειο με χαμηλά επιτόκια και πέτυχε τη μεγαλύτερη περικοπή στο χρέος που έχει γίνει διεθνώς. Όμως, δεν μας δόθηκε ποτέ ο χρόνος που χρειαζόταν για μια ομαλή εξάλειψη του ελλείμματος, με αποτέλεσμα να πληγεί η μεσαία τάξη και οι κοινωνικές ομάδες που όλα τα προηγούμενα χρόνια εμείς είχαμε στηρίξει.

Οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις είτε άλλαξαν αργά στάση είτε εξακολουθούν ακόμα και σήμερα να μην αντιλαμβάνονται τις ευθύνες τους. Το ΠΑΣΟΚ πληρώνει δυσανάλογα μεγάλο κόστος και για την περίοδο πριν από το 2009 και για τη διαχείριση της κρίσης. Είμαστε περήφανοι για την παράταξή μας γιατί εμείς σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων και δεν εγκαταλείψαμε τη μάχη στα δύσκολα.

Δεν ξεχάσαμε, βεβαίως, ποτέ ούτε τη διακυβέρνηση 2004-2009 ούτε τα Ζάππειο ούτε τον πόλεμο με τη Νέα Δημοκρατία. Τα αφήσαμε, όμως, όλα αυτά στην άκρη, γιατί κοιτάξαμε την πατρίδα και γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ.

Σήμερα, με πάρα πολλές δυσκολίες και θυσίες των πολιτών περάσαμε τη φάση της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας. Έως τώρα λέγαμε στους οπλίτες «Κάντε υπομονή». Σήμερα μπορούμε, έστω και διστακτικά, να πούμε ότι υπάρχει ελπίδα. Γιατί η Ελλάδα έχει πρωτογενές πλεόνασμα για το 2015 που θα αγγίξει το 3% και γιατί έχει δημοσιονομικό έλλειμμα 1%, όταν το ευρωπαϊκό όριο είναι 3%.

Αυτοί οι αριθμοί, μπορεί να ρωτήσει κάποιος, λένε κάτι για την καθημερινότητα των πολιτών; Όχι άμεσα. Αυτή είναι η αλήθεια. Οι δυσκολίες είναι μεγάλες και πάρα πολλές είναι οι οικογένειες που υποφέρουν. Αυτά, όμως, τα αποτελέσματα μας επιτρέπουν να μπορούμε σε μία νέα φάση, όπου προτεραιότητά μας θα είναι η πραγματική οικονομία, η ανάπτυξη, η κοινωνική συνοχή, η απασχόληση.

Τι χρειαζόμαστε; Πριν από όλα χρόνο, αυτόν τον χρόνο που δεν δόθηκε στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2010. Πρέπει να τον διεκδικήσουμε για το 2014 και το 2015. Χρειαζόμαστε εθνικό χρόνο, συνεννόηση και συναίνεση, για να κλείσουμε τη νέα συμφωνία για το χρέος και να βρούμε επιτέλους οριστικά από τα μνημόνια.

Το κλίμα διεθνώς μας ευνοεί. Τα μηνύματα που έρχονται από το εξωτερικό είναι θετικά για την Ελλάδα, αρκεί να σπάσει το κλίμα της αβεβαιότητας: αβεβαιότητα για τον χρόνο διεξαγωγής των εκλογών, αβεβαιότητα για την τήρηση των δεσμεύσεων και την υλοποίηση συμφωνιών, αβεβαιότητα που δίνει την εικόνα ότι δεν υπάρχει συνέπεια και συνέχεια σε αυτό το κράτος.

Δικαίως οι πολίτες αναρωτιούνται «Μα, γιατί δεν μπορείτε να καθίσετε σε ένα τραπέζι και να τα βρείτε; Γιατί είναι τόσο δύσκολο να συνεννοηθείτε μεταξύ σας; Γιατί συμφώνησαν και πέτυχαν την εθνική συνεννόηση άλλοι λαοί, που αντιμετώπισαν παρόμοια προβλήματα, όπως οι Κύπριοι και οι Πορτογάλοι, και δεν μπορείτε εσείς;».

Τι πρόσφερε η Αντιπολίτευση ως τώρα με την τακτική της; Τους προτείναμε να μπουν στην Κυβέρνηση και να δώσουν το δικό τους στίγμα. Αρνήθηκαν. Τους είπαμε να στηρίξουμε την κυβέρνηση της Αριστεράς. Αρνήθηκαν. Τους είπαμε να συμμετέχουν στη διαπραγμάτευση. Και πάλι αρνήθηκαν.

Αναρωτιέμαι, αυτή η στάση της άρνησης σε όλα, της ισοπέδωσης όλων των προσπαθειών που κάνει αυτή η Κυβέρνηση, της απαξίωσης τελικά της ίδιας της πολιτικής και των πολιτικών, πόσο ωφέλησε τον άνεργο, τον χαμηλοσυνταξιούχο, τον μικρομεσαίο και τελικά τη χώρα; Πού νομίζετε ότι μπορεί να οδηγήσει η πρόταση για αύξηση των δαπανών του προϋπολογισμού, χωρίς εξασφαλισμένους πόρους, ώστε να αυξηθεί η κατανάλωση και να υπάρξει δήθεν ανάπτυξη; Είναι ακριβώς η ίδια πολιτική που εφαρμόστηκε από το 2004 έως το 2009, ευνοήθηκαν μόνο οι εισαγωγές, αύξησε τρομακτικά το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα και μας οδήγησε εδώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παράταξή μας είναι εδώ και δίνει τη μάχη επιδιώκοντας να τονίσει το προοδευτικό πρόσημο αυτής της Κυβέρνησης συνεργασίας. Τα αποτελέσματα των διεκ-

δικήσεων και των προτάσεών μας στην κυβερνητική πολιτική είναι πολλαπλάσια του μεγέθους μας ως κόμματος, του αριθμού των Υπουργών μας και των Βουλευτών μας στη Βουλή.

Μήνες τώρα αγωνιζόμαστε προκειμένου να πετύχουμε τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων χρεών στα ασφαλιστικά ταμεία και τις ΔΟΥ, την αποπληρωμή τους σε πολλές δόσεις, την προστασία της πρώτης κατοικίας από τις κατασχέσεις και τις ρυθμίσεις για τα κόκκινα δάνεια. Σήμερα, είμαστε πάρα πολύ κοντά.

Στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πιστέψαμε ότι υπάρχουν περιθώρια για διαφορετικές πολιτικές, για πολιτικές που θα δίνουν μια δεύτερη ευκαιρία, και στη χώρα και στους πολίτες. Το αποδείξαμε με την υπόθεση των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων, μια υπόθεση που ήταν για πολλούς καταδικασμένη. Πρέπει να σας πω ότι σήμερα τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα υπογράφουν διαρκώς συμβόλαια με μερικές από τις πιο αξιόπιστες διεθνείς εταιρείες. Δίνουν μια πολύ σκληρή μάχη για να τα καταφέρουν και πιστεύω ότι θα τα καταφέρουν.

Μπορεί να πει κάποιος: «Ποια είναι η σημασία αυτής της υπόθεσης για την ελληνική κοινωνία; Είναι τόσο σημαντική;». Και απαντώ: Σκεφτείτε τι θα είχε συμβεί εάν είχαμε δεχθεί, αν το ΠΑΣΟΚ είχε δεχθεί καθ' υπόδειξη της Τρόικας να βάλει λουκέτο στην αμυντική βιομηχανία, να αφήσει την Ελλάδα χωρίς πυρομαχικά και όπλα και να απολύσει περίπου εννιακόσιους εργαζόμενους.

Επίσης, σκεφτείτε πόσο σημαντικό είναι να προχωράς σε μια μεταρρύθμιση σε αντίθεση με αυτό που θέλει να σου επιβάλλει η Τρόικα έχοντας σχέδιο και πρόταση. Πόσο σημαντικό είναι να αναδιαρθρώσεις μία εταιρεία, που μέχρι χθες παρήγαγε μόνο ελλείμματα κρατώντας την σε λειτουργία και χωρίς να προχωρήσεις σε απολύσεις.

Πολύ απλά αποτελεί ένα άλλο μοντέλο μεταρρυθμίσεων χωρίς αίμα, μόνο με ανάπτυξη, μόνο με προοπτική. Αυτό είναι το στίγμα του ΠΑΣΟΚ σε αυτή την Κυβέρνηση. Με αυτή την αντίληψη πρέπει να κινηθούμε και κινούμαστε σε όλους τους τομείς πολιτικής.

Εμείς παλέψαμε γι' αυτό. Όσοι ισχυρίζονται ότι μπορούν να ασκήσουν φιλολαϊκές πολιτικές, αρνήθηκαν μέχρι σήμερα «να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά». Αυτή είναι η αλήθεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς έχω ελάχιστο χρόνο. Ήθελα να αναφερθώ σε έξι πολύ σημαντικούς τομείς του Υπουργείου μας, όπου έχουν γίνει πολύ σημαντικά πράγματα και για τους στρατιωτικούς και για τις οικογένειές τους και για την υγειονομική πολιτική και για την στρατολογία και τη σχέση με τους πολίτες, συνολικά για την αμυντική βιομηχανία.

Γιατί είναι η πρώτη φορά που έχουμε εθνική βιομηχανική στρατηγική πολιτική. Το σχέδιο αυτό έχει ήδη κατατεθεί στη Βουλή, για να προχωρήσει και να περάσει να εγκριθεί από το ΚΥΣΕΑ. Είναι η πρώτη φορά που συμμετέχουμε σε διεθνείς εκθέσεις με εθνικό περίπτερο και προσπαθούμε να στήσουμε στα πόδια της την εθνική αμυντική βιομηχανία. Δυστυχώς, δεν υπάρχει ο χρόνος να αναφερθώ σε όλα αυτά αναλυτικά και ξέρω ότι είναι πολύτιμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρώτριας Υπουργού)

Όλες αυτές οι επιλογές που κάναμε στο Υπουργείο, μικρότερες και μεγαλύτερες παρεμβάσεις ενισχύουν την εθνική άμυνα και βελτιώνουν τη ζωή των στρατιωτικών και των οικογενειών τους.

Το ΠΑΣΟΚ με αυτές τις πολιτικές αναδεικνύει στην πράξη και όχι στα λόγια ότι είναι ο προοδευτικός πόλος αυτής της Κυβέρνησης. Θα μπορούσαμε και εμείς να είχαμε μείνει έξω από αυτή τη δοκιμασία. Και κάποιοι ακόμα μας ρωτάνε γιατί δεν το κάναμε. Εμείς λέμε ότι καλώς δεν το κάναμε. Γιατί πέρα από τα παχιά λόγια και το στενό κομματικό συμφέρον, η χώρα έπρεπε να κρατηθεί όρθια και κρατήθηκε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με όσα λέω δεν επιδιώκω σε καμία περίπτωση να παρουσιάσω μια κατάσταση ιδεατή. Άλλωστε, η καθημερινότητα δεν το επιτρέπει και τη ζούμε όλοι. Αντίθετα, θέλω να τονίσω ότι οι στιγμές είναι κρίσιμες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρώτριας Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχουμε δικαίωμα να αποτύχουμε. Δεν έχουμε δικαίωμα να πετάξουμε στο καλάθι των αχρήστων τις θυσίες όλων αυτών των ετών του ελληνικού λαού.

Όποιος έχει κάτι να προσφέρει στον τόπο πρέπει να το κάνει τώρα. Τώρα πρέπει να διαμορφώσουμε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο με στήριξη στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στην μεσαία τάξη. Τώρα χρειάζεται εθνικός χρόνος, σταθερότητα και ενότητα. Τώρα χρειάζεται όλες οι πολιτικές δυνάμεις που πιστεύουν στην δημοκρατία και στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό να υπηρέτησουν επιτέλους ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση.

Προέχει η χώρα και μετά μπορούμε να επιστρέψουμε όλοι στον φυσικό μας χώρο και την ιδεολογία μας που σε πείσμα κάποιων υπάρχει και είναι ισχυρή. Σε κάθε περίπτωση το ΠΑΣΟΚ και εγώ προσωπικά δηλώνουμε παρόντες σε αυτή την εθνική προσπάθεια.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι βουλευτές, ζητάμε τη στήριξη, την ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτή την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μάξιμος Ξενετάκης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΞΕΝΕΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση επιχειρεί να απαντήσει σε ένα πολύ συγκεκριμένο ερώτημα: Εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση και τον Αντώνη Σαμαρά να προχωρήσει στην πορεία εξόδου από την κρίση που συμφωνήσαμε με τους εταίρους; Το ερώτημα είναι συγκεκριμένο και απευθύνεται σε εμάς, τους Βουλευτές της συγκυβέρνησης, πρωτίστως και δευτερευόντως στους υπόλοιπους Βουλευτές, εν όψει και της προεδρικής εκλογής.

Η λέξη «εμπιστοσύνη» μιλά από μόνη της. Όμως, μόνον η ψήφος δεν αρκεί για να την εκφράσουμε. Στο σημείο που βρισκόμαστε χρειάζεται κάτι περισσότερο. Απαιτείται να δείξουμε στην κοινωνία πως η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης δεν είναι προϊόν πολιτικού εξαναγκασμού, αλλά απόδειξη της πεποίθησής μας ότι πράττουμε το σωστό.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, ορισμένα πράγματα:

Κατ' αρχάς, δεν νοείται να επιτρέψουμε σε κανέναν να αμφισβάζει για τον πατριωτισμό μας. Βρισκόμαστε εδώ για να υπερασπιστούμε το συμφέρον της χώρας. Και το κάνουμε μέσα σε ένα ασταθές διεθνές περιβάλλον, σε μια Ευρώπη σε μετάβαση, που αναζητά να επαναπροσδιορίσει το ρόλο της στον παγκόσμιο καταμερισμό ισχύος.

Δεύτερον, δεν νοείται να επιτρέψουμε στην Αντιπολίτευση να μονοπωλεί εκ του ασφαλούς την κοινωνική ευαισθησία. Η κοινωνική δικαιοσύνη είναι και δικό μας πρόταγμα, πόσω μάλλον σε μια Ευρώπη που αναζητά συνολικά ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο με τους ευρωπαϊούς πολίτες.

Συνεπώς, το μνημόνιο, που προβάλλεται ως καταστροφή για τη χώρα, το δεχτήκαμε ακριβώς για να μπορεί η Ελλάδα να είναι παρούσα στις διεθνείς εξελίξεις και στις ευρωπαϊκές αναζητήσεις, όχι απομονωμένη και περιθωριοποιημένη.

Μιλάνε κάποιοι για την ανάγκη εθνικής ενότητας και συνεννόησης. Μα εμείς δεν αποδείξαμε ότι την εννοούμε; Εμείς δεν συνεργαστήκαμε με το ΠΑΣΟΚ και με τη ΔΗΜΑΡ, για να μην αφήσουμε τη χώρα στο έλεος μιας ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας; Γιατί το κάναμε; Και αν δεν το κάναμε τότε, σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε την πολυτέλεια να μιλάει για ευρωπαϊκή λύση, από τη θέση της δραχμής που θα μας οδηγούσαν τότε οι θέσεις του; Γιατί αυτές οι θέσεις τώρα αλλάζουν.

Δεχτήκαμε, λοιπόν, το μνημόνιο και είπαμε «ναι» στην εθνική συνεννόηση, γιατί πιστέψαμε ότι αυτός ήταν ο πιο ανώδυνος δρόμος – όχι ο ιδανικότερος. Το κάναμε, όμως, για έναν ακόμη λόγο. Διότι πιστέψαμε ότι ήταν μια αφορμή, μια πρόκληση για τη χώρα να κάνει όλα όσα δεν έκανε επί σειρά ετών, με αποτέλεσμα η ευρωπαϊκή κρίση να τη βρει ανοχύρωτη και απροετοίμαστη.

Πράγματι, τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλά – τόσο πολλά σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία είναι πάρα πολύ κουρασμένη. Οι πολίτες, όπως αδυνατούν να δουν τη μεγάλη εικόνα των διεθνών περιο-

ρισμών, έτσι αδυνατούν να δουν και τη μεγάλη πρόοδο που έχει γίνει τα τελευταία δύο χρόνια. Αδυνατούν ακόμα και να ακούσουν για πεπραγμένα. Έξι χρόνια ύφεσης δεν είναι λίγο πράγμα. Υπάρχουν συμπολίτες μας που υποφέρουν. Υπάρχουν επαγγελματίες που ασφυκτούν. Υπάρχουν επιχειρηματίες που αγανακτούν. Τα ξέρουμε αυτά, τα βλέπουμε.

Επίσης, αναγνωρίζουμε ότι κάτι η αβεβαιότητα, κάτι οι καθημερινές δυσκολίες, κάτι ορισμένες κυβερνητικές αστοχίες ή ενδοκυβερνητικές ασυνεννοησίες κάνουν ευάλωτους τους πολίτες στην πολιτική παραπλάνηση, τον λαϊκισμό, το εμπόριο ελπίδας. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα στην κοινωνία. Και φοβάμαι μήπως η κοινωνία δεν συνεχίσει να μας στηρίζει μόνο και μόνο επειδή διατάζει στην αβεβαιότητα της άλλης επιλογής.

Πρέπει, λοιπόν, το επόμενο διάστημα να ενισχύσουμε την εμπιστοσύνη του κόσμου, να τον εμπνεύσουμε με το όραμα της νέας Ελλάδας που οικοδομούμε, για να πειστεί πως υπάρχει ελπίδα και να μην επιχειρήσει το «άλλα στο κενό», όταν κληθεί να αποφασίσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λεπτό το σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Τι θα κάνουμε; Θα αφήσουμε την κοινωνία να εμπιστευτεί αυτούς που αυτοαποκαλούνται προοδευτικοί και δημοκράτες, αλλά αποκλείουν από τον δημοκρατικό διάλογο οποιονδήποτε δεν τους αρέσει η γνώμη του; Θα αφήσουμε την κοινωνία να εμπιστευτεί αυτούς που μέχρι σήμερα θεωρούσαν την απεργία δικαίωμα και τώρα την θεωρούν εκβιασμό; Θα αφήσουμε την κοινωνία να εμπιστευτεί εκείνους που θα έσκιζαν τα μνημόνια και διέγραφαν μονομερώς το χρέος και τώρα θέλουν να το παγώσουν;

Η απάντηση μας είναι σαφής και ξεκάθαρη: Θα συνεχίσουμε τη δύσκολη αποστολή. Είναι στο DNA της παράταξης οι επικίνδυνες αποστολές. Το μπόλιασε ο ιδρυτής μας ο Κωνσταντίνος Καραμανλής όταν πριν από σαράντα χρόνια ανέλαβε την αποστολή να οδηγήσει τη χώρα στα ήρεμα νερά της δημοκρατίας και των ευρωπαϊκών ιδεών και αξιών.

Αυτό θα κάνουμε και τώρα: Θα συνεχίσουμε αταλάντευτοι στη μεταρρυθμιστική μας πορεία, όχι γιατί το επιβάλλουν οι δανειστές, αλλά γιατί το επιβάλλουν οι ανάγκες ενός διαρκώς μεταβαλλόμενου κόσμου.

Έχουμε υποχρέωση να προβάσουμε την πραγματική φιλελεύθερη άποψή μας, που έχει στο επίκεντρο την ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα, την καινοτομία, την εξωστρέφεια. Έχουμε υποχρέωση να υπερασπιστούμε τις θετικές όψεις στις πολιτικές μας και όχι να τις προσεγγίζουμε ενοχικά, όπως επιδιώκουν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι.

Πρέπει να θυμίσουμε στον κόσμο μας, σε όλους εκείνους που έκαναν τη Νέα Δημοκρατία πυλώνα σταθερότητας του πολιτικού μας συστήματος, ποιοι είμαστε και σε τι διαφέρουμε.

Το όραμά μας είναι να απελευθερώσουμε τη δημιουργικότητα των Ελλήνων. Αυτό είναι το νόημα των μεταρρυθμίσεων. Αυτόν τον στόχο υπηρετεί η προσπάθειά μας, που δεν πρέπει να διακοπεί πρόωπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Αντώνης Σαμαράς με την απόφασή του να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης, εξασφαλίζει τον αναγκαίο πολιτικό χρόνο, για να δείξουμε στους πολίτες ότι για μας αξία έχει ο άνθρωπος και πως στην πολιτική αξία έχουν οι πράξεις και όχι τα κούφια λόγια.

Γι' αυτό και δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ και για τη συνέπεια του χρόνου σας.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Δημήτριος Στρατούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Άκουσα με πολλή προσοχή, κυρίως τον Υπουργό Εργασίας. Και αφού πρώτα διευκρινίσω ότι οι προτάσεις που έγιναν σήμερα για κυβερνήσεις ειδικού σκοπού, συνεργασίας του ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν αφορούν το ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ξεκαθαρίσει ότι με πολιτικές δυνάμεις οι οποίες ευ-

θύνονται για την καταστροφή και τη λεηλασία του λαού και της χώρας, δεν θα συνεργαστεί!

Δεύτερον το οποίο ήθελα να πω: Είπατε, κύριε Υπουργέ Εργασίας, ότι η κυβέρνηση σας ήταν κόντρα στο ρεύμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και στο κύμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Και στο κύμα, συνάδελφε Νίκο Βούτση. Σε ευχαριστώ.

Δεν ήταν κόντρα στο κύμα. Ήταν πάνω στο κύμα η Κυβέρνησή σας, ένα κύμα τεράστιο, το οποίο σάρωσε εργασιακά δικαιώματα, μισθούς, συντάξεις, ακόμα και ατομικές περιουσίες, λόγω των φορομνηστικών πολιτικών, τις οποίες εφάρμοσε η Κυβέρνησή σας.

Αν ήσασταν κόντρα σε κάτι, ήσασταν κόντρα στα συμφέροντα και στην αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού και της πατρίδας. Εγώ προσωπικά έχω μετρήσει χίλιους δεκατρείς λόγους, γιατί ήσασταν κόντρα στα συμφέροντα του λαού και της πατρίδας. Θα αναφερθώ μόνο σε τρεις στην ομιλία μου.

Λόγος πρώτος. Διότι πήρατε την ανεργία με 9% και τη φτάσατε στο 27% και πανηγυρίζει η Κυβέρνησή σας, γιατί τη σταθεροποίησε σε αυτά τα ουράνια επίπεδα. Πήρατε τους άνεργους από τετρακόσιους εβδομήντα χιλιάδες και τους φτάσατε σχεδόν στο ενάμισι εκατομμύριο.

Έχετε τη χώρα μας επί είκοσι μήνες σταθερά πρώτη σε ποσοστό ανεργίας και ιδιαίτερα σε ποσοστά ανεργίας των νέων στην Ευρώπη, με αποτέλεσμα ειδικά η νεολαία να οδηγείται είτε στην ξενιτιά είτε σε κοινωνική γενοκτονία. Αποτελούν πραγματικά ντροπή, όνειδος και για την Κυβέρνησή σας και για την τρόικα αυτά τα ποσοστά ανεργίας.

Και δεν αντιμετωπίζεται, κύριε Υπουργέ, αυτή η ιλιγγιώδης ανεργία με τη συνέχιση των μνημονιακών πολιτικών, που παράγουν ύφεση και χάνονται θέσεις εργασίας. Ούτε αντιμετωπίζεται με το να δοθούν τα 600 εκατομμύρια ευρώ του ΕΣΠΑ μέχρι το 2020 για θέσεις ανακυκλούμενης, κακοπληρωμένης, ανασφάλιστης εργασίας, που δεν δημιουργεί απασχόληση, αλλά ανακυκλώνει την εργασία μεταξύ των ανέργων. Ούτε αντιμετωπίζεται με το να φτάσετε τους μισθούς σε επίπεδα μισθών Ουγκάντας. Γιατί ποτέ δεν αντιμετωπίστηκε η ανεργία και σε καμία χώρα με αυτόν τον τρόπο.

Και το έχουμε πει χίλιες φορές μέσα και από τις προτάσεις μας, που παρουσιάσαμε στη ΔΕΘ: Η ανεργία αντιμετωπίζεται μόνο εάν ακυρωθούν τα μνημόνια και αντικατασταθούν από ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Η ανεργία μπορεί να αντιμετωπιστεί, εάν αυξηθούν δραστηριότητες δημόσιες επενδύσεις και οι κοινωνικές επενδύσεις.

Η ανεργία μπορεί να αντιμετωπιστεί, εάν αποκατασταθούν οι μισθοί και τα εισοδήματα των λαϊκών νοικοκυριών.

Η ανεργία μπορεί να αντιμετωπιστεί, εάν υπάρξει τραπεζικός δανεισμός στην πραγματική οικονομία και κυρίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η ανεργία μπορεί να αντιμετωπιστεί, εάν μπει νομικός και πολιτικός φραγμός στις απολύσεις. Και ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει δύο σχετικές προτάσεις νόμου για να μπει ένας τέτοιος φραγμός και στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα.

Η ανεργία αντιμετωπίζεται με μαζικές προσλήψεις στους δημόσιους τομείς της υγείας, της παιδείας και της πρόνοιας.

Η ανεργία αντιμετωπίζεται, εάν τα προγράμματα του ΕΣΠΑ για την ανεργία αναθεωρηθούν, ώστε να δημιουργούν και μάλιστα, όσο το δυνατό γρηγορότερο θέσεις πλήρους εργασίας, ασφαλισμένης και αξιοπρεπώς αμειβόμενης.

Η ανεργία αντιμετωπίζεται, αν ανασυγκροτηθεί ο ΟΑΕΔ, ως δημόσιος, ενιαίος και σύγχρονος οργανισμός για να μπορέσει να συμβάλει. Οι άνεργοι δεν θα επιβιώσουν με ψίχουλα και με «θα». Οι άνεργοι θα επιβιώσουν με αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας, με το να έχουν ηλεκτρικό ρεύμα, θέρμανση, φαγητό, στέγη και να έχουν τη δυνατότητα να κινούνται στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Προτάσεις τέτοιες έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο η Κυβέρνησή σας είναι κόντρα στα λαϊκά συμφέροντα, είναι, γιατί δεν αφήσατε τίποτα μα τίποτα όρθιο από εργασιακές σχέσεις, εργασιακά δικαιώματα και μισθούς. Αυτά τα τεσσεράμισι χρόνια του μνημονίου τα κατεδα-

φίσατε όλα, κάνοντας πιο φτωχό και πιο άνεργο τον ελληνικό λαό. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πει ότι θα αποκαταστήσει την εργατική νομοθεσία. Έχει καταθέσει σχετικές προτάσεις νόμου στη Βουλή και πρόσφατα κατέθεσε πρόταση νόμου, με την οποία αποκαθίσταται ο κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ μεικτά το μήνα και με τον οποίο αποκαθίστανται πλήρως οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, που αυτό το διάστημα των μνημονίων κατεδαφίστηκαν και ουσιαστικά ακυρώθηκαν.

Ξέρετε καλά, κύριε Υπουργέ, γιατί είπατε ότι δεν κάναμε μελέτη, ότι έτσι και αποκαταστήσουμε τον κατώτατο μισθό και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας μπαίνει φρένο στις μειώσεις των μισθών και δίνεται η δυνατότητα μέσα από συλλογικές συμβάσεις εργασίας στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα οι εργαζόμενοι να πάρουν πίσω ό,τι έχασαν τα χρόνια του μνημονίου και βεβαίως δίνεται η δυνατότητα να αυξηθούν τα εισοδήματα των λαϊκών νοικοκυριών, να υπάρξει αυξημένη ενεργή ζήτηση και έτσι να υπάρξει ανάπτυξη και να αντιμετωπιστεί και η ανεργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, κύριε Υπουργέ Εργασίας, ο τρίτος λόγος είναι ότι δεν αφήσατε τίποτα όρθιο, καταστρέψατε τις συντάξεις και το ασφαλιστικό σύστημα. Οι συνταξιούχοι αυτά τα τέσσερα χρόνια είχαν μειώσεις από 14% μέχρι 50%. Επίσης, δεν λέει αλήθεια, κύριε Υπουργέ Εργασίας -δεν έχω μαζί σας τίποτα προσωπικό- η Κυβέρνησή σας για το ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, γιατί και με το δεικτή και με την ρήτρα μηδενικού ελλείμματος και το μαθηματικό τύπο στις επικουρικές συντάξεις και στα εφάπαξ -τον οποίο πιστεύετε και θα συνεχίσετε, όπως είπατε να εφαρμόζετε- θα έχουμε συνεχείς μειώσεις των επικουρικών ανά τρίμηνο μέχρι την εξάερωσή τους. Διότι με το ν. 3863/2010, που θα εφαρμόζεται από 1^η Ιανουαρίου του 2015 και η κατώτερη σύνταξη μειώνεται με τον νέο τρόπο υπολογισμού της και η βασική σύνταξη, την οποία θα εγγυάται και θα χρηματοδοτεί το κράτος, θα είναι πολύ μικρότερη από τα 360 ευρώ που έλεγε ο νόμος λόγω του νέου τρόπου υπολογισμού της, αλλά και η αναλογική σύνταξη θα μείνει η μισή απ' όση θα είναι την 1^η Ιανουαρίου του 2015 σε λίγα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε. Σας ζητάω τριάντα δευτερόλεπτα.

Λέτε ότι δεν έχουμε προτάσεις για την κοινωνική ασφάλιση. Δεν κατάλαβα. Η αποκατάσταση της δέκατης τρίτης σύνταξης δεν είναι πρόταση; Δεν κατάλαβα. Η αποκατάσταση σταδιακά και με βάση τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας των υπόλοιπων συντάξεων δεν είναι πρόταση; Η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού, με νέους πόρους του δημοσίου που θα αποκαταστήσουν τα λεηλατημένα και κλεμμένα αποθεματικά δεν είναι πρόταση; Για εσάς προτάσεις είναι μόνο όσες ζητούν μειώσεις συντάξεων; Για εσάς προτάσεις είναι μόνο όσες κάνει η τρόικα;

Πέρα από όλα αυτά, ένα είναι σίγουρο: Εμείς πρόταση επιτοσίμης δεν ψηφίζουμε, πρόταση δυσπιστίας κάνουμε και ο λαός με τη ψήφο του και τους αγώνες του θα κάνει πραγματικότητα την ανατροπή της Κυβέρνησής σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ουζουνίδου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Μία παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί, κύριε Υπουργέ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτή δεν είναι τακτική, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ. Γνωρίζετε καλύτερα τον Κανονισμό από εμένα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν υπάρχει Κανονισμός. Να μου δώσετε κι εμένα τον λόγο τότε. Είναι οργανωμένη συζήτηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εγώ θα αποφασίσω.

Κύριε Υπουργέ, ελάτε να μιλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Όχι, έχω ήδη μιλήσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εφόσον έχετε μιλήσει, τι θέλετε να κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό μόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Λιγότερο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι «ένα λεπτό», κύριε Πρόεδρε; Αυτή τη δουλειά θα κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Από τις προτάσεις που άκουσα λίγο πριν από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι προτάσεις ακούσατε, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Και το να ξυπνήσουμε ένα πρωί και να κοιτάξουμε τον ουρανό να δούμε ότι βρέχει ευρώ κι αυτό πρόταση είναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτά τα είπατε στην ομιλία σας!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Τα είπατε στην ομιλία σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ. Εγώ περίμενα ότι θα πείτε κάτι, ότι θα διαθέσετε στοιχεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Σε κάθε περίπτωση οι συνολικές προτάσεις που αναπτύχθηκαν από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ κοιτολογούνται σε 13 δισεκατομμύρια ευρώ. Επαναλαμβανώ, σε 13 δισεκατομμύρια ευρώ. Ας σοβαρευτούμε!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Η κ. Ουζουνίδου έχει τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο συνεχόμενοι ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Και πριν ήταν δύο από τη Νέα Δημοκρατία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ. Δεν δέχομαι διαμαρτυρίες από κανέναν. Ο κ. Σενετάκης μίλησε για τους γνωστούς λόγους.

Ορίστε, κυρία Ουζουνίδου.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ουκρανία που βρίσκεται σε εμφύλιο θα έχει φέτος 8% πτώση του ΑΕΠ. Οι κυβερνήσεις σας προκάλεσαν αθροιστική πτώση του ΑΕΠ 25%, δηλαδή επί πέντε χρόνια η Κυβέρνησή σας ίσον τρία χρόνια πόλεμος. Σε τέτοια περίοδο βαθιάς ύφεσης και εσωτερικής υποτίμησης, εάν δεν προχωρήσει η χώρα σε μια γενναία αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ανάπτυξη δεν θα έρθει.

Τα έργα υποδομής της χώρας είναι εργαλείο της αναπτυξιακής πολιτικής και όχι λάφυρο των κατασκευαστικών διαπλεκόμενων συμφερόντων, στην υπηρεσία των οποίων εσείς υλοποιήσατε για χρόνια άναρχες πολιτικές, έργα ανολοκλήρωτα, πληρωμένα διπλά και τριδιπλά. Απαιτείται στρατηγικός σχεδιασμός έργων υποδομής σε κάθε τομέα υποδομών που θα υπηρετεί το συνολικό σχέδιο της παραγωγικής ανασυγκρότησης και του χωροταξικού σχεδιασμού, σχεδιασμός και υλοποίηση έργων μεγάλης αναπτυξιακής, κοινωνικής, περιβαλλοντικής προστιθέμενης αξίας και συγχρόνως εντάσεως εργασίας.

Για τις μεταφορές, προτεραιότητά μας ως κυβέρνηση της Αριστεράς θα είναι η αξιοποίηση των υφιστάμενων υποδομών, η ανάδειξη προτεραιοτήτων, η ιεράρχηση των έργων, η υλοποίηση νέων συγκοινωνιακών υποδομών, η συμπληρωματικότητα και η ένταξή τους σ' ένα σύστημα συνδυασμένων μεταφορών.

Σημαντική προτεραιότητα αποτελεί η υλοποίηση στο νέο ΕΣΠΑ των σιδηροδρομικών έργων και ειδικότερα αυτών του σιδηροδρομικού άξονα Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη, για τον οποίο υπενθυμίζουμε στον κύριο Υπουργό ότι έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί εδώ και μια εικοσαετία, όπως και ο οδικός, και όχι να δεσμεύουν πόρους και από το νέο ΕΣΠΑ. Δηλαδή πέρασαν τρία πακέτα, δεν έφτασαν αυτά και τώρα θέλετε να το πετύχετε με το

τέταρτο. Η ΠΑΘΕ θα ήταν ένα ανέκδοτο, αν καθημερινά δεν θρηνούσαμε θύματα και βεβαίως το τρένο στην Κοζάνη δεν σφυρίζει πια.

Υπενθυμίζουμε επίσης ότι επιβαρύνεται το νέο ΕΣΠΑ λόγω και του ενάμιση δισεκατομμυρίου μπόνους καθυστέρησης που δώσατε με γαλαντομία στους παραχωρησιούχους από το τρέχον ΕΣΠΑ.

Έτσι είναι, κύριε Υπουργέ, κύριε Χρυσοχολίδα, όταν πρόκειται για κατασκευαστική κοινότητα, όπως τις αποκαλέσατε. Αντί για ρήτρες, δίνονται μπόνους. Οι χθεσινές εξαγγελίες σας δεν καταλάβαμε προς ποιους απευθύνονται. Πείτε μας πόσο έχετε υπερδυσμεύσει το νέο ΕΣΠΑ για όλες αυτές τις εξαγγελίες και τι τελικά θα υλοποιηθεί. Θα υλοποιηθούν αυτά που θέλουν οι κατασκευαστές; Το ξέρουμε. Το αιώνιο ερώτημα «με ποιους και για ποιους» διατρέχει τη σημερινή κατάσταση και καθορίζει τη θέση της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Όσο η κρίση προχωράει, τα πράγματα ξεκαθαρίζουν. Βρισκόμαστε εν μέσω υλοποίησης κύριων οδικών αξόνων. Πρόσφατα προχωρήσατε στις τροποποιήσεις των συμβάσεων τους σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος, αναγνωρίζοντας και καθιερώνοντας την ανωτέρα βία, αναγνωρίζοντας δηλαδή προνομιακά τα αποτελέσματα της κρίσης μόνο στους μεγαλοεργολάβους.

Μιλήσατε προχθές για δεκαπέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας. Πείτε μας, κύριε Υπουργέ, με ποια ημερομίσθια και για πόσο. Δεσμευόμαστε να προβούμε σε όλες τις απαραίτητες θεσμικές ενέργειες για τον έλεγχο των συμβάσεων παραχώρησης, των συμφωνιών αποζημίωσης παρελθόντων κατασκευαστών, για την άρση των σκανδαλωδών σε βάρος του δημόσιου ρυθμίσεων και τη διασφάλιση της θέσης του δημοσίου. Σήμερα έχετε το θράσος να προκηρύσσετε παρόμοιες συμβάσεις και για τα αεροδρόμια, τα λιμάνια και την Εγνατία οδό και πολλά άλλα έργα.

Βεβαίως, επειδή για εμάς τα διόδια αποτελούν τέλος χρήσης που πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης μιας υφιστάμενης υποδομής που του παρέχεται και όχι όπως σήμερα που πληρώνουν διόδια προκαταβολικά για δρόμους που ίσως ολοκληρωθούν, θα προωθήσουμε την εγκατάσταση ηλεκτρονικών διοδίων, θα μειώσουμε το ληστρικό αντίτιμο, θα απαλλάξουμε κοινωνικές κατηγορίες και τοπικούς χρήστες με βάση συγκεκριμένα κριτήρια, θα καταργήσουμε τις ρυθμίσεις με τις οποίες διώκονται οι πολίτες που αντιστάθηκαν.

Δεσμευόμαστε να προχωρήσουμε στην εξυγίανση όλου του φάσματος παραγωγής των έργων υποδομής, στη θεσμοθέτηση αποτελεσματικού, σύγχρονου, ενιαίου νομικού πλαισίου που θα ελαχιστοποιεί τις δυνατότητες διαφθοράς. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει εξέλιξη στις σχετικές έρευνες των αρμόδιων αρχών και τις οποίες ενθαρρύνουμε σε κάθε περίπτωση.

Θα προχωρήσουμε σε ένα ιεραρχημένο σχέδιο συντήρησης, βελτίωσης, εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης των υφιστάμενων υποδομών, ώστε να μην απαξιωθεί περαιτέρω το επενδυμένο στις υποδομές κοινωνικό κεφάλαιο. Βλέπετε το σιδηρόδρομο; Έχει απαξιωθεί τελείως.

Δεσμευόμαστε για άμεση ακύρωση όλων των σε εξέλιξη διαγωνισμών παραχωρήσεων -ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, αεροδρόμια, ΕΓΝΑΤΙΑ, λιμάνια- ταυτόχρονα με την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ. Για την ήδη παραχωρημένη περιουσία του δημοσίου θα προβούμε σε όλες τις νόμιμες ενέργειες για να διασφαλίσουμε το δημόσιο συμφέρον.

Θα διασφαλίσουμε το δημόσιο χαρακτήρα της ΥΠΑ, το δημόσιο χαρακτήρα των αστικών μεταφορών, θα προβούμε σε έλεγχο και καταγγελία της μονοπωλιακής σύμβασης του δημοσίου με τον ΟΑΣΘ και διαψεύδουμε τον Υπουργό που προχθές μίλησε για ελάφρυνση των Θεσσαλονικέων, ενώ επιβαρύνονται με 150 εκατομμύρια ευρώ, διασφαλίζοντας έτσι τα κέρδη των μετόχων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε. Ευχαριστούμε πολύ.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Άμεση προτεραιότητα είναι το ζήτημα της οδικής ασφάλειας και η δωρεάν μετακίνηση των μακροχρόνια ανέργων και των ανθρώπων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό και Κυβερνητική Εκπρόσωπος κ. Σοφία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καθώς η τριήμερη αυτή συζήτηση στο Κοινοβούλιο οδεύει προς το τέλος της, βρισκόμαστε μπροστά σε δύο κοινές -κατά τη γνώμη μου- διαπιστώσεις.

Η πρώτη είναι ότι ακούστηκαν όλες οι απόψεις μέσα στο Κοινοβούλιο, ακόμη και οι πιο σοβιετικές, όπως αυτή της συναδέλφου που μόλις κατήλθε από το Βήμα, όπου θα είναι όλα δημόσια και θα τα φτιάξει όλα τέλεια το κράτος. Ακούστηκαν, όμως, όλες οι απόψεις.

Η δεύτερη κοινή διαπίστωση -κατά τη γνώμη μου- είναι ότι άλλα ακούγονται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και -κακά τα ψέματα- άλλα ακούγονται εκεί έξω. Εκεί έξω, στον κόσμο, στο λαό, στο διαδίκτυο η επικοινωνιακή ατζέντα είναι διαφορετική και τέθηκε δυστυχώς από την πρώτη μέρα της έναρξης αυτής της συζήτησης.

Έτσι, λοιπόν, την ώρα που η χώρα διέρχεται μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές, την ώρα που η Κυβέρνηση διεξάγει κρίσιμες διαπραγματεύσεις από τις οποίες εξαρτώνται πολλά, αυτό που για άλλη μια φορά κυριάρχησε αυτές τις μέρες έξω, στο λαό, στην κοινή γνώμη είναι η παραπολιτική, η παραφιλολογία, η σκανδαλολογία και η προπαγάνδα.

Λυπάμαι που θα το πω για άλλη μια φορά, λυπάμαι που θα αναφερθώ για άλλη μια φορά στον Υπουργό Διαφώτισης και Δημόσιας Προπαγάνδας του Γ' Ράιχ, αλλά ο Γκαίμπελς έλεγε ότι δεν λέμε κάτι για να το πούμε, αλλά για να πετύχουμε ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα.

Έτσι, λοιπόν, δικάωθηκε αυτές τις μέρες το αξίωμα του Γκαίμπελς. Ετέθη από την αρχή το θέμα της σκανδαλολογίας. Έφυγαν από το μυαλό της κοινής γνώμης τα υπόλοιπα θέματα, ξεκίνησε αυτό το γαϊτανάκι και φυσικά σκοπός ήταν ακριβώς αυτό. Αφού, λοιπόν, η Αξιωματική Αντιπολίτευση συστηματικά αμφισβητεί την αρχή της δεδηλωμένης μιλώντας μάλιστα και για απονομιμοποιημένη Βουλή, έβαλε και ένα άλλο ζήτημα στην προσπάθειά της να εκτρέψει τη συζήτηση.

Ζητήθηκαν εδώ στην Αίθουσα και από τον Υπουργό Επικρατείας ονόματα και στοιχεία. Φυσικά δεν δόθηκε τίποτα και φυσικά σήμερα πληροφορηθήκαμε ότι δεν πρόκειται και να δοθεί τίποτα στη δημοσιότητα, κανένα όνομα, κανένα στοιχείο, τίποτα το επίσημο. Επομένως όλος ο θόρυβος έγινε για να αποσπαστεί η προσοχή της κοινής γνώμης από την ουσία της συζήτησης. Και φυσικά έγινε γιατί έπρεπε η Αξιωματική Αντιπολίτευση να απαντήσει σε συγκεκριμένα θέματα.

Τι θα κάνει με το χρέος. Με τι θα αντικαταστήσει τον ΕΝΦΙΑ. Αν θα σκίσει ή όχι το μνημόνιο. Αν θα υπερασπιστεί τα πλαστά πτυχία. Τι θα κάνει με τους μετανάστες. Αν πρέπει να μείνουμε ή να φύγουμε από το ΝΑΤΟ.

Αυτά έξω στην κοινή γνώμη εξακολουθούν να μένουν αναπάντητα. Σηκώνεται, λοιπόν, ο κόσμος στο πόδι με διάφορες ψευδοειδήσεις και διάφορα ψευδογεγονότα, αλλά οι πραγματικές ειδήσεις μένουν εξαφανισμένες. Δεν είδα δηλαδή να γίνεται θόρυβος γι' αυτά που αντικειμενικά αποτελούν πραγματικά γεγονότα. Αντίθετα, οποιαδήποτε ψευδής και αδιασταύρωτη πληροφορία κάνει αμέσως το γύρο του διαδικτύου και αναπαράγεται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, με αποτέλεσμα στο τέλος να θεωρείται αληθινή. Τα πιο τερατώδη ψέματα, οι μεγαλύτερες κατασκευές, όλες οι προβοκάτσιες μεταμορφώνονται σε λίγα λεπτά σε ειδήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες ένα blog στο διαδίκτυο ανέφερε κάτι που έμοιαζε με συγκλονιστική είδηση, ότι στην Αμφίπολη βρέθηκε μια επιγραφή. Φυσικά δεν είχε βρεθεί καμμία επιγραφή. Το διαδίκτυο όμως γέμισε μέσα σε πέντε λεπτά απ' αυτήν την ψευδή πληροφορία. Και ενδεχομένως πάρα πολλοί συμπολίτες μας αυτήν τη στιγμή να πιστεύουν ότι αυτό έχει συμβεί. Οι πληροφορίες, πολύτιμες όσο και το οξυγόνο, οι πραγματικές πληροφορίες έχουν περάσει σε δεύτερο πλάνο. Σε πρώτο πλάνο βρίσκονται οι κατασκευές, οι αποσπασματικές αναφορές, οι συκοφαντίες, η δαιμονοποίηση της άποψης.

Λυπάμαι να πω ότι απ' αυτό το Βήμα άκουσα και συναδέλφους, πολιτικά πρόσωπα, να έχουν πέσει σ' αυτήν την πλάνη και να έχουν χρησιμοποιήσει αυτό που έχουν κάνει τα blogs: μία απόσπαση. Ακόμα και κανονικοί δημοσιογράφοι παίρνουν ως δεδομένα αυτά που δημοσιεύονται δεξιά και αριστερά με τον τρόπο που σας περιέγραψα.

Σκοπός βέβαια είναι πάντα η στοχοποίηση, η εξόντωση του πολιτικού αντιπάλου, η διαστρέβλωση των λεγομένων του, η φήμωσή του. Έχουμε και τέτοια στοιχεία αυτήν τη στιγμή. Έχουμε ακούσει ότι υπάρχουν συνάδελφοι, Βουλευτές, κόμματα που δεν κάθονται στο ίδιο τραπέζι με συναδέλφους. Άρα, πρόκειται για απόπειρα φήμωσης και επιλεκτική επιλογή των θυμάτων.

Έχουμε, επίσης, τη λάσπη και τις προγραφές. Μόνο που οι προγραφές έχουν τελειώσει από την εποχή της Ρώμης. Η καινούργια λέξη γι' αυτό είναι «φασισμός». Και ποιο είναι το επόμενο βήμα; Τα στρατόπεδα για τους διαφωνούντες; Τα λαϊκά δικαστήρια που ήδη έχουν στηθεί στο διαδίκτυο; Αυτά τα ομοιόμορφα κατευθυνόμενα κείμενα που πλημμυρίζουν το διαδίκτυο και ουσιαστικά υπηρετούν το ψεύδος και τη συκοφαντία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ μεγάλο το θέμα που επέλεξα. Υπάρχουν συγκεκριμένες τακτικές παραπληροφόρησης και αποπληροφόρησης. Υπάρχει η μυστικότητα, η καλυμμένη πηγή, οι κατευθυνόμενες διαρροές, τα κρυφά κυκλώματα, η εξαπάτηση, η γενίκευση, η καθυστέρηση, η τακτική του σταγονόμετρου και η τακτική της πλημμυρίδας που αφορά στο διαδίκτυο, της ασάφειας, της επίθεσης, της μισής αλήθειας, των μαγικών λέξεων, του χονδροειδούς ψέματος και της επανάληψης. Είναι σαφείς αυτές οι πρακτικές με τις οποίες γίνεται η παραπληροφόρηση και η αποπληροφόρηση.

Θέλω να σας πω, ολοκληρώνοντας αυτήν τη σύντομη ομιλία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και όσοι μας ακούν, ότι ο Τζορτζ Όργουελ φοβόταν αυτούς που θα μας απαγόρευαν την πληροφόρηση. Ωστόσο, ο Άλντους Χάξλεϊ φοβόταν πως θα ερχόταν η μέρα που θα μας πληροφορούσαν τόσο πολύ ώστε να καταντήσουμε άτομα παθητικά και εγωιστικά. Φοβόμαι να πω ότι έχουν συμβεί και τα δυο και μάλιστα στην πατρίδα μας σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή, την ώρα που η χώρα μας προσπαθεί να βγάλει το κεφάλι από το νερό, να σταθεί στα πόδια της, να συνεχίσει με τις δικές της δυνάμεις.

Κύριε Πρόεδρε, η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι αυτονόητη υποχρέωση και πράξη ευθύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ και για τη συνέπεια του χρόνου σας.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Καμμένος.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή την Κυβερνητική Εκπρόσωπο η οποία μίλησε για τον Τζωρτζ Όργουελ. Το «1984», το έργο του Τζωρτζ Όργουελ, πραγματοποιείται. Η νέα τάξη πραγμάτων είναι αυτή που υπηρετεί η σημερινή συγκυβέρνηση. Η νέα τάξη πραγμάτων που οδηγεί στην παγκοσμιοποίηση, στην κατάργηση των εθνών-κρατών, οδηγεί ουσιαστικά στη μετατροπή του πολίτη σε έναν αριθμό. Την παγκοσμιοποίηση και τη νέα τάξη πραγμάτων αντιμετώπισε ιδεολογικά και η Αριστερά, εκείνη που δεν πίστεψε στον διεθνισμό κάνοντας δεκτό ότι η αρχή του έθνους-κράτους και η εθνική ανεξαρτησία προέχει της συνεννόησης των λαών, αλλά και η Εκκλησία μας.

Εδώ πρέπει να καταλάβουμε πλέον ότι η νέα τάξη πραγμάτων καθοδηγείται από εκείνα τα κέντρα τα οποία οδηγούν στην απώλεια της εθνικής κυριαρχίας των κρατών μέσω της ενοποίησης συμμαχιών όπως η Ευρωζώνη -μέσω της τραπεζικής ενοποίησης θα πάμε στην κατάργηση ουσιαστικά της εθνικής κυριαρχίας- κι εκείνοι που το υπηρετούν είναι η σημερινή συγκυβέρνηση μαζί με τους τραπεζίτες, τους κερδοσκόπους και τα κέντρα αποφάσεων που νομίζουν ότι θα καταφέρουν να παίρνουν αποφάσεις χωρίς τη γνώμη των λαών.

Στη χθεσινή συζήτηση, στην οποία παρέστη ο Πρωθυπουργός για λίγα λεπτά, ειπώθηκε μια αλήθεια και πολλά ψέματα. Η αλήθεια που ειπώθηκε από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης τον κ. Βενιζέλο, είναι ομολογία. Ο κ. Βενιζέλος χθες είπε επί λέξει: «Ναι,

υπογράψαμε στην αρχή ένα πρώτο πρόγραμμα που είχε κενά και μας το υπαγορεύσανε μέσα σε συνθήκες έκτακτες και πιεστικές».

Ας σταματήσουμε εδώ, κατ' αρχάς: Η ομολογία της υπαγόρευσης του μηνιμνίου είναι κακουρηματική πράξη για όσους την υλοποίησαν. Ομολογεί εσχάτη προδοσία εάν υπαγορεύθηκε από ξένα κέντρα, από ξένες κυβερνήσεις, μια συμφωνία του ελληνικού κράτους που δεσμεύει τους Έλληνες πολίτες. Κι εδώ ρωτώ τον κ. Βενιζέλο: Ποιος υπαγόρευσε στον κ. Παπανδρέου υπό συνθήκες έκτακτες και πιεστικές το πρώτο πρόγραμμα; Ποιος του το επέβαλε; Γιατί δεν συναινούν στη μία και μόνη εξεταστική για να δούμε πώς φτάσαμε στο μηνιμνίο;

Και απευθύνομαι και στον κ. Σαμαρά και τον ερωτώ, αφού γνώριζε ότι το μηνιμνίο μάς το υπαγόρευσαν -και το ομολογεί ο Αντιπρόεδρος του- πριν αναλάβει την εξουσία: Γιατί δεν προχωρά στην μία και μόνη εξεταστική προκειμένου να αποδειχθεί για ποιο λόγο μπήκε η χώρα στο μηχανισμό στήριξης; Εάν αυτό δεν γίνει, είστε όλοι συνένοχοι. Είστε συνένοχοι για εγκλήματα και όχι για πολιτικές αποφάσεις. Η ομολογία του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης αποτελεί, πλέον, λόγο για να οδηγηθούν στη δικαιοσύνη εκείνοι που παρέδωσαν την εθνική κυριαρχία της χώρας.

Ήρθαν δύο Υπουργοί να απαντήσουν στη χθεσινή μου ομιλία και στις καταγγελίες τις οποίες έκανα. Εδώ φαίνεται ο πανικός της Κυβέρνησης. Ένας πανικός ο οποίος χρησιμοποιεί πλέον και το ψέμα προκειμένου να προλάβει να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Ο κ. Βορίδης ήρθε ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων χθες ως εκπρόσωπος του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου και είπε επί λέξει ότι «ο Καμμένος θέλει να δημιουργήσει εντυπώσεις». Πράγματι, λέει, έγινε ο πλειστηριασμός για το «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» -που είπαμε ότι έκανε φωτογραφική διάταξη ο ίδιος- ικανοποιήθηκε πλήρως το ελληνικό δημόσιο, δεν έχασε ούτε ένα ευρώ, ικανοποιήθηκαν πλήρως τα ασφαλιστικά ταμεία, δεν έχασαν ούτε ένα ευρώ, πληρώθηκαν και οι εργαζόμενοι.

Σήμερα το πρωί συναντήθηκα με τους εργαζόμενους τους «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» οι οποίοι διέψευσαν τον Υπουργό κι εξέδωσαν δελτίο τύπου που λέει επί λέξει: «Το Σωματείο Εργαζομένων του Νοσοκομείου «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» ως μοναδικός και νόμιμος εκφραστής των δικαιωμάτων των εργαζομένων τονίζει, για άλλη μια φορά, ότι είναι ψευδείς οι δηλώσεις του Υπουργού Υγείας σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους και τους εκπροσώπους τους».

Λέτε ψέματα, κύριε Υπουργέ. Λέτε ψέματα, κύριε εκπρόσωπε του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου. Σας διαψεύδουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Δεν έχετε καμιά επιστολή, καμιά απολύτως επιστολή. Έρχεστε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και ψεύδεστε.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής και ζητώ να απαντήσει ο Πρωθυπουργός τώρα εάν καλύπτει τον Υπουργό του.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παράλληλα με το σωματείο εργαζομένων ήρθαν δεκάδες εργαζόμενοι του «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ». Μία εκ των εργαζομένων μου έδωσε την απόδειξη την οποία έχει στο χέρι της ότι δεν έχει πληρωθεί, συν τη δήλωση του ίδιου του «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» που αποδεικνύεται ότι δεν έχει πληρωθεί ούτε ένα ευρώ. Πρόκειται για την κ. Παρασκευή Ζωγράφου. Την επικαλούμαι γιατί μου έδωσε το δικαίωμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε αυτά τα ψεύδη στηρίζεται η Κυβέρνηση και με αυτά τα ψεύδη ζητάει την εμπιστοσύνη των Βουλευτών σήμερα το βράδυ για τροπολογίες τις οποίες έκανε φωτογραφικές, για να εξυπηρετήσει συγκεκριμένα συμφέροντα, εν προκειμένω, για να δώσει το «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» σε μία εταιρεία με τζίρο 3.000.000 ευρώ και να αποκομίσει 300.000.000 ευρώ μέσα σε μία νύχτα.

Δεύτερη απάντηση. Σήμερα το απόγευμα ο Υπουργός επί της Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου έρχεται στη Βουλή των Ελλήνων και

λέει: «Λυπάμαι που Αρχηγός κόμματος στη Βουλή προσπάθησε να παραπλανήσει και να δημιουργήσει εντυπώσεις ότι γίνονται φωτογραφικές διατάξεις. Ο Εμμανουήλ Βγήκε έξω διότι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών αντικατέστησε την ποινή για προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους». Βεβαίως, και την αντικατέστησε το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών. Για ποιο λόγο; Διότι υπάρχει στο νομικό δίκαιο η αρχή που λέει ότι έστω και αν ένας νόμος είναι για μία ώρα ψηφισμένος ή για μία εβδομάδα ή για ένα μήνα, όπως ήταν εν προκειμένω ο συγκεκριμένος νόμος, ευνοεί τον κατηγορούμενο μπορεί να κάνει χρήση. Έκανε χρήση, λοιπόν, ο κατηγορούμενος στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών και αποφυλακίστηκε ο κ. Εμμανουήλ.

Και εδώ έχουμε να κάνουμε με την υπόθεση των υποβρυχίων, όπου οι Βουλευτές τότε της Νέας Δημοκρατίας, σημερινοί Υπουργοί, ο κ. Ντινόπουλος, ο κ. Μιχαλάκης -μέσα στην επιτροπή ήταν και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Μειμαράκης- μιλήσανε για σκάνδαλο και το σκάνδαλο απεδείχθη. Ο Σάφα πήρε τα λεφτά και έφυγε. Και αντί ο Πρωθυπουργός της χώρας να ζητήσει την εξέταση του θέματος αυτού, πήγε στο Ναυπηγείο Σκαρμαγκαλά και έβγαλε λόγο υπέρ του κ. Βενιζέλου. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας τότε ψήφισε κατά του νόμου αυτού τον οποίο εκθείαζε ο κ. Βενιζέλος. Σε αυτούς θα δώσουμε την εμπιστοσύνη μας; Σε αυτούς θα δώσει την εμπιστοσύνη η ελληνικός λαός;

Τρίτο θέμα. Μιλήσαμε για ευνοϊκές ρυθμίσεις. Μάζεψα εβδομήντα τρεις σκανδαλώδεις επιδοτήσεις υμετέρων αμέσως μετά την πράξη νομοθετικού περιεχομένου που καταργούσε κάθε έννοια του κράτους δικαίου.

Ενδεικτικά αναφέρω υπουργικές αποφάσεις που αποδεικνύουν ότι οι τράπεζες διαχειρίστηκαν εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου κατά παράβαση κάθε ισονομίας. Ευνόησαν υμετέρους επιχειρηματίες που δεν δημιουργούσαν θέσεις εργασίας σε βάρος των υγιών μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

ΦΕΚ 3378: Δημοσιεύτηκε απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Παναγιώτη Μηταράκη με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί 1,68 θέσεις εργασίας επιδοτείται με 6.796.135 ευρώ.

ΦΕΚ 3379: Με απόφαση πάλι του κ. Μηταράκη μία θέση απασχόλησης και μάλιστα μετά το δεύτερο λειτουργίας της εταιρείας επιδοτείται με 10.000.000 ευρώ.

ΦΕΚ 3388: 672.000 για μία θέση απασχόλησης.

ΦΕΚ 3391: 20.000.000 ανά θέση εργασίας, για μία θέση απασχόλησης.

Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα σας ανέφερα 100.000.000 ευρώ και έχω και τα ΦΕΚ και τις Εφημερίδες της Κυβερνήσεως που αναφέρονται συγκεκριμένα στις αποφάσεις του Υπουργού του κ. Μηταράκη για δημιουργία πέντε θέσεων εργασίας. Τα 100.000.000 ευρώ είναι το σύνολο των επιδοτήσεων που δίνει το ελληνικό δημόσιο για να υπάρχει ακτοπλοία στα νησιά του Αιγαίου, την οποία περιορίζουν κατά 20%. Τα χρήματα των ενστόλων είναι 100.000.000 ευρώ και αυτά μόνο σε τρία ΦΕΚ.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γι' αυτό σας λέμε ότι κάνετε business και βοηθάτε υμετέρους επιχειρηματίες. Επώνυμα, λοιπόν, είναι αυτοί οι επιχειρηματίες εδώ. Για μία θέση εργασίας δίνετε 10.000.000, για 1,6 θέσεις εργασίας δίνετε 15.000.000 ευρώ. Πετάτε τα εκατομμύρια των επιδοτήσεων σε υμετέρους επιχειρηματίες, λες και δεν θα σας ελέγξει κανείς.

Σας διαβεβαιώ, λοιπόν, ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σε όποια κυβέρνηση και αν δημιουργηθεί μετά τις εκλογές, δεν συμμετέχουμε. Σας υποσχόμαστε ότι αυτοί οι επιχειρηματίες θα οδηγηθούν στη δικαιοσύνη και οι πολιτικοί προϊστάμενοι που υπέγραψαν τέτοιου είδους αποφάσεις κι αυτοί μαζί. Δεν υπάρχει ασυλία για κανέναν.

Δημιουργήθηκε ένα τεράστιο θέμα με τη δήλωση της κ. Λαγκάρντ που μίλησε για προληπτική γραμμή πίστωσης με προϋπο-

θέσεις και άκουσα τους περίφημους αναλυτές, πρώην υπαλλήλους τραπεζών από τα κανάλια, κάποιους εξ αυτών, να κάνουν ανάλυση και να λένε ότι πρώτη φορά η κ. Λαγκάρντ και πρώτη φορά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μίλησε γι' αυτόν τον τρόπο χρηματοδότησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα να σας αποκαλύψω την αλήθεια αυτή που δεν σας αποκαλύπτουν τα επιτελεία της Κυβέρνησης. Καταθέτω στη Βουλή το άρθρο 4 και παράγραφος 1 της Συμφωνίας European Stability Mechanism.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό αναφέρει επί λέξει: Η προληπτική γραμμή πίστωσης με προϋποθέσεις προβλέπει ξεκάθαρα υπογραφή μνημονίου συνεννόησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Κρατούμενο ένα, λοιπόν: Υπογραφή μνημονίου σημαίνει αυτό που ανακοίνωσε η κ. Λαγκάρντ χθες λέγοντας ότι όποιος θέλει φεύγει, αλλά θα υπάρχει η προληπτική γραμμή πίστωσης.

Ξέρετε ποιος είναι ο τίτλος του άρθρου 5 της συγκεκριμένης σύμβασης που έχετε υπογράψει; «Ενισχυμένη επιτήρηση σε όλους τους δανειζόμενους με την προληπτική πιστωτική γραμμή».

Συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, μιλάμε ουσιαστικά, όχι απλώς για επιτήρηση, αλλά για ενισχυμένη επιτήρηση με αυτό το νέο σενάριο το οποίο προσπαθείτε να παρουσιάσετε στον ελληνικό λαό και να μιλήσετε δήθεν για κυβερνήσεις εθνικής ενότητας προκειμένου να καλύψουμε τα σκάνδαλα του παρελθόντος.

Σας λένε, κύριοι συνάδελφοι, ψέματα. Η Κυβέρνηση σας αποκρύπτει την αλήθεια. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σας καταθέτουμε τα έγγραφα και καλούμε τον ελληνικό λαό να λάβει γνώση των συγκεκριμένων εγγράφων. Είναι κρυφή η ατζέντα της Κυβέρνησης, όπως και κρυφές είναι οι ατζέντες αυτών που προβλέπουν τα μνημόνια. Οι κινήσεις αντίστασης είναι θεατρικές γιατί ο ίδιος ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος, η Νέα Δημοκρατία του κ. Σαμαρά και το ΠΑΣΟΚ του κ. Βενιζέλου είναι οι ίδιοι κρατούμενοι στην πολιτική την οποία έχουν προσυπογράψει προς τους δανειστές.

Η έκθεση προϋπολογισμού της Βουλής αποκαλύπτει ότι η μισή Ελλάδα βρίσκεται στο όριο της φτώχειας. Στη γλώσσα των αριθμών αυτό μεταφράζεται σε 6,3 εκατομμύρια πολίτες. Από τα 2,8 εκατομμύρια ελληνικά νοικοκυριά τα 2,5 εκατομμύρια έχουν φορολογικές οφειλές που δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν. Οι συντάξεις είναι η κύρια πηγή εσόδων για το 49% των ελληνικών οικογενειών. Τριάμισι εκατομμύρια εργαζόμενοι πρέπει να συντηρούν 4,7 εκατομμύρια ανέργους ή ανίκανους για εργασία.

Καταφέρατε, κύριοι της συγκυβέρνησης, το ακατόρθωτο, να συγκαταλέγεται η πατρίδα μας στην ομάδα των χωρών με τη μεγαλύτερη φτώχεια, υψηλότερα από τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία. Οι νέοι έμμεσοι και οι άμεσοι φόροι που προβλέπονται στον προϋπολογισμό, είναι ύψους 1,739 δισεκατομμύρια ευρώ στο σχέδιο του προϋπολογισμού που κατατέθηκε στη Βουλή.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, συνεχίζει την πολιτική της υψηλής φορολογίας σε φορολογούμενους πλέον που δεν έχουν τη δυνατότητα της φοροδοτικής ικανότητας. Αυτό ακριβώς προβλέπει το Σύνταγμα. Συνεχίζει να δέχεται η Κυβέρνηση νόμους, όπως το νόμο του ΕΝΦΙΑ, οι οποίοι είναι αντισυνταγματικοί. Δεν φορολογούν πρόσωπα, φορολογούν περιουσία. Είναι κεφαλικοί φόροι. Είναι φόροι που αντίκεινται σε όλες τις διατάξεις του Συντάγματος.

Και βεβαίως, ο διακανονισμός τον οποίο χθες ο κ. Βενιζέλος μας διαφήμιζε ποιος είναι; Ο μόνος διακανονισμός ο οποίος έγινε, είναι ο διακανονισμός για τα χρέη του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Αφορά 270.000.000 οφειλών στα κόμματα που ελέγχονται κατά 90% από το κράτος. Για ποιο λόγο χρησιμοποιούν νέους λογαριασμούς; Για ποιο λόγο αλλάξατε τους λογαριασμούς του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας; Για να μην παρακρατούνται οι δόσεις που έχετε εσείς οι ίδιοι συμφωνήσει; Το ίδιο το σκάνδαλο είστε εσείς, 282 εκατομμύρια οφειλών πηγαίνουν στους δημοσιογραφικούς οργανισμούς ΔΟΛ και ΠΗΓΑΣΟΣ από την Alpha Bank, την ανακεφαλαιοποιημένη, με

χρήματα του ελληνικού λαού, η οποία αναζητεί τρόπο για να κουρέψει αυτήν την οφειλή κατά 60%.

Ρωτώ τον κ. Σαμαρά και τον κ. Βενιζέλο: Γιατί δεν κουρεύετε με τον ίδιο τρόπο και τις οφειλές δυόμισι εκατομμυρίων Ελλήνων, δυόμισι εκατομμυρίων ελληνικών νοικοκυριών;

Αυτή η Κυβέρνηση έχει τελειώσει, αυτή η Κυβέρνηση αρνείται να δώσει επίσημα, όπως ζητούμε επανειλημμένως εδώ και δύο χρόνια οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, τις υπογεγραμμένες δανειακές συμβάσεις και αρνείται να τις δώσει, γιατί δεν υπάρχουν υπογεγραμμένες δανειακές συμβάσεις, παρασχέδια συμβάσεων. Μας λένε από τον ΟΔΔΧ ότι πρέπει να πληρωθούν 340 δισεκατομμύρια σε είκοσι χρόνια και δεν απαντούν στο πώς θα πληρωθεί μέσα σε τρία χρόνια το 20% του ΑΕΠ.

Η λύση είναι μία, η λύση είναι εκλογές και μετά τις εκλογές μία κυβέρνηση εθνικής ενότητας, όπου θα συμφωνηθούν η αλλαγή της πολιτικής, η Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου και η διαγραφή του χρέους. Η νέα πολιτική που θα χαραχθεί, είτε συμφωνήσει είτε δεν συμφωνήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι βίαια μείωση της φορολογίας, κάτω από τα όρια του φόρου που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην Αλβανία, στη Βουλγαρία, στα Σκόπια, κάτω από το φόρο που πληρώνουν στην Τουρκία. Αν δεν γυρίσουν οι επιχειρήσεις πίσω, αν δεν υπάρχει σεισάχθεια στο να κανονιστούν και να τακτοποιηθούν οι υποχρεώσεις των μικρομεσαίων επαγγελματιών, τίποτα δεν μπορεί να ξεκινήσει.

Βεβαίως, αυτή η Κυβέρνηση θα πρέπει να έχει και τα χαρακτηριστικά της διασφάλισης των εθνικών θεμάτων. Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, βάζουμε σαν προϋπόθεση, για να συμμετέχουμε σε οποιαδήποτε κυβέρνηση, τη διασφάλιση των εθνικών θεμάτων, το όνομα της Μακεδονίας, τη μη υπογραφή Σχεδίου Ανάν II, την προστασία της Θράκης, την προστασία του Αιγαίου. Βλέπουμε τι γίνεται στη γύρω περιοχή μας.

Αυτήν τη στιγμή ο κουρδικός λαός δίνει έναν αγώνα άνισο, απέναντι από τη μεριά, στους Ισλαμοφασίστες, αυτούς που ευνόησε και δημιουργήσε η νέα τάξη πραγμάτων και τα γκρουπ που σας υποστηρίζουν και από την άλλη μεριά, σε ένα τουρκικό κράτος που προκαλεί ακόμα και στην Κύπρο.

Πρέπει να υπάρχει μία δυνατή Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση που από τη μια μεριά θα εξασφαλίζει τα κοινωνικά δικαιώματα του λαού και θα δίνει τη δυνατότητα της ανάσας στον Έλληνα φορολογούμενο και από την άλλη μεριά μία Κυβέρνηση, η οποία θα διασφαλίζει τα εθνικά θέματα, θα διασφαλίζει τις αρχές εκείνες που εμείς θεωρούμε ως προϋπόθεση της προστασίας, της ενότητας του ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα λύνει το θέμα της λαθρομετανάστευσης. Σας λέμε ξεκάθαρα και χαίρομαι που το δέχεται και ο ΣΥΡΙΖΑ: Αναβολή και αναστολή της Συνθήκης του Δουβλίνου.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν συμφωνείτε, κύριε Μπούρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μάλιστα!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Εσείς είχατε μιλήσει για την αναστολή της Συνθήκης του Δουβλίνου. Τώρα όλοι εδώ κάνετε την πάπια, όταν γίνετε Κυβέρνηση. Όταν μιλούσατε για τη Συνθήκη του Δουβλίνου και την ακύρωσή του...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην απευθύνεστε προσωπικά σε Βουλευτές.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Όταν προεκλογικά ζητούσατε την ψήφο του ελληνικού λαού, ήταν καλά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ρωτήστε τους αν συμφωνούν. Συνεννοηθείτε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Τώρα έρχεστε και γελάτε. Μπράβο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην απευθύνεστε προσωπικά σε Βουλευτές.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Δεκαοχτώ ψέματα είπατε στον

ελληνικό λαό. Τελείωσαν αυτά. Εμείς καλούμε τα κινήματα, τις προσωπικότητες του μεγάλου δημοκρατικού και πατριωτικού χώρου να έρθουν μαζί με τους Ανεξάρτητους Έλληνες, να δημιουργήσουμε ένα μεγάλο μέτωπο, που θα συμμετέχει στην επόμενη κυβέρνηση και θα αποτελεί και την εγγύηση για την επόμενη διακυβέρνηση.

Τέλος, καλώ από αυτό το Βήμα τους Ανεξάρτητους Βουλευτές που εξελέγησαν με τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ανεξαρτήτως των όποιων διαφορών μπορεί να έχουν μαζί μας, να καταψηφίσουν σήμερα και να μην δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, να καταλάβουν ότι αν βγουν από αυτήν την Αίθουσα ή ψηφίσουν «παρών» ή δώσουν συναίνεση σε Πρόεδρο της Δημοκρατίας, θα έχουν επιτελέσει εθνική προδοσία, θα είναι κοινοί αποστάτες και θα έχουν παραβιάσει τη λαϊκή εντολή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Προπαγάνδα κάνεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Μπράβο μεγάλε πατριώτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε. Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο πρώην πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κ. Καμμένος δεν είναι νομικός, αν και έχει νομίζω πολύ χρόνο -από ό,τι ακούω κι εδώ- στις αιθούσες των δικαστηρίων.

Η αμετροέπεια από το Βήμα της Βουλής, κύριε Πρόεδρε, όταν απευθύνεστε σε πρόσωπα, τα οποία κάθονται απέναντί σας, ξέρετε, μπορεί να απαντηθεί πολύ πιο σκληρά.

«Εσχάτη προδοσία» ξέρετε τι σημαίνει; Επειδή τη νομική έννοια δεν τη γνωρίζετε, προφανώς, θα σας πω τι ισοδυναμεί με εσχάτη προδοσία και ίσως τότε να καταλάβετε. Τι ισοδυναμεί με εσχάτη προδοσία; Όταν η πατρίδα σου είναι μπροστά στον έσχατο κίνδυνο, όπως το 2010, όταν -όπως λέει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- δεν είχε ούτε ένα ευρώ από τις αγορές η Ελλάδα και κινδυνεύει να καταρρεύσει, τότε, κύριε Πρόεδρε των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, όποιος δεν βάζει πλάτη εν ώρα πολέμου -πολύ πιο επικίνδυνος από τον κλασικό πόλεμο που έχεις ένα μέτωπο, όπως είχαμε το '40 και πήγαν όλοι οι Έλληνες να πολεμήσουν, έτσι και με δικτατορία Μεταξά- τότε έχουμε εσχάτη προδοσία.

Τότε κάποιος με την κρίση έχτιζαν πολιτικές καριέρες, έχτιζαν κόμματα. Τότε ξεσήκωναν το λαό, με τέτοιες ακριβώς καταγγελλίες ανεύθυνες, όπως αυτές που ακούσαμε απόψε από σας.

Και τρομοκρατημένος ο λαός, κύριε Πρόεδρε των ΑΝΕΛ, έτρεχε να πάρει τις οικονομίες του από τις τράπεζες, οι οποίες όμως δεν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο. Απλώς, τους τρομοκρατούσατε κι εσείς και πολλοί άλλοι που τώρα σιωπούν. Όμως, τότε ήταν κραυγαλέα η επιθετικότητα αυτών που έκαιγαν την Αθήνα, αυτών που στη συνέχεια -σε συνεργασία με αυτούς που καταγγέλλετε, τους καναλάρηδες- έσπελιναν την εικόνα έξω στην Ευρώπη, ώστε να μην πατήσει τουρίστας στην Ελλάδα γιατί εδώ είμαστε στις παραμονές εμφυλίου πολέμου!

Αυτά και άλλα ισοδυναμούν με εσχάτη προδοσία, η οποία μπορεί να μην κρίθηκε στα δικαστήρια και τα στρατοδικεία, αλλά θα κριθεί, έστω και αργά, από τον λαό. Γιατί η ώρα της αλήθειας θα έρθει. Μπορεί κανείς να κοροϊδεύει κάποιους για όλη τους τη ζωή. Δεν μπορεί να κοροϊδεύει τους πάντες για πάντα. Θα έρθει η ώρα της αλήθειας για όλους.

Δυστυχώς όμως έχετε συνεπικουρο. Έχετε συνεπικουρούς σε αυτήν τη στάση και άλλους.

Εάν δεν δίσταζε ο κύριος Πρωθυπουργός και ο εκάστοτε πρόεδρος της αρμόδιας επιτροπής να γίνει ο αναδρομικός έλεγχος των οικονομικών όσων διετέλεσαν Πρωθυπουργοί, Υπουργοί, Αρχηγοί κομμάτων από το '74 μέχρι το 2012, τότε δεν θα μιλούσατε ότι το ΠΑΣΟΚ χρωστάει στις τράπεζες. Πράγμα που σημαίνει, άλλωστε, ότι δεν έκλεβε το ΠΑΣΟΚ. Μπορεί κάποιος να έκλεβαν -και από αυτούς έχει απαλλαγεί το ΠΑΣΟΚ- και πλέον οδεύουν αλλού.

Ας σταματήσουμε όμως εδώ. Θα επανέλθω με περισσότερη -σας βεβαίω- ηρεμία. Χρειάζοταν, νομίζω, αυτή η απάντηση στον κ. Καμμένο. Διότι είμαι κι εγώ ένας εξ εκείνων που στα social media, στα οποία ο κ. Καμμένος ιδιαίτερα ασχολήθηκε να κάνει το κόμμα του με είχαν «WANTED» για ένα εκατομμύριο μάρκα

ως «πράκτορας» της Μέρκελ.

Το '40, λοιπόν, με δικτατορία πήγαν οι Έλληνες να πολεμήσουν. Το 2010 ο κύριος Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων -και πολλοί άλλοι- ζητούσαν «να πέσει πρώτα η κυβέρνηση του «Τσολάκογλου», όπως ονόμαζαν τον νόμιμο πρωθυπουργό της χώρας.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Εγώ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό έλεγαν αυτοί τους οποίους ξεσηκώνετε, κύριε Πρόεδρε.

Άλλωστε, αυτά που ακούσαμε απόψε εδώ, με τι ισοδυναμούν, κύριε Πρόεδρε; Στο τελευταίο χωριό θέλετε να αρχίσουν να σφάζονται μεταξύ τους οι Έλληνες; Αυτά τα πατριωτικά που είπατε, τα οποία εγώ σέβομαι, έχουν ανάγκη από εθνική ενότητα.

Εάν παρακολουθούμε το διεθνές περιβάλλον, εάν βλέπουμε στην Τουρκία, την «πρόσκληση» Νταβούτογλου στον Πρωθυπουργό της χώρας «να πάει στα κατεχόμενα να πιουν τσάι», αυτό θα σας οδηγούσε σε περισσότερη περισκεψη. Δεν είναι ώρα πια για λεονταρισμούς ούτε για ξεσηκωμούς. Είναι η κρίσιμη ώρα.

Σωστή ήταν η κίνηση του Πρωθυπουργού και θεσμικά άψογη και πολιτικά. Γιατί κάθε μέρα θα ακούμε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να λέει ότι την επόμενη εβδομάδα διαλύεται η Βουλή και προκηρύσσονται εκλογές; Σωστά έκανε. Σωστά όρισε και τον κ. Βορίδη να μιλήσει, όπως και μίλησε, για τη Νέα Δημοκρατία. Για το ΠΑΣΟΚ μίλησε ο κ. Ρήγας, έστω κι αν δεν είναι Υπουργός. Και όσοι μιλούν για «τσόντα» του ΠΑΣΟΚ στη Νέα Δημοκρατία, όπως και από την άλλη πλευρά μιλάνε για «τσόντα» της Νέας Δημοκρατίας στο ΠΑΣΟΚ, είναι και αυτό μέσα στη λογική της μη καθαρής πολιτικής αντιπαράθεσης και σ' αυτό, αργά αλλά σταθερά, θα καταλάβει την αλήθεια ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, αν όλα αυτά που είπε ο κ. Καμμένος και όσοι άλλοι προηγήθηκαν στο Βήμα, τα πιστεύουν, να κάνουν μια συγκεκριμένη πρόταση και να δώ εάν θα την στηρίζουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ποιο είναι το πρόβλημα σήμερα της χώρας; Να φύγει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Σωστά; Να φύγει! Να φύγει η τρόικα; Να φύγει! Στη συνέχεια «αν δεν έχεις νύχια να ξυστεις, μην περιμένεις από τους άλλους», όπως λέει ο λαός μας- έχουμε ανάγκη να καλύψουμε το περίφημο χρηματοδοτικό κενό. Υποτίθεται ότι μέχρι τώρα, για να έχουμε πλεονάσματα, είχαμε έσοδα, ενώ απλώς περιορίζαμε συνέχεια τα έξοδα, δηλαδή τις παροχές, όντως το κοινωνικό κράτος.

Έχω κάνει κάποιες προτάσεις στον κύριο Υπουργό Οικονομικών για τον τρόπο που λειτουργούν, διαλυμένες, κυριολεκτικά, οι φορολογικές υπηρεσίες. Επισκέφτηκα την αρχή για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, τον Εισαγγελέα κ. Νικολούδη. Μίλησα με τη νέα Γενική Γραμματέα Εσόδων. Πήγα στο Γενικό Γραμματέα του ΣΔΟΕ, στον εισαγγελέα για το Οικονομικό Έγκλημα. Ο Γενικός Γραμματέας του ΣΔΟΕ -ο «πιστός»- θα έλεγα στον Πρωθυπουργό, αλλά και στη δουλειά του, πιστεύω- όταν τον ρώτησα πόσες εργατώρες χρειάζονται για να ελεγχθεί κάποιος φοροφυγάς, μου είπε χαρακτηριστικά: «Εργατώρες; Εργατομήρες»!

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, από τις περίφημες offshore εταιρείες έχουμε εισπράξει φέτος μόνο 350 εκατομμύρια. Γιατί; Γιατί δεν θα έρθουν να πληρώσουν. Όπως δεν θα έρθουν αυτοί που έχουν καταθέσεις στο εξωτερικό, όπου -όπως βλέπω εδώ από τα στοιχεία- είναι τεράστια τα ποσά. Δεν είναι τα 17 δισεκατομμύρια που λένε ότι έφυγαν πριν από τις εκλογές του 2012, ώσπου να δεχθεί ο ελληνικός λαός και αφού χάθηκε ένας ολόκληρος χρόνος, που ανεστάλη η όποια προσπάθεια της χώρας, για να γίνει ο κ. Σαμαράς Πρωθυπουργός.

Όταν μιλάμε για είκοσι τέσσερις χιλιάδες πεντακάσια εμβάσματα, σημαίνει ότι είναι πολλά τα λεφτά. Θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά, γιατί δεν έχω το χρόνο, αλλά αξίζει και πιστεύω ότι όλοι ενδιαφέρεστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να ρίξετε μια ματιά σε αυτά τα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Απόστολος Κακλαμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχουμε πολλές καταθέσεις πάνω από ένα εκατομμύριο καθεμιά, αλλά με μηδέν δηλωμένο εισόδημα. Έχουμε εμβάσματα στο εξωτερικό πολλών εκατομμυρίων που κανείς δεν μπορεί να τα ελέγξει. Θα δείτε ότι δεν υπάρχει ουσιαστική δυνατότητα. Σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, πρέπει, για κάθε περίπτωση, να αποφασίσει η Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και να εγκρίνει η Γενική Γραμματεία Εσόδων, για να δοθεί σχετική εντολή σε κάποια φορολογική αρχή. Η φορολογική αρχή πρέπει να καλέσει τον φορολογούμενο, αλλά προηγουμένως θα πρέπει να ελέγξει τις φορολογικές του δηλώσεις, να ανατρέξει στις δεκαετίες του '90, του '80, ενδεχομένως, για τις οποίες δεν υπάρχουν ψηφιοποιημένα στοιχεία και αφού βρουν κάτι να τον καλέσουν και να του πουν, «κύριε τάδε τόσα δήλωνες ως τώρα. Γιατί δεν τα δήλωνες όλα;».

Και στη συνέχεια όμως εκείνος έχει προθεσμία να προσκομίσει, αν έχει, στοιχεία και μετά την προθεσμία και την επιβολή του όποιου φόρου και του προστίμου, έχει δικαίωμα ενδικοφανούς προσφυγής στη Γενική Γραμματεία Εσόδων, όπου εκκρεμούν ήδη χιλιάδες τέτοιες προσφυγές και δεν έχει ακόμα λειτουργήσει η σχετική υπηρεσία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του πρώην Προέδρου της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πιστεύω ότι η μόνη λύση είναι αυτή που σας πρότεινα, κύριε Υπουργέ: αντιστροφή του βάρους απόδειξης, όπως συμβαίνει με τα τεκμήρια διαβίωσης. Τεκμαρτά είναι, μαχητά δηλαδή. Αυτό πρέπει να γίνει και να επιβληθεί ο ειδικός φόρος που προτείνω. Μιλάμε για πάνω από 100 δισεκατομμύρια έξω και εδώ. Και όποιος έχει πληρώσει θα πάει στο Διοικητικό Εφετείο σε πρώτο και δεύτερο βαθμό και εκεί θα κριθεί. Καθένας –υποθέτω και αυτοί που έχουν και τα πολλά– κρατούν στοιχεία, αποδείξεις γι' αυτά που έχουν πληρώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του πρώην Προέδρου της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, λοιπόν, το κράτος με εργατομέρες ή εργατομήνες να ψάχνει έναν-έναν από χιλιάδες, που όλο αυτό το διάστημα –σαν να είμαστε στην Κατοχή– όλοι αυτοί εκμεταλλεύονται αυτή τη στιγμή τον πόνο του λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σήμερα είναι η Παγκόσμια Μέρα κατά της Κατάθλιψης. Χθες ήταν κατά της Τυφλότητας. Υπάρχει λαός που υποφέρει. Η Βουλή έχει ανάγκη να δώσει μια άλλη εικόνα, όχι αναντίστοιχη με τον πόνο του λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θέλετε να κάνετε παρέμβαση;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Αναφέρθηκε στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε το δικαίωμα. Θα σας δώσω δύο λεπτά.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο ο κ. Κακλαμάνης, ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κατηγορήσε τον Πρωθυπουργό της χώρας και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Κυβέρνησής του ως υπαίτιους εσχάτης προδοσίας. Αυτοί που είπαν να πάρουν τα λεφτά από τις τράπεζες είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός, περιφερόμενος στο καφενείο της Βουλής. Εάν, λοιπόν, αυτούς καταγγέλλει, να το πει ευθέως.

Δεύτερον, γιατί σταματήσατε, κύριε Πρόεδρε στο '40; Και γιατί δεν πάτε στο '67; Και τότε υπήρχαν κατηγορούμενοι για εσχάτη προδοσία. Αλλά, θα σας θυμίσω ότι χθες και προχθές χειροκροτούσατε τον Πρόεδρο της νεολαίας του Παπαδόπουλου εδώ

μέσα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ταγαράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, εκεί πίσω τα γελάκια να σταματήσουν. Το εννοώ!

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες οι πτέρυγες συμφωνούμε για το μέγεθος της κρίσης που περνάει η πατρίδα, αλλά –θα επέκτεινα– και ο κόσμος όλος. Όλοι μας θέλουμε να διαπραγματευτούμε με τους δανειστές μας για να μπορέσουμε να απεμπλακούμε από τα μνημόνια.

Όμως, αυτά που ακούγονται εδώ ως κριτικές και ως κατηγορίες είναι σαν να μην συμβαίνει τίποτα σε αυτό τον τόπο και εμείς να παίρνουμε σκληρά και δύσκολα μέτρα για να αναστρέψουμε την κατάσταση.

Ζητάμε από τους άλλους, διαπραγματευόμενοι μεταξύ μας, να μπορέσουμε να πετύχουμε το καλύτερο και εμείς δεν μπορούμε στο εσωτερικό μας να διαμορφώσουμε ενιαία θέση και πρόταση προς τους δανειστές. Έτσι θα μας πάρουν στα σοβαρά; Και αν φύγουν οι δανειστές που σήμερα είναι εδώ, πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα να απευθυνθούμε στις αγορές. Και αγορά σημαίνει ψυχολογία και ψυχολογία σημαίνει πολιτική σταθερότητα. Όμως, όλα αυτά που ακούγονται αυτό το διάστημα για εκλογές, κάθε άλλο παρά προσφέρουν στην πολιτική σταθερότητα.

Σε κάθε περίπτωση, στην Αίθουσα αυτή όλοι μας θέλουμε έναν τόπο ζωντανό και όρθιο να παλέψει και να βρεθεί στην επόμενη κατάσταση ή θέλουμε να δούμε ποιος θα κυβερνήσει ερείπια σε αυτόν τον τόπο; Τα λέω αυτά, γιατί όμορφα είναι να κατηγορείς, ακούγονται ευχάριστα προς στιγμήν. Το δύσκολο είναι να σταθείς όρθιος, χρήσιμος και αποτελεσματικός την ώρα της κρίσης.

Είπε πριν ο Πρόεδρος, ο κ. Κακλαμάνης –και έχει δίκιο– ότι το συμβατικό πόλεμο τον ξέρουμε, γιατί υπάρχει εχθρός υπάρχει και θύμα, κύριε Πρόεδρε. Τον οικονομικό πόλεμο που είναι χειρότερος όμως όλων των πολέμων, που μπορεί το θύμα να είναι δίπλα μας και εμείς να μην το γνωρίζουμε, που μπορεί όλοι να είμαστε θύματα αυτού του πολέμου, που είναι η χειρότερη μορφή εξάρτησης αλλά και απωλειών, μόνο με ενότητα και εθνική συνεννόηση θα μπορέσουμε να τον ξεπεράσουμε. Αυτά, ως γενική παρατήρηση.

Όμως, η κρίση έχει και αίτια που την προκάλεσαν. Και εδώ δεν είναι μόνο να συζητάμε για την κρίση γενικά και αόριστα με αφορισμούς και κατηγορίες. Εδώ είναι να παρεμβαίνουμε και στα αίτια της κρίσης. Και αίτια είναι ότι για πολλές δεκαετίες δεν κάναμε τα αυτονόητα στην πατρίδα μας. Εγώ θα αναφερθώ σε μερικά απ' αυτά τα αυτονόητα που αφορούν το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Περάσαμε το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, που βάζει τάξη στις δραστηριότητες στο χώρο, που λέει τι επιτρέπεται, αλλά και τι απαγορεύεται, με ποιους όρους και με ποιες προϋποθέσεις. Να γνωρίζει ο καθένας από πριν –και όχι τρέχοντας σε συμβούλια, σε επιτροπές και σε δικαστήρια– αυτό που σκέπτεται να φτιάξει πού επιτρέπεται και με ποιους όρους μπορεί να το δημιουργήσει.

Ο στόχος μας είναι μέχρι το 2020 να μπορεί ο κάθε πολίτης μέσα από τον προσωπικό του υπολογιστή να παίρνει την πληροφορία ολοκληρωμένη και ασφαλή για το τι επιτρέπεται σε κάθε μέρος, εντός ή εκτός σχεδίου. Αντιστοιχίσαμε τους έξι χιλιάδες κωδικούς αριθμούς δραστηριότητας για τις χρήσεις γης, για να μην υπάρχει καμμία αμφισβήτηση και καμμία ταλαιπωρία του πολίτη στο πού μπορεί να εφαρμόσει τη χρήση, για την οποία ενδιαφέρεται να ασκήσει και το δικαίωμά του.

Θα σας πω μερικά στοιχεία για τα αυθαίρετα με το ν.4178 και ν.4014, για να έχετε μία εικόνα για την αυθαίρετη δόμηση που επιτρέψαμε να αναπτυχθεί σε όλη τη χώρα. Έχουν καταγραφεί

41 εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα αυθαίρετων κατασκευών μέχρι σήμερα στο ηλεκτρονικό σύστημα στη βάση δεδομένων καταγραφής αυθαιρέτων. Το 75% αυτών των τετραγωνικών είναι εντός σχεδίου πόλης. Έχουν υποβληθεί επτακόσιες εβδομήντα χιλιάδες αιτήσεις για ρύθμιση αυθαιρέτων. Έχουν εκδοθεί εξακόσιες πενήντα χιλιάδες βεβαιώσεις για μεταβιβάσεις ακινήτων.

Σε αυτό το θέμα προχωρήσαμε και σε μειώσεις προστίμων που φτάνουν μέχρι και το 80% για ειδικές κατηγορίες με ιδιαιτερότητες, όπως τρίτεκνοι, πολύτεκνοι, ΑΜΕΑ. Προχωρήσαμε στο συμψηφισμό των προστίμων. Το 50% των προστίμων να μπορεί να διατεθεί για την ενεργειακή αναβάθμιση των κτηρίων και τη στατική επάρκειά τους. Σε κάθε περίπτωση, ο Ιούλιος του 2011 από πλευράς ρύθμισης αυθαιρέτων δεν αλλάζει.

Προχωρούμε μέχρι τέλους του έτους στην ηλεκτρονική έκδοση των οικοδομικών αδειών. Όλες οι οικοδομικές άδειες, σε όλη τη χώρα, από την 1^η Ιανουαρίου του 2015 θα εκδίδονται αποκλειστικά και μόνο ηλεκτρονικά, με ό,τι αυτό κατ' επέκταση σημαίνει και από πλευράς ταχύτητας και από πλευράς κόστους και από πλευράς διαφάνειας. Τα πάντα θα είναι αυτοματοποιημένα και θα εκτελούνται ηλεκτρονικά, και αυτό σε όποια καινούρια κατασκευή, σε οποιοδήποτε μέρος της πατρίδας μας.

Ταυτότητα κτηρίων: Είναι η αποτύπωση όλων των κτηρίων που υπάρχουν μέχρι σήμερα στην πατρίδα μας. Ήδη το προεδρικό διάταγμα έχει προωθηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αρχές επόμενης χρονιάς προχωράει η ηλεκτρονική καταγραφή όλων των κτηρίων σε όλη τη χώρα, όπως ακριβώς είναι σήμερα στην πραγματική τους κατάσταση για να μπορούμε να διαχειριστούμε ηλεκτρονικά και να επεξεργαστούμε όλο το κτηριακό απόθεμα σε όλη την πατρίδα μας.

Προχωρήσαμε, όμως, και σε άλλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Προβλήματα δεκαετιών, όπως οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί -πάνω από πεντακόσιοι πενήντα οικοδομικοί συνεταιρισμοί στην πατρίδα μας- που αφορούν πάνω από εξακόσιες χιλιάδες πολίτες, που για πολλές δεκαετίες τους είχαμε ομήρους. Είχαν ιδιοκτησία, αλλά δεν μπορούσαν να ασκήσουν τα δικαιώματά επί της ιδιοκτησίας τους.

Δίνουμε διέξοδο είτε πολεοδομώντας, εφόσον έχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά στη θέση που βρίσκονται είτε ανταλλάσσοντας την έκταση αυτή σε περιοχές και για να τονώσουμε οικισμούς εγκαταλειμμένους ή φθίνοντες στην πατρίδα μας. Περίπου έξι χιλιάδες οικισμοί μέσα από αυτή τη διαδικασία θα μπορούσαν να τονωθούν, αναδεικνύοντας την ταυτότητά τους, αλλά και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έχουν.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της εισφοράς σε γη και σε χρήμα, της πράξης εφαρμογής αλλά και της Τράπεζας Γης, ενός σημαντικού εργαλείου, μέσα από το οποίο δίνεται η δυνατότητα αφενός να ξεκαθαρίσουν ιδιοκτησιακά θέματα, αλλά ταυτόχρονα και θέματα μορφής, αν ανήκει στο δημόσιο ή στον ιδιώτη, αν είναι δάσος ή δασική έκταση, χορτολιβαδική ή αγροτική έκταση.

Φίλες και φίλοι, είκοσι χρόνια παλεύουμε για να δώσουμε τον ορισμό του υδατορέματος. Η επιστημονική ομάδα ασχολούταν με το τι είναι υδατόρεμα επί είκοσι χρόνια. Και δεν είναι μόνο ο ορισμός, είναι το ότι καθορίζονται αρμοδιότητες και ρόλοι σε όλα τα επίπεδα που εμπλέκονται με το θέμα, για να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε διαδικασίες και εκκρεμότητες πολλών δεκαετιών, προχωρώντας στη συνέχεια και στη διευθέτηση των ρεμάτων για έργα αποκατάστασης, αλλά και αντιπλημμυρικά έργα για προστασία των οικιστικών περιοχών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ**)

Για πρώτη φορά στα δάση και στις δασικές εκτάσεις, αφού ενσωματώσαμε σε έναν νόμο όλες τις διάσπαρτες αναφορές για το τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται σε δάσος ή δασική έκταση, δώσαμε τη δυνατότητα σε όποια επέμβαση γίνεται και επιτρέπεται να αντικαθίσταται με ίση επιφάνεια δάσωσης ή αναδασωτέας έκτασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τα θέματα των υδάτων ολοκληρώνουμε μέχρι τέλος του χρόνου, για πρώτη φορά, σε επίπεδο εθνικής πολιτικής

δεκατέσσερα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής σε όλη την Ελλάδα.

Απόρροια αυτού ήταν ότι στην τελευταία υπογραφή των σχεδίων της Θεσσαλίας και της Δυτικής Στερεάς υπήρξε απεμπλοκή, ακριβώς λόγω της υπογραφής των σχεδίων, για ένα μεγάλο υδροηλεκτρικό έργο, που αφορά τη Μεσοχώρα στον Νομό Τρικάλων, που μπορεί σε δύο χρόνια να παραγάγει ενέργεια τριακοσίων εξήντα γιγαβατώραν, ίση με το 10% της συνολικώς παραγόμενης ενέργειας από το σύνολο των υδροηλεκτρικών εργοστασίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Επίσης, είναι σε εξέλιξη και σχέδια διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας σε όλες τις λεκάνες.

Φίλες και φίλοι, κλείνοντας -γιατί ο χρόνος σίγουρα δεν επιτρέπει την αναφορά σε όλα τα θέματα- θα ήθελα να πω ότι αν θέλουμε σήμερα να δώσουμε απάντηση στην κρίση ένας δρόμος υπάρχει: να ενώσουμε δυνάμεις και να καταφέρουμε να στηρίξουμε την πατρίδα μας όρθια και ζωντανή για την επόμενη μέρα, για να έχουμε την επόμενη μέρα την πολυτέλεια να ασχοληθούμε με το ποιος μπορεί να είναι κυβερνήτης της πατρίδας μας.

Ακριβώς, επειδή είμαστε στην κρίσιμη φάση και παρεμβαίνουμε στα αίτια της καταστροφής, αλλά και της κρίσης, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ζητάμε την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να ολοκληρώσει γρήγορα, άμεσα και αποτελεσματικά το έργο της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελος Βενιζέλος έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, την προηγούμενη εβδομάδα αναλάβαμε δύο σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες. Πρώτον, δηλώσαμε εκ μέρους της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας ότι η διαδικασία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας θα ξεκινήσει τον Φεβρουάριο στο πλαίσιο των συνταγματικών προδιαγραφών και της κοινοβουλευτικής πρακτικής των τελευταίων δεκαετιών.

Δεύτερον, αποφασίσαμε να ζητήσουμε την ανανέωση της εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, θέλοντας έτσι να δώσουμε ρητή και έμπρακτη απάντηση στα σενάρια, στους εμπόρους της αβεβαιότητας, στη «φούσκα» της εφόδου προς την εξουσία που φαντασιώνονται κάποιοι. Η χώρα απέκτησε έτσι εθνικό χρονοδιάγραμμα και η Κυβέρνηση την πρωτοβουλία των κινήσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πρόταση εμπιστοσύνης δεν είναι μια απλή συμβολική επιβεβαίωση της δεδηλωμένης κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Είναι αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες τρεις μέρες στην Αίθουσα αυτή, η μεγάλη εφ' όλης της ύλης κοινοβουλευτική συζήτηση για τη στρατηγική εξόδου από το μνημόνιο και την επιτήρηση της τρόικας.

Είπε η Αντιπολίτευση ότι η πρόταση υπεβλήθη σε μια απονομιμοποιημένη Βουλή. Τότε γιατί η ίδια η Αντιπολίτευση είχε επιδείξει να υποβάλει πρόταση μομφής λίγο πριν τη λήξη της προηγούμενης κοινοβουλευτικής συνόδου;

Η ψήφος εμπιστοσύνης δεν είναι προκαταβολή ψήφου υπέρ της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας. Η κυβερνητική πλειοψηφία έχει τα γνωστά όριά της, η προεδρική πλειοψηφία πρέπει να αποτυπώνει την ευρύτερη εθνική και θεσμική συναίνεση, την οποία έχει ανάγκη η χώρα.

Στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία μετέχουν τα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση και στην προεδρική πλειοψηφία πρέπει να μετέχουν όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις του τόπου, όλες οι δυνάμεις του συνταγματικού τόξου. Αυτή είναι η λογική της θεσμικής συναίνεσης και αυτή είναι η λογική που απορρέει από τον

θεσμικό ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας, ως συμβόλου ενότητας του έθνους και ως διεθνούς παραστάτη της χώρας.

Επιδιώκουμε, λοιπόν, τον Φεβρουάριο η Βουλή να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να συγκροτήσει, όπως οφείλει, προεδρική πλειοψηφία. Κι αυτό θα γίνει με απόλυτη διαφάνεια, με ονομαστική φανερή ψηφοφορία. Ο κάθε Βουλευτής θα εκφωνήσει την επιλογή του και θα κριθεί από τους πολίτες.

Η πλειοψηφία είναι εφικτή, είναι θεσμικά επιβεβλημένη. Όμως, δεν είμαστε αφελείς. Υπάρχει και το σενάριο της αποτυχίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας και καταφυγής στις πρόωρες εκλογές.

Οι πρόωρες εκλογές σημαίνουν πρόσθετα προβλήματα και ανακοπή του ρυθμού εξόδου από την κρίση και το μνημόνιο, επιβάρυνση της οικονομίας. Σημαίνουν κόστος για τον πολίτη, για κάθε νοικοκυριό και κάθε επιχείρηση ατομικά. Όμως, δεν σημαίνουν οι τυχόν πρόωρες εκλογές δυναμική νίκης γι' αυτούς που ανακόπτουν την πορεία της χώρας και δυσκολεύουν αντί να διευκολύνουν την εθνική διαπραγμάτευση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς παρουσιάζουμε τώρα, σήμερα, ολοκληρωμένο σχέδιο οριστικής και ασφαλούς εξόδου από την κρίση και αυτό θα έχει καταστεί οριστική συμφωνία με τους θεσμικούς μας εταίρους πριν από την προεδρική εκλογή.

Αν συνεχίσουμε χωρίς περισπάσεις μέχρι το τέλος της συνταγματικής θητείας της Βουλής και της Κυβέρνησης, μέχρι το 2016, προφανώς, θα φανούν πλήρως τα αποτελέσματα. Όμως, και πάλι, ήδη από τώρα είναι καθαρή η διαφορά. Ήδη φαίνονται τα δημοσιονομικά αποτελέσματα, που είναι για εμάς το μεγαλύτερο εθνικό επιχείρημα. Και αυτό το επιχείρημα μάς το έχει προσφέρει ο λαός μας με θυσίες, με προσπάθειες, με κόπο, με ιδρώτα και αίμα.

Δεν είναι τυχαίο το διαρθρωτικό πλεόνασμα του 2,9%, που ως διαρθρωτικό πλεόνασμα, αν λάβουμε υπόψη μας την ύφεση, ξεπερνάει κάθε διεθνές προηγούμενο. Δεν είναι τυχαίο ότι η Ελλάδα της κρίσης έχει το 2015 δημοσιονομικό έλλειμμα 1,3%, όταν μεγάλες χώρες αγωνίζονται να προσεγγίσουν το 3%. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι πληρώνουμε για τόκους εξυπηρέτησης του χρέους 65% λιγότερο από ό,τι πληρώναμε το 2010.

Δεν είναι τυχαίο ότι πάμε πια σε έναν καθαρά θετικό ρυθμό ανάπτυξης, ότι έχει αρχίσει να γίνεται θετικό το ισοζύγιο της απασχόλησης με περισσότερες προσλήψεις από ό,τι απολύσεις, κι ότι έχουμε πλέον ένα πλεονασματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και άρα έχουμε ξεπεράσει τα δίδυμα ελλείμματα της κρίσης που ξέσπασε το 2009, δηλαδή και το δημοσιονομικό έλλειμμα και το έλλειμμα στο ισοζύγιο των τρεχουσών συναλλαγών, που είναι έλλειμμα ανταγωνιστικότητας.

Θα μιλήσουμε φυσικά και για όλα τα άλλα, για τις τράπεζες, για το πώς θα ρυθμιστούν τα κόκκινα δάνεια, πώς θα προστατευθεί η πρώτη κατοικία, τι γίνεται με την αποκατάσταση των αδικιών, τι γίνεται με το κοινωνικό μέρισμα και την προστασία των ευπαθών ομάδων.

Πώς φτάσαμε εδώ; Ποιος κουβάλησε το βάρος; Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η ιστορία δεν μπορεί εν τέλει να αλλοιωθεί. Η εισφορά όλων εκείνων που ψήφισαν δύσκολα μέτρα είναι πολύ μεγάλη. Έχω, όμως, το δικαίωμα, μιλώντας ως Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, να αναφερθώ στην ιστορική προσφορά της παράταξης, στην ηρωική προσπάθεια των Βουλευτών μας, και αυτής και της προηγούμενης Βουλής.

Έχω την ηθική υποχρέωση να αναφερθώ σε μια προσπάθεια που επί πολύ καιρό ήταν μοναχική, δύσκολη, με τεράστιο ηθικό και συναισθηματικό κόστος. Χαράξαμε μια εθνική στρατηγική. Δεν αποκλίναμε ποτέ από τη στρατηγική αυτή, και χαϊρόμαστε, γιατί άλλοι είναι αυτοί που προσχώρησαν στην στρατηγική του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, λοιπόν, παρουσιάζουμε σήμερα –και θα αναφερθώ σε λίγο αναλυτικά σε αυτό– το ολοκληρωμένο σχέδιο εξόδου από την κρίση.

Ποια είναι η αντιπρόταση; Ποια είναι η άλλη εκδοχή; Υπάρχει άραγε άλλο πιο προοδευτικό, πιο ευαίσθητο, πιο αποτελεσματικό και εξίσου ασφαλές σχέδιο εξόδου από την κρίση, ώστε να συγκρίνει η Βουλή και ο ελληνικός λαός;

Τι είναι αυτό που διατυπώνει ως πρόταση ή ως αντιπρόταση η Αντιπολίτευση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, σύσσωμη η αντιφατική, αντιμνημονιακή, όπως λέγεται, Αντιπολίτευση; Τι μας προτείνει, σε σχέση με τους στόχους, σε σχέση με τις εσωτερικές πολιτικές συμμαχίες και συναινέσεις και σε σχέση με τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς συσχετισμούς;

Από τη μία μεριά ακούμε την Αντιπολίτευση να θέλει να κινηθεί μονομερώς, εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου με όλους τους κινδύνους που αυτό συνεπάγεται. Αυτό προκύπτει από την πλατφόρμα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, που έφερε στην επιφάνεια τις πιο φαύλες, δημαγωγικές εμπειρίες της περιόδου της Αντιπολίτευσης.

Πρόκειται, λοιπόν, για μία πρόταση, όχι ολοκληρωμένης και ασφαλούς εξόδου από την κρίση, αλλά ολικής επιστροφής στα πρόθυρα της ασύντακτης χρεοκοπίας του 2009. Πρόκειται για μία πρόταση επιστροφής, όχι στο μηδέν, αλλά πολύ κάτω από το μηδέν.

Έχω πει κι άλλες φορές ότι προσπάθειες, κόποι πέντε ετών μπορούν άνετα να καταστραφούν σε πέντε μέρες. Η καταστροφή είναι ασύμμετρη. Μπορείς, με μία λάθος απόφαση, με μία λάθος υπόσχεση να οδηγήσεις τη χώρα εκεί από όπου αγωνίζεται πέντε χρόνια να ξεφύγει.

Αλλά από την άλλη μεριά, ακούμε ταυτοχρόνως ότι το όραμα της Αντιπολίτευσης είναι να κάνει αυτό που κάνει ο κ. Ολάντ στη Γαλλία και ο κ. Ρέντι στην Ιταλία. Τώρα η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, τα κυβερνώντα σοσιαλιστικά κόμματα έγιναν το υπόδειγμά τους. Γιατί; Πώς θα το πετύχουν αυτό; Θα βρουν καλύτερους συσχετισμούς; Με ποιες κυβερνήσεις; Με ποια κοινοβούλια; Με ποια ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα; Γιατί είναι πιο αξιόπιστοι;

Τίποτα από αυτά δεν ισχύει. Απλώς οργανώνουν μια διπλή επιχείρηση, μια επιχείρηση, πρώτον, δημαγωγικής εξαπάτησης των πολιτών. Λένε «θα προκαλέσουμε ρίγος στην Ευρώπη», «θα οδηγήσουμε στη ριζοσπαστική ανατροπή των πανευρωπαϊκών συσχετισμών». Αυτά που κάνει ο κ. Ντράγκι;

Υπό την πίεση του ΣΥΡΙΖΑ γίνονται όλες οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας! Αγωνία η κ. Μέρκελ, γιατί θα εμφανιστεί ένας άλλος εκπρόσωπος της Ελλάδος, που θα αλλάξει τους συσχετισμούς, αυτό που δεν μπορεί να κάνει ο κ. Ολάντ ή ο κ. Ρέντι!

Και από την άλλη μεριά, ταυτόχρονα έχουμε μια –θα μου επιτρέψετε να πω– ταπεινωτική επιχείρηση προσέγγισης και εξευγενισμού του ευρωπαϊκού, του διεθνούς και του εγχώριου κατεστημένου. Από την Αυτού Αγιότητα, τον Πάπα, μέχρι τον κ. Άσμουσεν. Και συνεχώς οι συνομιλητές, πραγματικοί ή υποτιθέμενοι, της Αντιπολίτευσης εκδίδουν ανακοινώσεις διορθωτικές για το περιεχόμενο αυτής της συνάντησης.

Οι Φοκολάροι, πρέπει να σας πω, είναι ένα κίνημα το οποίο βρίσκεται σε πολύ στενή επαφή με την Καθολική Εκκλησία και αυτοί που μεσολάβησαν για τη συνάντησή του Βατικανού. Focolare είναι η εστία, το τζάκι. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι το τζάκι δεν πρέπει να το πλησιάζεις πάρα πολύ, γιατί καίγεται! Άρα, πρόκειται για το κλείσιμο του ματιού στα συμφέροντα.

Και όπως είπα χθες, τα συμφέροντα έχουν ονοματεπώνυμο όντως, αλλά και εμφανή χαρακτηριστικά. Στην Ελλάδα η τομή είναι σε αυτούς που θέλουν να πετύχει η χώρα και σε αυτούς που θέλουν να καταστραφεί η χώρα, γιατί δεν έχουν τίποτα να χάσουν μέσα στη χώρα. Έχουν να χάσουν τις ζημιές τους. Αντίθετα, έχουν να σώσουν τα λεφτά τους στο εξωτερικό και να αγοράσουν φτηνά μια ταπεινωμένη χώρα εκτός ευρώ, μια χρεωκοπημένη Ελλάδα.

Έχουμε, λοιπόν, ταυτόχρονα τη διαβεβαίωση ότι δεν θα γίνει καμμία μονομερής ενέργεια και τη θεωρία της ασυνέχειας του κράτους με απειλητικές δηλώσεις για κάθε επένδυση, αλλά και για τη συμφωνία για το χρέος. Δεν θα αναγνωρίσουμε τη συμφωνία για το χρέος, δεν θα αναγνωρίσουμε καμμία επενδυτική συμφωνία, δεν θα αναγνωρίσουμε καμμία ιδιωτικοποίηση.

Λέγονται όλα και το ακριβώς αντίθετό τους. Και η αλήθεια είναι πως το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει τώρα η χώρα είναι η έλλειψη εθνικής ενότητας και συναίνεσης, η απειλή αποσταθεροποίησης, λόγω τυχόν αδυναμίας εκλογής Προέδρου της

Δημοκρατίας και η έλλειψη σοβαρότητας της Αντιπολίτευσης.

Αυτό μας παρεμποδίζει στη διαπραγμάτευση. Αυτό μας εμποδίζει να πείσουμε όλους τους συνομιλητές, θεσμικούς και της αγοράς. Και όλα αυτά συμβαίνουν δυστυχώς λόγω της ψευδαίσθησης ότι έτσι δημιουργείται μια δυναμική προς την εξουσία. Πώς; Σε ποιο επίπεδο εκλογικής δύναμης; Με ποιες συμμαχίες;

Ας σκεφτούμε, λοιπόν, το σενάριο ότι πάμε να συγκρίνουμε δύο ολοκληρωμένες προτάσεις. Τότε πράγματι ο πολίτης θα βρεθεί σε ένα δίλημμα. Και μίλησα χθες για την τραγική σχέση κρίσης, δημοκρατίας και ευθύνης. Γιατί ο πολίτης, αν, μπορεί να είναι κουρασμένος, απογοητευμένος. Θέλω να πιστεύω όμως ότι δεν είναι, λόγω της εμπειρίας του και της ευφυΐας του, ούτε απελπισμένος ούτε απλώς πονηρός.

Ο απελπισμένος πολίτης μπορεί να σκεφτεί ότι «ούτως ή άλλως δεν υπάρχει προοπτική, ό,τι βρέξει ας κατεβάσει, δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα, ας δοκιμάσουμε μία λύση» και κάποιος -για να μιλήσουμε με κάθε ειλικρίνεια- προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα επιχείρημα το οποίο υφάρχει, ότι εδώ έχουμε την ανακάλυψη του 1981. Έχουμε τη μετενσάρκωση του ΠΑΣΟΚ του 1981 και τη μετεμψύχωση του Ανδρέα Παπανδρέου. Πιστεύει κανείς ότι το 1981 συγκρίνεται με το 2015, ως ευρωπαϊκή και παγκόσμια πραγματικότητα ή ως ελληνική πραγματικότητα; Είναι κανείς που πιστεύει ότι αυτό ισχύει στα σοβαρά; Ότι η άνεση, δηλαδή, με την οποία λέγονταν και γίνονταν πράγματα πριν από τριάντα πέντε χρόνια είναι αυτή που ισχύει σήμερα; Αυτή είναι πραγματικά μία διάθεση επανάληψης της ιστορίας ως φάρσας.

Ο απελπισμένος πολίτης έχει να χάσει πολλά. Έχει να χάσει την ασφάλεια μέσα στην οποία κινείται και έχει να χάσει την προοπτική της συμφωνημένης και οριστικής εξόδου από την κρίση και επανόδου στην ομαλότητα. Υπάρχει και ο πονηρός πολίτης, στον οποίο κλείνουν το μάτι οι φίλοι μας της Αντιπολίτευσης, στον οποίο λένε «εντάξει, δεν θα κάνουμε τίποτα το διαφορετικό, αλλά ίσως πετύχουμε κάτι μέσα από όλα αυτά, ίσως κάτι προκύψει». Αυτή είναι η καρδιά της μεταπολιτευτικής δημογωγικής αθλιότητας. Αυτό είναι που οδήγησε τη χώρα στο αδιέξοδο, αυτό είναι που οδήγησε τη χώρα στην ταπείνωση, αυτό είναι που οδήγησε τον ελληνικό λαό σε περιπέτειες.

Όπως είχα την ευκαιρία να πω εχθές, ναι, δεν φταίει ο λαός για την ψήφο που έδωσε σε όλες τις εκλογές των τριάντα πέντε ετών της Μεταπολίτευσης μέχρι και το 2009. Έπαιρνε στα σοβαρά κάποια πράγματα που ήταν σε πολύ μεγάλο βαθμό ιστορικά ανεύθυνα ή ανέφικτα, εν πάση περιπτώσει. Αλλά τώρα δεν υπάρχει κανείς που δεν ξέρει την πραγματικότητα. Τώρα κανείς δεν μπορεί να πει ότι γοητεύεται από εύκολα λόγια και από ανεύθυνες υποσχέσεις. Τώρα υπάρχει καθολική εθνική ευθύνη εξ' αντικειμένου. Είτε κάποιος τη δέχεται και την αναλαμβάνουν υποκειμενικά είτε όχι. Υπάρχει ευθύνη όλων. Δεν υπάρχει κανείς που δικαιούται να πει: δεν ήξερα, δεν καταλάβαινα, έκανα μία επιλογή γιατί θεωρούσα ότι αυτός που μου μιλάει ξέρει τι λέει. Όχι.

Πιστεύω όμως βαθιά στο ένστικτο του ελληνικού λαού. Θα κάνει την καλή επιλογή. Θα συνομολογήσουμε στη χώρα μας επιτέλους όλη την αλήθεια, ότι δεν υπήρχε άλλη λύση, δεν υπήρχε εύκολο, μαγικό σχέδιο β', δεν υπήρχε σε καμμία χώρα. Δεν είναι δυνατόν όλοι οι λαοί να μην το αντιλαμβάνονται αυτό. Δεν μπορεί να μην γίνεται αντιληπτό στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία, στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Κύπρο, παντού.

Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι μετά από πέντε χρόνια προσπάθειας φθάνουμε στην έξοδο από την κρίση, συντεταγμένα, με μεγάλες δυσκολίες, αλλά -σας διαβεβαιώ- με τις μικρότερες δυνατές απώλειες και αυτό τώρα επιτρέπει σε κάποιους να παίζουν το παιχνίδι της παραδοσιακής δημαγωγίας στις πλάτες του ελληνικού λαού και της δικής μας ευθύνης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ολοκληρωμένο σχέδιο εξόδου από το μνημόνιο και την τρόικα, που θα καταστεί «συμφωνία εξόδου» με τους εταίρους πριν από την διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, περιλαμβάνει επτά επιμέρους σημεία:

Το πρώτο σημείο είναι η ολοκλήρωση της τρέχουσας αναθεώρησης που κάνει η τρόικα, η συμφωνία μαζί της και η έγκριση

της συμφωνίας αυτής από το Eurogroup μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου. Αυτό θα γίνει χωρίς νέα μέτρα -και ιδίως χωρίς νέα μέτρα λιτότητας- χωρίς μείωση μισθών και συντάξεων, με αναγνώριση των δημοσιονομικών επιτευγμάτων και των μακροοικονομικών επιτευγμάτων στα οποία αναφέρθηκε, στο μεγάλο πρωτογενές πλεόνασμα, το θετικό ρυθμό ανάπτυξης. Η συμφωνία αυτή θα περιλαμβάνει επιβεβαίωση και ενίσχυση των φορολογικών ελαφρύνσεων. Δεν είναι μόνο η μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο. Δεν είναι μόνο ότι δεν επιβάλαμε την έκτακτη εισφορά στις επιχειρήσεις, αλλά είναι η κατά 30% μείωση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, η μείωση του ΕΝΦΙΑ για τα μη ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα και όλες οι περαιτέρω εκλογικές της φορολογικής νομοθεσίας.

Είναι η ρύθμιση στο μέγιστο δυνατό αριθμό δόσεων, δόσεων εφικτών, των οφειλών σε ασφαλιστικά ταμεία και το δημόσιο. Αυτό είναι κεκτημένο. Δεν ανοίγει ξανά το ασφαλιστικό και οι εργασιακές σχέσεις ρυθμίζονται στο πλαίσιο της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας.

Δεύτερο σημείο: Ολοκληρώνεται το stress test των τραπεζών. Επιβεβαιώνεται η κεφαλαιακή τους επάρκεια και το δημόσιο. Αυτό είναι κεκτημένο. Δεν ανοίγει ξανά το ασφαλιστικό και οι εργασιακές σχέσεις ρυθμίζονται στο πλαίσιο της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας. Δεύτερο σημείο: Ολοκληρώνεται το stress test των τραπεζών. Επιβεβαιώνεται η κεφαλαιακή τους επάρκεια και το δημόσιο. Αυτό είναι κεκτημένο. Δεν ανοίγει ξανά το ασφαλιστικό και οι εργασιακές σχέσεις ρυθμίζονται στο πλαίσιο της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας.

Επίσης, εντάσσεται η ριζοσπαστική ρύθμιση για τα «κόκκινα» δάνεια των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, αλλά και ο μηχανισμός αναδιάρθρωσης των μεγαλύτερων επιχειρήσεων. Υπάρχει έτοιμο το σχέδιο και για τα στεγαστικά δάνεια.

Έχει πει ο ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη: «Έχουμε να διαθέσουμε τρία δισεκατομμύρια για τη σεισάχθεια των ιδιωτικών χρεών». Τα μη εξυπηρετούμενα ιδιωτικά χρέη στις τράπεζες είναι ογδόντα δισεκατομμύρια. Με τρία δισεκατομμύρια δεν λύνεις κανένα πρόβλημα, κανέναν. Εμείς έχουμε λύση που αντιμετωπίζει το ζήτημα συνολικά και ριζοσπαστικά.

Τρίτο σημείο: Η ολοκλήρωση του ευρωπαϊκού σκέλους του προγράμματος προσαρμογής με επιτυχία. Αυτό περιλαμβάνει την επιβεβαίωση της βιωσιμότητας του χρέους σύμφωνα με ήδη ειλημμένες αποφάσεις του Eurogroup και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Φεβρουαρίου και του Νοεμβρίου του 2012.

Ο κ. Δραγασάκης, αναπτύσσοντας προχθές την επίσημη θέση αυτής της εβδομάδας της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ρώτησε αν θεωρούμε ότι το χρέος είναι βιώσιμο ή όχι, διότι αν θεωρούμε ότι είναι βιώσιμο, γιατί -λέει- θέλουμε περαιτέρω κούρεμα ή πώς το λυμάμε να ζητήσουμε περαιτέρω κούρεμα, ενώ κατά τη γνώμη του απαιτείται κούρεμα, ρήτρα ανάπτυξης και αναπτυξιακή βοήθεια. Μάλιστα.

Όλα αυτά τα έχουμε πετύχει, γιατί δεν κατάλαβαν ή κάνουν πως δεν κατάλαβαν ότι δεν πετύχαμε μόνο διαγραφή χρέους 180 δισεκατομμυρίων σε όρους καθαφής παρούσης αξίας 80 μονάδων του ΑΕΠ, αλλά ότι πετύχαμε ριζική αναδιάρθρωση του χρέους, που περιλαμβάνει εσωτερικά πλέον ως μηχανισμό, τη δυναμική του περαιτέρω κουρέματος μέσα από τη μεγάλη μέση διάρκεια δεκαεξίμισι χρόνια, δυόμισι φορές πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, μικρό μέσο επιτόκιο 2,1% και μικρό ετήσιο κόστος εξυπηρέτησης μείον 65% σε σχέση με την περίοδο πριν την κρίση. Περιλαμβάνει ριζική αλλαγή των κοιμιστών του χρέους. Το 87% του χρέους είναι εκτός αγορών, στα χέρια κρατών και θεσμών. Μόνο 13% είναι στα χέρια των ιδιωτών και εμπορεύσιμο στις αγορές.

Υπάρχει ζήτημα τρόπου υπολογισμού και απεικόνισης του χρέους. Στη «Handelsblatt» υπήρχε ανάλυση στο φύλλο της 1^{ης} Οκτωβρίου για το πώς το ελληνικό χρέος πρέπει να αποτυπώνεται ορθά και πώς είναι μικρότερο και της Ιταλίας και της Πορτογαλίας.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία, λοιπόν, να ζητήσουμε την αλλαγή της μελέτης βιωσιμότητας, η οποία πρέπει να βασιστεί στις επικαιρές και ολοκληρωμένες παραδοχές, σε σχέση με το πρωτογενές πλεόνασμα και σε σχέση με το ρυθμό ανάπτυξης.

Η ρήτρα ανάπτυξης υπάρχει. Προβλέπει έναν ελάχιστο ρυθμό ανάπτυξης τουλάχιστον 2,5% συνεχώς. Αυτό πρέπει να μπορεί

να επιτευχθεί, άρα προβλέπεται η δυνατότητα προσαρμογής του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος. Δεν προβλέπεται όμως μόνο ρήτρα ανάπτυξης που ζητάει ο κ. Δραγασάκης. Προβλέπεται και ρήτρα κοινωνικού πλεονάσματος, γιατί το πλεονάζον πλεόνασμα μετατρέπεται σε κοινωνικό μέρισμα. Άρα, έχουμε πάλι πολλά βήματα μπροστά, γι' αυτό είπα ότι όταν εμείς γυρίζαμε, αυτοί ακόμη πήγαιναν στο άγνωστο.

Όσο για την αναπτυξιακή βοήθεια; Μα η αναπτυξιακή βοήθεια δεν είναι το δάνειο των 250 δισεκατομμυρίων; Δεν έχει και αναπτυξιακή διάσταση η διάσωση της χώρας με το δάνειο, το ΕΣΠΑ, το ινστιτούτο για ανάπτυξη, η ΚΑΠ;

Η άλλη λύση ποια είναι; Είναι η λύση των χωρών που ταπεινώνονται, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της φιλικής και υπερήφανης χώρας της Αργεντινής.

Το επόμενο σημείο είναι η διαμόρφωση της περιόδου μετά το πρόγραμμα χωρίς νέο δάνειο, χωρίς νέο μνημόνιο, χωρίς τρόικα, με την αξιοποίηση των υφισταμένων τακτικών μηχανισμών της Ευρωζώνης για στήριξη όλων των κρατών-μελών. Υπάρχουν οι μηχανισμοί αυτοί. Είναι στη διάθεση όλων των κρατών-μελών, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Δεν χρειαζόμαστε στήριξη προληπτική εκτός Ευρωζώνης και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η λύση που ακολουθεί, το πέμπτο σημείο, είναι η συμφωνημένη ολοκλήρωση της σχέσης με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτό προϋποθέτει ευρωπαϊκή συμφωνία και ύψος επιτοκίων δανεισμού από την αγορά το οποίο είναι συγκρίσιμο με το ύψος των επιτοκίων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αυτό ήδη το έχουμε πετύχει.

Σημασία έχει να αναβαθμιστούν οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας από τους οίκους αξιολόγησης. Αυτή είναι η πραγματικότητα της διεθνούς αγοράς για όλα τα κράτη. Τι δυσκολεύει να γίνει αυτό; Η αβεβαιότητα που δημιουργείται εσωτερικά από τη συμπεριφορά της Αντιπολίτευσης. Αν αυτή τη στιγμή δεν υπήρχε ο λεγόμενος πολιτικός κίνδυνος αποσταθεροποίησης στη χώρα, θα το είχαμε ήδη πετύχει.

Ας βοηθήσουν τους πολίτες, τις επιχειρήσεις, τους ανέργους αίροντας την αβεβαιότητα που χρησιμοποιούν κάποιοι εναντίον μας και πολιτικά και στις αγορές. Θα το πετύχουμε όμως αυτό, γιατί η Βουλή, οι Βουλευτές, οι πολίτες θα μας δώσουν τη δύναμη να το πετύχουμε.

Το επόμενο σημείο είναι το εθνικό σχέδιο διαρθρωτικών αλλαγών δικής μας ιδιοκτησίας. Η χώρα έχει ανάγκη από συνεχείς, μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές. Ποιος δεν θέλει αλλαγή στη δημόσια διοίκηση χωρίς την απειλή των απολύσεων; Όλοι θέλουν ένα κανονικό κράτος στην υπηρεσία του πολίτη και της ανάπτυξης. Ποιος δεν θέλει αλλαγές στη δικαιοσύνη για γρήγορη απονομή; Ποιος δεν θέλει αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα; Ποιος δεν θέλει αλλαγές στους θεσμούς με αναθεώρηση του Συντάγματος; Ποιος δεν θέλει την ολοκληρωμένη φορολογική μεταρρύθμιση; Ποιος δεν θέλει ένα φιλοεπενδυτικό περιβάλλον; Ποιος δεν θέλει την πλήρη αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου, υπόγειου και υποθαλάσσιου;

Στόχος είναι ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, που αναδεικνύει την εθνική ανταγωνιστικότητα και το μέσον είναι η εθνική, κοινωνική και αναπτυξιακή συμφωνία με ρήτρα απασχόλησης. Το κριτήριο μας είναι η ρήτρα απασχόλησης.

Πρότεινα στη Θεσσαλονίκη, πριν από τις ευρωεκλογές, εξακόσιες σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας ως εφικτό στόχο τα επόμενα χρόνια και η Διεύθυνση Μελετών της Εθνικής Τράπεζας λέει ότι είναι εφικτός στόχος οι επτακόσιες είκοσι χιλιάδες θέσεις εργασίας. Λέμε πράγματα τα οποία είναι πιο συνεσταλμένα από αυτά που λένε οι διευθύνσεις μελετών.

Και βέβαια, το τελευταίο σημείο είναι οι ισχυρές κοινωνικές εγυήσεις, το κοινωνικό μέρισμα χάρη στο πρωτογενές πλεόνασμα προς τις ευπαθείς ομάδες, το εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης, η ασφάλιση για όλους, το ολοκληρωμένο προνοιακό δίκτυο με ενισχυμένο ρόλο για την αυτοδιοίκηση.

Αλλά υπάρχουν κάποιες απλές προϋποθέσεις για όλα αυτά: Πολιτική σταθερότητα, ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και ανάδειξη συναινετικά του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Δεύτερον, εθνική συναίνεση, συμμετοχή στην εθνική ομάδα

διαπραγμάτευσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, όχι υπονόμηση των εθνικών στόχων για μικροκομματικούς σκοπούς.

Τρίτον, να υπάρχει σεβασμός στα δημοσιονομικά επιτεύγματα και τις θυσίες του ελληνικού λαού.

Και τέταρτη κορυφαία προϋπόθεση: Εθνικό καθήκον αλήθειας, όχι ψευδείς υποσχέσεις. Είναι κρίμα να μην κερδίσουμε αυτήν τη σχέση εμπιστοσύνης ειλικρίνειας και αλήθειας και μεταξύ μας και με το λαό. Αυτό είναι το πραγματικό μεγάλο βήμα. Επ' αυτού τοποθετείται η Βουλή και επ' αυτού τοποθετούνται κάθε μέρα οι πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Εξωτερικών)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό που σας παρουσίασα είναι το ολοκληρωμένο σχέδιο της πορείας της χώρας προς την έξοδο από το μνημόνιο και την επιτήρηση της τρόικας.

Στη βάση αυτή, η Κυβέρνηση απευθύνεται σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις του συνταγματικού τόξου και τις καλεί σε εθνική συστράτευση και σύμπραξη, τουλάχιστον όσες δηλώνουν πίστη στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και προθυμία να αναλάβουν το βάρος της συμμετοχής στη λήψη κυβερνητικών αποφάσεων.

Εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, αντιληφθήκαμε και αντιλαμβανόμαστε πάντα την Κυβέρνηση αυτή ως Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης και εθνικού σκοπού. Ποτέ δεν διατάσαμε και δεν κουρασθήκαμε να απευθύνουμε προτάσεις συμμετοχής και συνευθύνης προς όλους. Όλοι όμως δοκιμάζονται στην πράξη, όχι στα εύκολα λόγια. Αυτό ισχύει και για το μέλλον. Στη βάση αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση ζητά την ανανέωση της ελληνικής κοινωνίας, που γνώριζαν την εμπειρία του παρελθόντος, που γνωρίζουν το μέγεθος της προσπάθειας, τα επιτεύγματα, τις δυνατότητες, το παιχνίδι αλήθειας και ψέματος, τους κινδύνους, την προοπτική. Καλούμε τις Ελληνίδες και τους Έλληνες σε συστράτευση, όχι να μετρηθούμε κομματικά, αλλά για να νικήσουμε εθνικά και κοινωνικά.

Σας ευχαριστώ.
(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαρakis): Ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος έχει τον λόγο για οκτώ λεπτά.

Παρακαλώ να κρατήσουμε το χρόνο για να μην έρχεται σε δύσκολη θέση και το Προεδρείο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χρονική στιγμή που ανεβαίνω στο βήμα δίνει στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας μια θαυμάσια ευκαιρία, ιδανική θα έλεγα, να έχουμε μια Βουλή σε πολύ μεγάλη σύνθεση και να ενημερώσουμε για τις δράσεις μας. Στο άνοιγμα αυτής της τριήμερης συζήτησης ο Υπουργός Παιδείας κ. Λοβέρδος αναφέρθηκε λεπτομερώς στις δράσεις του Υπουργείου με έμφαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εμένα θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε όσα συμβαίνουν στη δευτεροβάθμια και την πρωτοβάθμια και θα παρακαλούσα για την προσοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, που ανέλαβε τα καθήκοντά της πριν από τέσσερις μήνες περίπου, βρήκε μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό εκατόν είκοσι επτά χιλιάδων με τις εκπαιδευτικές ανάγκες να ανέρχονται λίγο πιο κάτω από τις εκατόν πενήντα χιλιάδες. Με μια απλή αφαίρεση διαπιστώσαμε ότι έχουμε είκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσιες κενές θέσεις εκπαιδευτικού προσωπικού. Παράλληλα, αυτό που βρήκαμε ήταν πιστώσεις μόνο για την κάλυψη δύο χιλιάδων θέσεων αναπληρωτών από τον τακτικό προϋπολογισμό.

Πρώτιστο χρέος μας, λοιπόν, ήταν να λειτουργήσουν εύρυθμα τα σχολεία από τις 11 Σεπτεμβρίου. Και το πετύχαμε, μέσα από

συντονισμένες δράσεις, μέσα από την αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων οικονομικών πόρων του Υπουργείου, με την μείωση των αποσπάσεων σε φορείς στους απόλυτα αναγκαίους αριθμούς, την πλήρη αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων του υπάρχοντος εκπαιδευτικού προσωπικού. Με παράλληλες αναθέσεις πετύχαμε να ανοίξουν όλα τα σχολεία. Με κενά; Ναι, με κενά, που όμως διαρκώς συμπληρώνουμε.

Η διαδικασία αποστολής αναπληρωτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται. Τα σχολεία μας λειτουργούν ικανοποιητικά με τα λιγότερα δυνατά κενά και με συνεχή παρακολούθηση καθημερινή -θα έλεγα- από εμάς της πορείας κάλυψής τους.

Όλα τα σχολεία την 11^η Σεπτεμβρίου οφείλαμε και καταφέραμε να διαθέτουν πληρότητα σε βιβλία, σε υλικοτεχνική υποδομή πολύ πιο έγκαιρα από κάθε άλλη χρονιά και πριν από την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Παράλληλα, μέσα στο καλοκαίρι προχωρήσαμε και σε μια σειρά από στοχευμένες παρεμβάσεις προκειμένου να βελτιώσουμε το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, να διορθώσουμε αδυναμίες του, για τον τρόπο προαγωγής των μαθητών στο Λύκειο, ενώ δρομολογήσαμε και συνεχίζουμε βελτιώσεις στην τράπεζα θεμάτων.

Η πολιτική έχει συνέχεια. Και εμείς παραλαμβάνοντας το νέο Λύκειο σε λειτουργία, προχωρήσαμε σε βελτιώσεις που δεν αλλοίωναν το πνεύμα του νόμου. Παρ' όλο που κάποιοι μέσα σ' αυτή την Αίθουσα διαφωνούν στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και γενικότερα σε κάθε είδους αξιολόγηση, εμείς προχωρούμε στην αξιολόγηση που βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, σεβόμενοι πρωτίστως το αίτημα της κοινωνίας που στο σύνολό της την επιζητά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχολείο δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι χώρος μόνο στείρας μετάδοσης και διαχείρισης προσωπικού. Εάν ήταν έτσι, θα έπρεπε το Υπουργείο να λέγεται Υπουργείο Εκπαίδευσης, αλλά πρόθεση και του Υπουργού και όλων εμάς που είμαστε εκεί μέσα, είναι να είναι Υπουργείο Παιδείας.

Πεπαιθότητά μας, λοιπόν, είναι ότι η παιδεία δεν είναι μονοσήμαντη. Το σχολείο πρέπει να προετοιμάζει, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, τα παιδιά για την έξοδό τους στην ανοικτή κοινωνία. Πρέπει να καλλιεργεί ολοκληρωμένες προσωπικότητες, με κοινωνική ευαισθησία και όρεξη για γνώση.

Στο πλαίσιο αυτό, το κοινωνικό σχολείο ανοίγει τα φτερά του, καθώς είναι υποχρέωση της εκπαίδευσης να μπει στην κοινωνία. Το σχολείο πρέπει να είναι οργανικό κομμάτι της και να δημιουργεί με αυτήν μια σχέση αμφίδρομη. Να δημιουργεί στα παιδιά το σεβασμό στη διαφορετικότητα, την αγάπη στον άνθρωπο, να προάγει την ανάπτυξη του πολιτισμού, του αθλητισμού, της ευγενούς άμιλλας, της αλληλεγγύης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Βέβαια, κύριε Πρόεδρε, από τη φασαρία που έχει στην Αίθουσα μάλλον μόνο εγώ και ο κ. Λοβέρδος ενδιαφερόμαστε για την παιδεία.

Καθιερώσαμε, λοιπόν, στο πλαίσιο αυτό μια σειρά από δράσεις, όπως είναι η πανελλήνια μέρα του σχολικού αθλητισμού με παράλληλες αθλητικές δραστηριότητες και η συζήτηση επίκαιρων κοινωνικών θεμάτων. Φέτος το θέμα ήταν ο ρατσισμός, η ξενοφοβία και ο σεβασμός στη διαφορετικότητα σε συνεργασία με Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, με την Ελληνική Αστυνομία. Θέσαμε σε εφαρμογή πρόγραμμα ασφαλούς πλοήγησης στο διαδίκτυο, αλλά και πρόγραμμα κυκλοφορικής αγωγής, που απευθύνεται κυρίως στα μικρά παιδιά του δημοτικού.

Προετοιμάζουμε το έδαφος και για άλλες δράσεις, που θα ευαισθητοποιήσουν τους μαθητές σε ζητήματα, όπως είναι η σχολική βία, με σκοπό να εξαλείψουμε τα ψήγματα τέτοιων περιπτώσεων που διαπιστώνονται οποραδικά το χρόνο σε ελληνικά σχολεία και στις γειτονιές. Στοχεύουμε άμεσα και προγραμματίζουμε διαρκή διάλογο, που θα αφορά σε αλλαγές στο πιο σημαντικό κι ευαίσθητο κομμάτι της παιδείας μας, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίποτα από όλα αυτά δεν θα μπορούσε να γίνει και δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί στο μέλλον, χωρίς να έχουμε στο πλευρό μας αυτούς που βρίσκονται μέσα στις σχολικές αίθουσες δίπλα στα παιδιά μας, τους εκπαι-

δευτικούς -το δάσκαλο, τον καθηγητή- που παρά τις αντίξοες οικονομικές συνθήκες στέκονται στο ύψος των περιστάσεων και δίνουν και την ψυχή τους για να διδάξουν στα παιδιά μας.

Δίπλα μας, όμως, έχουμε και τους εκπροσώπους των εκπαιδευτικών, όπως για παράδειγμα τις ομοσπονδίες της ΔΟΕ, της ΟΛΜΕ, της ΟΙΕΛΕ, τους οποίους θεωρούμε συνεργάτες μας και όχι ανταγωνιστές ή αντιπάλους. Βρισκόμαστε σε διαρκή διαβούλευση με τους εκπαιδευτικούς φορείς, μιλώντας τη γλώσσα της αλήθειας, άλλες φορές με διαφωνία, άλλες φορές με συμφωνία, αλλά πάντα πιστεύοντας ακράδαντα ότι ο γόνιμος διάλογος και η ειλικρινής διάθεση συνεργασίας μας με αυτούς μπορούν να βελτιώσουν τα σχολεία μας, αλλά και τις συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών, που και τα δύο αυτά αποτελούν κοινό στόχο.

Όπως ανέφερε και ο Υπουργός στη προχθεσινή του ομιλία, καταθέσαμε -και τίθεται σε συζήτηση στη Βουλή- σχέδιο νόμου για την αναδιάρθρωση της έρευνας και της τεχνολογίας στη χώρα μας. Επίσης, πολύ σύντομα θα καταθέσουμε ολοκληρωμένη νομοθετική πρόταση, που θα αφορά ένα κρίσιμο τομέα της εκπαίδευσης την ειδική αγωγή.

Προσπαθούμε, όμως, να δώσουμε στην παιδεία μας και προσιτή αξία. Γι' αυτό τον λόγο δίνουμε βαρύτητα στην επέκταση του θεσμού των πρότυπων πειραματικών σχολείων σε ολόκληρη την Ελλάδα, όπως και των μουσικών καλλιτεχνικών σχολείων. Τα στηρίζουμε, πιστεύοντας ότι τα σχολεία αυτά αποτελούν την ατμομηχανή για τη συνολική αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Στηρίζουμε κι ενισχύουμε τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης εκτιμώντας ότι η ευαισθητοποίηση των μαθητών στην Προστασία του Περιβάλλοντος θα αποτελέσει το εχέγγυο για ένα καλύτερο μέλλον, όχι μόνο για τον τόπο μας, αλλά και για όλον τον πλανήτη, δημιουργώντας παράλληλα πυρήνες ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών.

Το έργο μας, όμως, δεν σταματά εδώ. Η σχολική χρονιά μπορεί να βρίσκεται ακόμα στην αρχή της, όμως ο σωστός κι έγκαιρος προγραμματισμός θα βοηθήσει, ώστε το επόμενο σχολικό έτος να ξεκινήσει ακόμα πιο ομαλά από το φετινό.

Πρόθεσή μας είναι να προχωρήσουμε στις υπηρεσιακές μεταβολές του εκπαιδευτικού προσωπικού πολύ πιο σύντομα φέτος. Αλλά η κύρια και μεγάλη προσπάθεια που καταβάλλεται είναι, μέσα στη σχολική χρονιά που διανύουμε, να γίνει επιτέλους ένας διαγωνισμός ΑΣΕΠ για την πρόσληψη δέκα χιλιάδων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και πέντε χιλιάδων για την ειδική αγωγή, γεγονός που θα επιλύσει ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας το απόγευμα τον υπεύθυνο τομέα της παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ, πραγματικά βρέθηκα σε μία σύγχυση, καθώς είχα να αντιμετωπίσω είτε ευχολόγια και αοριστολογίες είτε ανελαστικότητες και ασυναρτησίες που γυρίζουν την παιδεία μας δεκαετίες πίσω, κυρίως δε ψεύτικες υποσχέσεις και ως εκ τούτου, επικίνδυνες.

Όπως και για την οικονομία, ακούγοντας τις θέσεις τους πριν από λίγες ημέρες, έτσι και για την παιδεία, οι εξαγγελόμενες θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν εφαρμογή ούτε σε πραγματικό χρόνο ούτε σε πραγματικές χώρες, γιατί πολύ απλά χρόνος τους είναι το πολύ κακό παρελθόν και χώρος τους είναι κάποιοι άλλος χώρος, ο χώρος των παραμυθιών, είναι η χώρα μίας επικίνδυνης ουτοπίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας ζητάμε την ψήφο εμπιστοσύνης του Σώματος και τη ζητάμε με απόλυτο αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ελληνική κοινωνία, με καθαρή τη συνείδηση για την εκτέλεση του καθήκοντός μας και με την πεποίθηση ότι αυτή η ψήφος θα δώσει τη δυνατότητα σε όλους μας να προχωρήσουμε στις αλλαγές που απαιτούνται στη χώρα πιο γρήγορα, πιο σίγουρα, πιο σταθερά, για το καλό όλων, αλλά κυρίως για το καλό των νέων μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Μειμαράκης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Αλέξης Τσίπρας έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομά-

δας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα με προσοχή από το κύκλωμα της Βουλής τις ομιλίες των περισσότερων Υπουργών της Κυβέρνησης. Άκουσα με προσοχή τον Υπουργό Υγείας, που παραδόξως για την κοινοβουλευτική τάξη επιλέχθηκε να αντικαταστήσει τον Πρωθυπουργό, αλλά μία πειστική απάντηση στο ερώτημα γιατί η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, δεν πήρα.

Προφανώς, διότι άλλη είναι η πραγματική αιτία που η Κυβέρνηση καλεί εκτάκτως και μάλιστα ένα - ενάμιση μήνα πριν την προγραμματισμένη ψήφιση του προϋπολογισμού, που έχει χαρακτήρα ούτως ή άλλως ψήφου εμπιστοσύνης. Ο λόγος, λοιπόν που εκτάκτως καλεί τους Βουλευτές και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης νομίζω ότι είναι ένας και μοναδικός. Δεν εκφωνείται βέβαια από αυτό το έδρανο από κυβερνητικά στελέχη, αλλά δεν μπορεί να κρυφτεί. Είναι η απελπισία της Κυβέρνησης μπροστά στα τεράστια συσσωρευμένα αδιέξοδα και μπροστά στη διογκούμενη λαϊκή δυσανεμία.

Επί της ουσίας, όμως, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, η πρόταση αυτή κατατέθηκε για να περιοριστούν οι διαρροές και να μείνουν στις θέσεις τους ακλόνητοι οι πανταχόθεν αμφισβητούμενοι συγκυβερνήτες.

Ο κόσμος που παρακολουθεί τις ομιλίες κυβερνητικών Βουλευτών καταλαβαίνει ότι δεν καταθέσατε πρόταση εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας, αλλά πρόταση μομφής στην επερχόμενη Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Κάνατε τρεις ημέρες πρόβα αντιπολίτευσης. Καλά τα πάτε με την αντιπολίτευση, ομολογώ, αλλά μετά από τρεις ημέρες κινδυνεύετε να σας γυρίσει και τελειώς μπουμερανκ η πρωτοβουλία συσπείρωσης.

Από μόνοι σας -και εννοώ τις τοποθετήσεις κυβερνητικών Βουλευτών- μετατρέπετε την πρόταση εμπιστοσύνης σε πρόταση δυσπιστίας εναντίον του εαυτού σας. Ο ελληνικός λαός έχει μάτια και βλέπει. Ξέρετε, δεν καταπίνει και την κινδυνολογία, που εξαπολύετε, ούτε από τα τηλεοπτικά παράθυρα και ούτε από το καφενείο της Βουλής. Αλήθεια, τίνος το λάκκο σκάβετε όταν κινδυνολογείτε από το καφενείο της Βουλής;

Το μεγάλο δυστύχημα για εσάς είναι ότι δεν μπορείτε να αποσταθεροποιήσετε το ΣΥΡΙΖΑ δίχως ταυτόχρονα να αποσταθεροποιείτε και τη χώρα. Φαίνεται, όμως, πως ορισμένοι μπροστά στον καημό τους για το ΣΥΡΙΖΑ δεν ορρωδούν.

Ευτυχώς, όμως, ο ελληνικός λαός τούς έχει πάρει χαμπάρι και γνωρίζει πια ότι η μόνη ασφαλής διέξοδος για τον τόπο είναι η συντεταγμένη και δημοκρατική πολιτική αλλαγή και μια άλλη πολιτική από μια άλλη κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που έχει στόχο να εκπροσωπήσει τον κόσμο της εργασίας και της μεσαίας τάξης.

Εμείς, παρ' όλα αυτά, είχαμε μια καλή ευκαιρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις τρεις μέρες να παρουσιάσουμε ξανά - στο Κοινοβούλιο αυτή τη φορά- τις προγραμματικές μας δεσμεύσεις, εκείνες που παρουσιάσαμε στη Θεσσαλονίκη, ένα πρόγραμμα κοστολογημένο με αρχή, μέση και τέλος, ένα πρόγραμμα, όμως, που κάποιοι έκαναν ό,τι μπορούσαν, προκειμένου να μην το ακούσει ο λαός μας. Θυμήθηκαν τις παλιές μεθόδους της ΨΕΝΕΔ. Παρακάλεσαν δεξιά και αριστερά για να μη μεταδοθεί η ομιλία. Μόνο που η αυταρχική και ακραία δεξιά ιδεολογία της λογοκρισίας, όχι μόνο δεν λειτούργησε, αλλά έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα. Το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, όχι μόνο το άκουσε, αλλά το αγάλλισε ο λαός μας. Ίσως αυτό να ήταν το κομβικό σημείο. Η Θεσσαλονίκη ήταν φέτος η κρίσιμη στιγμή της αρχής της κυβερνητικής κατάρρευσης από τη μία και της μεγάλης συσπείρωσης ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων στο ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη. Όσα ακολούθησαν είναι χαρακτηριστικά.

Στην αρχή, μας καταγγείλατε για παροχολογία. Αλήθεια, είναι παροχολογία η ανάγκη αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης; Είναι «λεφτά υπάρχουν» το να εξασφαλίσουμε ένα πιάτο φαί, στέγη, ρεύμα και αξιοπρέπεια σε όσους συμπολίτες μας ζουν στα όρια της εξαθλίωσης; Ή μήπως είναι παροχολογία η αναγκαία ρύθμιση των κόκκινων δανείων, η διευκόλυνση με πολλές δόσεις των παγιδευμένων οφειλετών στα ληξιπρόθεσμα χρέη ή η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, όταν η ανεργία έχει φτάσει σε εξωφρενικά, μη αποδεκτά για ευρωπαϊκή χώρα μεγέθη,

ειδικότερα η ανεργία που αφορά τους νέους ανθρώπους;

Αργότερα, όμως, αφού καταλάβατε το αδιέξοδο αυτής της στρατηγικής, να μιλάει κανείς για παροχές σε μια χειμαζόμενη κοινωνία, αφήσατε τα περί παροχών και είπατε ότι δεν βγαίνει η κοστολόγηση. Επιστρατεύσατε, μάλιστα, τον Υπουργό Οικονομικών να βγάλει ανακοίνωση, που πέρα όμως από τις εμφανείς λαθροχειρίες, στην ουσία επιβεβαίωσε την ορθότητα αυτών που εξαγγείλαμε.

Κι αφού ούτε η τακτική είχε όφελος, προχωρήσατε στο τρίτο στάδιο: Ξεπατικώνετε το πρόγραμμά μας, προσαπλώνοντας να υποσχεθείτε φοροαπαλλαγές και μέτρα κοινωνικής ευαισθησίας σε ένα επικοινωνιακό κρεσέντο επιλεκτικών διαρροών, που αν κανείς τις πίστευε όλες, θα κοιμόταν ευτυχισμένος τα βράδια. (Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δυστυχώς, όμως, όχι μόνο για εσάς, αλλά για την πλειονότητα των πολιτών που έχουν ληλατηθεί από αυτήν την πολιτική, λίγοι είναι αυτοί που κοιμούνται ήσυχοι τα βράδια.

Διότι, από τη μία υπόσχεστε ελαφρύνσεις και δόσεις, τρέχοντας πίσω από όσα εμείς είπαμε στη Θεσσαλονίκη, αλλά από την άλλη, την ίδια στιγμή νομιμοποιείτε τον ΕΝΦΙΑ, το φόρο που λεηλατεί τη μεσαία τάξη και μετατρέπει τους ανθρώπους που δούλεψαν μια ζωή για να έχουν ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι τους σε νοκάρηδες στο ίδιο τους το σπίτι.

Ποιον να πείσετε, λοιπόν, ότι έχετε σκοπό να ελαφρύνετε το βάρος, το ασήκωτο, που εσείς οι ίδιοι φορτώσατε στην πλειοψηφία των ελληνικών νοικοκυριών;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση όμως τις τελευταίες μέρες επιδιώκει στον έσχατο εμπαιγμό: Ισχυρίζεται ότι προετοιμάζει την έξοδο της χώρας από το μνημόνιο.

Μα, εσείς δεν ήσασταν αυτοί οι οποίοι μας λέγατε με καμάρι στα τηλεοπτικά παράθυρα ότι ακόμα κι αν δεν υπήρχε το μνημόνιο, ακόμη κι αν δεν το είχε φέρει η τρόικα στη χώρα, θα έπρεπε να το εφεύρουμε και να το εφαρμόσουμε από μόνοι μας, διότι κάνει καλό στη χώρα, βγάζει τη χώρα από την κρίση; Τότε, ξαφνικά, γιατί γίνετε αντιμνημονιακοί και ποιον πιστεύετε ότι μπορείτε να κοροϊδέψετε έτσι; Τόση υποκρισία;

Πρέπει, όμως, να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Τι είναι τα μνημόνια; Είναι ένας τίτλος σε μία δανειακή σύμβαση; Τα μνημόνια είναι οι πάνω από τετρακόσιοι εξήντα εφαρμοστικοί νόμοι. Είναι οι εικοσπέντε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, που στραγγαλίζουν την οικονομία και μονιμοποιούν αυτήν την κοινωνική τραγωδία. Είναι η ανεργία. Είναι οι απολύσεις. Είναι η αιμορραγία των συνταξιούχων. Είναι ο εργασιακός μεσαίωνας. Είναι η ανασφάλεια. Είναι η διάλυση της μεσαίας διαστρωμάτωσης.

Δικοί σας ψηφοφόροι ήταν όλοι αυτοί. Γιατί σας εγκαταλείπουν; Ξαφνικά, έγινε ο ΣΥΡΙΖΑ ελκυστικός στους δικούς σας ψηφοφόρους; Τους διαλύετε. Τα μνημόνια τους διέλυσαν. Μνημόνια δεν είναι ένας τίτλος. Είναι η εκποίηση του δημόσιου πλούτου. Είναι η ανάληψη δημοκρατία. Είναι η κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, ακόμα και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα μνημόνια είναι όλα όσα και τώρα στηρίζετε και απεργάζεσθε, ενόσω μας λέτε ότι φεύγετε. Τα νέα προαπαιτούμενα, οι ομαδικές απολύσεις, το lockout, η απαγόρευση της απεργίας, η πλήρης εξουθένωση των εργαζόμενων και των συνταξιούχων. Αυτά είναι τα μνημόνια. Είναι το δέσιμο της πατρίδας μας στο άρμα μεγάλων συμφερόντων, που τη θέλουν φθηνό οικόπεδο, με φθηνό και φιμωμένο εργατικό δυναμικό.

Έχετε αλήθεια καμιά πρόθεση να μας αποδεσμεύσετε από όλα αυτά ή μήπως, αντιθέτως, είσατε απόλυτα ταυτισμένοι με όλα αυτά; Αφού πλέον εσείς μας λέτε ότι τα πιστεύετε. Έχουν γίνει η νέα σας ιδεολογία.

Πριν από λίγες μέρες, διάβαζα μία κριτική του κ. Σαμαρά στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για αύξηση του κατώτατου μισθού, ως ένα προωθητικό, θετικό σοκ, για την τόνωση της ζήτησης στην οικονομία, όπου είπε ότι η αύξηση του μισθού στα 751 ευρώ είναι ταυτόσημο, περίπου, με την καταστροφή.

Για πείτε μου τώρα. Δεν είναι η τρόικα που τα λείει αυτά. Είστε εσείς που τα λέτε αυτά. Και αφού τα λέτε, τα πιστεύετε, άρα θα τα εφαρμόσετε είτε υπάρχει η τρόικα είτε δεν υπάρχει η τρόικα είτε φύγει, τυπικά, το ΔΝΤ είτε μας δώσει την πιστωτική γραμμή, για να μείνουμε συνδεδεμένοι, ενώ θα έχει φύγει.

Κι αν κατάλαβα καλά, υποτιμάτε τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού, παριστάνοντας εσείς τους αντιμνημονιακούς, «σκίζοντας κάθε μέρα τις σελίδες των μνημονίων», όπως είπατε προεκλογικά, πριν τις ευρωεκλογές.

Θέλω να θυμίσω στο Σώμα ότι μόλις την περασμένη Δευτέρα η Κυβέρνηση κατέθεσε ένα προσχέδιο προϋπολογισμού, το οποίο, όχι μόνο δεν σηματοδοτεί την έξοδο από το μνημόνιο, αλλά αντίθετα μετατρέπει το μνημόνιο, από σύμβαση ορισμένου χρόνου, σε καθεστώς αορίστου χρόνου. Διότι, υποσχεθήκατε φοροελαφρύνσεις και φέρνετε 2 δισεκατομμύρια φόρους, μονιμοποίηση της έκτακτης εισφοράς, χαράτσι στα ακίνητα, με τη μορφή του ΕΝΦΙΑ, τεράστια αύξηση στον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης. Τι υποκρισία! Ενώ από το Μάρτιο του 2011 και μετά έχει αυξηθεί κατά 1500%, εσείς πανηγυρίζετε, διότι το μειώνετε κατά 30% και αυτή είναι η έξοδος από τα μνημόνια.

Φόρους, λοιπόν, φέρνετε, με αυξήσεις στην άμεση φορολογία, στην παρακράτηση μισθών και συντάξεων, στο συντελεστή φορολόγησης των ενοικίων για εισοδήματα έως 12.000 ευρώ, στα εισοδήματα των αγροτών, με συντελεστή 13% από το πρώτο ευρώ.

Και δεν περιλαμβάνετε στο προσχέδιο μέτρα τα οποία έχετε ψηφίσει ή ετοιμάζετε για τον Νοέμβριο, όπως το νέο μισθολόγιο για τους δημόσιους υπαλλήλους, την απόσυρση του κράτους από το ανταγωνιστικό σύστημα με την εγγύηση μόνο της βασικής σύνταξης των 360 ευρώ το μήνα, την εξαφάνιση των επικουρικών, την κατάργηση των τριετιών στον ιδιωτικό τομέα, την απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων και το lock out, τον πλειστηριασμό των ακινήτων από τα 2/3 ως το μισό της αντικειμενικής τους αξίας.

Και χαιρετίζω μια πρόταση που άκουσα, διότι εμείς την είπαμε στη Θεσσαλονίκη, κυρία Μπακογιάννη. Δεν μπορούμε να φορολογούμε τους Έλληνες πολίτες με πλασματικές αξίες. Αλλά, εδώ θέλει έναν ενιαίο σχεδιασμό. Διότι η μείωση των αντικειμενικών αξιών, ώστε να φτάσουν τις πραγματικές αξίες, πρέπει να συνδυαστεί και με ένα πλαίσιο προστασίας των πλειστηριασμών, ιδίως των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας.

Ιδού, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νέο μνημόνιο. Πώς θα το ονομάσετε; Πείτε το, όπως θέλετε. Η ουσία ποια είναι; Και έρχεστε μετά και μας λέτε ότι φεύγει το ΔΝΤ, τελειώνουν τα βάσανά μας. Όμως, δεν σας πιστεύει –δυστυχώς, για εσάς– κανείς πια. Ούτε τα στελέχη σας σας πιστεύουν. Φαίνεται ότι το παράμυθι των Παρισίων τελείωσε, πριν καν ξεκινήσει.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σταθώ και λίγο στο αδύνατο που ισχυρίζεστε, ότι με τη συνέχεια της λιτότητας μπορεί να έρθει στον τόπο ανάπτυξη. Γιατί όλο και περισσότεροι στην Ευρώπη επιτέλους αντιλαμβάνονται ότι θαύματα δεν γίνονται. Με την τρίτη μεγαλύτερη οικονομία της ευρωζώνης, την ιταλική, να βρίσκεται ήδη σε ύφεση και τη δεύτερη μεγαλύτερη, τη γαλλική, να παλεύει να την αποφύγει, η επιδείνωση της κατάστασης στη Γερμανία είναι η χαριστική βολή για την ανάκαμψη στην ευρωζώνη.

Αυτό είναι το πραγματικό success story της γερμανικής ηγεσίας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Αυτή η αποτυχία είναι που προκάλεσε και προκαλεί και τη διαφαινόμενη ρωγμή στις εδραιωμένες αντιλήψεις και σήμερα ωθεί σε κάποια δειλά βήματα –ομολογώ– αλλαγής πολιτικής.

Όμως, εσείς δεν έχετε μείνει απλώς πίσω από αυτή την εξέλιξη. Είστε απέναντι από αυτή την εξέλιξη, την έστω και δειλή! Στηρίζετε τις αντιλήψεις που σήμερα κλονίζονται, απόλυτα ταυισμένοι με την πολιτική της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας, απόλυτα ταυισμένοι με την πολιτική της κ. Μέρκελ.

Και φτάνει μάλιστα ο Υπουργός των Οικονομικών στο σημείο να επιτιμά δημοσίως τη γαλλική κυβέρνηση, επειδή αποφάσισε να μεταθέσει στο 2017 τον στόχο για δημοσιονομικό έλλειμμα 3% –είπαν ότι θα έχουν πάνω από 4% φέτος, αγνοώντας το «στενό κορσέ» των συμφώνων– κι εμείς βγήκαμε να τους πούμε: «τι είναι αυτά που κάνετε;». Εσείς, δηλαδή, δεν είστε απλά στη στρατηγική του καλού και υπάκουου μαθητή. Εσείς είστε στη στρατηγική του υπάκουου μαθητή, που καρφώνει και από πάνω τους συμμαθητές του στη δασκάλα, όταν αυτοί δεν τηρούν την τιμωρία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Επιτρέψτε μου, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και μια αναφορά στο ζήτημα του χρέους. Θα επικαλεστώ την κοινή λογική. Μια διαπραγμάτευση έχει δύο βασικές προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι να υπάρχουν δύο μέρη τουλάχιστον, τα οποία διαφωνούν. Και δεύτερον, αφού υπάρχουν δύο μέρη που διαφωνούν, όποιος πάει στη διαπραγμάτευση να έχει ένα πολιτικό σχέδιο, έναν στόχο.

Ας ξεκινήσω από την πρώτη προϋπόθεση. Δεν υπάρχουν δύο μέρη σε διαφωνία. Υπάρχει η κυρία Μέρκελ και ο κ. Σαμαράς σε πλήρη αρμονία. Και οι δύο συμφωνούν ότι το χρέος της χώρας, παρά το γεγονός ότι έχει φτάσει στο 175% του ΑΕΠ, είναι βιώσιμο. Συμφωνία για τα μέτρα, συμφωνία για το χρέος. Και πώς είναι βιώσιμο; Με ένα πιστοποιητικό –λέει– βιωσιμότητας. Άρα, τι ακριβώς, διαπραγματεύεστε και τι ακριβώς θα διαπραγματευτείτε, κύριε Σαμαρά, όταν συμφωνείτε σε όλα με την κ. Μέρκελ; Εμείς πιστεύουμε ότι τίποτα δεν θα διαπραγματευτείτε.

Η απουσία της δεύτερης προϋπόθεσης του σχεδίου νομίζω είναι προφανής: Δεν έχετε πολιτική στρατηγική διαπραγμάτευσης, δεν έχετε πολιτική ευρωπαϊκών συμμαχιών. Γιατί, εκτός απ' το ότι το χρέος μας είναι βιώσιμο, πιστεύετε παράλληλα ότι είναι και ελληνικό πρόβλημα. Αγνοείτε, δηλαδή, την ευρωπαϊκή διάσταση και σχεδιάζετε μάλιστα έξοδο στις αγορές, χωρίς προηγουμένως να έχουμε διεκδικήσει μια κοινωνικά βιώσιμη λύση για το χρέος. Και αυτό είναι επικίνδυνο.

Απεναντίας, εμείς διεκδικούμε με σχέδιο με στόχο, με συμμαχίες, μια ευρωπαϊκή διάσωση για το χρέος που θα δώσει οριστική, κοινωνικά βιώσιμη και δίκαιη λύση σε ένα ευρωπαϊκό πρόβλημα, όχι σε ένα ελληνικό και μόνο πρόβλημα. Δεν ζητάμε ελεημοσύνη, ζητάμε ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.

Ο στόχος μας είναι συγκροτημένος και σαφής. Ζητάμε τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και ρήτρα ανάπτυξης για την αποπληρωμή του εναπομείναντος στο πλαίσιο των αποφάσεων της Διεθνούς Διάσκεψης του Λονδίνου το 1953 που αφορούσαν και την ίδια τη Γερμανία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως το χρόνο ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρησιμοποιήσω και το χρόνο της δευτερολογίας μου.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, προσπαθείτε μέσα στην απελπισία και την αγωνία σας σήμερα, με την πρόταση εμπιστοσύνης, να παίξετε τα ρέστα σας. Όμως, χωρίς να το καταλαβαίνετε, είναι η ίδια η κίνησή σας που θα σας βυθίσει σε ακόμα μεγαλύτερο αδιέξοδο. Ζητάτε την εμπιστοσύνη του Σώματος για τη συνέχιση της πολιτικής σας. Το βράδυ, όμως, όταν θα κλείσουν τα φώτα αυτής εδώ της Αίθουσας, όλοι θα διαπιστώσουν ότι η εμπιστοσύνη αυτή θα είναι πολύ μακριά από τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές, που το Σύνταγμα απαιτεί για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Τι θα κάνετε, λοιπόν; Θα επιμένετε σε αυτήν τη αδιέξοδη και διχαστική τακτική να λέτε: «Έχω τους εκατόν ογδόντα, αλλά τους κρύβω, τους έχω και θα τους βρω στην πορεία;», ενώ όλα τα κόμματα –προσέξτε το αυτό– που συνόψισαν την παρούσα Βουλή, πλην των δύο συγκυβερνώντων, έχουν δεδηλωμένη την πρόθεσή τους να μη ψηφίσουν για Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Δεν είναι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Όλα τα κόμματα –και εμένα τουλάχιστον με αφορούν και λογαριάζω αυτά της δημοκρατικής Αντιπολίτευσης– με διαφορετικό ενδεχομένως σκεπτικό το καθένα καταλήγουν στον ίδιο παρονομαστή.

Μόνο τα δύο κόμματα που συγκυβερνούν με έναν αριθμό Βουλευτών που παρά το ότι είναι πλασματικός σε σχέση με τα σημερινά δημοσκοπικά σας ποσοστά –και ας αφήσουμε τα δημοσκοπικά ακόμη και με τα εκλογικά αποτελέσματα των τελευταίων ευρωεκλογών του Μάη– εντούτοις ακόμη και αυτός ο πλασματικός αριθμός Βουλευτών που διαθέτετε σήμερα, σε σχέση με την κατάσταση που επικρατεί στην κοινωνία, αυτός ο πλασματικός αριθμός που σήμερα θα δηλώσει εμπιστοσύνη στην Κυβέρνησή σας, δεν θα σας αρκεί για να δείτε τον πολυπόθητο αριθμό που προβλέπει το Σύνταγμα για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Εγώ κάνω μια πρόβλεψη: ούτε με τα κύαλια δεν θα τον δείτε.

Τι θα κάνετε, λοιπόν; Εκεί είναι το ερώτημα: τι θα κάνετε; Θα συνεχίζετε «κλείνοντας το μάτι» σε πρακτικές που απαξιώνουν και εξευτελίζουν το κύρος και την υπόσταση του κοινοβουλευτισμού; Θα συνεχίσετε να παραπέμπετε εν έτει 2014 σε πρακτικές 1965; Αυτό θα κάνετε; Και μάλιστα, θα το κάνετε επί τέσσερις συνεχόμενους μήνες;

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα κρατάτε, δηλαδή, δέσμια τη χώρα σε ένα παρατεταμένο και πολωτικό προεκλογικό κλίμα, δέσμια μιας ακατάσχετης προεδρολογίας και ταυτόχρονα και όλο το πολιτικό σύστημα δέσμιο σεναρίων ευτελισμού; Αυτό είναι το σχέδιό σας; Είναι αυτό το σχέδιό σας μόνο και μόνο, για να κρατήσετε την εξουσία, να μείνετε ένοικοι στο Μέγαρο Μαξίμου για τέσσερις ακόμα μήνες;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούστε με. Σας ζητώ να το ξανασκεφτείτε και ζητώ από τον κ. Σαμαρά να το ξανασκεφτεί. Δεν είναι ωφέλιμο για τον τόπο, δεν είναι ούτε και για εσάς. Συναινέση, όπως το Σύνταγμα προβλέπει -για να συνεννοηθούμε- εκατόν ογδόντα Βουλευτών από την παρούσα Βουλή δεν μπορεί να υπάρξει, γιατί προφανώς και αυτή η συναίνεση δεν αφορά τη συναίνεση στο πρόσωπο.

Συναίνεση για εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή ισοδυναμεί με συναίνεση στη συνέχεια της καταρρακωμένης σας Κυβέρνησης ή ισοδυναμεί με συναίνεση στη συνέχεια της καταστροφικής πολιτικής της λιτότητας και των μνημονίων.

Θαρρώ πως όποιος θέλει να δώσει τέτοιου είδους συναίνεση θα έχει το σθένος σήμερα να υπερψηφίσει την πρόταση εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας που καταθέσατε στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Σας προτείνω, λοιπόν, σήμερα το βράδυ να δείτε το αποτέλεσμα και να το ξανασκεφτείτε, να πράξετε όπως ορίζει το συμφέρον της χώρας. Δεν είναι η παραμονή σας τέσσερις ακόμα μήνες στις καρέκλες της εξουσίας το συμφέρον της χώρας. Μπορεί να υπάρξει προοπτική και μέλλον για τη χώρα και χωρίς εσάς στις καρέκλες τις κυβερνητικές! Μπορεί να φανταστεί κανείς την Ελλάδα και χωρίς εσάς στις καρέκλες τις κυβερνητικές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν είναι, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μόνο η πολύμηνη, παρατεταμένη προεκλογική περίοδος το πρόβλημα, είναι και η πασιφανής αδυναμία σας να χειριστείτε με αποτελεσματικό και επωφελή τρόπο τα κρίσιμα ζητήματα της χώρας.

Και εξηγούμαι: Δεν έχει να κάνει αυτό με τις προθέσεις σας. Έχει να κάνει με την αντικειμενική πραγματικότητα. Ακόμα και στελέχη της συγκυβέρνησής σας, που θα σας ψηφίσουν σήμερα, σας ζητάνε ανοιχτά -από αυτό εδώ το Βήμα το είπαν- να πάτε σε κυβέρνηση ειδικού σκοπού. Με ποιον; Με τον «δαίμονα» ΣΥΡΙΖΑ! Με τον ΣΥΡΙΖΑ που ξορκίζετε όλα αυτά τα χρόνια. Προφανώς, όταν σας το προτείνουν αυτό, κύριε Σαμαρά, εννοούν χωρίς εσάς στο τιμόνι. Εγώ τουλάχιστον, αυτό αντιλαμβάνομαι.

Πώς, λοιπόν, να πάτε μετά εσείς και να διαπραγματευθείτε στο εξωτερικό, όταν από το εσωτερικό του εσωτερικού σας αμφισβητείστε; Πόσω δε μάλλον, όταν έχει ήδη διαμορφωθεί μια πλατιά κοινωνική πλειοψηφία που απαιτεί αλλαγή πολιτικής και ισχυρή διαπραγμάτευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και αυτό, ξέρετε, το γνωρίζουν καλά και έξω. Γνωρίζουν ότι είστε πλέον Κυβέρνηση και Πρωθυπουργός ορισμένου χρόνου, περιορισμένου χρονικού ορίζοντα. Ο χρόνος σας τελειώνει, λήγει, το αργότερο σε τέσσερις μήνες, το Φλεβάρη του 2015.

Πώς να έχετε κύρος και διαπραγματευτική δύναμη, όταν όλοι πια βλέπουν, μέσα και έξω, ότι η Κυβέρνησή σας στηρίζεται σε δύο κόμματα που η κοινωνία, οι ίδιοι οι ψηφοφόροι σας αποδοκιμάζουν;

Δείτε όλες τις μετρήσεις της κοινής γνώμης και αυτές που δημοσιεύονται και αυτές που δεν δημοσιεύονται, αλλά προφανώς τις γνωρίζετε. Όλοι τις γνωρίζουμε. Όλες μιλούν πλέον για μια διαφορά συντριβής. Πείτε μου ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ποιο κύρος, με ποια διαπραγματευτική ισχύ, υπό αυτές τις συνθήκες θα μπορούσε, όχι η δική σας Κυβέρνηση, οποιαδήποτε κυβέρνηση, να διεκδικήσει μια καλύτερη συμφωνία για τη χώρα;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αυτά τα δεδομένα, μετά τις

ευρωεκλογές, ζητήσαμε να λαμβάνετε υπ' όψιν σας στις κρίσιμες αποφάσεις, στις αποφάσεις που ο χρονικός τους ορίζοντας δεσμεύει και την επόμενη κυβέρνηση την άποψη, τη θέση του πρώτου κόμματος. Κινηθήκατε στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση.

Με αυτά τα δεδομένα και με ακόμα χειρότερα σήμερα, ακόμα πιο έντονα σας λέμε: Μην προχωρήσετε σε κρίσιμες κινήσεις, σε κρίσιμες διαπραγματεύσεις, σε αποφάσεις που θα δεσμεύουν τα χέρια και των επόμενων κυβερνήσεων, χωρίς την συναίνεση του πρώτου κόμματος.

Το λέω ξανά, όχι μόνο για να το ακούσετε εσείς, αλλά και για να το ακούσουν στις Βρυξέλλες και στο Βερολίνο και στην Ουάσιγκτον: Οποιαδήποτε απόφαση ή συμφωνία δεν θα έχει τη δική μας συναίνεση, δεν θα γίνει αποδεκτή από εμάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν θα δεσμεύει τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα δεσμεύει την κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας, για την οποία ο λαός μας σύντομα θα δώσει ισχυρή εντολή με την ψήφο του.

Όπως γνωρίζετε, όπως έχουμε πει χιλιάδες φορές -το ξεκαθαρίζω για ακόμη μία φορά- σε καμία συμφωνία που θα περιλαμβάνει τη συνέχεια του μνημονιακού καθεστώτος, σε καμία συμφωνία που θα περιλαμβάνει τη συνέχεια της λιτότητας με οποιοδήποτε επικοινωνιακό καμουφλάζ, εμείς δεν πρόκειται ναβάλουμε την υπογραφή μας. Τελεία, παράγραφος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και με αυτό τον τρόπο θέλω να δώσω μία απάντηση και σε όσους Βουλευτές από αυτό εδώ το Βήμα, καλοπροαίρετα ενδεχομένως, μίλησαν για κυβερνήσεις ειδικού σκοπού και για συναίνεση. Δεν αρνούμαστε τη συναίνεση. Όμως, το ερώτημα που θέτουμε είναι: Σε ποια βάση συναίνεση; Για μας είναι προφανές. Η προοπτική περαιτέρω εξαθλίωσης της κοινωνίας οδηγεί στη διαιώνιση της Ελλάδας ως μιας χώρας πειραματόζωου των νεοφιλελεύθερων επιλογών στην Ευρώπη, ως μία χώρα αποικίας, χρέους και ανεργίας.

Ποια συναίνεση μπορεί να δώσει κανείς σε αυτή την προοπτική; Στον αντίποδα αυτής της στρατηγικής ήδη διαμορφώνεται ευρεία, ευρύτατη συναίνεση στο κοινωνικό πεδίο. Είναι η συναίνεση πάνω στο πρόγραμμα που παρουσιάσαμε στη Θεσσαλονίκη που θέτει αδιαπραγμάτευτες κοινωνικές προτεραιότητες, την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής καταστροφής, την επανεκκίνηση της οικονομίας, τη φορολογική αποφόρτιση των μεσαίων στρωμάτων, την ενίσχυση της ζήτησης και την αντιμετώπιση της ανεργίας. Πάνω σε αυτό το σχέδιο θα δημιουργηθούν οι όποιες προωθητικές συναινέσεις της επόμενης ημέρας και όχι πάνω στο αποτυχημένο και καταστροφικό σχέδιο της λιτότητας.

Όμως, άκουσα το τριήμερο και πολλούς συναδέλφους από τα κυβερνητικά έδρανα να μιλούν όχι για συναίνεση, αλλά για τη στοιχειώδη ανάγκη συνεννόησης, παρά τις διαφορετικές οπτικές. Εμείς αυτή τη συνεννόηση δεν την αρνηθήκαμε, αλλά έχουμε μπροστά μας μία Κυβέρνηση και έναν Πρωθυπουργό που απαξιώνει, όχι μόνο την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά συνολικά την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Στα δύο και πλέον χρόνια θητείας της Κυβέρνησης Σαμαρά δεν υπήρξε ούτε μία φορά που να αισθανθήκατε την ανάγκη, για ένα εθνικό θέμα, για ένα κρίσιμο θέμα, να ενημερώσετε θεσμικά την Αξιωματική Αντιπολίτευση, να ενημερώσετε -αφού δεν αναγνωρίζετε την Αξιωματική Αντιπολίτευση- το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Τώρα, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η ώρα της ύστατης αλλά και της πιο αναγκαίας σε τον τόπο συνεννόησης. Σας καλώ, λοιπόν, να μην επιμείνετε σε αυτή την αδιέξοδη τακτική, να μην επιμείνετε να βυθίσετε τη χώρα σε μία τετράμηνη και πλέον διάρκεια παρατεταμένη και διαρκή προεκλογική περίοδο και κυρίως να μην επιμείνετε να διαχειριστείτε εσείς και να αναλάβετε δεσμεύσεις μακράς διάρκειας εν ονόματι της χώρας και του λαού, που όμως πια δεν σας εμπιστεύεται και δεν σας στηρίζει.

Δώστε, λοιπόν, τη δυνατότητα στο λαό μας να αποφασίσει και σε μία νέα κυβέρνηση, με ισχυρή λαϊκή εντολή, να διαχειριστεί τις κρίσιμες για τον τόπο διαπραγματεύσεις και φανερώ θάρρα-λεοί, δίνοντας διέξοδο στο σημερινό πολιτικό αδιέξοδο.

Αφού διαπιστώσετε σήμερα ότι στη Βουλή δεν έχετε ούτε κατά

διάνοια τον προβλεπόμενο από το Σύνταγμα αριθμό των εκατόν ογδόντα Βουλευτών, έστω ως πρόκριμα για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, προχωρήστε συντεταγμένα και έγκαιρα στη λαϊκή ετυμηγορία, να πάμε συντεταγμένα και ομαλά σε εκλογές που θα δώσουν εντολή ισχυρής διακυβέρνησης και διαπραγμάτευσης, αλλά και περιθώρια ευρείας συναίνεσης, όπως το Σύνταγμα προβλέπει, στην εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας. Οι ώρες είναι κρίσιμες. Ας δείξουμε ότι όλοι στεκόμαστε στο ύψος των περιστάσεων.

Σε ό,τι μας αφορά είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν. Λέμε: εκλογές τώρα και εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας με ευρύτατη συναίνεση, ώστε να δοθεί μήνυμα μέσα και έξω ότι η χώρα γυρίζει σελίδα, ξαναγίνεται ισχυρή και υπολογίσιμη στην Ευρώπη και στον κόσμο, διεκδικεί με τον λαό στο προσκήνιο και με ευρεία κοινωνική συναίνεση μία δίκαιη και βιώσιμη λύση για το χρέος, για το μέλλον της πατρίδας μας.

Ζητάμε, λοιπόν, εκλογές, όχι για να έρθουμε στην εξουσία και να διαχειριστούμε τη μνημονιακή Ελλάδα. Ζητάμε εκλογές για να αλλάξουμε την Ελλάδα, για να αντικαταστήσουμε την εσωτερική υποτίμηση αξιών, αμοιβών και ανθρώπων με ένα κυβερνητικό πρόγραμμα δικαιοσύνης, αξιοπρέπειας και ελπίδας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Κύριες και κύριοι Βουλευτές, η μεγάλη κοινωνική αλλαγή, η μεγάλη ανατροπή έχουν ήδη δρομολογηθεί. Το παλιό φεύγει. Το καινούργιο έρχεται. Κανείς δεν θα καταφέρει, ό,τι κι αν σκαρφιστεί, να το σταματήσει.

Η κοινωνική δικαιοσύνη, η αλληλεγγύη, τα κοινωνικά δικαιώματα θα επιστρέψουν στην πατρίδα μας. Η πραγματική δημοκρατία και οι κανόνες θα επιστρέψουν στην πατρίδα μας. Αυτή θα είναι η Ελλάδα του αύριο, ό,τι κι αν κάποιος σκαρφιστούν.

Και σας ζητώ, μην καίτε τα σπαρτά και γκρεμίζετε τις γέφυρες πίσω σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα έρθει το καινούργιο. Θα ξημερώσει μία καλύτερη μέρα για τον τόπο. Μην αποσταθεροποιείτε τη χώρα, προσπαθώντας να αποσταθεροποιήσετε τον ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η Ελλάδα του αύριο θα είναι μία κοινωνία δίκαιη, μία κοινωνία ανοιχτή, μία κοινωνία δημοκρατική.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Πρόεδρε, έχει ζητήσει τον λόγο ο Υπουργός Ανάπτυξης για δέκα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Θα μιλήσω μόνο για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι είναι αυτά, κύριε Πρόεδρε;

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Αν είναι για ένα λεπτό, να σας δώσω τον λόγο, αλλά έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Δένδιας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, επί της διαδικασίας!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη, έχω πάρει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Και μετά τον κ. Δένδια αν είναι, κάνετε παρέμβαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ζητώ τον λόγο επί της διαδικασίας!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Είναι ο Αρχηγός σας παρών. Δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, παρόντος του Προέδρου σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Πρόεδρε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, όχι!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι λέτε τώρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ελάτε τώρα! Καθίστε κάτω, κύριε Λαφαζάνη!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριοι συνάδελφοι, φτάσαμε με ηρεμία στο τέλος. Παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ο Πρόεδρός σας είναι εδώ. Δεν είστε τίποτα. Καθίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Λαφαζάνη, τι είναι αυτά; Υπάρχει Αρχηγός εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Έχουμε φτάσει με ηρεμία τώρα στο τέλος. Εγώ θέλω να σας πω...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Λαφαζάνη, καθίστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ένα λεπτό, κύριε Βενιζέλο. Θα σας δώσω τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Έχουμε συνεδριάσει τρεις μέρες τώρα με ηρεμία. Θα βρούμε τη λύση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ναι, σε άλλο επίπεδο όμως. Άλλαξε το επίπεδο τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Με συγχωρείτε ένα λεπτό. Έχει ζητήσει τον λόγο ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δένδιας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ναι, θέλω να προηγηθώ για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Και μετά ήταν να μιλήσει ο Πρωθυπουργός. Εάν εσείς πάρετε τον λόγο, θα ζητήσει και ο κ. Τσίπρας μετά να απαντήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ας το ζητήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Και πιθανόν μετά να ξαναζητήσετε εσείς τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ας το ζητήσει. Έχουν τεθεί μείζονα θέματα εθνικής και δημοκρατικής τάξης.

(Θόρυβος από τα έδρανα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Σαφώς και έχουν αναπτυχθεί θέματα, τα οποία ενδιαφέρουν και το Κοινοβούλιο και τους πολίτες και απαιτούν απάντηση. Εγώ, λοιπόν, σας λέω ότι εφόσον θα απάντησετε, εάν ο κ. Τσίπρας κρίνει, παρ' ό,τι δεν έχει χρόνο δευτερολογίας, θα πρέπει να ξαναμιλήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε, εγώ ζητώ τον λόγο, όπως έχω δικαίωμα και υποχρέωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Έχετε τον λόγο για τρία λεπτά, για την παρέμβαση που θέλετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, δεν περίμενα ποτέ ότι μπορεί η κομματική...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα κύριε Πρόεδρε, δεν γίνονται αυτά τα πράγματα. Δεν μπορεί να γίνει αυτό! Δεν καταλαβαίνετε ότι μετά τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μιλάει ο Πρωθυπουργός;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Καθίστε κάτω, κύριε Λαφαζάνη!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Είναι ο Πρόεδρος ή δεν είναι;

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Λαφαζάνη!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν μου δίνετε τον λόγο!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Μα, σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Απευθύνομαι στον Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Λαφαζάνη, παρουσία του Προέδρου σας δεν προβλέπεται να δίνεται ο λόγος στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Μετά τον κ. Βενιζέλο, αν χρειαστεί ο κ. Τσίπρας, παρ' ότι έχει εξαντλήσει το χρόνο του...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, καταλαβαίνετε ότι μετά τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ομιλεί ο Πρωθυπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Λαφαζάνη, παρακαλώ. Ολοκληρώσαμε με το διαδικαστικό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είναι δυνατόν να γίνεται αυτό το πράγμα. Ας μιλήσουν τότε όλοι οι Αρχηγοί Ξανά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Είναι ο αρχηγός σας ή δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Επιτρέψτε μου. Ολοκληρώσαμε με το διαδικαστικό. Θα έχουμε μία παρέμβαση τριών λεπτών από τον κ. Βενιζέλο κι αν χρειαστεί ο κ. Τσίπρας...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μιλήσατε και χθες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ελάτε τώρα, κύριε Λαφαζάνη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Μην φοβάστε τον λόγο μου τόσο πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Έχετε Πρόεδρο ή δεν έχετε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα- κωδωνοκρουσίες)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ. Δεν περίμενα ότι η κοινοβουλευτική αλαζονεία μπορεί να οδηγήσει σε τέτοιου βαθμού αποπήματα. Ο κ. Τσίπρας προηγουμένως, από το Βήμα της Βουλής...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα τώρα απαντάει, κύριε Πρόεδρε; Αυτά είναι τα μείζονα θέματα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε δεν σας αξίζει ο ρόλος αυτός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Βενιζέλο, μην το λέτε αυτό. Ξέρετε ότι δεν είναι στην κοινοβουλευτική τάξη αυτό που κάνετε. Το ξέρετε πολύ καλά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ακούστε την αλήθεια.

Κύριε Πρόεδρε, απευθύνομαι σε εσάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Να μιλήσει ο Αρχηγός σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Μπούρα, το ξέρετε κι εσείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Λαφαζάνη, να χτυπίστε στο έδρανο, θα πω αυτά που έχω να πω, να χτυπίστε στα χταπόδια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έτσι είναι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ο κ. Τσίπρας, προηγουμένως, ούτε λίγο ούτε πολύ, με τρόπο δημοκρατικά και θεσμικά προκλητικό, πρωτοφανή και αδιανόητο, υπονόμισε ανοικτά και απροκάλυπτα το εθνικό συμφέρον, υπονόμισε τη διαπραγματευτική θέση της χώρας, στην τελική φάση της πορείας εξόδου από το μνημόνιο, την τρόικα και την κρίση. Θέλησε να παρεμποδίσει την Κυβέρνηση να συνάψει την οριστική συμφωνία εξόδου, σε σχέση με το χρέος και με την επιστροφή της χώρας στην ομαλότητα, γιατί προφανώς ενοχλείται βαθιά από την ιδέα ότι χάνει το παιχνίδι του, δηλαδή το μνημόνιο και την τρόικα.

(Χειροκροτήματα)

Έβλαψε συνειδητά το εθνικό συμφέρον, ενώπιον και των θεσμικών πιστωτών και των αγορών. Έβλαψε τον Έλληνα, τις προοπτικές του, τον άνεργο και κάθε επιχείρηση. Έβλαψε τα πάντα. Την εθνική οικονομία και την εθνική υπόθεση.

Για να το κάνει αυτό εκβίασε ανοικτά τη Βουλή και τους θεσμούς. Προσέβαλε τον εν ενεργεία Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον κ. Κάρολο Παπούλια, τον ταπεινώσε, τον ευτέλισε ως σύμβολο της εθνικής ενότητας και έκανε και το μείζον απόπημα να σπρίξει όλους τους εκβιαστικούς υπολογισμούς του στις ψήφους της Χρυσής Αυγής.

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι, οι ψήφοι των κομμάτων της Αντιπολίτευσης του συνταγματικού τόξου, είναι πολλοί λιγότεροι από τους εκατόν είκοσι έναν, που απαιτούνται. Ας τους μετρήσετε, να δείτε σε τι επίπεδο αθροίζονται οι ψήφοι του ΣΥΡΙΖΑ, του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδος, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και της Δημοκρατικής Αριστεράς και θα δείτε ότι δεν προκύπτει ο μαγικός αριθμός εκατόν είκοσι ένα.

Εκβιάζετε συνειδήσεις, ταπεινώνετε θεσμούς, πλήττετε το συμφέρον της χώρας. Φοβάστε την έξοδο από την κρίση. Δεν έχετε στρατηγική, δεν έχετε συμμάχους, δεν έχετε προοπτική. Αυτό που έκανε σήμερα ο κ. Τσίπρας –γράψτε το και θα το θυμηθείτε– είναι η καμπή, η οποία θα οδηγήσει τον ελληνικό λαό στο να συνειδητοποιήσει ποιο είναι το πραγματικό δίλημμα και ποια είναι η εθνική επιλογή.

(Χειροκροτήματα)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται να μιλήσω. Ο κ. Βενιζέλος μας έδωσε μπόνους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο κύριος Υπουργός, κ. Δένδιας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Κύριε Πρόεδρε, παρότι δεν μου αρέσει να γειρώ τόνους ή να ασκώ κριτική, είμαι υποχρεωμένος να ξεκινήσω αυτό το οποίο έχω να πω, αναγνωρίζοντας ότι η τοποθέτηση του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του κ. Τσίπρα, με εξέπληξε, όπως φαντάζομαι ότι εξέπληξε ένα μεγάλο κομμάτι της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Ο κ. Τσίπρας κατά την τοποθέτησή του, πέραν της ανάλυσης των κινήτρων του αιτήματος για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης, προέβη σε σύνδεση δύο διαφορετικών ζητημάτων με την αρχή της δεδηλωμένης. Και κατά τούτο, κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι υπ' αυτήν την έννοια δεν επεδείχθη ο δέων σεβασμός στο Σύνταγμα της χώρας.

Το πρώτο είναι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Θεωρήθηκε η ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση ως προαπαιτούμενο και συνδεδεμένο με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, για την οποία δεν υφίσταται ακόμα συνταγματικό θέμα.

Το δεύτερο είναι ότι αγνοήθηκε η αρχή της δεδηλωμένης επ' ονόματι των δημοσκοπήσεων. Και ο κύριος Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απηύθυνε στην κυβερνητική πλειοψηφία κεκαλυμμένη, πλην σαφή απειλή μη νομοθετήσεως και μη αναλήψεως ευθυνών, διότι κατ' αυτόν η δημοσκοπική υπεροχή του ΣΥΡΙΖΑ και η πρωτοκαθεδρία του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές δημιουργεί αδυναμία λήψεως κυβερνητικής απόφασης.

Και οι δύο αυτές τοποθετήσεις, πέραν του ότι είναι πλήρως αντισυνταγματικές, είναι και βαθύτατα επικίνδυνες. Δημιουργούν ένα τεράστιο πρόβλημα στη χώρα, δημιουργούν έλλειψη βάσης, δημιουργούν θέματα αξιοπιστίας συνολικά του συστήματος.

Είμαι βέβαιος ότι ο κ. Τσίπρας, αφού διαλογισθεί αυτά τα οποία είπε, θα έχει την ευκαιρία να ανακαλέσει και να επανέλθει στη συνταγματική τάξη. Διότι πλέον δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζουμε το πολίτευμα στην Ελλάδα ως κατά το δοκούν συνταγή, ως σκάλα για να ανεβούμε στην εξουσία, οποτεδήποτε οι δημοσκοπήσεις δείχνουν την τάση να μας ευνοούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση εμπιστοσύνης έχει την εξής έννοια: Η Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά καταθέτει απολογισμό στην Εθνική Αντιπροσωπεία για τα δύο χρόνια δράσης της και επίσης καταθέτει τις προτάσεις της για το τι πρόκειται να κάνει τα επόμενα δύο χρόνια της κυβερνητικής θητείας.

Είναι προφανές ότι αυτό είναι παντελώς άσχετο από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, για το οποίο η Εθνική Αντιπροσωπεία οφείλει να έχει αυτοτελή κρίση επί τη βάσει τελείως άλλων παραμέτρων: της επιλογής του προσώπου το οποίο θα ενώνει τους Έλληνες και θα εκπροσωπεί την πατρίδα.

Η δε Αντιπολίτευση οφείλει κατ' αρχήν να ασκήσει κριτική επί των κυβερνητικών θέσεων, να καταθέσει τις δικές της προτάσεις.

Αλλά και αν έχει στοιχειώδη πολιτική εντιμότητα, να εξηγήσει στην ελληνική κοινωνία διά του Ελληνικού Κοινοβουλίου πόσο ακριβείς απεδείχθησαν οι προβλέψεις της για τα όσα συνέβησαν στη χώρα την περίοδο 2012-2014.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να πω πολλά για το κυβερνητικό έργο. Έχουν αναλυθεί επαρκώς και από τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Χαρδούβελη, και είναι βέβαιο ότι θα τα αναλύσει ο Πρωθυπουργός, ο κ. Σαμαράς αμέσως μετά.

Είναι βέβαιο ότι η χώρα το 2012 βρισκόταν σε ένα δραματικό επίπεδο, είναι βέβαιο ότι η συρρίκνωση του ΑΕΠ ήδη προσέγγιζε το 25%, είναι βέβαιο ότι το «grecxit» ήταν η κυρίαρχοσα πρόβλεψη. Ήταν βέβαιο ότι το κέντρο των Αθηνών ήταν πεδίο καθημερινών συγκρούσεων, ήταν βέβαιο ότι οι συγκεκριμένες ομάδες ανθρώπων μπορούσαν να καίνε την πρωτεύουσα του κράτους οποτεδήποτε το επέλεγαν.

Δύο χρόνια μετά όλα αυτά έχουν μεταβληθεί. Έχει παραμείνει η χώρα με απόλυτη βεβαιότητα στην ευρωζώνη, έχει δυνατότητα δανεισμού από τις αγορές. Για πρώτη φορά γυρνάμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, έστω και μικρούς, 0,9%. Όμως, πρέπει να σας πω ότι το 2015 θα πάμε στο 2,9%. Έχει ειρηνεύσει η χώρα. Έχει αντιμετωπιστεί η εγκληματικότητα. Έχει δημιουργηθεί ένα συνολικό σύγχρονο πλαίσιο, μέσα από σειρά νομοθετικών παρεμβάσεων.

Η χώρα διαπραγματεύεται το πιο φιλόδοξο σχέδιο αναδιάρθρωσης του ιδιωτικού επιχειρηματικού χρέους που έγινε ποτέ, αυτό το οποίο έχει επικρατήσει να λέγεται «κόκκινα δάνεια». Διαπραγματεύεται την επιδότηση των επιχειρήσεων, που έχουν δάνεια από την περίοδο της κρίσης, ώστε να διευκολυνθεί το επιτόκιό τους. Συζητούν για τη μεταφορά ρευστότητας στη χώρα μέσω του IFG, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, της EPRD κ.α..

Ερχόμαστε, όμως, να δούμε, οι προβλέψεις του ΣΥΡΙΖΑ σε ποιο βαθμό επιβεβαιώθηκαν τον καιρό που πέρασε. Ας πάμε κατ' αρχάς στο βασικό θέμα του πρωτογενούς πλεονάσματος. Ο κ. Τσίπρας, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με απόλυτη βεβαιότητα διατυπώνει σκέψεις δίκην «προφήτη» απόψε. Είχε ο ίδιος αρνηθεί το πρωτογενές πλεόνασμα στις 24-10-2013 μιλώντας για φανταστικό πλεόνασμα, ίσο του γνωστού ρητού «λεφτά υπάρχουν». Θα το καταθέσω για τα Πρακτικά.

Ο κ. Τσακαλώτος, ο υπεύθυνος οικονομικών του ΣΥΡΙΖΑ, στις 10-9-2013 είχε μιλήσει για οφθαλμαπάτη. Θα το καταθέσω κι αυτό στα Πρακτικά.

Ο κ. Τσίπρας στις 21 Μαρτίου του 2014 σε ομιλία του στα Γιάννενα είχε μιλήσει για πλεόνασμα θράσους και απάτης και όχι χρημάτων. Θα το καταθέσω κι αυτό στα Πρακτικά.

Ο κ. Τσίπρας επίσης είχε αρνηθεί τη δυνατότητα της χώρας να βγει στις αγορές. Θα καταθέσω τη σχετική δήλωσή του στις 16-3-2014 στη «REAL NEWS».

Επίσης, είχε μιλήσει για «στημένο θέατρο». Ο κ. Τσίπρας είχε προβλέψει την επιστροφή μας στη δραχμή σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «REAL NEWS». Θα την καταθέσω στα Πρακτικά. Μάλιστα, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ είχε «μεγαλοπιαστεί» και ο κ. Λαφαζάνης προέβλεψε, όχι μόνο την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ, αλλά και την καταστροφή του ίδιου του ευρώ. Θα καταθέσω τη δήλωσή του για τα Πρακτικά.

Επίσης, είχαν αποκλείσει την έξοδό μας από το μνημόνιο. Θα καταθέσω τη δήλωσή του κ. Τσίπρα για τα Πρακτικά.

Ερωτώ: Τι απ' αυτά τα οποία προέβλεψε ο ΣΥΡΙΖΑ όλα αυτά τα χρόνια –ή εν πάση περιπτώσει τα δύο τελευταία χρόνια– πραγματοποιήθηκε; Μπορούμε να έχουμε μία πρόβλεψη του ΣΥΡΙΖΑ η οποία σήμερα είναι πραγματωμένη και στη βάση αυτής της δικαιωμένης πρόβλεψης να μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να ζητά την ψήφο της ελληνικής κοινωνίας;

Κυρίες και κύριοι, αυτά αφορούν το παρελθόν. Πάμε στο μέλλον. Ο κ. Τσίπρας ήλθε εδώ και μας είπε μια σειρά από πράγματα για το τι πρέπει να γίνει, ώστε η ελληνική κοινωνία να μπορέσει να πάει μπροστά και αναφέρθηκε στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης.

Τι υποσχέθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη; Υποσχέθηκε κατ' αρχάς σαν όραμα στους Έλληνες, τριακόσιες χιλιάδες νέες προσλήψεις στο δημόσιο και μάλιστα, όπως διευκρίνισε ο κ. Δραγασάκης ούτε καν πλήρους απασχόλησης. Αυτό δεν είναι παρο-

χολογία;

Μας πρότεινε σεισάχθεια με ένα δισεκατομμύριο τον πρώτο χρόνο και τρία δισεκατομμύρια συνολικά επί εκατόν είκοσι δισεκατομμυρίων ιδιωτικού χρέους προς τις τράπεζες και προς το δημόσιο. Αυτό δεν είναι παροχολογία; Είναι δυνατό να υπάρχει δείκτης μόχλευσης 40; Αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει βρει τέτοιο δείκτη μόχλευσης, είναι βέβαιο ότι οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι οι νομπελίστες της επόμενης χρονιάς.

Κυρίες και κύριοι, αυτό το οποίο λέει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αναμάσημα μαρξίζουσών κοινοτυπιών των πανεπιστημίων της νεαρής ηλικίας πολλών στελεχών του. Αυτό το οποίο κάνει είναι «να κλείνει το μάτι» σε όλους. Υπόσχεται σε όλους να μοιράσει χρήματα με τη βασική υπέρπουσα θεωρία ότι, αν μοιράσουμε λεφτά που δεν έχουμε, γινόμαστε όλοι πλουσιότεροι. Αυτό δεν έχει γίνει ποτέ στον κόσμο και ποτέ.

Εν πάση περιπτώσει, πάμε στο μέλλον. Ποιο είναι το κύριο θέμα για τη χώρα; Η διαπραγμάτευση του χρέους. Τι μας λέει ο ΣΥΡΙΖΑ; Ποια είναι η θέση του; Σήμερα ο κ. Τσίπρας μάς είπε μια καινούργια θέση.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, για δύο λεπτά να κάνω δύο βήματα πίσω. Στις 9 Οκτωβρίου του 2013 ο κ. Λαφαζάνης είχε πει: «Θα διαγράψουμε το χρέος». Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Έρχεται μετά ο κ. Δραγασάκης. Άλλη άποψη: «Θα αποσύρουμε και θα παγώσουμε το χρέος». Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Ο κ. Μητρόπουλος: «Θα διαπραγματευθούμε το χρέος». Και αυτό θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Ο κ. Σκουρλέτης: «Θα διαγράψουμε μέρος και θα διαπραγματευθούμε μέρος». Θα το καταθέσω στα Πρακτικά κι αυτό.

Ο κ. Στρατούλης: «Δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε και δεν σας πληρώνουμε». Θα το καταθέσω στα Πρακτικά κι αυτό. Ο κ. Στρατούλης αργότερα: «Θα σκίσουμε το μνημόνιο στην αυλή της Βουλής». Για τα Πρακτικά κι αυτό.

Έρχεται σήμερα ο κ. Τσίπρας και μας λέει κάτι καινοφανές: «Ευρωπαϊκή διάσκεψη για τη διαγραφή χρέους».

Με ποιες συμμαχίες; Ποιοι θα μετέχουν σε αυτήν τη διάσκεψη; Ποιους έχει εξασφαλίσει ο ΣΥΡΙΖΑ ως συνέταιρους σε αυτήν την προσπάθεια διαγραφής; Μήπως το αδελφό κόμμα «Linke» στη Γερμανία, το οποίο ψήφισε εναντίον της βοήθειας στην Ελλάδα στη γερμανική Βουλή από την αρχή όλης αυτής της κρίσης; Με ποιους έχει συμφωνήσει ο κ. Τσίπρας να προχωρήσει;

Κυρίες και κύριοι, ένα είναι σαφές, ότι όλα αυτά θα ήταν αστεία και ευχάριστα, αν δεν ήταν βαθύτατα επικίνδυνα. Αυτήν τη στιγμή η χώρα χρειάζεται σταθερότητα και αποτελεσματικότητα. Δεν χρειάζεται κυβερνήσεις ειδικού σκοπού. σαν αυτές χρειάζεται καθαρές κουβέντες και χρειάζονται τίμιες εξηγήσεις.

Εδώ είναι μια επιλογή μοντέλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μπορούμε να επιστρέψουμε πάρα πολύ εύκολα, ακούγοντας τη συνταγή του ΣΥΡΙΖΑ, στη διαρκή οπισθοδρόμηση, στον κρατισμό, στην ενοχοποίηση του επιχειρείν, στην καθιέρωση του δημόσιου ως μόνου φορέα ανάπτυξης, στη διαρκή αύξηση των φορολογικών βαρών, στη δαιμονοποίηση του κέρδους, στη δίωξη των ξένων επενδύσεων, στον οικονομικό επαρχιωτισμό, στα ίδια τα αίτια που μας έφεραν στην κρίση. Έχετε ακούσει ποτέ, μικρόβιο να είναι το φάρμακο για τη θεραπεία της ασθένειας που προκάλεσε;

Ή αλλιώς μπορούμε, κυρίες και κύριοι, να κάνουμε αυτό που συνεχίζουμε. Να προχωρήσουμε στις μεταρρυθμίσεις, να προχωρήσουμε σε ένα νέο μοντέλο με κυρίαρχα στοιχεία την ιδιωτική πρωτοβουλία, την καινοτομία, την εξωστρέφεια, την απελευθέρωση από τη βαριά κηδεμονία του κράτους, την απενοχοποίηση του επιχειρείν, τον περιορισμό του δημοσίου στο ρυθμιστικό του ρόλο, τη μείωση της φορολογίας.

Είμαι βέβαιος ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, που αποτελεί τον πυρήνα της κυβερνητικής πλειοψηφίας, αλλά και γενικά οι Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση Σαμαρά, θα κάνουν –όπως συμβαίνει επί δύο χρόνια– καλή δουλειά. Θα φέρουν στις πλάτες τους το βάρος της μεταρρύθμισης, το βάρος του να βγάλουν τον τόπο από την κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Σαμαράς έχει τον λόγο.

(Ορθη οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος απόψε άκουσε τον κ. Τσίπρα, γνωρίζει πια τη ματαιότητα κάθε συνεννόησης μαζί του, γιατί συνέβη απόψε το πρωτοφανές: Για το μεγάλο θέμα που το Σύνταγμά μας προβλέπει και που ο ελληνικός λαός επιθυμεί, της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, χωρίς ντροπή βάπτισε ότι είναι ΣΥΡΙΖΑ όποιος Βουλευτής δεν είναι Νέα Δημοκρατία ή ΠΑΣΟΚ. Και με μια προσωπική έπαρση μικρού Ναπολέοντα, δημοκρατικά αποκρουστική στον καθένα, θεώρησε εξωνημένους, θεώρησε αργυρώνητους τους Βουλευτές, που θα ήθελαν να ψηφίσουν τον επόμενο Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Πρόκειται περί πολιτικής αθλιότητας και είναι ντροπή να ακούγονται τέτοιες λέξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κοιτάξτε, κύριε Τσίπρα, παρείσα οι συνιστώσες σας με την τρομοκρατία μπορεί να κάνουν, αλλά την ελληνική Βουλή και τους Βουλευτές δεν τους τρομοκρατείτε, κύριε Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ούτε στα μάτια των ξένων σας επιτρέπουμε να θέτετε σε αμφισβήτηση τη σταθερότητα της πατρίδας μας και της οικονομίας μας.

Και άλλη μια προκαταρκτική παρατήρηση: Κατηγορήθηκα και πάλι από τον Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν έρχομαι συχνά στη Βουλή. Αν, όμως, θέλετε πραγματικά κοινοβουλευτικό διάλογο, αναρωτηθείτε τι κάνετε εσείς γι' αυτό. Είναι διάλογος να εκτοξεύετε λάσπη στον ανεμιστήρα, να κάνετε απίστευτους υπαινιγμούς για την Κυβέρνηση και όταν σας ρωτάμε ποιον εννοείτε, πώς, πότε, με ποια στοιχεία, να μας απαντάτε: «Δεν είμαστε πρόχειροι, θα σας πούμε αργότερα»; Και τώρα στη δική σας ομιλία, αφού προκαλέσατε όλες αυτές τις αναταράξεις, να μην κάνετε κουβέντα γι' αυτά; Αυτός είναι ο δικός σας ο διάλογος; Τους υβριστικούς σας αυτούς αφορισμούς και χαρακτηρισμούς τους έχετε εύκολους.

Αυτά βέβαια φοριούνται πολύ, όταν κρατάτε μια ντουντούκα στους δρόμους. Τώρα όμως που βρίσκεστε στη Βουλή, στη θέση της Αντιπολίτευσης, καλό είναι να μάθετε ότι όποιος βρίζει, μόνος του τα λέει, μόνος του τα ακούει. Με βρισιές και με λάσπες διάλογος δεν γίνεται. Τον έχετε ακυρώσει, κύριε Τσίπρα, το διάλογο μόνος σας εδώ και καιρό. Και το ζήσαμε μόλις πριν. Το ότι δεν κάθομαι εγώ να σας απαντώ σημαίνει ότι δεν μου επιτρέπεται να το κάνω. Είναι εκείνο που εσείς κάνετε τόσο εύκολα.

Εγώ παλεύω κάθε μέρα, σε χίλια μέτωπα, εντός και εκτός της χώρας, για την Ελλάδα, όχι για να «κάνω το κομμάτι» μου στις συνιστώσες, κύριε Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και μην ξεχνάτε ότι τη σημερινή συνεδρίαση εμείς την προκαλέσαμε γιατί έχουμε πολύ σημαντικά πράγματα να πούμε και όχι για να τσακωνόμαστε μαζί σας. Βέβαια, εγώ έχω πάντα την ελπίδα ότι κάποιοι αδιόρθωτοι μπορούν να αλλάξουν. Οπότε κάντε λίγο υπομονή. Θα αναφερθώ στο τέλος και πάλι σε εσάς. Αλλά το θέμα τους απόψε δεν είστε εσείς. Δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Βρισκόμαστε εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πιο κρίσιμη στιγμή, καμπί όλης αυτής της προσπάθειας που κατέβαλε η χώρα και ο λαός μας τα τελευταία χρόνια, για να βγει από την κρίση είτε αυτό αρέσει σε κάποιους είτε όχι. Βρισκόμαστε εδώ γιατί η Ελλάδα βγαίνει από την κρίση και γιατί τίποτα δεν πρέπει και τίποτα δεν θα αφήσουμε να εμποδίσει την έξοδο από την κρίση. Γιατί αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, τότε η χώρα θα ξανακούλούσε πίσω. Και θα πάθαινε ποια; Εκείνα που απέφυγε, που θα ήταν πολύ χειρότερα. Ακούω δύομισι χρόνια τώρα το ένα ψέμα

μετά το άλλο, τη μια λανθασμένη πρόβλεψη μετά την άλλη.

Εγώ δεν θα σας μιλήσω απόψε για λανθασμένες προβλέψεις. Θα σας μιλήσω γι' αυτή την αλήθεια, που φοβάστε να ακούσετε. Η ψήφος εμπιστοσύνης αυτό το χαρακτήρα έχει. Δίνει σε μια κυβέρνηση δημοκρατική τη σταθερότητα που χρειάζεται να κάνει τα τελευταία βήματα μετά από έναν αληθινό μαραθώνιο δυόμισι ετών, ώστε να βγούμε για τα καλά στο ξέφωτο και όχι να δημιουργείτε τους ξένους τις εντυπώσεις που ενσυνειδήτως δημιουργήσατε απόψε, γνωρίζοντας το πόσο βλαβερό θα είναι για τη χώρα, για τις αγορές.

Αλήθεια πρώτη, λοιπόν. Η Ελλάδα, για πρώτη φορά στον προϋπολογισμό του 2015, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχει μηδενικό δημοσιονομικό έλλειμμα. Προσέξτε, δεν μιλάω για απλό πρωτογενές πλεόνασμα, όπως έγινε πέρυσι και φέτος. Δεν θα καλύπτουμε, δηλαδή, μόνο τα έξοδά μας, ενώ για τους τόκους θα συνεχίζουμε να παίρνουμε δάνεια. Τώρα, θα καλύπτουμε και τους τόκους και έτσι δεν θα προστίθεται νέο χρέος σε βάρος των μελλοντικών γενεών καθόλου πλέον.

Θυμάστε κάποτε που σας είχα πει ότι σε τρία χρόνια θα μηδενίσουμε το έλλειμμα; Πολλοί τότε μιλώντας για το Ζάππειο το είχαν ειρωνευτεί. Τώρα, λοιπόν, στον τρίτο χρόνο διακυβέρνησής μας το έλλειμμα μηδενίζεται. Και αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά εδώ και σαράντα χρόνια και βάλε. Πολλοί και πολλές μέσα εδώ ήταν αγέννητοι την τελευταία φορά που η Ελλάδα είχε μηδενικό δημοσιονομικό έλλειμμα. Κάποιοι βέβαια, αμφισβητούν ή θα αμφισβητήσουν τις προβλέψεις του προϋπολογισμού. Το ίδιο έκαναν και πρόπερι, αλλά έπεσαν έξω. Το ίδιο έκαναν και πέρυσι. Και έπεσαν επίσης έξω. Το ίδιο έκαναν και με τον φετινό προϋπολογισμό και ήδη πέφτουν έξω. Το ίδιο «ποίηση» λένε και σήμερα, την ίδια «κασέτα». Δεν περιμένουμε κάτι καλύτερο. Έξω θα πέφτουν συνεχώς.

Τους είπαμε κάποτε Κασσάνδρες και διαμαρτυρήθηκαν. Εδώ που τα λέμε, πράγματι αδικία είναι να τους λες Κασσάνδρες. Αδικία για την καμμένη την Κασσάνδρα βέβαια, γιατί εκείνη προέβλεπε πάντα τα χειρότερα, αλλά έπεφτε μέσα, ενώ η Αντιπολίτευση προβλέπει πάντα τα χειρότερα και πέφτει μονίμως έξω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλήθεια δεύτερη. Μετά από έξι χρόνια ύφεσης, η ανάκαμψη άρχισε και η ανεργία πέφτει σταθερά τους τελευταίους πέντε μήνες. Η οικονομία γύρισε προς τα πάνω και σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις τα επόμενα χρόνια η ανάπτυξη θα είναι πολύ ισχυρή: 2,9% το 2015 και 3,7% το 2016.

Και προσέξτε: Όλα αυτά, ενώ αναθεωρούνται προς τα κάτω οι προβλέψεις για την υπόλοιπη Ευρώπη. Ποιοι τα προβλέπουν αυτά; Όχι εμείς. Τα προβλέπουν οι επίσημοι ευρωπαϊκοί θεσμοί και το ΔΝΤ που συνήθως είναι ιδιαίτερα αυστηροί –όπως ξέρετε– με την οικονομική κατάσταση ή με τις προοπτικές της χώρας.

Κάποιοι έλεγαν μέχρι πέρυσι ότι η ύφεση θα κρατήσει πολλά χρόνια. Κάποιοι προέβλεπαν ότι η ανεργία θα κρατήσει πολλά χρόνια που πέρυσι το Σεπτέμβριο –σας θυμίζω– έφτασε το υψηλό 28%. Μας λέγατε τότε ότι θα ανέβει κι άλλο, θα πάει 33%-35%, όμως η ανεργία άρχισε ήδη να υποχωρεί. Με σημερινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, τον Ιούλιο βρισκόταν στο 26,4% και στο τέλος του χρόνου θα είναι κάτω από το 26%. Και βεβαίως, είναι ακόμα πολύ υψηλή, όμως υποχωρεί κάθε μήνα σταθερά και θα υποχωρεί και τα επόμενα χρόνια. Θα πέσει κάτω από το 23% την επόμενη χρονιά και κάτω από το 20% την μεθεπόμενη.

Και επειδή κάποιοι ειρωνευτήκαν τις προοπτικές για την απασχόληση, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, ήδη ως τον Ιούλιο έχουμε αύξηση των θέσεων εργασίας κατά εβδομήντα χιλιάδες, ενώ οι προβλέψεις για την ανάπτυξη των επόμενων δύο ετών δείχνουν πως οι νέες θέσεις εργασίας θα προσεγγίζουν συνολικά τις τριακόσιες χιλιάδες και αυτό μόνο ως το 2016. Κάποιοι δεν θέλουν βέβαια ούτε να το ακούν. Γιατί; Γιατί τους κόβει τη δυνατότητα να εμπορεύονται τη δυστυχία του κόσμου. Θα ήταν ευτυχισμένοι, αν η ανεργία συνέχιζε να ανεβαίνει.

Αλήθεια τρίτη: Βγήκαμε στις αγορές και τώρα δανειζόμαστε με λογικά επιτόκια. Οι αγορές υποδέχτηκαν με τον καλύτερο τρόπο τα νέα ελληνικά ομόλογα, που πήγαν πολύ καλά έκτοτε και το μόνο που δείχνει να ανησυχεί τις αγορές πια είναι πράγ-

ματι, όπως ελέγχθη, το λεγόμενο πολιτικό ρίσκο, δηλαδή αν θα διατηρηθεί η πολιτική σταθερότητα που αποκαταστήσαμε.

Εμείς, λοιπόν, με αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης στερεώνουμε περισσότερο αυτήν τη σταθερότητα και ακόμη περισσότερο με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας περιφρουρούμε με κάθε τρόπο το αίσθημα σταθερότητας, δείχνοντας ότι η Ελλάδα μένει στο δρόμο της εξυγίανσης, των πλεονασμάτων, των μεταρρυθμίσεων και της ανάπτυξης. Κάποιοι δεν θέλουν να το ακούνε αυτό. Πρέπει να μάθετε να ζείτε με αυτό. Με την έξοδο στις αγορές, η Ελλάδα γίνεται ξανά μια χώρα φυσιολογική, ανακτά την αξιοπιστία της, την ανεξαρτησία των επιλογών της και κυρίως την αξιοπρέπειά της.

Αλήθεια τέταρτη: Το χρέος μας σταμάτησε να αυξάνεται ονομαστικά. Και ήδη άρχισε να μειώνεται ονομαστικά. Καθώς θα προχωράμε το δρόμο της ανάπτυξης, θα αρχίσει να μειώνεται και ως ποσοστό του ΑΕΠ και όλες οι προβλέψεις είναι ότι θα πέσει κατακόρυφα στα επόμενα χρόνια και ως απόλυτο μέγεθος και ως ποσοστό του ΑΕΠ. Το παραδέχονται οι πάντες, η Αντιπολίτευση βέβαια, το αμφισβητεί ακόμα, γιατί της αρέσει να ζει σε ένα άλλο, παράλληλο σύμπαν.

Με ρωτήσατε προηγουμένως, κύριε Τσίπρα, αν το χρέος μας είναι βιώσιμο. Ευτυχώς για την Ελλάδα, είναι. Δυστυχώς για το ΣΥΡΙΖΑ, είναι. Εμένα ρωτάτε άλλωστε; Το λένε ήδη οι αγορές. Το είπε πρόσφατα ο κ. Ρέγκλιν, ο Επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας. Θα το ακούσετε πολύ σύντομα να το λένε όλοι οι δανειστές μας. Φτάνει, βέβαια, η Ελλάδα να μην κάνει αυτά τα τρελά που προτείνετε, γιατί κουρασθήκαμε να το κάνουμε βιώσιμο το χρέος, για να γίνει πάλι ανεξέλεγκτο, αλλά θα επανέλθω σε αυτό.

Αλήθεια πέμπτη: Η Ελλάδα δεν θα χρειαστεί άλλο μνημόνιο. Δεν θα χρειαστεί άλλο πρόγραμμα αναγκαστικού δανεισμού. Θυμάστε όλους εκείνους που μας έλεγαν συνεχώς ότι θα πάμε για άλλο μνημόνιο. Στείλτε τους, λοιπόν, χαιρετίσματα. Και δεν θα χρειαζόμαστε το νέο μνημόνιο για ακόμη ένα λόγο, διότι έχουμε –και ελπίζω αυτό να το αντιληφθούν οι οικονομολόγοι σας– το μεγαλύτερο διαρθρωτικό πλεόνασμα στην Ευρώπη. Δηλαδή εάν η οικονομία μας αξιοποιήσει το πλήρες δυναμικό της σήμερα, χωρίς καν τις νέες επενδύσεις που έρχονται, θα έχει σε πλήρη ανάπτυξη την καλύτερη δημοσιονομική ισορροπία στην Ευρώπη. Αυτό που έχουμε, επομένως, να κάνουμε τώρα είναι ανάπτυξη και μεταρρυθμίσεις και φυσικά στο μεταξύ να μην ξανακυλήσουμε σε ελλείμματα.

Και ακόμα, όχι μόνο δεν θα χρειαζόμαστε νέο μνημόνιο, αλλά δεν χρειαζόμαστε καν ούτε τα υπόλοιπα χρήματα που ήταν να πάρουμε από το τωρινό μνημόνιο από τις αρχές της επόμενης χρονιάς.

Μπορούμε να βγούμε από το μνημόνιο ενάμιση χρόνο νωρίτερα και αυτό σήμερα επιδιώκουμε, αυτό συζητάμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτός είναι ο στόχος μας. Αυτή είναι η στρατηγική μας με τους ανθρώπους που εσείς προηγουμένως, επαναλαμβάνω, ενσυνείδητως θελήσατε να αποθαρρύνετε να συνεχίσουν αυτή τη διαπραγμάτευση με εμάς.

Τα στοιχεία που δείχνουν ότι στο εξής μπορούμε να τα καταφέρουμε δεν αμφισβητούνται. Το είδατε άλλωστε χθες και στην ανακοίνωση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και στη δήλωση της κ. Λαγκάρντ, που αναγνωρίζει ότι η Ελλάδα έκανε θεαματική βελτίωση και μπορεί να σταθεί από εδώ και στο εξής. Είναι αληθινός κόλαφος για όσους ακόμα το αμφισβητούν. Η δήλωση δεν μιλάει για νέο μνημόνιο, απλά πιστεύει η κ. Λαγκάρντ ότι θα έπρεπε να δοθεί στην Ελλάδα, αφότου βγει από το μνημόνιο, μια προληπτική γραμμή χρηματοδότησης, προφανώς για να είναι καλύτερα προστατευμένη στις αγορές. Αυτό βέβαια, δεν έχει κλείσει, δεν έχει αποφασιστεί. Είναι κάτι που αυτήν τη στιγμή και στην Ουάσινγκτον και εδώ συζητάμε, εννοώ στη Σύνοδο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αλλά σίγουρα δεν μιλάμε για μνημόνιο. Μιλάμε για μετά το μνημόνιο.

Αλλά το ξαναλέω: η συζήτηση για το πώς θα γίνει αυτό είναι σοβαρή. Πρέπει να διασφαλίσουμε πλήρως την αποσύνδεση, που δεν πρέπει να είναι συγκρουσιακή. Άλλωστε, οι μεταρρυθμίσεις είναι βέβαιο ότι θα συνεχιστούν. Μόνο, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, που θα πρόκειται περί μεταρρυθμίσεων που εμείς προτείνουμε για να βελτιώσουμε κι άλλο την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Αλλά η εποχή των μνημονίων τελειώνει.

Κάποιοι ανησύχησαν ιδιαίτερα με αυτήν την εξέλιξη και προσαθούν να τη ματαιώσουν. Τους καταλαβαίνω. Το σκέφτονται: «Και τώρα τι θα γίνουμε χωρίς βαρβάρους;». Ο καθένας το βλέπει αυτό. Δεν ξέρω τι θα γίνει. Κάτι θα βρείτε να καταγγέλλετε. Κάποια συνιστώσα σας κάτι θα σκεφτεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλήθεια έκτη. Οι φοροελαφρύνσεις άρχισαν. Η ανακούφιση αρχίζει. Ήδη υπάρχουν στο προσχέδιο του προϋπολογισμού: Μείωση του φόρου αλληλεγγύης κατά 30%, μείωση στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30% επίσης, διατήρηση του επιδόματος θέρμανσης, ώστε όσοι το έχουν πραγματικά ανάγκη να το παίρνουν στα 80 λεπτά το λίτρο.

Άλλη ανακούφιση: Θέλω να πω επίσης εδώ ότι δεν υπάρχουν νέοι φόροι όπως μας είπε ο κ. Τσίπρας το 2015. Τα περισσότερα επιπλέον έσοδα θα έπρεπε οι οικονομολόγοι του να του πουν ότι θα έρθουν λόγω της ανάπτυξης. Είναι αυτό που ονομάζουμε στα οικονομικά «οι ελαστικότητες». Η μείωση του πετρελαίου θέρμανσης συνοδεύεται από τα διευρυμένα κριτήρια χορήγησης επιδόματος και αυτό οδηγεί και σε χαμηλότερο επίπεδο τους πολίτες που θα πάρουν το επίδομα, σε σχέση με την πρόταση του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ.

Άλλη ανακούφιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι και οι αυξήσεις που δίνονται στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, τους οποίους τιμούμε, γιατί κάνουν το καθήκον τους υποδειγματικά και στις πιο δύσκολες συνθήκες και δίνουν σε όλους παράδειγμα αφοσίωσης για την πατρίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι αλήθεια ότι με τις προσφυγές τους στο Συμβούλιο της Επικρατείας δικαιώθηκαν, αλλά τους δίνουμε μεγάλο μέρος των περικοπών που υπέστησαν, ακριβώς γιατί στο μεταξύ βγάλαμε πλεονάσματα, αλλιώς από πού θα τα δίνουμε; Από τον επόμενο μήνα τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας θα παίρνουν πίσω τη μισή περικοπή που τους έγινε από το 2012 και τα αναδρομικά της φετινής χρονιάς από τον Ιούλιο, ενώ από την επόμενη χρονιά θα παίρνουν κάθε μήνα και τα αναδρομικά των προηγούμενων δύο ετών. Δηλαδή ταμειακά θα καλυφθούν πάνω από τα των περικοπών που τους έγιναν και αυτό επειδή βγάλαμε πλεονάσματα, τα διατηρήσαμε και τα αυξάνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάμε ακόμα πιο πέρα. Οι δόσεις για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία θα αυξηθούν στις εβδομήντα δύο με εκατό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παράλληλα, θα μειωθούν τα πρόστιμα, οι προσαυξήσεις και τα επιτόκια, με τα οποία επιβαρύνονται για το υπόλοιπο της οφειλής τους.

Θα φροντίσουμε εδώ τρία πράγματα:

Πρώτον, αυτοί που ήδη έκαναν ρύθμιση, να έχουν καλύτερη μεταχείριση απ' ό,τι οι υπόλοιποι, κυρίως στη μείωση των τόκων τους από εδώ και στο εξής.

Δεύτερον, όσοι μπαίνουν στη νέα ρύθμιση, πέραν από τις πολύ περισσότερες δόσεις, να μπαίνουν και με πιο απλό τρόπο, δηλαδή με λιγότερες προϋποθέσεις.

Τρίτον, θα είμαστε ασφαλώς πολύ πιο αυστηροί με εκείνους που μπορούν να πληρώσουν και επιλέγουν να κλέβουν το δημόσιο. Μόνο αν πληρώνουν όλοι αυτοί που τους αναλογεί, θα μπορούμε να μειώσουμε τους φόρους για όλους.

Ακόμα, ήδη επεξεργαζόμαστε, όπως ακούσατε νωρίτερα, την πολύ σημαντική ρύθμιση για τα κόκκινα δάνεια σε επιχειρήσεις, αυτοαπασχολούμενους και επαγγελματίες. Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε μεγάλο αριθμό δόσεων, τουλάχιστον για τη συντριπτική πλειονότητα των μικρομεσαίων, με εξωδικαστικές ρυθμίσεις, με πολύ ευνοϊκούς όρους και με σημαντική μείωση του αρχικώς οφειλόμενου ποσού. Φυσικά, μιλάμε για όσους αποδεδειγμένα εδώ και καιρό δεν μπορούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους, όχι για τους επιτήδειους που τυχόν θα σπεύσουν να επωφεληθούν.

Εδώ, θα ξεχωρίσουμε εκείνες τις περιπτώσεις, τις λίγες, των

μεγάλων οφειλετών που έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν τα τραπεζικά χρέη τους και δεν το κάνουν. Θα τους αντιμετωπίσουμε με αυστηρότητα, ώστε να δώσουμε ανακούφιση στους υπολοίπους, γιατί όποιος παίζει με το τραπεζικό σύστημα, υπονομεύει την ίδια την ανάπτυξη. Δεν προστατεύουμε τους τραπεζίτες, όπως ορισμένοι θέλουν να λένε. Ποιους τραπεζίτες; Αυτή τη στιγμή από τις τέσσερις μεγάλες συστημικές τράπεζες στην Ελλάδα, οι τρεις είναι υπό δημόσιο έλεγχο. Όταν προστατεύουμε το τραπεζικό σύστημα, προστατεύουμε τις καταθέσεις και επαναφέρουμε τη ρευστότητα για να υπάρχουν καινούργια δάνεια, για να πάρουν μπροστά μερικές εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις.

Ανακουφίζουμε εκατομμύρια φορολογούμενους που χρωστάνε στο δημόσιο και σε ασφαλιστικά ταμεία και δεν μπορούν σήμερα να ανταποκριθούν κι εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις ή επαγγελματίες που χρωστάνε στις τράπεζες και βρίσκονται σε απόγνωση. Δίνουμε την ευκαιρία να ρυθμίσουν τις οφειλές τους με πολύ καλύτερους όρους, να πάρουν βαθιά ανάσα, να βάλουν τάξη στη ζωή τους, ενώ ταυτόχρονα θα δώσουμε πρόσθετη ανακούφιση σε όσους, παρά τις δυσκολίες, έμειναν συνεπείς με τις υποχρεώσεις τους. Έχουμε πράγματι ηθική υποχρέωση απέναντί τους.

Αντίστοιχα, θα ήθελα να πω ότι σε συνεννόηση και με τον κύριο Αντιπρόεδρο και με τον Υπουργό Δικαιοσύνης, απόφασή μας είναι να καταργηθεί η προσωποκράτηση και τα τελευταία δημιουργούνται από αδικοπραξίες σε εκείνους που αδυνατούν να πληρώσουν τις χρηματικές τους οφειλές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλήθεια έβδομη: Μετά το κλείσιμο της τελευταίας αξιολόγησης από την τρόικα, θα έχουν τότε ολοκληρωθεί και τα τελευταία τεστ αντοχής των τραπεζών και οι ελληνικές τράπεζες πλήρως ανακεφαλαιοποιημένες, θα αρχίσουν επιτέλους να δίνουν περισσότερη ρευστότητα. Τότε θα ξέρουμε και πόσο υπόλοιπο από αυτό που δανειστήκαμε και παραμένει στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, θα μπορούμε να επιστρέψουμε, ώστε άμεσα με αυτά που θα επιστρέψουμε να μειωθεί το χρέος μας, επαναλαμβάνω, το βιώσιμο χρέος μας και να εισπράξουμε μετά την πρόσθετη βοήθεια χρέους που δικαιούμαστε.

Θυμίζω, αυτήν τη συμφωνία για πρόσθετη βοήθεια χρέους, η Κυβέρνηση μας την πέτυχε το Νοέμβριο του 2012, για να μπορείτε εσείς σήμερα να τσακώσετε αν θα διεκδικήσουμε κούρεμα ή ελάφρυνση ή πάγωμα ή απόσυρση ή διαγραφή ή επιμήκυνση. Εμείς θα το τελειώσουμε κι εσείς ακόμα θα τσακώσετε μεταξύ σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έτσι, η βιωσιμότητα του χρέους θα διακηρυχθεί και επίσημα και θα πέσουν και άλλο τα spreads και οι τράπεζές μας θα δανείζονται με πολύ χαμηλότερα επιτόκια και τότε η οικονομία μας θα αναβαθμιστεί σίγουρα πολύ καλύτερα από τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης.

Παράλληλα, θα προχωρήσουμε ταχύτατα και σε μια νέα συμφωνία ανάπτυξης και μεταρρυθμίσεων για την μετά μνημόνιο εποχή, όπως συνέβη με όλες τις χώρες που βγήκαν από τα μνημόνια, αλλά και με όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναλαμβάνουν να κάνουν μεταρρυθμίσεις ανταγωνιστικότητας όπου χρειάζεται.

Η πορεία των μεταρρυθμίσεων, λοιπόν, δεν πρόκειται να σταματήσει και θα ολοκληρωθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη γενναία συνταγματική αναθεώρηση, που είναι αναγκαία και θα την ξεκινήσουμε το ταχύτερο δυνατό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο μεταξύ, όμως, η Ελλάδα δεν θα ζητάει πλέον δανεικά και δεν θα δέχεται όρους επαχθείς. Αυτό διαπραγματευόμαστε για να τελειώσει μέχρι το τέλος της χρονιάς. Κι αυτό πρέπει σήμερα να διαφυλάξουμε: Να βγούμε νωρίτερα από την εποχή των μνημονίων, αλλά να βγούμε, νικητές, όχι απομονωμένοι και τσακωμένοι με όλους.

Κι αυτό πρέπει τους επόμενους δύο μήνες να ολοκληρώσουμε. Αυτή είναι η αλλαγή σκηνικού που φέρνουμε στην οικονομία. Σε μια οικονομία που παίρνει επιτέλους μπροστά. Να μην αφήσουμε την αβεβαιότητα, που κάποιοι σκόπιμα καλλιεργούν για να εκτρο-

χιαστεί τελευταία στιγμή η χώρα. Να μην αφήσουμε για άλλη μια φορά –το επαναλαμβάνω– την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας να πυροδοτήσει αστάθεια που θα μας πάει πολύ πίσω. Η χώρα δεν το αντέχει. Γι' αυτό και διαχωρίζουμε αυτό, και διαχωρίζουμε πλήρως την τωρινή ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση από την προεδρική εκλογή που θα ξεκινήσει κανονικά τον επόμενο χρόνο, σε συνθήκες όμως που η κοινωνία θα καταλαβαίνει ότι ξεκίνησε μια καινούργια εποχή. Τότε να δούμε ποιοι θα τολμήσουν να προκαλέσουν αναταραχή και να ρίξουν την Ελλάδα πάλι πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή είναι η εποχή της νέας σταθερότητας. Καταλαβαίνω, βέβαια, ότι για κάποιους η λέξη «σταθερότητα» δεν έχει καμμία αξία. Στη δική τους λογική το μπάχαλο είναι αρετή.

Καταλαβαίνω ότι για κάποιους οι λέξεις «επιχειρηματικότητα» και «επενδύσεις» δεν έχουν καμμία αξία. Για αυτούς «ανάπτυξη» είναι να ξοδεύει το κράτος δανεικά που δεν υπάρχουν.

Καταλαβαίνω ότι για κάποιους η λέξη «ανταγωνιστικότητα» δεν έχει κανένα νόημα. Για αυτούς, αρετή είναι η καθημερινές ταραχές, για ψύλλου πήδημα. Αυτά τελείωσαν όμως.

Να σας πω κάτι: Δυόμισι εκατομμύρια τουρίστες ήρθαν φέτος μόνο από τα κρουαζιερόπλοια. Ποιος κέρδισε; Τα μαγαζιά, που σε κάθε λιμάνι υποδέχθηκαν τους ξένους κέρδισαν. Ποιος έχασε; Έχασαν οι λίγοι συνδικαλιστές που χρόνια τώρα ήταν εμπόδιο και στον τουρισμό και παντού. Να το καταλάβετε αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταλαβαίνω ότι και η ασφάλεια του πολίτη είναι για κάποιους ανυπόφορη έννοια. Θεωρούν μεγάλη κατάκτηση αυτό που παντού αλλού θεωρείται κατάντημα: Να καταλαμβάνουν ομάδες κοκουλολοφών πανεπιστήμια και δημόσια κτήρια ή να καίνε ατιμώρητα το κέντρο της πόλης. Κι όταν συλλαμβάνονται, να βρίσκουν τον μπελά τους αστυνομικοί. Με αυτές τις τριτοκοσμικές γελοιότητες τελειώσαμε οριστικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα προσπαθήσω –αλλά δεν θα ασχοληθώ ιδιαίτερα– να πω δυο λόγια για τις οικονομικές προτάσεις της Αντιπολίτευσης. Είναι φανερό ότι προσπαθεί η Αντιπολίτευση να πει κάτι το διαφορετικό από μόνο τα χαώδη και τα χαοτικά που κραύγαζε μέχρι σήμερα. Προσπαθεί, αλλά δεν τα καταφέρνει. Είναι οι ίδιες κραυγές, τα ίδια αδιέξοδα, οι ίδιες συνταγές υπονόμευσης της οικονομίας και εκτροχιασμού του τόπου.

Στις προτάσεις τους κυρίως υπάρχει η ίδια αντιευρωπαϊκή κατεύθυνση, δηλαδή, επιστροφή στα ελλείμματα και υπερχρέωση. Το ευρώ δεν το θέλουν. Ίσως το θέλουν. Εν πάση περιπτώσει, δεν το θεωρούν φετίχ. Το μνημόνιο θα το καταργήσουν ή θα το διαπραγματευθούν ή θα καταργήσουν μόνο τους εσωτερικούς εφαρμοστικούς νόμους που ακούσαμε νωρίτερα. Πήραμε, δηλαδή τα λεφτά. Θα ζητήσουν κι άλλα. Θα καταργήσουν, όμως, τους όρους με τους οποίους πήραμε τα προηγούμενα; Το χρέος θα ζητήσουν κι το κουρέψουν κι άλλο, κατά μεγάλο μέρος ή μόνο κατά μικρό μέρος ή θα το παγώσουν;

Τι θα πει «θα το παγώσουν»; Τη χώρα θα παγώσουν έτσι. Τι ακριβώς μας λένε; Θα πληρώνουν μόνο τόκους χωρίς χρεολύσια; Ή θα πληρώνουν μόνο χρεολύσια χωρίς τόκους ή τίποτα; Δηλαδή θα έχουμε χρεοκοπία;

Μας είπε, βέβαια, προ ημερών ο κ. Τσίπρας το περίφημο «υπάρχουν πολλοί δρόμοι αν θες να πας στη Θεσσαλονίκη». Υποθέτω, υπάρχει ο δρόμος κι από την Καλαμάτα, από την Κομοτηνή, από το Λονδίνο για να φθάσετε στη Θεσσαλονίκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρόγραμμα, όμως, έχει; Ή έχει όσα προγράμματα έχουν και οι συνιστώσες τους;

Αυτά όλα δείχνουν παντελή έλλειψη σοβαρότητας. Έχουν, ίσως, κρυφή ατζέντα; Δεν το γνωρίζω. Βρίσκονται σε μόνιμη σύγχυση, πάντως.

Τώρα προσθέτουν και ένα καρύκευμα, αν θέλετε, μετριοπάθειας, αλλά τελικά αυτό βγάζει –το ζήσαμε απόψε– μια τοξική γεύση αλαζονείας. Γιατί, ενώ φαντασιώνονται ότι θα κυβερνήσουν, στην πραγματικότητα δεν μπορούν καν να μετρήσουν τις συνέπειες των προτάσεών τους.

Είναι τόσο έκδηλος αυτός ο μικρομεγαλισμός του ΣΥΡΙΖΑ, που

το λένε πια και οι δικό τους. Ο ένας τους είπε: «Οι αριθμοί, παιδιά, δεν βγαίνουν. Οι δαπάνες θα είναι πολύ μεγαλύτερες. Τα έσοδα ελάχιστα. Άρα, το έλλειμα που θα προκύψει μεγάλο».

Και προσέξετε, πράγματι, προσδοκούν έσοδα από το υπόλοιπο του ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που όπως σας είπα πριν, δόθηκε στην Ελλάδα για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για άλλο λόγο. Αν από εκεί νομίζουν ότι θα καλύψουν τις δαπάνες τους, είναι βαθιά νυχτωμένοι.

Και ακόμα, ένα άλλο μέρος των εσόδων που προσδοκούν είναι από τα κονδύλια του ΕΣΠΑ, που όμως είναι ήδη υπολογισμένα και ήδη δίνονται εμπροσθοβαρώς. Καταφέραμε, μάλιστα, το τελευταίο αυτό διάστημα και το πρωτοφανές, να μας δώσουν από την Ευρώπη, κατά παρέκκλιση, 4 δισεκατομμύρια από τώρα, για να χρηματοδοτήσουμε ώριμα έργα, χωρίς να περιμένουμε την έγκριση των προγραμμάτων αυτών από την Ευρώπη. Όμως, αυτά είναι ήδη όλα υπολογισμένα. Κι αυτοί, βεβαίως, δεν το γνωρίζουν.

Αυτό, λοιπόν, που παρουσίασαν δεν είναι οικονομικό πρόγραμμα. Είναι λίστα γάμου. Είναι σα να λένε στον ελληνικό λαό: πείτε μας παιδιά τι θέλετε να σας δώσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά ξεχνάνε ότι στο τέλος τον ξυρίζουν το γαμπρό. Γιατί ο λαός τα έχει πληρώσει αυτά και τα ξέρει.

Και τι περιμένουν; Περιμένουν ότι θα εκβιάσουν την Ευρώπη για το χρέος, την ίδια στιγμή που θα της ζητούν δικά της κονδύλια; Αυτό περιμένουν; Αυτό –επειδή μιλήσατε πριν για διαπραγμάτευση, κύριε Τσίπρα– δε λέγεται διαπραγμάτευση. Λέγεται: πάμε για σύγκρουση από θέση απόλυτης αδυναμίας. Αυτό επιδιώκετε. Θεός φυλάξει!

Εμείς, πριν από κάθε κρίσιμο βήμα, φροντίζουμε να δυναμώσουμε τη θέση της χώρας, να έχουμε πλεονάσματα, να μη χρειάζομαστε άλλα δανεικά, να έχουμε βγει στις αγορές.

Αυτοί ετοιμάζονται –τάχα– να τα ανατρέψουν όλα, αλλά πριν το κάνουν φροντίζουν να εξαρτώνται απολύτως από εκείνους με τους οποίους, υποτίθεται, ότι θα πάνε να συγκρουστούν. Πραγματικά, θεός φυλάξει!

Δεν έχουν καταλάβει καν ότι στα ζητήματα αυτά δεν θα διαπραγματευθούν με μία ή με λίγες ισχυρές κυβερνήσεις στην Ευρώπη. Έχουν απέναντί τους είκοσι επτά Κοινοβούλια. Και αν κάποιος καλλιεργούν αντieuρωπαϊκό λαϊκισμό εδώ μέσα, να ξέρουν ότι υπάρχουν και πολλοί οι οποίοι καλλιεργούν ανθελληνικό λαϊκισμό από εκεί έξω.

Είδαμε και πάθαμε να τους κατανικήσουμε. Είδαμε και πάθαμε να καταρρίψουμε όλα αυτά τα αρνητικά στερεότυπα που κυκλοφορούσαν για τη χώρα μας και να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία μας.

Εκεί θέλετε να γυρίσουμε, που κάθε είδους δημαγωγόι θα βρίζουν ανέξοδα την Ελλάδα σε είκοσι επτά διαφορετικές χώρες και όπου θα μειώνεται η επιρροή εκείνων οι οποίοι θα ήθελαν, πραγματικά, να μας βοηθήσουν; Σας αρέσει αυτό; Βολεύει τα αντieuρωπαϊκά σας ανακλαστικά; Δεν ξέρω. Αλλά σίγουρα δεν συμφέρει τον ελληνικό λαό. Γι' αυτό και οι διεθνείς αγορές ανησύχησαν, όταν άκουσαν όλα αυτά.

Και ύστερα ήρθε ο άλλος, ο δικός σας και λέει ότι αντί για παροχές προς όλους θα έπρεπε να υποσχεθείτε δάκρυα και αίμα. Δικός σας, υψηλόβαθμος, το είπε. Κι έχει απόλυτο δίκιο, εδώ που τα λέμε, διότι, πράγματι, οι υποσχέσεις της Αντιπολίτευσης οδηγούν, έτσι που τις κάνουν, σε δάκρυα και αίμα. Όπως και πέντε χρόνια πριν, αντίστοιχες υποσχέσεις για λεφτά σε όλους οδήγησαν στο μνημόνιο. Δίκιο έχει ο άνθρωπός σας, αλλά ποιος τον ακούει. Η αλαζονεία του «ερχόμαστε και όπου να 'ναι θα κυβερνήσουμε» σας έχει τυφλώσει. Η λαχτάρα σας να αποτύχει ό,τι προσπάθησε μέχρι τώρα η χώρα, είναι πασιφανής.

Η αντιπολίτευση αγωνία μήπως πετύχει η Ελλάδα. Και οι καταστροφές που προβλέπετε, συνεχώς διαψεύδονται. Και φαντασιώνεστε ήδη στην Κυβέρνηση, ενώ ακόμα δεν καταφέρατε να ασκήσετε το ρόλο σας ως αντιπολίτευση.

Συνήθως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης μάθαμε να λέμε ότι διαψεύδονται αφού γίνουν κυβερνήσεις. Εσείς καταφέρατε να διαψεύσετε σε όλα χωρίς καν να γίνετε κυβέρνηση. Γι' αυτό και παρά τις κραυγές σας, δεν

πρόκειται να γίνετε κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Εμείς κλείσαμε τους λογαριασμούς με το παρελθόν, ενώ εσείς είστε το παρελθόν, εκπροσωπείτε το παρελθόν, είστε ο χειρότερος λογαριασμός για το παρελθόν.

Και θέλετε να πούμε μερικές αλήθειες ακόμα, που τις αποφεύγετε, όπως ο διάβολος το λιβάνι; Όλες οι πολιτικές παρατάξεις –και εκείνες που κυβέρνησαν και εκείνες που δεν κυβέρνησαν– έχουν τις ευθύνες τους για το πώς φτάσαμε στην κρίση. Αλλά, το πεζοδρόμιο ματαίωσε κάθε μεταρρύθμιση, επέβαλλε ακόμα περισσότερες παροχές από δανεικά, σε μια χώρα που όλοι ξέραμε ότι ήταν απόλυτα υπερδανεισμένη.

Η Νέα Δημοκρατία προσπάθησε να περάσει μεταρρυθμίσεις εδώ και χρόνια και έβρισκε απόλυτη αντίθεση από παντού. Σας θυμίζω μόνο την πρωτοβουλία Καραμανλή την άνοιξη του 2009. Ζήτησε συνεργασία όλων των κομμάτων για μεταρρυθμίσεις ώστε να αποφευχθεί η κρίση που ερχόταν. Καμιά ανταπόκριση! Όλοι ξέρουμε τη συνέχεια. Την ξέρει, όμως, και ο κόσμος.

Για να είμαι δίκαιος –γιατί πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα αντικειμενικά– και άλλα κόμματα κατά καιρούς διέβλεψαν την ανάγκη μεταρρυθμίσεων. Εγώ σας θυμίζω την πρόταση Γιαννίτση για το ασφαλιστικό το 2001. Αλλά, η αντίθεση του λαϊκισμού ήταν απόλυτη και δημιούργησε αληθινό τείχος. Ήταν το πεζοδρόμιο που ματαίωσε τις μεταρρυθμίσεις. Και στο πεζοδρόμιο συμμετείχαν πολλοί, αλλά εκείνοι που πρωτοστατούσαν είναι εκείνοι οι οποίοι σήμερα μας κουνάνε το δάχτυλο.

Μόνο ξέχασα τώρα μια λεπτομέρεια. Το πεζοδρόμιο σίγησε. Βέβαια, αναμεσα τους υπάρχουν και μερικοί που το καταλαβαίνουν, αλλά είναι –όπως το είπε σωστά κάποιος προηγούμενος– πονηρούληδες. Λένε αλλού χαμηλόφωνα, αλλού πιο απερίφραστα: Εντάξει, η Κυβέρνηση κατάφερε όντως να συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα, κατάφερε πράγματι να ανατάξει την οικονομία, τα πάντα, αλλά τώρα έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ να μοιράσει.

Η απάντηση είναι απλή. Ας μην κάνουν όνειρα. Η χώρα δεν μπορεί να μοιράζει όταν δεν παράγει και δεν μπορεί να παράγει αν δεν είναι ανταγωνιστική. Και δεν πρόκειται να γίνει ανταγωνιστική, αν δεν γίνουν επενδύσεις. Και δεν πρόκειται να γίνουν επενδύσεις, εάν διώχνετε τους επενδυτές, όπως τους φώναξε σήμερα ο κ. Τσίπρας να φύγουν από την Ελλάδα, κλείνοντας εργοστάσια οι συνεχνίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και δεν πρόκειται να δει η χώρα άσπρη μέρα, εάν επανέλθουν εκείνοι οι οποίοι μοίραζαν από εκείνο που δεν υπάρχει, όσοι ακύρωναν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και όσοι τρόμαζαν τους επενδυτές. Όταν τέτοια κάνει, γίνεσαι τότε απόλυτα εξαρτημένος από τους δανειστές σου, γιατί αυτοί πρέπει να σου τα συντηρήσουν και δεν είναι διατεθειμένοι. Όχι οι συντηρητικές κυβερνήσεις της Ευρώπης, αλλά κανένα κοινοβούλιο της Ευρώπης δεν θα στήριζε δάνεια για μια Ελλάδα που επιστρέφει στη νοοτροπία του, «πάρε κόσμε, όλα τπάμπα».

Ποντάρετε ασφαλώς –το ακούσαμε πριν– στη συζήτηση που γίνεται στην Ευρώπη για τη λεγόμενη μονομερή λιτότητα. Και ποιος σας είπε ότι θέλει κανείς μονομερή λιτότητα; Αλλά, ακόμα και κυβερνήσεις, που έχουν εκφραστεί πιο έντονα εναντίον της μονομερούς λιτότητας, κάνουν μεταρρυθμίσεις, αυτές τις μεταρρυθμίσεις που εσείς θέλετε να τις εμποδίσετε.

Και πείτε μου έστω και μία κυβέρνηση των είκοσι επτά που συμφωνεί μαζί σας. Μας είπε ο κ. Τσίπρας για τον Ιταλό Πρωθυπουργό, κ. Ρέντι, που πράγματι ως η μεγαλύτερη χώρα του Νότου αντιστέκεται με πάθος στη μονομερή λιτότητα. Τις μεταρρυθμίσεις, όμως, που προσπαθεί και προωθεί ο Ρέντι, τις έχετε δει; Τις ξέρετε; Τις είδατε; Το ξέρετε ότι ο Ρέντι προωθεί άμεσα την περικοπή των μισών συνδικαλιστικών αδειών στην Ιταλία; Το ακούσατε αυτό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το ξέρετε ότι ο Ρέντι προωθεί τη συστηματική αξιολόγηση της απόδοσης και των δασκάλων και των καθηγητών για να επαναφέρει –όπως το λέει ο ίδιος– την αξιοκρατία στο εκπαιδευτικό σύστημα της Ιταλίας;

Αυτά τα κάνει ο σοσιαλιστής ο Ρέντι, ενώ εσείς εδώ κάθε πρόταση για αξιολόγηση τη θεωρείτε μεσαίωνα που φέρνει η

«κακούργα» Δεξιά. Αυτό σημαίνει να είναι κανείς βαθιά νυχτωμένος και να μην βλέπει την πραγματικότητα στις εξελίξεις του εξωτερικού.

Εγώ καταθέτω το πρόγραμμα Ρέντσι. Μας το έδωσε προχθές στο Μιλάνο –που και εκεί είχατε στεναχωρηθεί που πήγα- μήπως το διαβάσετε και καταλάβετε τι εννοούμε.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν πρόγραμμα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτές, όμως, οι ιδεοληψίες τελείωσαν πια και στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο τον κόσμο. Και πού τελείωσαν περισσότερο από οπουδήποτε αλλού αυτές οι ιδεοληψίες; Στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, εκεί που πλέον αποθεώνεται η ιδιωτική πρωτοβουλία. Μην κάνει, λοιπόν, κανείς όνειρα να μοιράσει από εκεί που δεν έχουμε.

Και μόλις μπορούμε για καλά στην αναπτυξιακή τροχιά, τότε θα αρχίσουν να ανεβαίνουν και οι μισθοί, όχι μόνο ο κατώτατος – όπως ελέγχθη πριν- αλλά όλη η κλίμακα μισθών. Όμως, θα ανεβαίνουν επειδή το αντέχει η οικονομία, όχι για να λυγίσει ξανά μια τέτοια νοοτροπία την οικονομία.

Είπατε για τον κατώτατο μισθό πριν. Είστε σίγουρος ότι αν ανεβάζαμε τώρα τον κατώτατο μισθό τα πράγματα θα ήταν καλύτερα; Σας πέρασε από το μυαλό πως, αντί να αυξηθεί το εισόδημα των εργαζομένων, θα έκλειναν πιθανότατα επιχειρήσεις που τώρα βρίσκονται στο όριο και έτσι θα πολλαπλασιαζόντουσαν οι άνεργοι; Ρωτάτε τους ανέργους αν θα ήθελαν να βρουν εργασία, έστω με το σημερινό κατώτατο μισθό; Θέλετε να τον ανεβάσουμε; Θέλετε να τη βυθίσετε πάλι τη χώρα; Τους νέους ανέργους που θα προκύψουν δεν τους σκέπτεστε; Ή μήπως, τελικά, πολιτικά αυτό θέλετε;

Εμείς θέλουμε να ωφεληθούν όλοι. Κανείς δεν θέλουμε να μείνει πίσω. Είτε άνεργος να ξαναβρεί δουλειά είτε αυτοαπασχολούμενος που έχασε τη δουλειά του να ξαναφτιάξει τη ζωή του είτε νέος που θέλει να σπουδάσει και οι αγρότες, οι οποίοι βρίσκονται πολύ ψηλά στις δικές μας προτεραιότητες και για τους οποίους ετοιμάζουμε μια συνολική παρέμβαση και στο κόστος τους και στις τιμές των προϊόντων τους και στη διέξοδό τους στις αγορές. Για όλους πασχίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κόβουμε γόρδιους δεσμούς δεκαετιών. Αλλά, δυστυχώς, ακούγονται πολλά ψέματα στον κόσμο.

Ξεχνάτε πως αν πέσουμε πάλι πίσω στα ελλείμματα, δεν θα υπάρχει κανείς να μας δανείσει. Ξεχνάτε πως αν ακυρώσετε τις μεταρρυθμίσεις της ανταγωνιστικότητας, τα λεφτά που μοιράζετε δεν θα πάνε στην ελληνική οικονομία, αλλά θα πάνε κατευθείαν σε εισαγωγές. Δεν θα επιστρέψουν ως φόροι στην ελληνική οικονομία, αλλά θα επιστρέψουν ως ελλείμματα και ως χρέη του δημοσίου.

Η Παγκόσμια Τράπεζα και ο ΟΟΣΑ αποκαλύπτουν ότι μέσα σε δύο χρόνια η Ελλάδα κατάφερε να ανέβει δεκάδες θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη της ανταγωνιστικότητας. Στην έναρξη νέων επιχειρήσεων ήμασταν στον αριθμό εκατόν σαράντα επτά και μέσα σε δύο χρόνια βρεθήκαμε στην τριακοστή έκτη θέση. Ξεπεράσαμε εκατόν έντεκα χώρες σε δύο χρόνια. Είναι αληθινό ρεκόρ. Από τον πάτο στην κορυφή.

Εσείς τι θέλετε, να ξαναγυρίσουμε στον πάτο; Όταν διακηρύσσετε ότι θα ανατρέψετε τους νόμους της τελευταίας περιόδου, τι ακριβώς εννοείτε; Να ξαναπάμε στη θέση εκατόν σαράντα επτά; Δηλαδή, πάτε να μας παραδώσετε αλυσοδεμένους σε ένα πολύ χειρότερο καινούργιο μνημόνιο; Ευχαριστούμε, δεν θα πάrouμε.

Και δεν φτάνουν όλα τα άλλα, κοροϊδεύετε και τον κόσμο. Και το κάνετε με έναν τρόπο ξώπορτο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ANNA ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ: Πώς;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ξώπορτο. Καλά, κανένας δεν είναι από χωριό εδώ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τη μια αρχίζετε μια στροφή στην Εκκλησία –υποτίθεται. Πήγατε στο Άγιον Όρος, μέχρι και στο Βατικανό έφτασε η χάρη

σας, αλλά εδώ στον Αγιασμό, μόλις προχθές, αποφύγατε το σταυρό που σας πρότεινε ο Αρχιεπίσκοπος. Κάντε ό,τι θέλετε, είναι δικαίωμά σας. Τον κόσμο να μη δουλεύετε μόνο.

Και αφού τελευταία σας ενδιαφέρουν τα θρησκευτικά, μια διευκρίνιση: Όταν ο ψαλμός λέει «ο πανσόφους τους αλιείς αναδείξας» εννοεί τους πραγματικούς αλιείς, τους ψαράδες, όχι τους αλιείς ψήφων.

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μην μπερδεύετε το σταυρό με τους σταυρούς, κύριε Τσίπρα. Είναι άλλο το ένα και άλλο το άλλο.

Και λέτε και άλλα ψέματα, ότι κι εμείς δήθεν τάχαμε ανάπτυξη, αλλά κάναμε λιτότητα. Για να σας φρεσκάρω, λοιπόν, λίγο τη μνήμη, εμείς στη Νέα Δημοκρατία όταν ήμασταν αντιπολίτευση ψηφίσαμε όλες τις μεταρρυθμίσεις που πέρναγε τότε η κυβέρνηση, με την οποία διαφωνούσαμε και ζητούσαμε και άλλες μεταρρυθμίσεις που έγιναν αργότερα. Ως αντιπολίτευση ψηφίζαμε τις περισσότερες περικοπές σπατάλης. Εσείς δεν ψηφίσατε ποτέ τίποτα.

Ως αντιπολίτευση μιλήσαμε για μηδενισμό του ελλείμματος, που τώρα γίνεται πράξη. Μιλήσαμε τότε για αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, που τώρα είναι επίσημη πολιτική. Μιλήσαμε τότε για μείωση φορολογικών συντελεστών, ασφαλιστικών εισφορών, που ήδη ξεκίνησε και θα προχωρήσει πολύ πιο γρήγορα στο εξής, αφού βγούμε από τα μνημόνια, αλλά θα προχωρήσει σταδιακά για να μη θέσουμε σε κίνδυνο τους δημοσιονομικούς στόχους.

Είπαμε τότε ότι θα σταματήσει το «πάρτι» στη δημόσια υγεία και κόψαμε τη σπατάλη κάτω από το μισό, χωρίς να επηρεαστεί το επίπεδο περίθαλψης, ενώ αυξήσαμε την πρόσβαση των ασφαλισμένων σε σύγχρονα φάρμακα.

Μιλήσαμε τότε για ασφαλιστική κάλυψη στους ανασφάλιστους και είναι πια πραγματικότητα για πρώτη φορά, εξασφαλίζοντας τα απαραίτητα κονδύλια από την Ευρώπη, χωρίς να επιβαρύνουμε τον φορολογούμενο.

Μιλήσαμε τότε για ηλεκτρονική καταγραφή του φόρου εισοδήματος, ώστε να μειωθεί η σχέση φόρου-φορολογουμένου και σήμερα το 95% των φορολογικών δηλώσεων στην Ελλάδα γίνονται ηλεκτρονικά, κάτι που ζηλεύουν ακόμα και άλλες χώρες. Έγινε πραγματικό νοικοκύρεμα στα έσοδα του δημοσίου. Σας το ανέλυσε χθες βράδυ παραστατικά ο κ. Χαρδούβελης. Αληθινό και πρωτοφανές νοικοκύρεμα!

Μιλήσαμε τότε για ηλεκτρονική καταγραφή της περιουσίας και σήμερα είναι πλήρως καταγεγραμμένη η περιουσία έξι εκατομμυρίων εκατόν πενήντα χιλιάδων Ελλήνων πολιτών, εκεί που ως πρόσφατα είχαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοιχεία μόνο για τετρακόσιες χιλιάδες πολίτες.

Με όλα αυτά, τώρα, είναι δύσκολο κάποιος να εμφανίζει ελάχιστα εισοδήματα για πολλά χρόνια και τεράστια περιουσία, που δεν μπορεί να δικαιολογήσει, όπως είναι δύσκολο και να αποκρύψει συναλλαγές, γιατί γίνονται πια ηλεκτρονικά οι διασταυρώσεις.

Μιλήσαμε τότε για απλούστευση στην έναρξη νέων επιχειρήσεων. Ήδη ψηφίσαμε- και αρχίζει να ισχύει σε λίγες εβδομάδες- τον πιο ριζοσπαστικό νόμο για την αδειοδότηση νέων επιχειρήσεων -για τις μικρές ακόμα και με μια υπεύθυνη δήλωση- ενώ για τις επενδύσεις δημιουργήθηκε κεντρική αδειοδοτική αρχή που παρακάμπτει χιλιόμετρα γραφειοκρατίας και δίνει νέα ώθηση σε αυτό που ονομάσαμε fast track, όπως και ο θεσμός των ΕΣΧΑΣΕ, που λύνει οριστικά τα χωροταξικά εμπόδια που μπλόκαραν επενδύσεις σε όλη τη χώρα.

Μιλήσαμε τότε για εκκαθάριση των «πέτινων» συντάξεων σε πεθαμένους και των επιδομάτων αναπηρίας σε αρτιμελείς και σήμερα έχουν ελεγχθεί δεκάδες χιλιάδες τέτοιες σκανδαλώδεις δαπάνες, ενώ οι ένοχοι έχουν επιστρέψει δεκάδες εκατομμύρια στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Μιλήσαμε τότε για την επανεκκίνηση μεγάλων έργων και σήμερα, όχι μόνο έχουν ξεκινήσει δεκάδες έργα και οδικοί άξονες και υδροηλεκτρικά, αλλά παραδίδονται φέτος αρκετά, μέσα στο 2015 και άλλα, ενώ ήδη ξεκινούν νέα και πολύ σημαντικά, όπως είναι η ηλεκτρική διασύνδεση των νησιών μας, έργο τεράστιας σημασίας για το ενεργειακό κόστος της χώρας συνολικά, αλλά

και για το περιβάλλον.

Μιλήσαμε τότε για συμψηφισμό των οφειλών του ΦΠΑ ανάμεσα στο κράτος και τις επιχειρήσεις. Την επεκτείναμε και με ταξύ των επιχειρήσεων, ώστε να απελευθερωθεί ρευστότητα, ώστε να πληρώνουν ΦΠΑ μόνο όταν τον εισπράττουν. Ξεκίνησε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο μέρες αυτό και ήδη εντάχθηκαν διακόσιες και παραπάνω επιχειρήσεις.

Μιλήσαμε τότε για αντιμετώπιση της λαθρομεταναστευσης, ενώ εσείς ακόμα θέλετε την Ελλάδα ξέφραγο αμπέλι. Σήμερα, με την κρίση που υπάρχει γύρω μας, ο αριθμός των λαθρομεταναστών θα έπρεπε φυσιολογικά να μεγαλώσει. Κι όμως μειώνεται και για πρώτη φορά πέρασε στην Ευρώπη η άποψη η ελληνική για κοινή, αποφασιστική στάση κατά της παράνομης μετανάστευσης. Κάποιοι δεν ήθελαν να ακούσουν λέξη γι' αυτό. Τώρα άνοιξε ο δρόμος και για τον επαναπατρισμό των λαθρομεταναστών με σφραγίδα ευρωπαϊκή και Επίτροπος Μεταναστευτικών Ροών και Εσωτερικών Υποθέσεων στην Ευρώπη ανέλαβε ο Δημήτρης Αβραμόπουλος. Κάτι αλλάζει και σε αυτό. Εσείς, βέβαια, παραμένετε πιστοί στο δόγμα «η Ευρώπη να γίνει ξέφραγο αμπέλι».

Μιλήσαμε τότε και για την αξιοποίηση του ενεργειακού πλούτου και αυτό μπήκε πλέον κάτω από την ομπρέλα της ενωμένης Ευρώπης, που παροτρύνει πλέον όλα τα κράτη-μέλη να αξιοποιήσουν τις θαλάσσιες ζώνες τους, μεταξύ των οποίων και η ΑΟΖ -και σε αυτό επιμείναμε και έγινε πρόοδος- ενώ τώρα πια στην Ελλάδα προχωράνε και αναθέσεις συμβολαίων για έρευνα και για εξόρυξη.

Πολλοί προβλέπουν ότι σύντομα θα γίνουμε, όχι μόνο αυτάρκεις, αλλά και μεγάλη εξαγωγική δύναμη στο φυσικό αέριο, πράγμα που το γνωρίζετε από τις εξελίξεις. Ενδιαφέρει ιδιαίτερα την Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα υπάρχουν, δυστυχώς, ορισμένες απαράδεκτες εκδηλώσεις έντασης από την Τουρκία στην κυπριακή ΑΟΖ. Η Κύπρος είναι κυρίαρχο κράτος και ασκεί τα κυριαρχικά του δικαιώματα. Η Τουρκία παρεμβαίνει και προσπαθεί να τα παρεμποδίσει. Αυτό οφείλουμε όλοι να το καταδικάσουμε και πρώτα η ίδια η Ευρώπη, της οποίας η Κύπρος είναι πλήρες μέλος. Και πάντως μια επίδειξη ανοχής από τη διεθνή κοινότητα θα έστειλε σίγουρα το λάθος μήνυμα. Η Ελλάδα συμπαραστήκεται πλήρως στην Κύπρο και ήδη έχει προβεί στις απαραίτητες διπλωματικές ενέργειες.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να σας πω πως ό,τι μπορούμε κάνουμε για την κρίση στην οικονομία. Αλλά συνεχώς η προσοχή μας είναι στραμμένη στα εθνικά θέματα, να ενισχύσουμε τη χώρα μας, να βελτιώσουμε τη θέση της.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είπα «εθνικά θέματα» και σηκωθήκατε αμέσως. Τέτοια αντιπάθεια στα εθνικά θέματα; Δεν πολυμιλάμε γι' αυτά γιατί δεν πρέπει, αλλά και η προσοχή μου και τα μάτια μου είναι συνεχώς στραμμένα εκεί.

Εμείς οφείλουμε να διατηρούμε τη σταθερότητα, όχι να την υπονομεύουμε. Να ενισχύουμε τα διεθνή μας ερείσματα, όχι τέτοιες ώρες να απομονωνόμαστε από φίλους και συμμάχους, ενώ άλλοι διακηρύσσουν ότι θα μας βγάλουν και θα διαλύσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα και το ΝΑΤΟ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν και αρκετά άλλα στο πρόγραμμά μας που δεν πρόλαβαν ακόμα να γίνουν. Θα πάρουν κι αυτά τώρα σειρά που βγαίνουμε από το μνημόνιο, όπως η μείωση των φορολογικών βαρών σε όλο το εύρος, ξεκινώντας από τη μείωση του ΕΝΦΙΑ που βρίσκεται σήμερα στο 1,43% του ΑΕΠ και θα υποχωρήσει σταδιακά κάτω από το 1% του ΑΕΠ, που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος, αλλά σταδιακά, ξεκινώντας πιθανότατα από την επόμενη χρονιά, για να μην διαταραχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι και με παράλληλο εξορθολογισμό -όπως ελέγχθη πριν- και των αντικειμενικών αξιών, συνεχίζοντας με μείωση στους φόρους φυσικών προσώπων και στους φόρους επιχειρηματικών κερδών -κι εδώ σταδιακά για να είμαστε με ασφάλεια μέσα στους στόχους- και φυσικά με τη μείωση του ΦΠΑ, όπου μονιμοποιήθηκε η μείωση στην εστίαση και στα επόμενα χρόνια θα μειωθεί και σε άλλους κλάδους, ενώ θα εκλογικευθεί ολόκληρη η διάρθρωση του ΦΠΑ, πάντοτε προσεκτικά.

Αυτή είναι σε γενικές γραμμές η πορεία που χαράσσουμε για

«την επόμενη μέρα.» Κάναμε μεταρρυθμίσεις που φαινόταν απίστευτες και την ίδια στιγμή ματαιώσαμε απειλές που αντιμετώπιζε η χώρα. Δεν τα κάναμε μόνοι μας, τα κάναμε όλοι μαζί, τα κόμματα που στηρίζουν αυτή την Κυβέρνηση. Ξέρετε, όποιος αγαπά αυτό τον τόπο έχει αίσθημα ευθύνης απέναντι στην πατρίδα, δεν είναι συμπλεγματικός, δεν έχει μονοπώλιο αλήθειας, δεν έχει μονοπώλιο πολιτικής ορθότητας, δεν βλέπει τους αντιπάλους ως εχθρούς, δεν κρύβει τις διαφωνίες του, αλλά αν μπορεί να συνεργαστεί με κάποιον για το καλό του τόπου, δεν διστάζει ούτε λεπτό.

Θέλω, λοιπόν, να ευχαριστήσω από αυτήν τη θέση όσους στήριξαν και εξακολουθούν να στηρίζουν τη μεγάλη και δύσκολη αυτή προσπάθεια ανόρθωσης του τόπου. Κάναμε πολλά, έχουμε να κάνουμε περισσότερα. Το 2016, όταν θα κάνουμε τον τελικό απολογισμό, θα έχουμε εκπληρώσει στο 100% το πρόγραμμά μας. Και σωστά παρατήρησαν εδώ πέρα πολλοί συνάδελφοι -και όχι μόνο της Συμπολίτευσης- ότι οι πρόωρες εκλογές θα ήταν καταστροφικές. Θα έφερναν μόνο δραματικά αδιέξοδα. Όλη αυτή την πορεία θα την ακύρωναν και το ξέρει αυτό ο λαός μας. Το λένε ανοιχτά πολλοί συμπολίτες μας και ας έχουν εκείνη ή την άλλη διαφωνία με τη Νέα Δημοκρατία ή με την Κυβέρνηση.

Το συμφέρον της χώρας είναι η σταθερότητα, όχι η ατέλειωτη εκλογολογία και ο κίνδυνος ακυβερνησίας. Τι εκλογές να θέλει κανείς τώρα και μάλιστα αλληπάλληλες, όπως ειπώθηκε από εσάς; Θέλετε τα δύο μεγάλα προβλήματα που από αύριο θα απασχολούν την παγκόσμια κοινότητα στην περιοχή μας να είναι γεωπολιτικά μεν -παραδείγματος χάρη- οι τζιχαντιστές και πολιτικοοικονομικά η Ελλάδα; Αυτό θέλετε; Να διακόψετε τις διαπραγματεύσεις για την τελευταία αξιολόγηση; Να μην τελειώσουμε με την υπόθεση του χρέους; Να μας διαλύσουν -προσέξτε!- μέσα σε μια μέρα οι αγορές, αν τους προσφέρουμε αβεβαιότητα που θέλετε να δημιουργηθεί; Δεν σας λέω για τη διαίρεση του λαού -γιατί ξέρω ότι αυτό δεν σας νοιάζει- αλλά αυτήν την κρίσιμη στιγμή είναι η ώρα να θέλετε να βάλετε μπουρλότο σε όλα;

Η περιφρούρηση της σταθερότητας χρειάζεται και για ένα λόγο ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γιατί γύρω από την Ελλάδα μας φλέγεται ο τόπος. Η δύναμη της χώρας μας και η διαπραγματευτική της θέση αυξάνεται κατακόρυφα, όσο παραμένουμε σταθεροί και σε σταθερή πορεία. Είμαστε το μόνο προπύργιο σταθερότητας στον περίγυρό μας.

Όσοι θέλουν, αντίθετα, να σπρώξουν τον τόπο στην αβεβαιότητα, στην αστάθεια, σε πρόωρες εκλογές, βλέπουν κατάφορα τα συμφέροντα της χώρας, υπονομεύουν τη θέση της, όπως σωστά είπε ο Αντιπρόεδρος, καθώς επίσης βλέπουν τα συμφέροντα της χώρας διάφορα ευφάνταστα σενάρια, όπως ορισμένα που ακούστηκαν, τα οποία είναι ουσιαστικά σενάρια πολιτικής ανωμαλίας. Όλα αυτά θα ήταν αυτοκτονικά.

Βέβαια, ακούστηκε από τον κ. Τσίπρα: «καμαρώνετε κίολας για τις δημοσκοπήσεις. Θέλω να σας θυμίσω τέσσερα πράγματα.

Πρώτον, οι δημοκρατίες δεν κυβερνώνται από δημοσκοπήσεις, αλλά από τις εκλογές. Και εκλογές δεν θα γίνουν όποτε σας βολεύουν εσάς. Θα γίνουν όποτε το λέει το Σύνταγμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, μην προεξοφλείτε την τελική ψήφο του λαού. Είναι αντιδημοκρατικό και είναι αλαζονικό.

Τρίτον, όσον αφορά κάποιες από τις δημοσκοπήσεις που επικαλείστε, σας θυμίζω ότι τον Ιούνιο του 2012 μας έδιναν έξι μονάδες πίσω από εσάς και στις κάλπες βρεθήκαμε τρεις μονάδες μπροστά από εσάς κι αυτό μην το ξεχνάτε. Και καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Και, τέταρτον, όταν η χώρα βγαίνει από μεγάλη κρίση και από εδώ και μπρος έχει μόνο καλά νέα μπροστά της, τότε είναι και η στιγμή που εσείς θα πρέπει να φοβάστε και γι' αυτό βιάζεστε τώρα να γίνουν εκλογές, γιατί στα δύσκολα δεν κερδίσατε ψήφους και στα καλά που έρχονται ξέρετε ότι θα δικαιωθεί αυτή η πολιτική πλήρως και θα κερδίσουμε εμείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ήσασαν αντίθετοι σε όλα, υπονομευτικοί σε όλα, κάποιες στιγμές φτάσατε -ιδιαίτερα απόψε- σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Όμως, αυτό που κάνατε προχθές που κορυφαίο δικό σας στέλεχος υπονόησε ότι περάσαμε νόμους ευνοϊκούς για συμφέροντα

είναι απαράδεκτο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το έκανε, χωρίς να κατονομάσει κανέναν. Είναι λάσπη στον ανεμιστήρα και «όπου κάτσει». Και ύστερα εκτεθήκατε, γιατί αυτά που είπατε για εμάς θα μπορούσαν κάλλιστα να γυρίσουν σε βάρος σας και σε βάρος δικών σας προσώπων. Κι αυτό να το θυμάστε.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου, όλους τους Βουλευτές όλων των κομμάτων που στήριξαν και στηρίζουν αυτή την προσπάθεια. Ευχαριστώ πάνω από όλα τον ελληνικό λαό, που έχει δείξει αυτή την υπομονή και να μας έχει εμπιστοσύνη. Πολύ θα ήθελα να ευχαριστήσω κι εσάς, αλλά δεν μου δώσατε την παραμικρή ευκαιρία.

Εγώ δεν θα σας παρακολουθήσω, θα σας προειδοποιήσω όμως για το κατόντημα αυτό. Ξεπεράστε τις παιδικές ασθένειες, ξεκολλήστε. Γιατί υπάρχει και κάτι ακόμα που κάνετε που είναι πολύ πιο επικίνδυνο, αυτό που προσπάθησε να κάνει σήμερα ο κ. Τσίπρας, άλλο αν στα μάτια της Δημοκρατίας –μας παρακολουθεί σε αυτήν εδώ την Αίθουσα– πιστεύω ότι γελοιοποιήθηκε κυριολεκτικά. Προσπαθείτε να ασκήσετε ιδεολογική τρομοκρατία στους αντιπάλους σας και κάθε τόσο στοχοποιείτε κόσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στοχοποιείτε κάποιον. Ενοχοποιείτε τις απόψεις του. Και μετά προχωράτε στον επόμενο. Κατηγορείτε ανθρώπους. Προσπαθείτε να τους απομονώσετε. Το κάνετε σε συγκεκριμένους και σε δημοσιογράφους, όπως τον Πρετεντέρη.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όπα! Μπράβο!

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κοιτάξε κάτι: Να μάθετε να ακούτε, όπως πρέπει. Και μένα ο Πρετεντέρης κατά καιρούς μου έχει ασκήσει την πιο σκληρή κριτική και πολλές φορές ένιωσα ότι με αδίκησε, αλλά ποτέ δεν σκέφτηκα να ζητήσω εμπάργκο εναντίον ενός δημοσιογράφου. Γιατί εμείς πιστεύουμε και στη δημοκρατία και το εννοούμε, όταν το λέμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Βάζετε σε εμπάργκο δημοσιογράφους, που δεν σας πάνε. Τώρα βάλατε και εμπάργκο σε Βουλευτές, που δεν σας πάνε, όπως στον κ. Γεωργιάδη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Γελάστε, πάλι. Γελάστε.

Μπορεί να διαφωνεί κανείς μαζί του. Με γειά σας και χαρά σας να διαφωνείτε, αλλά αποσυνάγωγο της δημόσιας ζωής δεν μπορείτε και δεν έχετε δικαίωμα να τον κάνετε. Και αυτά να το καταλάβετε ότι τελείωσαν επιτέλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν έχετε δικαίωμα να στιγματίζετε ανθρώπους για τη στάση τους. Απλώς δεν το έχετε.

Έχετε πει πολλά και για μένα και για τον κ. Βενιζέλο και για συναδέλφους μας. Σκεφτείτε, επιτέλους. Αντί να γελάτε, σκεφτείτε πόσες φορές από το δικό σας χώρο ακούστηκαν χαρακτηρισμοί ακατονόμαστοι, όπως δωσίλογοι, quislings, μερκελίστές; Πόσες φορές δεν είχαμε προτροπές για κρεμάλες, λιντσάρια, εκδοροσφαγεία; Ακόμα και στην Αμφίπολη που πήγα, με κατηγορήσατε ότι πήγα.

Εντάξει, δεν σας παίρνουμε εμείς στα σοβαρά. Αλλά αν δεν αλλάξετε μυαλά κι αν δεν την κόψετε αυτήν την κακοήθεια, θα έχετε πρόβλημα. Σας το λέω ευθέως, όχι σαν αντίπαλος που θέλει το κακό σας. Σας το λέω ως Πρωθυπουργός όλων των Ελλήνων, γιατί είμαι θεσμικά υποχρεωμένος να κάνω ό,τι μπορώ, ώστε να δίνει και η Αντιπολίτευση τον καλύτερο εαυτό της στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτήν την κακή συνήθεια, τη βλαβερή, τη δυσώδη, αυτήν την παιδική ασθένεια κόψτε την. Το μπάχαλο δεν είναι κριτική. Η ιδεολογική τρομοκρατία δεν είναι ανεκτή και δεν περνάει. Αλαζονεία της σύγχυσης έχετε. Η αμετροέπεια δεν πείθει. Η ανευθυνότητα δεν σε πάει μακριά. Και ο λαϊκισμός έχει τελειώσει.

Προσπαθείτε απεγνωσμένα να πείσετε για την κυβερνησιμό-

τητά σας. Μια φιλική παρατήρηση: Πείστε πρώτα, κύριε Τσίπρα, τους δικούς σας, γιατί εμάς μας πείθετε μάλλον για το μικρομεγαλισμό, την ανωριμότητα και τα παιδιάρια με τη σύγχυση σας. Κάνετε απεγνωσμένες προσπάθειες, για να πείσετε ότι λέτε άλλα πράγματα σήμερα από όσα λέγατε παλαιότερα.

Και μια ακόμα φιλική παρατήρηση: Δεν φοβίζουμε εμείς τον κόσμο για εσάς. Εσείς με αυτά που λέτε τον τρομοκρατείτε, άλλα κάθε φορά, διαφορετικά κάθε στιγμή, από διαφορετικά στελέχη σας. Εμείς δεν δίνουμε σημασία. Τον κόσμο φοβίζετε, γιατί βγάζετε ένα πρόσωπο ανθρώπων που δεν βέβονται την αντίθετη άποψη, γιατί λέτε κατά καιρούς πράγματα που δεν ακούγονται, σε καμμία δημοκρατική χώρα από υπεύθυνα δημοκρατικά κόμματα. Και την ίδια στιγμή, δεν ανέχεστε καμμία κριτική στην αμετροέπιά σας. Κι αυτό είναι που φοβίζει τον κόσμο. Και έτσι εσείς γίνεστε παράγοντες αστάθειας.

Έχετε πολύ δρόμο ακόμα για να γίνετε κόμμα Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Για κυβέρνηση μην το σκέπτεστε. Αν δεν θέλετε να βράζετε στο ζουμί σας, να αλλάξετε μυαλά και κυρίως, να αλλάξετε συμπεριφορά και στάση εδώ μέσα.

Ελάτε να βγάλουμε μαζί τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στις αρχές του επόμενου χρόνου. Βάλτε πλάτη για τη χώρα, να την κρατήσουμε ενωμένη και σταθερή, αντί να υβρίζετε με αυτόν τον σκαιότατο τρόπο τους Έλληνες Βουλευτές, θεωρώντας τους εξωνήμενους και αργυρώνητους. Ήταν ντροπή η σημερινή παράστασή σας!

Εμείς θα το κάνουμε αυτό και χωρίς εσάς. Θα ήταν καλύτερα να το κάναμε όλοι μαζί. Βέβαια, εγώ δεν μπορώ, ούτε κανένας, να σας υποχρεώσουμε να ωριμάσετε. Μπορώ να σας πω και έχω υποχρέωση να σας πω ότι αυτός ο ακατάσχετος λαϊκισμός βλάπτει την Ελλάδα. Τελικά, όμως, εσάς θα βλάψει περισσότερο.

Η Ελλάδα δεν βρίσκεται πια εκεί που ήταν. Άλλαξε σελίδα, άλλαξε εποχή. Η Ελλάδα ανεβαίνει ταχύτατα. Κοιτάξε εσείς μην μέινετε κολλημένοι στο τέλμα σας, στις αγκυλώσεις σας, στις μικρότητές σας, την ώρα που η πατρίδα μας σπάει τα δεσμά της και επιτέλους, προχωράει μπροστά, όπως το θέλει ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωνάκι και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαρakis): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα ακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Οι παρέχοντες ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση μετά την εκφώνηση του ονόματός τους απαντούν «ΝΑ!».

Οι αρνούμενοι ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση μετά την εκφώνηση του ονόματός τους απαντούν «ΟΧ!».

Οι αρνούμενοι ψήφου, δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές, από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής και από τον ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Απόστολος Αλεξόπουλος.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, επιστολές συναδέλφων Βουλευτών ή μελών της Κυβέρνησης, ευρισκόμενων σε αποστολή της Βουλής ή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνοπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαρakis): Υπάρχει συναδέλφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς;

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

Ελληνική Δημοκρατία
Υπουργείο Ανάπτυξης &
Ανταγωνιστικότητας

Γραφείο Υφυπουργού
Παναγιώτη (Νότη) Μηταράκη

Νίκης 5 – 7, Αθήνα 101 80
Τηλ. 210 3332502, Φαξ. 210 3332398
Email: deputyminister@ypanyp.gov.gr

Ημερομηνία: 10/10/2014

Α.Π.: 4278

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3028
Ημερομ. 10/10/2014

Κύριο
Κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μεϊμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο Εξωτερικό (Ουάσινγκτον) και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 10 Οκτωβρίου 2014, συνεδρίαση της Βουλής επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω ΝΑΙ.

Μετά τιμής,

Νότης Α. Μηταράκης
Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας
Βουλευτής Ν.Δ. Α' Αθηνών

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤ. ΨΥΧΑΡΗΣ

Βουλευτής Α' Αθηνών – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

10 Οκτωβρίου 2014

Κύριο
Ευάγγελο - Βασίλειο Μεϊμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

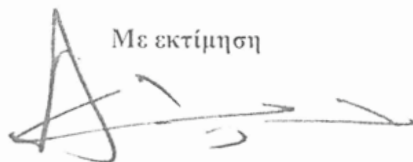
Αριθμ. Πρωτ.: 3024
Ημερομ. 10/10/2014

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Σεράγεβο), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 10 Οκτωβρίου 2014, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤ. ΨΥΧΑΡΗΣ

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μείμαράκη

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3031...
Ημερομ. 20/10/2014.

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω ΟΧΙ.

Ο Βουλευτής

Γιώργος Βαρεμένος

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Κύριο
Ευάγγελο – Βασίλειο Μεϊμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3025
Ημερομ. 10/10/2014

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Γενεύη), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 10 Οκτωβρίου 2014, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΔΙΚΤΥΩΝ

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Κύριο
Ευάγγελο – Βασίλειο Μεϊμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3027
Ημερομ. 20/20/2014

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο Εξωτερικό (Γενεύη), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 10 Οκτωβρίου 2014, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑΜαρία Γιαννακάκη
Βουλευτής Β' ΠειραιάΑξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευ. ΜεϊμαράκηΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣΑριθμ. Πρωτ.: 3039
Ημερομ. 10/10/2014

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

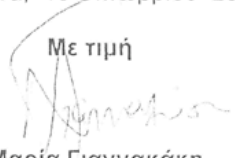
Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 10 Οκτωβρίου, για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα αρ.84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής,

Ψηφίζω: ΟΧΙ

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Με τιμή

Μαρία Γιαννακάκη

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΙΡΒΙΔΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΧΑΝΙΩΝ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Κύριο
Ευάγγελο – Βασίλειο Μεϊμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3026
Ημερομ. 10/10/2014

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Κύπρος), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **10 Οκτωβρίου 2014**, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΙΡΒΙΔΑΚΗΣ

»»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο επιστολές των συναδέλφων κυρίων Κωνσταντοπούλου και Σταθάκη, με τις οποίες μας γνωστοποιούν ότι απουσιάζουν από την ψηφοφορία και ότι αν ήταν παρόντες θα ψήφιζαν «ΟΧΙ».

Οι επιστολές αυτές, οι οποίες εκφράζουν πρόθεση ψήφου, θα καταχωρισθούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης αλλά δεν συνυπολογίζονται στην καταμέτρηση των ψήφων.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

(να μπειν οι σελ. 708-709)

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

<<

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Προς

Τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριο Ευάγγελο Μείμαράκη

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3030

Ημερομ. 20/10/2014

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη με άδεια της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής,

θα ψήφιζα **ΟΧΙ**.

Η Βουλευτής

Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2014

Προς

Τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριο Ευάγγελο Μείμαράκη

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3032

Ημερομ. 10/10/2014

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής,

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Ο Βουλευτής

Γεώργιος Σταθάκης

»»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση.

Ψήφισαν συνολικά 288 Βουλευτές.

Στην Κυβέρνηση έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΝΑΙ», 155 Βουλευτές.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωντανά και παρατεταμένα)

Αρνήθηκαν να παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΟΧΙ», 131 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισαν 2 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 17ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2012
ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΔΡΕΣ 300
Εκτύπωση 2/9/2014

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
(ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 10ης 10/2014.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(Έδρες 12)

	N	ο
1. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	2222	0
2. Αθανασίου Χαράλαμπος	2222	0
3. Λαζαρίδης Χρυσάνθος	2222	0
4. Μιχελάκης Ιωάννης	2222	0
5. Φωτίου Θεανώ	2222	0
6. Τσουκαλάς Δημήτριος	2222	0
7. Παπαδημητρίου Γεσθημανή (Μάνια)	2222	0
8. Δήμας Πύρρος	2222	0
9. Κούικ Τέρνερ-Σπένσερ-Νικόλαος	2222	0
10. Παππάς Χρήστος	2222	0
11. Λυκούδης Σπυρίδων	2222	0
12. Παφίλης Αθανάσιος	2222	0

Α' ΑΘΗΝΩΝ
(Δήμος Αθηναίων)
(Έδρες 17)

	N	ο
1. Κεφαλογιάννη Όλγα	2222	0
2. Αβραμόπουλος Δημήτριος	2222	0
3. Κακλαμάνης Νικήτας	2222	0
4. Πιπιλή Φωτεινή	2222	0
5. Κικίλιας Βασίλειος	2222	0
6. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)	2222	0
7. Παυλόπουλος Προκόπιος	2222	0
8. Ψυχάρης Ανδρέας	2222	0
9. Τσίπρας Αλέξιος	2222	0
10. Κωνσταντοπούλου Ζωή	2222	0
11. Βούτσης Νικόλαος	2222	0
12. Μπόλαρη Μαρία	2222	0
13. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	2222	0
14. Κουντουρά Έλενα	2222	0
15. Μιχαηλίδης Νικόλαος	2222	0
16. Πανούσης Ιωάννης	2222	0
17. Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	2222	0

Β' ΑΘΗΝΩΝ
(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Αθηναίων)
(Έδρες 42)

	N	ο
1. Μητσοτάκης Κυριάκος	2222	0
2. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	2222	0
3. Βούλτεψη Σοφία	2222	0
4. Ντινόπουλος Αργύρης	2222	0
5. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	2222	0
6. Γεωργιάδης Σπυρίδων-Αδωνις	2222	0
7. Μειμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος	2222	0
8. Γιακουμάτος Γεράσιμος	2222	0
9. Πολύδωρας Βύρων	2222	0
10. Καραμανλή Άννα	2222	0
11. Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	2222	0
12. Παπακώστα-Σιδηροπούλου Αικατερίνη	2222	0
13. Ιακωβίδου Παναγιώτα (Τάνια)	2222	0
14. Κουρουμπλής Παναγιώτης	2222	0
15. Δραγασάκης Ιωάννης	2222	0
16. Στρατούλης Δημήτριος	2222	0
17. Βαλαβάνη Όλγα-Νάντια	2222	0
18. Τατσόπουλος Πέτρος-Γεώργιος	2222	0

Σύνολο 26 18

	N	ο
19. Τσακαλώτος Ευκλείδης	2222	0
20. Παναγιώτης Ευστάθιος (Στάθης)	2222	0
21. Αλεξόπουλος Απόστολος	2222	0
22. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)	2222	0
23. Κατριβάνου Βασιλική	2222	0
24. Αυλωνίτου Ελένη	2222	0
25. Χατζησοφιά Άννα	2222	0
26. Κούβελα Φωτεινή	2222	0
27. Λοβέρδος Ανδρέας	2222	0
28. Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	2222	0
29. Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	2222	0
30. Κακλαμάνης Απόστολος	2222	0
31. Καμένος Παναγιώτης (Πάνος)	2222	0
32. Δημαράς Ιωάννης	2222	0
33. Καπερνάρος Βασίλειος	2222	0
34. Ζαρούλια Ελένη	2222	0
35. Γερμενής Γεώργιος	2222	0
36. Παναγιώταρος Ηλίας	2222	0
37. Κουβέλης Φώτιος - Φανούριος	2222	0
38. Ψαριανός Γρηγόριος	2222	0
39. Βουδούρης Οδυσσεύς-Νίκος	2222	0
40. Παπαρήγα Αλεξάνδρα	2222	0
41. Χαλβατζής Σπυρίδων	2222	0
42. Κατωτής Χρήστος	2222	0

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
(Έδρες 8)

	N	ο
1. Σαλμάς Μάριος	2222	0
2. Καραγκούνης Κωνσταντίνος	2222	0
3. Βαρεμένος Γεώργιος	2222	0
4. Τριανταφύλλου Μαρία	2222	0
5. Μωραϊτης Αθανάσιος (Θάνας)	2222	0
6. Μπαρμπαρούσης Κωνσταντίνος	2222	0
7. Φούντα Νίκη	2222	0
8. Μωραϊτης Νικόλαος	2222	0

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
(Έδρες 3)

	N	ο
1. Ανδριανός Ιωάννης	2222	0
2. Κοδέλας Δημήτριος	2222	0
3. Μανιάτης Ιωάννης	2222	0

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
(Έδρες 3)

	N	ο
1. Λυκουρέντζος Ανδρέας	2222	0
2. Ζαχαριάς Κωνσταντίνος	2222	0
3. Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς	2222	0

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ
(Έδρες 3)

	N	ο
1. Στύλιος Γεώργιος	2222	0
2. Γεροβασίλη Όλγα	2222	0
3. Γκόκας Χρήστος	2222	0

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
(Έδρες 12)

	N	ο
1. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	2222	0
2. Μαρτίνου Γεωργία	2222	0
3. Βλάχος Γεώργιος	2222	0
4. Μπούρας Αθανάσιος	2222	0

Σύνολο 16 27

2. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

5. Μητρόπουλος Αλέξιος 0
 6. Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος) 0
 7. Πάντζας Γεώργιος 0
 8. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη) 0
 9. Χαϊκάλης Παύλος 0
 10. Κασσιδιάρης Ηλίας 0
 11. Οικονόμου Βασίλειος 0
 12. Γκιόκας Ιωάννης 0

ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
(Έδρες 6)

1. Τζαβάρας Κωνσταντίνος 2
 2. Αυγερινούπουλου Διονυσία-Θεοδώρα 2
 3. Κοντογιάννης Γεώργιος 2
 4. Μαρίνος Ανδρέας 2
 5. Γεωργοπούλου-Σαλτάρη Ευσταθία (Έφη) 0
 6. Κουτσούκος Γιάννης 0

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ
(Έδρες 9)

1. Νταβλούρος Αθανάσιος 2
 2. Νικολόπουλος Νικόλαος 0
 3. Κανελλοπούλου Μαρία 0
 4. Χατζηλάμπρου Βασίλειος 0
 5. Παπανδρέου Γεώργιος 2
 6. Νταβρίτης Γεώργιος 0
 7. Αρβανίτης-Αβράμης Μιχαήλ 0
 8. Τσούκαλης Νικόλαος 0
 9. Καραθανασόπουλος Νικόλαος 0

ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
(Έδρες 4)

1. Τσαβδαρίδης Λάζαρος 2
 2. Βεσυρόπουλος Απόστολος 2
 3. Μπατσάρα Γεωργία 2
 4. Γιωβανόπουλος Κωνσταντίνος 0

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(Έδρες 8)

1. Αυγενάκης Ελευθέριος 2
 2. Σενετάκης Μάξιμος 2
 3. Δεικτάκης Γεώργιος 2
 4. Κριτωτάκης Μιχαήλ 0
 5. Διακάκη Μαρία 0
 6. Κεγκέρογλου Βασίλειος 2
 7. Δαμαβολίτης Κωνσταντίνος 0
 8. Μιχελιογιαννάκης Ιωάννης 0

ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
(Έδρες 4)

1. Μπασιάκος Ευάγγελος 2
 2. Καραμπέλας Ιωάννης 2
 3. Κουτσούμπας Ανδρέας 2
 4. Σταθός Ιωάννης 0

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
(Έδρα 1)

1. Μπέζας Αντώνιος 2

ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ
(Έδρα 1)

1. Κοψαχείλης Τιμοθέων 2

ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ
(Έδρες 3)

1. Κυριαζίδης Δημήτριος 2
 2. Καραγιαννίδης Χρήστος 0
 3. Αηδόνης Χρήστος 0

ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
(Έδρες 5)

1. Υψηλάντης Βασίλειος-Νικόλαος 2
 2. Κόνσολας Εμμανουήλ 2
 3. Γάκης Δημήτριος 0
 4. Κρεμαστινός Δημήτριος 2
 5. Ιατρίδη Τσαμπίκη (Μίκα) 0

ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ
(Έδρες 4)

1. Γερωντόπουλος Κυριάκος 2
 2. Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος 2
 3. Ντόλιος Γεώργιος 2
 4. Ουζουνίδης Μαρίνος 0

ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
(Έδρες 6)

1. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος) 2
 2. Αποστόλου Ευάγγελος 0
 3. Κεδίκογλου Συμεών 2
 4. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος 2
 5. Μίχος Νικόλαος 0
 6. Αναγνωστάκης Δημήτριος 0

ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
(Έδρα 1)

1. Κοντογεώργος Κωνσταντίνος 2

ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
(Έδρα 1)

1. Κοντονής Χαράλαμπος - Σταύρος 0

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Πρώην Δήμος Θεσσαλονίκης)
(Έδρες 16)

1. Καραμανλής Κωνσταντίνος 2
 2. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος 2
 3. Καλαφάτης Σταύρος 2
 4. Ράπτη Ελένη 2
 5. Ιωαννίδης Ιωάννης 2
 6. Ορφανός Γεώργιος 2
 7. Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος) 0
 8. Αμανατίδης Ιωάννης 0
 9. Χαραλαμπίδου Δέσποινα 0
 10. Γαϊτάνη Ιωάννα 0
 11. Βενιζέλος Ευάγγελος 2
 12. Αβραμίδης Γαβριήλ 0
 13. Γιαταγάνη Χρυσούλα-Μαρία 0
 14. Γρέγος Αντώνιος 0
 15. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα 0
 16. Κωνσταντινίδης Θεοδόσιος 0

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Υπόλοιπο Ν. Θεσσαλονίκης)
(Έδρες 7)

1. Καραόγλου Θεόδωρος 2
 2. Αναστασιάδης Σάββας 2
 3. Αμμανατίδου-(Πασχαλίδου) Ευαγγελία (Λίτσα) 0
 4. Ξουλίδου Σταυρούλα 0
 5. Ζησιμόπουλος Πολύβιος 0
 6. Μάρκου Αικατερίνη 0
 7. Γερασιμίδου Ελένη 0

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
(Έδρες 5)

1. Τασούλας Κωνσταντίνος 2
 2. Καλογιάννης Σταύρος 2
 3. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ 2

Σύνολο 18 22

Σύνολο 25 19

3. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

4. Μαντάς Χρήστος	N	0
5. Κασσής Μιχαήλ	2	0

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ
(Έδρες 4)

1. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	2	2
2. Καλαντζής Γεώργιος	2	2
3. Πασχαλίδης Ιωάννης	2	2
4. Κλεισιώτης Κωνσταντίνος	2	2

ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
(Έδρες 5)

1. Τσιάρας Κωνσταντίνος	2	2
2. Σκόνδρα Ασημίνα	2	2
3. Ταλιαδούρος Σπυρίδων	2	2
4. Αναγνωστόπουλος Γεώργιος	2	2
5. Μιχαλάκης Νικόλαος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
(Έδρες 2)

1. Αντωνίου Μαρία	2	0
2. Διαμαντόπουλος Ευάγγελος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
(Έδρες 3)

1. Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	2	2
2. Σαμοίλης Στέφανος	2	2
3. Γκερέκου Αγγελική	2	0

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
(Έδρα 1)

1. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη	0	0
-------------------------	---	---

ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ
(Έδρες 3)

1. Γεωργαντάς Γεώργιος	2	0
2. Αγαθοπούλου Ειρήνη-Ελένη	2	0
3. Παραστατίδης Θεόδωρος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ
(Έδρες 5)

1. Κασαπίδης Γεώργιος	2	0
2. Παπαδόπουλος Μιχάλης	2	0
3. Ουζουνίδου Ευγενία	2	0
4. Κουκουλόπουλος Παρασκευάς (Πάρις)	2	0
5. Μακρή Ραχήλ	2	0

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
(Έδρες 4)

1. Ταγαράς Νικόλαος	2	2
2. Δήμας Χρίστος	2	2
3. Κόλλιας Κωνσταντίνος	2	2
4. Μπούκουρας Ευστάθιος	2	2

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
(Έδρες 3)

1. Βρούτσης Ιωάννης	2	2
2. Συρμαλένιος Νικόλαος	2	0
3. Ρήγας Παναγιώτης	2	0

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
(Έδρες 3)

1. Δαβάκης Αθανάσιος	2	2
2. Πατριανάκου Φεβρωνία	2	2
3. Γρηγοράκος Λεωνίδας	2	2

Σύνολο 23 11

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ
(Έδρες 8)

1. Χαρακόπουλος Μάξιμος	2	2
2. Κέλλας Χρήστος	2	2
3. Διώτη Ηρώ	2	0
4. Γελαλής Δημήτριος	2	0
5. Σαχινίδης Φίλιππος	2	0
6. Αλεξόπουλος Χρυσόβαλάντης	2	0
7. Ψύρρας Θωμάς	2	0
8. Λαμπρούλης Γεώργιος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
(Έδρες 2)

1. Πλακιωτάκης Ιωάννης	2	0
2. Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
(Έδρες 3)

1. Βογιατζής Παύλος	2	2
2. Ζερδελής Ιωάννης	2	0
3. Σηφουνάκης Νικόλαος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
(Έδρα 1)

1. Σολδάτος Θεόδωρος	2	0
----------------------	---	---

ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
(Έδρες 5)

1. Μακρή Ζωή (Ζέττα)	2	2
2. Μεικόπουλος Αλέξανδρος	2	0
3. Χρυσοβελώνη Μαρίνα	2	0
4. Ηλιόπουλος Παναγιώτης	2	0
5. Μουτσαίνας Παρίσης (Πάρις)	2	0

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
(Έδρες 5)

1. Σαμαράς Αντώνιος	2	2
2. Λαμπρόπουλος Ιωάννης	2	2
3. Σαμπαζιώτης Δημήτριος	2	2
4. Πετράκος Αθανάσιος	2	0
5. Κουκούτσης Δημήτριος	2	0

ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ
(Έδρες 3)

1. Κοντός Αλέξανδρος	2	2
2. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν	2	0
3. Σαλτούρος Δημήτριος	2	0

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Δήμος Πειραιώς, μετά των Δήμων Αιγίνης, Κυθήρων, Μεθάνων, Πόρου, Σπετσών, Τροιζήνος, Ύδρας και των Κοινοτήτων Αγκιστρίου και Αντικυθήρων)

(Έδρες 6)

1. Αρβανιτόπουλος Κωνσταντίνος	2	2
2. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος	2	2
3. Δρίτσας Θεόδωρος	2	0
4. Μελάς Παναγιώτης	2	0
5. Κούζηλος Νικόλαος	2	0
6. Ρεπούση Μαρία	2	0

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Πειραιώς μετά της νήσου Σαλαμίνας)

(Έδρες 8)

1. Τραγάκης Ιωάννης	2	2
2. Νεράντζης Αναστάσιος	2	2
3. Λαφαζάνης Παναγιώτης	2	0
4. Βαμβακά Ευγενία (Τζένη)	2	0
5. Κουράκος Ιωάννης	2	0
6. Λαγός Ιωάννης	2	0
7. Γιαννακάκη Μαρία	2	0
8. Μανωλάκου Διαμάντω	2	0

Σύνολο 17 20

4. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ
(Έδρες 4)

1. Καρασμήνης Γεώργιος	2	2	2	0
2. Σταμενίτης Διονύσιος	2	2	2	0
3. Τζαμτζής Ιορδάνης	2	2	2	0
4. Τζάκρη Θεοδώρα				0

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ
(Έδρες 3)

1. Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	2	2	2	
2. Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	2	2	2	
3. Χριστογιάννης Δημήτριος	2	2	2	
4. Μάνη - Παπαδημητρίου Άννα	2	2	2	

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ
(Έδρες 2)

1. Τσουμάνης Δημήτριος	2			0
2. Μπάρκας Κωνσταντίνος				0

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
(Έδρες 2)

1. Κεφαλογιάννης Ιωάννης	2			0
2. Ξανθός Ανδρέας				0

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ
(Έδρες 3)

1. Στυλιανίδης Ευριπίδης	2			0
2. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν	2			0
3. Χατζή Οσμάν Αχμέτ	2			0

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ
(Έδρα 1)

1. Καλογερά Αγγή				0
------------------	--	--	--	---

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
(Έδρες 7)

1. Βλάχβελης Μενέλαος	2	2	2	
2. Αραμπατζή Φωτεινή	2	2	2	
3. Λεονταρίδης Θεόφιλος	2	2	2	
4. Σταμπούλη Αφροδίτη				0
5. Μπόλαρης Μάρκος				0
6. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία				0
7. Ματθαίοπουλος Αρτέμιος				0

Σύνολο 14 9

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
(Έδρες 5)

1. Βλαχογιάννης Ηλίας	2	2	2	0
2. Σκρέκας Κωνσταντίνος	2	2	2	0
3. Ταμήλος Μιχαήλ	2	2	2	0
4. Δριτσέλη Παναγιώτα				0
5. Κυρίτσης Γεώργιος				0

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
(Έδρες 5)

1. Σταϊκούρας Χρήστος	2	2	2	
2. Κουτσογιαννακόπουλος Κωνσταντίνος	2	2	2	
3. Μακρή Θεοδώρα Ελένη	2	2	2	
4. Μπριάνης Δημήτριος	2	2	2	0
5. Κυριακάκης Βασίλειος				0

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ
(Έδρες 2)

1. Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	2			0
2. Γερμανίδης Αθανάσιος				0

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ
(Έδρα 1)

1. Μανδρέκα Ασπασία	2			
---------------------	---	--	--	--

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
(Έδρες 3)

1. Καρανάσιος Ευθύμιος	2			0
2. Ιγγλέζη Αικατερίνη	2			0
3. Δριβελέγκας Ιωάννης	2			0

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ
(Έδρες 4)

1. Μαρκογιαννάκης Χρήστος	2			
2. Βολουδάκης Μανούσος-Κωνσταντίνος	2			
3. Βιρβιδάκης Κυριάκος	2			
4. Σταθάκης Γεώργιος				

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ
(Έδρες 2)

1. Σταυρινούδη - Σόδη Μαρία	2			
2. Τριαντάφυλλος Κωνσταντίνος	2			

Σύνολο 16 5

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

» »

» »

» »

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ

.....ΝΑΙ..... 155

.....ΟΧΙ..... 131

.....Λευκών.....

Παρόντων..... 2

..... 288

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΤΖΑΜΤΖΗΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Συνεπώς η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής, όπως προβλέπουν το άρθρο 84 του Συντάγματος και το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το Σώμα

παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.23' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 13 Οκτωβρίου 2014 ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζή-τηση επικαίρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ